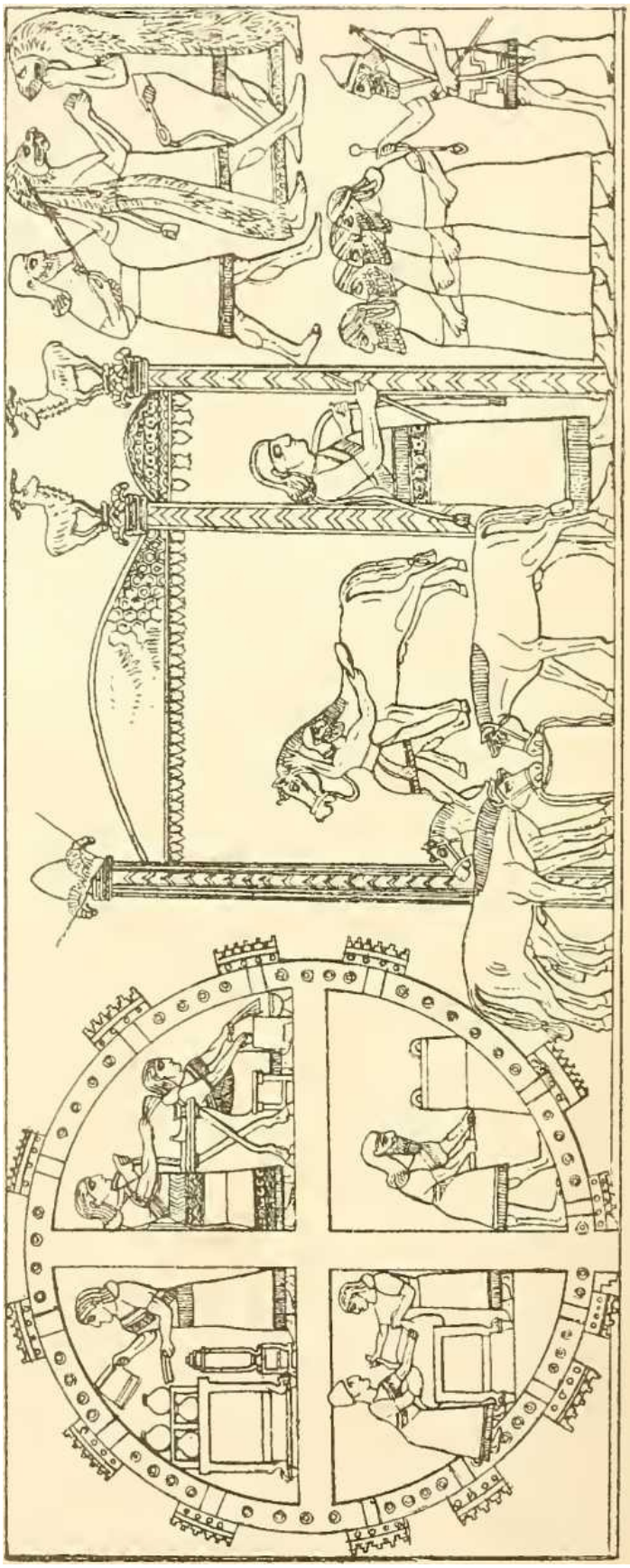

ASTROLABE.

Ninova'da AH LAYARD, Esq., RA tarafından keşfedildi.

SANAT BÜYÜSÜ;

VEYA,

SADECE, SADECE ALT SIRADA VE SADECE ÜST SIRADA

Spiritüalizm.

BİR İNCELEME

ÜÇ BÖLÜM VE YİRMİ ÜÇ KISIMDAN OLUŞMAKTADIR:

Büyü sanatı, spiritüalizm, evrende insanla ilişkili olduğu veya iletişim halinde olduğu bilinen farklı ruh türleri; ruhları çağırma, kontrol etme ve uzaklaştırma talimatları, büyü sanatının kullanım ve kötüye kullanımları, tehlikeleri ve olasılıkları hakkında açıklamalar içerir.

THB AU'C HO li tarafından yayınlanmıştır.

Amerika Birleşik Devletleri, New York şehrinde.

1876 yılında Kongre Yasası uyarınca WILLIAM BRITTEN tarafından tescil edilmiştir.

Washington DC'deki Kongre Kütüphanesi Kütüphanecisi Ofisinde

Wheat & Cornett, Kitap ve Baskı İşleri, 8 Spruce St., N. Y.,

ADANMA

Şöhret de, şan da olsun;

Aline eleştiriyi hak ediyor, ben de suçu.

Eğer dünya daha fazlasını bilmeyi gerektiriyorsa, bunu okusun—

İÇİNDEKİLER.

Yazarın Önsözü—Editörün Önsözü..... sayfa 7-11

HATA I.

BÖLÜM I.

Giriş.—Tanımlar—Madde, Kuvvet ve Ruh—Varoluşun Büyük Üçlüsü.....i.....sayfa 13

BÖLÜM II.

İnsanın Düşüşüne Evrensel İnanç—Düşüşün Açıklaması—Ruhun Başlangıç Durumu—Ruhun Varoluş Öncesi Durumu—Ruhun Maddeye İnişi—Ruh Varlığın Kaynağıdır.....sayfa 19

II. BÖLÜMÜN EKİ.

Hinduların Görüşleri—Vedalardan Alıntılar—Mısır Kozmogonisi—Tüm Çağların Filozoflarının Tanrı Hakkındaki Görüşleri—Cahangnet'in Uyurgezerliğinin Tanıklığı—Hindu Çocuk Medyumunun İletişimi—İlahi Kozmogonisi, İnsanlar, Melekler, Ruhlar Üzerine.....sayfa 22

BÖLÜM III

Tanrısal Varlık Üzerine—İnsanın Sonsuz ve Ebedi Olanı Ölçme Yetersizliği—Büyük Manevi Güneş._____sayfa 30

III. BÖLÜMÜN EKİ.

Çeşitli Otoritelerin Manevi Güneş Hakkındaki Görüşleri—Hindu, Mısır, Yunan ve Roma Teolojisi—Ortaçağ ve Modern Görüşler—Sweedenborg ve Cahanget—Tanrı, Eskiler İçin Bir Sır Değildi, Nasıl Biliniyordu.....--sayfa 33

BÖLÜM IV.

En Eski İbadet Biçimlerinden—Sabean Sistemi—Astronomik Din—Güneş ve Astral Tanrılar—Güneş Tanrısının Tarihi—Her İbadet Biçiminde Yeniden Ortaya Çıkışı ve Hristiyanlıkla İlişkisi.....sayfa 43

IV. BÖLÜMÜN EKİ.

Güneş Tanrısına Tapan Çeşitli Milletler.....sayfa 60

BÖLÜM V.

Cinsellik İbadeti—Antik Kökeni ve Anlamı—Güneş, Cinsellik ve Yılan İbadetinin Bağlantısı—Antik İnançların Manevi ve Maddi Fikirlerinin

Karşılaştırılması—Materyalist İbadetin Alçalması ve Ölümü ile Manevi İbadetin Zaferi..----------sayfa 64

V. BÖLÜMÜN EKİ.

Güneş ve Cinsellik Tapıncının Nasıl Birbirine Karıştığı—Yılan Tapıncının Kökeni—Üç Sistemin Amblemleri—Haçlar—Kutsal Kitap İsimleri—Nilmetreler—Ezoterik ve Ezoterik Tapınma—Bir Kehanet.....sayfa 75

BÖLÜM VI.

Evrendeki Alt Tanrılar—Melekler—Ruhlar—Koruyucu Tanrılar—Canlar ve Temel Varlıklar—Yahudi Kabalası—Klasik Otoriteler—Godwyn'in Romalıların Koruyucu Ruhları Üzerine Görüşleri.....sayfa 83

VI. BÖLÜMÜN EKİ.

Yahudi Kabalası—Klasik Yazarlar.....sayfa 97

PA 11 Til.

BÖLÜM VII.

Ruhçuluk ve Büyü.—Sıradan, Sıradışı ve Sıradışı

Spiritizm—Temel Bilgiler, İnsan ve Melek Ruhları.....--sayfa 102

BÖLÜM VIII.

İnsan Mikrokozmos—Elementlerin Üçlüsü, Ruh, Tin, Madde—Astral Sıvı ve Astral Ruh—Gülhaçlılar—Astral Işık—Ateş Filozofları—Antik ve Modern Rahipler..... .sayfa 114

BÖLÜM IX.

Antik Rahipler ve Peygamberler—Ruhsal Armağanlar—Rahibe ve Sibyl Olarak Kadın—Ruhsal Yeteneklerle Donatılmış Kişilerin Sınıflandırılması—Mıknatıslayıcılar ve Medyumlar—İnsan Ruhunun Sınırsız Güçleri.....sayfa 132

BÖLÜM X.

Büyü Sanatının Koşulları ve Süreçlerinin Genel Özeti..... ....sayfa 157

BÖLÜM XI.

Hindistan'da Büyü—Hindu Öncelik İddiaları—Rahipler—Braminler—Ekstatikler—Sahtekarlar—Başlangıç Ritüelleri—Manyetizma—Narkotikler—Soma İçeceği—Pitriler—Elementerler—Büyü ve Spiritüalizm.....sayfa 174

XI. BÖLÜMÜN EKİ.

Hindistan'da Büyünün Örnekleri—Ekstatiklerin Muazzam ve Korkunç Güçleri—Lama Bokt—Prenses Belgiojosa'nın Ekstatiklerle Deneyimi—Fransa'da Ateş Yiyenler—Tibetli Lama—Korkunç

. Ritüeller—Ali Achmet'in Medyumluğu—Özet.....sayfa 193

BÖLÜM XII.

Moğollar Arasında Büyü—Büyü ve Ruhçuluğun Karşılaştırılması—Ruhlar Tarafından Güç ve Çeviklik Sınavı—Kareneler Arasında Ruhlar—Yazı ve Diğer Medyumluk Türleri.....sayfa 219

BÖLÜM XIII.

Mısır'da Büyü—Rahipler—Peygamberler—Gizemlere Giriş Biçimleri..... sayfa 223

XIII. BÖLÜMÜN EKİ.

Büyük Piramit—Muhtemel Kullanım Amacı ve Hedefi—Stewart'tan Alıntılar—Piskopos Russell—Herodotos—Yazarın Açıklaması... .sayfa 246

BÖLÜM XIV.

Yahudiler Arasında Büyü—Eski Çağ İddiaları—İbrahim—Musa—Rahipler ve Peygamberler—Kabala—İncil—Keldani ve Pers Fikirlerinin Entegrasyonu —İsa—Esseniler—İbrani Edebiyatının Üstünlüğü..... sayfa 260

XIV. BÖLÜMÜN EKİ.

Kehanet yöntemleri, hem yasal hem de yasadışı olanlar arasında,

Yahudiler..... sayfa 277

BÖLÜM XV.

Keldaniler Arasında Büyü—Rahipler—Kahinler—Yıldız Gözlemcileri—Astrologlar ve Astroloji—Modernler Ruhsal Bilimde Neden Eskilerden Daha Aşağıdır?—Laponlar ve Finler Üzerine Ennemoser— ((Hayalet Ülkesi ”—Sibirya Schaman.. .....sayfa 283

BÖLÜM XVI.

Yunanlar ve Romalılar Arasında Büyü—Samotra ve Eleusinian Gizemleri —İnisiyasyonlar—Kahinler—Pythia ve Avernian Sibylleri..... sayfa 298

BÖLÜM III.

BÖLÜM XVII.

> Temel ve Gezegen Ruhları—Dünyevi, Dünyevi Altı ve Dünyevi Üstü Ruhçuluk—Semenderler—Silfler—Cüceler—Periler—Koboldlar—Su Perileri, vb.—Temel Ruhların Görevleri ve Güçleri—Komünyon—Kullanımları ve Tehlikeleri—“Hayaletler Diyarı”ndan Alıntılar..... -.....sayfa 319

BÖLÜM XVIII.

Geçiş Dönemlerinde Spiritizm ve Büyü—Cadılık—Hristiyan Kilisesi Tarafından Zulüm—Ruhsal Yeteneklerin Gerilemesi—Tapınak Şövalyeleri—Stedinger—Simyacılar—Gülhaçlılar—Felsefe Taşı ve Hayat İksiri.....-.....sayfa 343

XVIII. BÖLÜMÜN EKİ.

Orta Çağ Simyacıları ve Filozofları—Büyüsel Uygulamaları ve Görüşleri.....-.....sayfa 356

BÖLÜM XIX.

Heptamerox.—Peter d'Abano'nun Büyülü Unsurları.....sayfa 360

BÖLÜM XX.

Cornelius Agrippa'nın Felsefesinin Özeti—Paracelsus—İradenin Mıknatısı ve Gücü Üzerine—Cadılık—Olasılıkları ve Yanlışları—Jane Brooks Vakası.....sayfa 382

BÖLÜM XXI.

Büyüsel Unsurlar—Çeşitli Kehanet Türleri—Kristal Görme, vb., vb., Taşlar—Değerli Taşlar—Renkler—Sesler—Gürültü—Müzik—Rosicrucian Müzik Anlayışları—Renk Doktoru—Büyüler—Tılsımlar—Muskalar—Nazarlıklar—Cadılık.....sayfa 393

XXI. BÖLÜMÜN EKİ.

Cahmagnet'in Sihirli Aynası—Yapım ve Kullanım Yöntemi—Gezegensel Bir Ruhtan İletişim—Nostradamus'un Formülleri—Ruhların Çağrılması Üzerine—Kristal ve Ayna Ruhlarının Çağrılması ve Uzaklaştırılması.....sayfa 414

BÖLÜM XXII.

Manyetizma—Psikoloji—Durugörü—Antik Büyüyle İlişkileri—Büyük Modern Üçleme—Paracelsus—Sweedenborg ve Mesmer—Billot ve Deleuze Arasındaki Yazışmalar—Camagnet'in Umnambules'u—Modern Büyü.....sayfa 424

BÖLÜM XXIII.

Modern Spiritizm—Edebiyatı—Harmolojik Felsefe ve Filozof—Bir Taslak —Ruhsal Armağanlar—Spiritizmin Çöküşü ve Nedenleri—Gelecekteki Olasılıkları—Yeni Peygamberler Okulu—Ev Çevreleri—Koşullar—Özet.....sayfa 437

EPİLOG. Sayfa..... 465

YAZARIN ÖNSÖZÜ.

Aşağıdaki sayfalar, yazarın birçok ülkenin spiritüalizmi konusunda bir öğrenci ve uzman olarak geçirdiği uzun yıllara dayanan deneyiminin, günümüzde medeni dünyada bu kadar yaygın olan bu ruhani birlikteliğin gizemleri hakkında dünyaya değerli bilgiler sağlayabileceğine inanan, son derece saygıdeğer Avrupalı dostların isteği üzerine yazılmıştır.

Bu taraflı danışmanları memnun etmek için yazar, öncelikle kişisel deneyimlerini bir dizi otobiyografik taslak halinde topladı; bunların ilk birkaç bölümü, Emma Hardinge Britten'ın seçkin Amerikan dergisi The Western Star'da "Hayalet Son; veya Ruhsal Varoluş Alanına İlişkin Araştırmalar" başlığı altında yayımlandı · Yaklaşık beş altı yıl önce Boston şehrini harap eden felaket yangınları, Bayan Britten'ın mükemmel dergisinin kapanmasına neden olunca, yazar, gelecek nesillerin bundan herhangi bir fayda sağlayabileceği düşüncesiyle, makalelerini bir kenara bırakmaya karar verdi. Ancak otobiyografinin yazımını dikte eden aynı dostane takdir ruhu, daha sonra bunun onaylanmasını veya ruhsal varoluşun altında yatan ilkeleri kapsayan kapsamlı bir felsefenin dünyaya sunulması gereken daha gizemli bir eserin hazırlanmasını savundu. Manevi bilimin üst yapısı.

Ulis'in önerisi, yazarın düşünce alışkanlıklarıyla fazla örtüştüğü için kolayca reddedilemezdi. Eserin aceleyle ve parçalı bir taslağı hazırlanmıştı, ancak henüz keşfedilmeyi bekleyen uçsuz bucaksız vahiy alanlarıyla karşılaştırıldığında, yazar başarısız girişimini ateşe atmayı ve zamanın o muazzam büyülü felsefe alanını ortaya çıkarmasına güvenmeyi tercih ederdi.

- — ' - . ... / - ■

Bu, tek bir ömürde asla açıklanamayacak, hele ki tek bir ciltte özetlenemeyecek bir şeydi. Ancak yazarın amaçsızlığını açığa vurduğu, son derece takdir eden dostları farklı düşünüyordu.

Kendilerine sunulan kırık ışık huzmelerinin, verilecekleri çağ için yeterli olduğunu düşündüler ve verilen önerilerin insanlığa ait olduğunu ve ruhsal tezahürlerin birçok gizemine ışık tutmaktan geri kalmayacağını savundular.

Yazar, halihazırda dolu olan bilgi hazinesine spiritüalist ilgiye dair yeni kayıtlar eklemeye çalışırken, Amerika Birleşik Devletleri şehirlerinde kimliğini gizleyerek dolaşırken, çok saygı duyduğu İngiliz dostu Bayan Emma Hardinge 'Britten ile tanışma fırsatı buldu. Bu yetkili kaynaktan gelen, sihir kitabını yayınlaması yönündeki acil çağrıların yanı sıra, yazar, yayıncılığın tüm can sıkıcı ve teknik ayrıntılarından muaf tutulacağına dair cömert vaatle de daha da cezbedildi.

İnsan karakterinin kasapları, kendilerini "eleştirmen" olarak adlandıran ve en büyük zevkleri, parçalanmış itibarların bedenleri üzerinde, bu eylemi gerçekleştirmek için yeterliliğe bakmaksızın, bıçaklarını kullanmak olan bu kişilerle karşılaşmaktan yenilmez bir tiksintiyle kaçınan ve aynı şekilde, din ve maneviyatın en saf unsurlarının bile sıklıkla sahtekarlık veya alçakça ticaret sanatlarına bulaştığı bir çağda, tehlikeli ve kültleşmiş büyülü sanat süreçlerini emanet etmekten de kaçınan yazarın, İngiliz dostunun paha biçilmez işbirliğinin tüm avantajlarına rağmen, önerilen yayına karşı isteksizliği, sevdiği ve güvendiği ruhani dostları, karışık zihnin dümenini ele alıp, günümüzün yarı bilgili maneviyatı için tehlikeli olabilecek pasajların çıkarılmasını tavsiye etmeseydi, neredeyse hiç oluşmazdı. Bu deneyimli danışmanlar, kendileri de en uyumlu olduğunu düşündükleri yayın koşullarını önerdiler. Yazarın istekleri ve tutumu, bu cildin yayımlanmasını duyuran genelgede daha sonra somutlaşan koşullar.

O duyurunun gördüğü tepki, mükemmelliğe karşı yöneltilen yakışıksız alaylar, küçümsemeler ve acımasız hakaretler...

Yazar ile onun çekingen ruhu arasına gönüllü olarak giren hanımefendi, onu böyle bir duruma soktuğu için yazarda derin bir pişmanlığa neden olmuş ve kitabın yayınlanmasından vazgeçilmesi yönünde sık sık ricada bulunmasına yol açmıştır. Yazar, bu çalışmanın yönetimini arkadaşlarına emanet ederek, asil editörün Amerika'daki Spiritüalistlere sunduğu paha

biçilmez hizmetlerin, onu yanlış temsil ve haksız saldırılardan koruyacak kadar takdir edileceğine tamamen güvenmişti.

Bu beklentilerin bu kadar acımasızca boşa çıkması, yayın koşullarını belirleyen ruhani zekâların, kendilerine güvenen ölümlülerden çok daha iyi bir şekilde ele alınması gereken unsurları anladığını kanıtlıyor .

Emma Hardinge Britten'ın Aynerica'da, onun yargısına ve dürüstlüğüne aynı derecede güvenen beş yüz dost edinmiş olması, onun için bir ömür boyu yeterli bir zafer olarak kabul ediliyor. Eğer "Sanat Büyüsü"nün yazarı, gizemli sayfalarını takdir edebilecek beş yüz okuyucu bulursa, bu da emeğinin karşılığının eşit bir karşılığı olarak değerlendirilecektir.

Böylesine geniş bir konuyu böylesine küçük bir alanda ele almanın yetersizliğini zaten itiraf etmiş, yazarın zihninde tasavvur ettiği Sanat Büyüsü'nün tam portresi yerine burada sadece bir taslak sunulduğunu kabul etmiş ve bu yayının dünyaya nasıl sunulduğunun gerekçesini ilgili herkese açıklamış olarak, Cornelius Agrippa'nın "Gizli Felsefe"nin dördüncü kitabını İngilizceye çeviren Robert Turner'ın, giriş konuşmasında kullandığı kendine özgü sözleriyle sonlandıracağız:

“Dört çeşit okuyucu vardır: her şeyi ayırt etmeden emen süngerler; alıp aynı hızla boşaltan kum saatleri; sadece baharatların tortusunu tutan ve şarabın kaçmasına izin veren torbalar; ve sadece en iyisini tutan elekler. Sonuncu türden olanlar da vardır ve onlara bu Gizli Felsefeyi sunuyorum, biliyorum ki bundan fayda göreceklerdir.” Dr. Rob't Turner'ın bu sonuca vardığı bir bölüm.

içtenlikle katılarak

YAZAR.

EDİTÖRÜN ÖNSÖZÜ.

Aşağıdaki sayfaları İngilizce olarak sunarken, editör sıfatımla, içeriğinde bulunabilecek birçok eksikliği şu nedenlerle mazur görmeyi gerekli görüyorum:

Bu eserin yazarı, konuşmada İngilizceye mükemmel derecede hakim olmasına rağmen, parlak düşüncelerini aynı açıklıkla yazıya dökememiştir.

Bu yazıları basıma hazırlarken, metni karmaşıklaştıran birçok Latince alıntı ve çok sayıda dipnotla karşılaştım ve bunlardan ilkini benden daha iyi bir akademisyenin yardımıyla İngilizceye çevirmek ve ikincisini sayfanın anlamına uygun hale getirmek, birçok durumda eklediğim cümlelerin yapısını feda etmemi gerektirdi. Bu eserde yer alan deyimsel ifadelerin çoğunda da değişiklikler yapmak isterdim, ancak kendi mesleki görevlerimin yoğunluğu edebi uğraş için bana çok az zaman bırakması ve yazarın eseri mümkün olan en kısa sürede tamamlama isteği, bu asil esere nüfuz eden duyguların yüceliğinin, niyetin ihtişamının ve yüksek tonda felsefenin, yazım hatalarını veya yabancı ifade biçimlerini fazlasıyla telafi edeceğine güvenmeme neden oldu.

Ayrıca, bu çalışmanın hazırlanması sırasında bana cömertçe ve güvenle destek olan, çok sevdiğim dostlarımın da bu çalışmadan, onu hiç okumamış olan ve bilinmeyen içeriğine ve tanınmış editörüne saldıran kendi kendini atamış eleştirmenlerden daha fazla zevk alacaklarına inanarak, Sanat Büyüsünü korkusuzca ve tarafsızca araştırmaya cesaret eden o beş yüz cesur kişiye bu çalışmayı gönülden tavsiye ederek yazımı sonlandırıyorum.

EMMA HARDINGE BRITTEN,

Neu: York.

SANAT BÜYÜSÜ.

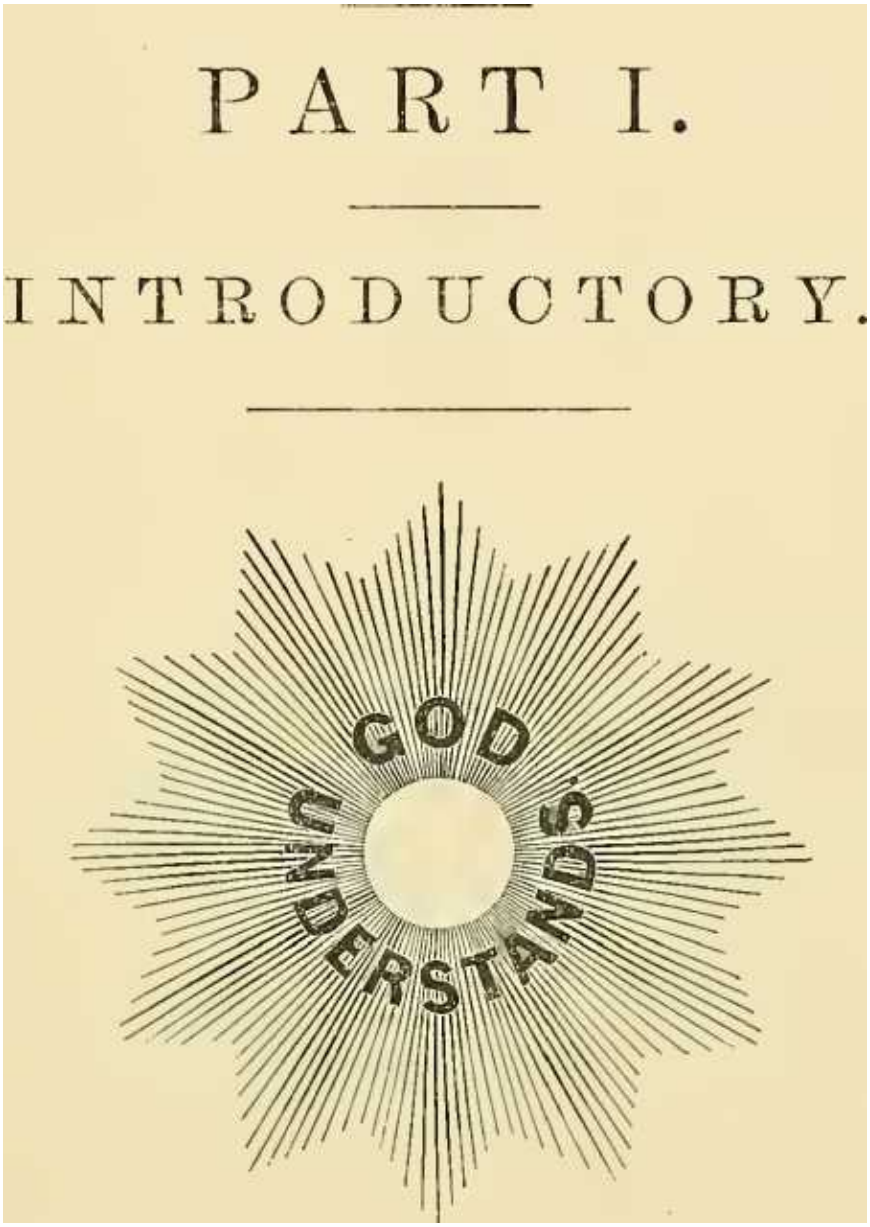

Çağların ilerleyişinin bizi yükselttiği yüce yüksekliklerde dururken, bizden önce gelenlerin yükselen ayaklarının bıraktığı izlere bakabiliyor, aştıkları her engeli, onları sağa veya sola savuran her dürtüyü hesaba katabiliyor ve neredeyse Yaşamın Mareşallerinin ebedi çağrısına yanıt

olarak atan hacı kalplerinin nabız atışlarını duyabiliyoruz: "İleri ve Yukarı!" Bilimin keskin ve analitik gözü bu izleri inceleyebilir ve onları bırakan varlıkların fiziksel özelliklerini neredeyse matematiksel bir hassasiyetle belirleyebilir. Emekçinin ait olduğu tür veya sınıf, bilimin alfabesinde bir harf haline gelir.

Yazılı olmayan geçmişi, bir balığın pulu veya yok olmuş bir organizmanın fosilleşmiş izi, kalıntının ait olduğu türü ve sınıfı yorumlayabildiği kadar açık bir şekilde ortaya çıkarır; ancak tüm fiziksel etkilerin altında yatan metafizik nedenlere bakan ruhun çok daha nüfuz edici bakışı, fiziksel ufuklarla sınırlı bilgi alanlarını aşan, geniş bir varoluş panoramasını görür; bu nedenle yalnızca nedenleri değil, aynı zamanda ölümlü varoluşun nihai ve kontrol edici güçlerini de kavrayabilir.

Gerçeği, yani var olanı tam olarak kavrayabilmek için, geçmişte olanın, gelecekte olacak olanın, hareket edenin ve üzerinde hareket ettirilenin tanıklığını çağırmalıyız. Kemikleri sayan, isimlerini sıralayan ve fiziksel yapıyı oluşturan dokuların, organların ve aygıtların biçimlerini ve işlevlerini tanımlayan anatomist, gerçek insan hakkında yaşadığı evden başka hiçbir şey açıklamaz.

İnsan yaşamının muhteşem evsel işleyişi boyunca gerçekleşen hareketleri açıklayan fizyolog, bir dereceye kadar anatomi bilimini tamamlar, ancak çok yönlü yapıyı mesken tutan varlığın gizemini ortaya çıkarma konusunda çağdaşından daha fazlasını yapmaz. Ah, ne kadar uzun zamandır! Ne kadar özlemle ve yine de ne kadar acı dolu bir özlemle – kendini bilme gizemine ışık, ben kimim? ben neyim? kime aitim? nereden geliyorum? ve nereye gidiyorum? sorularına ışık– ölümlü varoluşun benliği bekledi! Cevap hiç verilebilir mi? Eğer öyleyse, bu cevap gerçek bilginin, ezoterik en içteki alanın, egzoterik olanın sadece geçici bir hacı olduğu yerden gelmelidir! Bu ezoterik güneş ışınıyla yüz yüze gelenler, onu bir ölümlü ömrü boyunca madde bulutlarının ardında kaybolurken görenler...

Varoluşun süresi, ama gece bilmeyen bir günün berrak öğle ışığına yeniden kavuşmak, sınırsız manzaraları hiçbir gizemi örtmeyen bir gökyüzü, yalnızca sonlu algılama kapasitesiyle sınırlı bir varlık alemi— böyle birinin "Biliyorum" deme hakkı elbette vardır ve böyle biri, insan varoluşunda tezahür eden ve perdenin ardında yaşamış ve mücadele etmiş, ölüm kılıcıyla sisli örtüsünün içinden yolunu açmış ve nihayetinde sebep ve sonucun kaderin kırılmaz ipliğindeki inciler gibi birbirine kenetlendiği, geçmiş ve geleceğin asla başlamayan, asla bitmeyen bir şimdinin sınırsız panoramalarında uzandığı o görüş genişliğine ulaşmış ruhlar tarafından ilan edilen İlahi bilgeliğin düzenini açıklayacağını yazıp iddia eder.

Varoluşun sorunlarını tek bir yönde ve tek bir yöntemle aydınlatmaya yönelik her türlü girişim başarısızlıkla sonuçlanacaktır.

Yalnızca tümevarım yoluyla akıl yürüten filozoflar, ancak belki de doğruya dair bir algıya ulaşırlar; aynı şekilde, tümdengelim gibi yarı açık süreçlerle argümanlarını yürütenler de daha iyi bir sonuç elde edemezler. Durumun tamamını kavramak için her iki yöntem de gereklidir.

Teori, yeni keşiflerin olasılığını tetiklemeli ve gerçekler bizi yeni teorilerin evrimine yönlendirmelidir; hatta olgular bile, yarı aydınlanmış, yarı kör inancın kibirli varsayımlarından kendimizi sarsmak için gereklidir ve başkalarına rehberlik etmek için kader yolunda bir kilometre taşı dikmeye kalkışmadan önce, başarısızlıklar başarıların ardından gelmelidir. Her yöntem tükendiğinde ve aydınlığa giden tüm yollar dikkatlice katedildiğinde, ancak o zaman insan ruhu "Biliyorum" diye iddia etmeye cesaret edebilir; ancak o zaman tek bir okulun veya tek bir yöntemin bağnaz taraftarlarına meydan okuyup, "Sizden daha büyük bir hakikat ufkuna girdim" diyebiliriz.

Beni takip edin! ; 'Ruh ve madde, olgu ve teori, sezgi ve fenomenlerin incelenmesinin sunduğu birçok dallanan bilgi yolundan yola çıkarak, Evren

şemamızı ortaya koyalım ve ardından bu şemanın altında yatan ilkelerden, eylemlerinin şekil ve organik yaşam kazandırdığı sonuçlara doğru ilerleyelim.

BÖLÜM I.

Güneş Evreninin Anayasası.

Dünyanın da bir parçası olduğu Güneş Sistemi Evreni, Madde, Kuvvet ve Ruh'tan oluşmaktadır.

Madde, katı, sıvı, gaz ve eterik olmak üzere dört halde bulunan, minik, yok edilemez atomların bir araya gelmesidir. Maddenin ilk üç halini ayıran genel özellikler, yok edilemezlik, genişleme, bölünebilirlik, geçirimsizlik ve eylemsizliktir.

Yok edilemezlik ile kastedilen, yok oluşun zıttı olan ve ister havanın en ince halinde ister kristalin en sert halinde olsun, maddenin tek bir atomunun bile tamamen ortadan kaldırılabileceği varsayımını kesinlikle engelleyen özelliktir.

Genleşme, bir madde atomunun daha fazla veya daha az yer kaplayacak şekilde değiştirilebilme özelliğidir.

Bölünebilirlik, bir atomun bilinen en küçük parçacıklara bölünebilmesi veya indirgenebilmesi ve her parçacığın daha da alt bölümlere ayrılabilme kapasitesini koruyabilmesi özelliğidir.

Geçirimsizlik, bir atomun başka bir atomun alanını işgal etmesinin imkansızlığını ifade eder; eylemsizlik ise maddenin ya durağan halde ya da hareketsiz halde kalma eğilimidir.

Bir maddenin, bir kuvvet uygulanmasıyla bir kez belirlenen yöne doğru hareket etmesi ve başka bir kuvvetin bu yönü değiştirmesine kadar devam etmesi. Madde için kristal, gözenekli, yoğun, elastik vb. gibi birçok başka tanım da mevcuttur; ancak yukarıda sıralanan beş genel özellik, mevcut amacımız için maddenin doğasını yeterince açıklayacaktır.

Eter, o kadar nadir ve yücelmiş bir haldeki maddedir ki, insanın mevcut bilimsel bilgi birikimiyle parçacıklara ayrılması artık mümkün değildir. En ince gazlardan biri olan hidrojenin seyreltme oranını çok aşar ve insanın keşfettiği, parçacıklı maddeyle dolu olmayan güneş evreninin her alanını doldurur; bu nedenle ona uygun bir şekilde parçacıksız madde denilebilir.

Kuvvet, varoluşun yaşam ilkesidir. Varoluşu oluşturan büyük üçlü elementin ikincisidir ve bu nedenle, nüfuz ettiği, canlandırdığı ve hareket ettirdiği maddeden sonra gelir. Hareketin ta kendisidir ve madde asla onsuz ortaya çıkmasa da, Kuvvet, daha sonra kanıtlayacağımız gibi, kendini göstereceği maddi bir cisim olmadan da var olabilir.

Özellikleri ikili niteliktedir ve Çekim ve İtme olarak adlandırılmalıdır.

Gezegen cisimlerinin geniş ve yaygın yörüngeleri, ikili nitelikleriyle Kuvvet tarafından belirlenir ve düzenlenir; bu Kuvvet, dönen uyduyu bazen merkeze doğru çeker, bazen de onu göreceli bir uzaklık noktasına doğru iter, ancak her zaman onu, karşıt hareketlerinin salınımları arasında belirli bir yol veya yörünge içinde tutar.

Kuvvet, maddenin her atomunu şarj eden ve inorganik kütleleri organik hale getiren durmak bilmeyen yaşamdır. Havadaki elektrik; yeryüzündeki manyetizma; farklı metalik parçacıklar arasındaki galvanizm—kohezyon, ayrışma, yerçekimi, merkezcil ve merkezkaç kuvvetlerinin biçimleridir.

Hareket: Bitkilerde, hayvanlarda ve insanlarda yaşam; ruhların işitsel, astral veya manyetik bedeni.

Ruh, Varlığın tek, yaratılmamış, ebedi, sonsuz Alfa ve Omega'sıdır. Kuvvet ve Maddeden bağımsız olarak var olmuş, her ikisini de kendi kavranamaz ama sınırsız mükemmelliğinden evrimleştirmiş olabilir; ancak Kuvvet ve Madde asla Ruhu ortaya çıkaramazdı, çünkü Ruhun tek niteliği diğer tüm nitelikleri kapsar ve kucaklar, diğer tüm niteliklerden önce gelir, onları yönetir ve aşar ve tüm etkilerin nedeni kendisidir. Bu nitelik İrade'dir.

Kuvvetin yalnızca iki niteliği, yani çekim ve itme olmasına rağmen, çekim ve itmenin algılanma biçimlerinin birçok çeşidi olduğu gibi, Ruhun yalnızca bir niteliği, yani İrade olmasına rağmen, İradeden kaynaklanan birçok alt ilke vardır. Bunlar arasında Sevgi, Bilgelik, Fayda, Güzellik, Zeka, Beceri vb. yer alır. Bununla birlikte, en belirgin ve ayırt edici süreçler dokuz tanedir; bunlar Sevgi, Bilgelik ve Güç; Yaratılış, Koruma ve İlerleme; Yaşam, Ölüm ve Dejenerasyondur.

Öyleyse Madde, Kuvvet ve Ruh'ta, güneş evrenini ve sakinlerini oluşturan büyük Varlık Üçlemesi bulunur.

Analojiden yola çıkarak ve dahası, bilge öğretici meleklerin iddialarına ve günümüzden çok daha ilerideki bir ruhsal aydınlanmaya dayanan eski inançların belirsiz gölgelerine dayanarak, astral evrenin ve varlığın sınırsız alanlarında yer alan diğer tüm evrenlerin aynı ilksel Üçlü Elementler kümesinden kaynaklanmış ve onu içerdiğini ve Ruh, Kuvvet ve Maddenin, sonlu varlıklar için belirsiz bir şekilde Tanrı olarak adlandırılan muazzam Ego'yu oluşturduğunu, bu Ego'nun ayrı birimlerinin ise Astral ve Güneş Sistemleri, Güneşler, Uydular, Dünyalar, Ruhlar, İnsanlar, Canlı ve Cansız Şeyler ve Atomları içerdiğini varsaymak için yetkimiz vardır.

BÖLÜM II.

Güneş Sistemi Evreninin Şeması.

Sözlü, geleneksel, anıtsal veya dinî kaynaklardan türeyen tüm insan inançları, insanın kökenini insan oluşumundan daha saf ve daha manevi bir nedene bağlama eğilimindedir.

Eski çağların en sevilen ve yaygın fikri olan, insanın ölümlü doğum cezasını ve ölümlü bir varoluş disiplinini itaatsizlikle üstlendiği düşüncesi, tüm dini sistemlerin temellerine o kadar evrensel bir şekilde nüfuz etmiştir ki, felsefeden "mit" gibi aşağılayıcı bir damgadan daha rasyonel bir açıklama talep eder. Mit nereden gelir ve bir gölgenin öz olmadan şekli açıklayamayacağı gibi, mit de fikirlerin kökenini açıklayabilir mi? Modern teolojiden hiçbir şey kabul edemeyiz, hiçbir şey öğrenemeyiz, hiçbir şey umamayız; çünkü o hiçbir felsefe öğretmez, hiçbir bilime bağlılık göstermez ve aklın veya adaletin hiçbir gerekliliğine uymaz. Ve yine de o bile, her zamanki materyalist tarzıyla, ilk günah ve insanın ilk masumiyet halinden düşüşü dogmalarını besler.

Bu görüşlerin hesabını kim verebilir? Ve zaman onları söndüremediğine, klasik bilginin ve antik felsefenin müritleri de onları "çağların bilgeliğinden" silemediğine göre, neden tüm insanlık kayıtlarının gizemli bir şekilde aydınlattığı içsel ve daha yüksek bir yaşamın izleriyle onları uyumlu hale getirmeye çalışmayalım?

İnsanlığın bütünü, özü Ruhun Düşüşü olan daha da ilahi bir gerçeğin gölgesinden ibarettir. Tüm varoluş Ruh'tan kaynaklanır. Saatin, geminin, buhar motorunun o ilginç mekanizması gibi, bunların hepsi öncelikle mekanik zihnin yaratımlarıdır ve bunların çeşitli parçaları da bu zihinde şekillenir.

Maddi bir ifadeye indirgenmeden önce zihinde saklıdırlar; bu nedenle yıldızsal göklerin saat mekanizması, uzay okyanuslarında seyreden dünyalar

ve bir çiğ damlasının yuvarlaklaşmasından bir insanın karmaşık yapısına kadar her organize formun mekanizması, kökenlerini zihinde bulmuş olmalıdır. Zihin, İrade'nin bir niteliği ve İrade de Ruh olduğuna göre, fiziksel evrenin yaratılışının yalnızca ruhsal bir fikrin ifadesi olduğu sonucundan kaçamayız. Fiziksel bir insanın yaratılışı bundan daha fazla veya daha az değildir. İnsan ırkı, ruhsal bir fikrin dışsal ifadesidir, çünkü fikirler maddede ifade edilmeden önce ruhtan kaynaklanmalıdır. Saat, gemi, buhar motoru, maddede şekillendirilmeden önce olduğu kadar sonra da ruhun gerçek yaratımlarıdır. Eğer asla bu şekilde bedenlenmezlerse, ölümsüz ruhsal varlıklar aleminde olmuşlardır, var olmaya devam ederler ve sonsuza dek var olacaklardır.

Madde hiçbir şey yaratmaz. Sadece Ruh'un fikirlerini dışsal amaçlar için dışa vurmak üzere kullandığı kalıptır.

Gelecek çağlarda yeryüzünde yeni icatlar olarak ortaya çıkacak şeyler, yeni keşifler olarak yerlerini alacak bilimsel yöntemler, hepsi şimdi ve her zaman ruhun ebedi âlemlerinde ölümsüz bir varoluş içindedir. İnsan bu evrensel işleyiş yasasından muaf olabilir mi?

Varoluşun mikrokozmosu, tüm güç biçimlerinin, tüm madde çeşitlerinin koruyucusu olan insan, ilahi düzenin her şeyi kapsayan düzenine tek istisna olabilir mi? Sadece bağnazın batıl ve bilim dışı inancında veya materyalizmin neredeyse aynı derecede mantıksız körlüğünde olabilir. İnsan, maddeye doğmadan önce bir ruhtu.

Gezegen yaşamının ilkel koşullarında, insan gibi bu kadar ince bir şekilde organize olmuş canlılar varlıklarını sürdüremezdi, bu nedenle...

Bu veya herhangi bir yeryüzünün O'nun kabulüne hazır hale gelmesi için uzun hazırlık dönemleri şarttı.

Madde, bitki ve hayvan alemlerinde milyonlarca nesil organize varlığın ardı ardına gelen doğumları ve yok oluşlarıyla yeterince işlendikten sonra, dünya, şimdiye kadar ortaya çıkmış olanlardan daha üstün ve daha soylu bir yaratığın gelişini bekliyordu; mükemmelliği ve mikrokozmik güçleriyle yaratılış işini tamamlayacak, canlı varlığın doruk noktasına ulaşacak ve ölümsüz bir varlığın ortaya çıkmasıyla ölümlü biçimlerin ardışıklığını sonlandıracak bir varlık. Dünya insanı çağırdı ve o geldi. O zaten ölümsüz bir varlıktı, bir ruhtu; mükemmelleşmiş, bilinçli, bireyselleşmiş bir varlık değil, İlahi zihnin parlak, ışık saçan bir yansımasıydı. O, olması gereken insan biçimindeki İlahi fikirdi. Özünde melek gibi, maddesinde ruhani olan o, kendisine uygun bir cennette yaşıyordu; saf ve masumdu, ancak yine de yalnızca maddi bir bedende enkarnasyon ve deneme aşamalarından geçerek mükemmelleştirilebilen sevgi, bilgelik ve güç unsurlarından tamamen yoksundu.

İnsanın maddi bir bedende enkarnasyonundan önce saf bir ruhsal varlık, günahsız bir cennet birimi olarak var olduğuna dair görüş, yalnızca eski çağların bilgelerinin, çıkarları doğrultusunda ardı ardına gelen rahiplerin amaçlarına uygun hale getirilmiş ve değiştirilmiş kayıtlardan ziyade, yaşamın orijinal kitaplarından ders alanların görüşü değil, aynı zamanda insan ruhunun, teolojik mitlerle çarpıtılıp bozulmadan veya anıları zamanla ve ölümlü deneyimlerin daha canlı izlenimleriyle silikleşmeden önceki kendi tanıklığıdır. İnsan ailesinin her temel durumunda, ruhun cennetten yeryüzüne, saflıktan günaha düşüşüne veya inişine olan inanç, insanın doğasında sönmeyen bir unsurdur. Buna inanç demek bile zor; o, giderek daha da silikleşen bir hatıradır.

Kaynağından kopuk olsa da, ruhun nihayetinde ölümlü bir bedende cisimleşmesini sağlayan kader zincirinde yıkılmaz bir bağlantı noktasıdır.

Bu bölümü, insan varoluşunun ilahi dramasının ilk perdesinin temel mantığı olarak burada açıklanan görüşleri destekleyen sayısız yetkili zihinden birkaçının alıntılarıyla sonlandıracağız.

II. BÖLÜMÜN EKİ.

Önceki sayfalarda savunulan felsefeyi desteklemek amacıyla, esas olarak antik tarihten türetilen argümanlardır.

Var olan en eski yazılı kutsal metinlerin Hindu Vedaları olduğu düşünülmektedir.

Onlar, varlığın tek yaratıcı nedeni olarak ruhun özgün ve bağımsız varlığını tekrar tekrar teyit ederler ve insanın bu ilahi unsurdan bir tezahür olduğunu, başlangıçta saf ve iyi olduğunu ve yeryüzündeki varlığının ve çeşitli hayvan biçimleri aracılığıyla yaptığı ardışık yeniden doğuşların, ruhunun manevi bir varoluştan maddi bir varoluşa inmesiyle kaybettiği Yüce Varlık Brahma ile olan ittifakını yeniden kazanabileceği arınma süreçleri olarak tasarlandığını iddia ederler.

Vedalardan alıntılar.

“Madde olmayan o ruh birdir; her şeyin kaynağı olan, her şeyin kendisine döneceği kavranamaz Varlıktır. O, Brahm'dır—Ruh.”

"Tek bir merkezî ateşten on bin ışın nasıl çıkıyorsa, O'ndan, tek Ebedi Ruh'tan da on bin ruh çıkar ve O'na döner."

"Mükemmel bilgeliğin, saf aklın ve ebedi özün, sönmeyen ışığın ve ebedi ısının bir ışını olan, değişken, yaratılmış bir beden içinde sabitlenmiş bu ruhum, dindar tefekkür ve ilahi ilim yoluyla, en yüce şekilde kutsanmış ve sonsuz derecede bilge olan Ruh ile yeniden birleşsin."

Mısır gizemlerinin tüm açık ve kapsamlı analizlerinde, inancın temel taşı, İlk Büyük Sebebin bir Ruh olduğu varsayımına dayanır. Varlığın ilk ve tek unsuru Ruh'tur; sonsuza dek var olmuş ve sonsuzluğu doldurmuştur. İrade gücüyle kendini yansımalara ve unsurlara ayırmış ve kendi içsel yaratma kapasitesiyle, durmak bilmeyen güç unsuru evrimleşmiştir; sonra madde gelmiş ve yaratılmamış ruhun, kaos okyanusunda hareket eden tarifsiz bilgeliğiyle, gücün madde üzerindeki etkisiyle Biçim yaratılmış ve düzen evrimleşmiştir. Maddenin ateşli parçacıkları ışıklı cisimler oluşturmak üzere yükselmiş, daha ağır olanlar inmiş ve toprakları, denizleri, bitkileri, hayvanları ve insan bedenlerini oluşturmuştur.

Ebedi ruhtan, Ruhsal Krallığın büyük ölçeğinde yükseliş veya iniş statülerine göre az ya da çok yücelmiş, birbirini izleyen ruhani varlıklar ortaya çıkmıştır.

Herodotos, Mısırlıların insan ruhunun ölümsüzlüğünü açıkça öğreten ilk halk olduğunu iddia eder, ancak aynı öğreti ve büyük olasılıkla tüm dini sistemlerin kökeni, Mısır Hanedanlığı henüz başlangıç aşamasındayken Hindistan'da da dile getirilmiştir. Bu iki anıtsal ulusun inançlarının özelliklerine, büyülü törenlerini ele alırken daha sonra değineceğiz; ancak burada belirtmek gerekir ki, ünlü gizemlerinin temeli, ruhun orijinal saflık ve masumiyet halinden düştüğüne, manevi bir özden maddi bir bedene doğru çekildiğine ve dünyevi varoluşun temel amacının, hedefinin ve kapsamının, ruhu ardışık arınma aşamalarından geçirerek Tanrı ile orijinal ittifakına geri döndürmek olduğuna olan inanca dayanmaktadır.

Bu, Platon, Pisagor, Cembilichus, Plütark ve aslında bu dönemde yaşamış en ünlü bilginlerin, filozofların ve tarihçilerin temel doktrinidir.

Tarihsel zamanların başlangıcından ilk Hristiyan babalarına kadar, Kabalistler, Gnostikler, Esseniler, Therapeutikler, Orta Çağ mistikleri ve on

sekizinci ve on dokuzuncu yüzyılların bazı kahinleri, ruhun kökeni ve sınama deneyimleri konusunda benzer görüşler beslemişlerdir.

Bu tanıklık kategorisinde, ruhani varlıkların kendileri olarak, görüşümüzü bulanıklaştıran ve sezgilerimizi karartan maddi gölgelerden arınmış olanların tanıklığını dışlayamayız; çünkü onlar, geçmiş ve gelecekteki ruhsal varoluş hallerinin gerçeklerini ortaya koymada bizden daha yetkin olmalıdırlar.

Günümüzde yeryüzünde yaşamış olanların özgürleşmiş ruhlarından kaynaklandığını iddia eden tüm vahiyler arasında, Kerner'in Kahini Madame Hauffe'nin (genellikle "Prevorst Kahini" olarak anılır) ve Parisli bir işçi, bir zamanlar materyalist olan Alphonse Camagnet'nin uyurgezerlik deneyimlerinin vahiyleri, insan müdahalesinden en sınırsız özgürlükle ölümlülere ulaşanlardır. Başlangıçta hayvan manyetizmasının modern mucizesiyle sadece rastgele deneyler yapan Camagnet, manyetik uyku yoluyla alınan beklenmedik vahiylerin tarafsız ve zeki bir yorumcusu olarak, 19. yüzyılda manevi hakikat ve vahiy için en iyi ve en az şüpheli tanıklardan birini oluşturmaktadır.

Yaklaşık 1846 veya 1847 yıllarında, Monsenyör Camagnet, ruhlar dünyasından gelen uyurgezerlik vahiylerine oldukça aşina olduktan ve çağın sunduğu en dikkat çekici ve berrak konulardan birkaçı aracılığıyla bu iletişimin ayrıcalığından yararlandıktan sonra, ruhun yeryüzünde görünmeden önce var olduğu gerçeğini doğrulayan bir dizi ileti aldı. Reenkarnasyon doktrinlerine olan inancını kesin bir dille reddederken,

Ruhlarla iletişim kuran varlıklar, bu görüşlere karşı en kesin ifadelerle karşı çıkarak, maddenin bağlarından kurtulduklarında, ruhlar olarak daha önceki bir saflık ve masumiyet halinde yaşadıklarını hatırladıklarını; dünyevi yaşamlarının ne kadar doğru ve akıllıca bir şekilde deneme amaçlı tasarlandığını ve ruha güç ve bilgi kazandırmayı amaçladığını anladıklarını;

ancak bir kez yaşandıktan sonra bir daha asla tekrarlanmadığını ve ruhun eski ruhsal haline dönüşünün yeryüzündeki reenkarnasyonlarla asla kesintiye uğramadığını iddia ettiler. Bu ruhlar ayrıca, ebediyet alanının, kötü veya gelişmemiş insanların ruhlarına, sayısız ilerleme aşamasıyla günahtan ve etkilerinden arınmaları için gerekli tüm fırsatları sağladığını da iddia ettiler.

Bu ruhların sunduğu kadar beklenmedik bir tanıklık ve onların gerçek karakterine dair bu kadar çok kanıt içeren açıklamalar, onların öğretme tarzlarına dair birkaç örnek verilmeden göz ardı edilemez.

Vecd halindeki Bruno ile iletişim kuran bir ruh, “Bir kere doğar ve bir kere ölürüz; cennette olduğumuzda ise sonsuza dek oradayız” der. S: “Dünyevi varoluşumuzu hatırlıyor muyuz?” C: “Evet, ve önceki varoluşumuzu da.” S: “Önceki varoluş nedir?” C: “İnsan, yeryüzüne gelmeden önce, dünyadan ayrılırken yaşadığına benzer bir ruhani dünyada yaşadı. Herkes bu dünyada yeryüzüne gelme sırasını bekler; bu gerekli bir görünümdür, kimsenin kaçamayacağı bir deneme hayatıdır.” Mons. Cahanget'in Lucides'lerinin en iyisi olan Adele, ünlü Swedenborg'un ruhuyla yaptığı bir röportajda şu sözleri söylemiştir: “Hepimizin geçtiği önceki yaşam, tabiri caizse, bir hiçlik, bir doğum, dünyadan ayrılırken tattığımız gibi bir mutluluk hayatıydı; ancak bu mutluluk kavranamaz, çünkü tatlı gerçekliğini kanıtlayacak duyumlarla birlikte gelmez, bu nedenle Tanrı

"Birbirini takip eden bu yaşamları geçirmemiz uygun görüldü: Birincisi, size bahsettiğim küreler üzerinde geçen, bilinmeyen, mutluluk dolu, duyulardan yoksun bir yaşam; ikincisi, sizin tadını çıkardığınız, eylem ve duyumlarla dolu bir yaşam; üçüncüsünün tatlılığını zıtlığıyla göstermek için ikisinin arasına yerleştirilmiş acı dolu bir yaşam; iyilik ve kötülükle dolu bir yaşam, onsuz bizim için ayrılmış mutlu hali takdir edemezdik."... Birçok farklı ortam aracılığıyla iletişim kuran ruhlar bu görüşleri doğruladı ve

doğruluğunu ve mantıklılığını detaylandırdı, ancak yer sınırlamamız daha fazla alıntı yapmamıza izin vermiyor.

Hindistan'ın başlıca şehirlerinden birinde, dini ve siyasi muhafazakarlığın tam merkezinde, resmi rütbesi ve statüsü aşırı yoksulluğuyla kesinlikle orantılı olmayan soylu bir Hindu yaşamaktadır. Bu kısıtlama ve ulusuna ait biçim ve törenlere titizlikle uyma zorunluluğu nedeniyle, on iki yaşlarında küçük yeğeninin aracılığıyla görünmez yazarlardan kendisine gelen olağanüstü vahiyleri, son derece maneviyatçı ve entelektüel doğasının derinliklerinde saklamak zorunda kalır. Bu küçük çocuğun huzurunda, görünür eller olmadan ve kalem, kurşun kalem veya mürekkep gibi sıradan araçlar kullanılmadan, boş kağıt desteleri hızla doldurulur.

Boş çarşafları, doğrudan güneş ışınlarından dikkatlice korunacak şekilde, ancak dikkatli gözlemcilerin gözleri tarafından hafifçe görülebilecek şekilde bir üçayak üzerine sermek yeterlidir. Çocuk yere oturur ve başını üçayak üzerine koyarak küçük kollarıyla desteklerini kavrar. Bu pozisyonda genellikle bir saat uyur ve bu süre zarfında üçayak üzerindeki çarşaflar, eski Sanskritçe'de son derece güzel işlenmiş karakterlerle dolar. Dört ciltten fazla...

Bu yazıların özetleri böylece, üç yıldan daha kısa bir sürede ortaya çıkmıştır.

Hindu ailesi bilgi ararken, sorular genellikle basit Hintçe ile üçayaklı sehpa üzerine yöneltilir ve yanıtlar her zaman alınan sonraki yazılarda bazı bölümlerde yer alır.

Ruhun kökeni ve hayvan suretleri aracılığıyla gerçekleşen yeniden doğuş doktriniyle ilgili çeşitli sorulara cevaben, Sanskritçe yazılardan birinde şu cümleler yer alıyordu:

“Ruhun, Tanrı'dan bir yayılım olduğu ve özünde tüm saflık, hakikat ve bilgelik olduğu, hafıza güçleri ölümlü doğumdan önceki varoluş hallerini algılayacak kadar uyandığında bedensiz varlıkların öğrendiği bir aksiyomdur. Saflık ve sevgi cennetlerinde, ruhlar, tüm Baba'nın ölümsüz güzellik bahçesinde çiçekler gibi filizlenir. Başlıca nitelikleri Sevgi ve Bilgelik, Isı ve Işık olan bu İlahi doğanın eğilimi, kendini sonsuza dek tekrar etmek ve kendi mükemmelliklerini kendisinden parıltılar halinde yansıtmaktır. Bu göksel ateş kıvılcımları ruhlara dönüşür ve etki nedenin doğasını paylaşmak zorunda olduğundan, yaşamı ısıtan ateş aynı zamanda ışığa da dönüştürür; bu nedenle, İlahi'den yayılan ruhların tümü sevgi ve ısıdır, oysa varlığın büyük merkezi Güneşinden sürekli akan ışığın aydınlanması, tüm ruhları karşılık gelen ışık huzmeleriyle aydınlatır. İlahi ısı ve sıcaklığa karşılık gelen Sevgi'den doğan ve Işıkla ışınlanan ruhlar, İlahi bilgelik ve hakikat olan ilk ve en güçlü ruh yayılımları, Yüce Yaratıcılarının eylemini tekrarlayarak kendi varlıklarından yayılımlar meydana getirdiler; bazıları daha yüksek, bazıları daha düşük, en yüksek olanlar ruhsal özlere doğru yükselirken, en düşük olanlar parçacıklı madde oluşturdu. Bu daha yoğun yayılımlar, yaratılış yasasını izleyerek güneşlere, uydulara, dünyalara dönüştüler ve her biri yaratılış öyküsünü tekrarladı; güneşler sistemler doğurdu ve bir sistemin her bir üyesi, ruhsal veya maddi varoluşun alt kademelerindeki durumların bir tiyatrosu haline geldi.

"Böylece fikirler biçimlere iner ve biçimler fikirlere yükselir. Yaratılışın büyümesi, gelişmesi ve ilerlemesi böylece sonsuzdur ve ruh da kendi ilerleyici açılımı amacıyla madde dünyaları yaratmaya ve sürekli olarak yeni dünyalar oluşturmaya devam etmelidir."

"Yaratılışın muazzam yürüyüşü hiç durmayacak mı? Büyük gizemin, Tanrılığın kalbine demirlenmiş olan halat sonsuza dek uzanacak mı?"

"'Sonsuza dek!' diye haykırıyor alev alev yanan güneşler, parıldayan yaşamlarının ateşli yörüngelerinde sıçrayarak, ardılarında on binlerce uydu

ve meteor kıvılcımı bırakarak, mücevherli taçlarında dönüp parıldayarak, hepsi de yeni, genç dünyaların embriyonik tohumları olarak."……..

"Organik yaşamı destekleme kapasitesine ulaşmış dünyalar, onu mutlaka kendine çeker. Dünyalar ona ihtiyaç duyar. Cennet onu sağlar. Nereden? Dünyalar, kendilerine hükmedecek üstün varlıkların egemenliği için inlerken, ruhlar,

Uzak cennetlerinde, baştan çıkarıcı yılanın, hayvansal ilkenin, acil aklın fısıltıları yankılanır; bu fısıltılar, uzak cennetlerindeki kutsanmış ruhlara seslenerek, onları değişim, daha geniş bilgi ufukları, daha güçlü yetenekler için tarif edilemez özlemlerle doldurur; tanrılar gibi olmak ve iyiyi kötüyü bilmek isterler; ve yeryüzünün insana yönelik bu acil çağrısı ve ruhun entelektüel bilgiye yönelik bu istemsiz özlemi sayesinde, ikisi arasında bir birlik sağlanır ve ruh, yeryüzünün deneme aşamalarından geçerek bir hac yolculuğuna çıkmak üzere madde alemlerine düşer ve ancak bu hac yolculuğunun tamamlanmasıyla cennetine yeniden kavuşur.

•• Ruhlar cennette, ilahi bir kaynaktan gelen manevi varlıklar olarak yaşadıkları zaman, cinsiyet bilmezlerdi ve türlerini çoğaltmazlardı... Düştüklerinde ve dünya, manyetik traktörler gibi onları daha kaba elementinin girdabına çektiğinde, dünyanın onları olmaya zorladığı şeye dönüştüler. Bu büyüyen dünyaların ilk çağlarında, yaşam koşulları kaba ve şiddetliydi, bu nedenle üzerindeki yaratıklar bu doğadan pay aldılar. O zaman da ilk kez cinsiyet doğası ve üreme yasası elde edildi. Bu dünyaları doldurmak için insan, diğer canlılar gibi, türünü çoğaltmalıdır. Maddede her şey erkek ve dişidir; mineraller, bitkiler, hayvanlar ve insanlar. Yaratıcı enerji olan ruh, yaratan eril ilkedir; pasif alıcı olan doğa ise filizlenen şeydir; dolayısıyla yaratılış. İnsan yasaya uymalıdır; bu nedenle cinsiyet ve üreme.”……..

“İnsan, bu dünyaya ulaşmadan önce birçok dünyada yaşar. Ruh, ilkel hallerde, özbilinç bahşetme şanlı işlevi olan Dünya adı verilen büyük ve hareketli gezegene ulaşmadan önce, uzayda sayısız dünyalarda hac yolculuklarını gerçekleştirir. İnsan ancak bu noktada gerçektir; uçsuz bucaksız vahşi yolculuğunun diğer her aşamasında sadece embriyonik bir varlıktır—geçici, geçici bir madde biçimi—yüksekte hapsedilmiş ruhun bir parçasının, ama sadece bir parçasının parladığı bir yaratık; ilkel işlevlere sahip ilkel bir biçim, sürekli yaşayan, ölen, geçici, ruhsal bir varoluşu sürdüren, ortaya çıktığı maddi biçim kadar ilkel; krizolitik kabuktan fırlayan bir kelebek, ama sürekli olarak yeni doğumlarda, yeni ölümlerde, yeni enkarnasyonlarda ilerlerken, bir an sonra ölür ve tekrar yaşar, ama yine de yukarı doğru uzanır, yine de ileriye doğru çabalar, yine de baş döndürücü, korkunç, zahmetli yolda ilerler, Engebeli yol, ta ki yeniden uyanana kadar—yeniden yaşamak ve maddi bir şekil, tozdan bir şey, etten ve kemikten bir yaratık olmak için, ama şimdi—bir insan olarak.....

“Ruhun, önce ilk parlaklığı ve düşüşüne, sonra da insan olarak bu dünyaya gelişinden önce varoluşun çeşitli alt tonları arasında yaptığı sayısız göçüne dair sakladığı silik hatıralardan, ruhların hayvanlar alemi aracılığıyla yeniden bedenlenmesi (metempsihoz) doktrinine olan inanç doğmuştur.”

"Yine de, bir zamanlar insanlığın onuruna ve dürüstlüğüne ulaşmış olan yüce ruhun, sürünen şeylerin veya çömelmiş hayvanların bedenlerine gerileyebileceğine veya gerilemesi gerektiğine inanmak ilahi hakikate aykırıdır—Hayır, hayır!"

"Önceki durumların ruhsal beyinde bıraktığı uçucu imgelerde, her yeni ilerleme aşamasının ve çeşitli alt dünyalardan geçen her ardışık yolculuğun, ruhun bilincinde huzursuz, kötü hatırlanan bir rüya gibi bıraktığı, yarı silinmiş ve yarı kusurlu varoluş algısında, geçmiş şimdiki zamanla karışır ve

geçmişte olduğumuz şeyin bir kısmı, gelecekte olabileceğimiz şeyin belirsiz bir olasılığı olarak, geleceğin yoluna gölgesini düşürür."

"Ruh, insanlığa doğduktan sonra özbilinç ve bilgi edinir."

Kendi özgünlüğünden sıyrılıp, ölümlü bedenin ölümüyle birlikte maddi dönüşümler serüvenini sonsuza dek sonlandırarak, tamamen ruhsal varoluş alanlarında yeni bir varoluş dizisine yönelir. Burada ruhun daha ileri arınmaları yeniden başlar; en kötü ruhun bile değişimden zevk almasını ve faydalanmasını sağlayan o yüce öz-bilgi niteliğiyle başlar; çünkü hafıza ona günahı yenmek için mücadele etmeye teşvik eden dersler verir ve peygamberane görüş onu, iyi yönlendirilmiş bir çabayla, ölümlü bir hacı olmaktan düştüğü yüce saflık ve iyilik doruklarına ulaşana kadar çabalamaya teşvik eder.”

“Çabalarıyla Cennete giren muzaffer ruhlar, Tanrı'nın hizmet eden melekleridir. Güç, bilgelik, kuvvet ve güzellik melekleridir. Cennetin ilk hallerinde yaşayanlar sadece Ruhlardır. İlkler Tanrı-insanlardır—göksel insanlar—güçlü ve kudretli Güçler, Tahtlar, Egemenlikler, Dünya Kurucuları, Güneş gibi parlayan Ruhların görkemli hiyerarşileridir ve bir daha asla düşemezler. Ruhlar sadece bir Tanrı'nın nefesi, kıvılcımı, gölgesidir; Melekler ise bizzat Tanrılardır.....

Ruhun, deneme süreçlerinin tamamlandığı sayısız biçim ve sayısız dünyadan geçerken geçirdiği çeşitli geçiş halleri, insan ölümüne benzer bir süreçle gerçekleşir; ruh, bir maddi biçimden atılıp diğerine girmeden önceki dönemde, hâlâ onu madde alemine bağlayan manyetik işitsel bedenle sarılı olan sürüklenen ruh, kısa süreli ara ruhsal varoluşu için Temel Ruh haline gelir.

BÖLÜM III.

Tanrısal Varlık—Yüce Varlık veya Varlıklar—Bilinemez olanı bilebilecek tek bir Tanrı mı yoksa birden fazla Tanrı mı vardır? Ya da Bilinen, Bilinemez olarak kabul edilene götüremez mi?

Hayal gücünün birden fazla tanrı yerine tek bir tanrı fikrine dayanması daha kolaydır ve insan ruhunun ateizmden ziyade çok tanrıcılığı kabul etmesi daha da doğaldır.

Bir fikri, büyüklüğü sonlu zihni şaşırttığı gerekçesiyle dışlamaya çalışan herhangi bir argümanın mutlak yetersizliği, zamanın birkaç kum tanesi içinde uçuşan ve sonra sonsuza dek ortadan kaybolan cılız, gölgeli hayalet olan insanın, duyusal algısıyla kavrayamadığı için kendisinden daha üstün bir varlığın varlığına karşı çıkmaya kalkıştığında hiç bu kadar açık bir şekilde gösterilmemiştir!

Hiç kimse duyusal algı yoluyla kendi ruhunun varlığını kavrayamaz. Sokrates, "Ruhuma saygı duyuyorum, onu göremiyorum" derken bu gerçeği çok iyi anlamıştı ve Havari Pavlus da, yalnızca ruhsal insanın ruhsal şeyleri yargılayabileceğini söylerken bunun önemini aynı derecede iyi kavramıştı.

Ruhsal varlıkların deneyiminde bulunan ruhların vahiylerinden ve antik çağın çocuksu inançlarında günümüzün para düşkünlerinden Tanrı'ya daha yakın olanların yüce hayal güçlerinden yola çıkarak, her okuyucunun sonlu zihnin ulaşabileceği en yüksek düşünce zirvesine tırmanmasını sağlayacak bir tanıklık iskelesiyle yüce tapınağı çevreleyerek, İlahi Tanrı anlayışımızı kuracağız.

“Tanrı bir Ruhtur” ve ebedi, yaratılmamış, kendi kendine var olan ve sonsuz Ruh âleminin Tanrı olduğu gerçeğini, ilk iki bölümümüzde işaret edilen varlığın derinliklerini derinlemesine analiz eden hiç kimse inkar edemez; ancak Tanrı'nın nasıl kavranabileceği veya tek bir Tanrı mı yoksa

birden fazla Tanrı mı olduğu sorusu, çok daha geniş spekülasyon alanlarına açık sorular olarak kalmaktadır.

Eğer bu yazılarda engin zihinsel mücadelelerin sonuçlarını ve nefes nefese kalan Ruh'un sonsuzluğun bir aşamasından diğerine giden kapılarda bir anlığına durmasına izin veren araştırmalardan çıkarılan sonuçları sunmak daha uygun olmasaydı, Tanrısallık hakkındaki kendi tanımlarımızdan önce, alıntı yapmayı önerdiğimiz otoritelerin görüşlerini de eklerdik; fakat onaylama sorumluluğu bize aittir ve sayfamızın üzerinde manevi gerçeklerin parlak bayraklarını dalgalandıran "bir şahitler bulutu" ile çevrili olduğumuz için, nasıl tereddüt edebiliriz veya soğuk dünyanın materyalist ifadesiyle, Ruhumuzda 'İlahi gerçek' olduğunu bildiğimiz görüşlere kendimizi adamaktan neden korkabiliriz?

Dünyamızın da bir parçası olduğu Güneş Sistemi, ışık, ısı ve çekim merkezi olan fiziksel güneşin etrafında döner.

İyi tanımlanmış astronomik yasalar sayesinde, bu Güneş Sisteminin, Astral Sistem adı verilen daha büyük ve çok daha görkemli bir yıldızlı dünyalar topluluğunun yalnızca bir parçasını oluşturduğunu biliyoruz.

Bu sistemin tam merkezi henüz bulunamamıştır, ancak astronominin tüm gözlemleri böyle bir kilit merkeze işaret etmektedir ve bilimin bilinen yasaları, görünür evrende tüm hareketlerin merkezkaç ve merkezcil kuvvetin ikili modlarında gerçekleştiğini ve sürdürüldüğünü belirler. Astronomik bilim tarafından keşfedilen yıldızların, sonsuzluk uzaylarını kaplayan bir sistemler dizisinin yalnızca bir parçası olduğu evrensel olarak kabul edilen bir aksiyomdur; bu nedenle, "sonsuzluk" ve "sınırsız" terimleri,

Bu prensipler yıldızlara ait gök cisimlerine uygulanır; fakat gökbilimcinin merceğinin nüfuz edemediği, en hırslı insanın bile aklının

donduğu o bilinmezliğin ortasında bile, fizik biliminin sarsılmaz dümeni gemiyi yönlendirir ve ulaşılacak kaçınılmaz bir bilgi limanının habercisidir.

“Çiy damlasını yuvarlaklaştıran yasa, bir dünyayı şekillendirir” ve bir Sistemde var olan ilkeler, uzayın her yerinde geçerlidir. Astral Merkeze nüfuz edecek bir teleskop bulamıyoruz, galaksiyi parıldayan Güneşler haline getiren tüm yüzen bulutsu kütlelerini çözemiyoruz; ancak benzetme yoluyla o Merkezin ve o Güneşlerin var olduğunu ve onları insan keşfinden uzak tutan tek ufkun insan cehaleti ve yetersizliği olduğunu biliyoruz.

Tüm şaşkın bilgeliğimiz ve aydınlanmış cehaletimizin ortasında, fizik bilimi ve ruhsal vahiy birbirini tamamlayarak bize varoluşun büyük bir merkezi Güneşi olduğunu garanti eder.

Fizik bilimi bunun böyle olması gerektiğini söylüyor. Ruhsal vahiy de bunun böyle olduğunu doğruluyor. O merkezdeki Güneş Tanrı'dır. Varoluşun bu mükemmelliği, matematik ve geometri arasındaki tek birleşme noktası olan küre biçiminde mevcuttur ve dönen evrenlerin yaşayabileceği, hareket edebileceği, var olabileceği, doğabileceği, sürdürülebileceği ve yenilenebileceği tek konum olan merkezde yer alır.

Tanrı, yaratılış ve vahiy, sevgi ve bilgelik, yaşam ve duyuyu açıklayan varoluşun iki unsuru olan ısı ve ışığın dağıtıcısıdır. Bu Ruhsal Güneş, merkezkaç kuvvetiyle yeni yaratılan dünyaların unsurlarını merkezden uzaklaştırır ve merkezcil kuvvetle onları geri çekerek belirli yörüngelerde tutar. Doğası Ruhtur; niteliği İrade; tezahürleri Sevgi, Bilgelik, Güçtür. İşte bu Tanrı'dır.

III. BÖLÜMÜN EKİ.

Antik ve Modern Filozofların ve Spiritüalistlerin Tek Bir Yüce Varlığın Doğası ve Bireyselliği Hakkındaki Görüşleri.

En iyi filologlar, sahip olduğumuz ilk dil kayıtlarını Aryan veya Hint-Avrupa olarak adlandırılan uluslara veya halklara atfetme konusunda hemfikirdir:

İnsanlar bilmedikleri şeylere isim uydurmazlar.

11. Söz, her zaman Hakikatin en uygun Sembolü ve Tanrılığın en saf tezahürü olarak kabul edilmiştir. Tanrı için kullanılan Aryan adı Div idi ve bu kelime, "Günün berrak ışığı" anlamına geliyordu; ve bu kelime, sayısız çağ boyunca tüm ibadetin kök kelimesi olmuş, ta ki modern adı olan "Tanrılık"a ulaşana kadar.

Tarihin en eski halklarından, Aryan olarak sınıflandırılanlara dair parçalı anlatımlarda, dini ibadetlerinin en önemli unsuru olarak sürekli yanan ateşler kullandıkları ileri sürülmektedir. Pastel de Coulanges, 1870'te Paris'te yayımlanan ve (gerçekten de bir destan sayılabilecek) "La Cite Antique" adlı eserinde, Aryanların dini inançlarının, ateşte Tanrı'nın sembolünü, ışıkta bilgeliğini, maddi biçimlerde potansiyel sözünün ifadesini ve koruyucu ruhlarda ise hizmet eden meleklerini veya koruyucu tanrılarını gördüğünü açıkça kanıtlamaktadır.

Hinduların -en kadim tefekkürcü insanların, Ruh'un çocuklarının, doğanın kendisini en derin şekilde inceleyerek doğanın Tanrısı ile iletişim kuranların- ilk anlayışlarını izlediğimizde, İlk Büyük Sebep hakkında o kadar yüce fikirler beslediklerini görürüz ki, O'na dair düşüncelerini herhangi bir biçimde, sembolde somutlaştırmaya veya O'na bir isim vermeye bile cesaret edememişlerdir.

Yüce Varlık, Bilinmez olan, onlarla birlikteydi ve ancak Brahm olarak sembolize edildi; bu da yorumlandığında Boşluk, delinemeyen Sessiz Bölge, ölçülemeyen veya anlaşılamayan dipsiz varlık anlamına gelir. İnsan zihninin ilahi bir düzene dayanabilmesi için, Hindistan Bilgeleri, İlk Büyük

Neden'den üç alt tezahürün olduğunu ve bunların Tanrısal niteliklerinin Büyük Üçlüsünü somutlaştırdığını öğrettiler. Bu ilk Üçlü, Yaratıcı Brahma; Koruyucu Vişnu; ve Yok Edici ve Yeniden Yaratıcı Şiva'dan oluşuyordu.

Bu ilahi tezahürlerin her biri, Hindu zihninde ısı ve ışık nitelikleriyle o kadar yakından bağlantılıydı ki, en eski Hint ibadetinin, daha sonraki çağlarda astronomik din olarak bilinen muazzam sistemin temelini attığı doğru bir şekilde varsayılabilir. Hindu kutsal metinlerinin en eskisi olan Vedaların büyük bir bölümü, Işığı öven destanlardan; kudretli Güneş Tanrısı tarafından gerçekleştirilen mucizelerin anlatımlarından; hava, ay, yıldızlar, kutsal ateş ve farklı elementlerin ruhlarına yapılan yakarışlardan oluşmaktadır. Yıldızlarla süslü göklerin hükümdarı Indra'ya ve evrenin farklı bölümlerinin ruhlarına yöneltilen birçok dua vardır. Ateş her evde kutsal kabul edilir ve tüm dinî ayinlerde kullanılırdı. Piramit şeklindeki tapınakların veya küt uçlu pilonların biçimi, Hindu zihninin sivrilen alev sembolüne duyduğu her yere nüfuz eden saygıyı ifade ediyordu.

Vedaların en eski ilahilerinden birinde, Heranyagarbha'ya hitaben yazılmış şu pasajlar yer almaktadır:

“Başlangıçta altın ışıktan bir Kaynak ortaya çıktı. O, var olan her şeyin tek ve doğuştan gelen Rabbidir. Yeri ve göğü yarattı. Başka hangi Tanrıya kurban sunacağız? Gökyüzünü aydınlatan, yeryüzünü sağlam kılan, havadaki ışığı ölçen O’ndan başka hangi Tanrıya, vb., vb.”

“Güçlü su bulutlarının gittiği her yerde; tohumu ektikleri ve ateşi yaktıkları yerde; parlak Tanrıların tek yaşam kaynağı olan O ortaya çıktı. Başka hangi Tanrıya, vb., vb.

“O zaman ne varlık, ne yokluk vardı; ne atmosfer, ne de ötesinde gökyüzü. Ölüm yoktu, dolayısıyla ölümsüzlük de yoktu; ne gündüz ne de gece. O, kendi başına nefessizce nefes alıyordu. Ondan farklı bir şey yoktu,

ne de ötesinde. Örtülü tohum zihinsel ısıyla patladı; sonra ilk önce Aşk, zihnin Kaynağı geldi. Işınlar yayıldı ve her şeyi üreten muazzam güçler vardı. Altta Doğa, üstte Enerji.”.....

Vedik ilahilerin neredeyse tamamı, ışık ve ısının Güneş ve Astral kaynaklarına yönelik yakarışlardır; Vedik felsefesi, Varlığın kökeni üzerine spekülasyonlar yaparak, Yaratılışta Güneş ve Astral etkinin önemini sürekli olarak yeniden teyit eder.

Aşağıdaki pasaj, Hindu tanrısının tasvirini içererek, onun tanrı hakkındaki yüce düşüncelerine dair bir fikir verecektir:

“Gökyüzü O’nun başıdır; güneş ve ay O’nun gözleridir; yeryüzü O’nun ayaklarıdır; uzay O’nun kulaklarıdır; hava O’nun nefesidir. O, Evrenin Ruhudur. Tüm ışık kaynaklarının Güneşidir. Tüm yaratılış yalnızca O’ndan ışık alır. Bilgeler O’na Yüce Işık Veren Ruh derler.”

Mısır ve Pers teoganisinde, Güneş ve niteliklerine karşılık gelen tek bir Yüce Varlığın doğrudan kabulü, Aryan ve Hint kayıtlarında olduğu kadar belirgindir. Yunan ve Buman mitolojisinin karmaşık dokusu aynı inanç ipliklerinden pay alır ve çok tanrıcılığın tam bir sistemine dallanırken, yine de Hint ve Mısır'ın tek bir Yüce Kaynaktan doğan Yaratılış fikrine, yani ısı veya yaratıcı enerji ve ışık veya yaratıcı bilgelik merkezi olan bu manevi merkeze atıfta bulunur.

Orfik Şarkılar'da, Zeus olarak kutlanan ilk Büyük Sebep, daha sonraki filozofların teorilerinden ziyade, "parçaları, tutkuları, cinsiyeti veya doğası olmayan" bir ruh olan Mısır'ın Güneş Tanrısı fikriyle daha eksiksiz bir şekilde ilişkilendirilir. Mısır teogonisinin Yunanistan'a girişinde büyük pay sahibi olan Bilge Orpheus, Yüce Varlık hakkında şöyle ilahiler söyler:

“Zens erkektir, Zeus kadındır. Zeus her şeyin ruhudur. Zeus yaratılmamış ateşin coşkunluğudur. Zeus kraldır; o güneş ve aydır. Zeus

kudretli güçtür, şeytandır, bu evrenin döndüğü tek kudretli çerçevedir. O ateş ve sudur, toprak ve eterdir, gündüz ve gecedir. Her şey Zens'in bedeninde birleşir.”

Pitagoras, Platon, Sokrates, Aristoteles ve diğer en seçkin Yunan bilginleri, Tanrı'yı bir Ruh olarak ve tüm alt düzey tanrıların kaynağı olarak daha doğrudan öğrettiler.

Orta Çağ'a ve daha sonraki çağlara geçtiğimizde, en aydınlanmış mistiklerin ya Hindistan ve Mısır'ın Büyük Merkez Güneş'e dair kadim inançlarını yeniden teyit ettiklerini ya da bu gerçeğin doğruluğunu ruhani ilham, doğrudan vahiy veya üstün varlık düzenleriyle iletişim yoluyla aldıklarını iddia ettiklerini görüyoruz.

Cornelius Agrippa, Paracelsus, Jacob Behmen ve Swedenborg, bu Tanrı fikrini az çok belirgin bir şekilde öğrettiler. Özellikle, İsa Mesih'i, Yaratılmış Evrenin tüm faaliyetlerinin kaynaklandığı ve geri döndüğü Rab olarak gören Swedenborg, açıkça "Rab"in yalnızca Güneş olarak görüldüğünü öğretir. "İki Güneş Tarafından Yaratılış" adlı denemesinde, "Göğün Güneşi Rab'dir, oradaki ışık ilahi gerçektir ve oradaki ısı ilahi iyiliktir; bunlar Rab'den Güneş olarak kaynaklanır. Göklerde var olan ve görünen her şey bu kaynaktan gelir." diye belirtir. Yine şöyle der: "Rab'bin gerçekten gökte Güneş olarak göründüğü, bana sadece melekler tarafından söylenmedi, aynı zamanda birkaç kez görmem için de verildi; bu nedenle Rab hakkında Güneş olarak gördüklerimi ve duyduklarımı burada anlatmak istiyorum," vb.

Daha yakın bir tarihe ait olanlar ise, binlerce yıl önce ölümlü bir varoluşa sahip olduklarını, ancak kendilerini yeniden hayata dönmeye mecbur hissettiklerini iddia eden bazı ruhların öğretileridir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde son çeyrek yüzyılda yaşanan büyük manevi coşku sırasında yeryüzüne inenlerden bahsedeceğiz. Ohio, Athens

County'nin en ücra köşelerinde yaşayan çiftçi Jonathan Koons'un ruh evinde varlıklarını gösteren ve duyulabilir bir sesle, trompetlerle konuşarak tanıklık edenlerden alıntı yapacağız. Bu tanıklıklar, gizli anlaşma veya sahtekarlık olasılığını ortadan kaldıran koşullar altında gerçekleşti ve ses tonlarının ve varlıklarının gücü ve maneviyatı, onları dinleyen herkes tarafından gerçekten yüce ve otoriter olarak kabul edildi.

Bu ruhların sözlü olarak verdikleri mesajlar, orada bulunanlar tarafından yazıya dökülmüş ve daha sonra kendileri tarafından düzeltilmiştir; diğerleri ise birçok şahidin huzurunda ruh elleriyle yazılmış veya kilitli çekmecelerde bulunmuştur. Bu harika yazılardan korunmuş el yazmalarından, Atina Bölgesi'ndeki tezahürlerin tarihi, Hardinge'nin Modern Amerikan Spiritüalizminin Yirmi Yıllık Tarihi adlı eserinde ayrıntılı olarak anlatılmıştır ve aşağıdaki alıntıyı bu son derece güvenilir eserin sayfalarından sunuyoruz.

Yazar şöyle diyor:

“Bu ruhlar, ‘uzayda, onunla hiçbir yakınlığı olmayan başka bir unsur tarafından bölünmüş bir elektrik elementi olduğunu; en azından dünya ile iletişim kuran ruhların bu içsel elemente nüfuz edemeyeceğini; aslında, onların anlayışına göre, evrende Tanrı'dan başka kimsenin bunu yapamayacağını; ve tüm gizli ve nüfuz edilemez ihtişamlarıyla bu gizemli en içteki şeye ruhların ‘gizli sıvı’ dediğini’ ilan ederler. Elektrik elementinin, gezegenlerin ve uzaydaki diğer bilinen tüm cisimlerin kendi yörüngelerinde seyahat ettiği ve hareket ettiği çeşitli yolları oluşturduğunu, ancak ruhlara görünür veya organik bir doğaya sahip olarak anlaşılabilecek hiçbir şeyin ‘gizli sıvı’nın alanlarına nüfuz edemediğini, yine de tüm uzayı böldüğünü ve nüfuz ettiğini ve elektrik elementinin sonsuz alanlarını kontrol altında tutuyor gibi göründüğünü söylerler. Ancak, ışık ışınlarının, sürekli olarak ondan çıkıp ona geri döndükleri için ‘gizli sıvı’ya nüfuz edebildiğini ve ettiğini söylerler.” Ayrıca, 'Evrende, tüm ruhlar ve tüm dünyalar tarafından

var olduğu bilinen büyük bir merkezi bölge vardır. Sınırsız, ancak bilinmeyen alemleri kapsar; yine de, yeryüzü cisimlerini birbirine bağlayan ve yaşam ve sistemlerle dolu gök kubbeleri bir araya getiren sınırsız çekim, yerçekimi ve kuvvet çizgilerinin oradan ve oraya doğru yöneliyor gibi görünmesi, onun muazzam bir merkez noktası olarak konumunu çürütmektedir. Sayısız güneş ve astral sistemle bezenmiş sayısız gök kubbe, etrafında dönüyor ve ondan çekim ve canlılık alıyor gibi görünmektedir.'

Bu bilinmeyen merkezden yayılan büyük güçler. Bazen 'Göksel Alem' olarak adlandırılır. Yine 'Merkezi Güneş/ Cennet/ Tanrı/ Sonsuz Alem/ Ebedi Yaşam!' Güneşler ve dönen uydularla yoğun bir şekilde kaplı gök kubbeler, görünmez ve sınırsız olan bu göksel laboratuvarın akıl almaz enginliğiyle karşılaştırıldığında sadece ışık noktaları gibi görünür; buradan tüm evrenlere varoluşun merkezkaç ve merkezcil güçleri akar."……..

Cahahnet'in Göksel Telgrafı'nda, ünlü uyurgezerler aracılığıyla iletişim kuran çeşitli ruhlar, dinleyicilerinin Tanrı hakkındaki önceden oluşmuş görüşlerini alt üst ederek, kendisinin son derece yüce melekler tarafından Büyük Merkezî Ruhsal Güneş olarak görüldüğünü ve bilindiğini kesin bir dille doğruladılar.

Vecd halindeki Bruno aracılığıyla şu soru soruldu: "Koruyucunuz Cebrail'i tarif ettiğiniz gibi melekler Tanrı'yı görüyor mu?" A. "Evet." S. "Hangi biçimde?" A. "Güneş biçiminde." S. "Bu bizim dünyevi Güneşimiz mi?" A. "Hayır; göklerin göğünde tek bir Güneş vardır, o da Ruhsal Güneş'tir, Tanrı'nın göründüğü biçimdir. Bizim dünyevi güneşimiz, Tanrı olan büyük Merkezi Ruhsal Güneş'ten yayılan ışınların yansımasından başka bir şey değildir."

Daha önce de bahsettiğimiz Hindu çocuk kahin Sanoma, henüz beş yaşındayken, henüz bebeklik çağında ve teolojiye dair tek bir fikre bile sahip olmadığı bir dönemde, kendinden geçmiş bir haldeyken, evrenin Tanrısının

Ruhsal bir Güneş olduğunu ve çıplak gözle görülebilen veya görülemeyen tüm güneşlerin ve yıldızların ışık ve ısılarını O'ndan aldığını iddia etmiştir. Ünlü astronom Sir James Mackintosh tarafından, güneş sistemimizdeki güneşin akkor bir cisim olup olmadığı ve uydularının aldığı tüm ışık ve ısının kaynağı olup olmadığı sorulduğunda, bunu kesin bir dille reddetmiş ve kekeleyen, çocuksu sesiyle, ancak nüfuz edici bilimsel argümanlarla, güneşin akkor cisim teorisini savunmaya çalışan astronomların yanılgılarını ortaya koymuştur.

Bu genç ve coşkulu kişi, tüm ışığın ve

Evrendeki ısı, büyük Merkezi Ruhsal Güneş'ten kaynaklanır ve oradan uzaydaki her cisme, büyüklüğüne, konumuna ve güneşler, uydular ve sistemler arasında işleyen merkezkaç ve merkezcil kuvvetlerin enerjisine göre yansır.

Bu sayfaların yazarı ile çeşitli derecelerdeki ruhlar arasında neredeyse yarım yüzyılı aşkın süredir devam eden kesintisiz bir iletişim sistemi boyunca; özgürleşmiş ruhunun bilge ve kutsanmışların âlemleri arasında gözlemlediği melekî alemlere dair algılar sırasında, yaratıkları için bir sır olmayan bir Tanrı'nın varlığına dair benzer tanıklıklar sunulmuştur.

Evrenin tek gizeminin, vahiy yaratmaya en muktedir Varlık, yani İlk Büyük Sebep olması, garip ve ilahi takdirin düzenine aykırı görünüyor. Ama bu Yüce Varlık başlangıçtan beri bir gizem miydi? Yoksa insan, bencilliği ve gururuyla, ast varlıkların, koruyucu ruhların ve hatta özel olarak ilham almış insanların, evrenin gerçek Tanrıları olduğunu, insanlığa bizzat hizmet etmek için gelen varlıklar olduğunu varsaymasaydı, O böyle mi kalırdı? Dünyanın ilk insanları, Tanrı'dan aldıkları ilk ilhamla, başlangıçta O'nu doğru bir şekilde algılamadılar mı? Peygamberler, kahinler, büyücüler, mistikler ve modern coşkulu kişiler, Tanrı'yı, materyalizmin çağları tarafından karartılmış ve kasvetli, dünyevi teolojiler tarafından çarpıtılmış,

orijinal parlaklığın parıltılarında hiç algılamadılar mı ve bilmediler mi? Meleklerin seslerinin insan ilhamında yankı bulduğu her yerde, Tanrı'nın bu Büyük Gizemi, yaratılmamış, kendi kendine var olan, sonsuz ve ebedi 'Ruhsal Güneş'in açığa çıkmasıyla çözülür; bu Güneş'ten tüm yaşam, ışık, ısı, tohumlama, yaratıcı ve sürdürücü güç ışınları yayılır ve ona geri döner.

Yeryüzündeki insanların insan putlarına yönelip, Tanrı'larında insan yapımı, insan biçimli ve insana benzeyen kişilikler aramaya çalıştıkları her yerde; kendi tutkuları ve önyargılarıyla köleleştirilmiş, çıkarcı, cahil ve bencil bir din adamlarının, insanları kendi görüşlerine köle etmeyi amaçladıkları her yerde, Sonsuzluğun yüzünün gizemle örtülü olduğunu; Tanrılığın, doğa biliminin ve ruhani ilhamın gerçeklerinin gizem alanlarına geri çekildiğini; ve tüm iğrençliklerin anası olan gizemin, çağın gelenekleri ve saatin modasıyla değişen insan tapınması için putlar kurduğunu göreceksiniz. Ruhsal bilimin ve Yaratılıştaki en belirgin varlığın Yaratılışın Yazarı olması gerektiğinde ısrar eden aklın sesini bastırmak için, “Pagan, Putperest, Kâfir, Sapık, Ateş Tapan ve Küfürbaz” sıfatları hayatın sıradan yerlerinin yollarında haykırıldı ve bu analitik on dokuzuncu yüzyılda bile kulaklarımızda yankılanmaya devam ediyor; çünkü Gizemin, Büyük Babil'in, Fahişelerin ve Yeryüzünün İğrençliklerinin Anası'nın egemenliği henüz kırılmadı ve kırılana kadar, onun müritleri onun için savaşacak ve onun için canlarını ve bedenlerini feda edecekler; ve tüm bu süre boyunca ışık “karanlıkta parlayacak, karanlık onu anlamasa da.”

İnsan, yeryüzündeki ilk görünümünde, yalnızca yoksul, eğitimsiz bir vahşi olarak geldi; gelecekteki varlığının sadece bir biçimiydi—Yaratılışın Efendisi'nin bir kehanetiydi. Vahşilikten entelektüel bir sabahın şafağına doğru ilerlerken, önceden var olan manevi varoluş alanından inişinin algısı hafızasını ele geçirdi ve o kutsanmış saflık ve mutluluk haline dönüşünün algısı, öngörü gücünü harekete geçirdi.

Yavaş yavaş uyanan zekası ona analiz etmeyi öğretti.

ve kendini anlamak için. Varoluşun nedenlerini, dayandığı destekleri ve yaşadığı amaçları arayan insan, zihinsel yeteneklerinin en erken dönemlerini dine adadı. Uygarlık sanatlarındaki en erken zaferleri bile tek bir amaca hizmet eden araçlar olarak kullanıldı. Muhteşem ibadet tapınakları, başka bir hayata yönelik ciddi hazırlıkları ve dini inançlarının devasa anıtsal kayıtları, din sorunlarına olan derin ve bölünmemiş ilgisinin neredeyse yok edilemez kanıtları olarak kalırken; sosyal ve ticari uğraşlarından ise yalnızca en parçalı ve önemsiz kalıntılar bulunabilir. Hindistan, Mısır, Arabistan, görkemli Himalayaların ve dev Koh Kas'ın derinlikleri, Asya'nın güzel vadileri ve gülümseyen ovaları - efsanevi Cennet'in parıltıları gibi çiçek açan vadiler ve şimdi ıssız, harap ve yıkık vahşi doğa - hepsi ilk insanın dini inancına olan sönmeyen bağlılığına tanıklık eder; Her yer, bu inancın ifadesini bulduğu o muazzam sistemin devasa kalıntılarıyla kaplıdır. Doğu'nun yanan toprakları, ilk insan için Tanrı'nın Bilinmez olmadığı ve dini inancın bir sır olmadığı yönünde açık ifadelerle yazılmış devasa bir İncil'dir. Bu inanç, insanın sezgisel bilgisinden ve yaratılışın apaçık gerçeklerinden gelmediyse nereden geldi? Güneş, ay, yıldızlar, gökyüzünün takımyıldızlarının ihtişamı, ebedi düzenleri ve sonsuzluk boyunca görkemli yürüyüşleri—bunlar, bozulmamış bir doğanın doğal içgüdülerinin Tanrı'nın kendi yazısını tanıdığı ve onu hatasız ve zahmetsizce yorumladığı kutsal metinlerdi.

Eski insan, Tanrı'yı keşfetmek için aklını boş yere tüketmedi. İnançlarla kısıtlanmamış, din adamlarının düzeninden bağımsız ve kalıtsal önyargılardan arınmış olarak, Tanrı'yı aramadı, onu sadece buldu—hayatı doğuran sevgide; onu sürdüren bilgelikte;

Onu ayakta tutan gücü—onu kutsal alevde, yani ısıda; ışığın ihtişamında, yani vahiyde tanıdı. Mekânının yansımasını yakıcı güneşin ihtişamında keşfetti ve kendi kaderini—Tanrı'nın takdiri ve doğanın en derin uyumlarını

—yıldızlı gökyüzünün takımyıldızlı yollarında ve uzayın ateşli ordularının hareketlerinde algıladı.

Din adamlığı, krallık, yapay uygarlık; suç, hastalık, yoksulluk ve kederin uzun zinciriyle birlikte, din adamlığı ve fizik biliminin putlarına aşırı bağlılık, insanın ruhunu saf, doğal, manevi dinden uzaklaştırmış, yalnızca saf, manevi doğaların melekî varoluş alanlarıyla yaşayabileceği değerli iletişimi kesintiye uğratmış ve ruhu putperest inançların veya boş materyalizmin zararlı mistisizmine sürüklemiştir.

Yeryüzünde yeniden kurulan manevi standartları görmek umut verici ve önemli bir işarettir. Modern kahinlerin en iyilerinin, varlığın Yaratıcısı ve Merkezi olarak İlahi Ruhsal Yasaya olan kadim inanca yönelmelerini ve daha iyi, daha doğru, adil ve akılcı bir teolojinin kehanetinin sürekli olarak havada kendini yenilemesini, zamanın en ilham verici öğretmenlerinin dudaklarından eski zamanların yüce sözlerinin yeniden teyit edilmesini umut verici ve önemli bir gerçektir: " Tanrı bir Ruhtur ve ona ibadet edenler, ona ruh ve hakikatle ibadet etmelidirler."

BÖLÜM IV.

E ZE Kiel'in Çarkı.

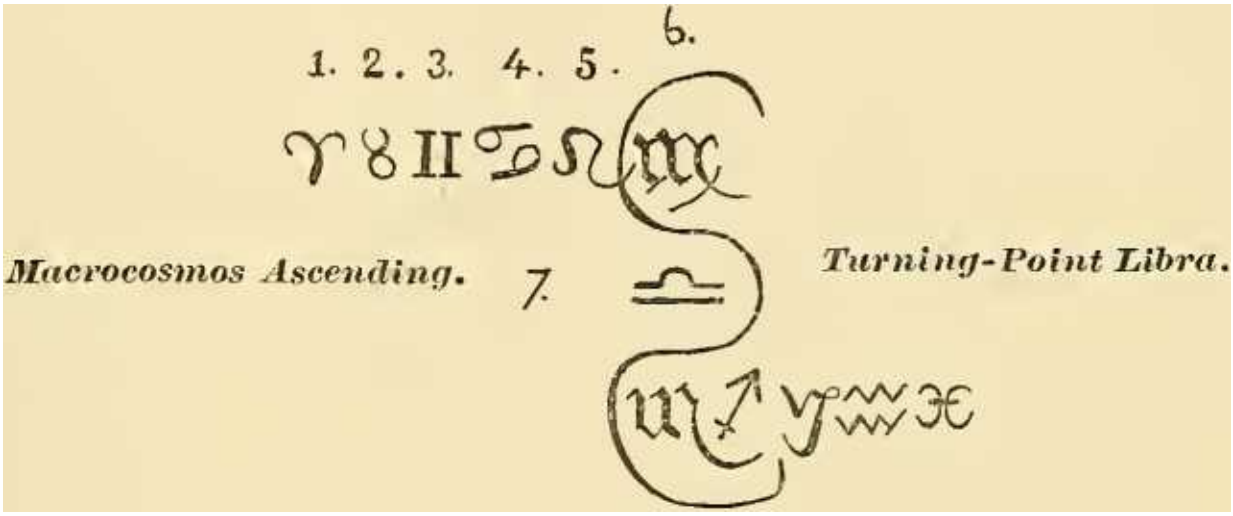

8.<po- 11. 12.Mikrokozmos İniyor.

En yaygın ibadet biçimlerinden biri olan Astronomik Din veya Sabean Sistemi'nde Güneş ve Astral Tanrılar yer alır.

Herhangi bir sıradan büyüklükteki kütüphanenin rafları, eski çağların ibadet biçimleri ve antik çağın en eski günlerinden beri korunmuş ve günümüzdeki tüm teolojik inanç sistemlerinin temelini oluşturan mitlerin kendine özgü karakteriyle ilgili edebi eserlerle tamamen doldurulabilir. Bu konuda mevcut olan geniş yazı koleksiyonuna rağmen, kitlelerin genel olarak güvenilir bilgi edinebileceği ve bu şekilde yaygınlaşmış bilgiyi özümseyebileceği tek bir kapsamlı ve erişilebilir ders kitabının bulunmaması dikkat çekici bir gerçektir; ve erken dönem ibadetinin mitolojik karakterinin modern teolojinin her biçimine şüphe götürmez bir sadakatle damgalanmış olmasına rağmen, bu zararlı gerçeğin modern ibadetin putperestçe saygısında hiçbir fark yaratmaması da aynı derecede dikkat çekicidir.

O, inancının unsurlarına sıkıca bağlı kalır; aksine, etrafında, ilahi saygı gösterdiği fikirlerin eski kurguların yeniden yorumlanması olduğuna dair kanıtlar biriktikçe, putu için daha da güçlü bir şekilde mücadele eder ve ilahi vahiy olarak yorumladığı efsanelerin gerçekliğini sarsmaya yönelik her girişimi kınar.

Belki de özgün bir ders kitabının yokluğundan; belki de konunun literatürünün çok geniş bir alana yayılmış ve çok fazla dağınık parçaya bölünmüş olmasından dolayı, bu putperestlik kayıtsızlığı evrensel olarak yaygınlaşmış ve on dokuzuncu yüzyılın sağduyusu ve zekası, ruhun ayrıldığı cansız kabukların önünde cüzdan ve bedenleriyle eğilmekle yetinmiştir; bu kabuklar en iyi ihtimalle orijinal hallerinde yalnızca taklit edilmiş bir mitin ruhunu barındırmaktaydı.

Şimdi yazıyoruz, amacımız on dokuzuncu yüzyılın tek bir putperestini bile dönüştürmek değil. Şimdi yazdığımız şey, İsa'nın adını samimi bir şekilde övünen herhangi birine, eski zamanların Güneş Tanrısı'na taptığını kanıtlamak arzusuyla da değil; büyük Osirik bedenin parçalanmış parçalarını topluyor ve orijinal yapının somut, ancak zorunlu olarak mikroskobik bir görünümünü sunuyoruz. Ateşe tapınmanın putperestlikleri işlerini tamamladığında, sapkınlıkları evrenin ilahi düzeninin gerektirdiği doğal ölümle ölecektir; o zamana kadar yalnızca hakikat uğruna yazıyoruz; bizi kim kabul eder veya reddederse etsin. Hakikat, tüm gizemleri açan, tüm dini inançların ipucunu veren, insanlığın büyülü tarihinin temelini oluşturan "Üstadın sözüdür" ve bu nedenle bu eserde özgürce ifade edilmesi gerekmektedir.

İlk insan ne zaman gökyüzündeki yıldızlara tapınmaya başladı, ya da yeryüzünü tapınaklarla kaplayan ve tüm yıkımlardan sağ kurtulan o muazzam sistemin tohumu hangi ulusta ilk ekildi?

Şansın, değişimin ve zamanın ne anlama geldiğini kimse söyleyemez. İnsanlık, düşüncelerini resim yazısı, sembolik gravürler, hiyeroglif ve alfabetik yazılarla kaydetme sanatını edindiğinde, onun bütünlüğünün tezahürünü ancak o zaman görürüz.

Gelenekler, tıpkı yazılı kutsal metinler kadar otoriter bir etkiyle, insanların dillerinde çağlar boyunca aktarılır; çünkü insanlar düşüncelerini

kaydetmeyi öğrenmeden önce, korunmaları için hafızaya güvenirlerdi; bu nedenle bu yeteneği geliştirip güçlendirdiler, bütünlüğünü kutsal saydılar ve böylece sözlü geleneklerin sürekliliği ve evrenselliği sağlandı.

Gelenek, insanın zihni vahşiliğin uyuşukluğundan aklın doğuşuna yükseldiğinde ve aklın tetiklediği sebep-sonuç ilişkisinin doğasına dair tüm o kaygılı sorgulamalarla tutuştuğunda, doğanın tüm büyük mekanizmasının, gökyüzünün kubbesini süsleyen göz kamaştırıcı ışıkların belirmesi ve kaybolmasıyla aynı zamana denk geldiğini fark etmeye başladığını doğrular. İlk algılarında görkemli Güneş'te tanıdığı Tanrı, şüphesiz ki, ilk çalışmalarının ana temasını oluşturan bu iklimsel değişikliklerin kaynağıydı.

Toprağı işlemek, sürülerini beslemek ve korumak, ayrıca çiftçilik ve çobanlık gibi basit görevleri yerine getirmek için en uygun zamanları belirlemek amacıyla, mevsimlerin sıralanışını incelemek ve sadece gece ve gündüzün bilindik değişimlerini değil, aynı zamanda gelgit ve zaman değişimlerini, iklimdeki tüm değişiklikleri ve bunların sıcaklık ve soğukluk üzerindeki etkilerini de dikkate almak gerekli hale geldi.

Doğanın yüzündeki her değişimin, belirli güneş ve göksel olayların ardışıklığıyla aynı doğrultuda ilerlediğini fark etmemek mümkün değildi.

Bu algıların ilk ortaya çıkışından, muazzam astronomik dinin olgunluğuna kadar, insan gökyüzünün ateşli kutsal metinlerini ve doğanın sürekli hareket halindeki yüzünü derin bir anlayışla okumayı öğrendi.

İnsanoğlunun, doğanın ve yıldızlı gökyüzünün kitabından eksiksiz bir teoloji oluşturmak için kaç çağa ihtiyaç duyduğunu asla belirleyemeyeceği kesindir.

Düşünce, kendisine kazandırılan ivme miktarına göre hızlı veya yavaş gelişir. Dünya, zaman dediğimiz değişimler dizisine göre çok eskidir.

Dünya kabuğunun çevresinden iç kısmına uzanan kayalık duvarların oluşumu milyonlarca yıl sürmüştür. Dünyayı kuranların, bir kütle granitten bir yosun sapı veya bir liken öbeği geliştirmesi sayısız çağı almıştır. İlahi amaçlar söz konusu olduğunda zamanın hiçbir önemi yoktur; Bir saniye ya da milyarlarca yıl, ebedi ilerlemenin döngülerini işaretleyen kadranlardaki göstergelerden başka bir şey değildir ve ilk insan ibadet edenin, ruhunun ilk ışık kürelerinde yaşayan Ruh ile olan tutkulu birlikteliğinin içinde hayranlık dolu gözlerini örtmesinden, saygıdeğer bilginlerin, erken "piskoposluğun" yüksek kulelerinden yürüyen dünyaların düzenini izlemek için kalabalık tarafından ayrıldığı çağa kadar, birçok zaman, mevsim, nesil ve çağ gelip geçmiştir. Yıldızlı gökyüzü incelenmiş; haritalar çizilmiş; sayısal İnciller yazılmıştır. Yıldız orduları geometrik oranlara bölünmüş ve hareketleri matematiksel hassasiyetle hesaplanmıştır. Hatta tüm güneş sisteminin, bilimin şimdi keşfedilmemiş ancak kaçınılmaz bir merkez olduğunu iddia ettiği şey etrafındaki ileri hareketi algılanmış ve ekinoksların presesyonu anlaşılmıştır. Korkunç olanı da içeren tüm büyük plan

Güneş Tanrısının ihtişamı, ayın yumuşak ışıltısı, sabit yıldızların görkemi, dolaşan gezegenlerin düzensiz hareketleri, ateşli kuyruklu yıldızların korkunç görüntüsü, parıldayan meteorlar ve yüzen bulutsuların derin ve anlaşılmaz gizemi—tüm bunlar, yüksek dağları ve kıyısız denizleri, kasvetli ormanları ve sessiz vadileri, yarı vahşi, yarı ilahi sakinleriyle güzel, yeşil yeryüzü üzerindeki etkileriyle birlikte—bu güç ve gizem, yücelik ve küçüklük, ciddi sessizlik ve huzursuz belagat aleminin tamamı, kadim zihin tarafından binlerce yıllık sabırlı ve yorulmak bilmeyen çalışmayla keşfedildi ki, hepsi hareket halindeydi—sürekli ve uyumlu bir düzende hareket —"gökyüzünü, yeryüzünü ve içindeki her şeyi" bilinmeyen ve bilinemez uzay bölgelerinden geçiren, ancak astronomik rahipliğin keskin zekası için hala Sevgi, Bilgelik ve Gücün büyük ve iç içe geçmiş bir evreni olarak tanımlanan bir hareket.

Atalarımızın yüce keşiflerinin sonuçlarından, bıraktıkları çeşitli kayıtların yığınından ve bilgeliklerinden topladığımız parçalı koleksiyonlardan yola çıkarak, aşağıdaki sayfalarda onların dini inançlarının kısa ve oldukça eksik bir özetini sunuyoruz. Güneşin görünen yolunun, Ekliptik adı verilen hayali dalgalı bir iz üzerinde çizildiğini anlamak için, herhangi bir takvimde, okul atlasında veya gök küresinde gösterilen gökyüzü şemasına bakmak yeterlidir. Bu yol (eskilerin yaptığı gibi, güneşin dünya etrafında döndüğünü varsayarsak), ekvatoru veya dünyayı çevreleyen hayali kuşağı iki zaman diliminde keser; bu zaman dilimleri, güneşin dünyaya göre göreceli konumlarına bağlı olarak, güneş yılını kış ve yaz olarak ikiye ayırır ve güneşi dünyaya göre güney ve kuzey yönünde konumlandırır.

Güneşin ekliptik üzerindeki yolu, eski astronomlar tarafından birbirine paralel iki çizgi arasında tanımlanmıştır.

Aralarında on altı derece mesafe var ve güneşin hareketi aralarında bulunuyor.

Bu alana eskiden de, şimdi de Zodyak denmektedir. Zodyak çemberi üç yüz altmış dereceye, bunlar da doksan derecelik dört dik açıya ve tamamı da otuzar dereceden oluşan on iki burca bölünmüştür.

Eski çağlarda bu işaretler, takımyıldız adı verilen belirli yıldız gruplarının keyfi bölümlendirmeleriydi. Bunlara esas olarak, güneşin onlardan geçtiği dönemde dünyada meydana gelen iklim değişikliklerine göre isim veriliyordu.

Ocak ayında, ki bu ay artık yılın ilk ayı olarak adlandırılır, güneş, o dönemde hüküm süren fırtına ve şiddetli yağmurlar mevsiminden dolayı Kova (Aquarius) veya Yunanca Baptizo olarak adlandırılan takımyıldızından geçer. Şubat ayında ise Balık burcuna (Pices) girer; bu, kıtlık, yokluk ve

sıkıntı zamanıdır; meyveler ve kökler tüketilir ve ilkel insana geriye sadece biriken suların ganimetleri kalır.

Mart ayında güneş, yaklaşan baharın genç ve narin ürünlerini simgeleyen Kuzu burcuna girer. Nisan ayında, tarım mevsiminin enerjisi tipikleştirildiğinde, güneşin geçtiği takımyıldız grubuna Boğa denir. Mayıs ayında, yaz ve kış uzlaştığında ve çiçeklerin tatlı, neşeli dönemi zıt mevsimleri kardeşçe bir uyum içinde bir araya getirdiğinde, o zaman hakim olan takımyıldıza İkizler denir. Haziran ayında, güneşin astronomide önemli bir şekilde açıklanan geriye doğru hareketine girdiği görüldüğünde, yükselen burç Yengeç olarak adlandırılır. Temmuz ayında, kavurucu yaz sıcağı, yükselen burç için Aslan unvanını akla getirirken, Ağustos ayının Başak burcu ise Terazi olarak adlandırılır.

Eylül, Ekim'in Akrep veya Büyük Ejderhası, Kasım'ın Okçusu ve Aralık'ın Keçisi, isimlerinin yeryüzünün iklim koşullarıyla fiziksel bir uyumdan ziyade, takımyıldızların şekillerindeki hayali benzerliklere daha doğrudan bir gönderme yaptığı düşünülmektedir. Zodyak yolunun bu alt bölümlerine ek olarak, astronomik yılı işaretlemenin iki başka yöntemi daha vardı. Birincisi, on iki ayın tamamının doksan derece içeren dört mevsime bölünmesiydi ve bunlar özel bir amblemle sembolize ediliyordu: Öküz, Aslan, Kartal ve İnsan. Öküz, İlkbaharın tarımsal faaliyetlerini, Aslan, Yazın şiddetli sıcağını, Kartal, belirli sembolik nedenlerle Sonbaharın Akrebi'nin yerine benimsenmişti ve İnsan, Kova burcunun veya su taşıyıcısının Kış amblemi olarak hala korunuyordu. Yılın bu dörtlü bölümüne, eski çağlarda iyilik ve kötülük ilkeleri açısından her zaman önemli kabul edilen yaz ve kış olmak üzere iki temel ve zıt koşul da eklenmişti.

Astronomik yılın en kutsal ve önemli dönemleri, Güneş'in yaz sonunda kuzeyden inerek sonbahar ekinoksunu geçtiği ve ilkbaharda güneyden yükselerek ilkbahar ekinoksunu geçtiği zamanlardı. İlk hareket, büyük ışık kaynağının ölümünü, yeryüzünde kıtlık ve yıkımı müjdeliyordu; ikincisi ise,

ilkbaharın ve yazın gerçekleşmesinin vaadiyle zaferinin ve ihtişamının yenileyici gücünü başlatıyordu.

Teoloji için bu temel ne kadar önemsiz görünse de, yeryüzündeki her teolojik sistemin üst yapısı yalnızca bunun üzerine kurulmuştur.

Gökyüzünde görülebilen on iki Zodyak takımyıldızına verilen genel isimlerin yanı sıra, her bir yıldızın ayrı ayrı isimleri de bulunmaktadır.

Her yıldızın kendine özgü bir adı vardı ve insanlık üzerinde iyi ya da kötü yönde kendine has bir etki yarattığı varsayılıyordu. Bu nedenle, yaz aylarında güneşin geçtiği veya yakınından geçtiği düzlemdeki tüm yıldızların, göklerin göksel yolcusuyla uyumlu ve hayırlı olduğuna, ayrıca ekim ve hasat zamanını, meyveleri, çiçekleri ve her türlü nimeti dağıtmada yardımcı olduklarına inanılıyordu. Öte yandan, kış yıldızlarının sadece karşı çıktıkları kudretli Suu Tanrısı üzerinde değil, aynı zamanda insan ve gezegeni üzerinde de kötücül bir etki yarattığı, fırtınalara, kasırgalara, salgın hastalıklara ve kıtlığa neden olduğu varsayılıyordu. Bu kötücül astral etkilerle, lütufkar Güneş ısı dağıtma gücünden mahrum bırakılıyor ve yeryüzündeki aydınlatma saatleri kısalıyordu. Günün ihtişamı, kış yıldızlarında yaşadığı varsayılan kötücül ruhlar ordusu tarafından öylesine gölgeleniyordu ki, onlarla mücadele etmeye boşuna çalışıyordu. Yaz ve Kış takımyıldızlarında yaşayan karşıt ruhani güçler üzerine, "cennetteki savaş"ın kıyamet efsanesi ve sayısız hayali astronomik mitler kurulmuştur.

Bu göksel düzende her yıldız, iyi ya da kötü bir dehanın sembolü haline geldi; her takımyıldız, sayısız iyiliksever veya kötü niyetli melek ordusunun yaşadığı bir alem oldu ve yıldızsal gökyüzünün tüm alanı, sonsuz sayıda karşıt melek etkisinin savaş alanı haline getirildi.

Yeryüzünde güneş yılı, yıldızların ve onların rakip etkilerinin Güneş Tanrısı'nı kahraman, yeryüzü sakinlerini hayran bir izleyici kitlesi ve

kraliyet astronomi rahiplerini tarihçiler olarak kabul ettiği büyük bir dramayı sahnelediği görkemli zaman dilimlerine ayrılmıştı.

Gökyüzünün yüzünü yüksek gözetleme kulelerinden inceleme geleneğinden doğan bu kadim rahipler, yüzyıllar boyunca edindikleri deneyimlerle piskoposlukla aşina oldular.

Yazdıkları yüce destanın her aşamasını ele aldılar. Takvimlerini düzeltmek ve Zodyak çizelgelerini değiştirmek için yüzyıllar harcadılar. Göksel dramanın sahnelerini, olaylarını ve melek figürlerini anlatan binlerce, on binlerce alegorik masal icat ettiler. Çağlar boyunca fikirlerin ilerlemesine uyacak şekilde isimleri, imgeleri ve sembolleri değiştirdiler ve göksel tanrılarına, coşkulu Doğu hayal gücünün önerebileceği tüm nitelikleri yüklediler.

Bu muazzam sistemde yaygın olan temel fikirlerden bir örnek olarak, görkemli Güneş Tanrısı'nın varsayımsal tarihi etrafında kümelenen bazı ana özellikleri aktarmak yerinde olacaktır. Bu ışık getiren gök cismi Mart ayında Koç burcuna, yani Kuzu burcuna girdiğinde, ilkbahar ekinoksunu geçtiği ve dünyanın kışın acılarından ve yoksunluklarından kurtarıcısı olduğu varsayılıyordu. O zaman dünya ve sakinleri büyük sevinç duydu. Genç Kurtarıcı, dünyayı karanlıktan aydınlığa çıkararak, mucizevi bir şekilde hastaları iyileştirerek, açlıktan ölen kalabalıkları doyurarak ve dünyayı bereketle doldurarak ilahi görevine başlamıştı.

Bu muzaffer kariyer, astronomik dinin mecazi dilinde bazen Bakire'nin nişanlanması, bazen de Temmuz Aslanı ile Ağustos Bakire'sinin evlilik şöleni olarak adlandırılan Temmuz ve Ağustos ayları arasında en görkemli dönemine ulaştı. Bu, üzüm hasadı mevsimiydi; Güneş'in, kışın yeryüzünü harap eden suları, ışınsal ısısıyla, enfes hasat şarabına dönüştürdüğü zamandı. O zaman, eski astronomların ilan ettiği gibi, güneş yılının büyük mucizesi gerçekleşiyor ve Güneş en muzaffer ihtişamını gösteriyordu.

Oradan itibaren, Terazi takımyıldızı bir süreliğine göksel kahramanı adil ve dengeli bir yolda tutuyor gibi görünüyordu; mucizevi gücü ve hayat veren varlığı, gökyüzünün büyük ejderhası, Ekim ayının kudretli Akrebi'nin yükselişe geçtiği ölümcül döneme kadar süren şölenler ve sevinçlerle karşılandı. Sonra yeryüzünü keder ve ağıt kapladı. İnsanların Kurtarıcısı sonbahar ekinoksunu geçmeli ve oradan güneye, Hades'e, Acheron'a, Şeol'e, birçok eski ulusun Cehennem Çukuru'na inmeliydi.

Yaklaşan korkunç felaketi duyurmak için, Ekim ayının Ejderhası'ndan önce, ilkbaharda Akşam Yıldızı (Vesper) olarak adlandırılan parlak ve görkemli bir yıldız; sonbaharda ise Lucifer veya "sabahın oğlu" olarak bilinen bir yıldız belirir. Tatlı ilkbahar mevsiminde, bu muhteşem ışık kaynağı, yazın habercisidir, göksel ordunun en parlak ve en güzelidir. O zaman gökyüzünde yükseklerde görünür ve anlamlı bir şekilde gurur tahtı olarak adlandırılan yeri işgal eder. Sonbaharın uğursuz mevsiminde, ufkun kenarında alçakta ve sadece şafak vaktinde parlayarak, adı konumuyla birlikte değişir—artık düşmüş Melek'tir; gurur ve aşırı hırs tarafından baştan çıkarılmış, tahttan indirilmiş ve cehennemin en derinlerine atılmış güçlü isyancıdır. "Sabahın oğlu" Lucifer'e dönüşen bu yıldız, göksel Kurtarıcı'nın yoluna çıkabilecek en karanlık felaketin habercisi olur. Büyük Ejderha takımyıldızının önünde göründüğü için, "cennet ordusunun üçte birini itaatsizliğe kışkırtan" asi melek olduğu varsayılır; bu nedenle sıklıkla Ejderha ile karıştırılır, ancak aslında sadece bir prototipidir.

Büyük Ejderha takımyıldızı, tüm Zodyak'ın en güçlüsüdür. Kendine özgü şekli ve uzayıp giden muazzam parlak yıldız kümesiyle...

Görkemli kuyruğunun çözümlemeleri nedeniyle, ona Gökyüzünün Yıldızlı Yılanı adı verilmiştir. Ona eşlik eden gök cisimlerinin, isyankar Melek tarafından sadakatlerinden uzaklaştırılan göksel ordunun üçte biri olduğu varsayılır ve çok korkulan kış mevsiminin ilk takımyıldızı olarak konumu, ona Şeytan veya düşman gibi uğursuz bir isim kazandırır. Ve böylece, bir

yıldız grubunun konumundan ve yeryüzünün ve sakinlerinin refahı için ölümcül sayılan mevsimde görünmelerinden, o muazzam mit, dünya çapında korku efsanesi, kötülüğün cisimleşmiş bir ruhunun varsayımsal varlığı ortaya çıkmıştır; Perslerin Şeytanı; Mısır'ın Typhon'u; Yunanların Plüton'u; Yahudilerin eski Yılanı; ve tüm alternatif korku ve tapınma nesnelerinin en popüler olanı, aydınlanmış Hristiyanların Şeytanı.

Astronomik efsaneyi takip ederek, Ekim ayının büyük Ejderhasının Güneş Tanrısı'na karşı yıllık savaşını başlattığını görüyoruz. Lideri Lucifer'in etkisiyle, göksel Güneş Tanrısı sonbahar ekinoksunda çarmıha gerilerek zaten öldürülmüştür; oradan da iki kötü ayın -Kasım ve Aralık- gücüne düşer ve bu aylar da sonbahar ekinoksunda onunla birlikte çarmıha gerilir.

Tam kış ortasında, eski mitolojik dilde hayatın yenileyicisini simgeleyen Oğlak burcunun yükselişte olduğu zaman, Güneş Tanrısı yeni doğmuş bir bebek olarak yeniden ortaya çıkar.

Astronomi tarihçilerinin hayal gücünde, kış ortasında gökyüzünde beliren yıldız kümesi bir yemliğe veya ahıra benzerken, "piskoposluk"un verimli zihinleri, Yaz Bakiresi'nin, arkadaşı Bootes ile birlikte yeniden ortaya çıkışını veya Joseppe ya da Joseph olarak adlandırılan takımyıldızı keşfeder. Kış ortasında üç gün boyunca Güneş'in zayıf ışığı sabit kalıyor gibi görünür.

Sözlüklerde yer almasına rağmen, o kadar büyük ölçüde gizlenmiş ki, efsaneye göre evrenin en derin noktalarına iniyor ve gözden kayboluyor.

Yunan teolojisinde, güneşin üç gün boyunca kararması, Orpheus'un Plüton diyarına inişiyle açıklanır; burada, tatlı müziğinin büyüsüyle, kayıp ruhları Hades'in pençelerinden kurtardığına inanılır. Astronomi efsanesinde ise, kaybolan Tanrı'nın, merhamet misyonuna çıktığı, karanlıkta kalmış ve helak diyarlarında esir tutulmuş ruhları ışığıyla aydınlattığı anlatılır. Sonunda, 25 Aralık'ta yeniden ortaya çıkar ve yükselen takımyıldızların

sembolik unsurları arasında, Zodyak Bakiresi'nin anneliğinden bir ahırda doğduğu ilan edilir.

Suriye Güneş Tanrısı Tammuz için ağlayan kadınlar, Mısırlı Osiris için İsis ile birlikte yas tutanlar, kayıp Proserpina'yı aramak için Ceres ile birlikte dolaşan Yunanlılar, Hindistan Güneş Tanrılarından biri olan öldürülen Krishna için ağıt yakanlar ve Yahudilerin İsa'sı için mezar başında ağlayan Meryemler; antik çağın tüm ulusları, Doğu'nun her yerinde, birçok isim ve biçimde Güneş Tanrısı'na tapmış ve onun yıllık doğumuna, yaşamına, mucizelerine, ölümüne ve dirilişine inanmışlardır. Hepsi, güneş küresinin Zodyak burcu Oğlak takımyıldızından, yani "yaşamı yenileyen"den geçtiği dönem olan 25 Aralık'ta putlarının yeni doğuşunu kutlamak için bir araya gelmişlerdir. 25 Aralık'tan sonra, efsane yeni doğan Kurtarıcısını tekrar gözden kaybeder.

Doğu teogonilerinin tamamında Mısır, karanlıklar ülkesi ve belirsizliğin sembolü olarak temsil edilir. Ocak ve Şubat aylarındaki iki takımyıldızın hakimiyeti sırasında...

Kış mevsiminde, düşmanca etkilerin küçük çocuğun hayatını tehdit ettiği varsayılır. Fırtınaları ve kasırgalarıyla Kış'ın kraliyet gücü yükseliştedir, bu nedenle dünyanın Kurtarıcısı güçlü bir Kral tarafından tehlike altındadır. Kötülüğü savuşturmak için, küçük çocuk gizlice Mısır diyarına götürülür; orada tehlike mevsimi geçene kadar gizli kalır ve ilkbahar ekinoksunda ekvatoru tekrar geçerek, Mısır'ın güney derinliklerinden mucizeler yaratan tanınmış bir kişinin ışığına ve ihtişamına yükselir. Dünya, "dünyanın günahlarını ortadan kaldıran" ve onu geçmiş Kış'ın kıtlığından, yıkımından ve kötülüklerinden kurtaran baharın genç Kuzusu'nun varlığıyla yeniden sevinir. Bu zamandan itibaren Güneş Tanrısı "yeryüzünde barış ve insanlara iyilik" ilan eder ve şifa mucizeleriyle, açları doyurarak, çıplakları giydirerek ve herkese yaşam ve bolluk getirerek vaadini yerine getirir.

Bu ünlü mite geriye dönük bir bakış attığımızda, Güneş Tanrısı'nın onun merkez figürü olduğu ve Zodyak'ın takımyıldızları arasında yaptığı yolculuğun, güneş ve yıldız dizilimlerinin yeryüzünde yarattığı atmosfer, iklim ve doğal oluşumlardaki kendine özgü değişikliklerle birlikte, göksel dramanın birbirine bağlı dokusunu oluşturduğu görülecektir.

Mitolojik tarihte önem sırasına göre bir sonraki figür, Güneş Tanrısı'nın Bakire Annesi'nin temsilidir. Bu takımyıldız figürünün elinde bir dal, çiçek veya meyve tuttuğu ve bunu, Yaz Bakiresi'ne yakınlığı nedeniyle bazen nişanlısı, bazen de insanlığın babası Adem olarak temsil edilen, Havva'nın baştan çıkarıcı cazibesine kapılan ve elinde tuttuğu meyveyle onu ayartan Bootes, Jo-seppe veya Joseph adlı küçük bir takımyıldıza davet edercesine uzattığı varsayılır. Sıradaki ve en az önemli olmayan figür ise...

Efsaneye göre, ilkbaharın akşam yıldızının, ışık meleğinden isyancı orduların lideri Lucifer'e ve sonbaharın sabah yıldızına dönüşmüş halidir.

Bu kötü yıldızı, Astral Dramada önemli bir diğer aktör olan büyük Ejderha, yani tüm sistemlerin karşıt gücü takip eder; bu ejderha tarafından iyiliksever Güneş Tanrısı sonbahar ekinoksunda çarmıha gerilir; Kasım ve Aralık aylarında hüküm süren iki kötü kış takımyıldızı arasında çarmıha gerilir. Eski bir Saba geleneğine göre, Aralık Keçisi ile sembolize edilen bu kötü meleklerden biri, kendisiyle birlikte çarmıha gerilen günahsız Tanrı'ya yaptığı haksızlıktan pişmanlık duyar; bu nedenle önce kışın yaşlı sembolü olan Keçi olur, sevgili Güneş'in ölümüne katılır, sonra da ölen Tanrı'nın dostu olur, onu beşiğinde korur ve doğurgan Bakire'yi doğum anında korur. Efsanenin bu aşaması, diğer binlerce aşama gibi, şüphesiz ki, Güneş'in kaybolduğu kış burcunun zıt özelliklerini, aynı takımyıldızın güç ayının son bölümündeki olumlu yönüyle uzlaştırma girişimidir; bu bölümde Güneş, yeni doğan Tanrı'yı varoluşa getiren ve hayatı yenileyen olarak temsil edilir.

[1.] Zodyak efsanesiyle iç içe geçmiş bu tür fanteziler sonsuzdur. Her ardışık çağın keşifleri, astronomi rahipliğine en sevdikleri sembolik ifade yöntemini kullanmaları için sınırsız bir alan sağlamıştır; böylece, şemanın ana fikirleri her zaman bozulmadan korunurken, ana kökten fışkıran idealliğin farklı dalları, aslında Yahudi Kutsal Yazılarındaki hardal tohumu benzetmesinin bir gerçekleşmesidir. Güneş Tanrısı'nın Hristiyan tarihinin yeniden yorumlanmasında, yazarlar insanlığın Kurtarıcısıyla birlikte çarmıha gerilen hırsızlardan birini tövbe eden biri olarak tasvir ederler.

Ölümün son korkunç anında, İsa, yaklaşan yeni doğuşuna atıfta bulunarak ona şöyle cevap verir: "Bugün benimle birlikte Cennette olacaksın." Bu, eski astronomların Aralık takımyıldızını ölen Tanrı'ya hem düşman hem de elverişli olarak temsil etmede yaşadıkları zorluğu gidermenin son derece zekice ve takdire şayan bir yoludur. Kışın Oğlak burcu, Güneş Tanrısı'nın kötü kaderini paylaşır, ancak Cennetteki yeni doğuş anında ona elverişli hale gelir · Efsaneyi, Zodyak tarihinin yenilenmesiyle yeniden başlayacağı noktaya kadar getirdik.

Doğruluk Güneşi, şimdi Keçi'nin ahırında, lekesiz Bakire'nin anneliği aracılığıyla yeniden doğacak ve böylece dünyanın ışığı, Bahar Kuzusu, Yahuda kabilesinin Aslanı, on iki Zodyak Havarisinin iyi efendisi, dünyanın günahlarını ortadan kaldırmak için sürekli kurban edilecek ve dirilişinde herkesin ölümsüzlük umuduna sahip olması için sürekli hayata döndürülecektir, vb., vb., vb.

Antik zihnin yıldızlı gökyüzünü bu fantastik sembollerle ilk olarak hangi sırayla donattığını keşfetmeye çalışmak gerçekten de "boşluk ve ruhsal sıkıntı" olurdu; yine de kısaca özetlediğimiz dışsal anlamın, bu kadim ve en harika inancın tamamı olduğunu varsaymamalıyız. Bu ciltte daha sonra, her sembolün karşılık gelen bir ruhsal anlamı olduğunu ve bu sembolizm yığınının altında gizlenen ezoterik felsefenin, dini öneminin gerçek kalbi olduğunu göreceğiz. Ancak bu açıklamaları şimdilik saklı tutmalıyız.

Antiklerin, doğanın dış yüzünden ve onun yıldızlı gökyüzüyle olan karşılık gelen ilişkilerinden nihayetinde nasıl bir dışsal şema geliştirdikleri, en bilge ve en iyi zihinlerini, yıllar boyunca adanmış olarak kabul edenler için bir mucize olamaz.

Yılların kumları, bu büyük gözlem alanına. Böyle bir sistemin kökeni, gelişimi ve mükemmelleştirilmesi, modern teologların ona ilişkin davranışlarından çok daha az sorunludur. Ünlü astronomik din, Hristiyanların küçümseyerek "putperestler" diye adlandırdığı uluslar arasında uygulandığı ve öğretildiği sürece, onlar tarafından en aşağılık putperestlik olarak kınanmıştır; ancak kendi teolojilerini kurmaya kalkıştıkları noktada, önce astronomik miti çalmaya, sonra kökenini çok daha sonraki bir tarihe taşımaya, şahsiyetlerini yeniden adlandırmaya, onları yeni doğum yerlerine yerleştirmeye, gerçek kişilikler olduklarını ilan etmeye, onlara en kutsal isimleri ve nitelikleri vermeye, önlerinde kapanıp tapınmaya ve ardından cüretkar kurgularının güvenilirliğine şahit olarak Yüce Tanrı'nın adını çağırmaya başlarlar.

Arkeoloji ve filoloji keşiflerinin bize tüm teolojik sistemlerin temeli hakkında sağladığı muazzam ve birikimli tanıklık yığını göz önüne alındığında, on dokuzuncu yüzyılın putperestliği, insanlığın çocukluğundaki mit ve mistisizme olan bağlılığını gölgede bırakmaktadır.

Eski çağ insanı, atalarının eserlerinin imgelerini çalmakla kalmayıp, onları dini süslerle yeniden giydirerek, ilahi ilhamın meşru çocuklarıymış gibi tapınmak üzere tapınaklara yerleştiren modern din adamlarının yalancılığı karşısında utanır.

Bu korkunç uydurmaların gerçekliğini sorgulamaya cüret edenlere karşı Hristiyan dünyası, ateş ve kılıç, işkence ve kınamadan başka bir argüman sunmadı; ve modern din adamlarının halka antik çağ mitlerini dayatarak işlediği korkunç yanlışın doruk noktası olarak,

Gerçekten tapınmaya layık olan varlıklar olarak, yukarıda belirtildiği gibi, küfür niteliğindeki intihallerine tanıklık etmekle kalmayıp, aynı zamanda mit aleminden gerçekliğe taşındığında, zamanın başlangıcından beri ilan edilmiş her türlü akıl, nezaket, adalet veya ahlak yasasını alt üst edecek bir Dramın gerçek bir katılımcısı olarak, Ruh olan o Tanrı'nın korkunç adını anmaktan çekinmez.

Bu bölüme, Güneş Tanrısı'nın tarihi ve astronomik dinin düzeni hakkında yazılmış tüm parçaların bir araya getirilmesi halinde bir kütüphaneyi dolduracağını belirterek başladık.

Tek pişmanlığımız, şu anki zamanın bize bu kopuk parçaların bütüncül ama özlü bir şekilde tek bir somut tanıklık bütününde bir araya getirilmesi fırsatını vermemesidir. Şimdi onlara sadece kısaca göz atabiliyoruz; ancak onları tamamen göz ardı edemeyiz, çünkü Sanat Büyüsünün kısmen dışsal biçimi olduğu manevi fikrin kökenini, ilerlemesini ve gelişimini tanımlayabilmeden önce, insan ruhunun bir matris gibi şekillendiği, kavramlarının ilk kez açığa çıktığı ve manevi ekmeğe olan doyumsuz talebiyle özlemlerinin yayıldığı dini sistemin ana hatlarını vermeliyiz. Şu anki yazımızda, Tanrı ile İnsan, Yaratıcı ile Yaratılan, Din ile Beden ve Spiritüalizm ile Evrenin Ruhu arasındaki ilk temas noktasını göstermek için perdeyi yeterince aralamakta kendimizi haklı hissediyoruz; Fakat biz, (Tanrı'nın ilhamı ve fani ömrümüzün izin vermesi koşuluyla) gelecekte, eski çağların Teraphimlerinin nasıl şekillendirildiğini ve modernlerin onları nasıl çalıp taptığını; fikirlerin geçmişte yıldızlı göklerden insana ne zaman ve hangi biçimde indiğini ve günümüz rahipliğinin bunları hangi saçma çarpıtmalara dönüştürmeye çalıştığını eksiksiz olarak gösterecek bir cilt yazma görevini kendimize saklıyoruz.

Bu fikirler ilahi toprağa ekilinceye kadar, yıkımın iğrençliği insan düşüncesinin kutsal yerlerine yerleşinceye ve bilimsel, akılcı erkekler ve dindar, saf kalpli kadınlar, örneği taklit edilirse yeryüzünü adaletsizlik,

kirlilik ve kötülük canavarlarıyla dolduracak bir Tanrı'ya tapınıncaya kadar devam edecektir.

IV. BÖLÜMÜN EKİ.

Antik çağda Güneş Tanrısı'na bir suret olarak tapan ve yıldızların tarihini, yıldızlı gökyüzünün astronomik düzeninde sergilendiği gibi kabul eden ulusları gösteriyor.

En eski millet olan ve en eski çağlara, hatta tarih öncesi dönemlere kadar uzanan yazılı ve anıtsal kayıtlara sahip Hindular, tek bir Yüce, Her Şeye Gücü Yeten Merkezi Varlığa ve O'ndan inen, astronomik dinin mitolojik şahsiyetlerine birçok açıdan karşılık gelen tezahürlere inanıyorlardı.

Başlıca Avatarları veya bedenlenmiş Tanrı-insanları olan Chrishna ve Buddha Sakia'nın biyografileri, Güneş Tanrısı'nın tarihiyle yakından örtüşmektedir. Bu Avatarların saf bir Bakire'nin anneliğinden doğmaları, intikamcı bir kral tarafından tehdit edilen çocukluk dönemleri, Mısır'a kaçışları ve saklanmaları, mucizeler gerçekleştirmek, dünyayı kurtarmak, iyileştirmek ve kefaret etmek için geri dönmeleri, zulüm görmeleri, şiddetli bir ölüm, Pleil'e inişleri ve yeni doğmuş bir Kurtarıcı olarak yeniden ortaya çıkmaları, Güneş Tanrısı'nın tarihinin unsurlarıdır ve daha önce anlatılmış olup, Hindu inancı ile Sabean sistemi arasındaki uyumu her ayrıntısıyla korumaktadır. Bayramlar, oruçlar, yas ve sevinç mevsimleri, ateşe, aleve, ısıya, ışığa duyulan saygı ve hatta en eski astronomik ibadette uygulanan törensel ritüellerin en ince ayrıntıları, Hindu teolojisinin çeşitli biçimlerine dağılmıştır.

İki sistemin eşitliği sorgulanamaz hale gelene kadar, Sabean efsanesine aynı derecede sadık bir bağlılık, daha sonra Mısır'da tekrarlanan ve Osirik efsanesinin temelini oluşturan Hintli Dyonisius'un öyküsünde de bulunur.

%yp^, Güneş Tanrısı'nın tarihini, Hindistan'dakilerden bile daha ayrıntılı bir dizi mit ve gizemle anlattı.

Osiris, İsis, Horus ve Typhon'un öyküleri, astronomik şemanın doğrudan aktarımlarıdır. Zulis ve Memnon tanrılarının mitleri, Heliopolis'e tapınma, ünlü gizemlerin muhteşem düzeni ve Mısır Teogonisi'nin harika dokusuna dağılmış mitolojik şahsiyetler, Zodyak masalının ve doğa güçlerine tapınmanın ayrıntılı açıklamalarıdır.

Zerdüşt'ün yüce sistemi, Mithra'nın öyküsünde Güneş Tanrısı'nın tarihini anlatır, göklerin büyük Ejderhası Arimanes'te ve tüm kutsal zaman ve mevsimlerde, tören ve geleneklerde astronomik dinin eksiksiz bir kaydını bulur.

Kaldeliler, Etiyopyalılar, Fenikeliler ve Arap kabilelerinin en yerleşik olanları, çeşitli ibadet sistemlerinde aynı temel fikri öğrettiler.

Bir zamanlar görkemli bir şehir olan Ninova'nın gün yüzüne çıkarılan kalıntıları, Güneş Tanrısı'nın tarihine ve ibadetine dair eksiksiz bir yazıt niteliğindedir.

Astral ve Güneş ibadetinin en zekice ve çeşitli sembolizmleri, Babil'in muhteşem kalıntılarından, Çöl'deki Tadmor harabelerinden ve Orta Asya'ya dağılmış, bir zamanlar ünlü olan ancak şimdi bilinmeyen sayısız insan yerleşim kalıntısından gelen kanıtları açıkça ortaya koymaktadır. Hatta mağara kalıntıları bile, kaba oymalar ve gök cisimlerinin grotesk taklitleriyle Güneş ibadetinin yaygınlığına tanıklık etmektedir.

Bu eserin yazarı, Küçük Asya'nın dört bir yanına dağılmış harabelerden, Faskanna topraklarından, İberlerden, Arnavutlardan, Friglerden ve İyonlardan, gezegen ve Güneş ibadetine dair çok sayıda fotoğrafik temsili bir araya getirmiştir.

İskit ulusları genellikle ateşe taparlar ve çarmıha gerilmiş Güneş Tanrısı geleneklerini korurlar. Güneş'in doğum gününü 25 Aralık'ta kutlarlar ve yazar, Tatar kabilelerinin bazılarında astronomik dine ait olduğu belirtilen tüm şenlik törenlerine katılmıştır.

Çin ve Japon dinleri başlangıçta Güneş Tanrısı'nın mitolojik tarihine dayanmaktadır. Temel efsaneye birçok ekleme ve yorumlama yapılmış olsa da, temel benzersizdir ve bayramlar, törensel ritüeller ve ibadet dönemleri, bu halklar arasındaki ibadetin Sabean sistemiyle aynı olduğunu kanıtlamaktadır.

Seylan, Java, Filipinler ve Moluk Adaları'nda, güneş ve astral ibadetin çeşitli biçimleri yüzyıllardır varlığını sürdürmektedir.

Druidlerin ibadet sistemi, büyük ölçüde diğer fikirlerle iç içe geçmiş olsa da (ki bunlar daha sonra açıklanacaktır), Sabean sistemine sıkıca bağlıydı ve Hesus adını verdikleri bedenlenmiş tanrıda, eksiksiz bir Zodyak tarihine sahip bir Güneş Tanrısı Arabulucusu'nu kabul ediyordu.

Yunan ve Roma mitolojisinin muhteşem imgelerinin tamamı, Mısır güneş ibadetinin Yunan ve Roma'nın şiirsel zihniyetiyle genişletilmiş, süslenmiş ve güzelleştirilmiş birer yorumundan başka bir şey değildi.

Eski çağların Büyük Ruhsal Güneşi, bilinmeyen ve bilinemez olan fikri, Yunan Zeus'unda mükemmel bir karşılık bulur; yalnız başına yaşayan ve doğanın, gezegenlerin ve göksel ruhların tüm suretlenmiş güçlerinin, alt yansımaları olarak ondan çıkan tanrı.

Ünlü Panteon'daki figürler arasında Apollo, Merkür veya Hermes, Bacchus, Prometheus ve Esculapius Güneş Tanrıları, Arabulucular ve Kurtarıcılardı; Ceres, Proserpina ve Plüton ise Astral Dramada özel rollerini oynadılar, ancak hepsi isimlerini ve tarihlerini aynı kaynaktan alırlar. Hintliler, Mısırlılar, Araplar, Parsiler, Yunanlılar ve Romalılar, hepsi aynı

göksel kaynaktan su içtiler ve yalnızca ritüellerini, törenlerini, isimlerini ve figürlerini, çağlarının veya iklimsel etkilerinin zekâlarını belirlediği ülkenin idealine uyacak şekilde değiştirdiler.

Hristiyanların Tanrı'nın ilham edilmiş sözü olarak kutsal saydığı savaş, kan dökme, şiddet, yasalar, gelenekler, giysiler, döşemeler ve mutfak kayıtlarına sahip Yahudiler, Mısırlıların Eloihim'lerinden veya astral koruyucu ruhlarından yalnızca biri olan bir Tanrı'ya tapıyorlardı. Bel, Belus, Baal, Baalpeor Moloch, Dagon, Yehova, Jah, Ben Olan, vb., vb., vb. bunlar ve Yahudiler de dahil olmak üzere Arabistan ve Küçük Asya'nın çeşitli ulusları tarafından tapılan diğer çeşitli Tanrıların veya koruyucu Tanrıların isimleri, her türlü biçim ve unvan altında, evrenin yüce ve uyumlu düzeninin dışsal bir ifadesi olan muazzam Astral ve Güneş ibadeti sisteminde yeniden ortaya çıkan tek bir Aracı Güneş Tanrısı'nın yalnızca birçok eş anlamlısıdır.

Annubis—Mısır Tılsımı.

BÖLÜM V.

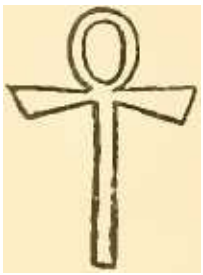

Cru.r,
Ansata.

Cinsellik ibadeti—antik kökeni ve anlamı. Cinsellik, Güneş ve Yılan ibadeti arasındaki bağlantı—antik inançların manevi ve maddi fikirlerinin karşılaştırılması—materyalist ibadetin yozlaşması ve ölümü, maneviyatın zaferi.

Astronomik dinin işaret ve sembollerinin sürekli iç içe geçtiği, amblemlerinin yanında yer aldığı, ancak asla kendi özgünlüğünü tamamen kaybetmediği veya kimliğini yoldaşınınkiyle birleştirmediği bir ibadet sistemi, antik çağlardan beri ortaya çıkmakta olup, kökeni ve anlamı yakın zamana kadar gizemle örtülüdür. Konunun itici doğası, muhtemelen, anlamını kavramış ve sembollerini anlamış filozofların bile bilgilerini sıradan zihne ifşa etmekten çekinmelerine neden olmuştur. Bu, ima ettiğimiz ezoterik sistemin, cinsel ibadet veya üreme düzeninin varsayılan kutsallığına dayanan dini inanç olduğunu ima ettiğimizde daha iyi anlaşılacaktır.

Bu bağlamda en sık görülen semboller arasında Fallus veya Lingam, Üçgen, Haç'ın sergilenmesinin tüm farklı yöntemleri, kuyruğunu ağzına almış Yılan ve bunun gibi çok sayıda geometrik şekil yer almaktadır.

Üçgen, haç ve daire gibi semboller de dahil olmak üzere, cinsellik ibadetinin kökeni yıldızlar kadar eskidir. Birçok bilgili arkeolog, cinsellik ibadetinin, eğer gerçekten daha eski değilse bile, yıldızların kökeni kadar eski olduğu görüşündedir.

Bu eserin yazarı, insanlığın ilk inancının saf güneş ve astral ibadet olduğunu düşünmektedir; ancak bu inancın yetkili gerekçeleri genel okuyucu için pek bir önem taşımamaktadır. Güneş ve cinsel ibadetin sembollerinin aynı anıtsal kalıntılarda sürekli olarak bir arada bulunmasından, her ikisinin de anlaşıldığı ve bir ölçüde sistematik bir ifadeye indirgendiği sonucunu çıkarmamız yeterlidir; bu, insanın düşüncelerini kaydetmeye başladığı en erken dönemden itibaren geçerlidir. ■

Özü olmayan gölgeler olmaz, alegorik bir temele dayanmayan masallar olmaz.

Maddiyatçı yazarlar tarafından genellikle Cennet Bahçesi, insanın ayartılması ve düşüşü efsanesinin tamamen astronomik bir kökene sahip olduğu ve aşağıdaki astral düzene dayandığı varsayılır. Ağustos ayındaki Bakire takımyıldızı, elinde bir çiçek, dal veya meyve tutan ve Bakire'nin biraz kuzeyinde, ancak ona yakın konumda bulunan Bootes veya Yusuf takımyıldızına işaret eden bir kadını temsil eder. Bu göksel işaretlerin diziliminin, Adem ve Havva'nın efsanevi ilişkisi kadar, Bakire Meryem ve Yusuf'un ilişkisine de sıklıkla yorumlanabileceği iddia edilir. Bu takımyıldızların göründüğü mevsimin ışıltısı, çiçek açması ve güzelliği, yeryüzündeki Cennet Bahçesi'ni simgeler. Astronomik kadın astral erkeği ayartır, kendisi de gökyüzünde Büyük Ejderha olarak beliren Yılan tarafından ayartılır. Kadın elindeki meyveyi erkeğe verir, erkek yer ve düşer. Gökyüzünün Kerubileri ve Serafimleri (yıldız takımlarının tipik işaretleri), onları Yaz cennetinden Kışın karanlığına ve kıtlığına doğru sürerler.

Düşmüş insanın gelecekteki cennete ulaşması için bir Kurtarıcı bulunmalıdır ve bu, kış ortasında Güneş Tanrısı'nın doğumu ve onu takip eden İlkbahar ve Yaz aylarındaki yenileyici etkisiyle gerçekleşir.

Bu masalı, altında gizli olan manevi anlamı göz ardı ederek kabul etmek, eski çağ insanlarının güneşi, ayı ve yıldızları kişisel tanrıları olarak taptıkları varsayımına eşdeğerdir; oysa eski çağ insanları kutsal fikirleri asla alegorik söylem biçimleri dışında dile getirmemiş ve asla derin bir manevi anlamı gizlemeden bir alegori şeması oluşturmamışlardır.

“Yukarıda ne varsa aşağıda da o vardır”—“Yeryüzünde olduğu gibi gökyüzünde de,” eski zamanların mistiklerinin, varlığın her alanında doğal ve ruhsal uyumlar arasındaki evrensel karşılıklılığı doğrulamak için kullandıkları cümlelerdi.

Eski çağ insanlarının bu astral hiyeroglifleri, insanın düşüşünü açıklayacak ve aynı zamanda yeryüzündeki durumu ile gök cisimlerinin hareketleri arasındaki ilişkiyi koruyacak bir sisteme nasıl yorumladıklarını anlamak için, Ruh'un başlangıçta tamamen ruhsal bir varoluş halinde bulunduğunun gösterildiği I. Bölüm'de ortaya konan teoriye geri dönmek gereklidir; Fakat dünyevi bilgiye duyulan yoğun arzuya kapılarak bu gezegene çekildi –insan suretinde cisimleşti– ve böylece “ ruh maddeye [düştü] ”. Sonsuzluk üzerine spekülasyon yapmaya kalkışan sonlu varlığın hissetmesi gereken tüm saygıyla, en yüksek ruhsal varoluşların biçiminin hiçbir parça veya açı içermeyebileceğini, hatta ruhsal Güneş'in mükemmelliği gibi bir küre olabileceğini hayal edebiliriz; ancak tüm organik biçimler mükemmel kürenin kesitleridir ve insan açıkça, ruhsal Güneş'te var olduğu varsayılan şeklin mükemmelliğine tabi olan matematiksel oranın tüm ayrıntılarını kendi içinde birleştiren karmaşık bir çizgi ve daire topluluğudur.

Dolayısıyla, maddi bir varoluşa geçmek ve tamamen ruhani bir varlıktan organize olmuş maddi bir varlığa dönüşmek sürecinde, dünyevi yaşamın evrimleşmesi gereken ilk ilke, onu üretme ve yeniden üretme araçları olmalıdır.

Bu, dünyevi varoluş biçiminde, evrenin bütününde dünyaların oluşumu, güneşlerin ve sistemlerin doğuşu kadar kutsal ve en önemli temadır.

Yaratılış işlevi, zihnin Tanrı'ya atfedebileceği en yüce ve en harika işlev olduğundan, taklit yasası da Tanrı'nın yaratıklarının en asil ve en kutsal işlevi haline gelmelidir. Dünya varoluşunun başlangıcında, bunun böyle değerlendirildiğine inanıyoruz ve cinsel ibadetin dini bir sisteme dahil edildiği o uzak çağlarda, insan düşüncesinin en yüce ve en asil unsurları üreme konusu etrafında toplanarak onu insan ibadetinin en üst noktasına yükseltmiştir.

İlk insanın berrak sezgileri onu ilkel, ruhsal masumiyet haline geri götürdüğü ve maddeye doğuşunda, düşüş fikriyle eşanlamlı olan varoluş ölçeğinde bir inişi tanıdığı için, bu şemanın düzenini gökyüzünün takımyıldızlı Zodyak'ında haritalandırılmış olarak algıladığını hayal etti. Üretken işlevlerin Ruh'un maddeye doğuşunun doğrudan araçları olduğunu tanıdığı için, onları ilahi bir öneme yükseltti ve sembollerini dini saygıya uygun konular olarak belirledi. Zamanla, insanın duyusal doğasının içgüdüsel iştahları, cinsel tapınmayı aşırıya götürdü ve kutsal bir fikri kaba bir ahlaksızlığa indirgedi. Ancak bu, cinsel tapınmanın gerçek kökeni değil, kötüye kullanımıydı. Fiziksel üreme bir zamanlar Ruh'un muazzam ilerleme yoluna girdiği ve göksel cennetlerdeki melekvari kaderine hazırlandığı kapı olarak kabul ediliyordu; ancak, tüm kutsal fikirler gibi, dönüşüme uğradığında...

Maddeye indirgendiğinde, fiziksel oluşum yasası salt fiziksel bir zevk olarak görülmeye başlandı; duyusallığa gömüldü ve bu nedenle eski

zamanların bilge ve felsefi rahiplerinin bu konudaki tüm öğretileri gizemlerle örtme ve bununla bağlantılı tüm fikirleri belirsiz sembolizmle ifade etme zorunluluğu ortaya çıktı.

Antik çağ kalıntılarında, cinsel düşüncenin güneş ibadetinin biçimlerine nasıl nüfuz ettiğine dair belirgin kanıtlar bulunmaktadır.

Yaratılışa dair ilkel anlayışlar yüce ve görkemliydi; ancak cinsiyete tapınma fikri evrenselleşince, astrolojik din bile materyalist etkisine kapıldı. Yıldızların ve doğa güçlerinin temsilleri erkek ve kadın olarak ayrıldı.

Yaratılış öyküsü, aşık tanrı ve tanrıçaların romantik efsanelerine dokunmuştu; üreme sembolleri astronomik işaretlerle bolca iç içe geçmişti ve ne kadar iğrenç olursa olsun, üreme gücüyle dikkat çeken her hayvan, yaratıcı enerjinin bir türü olarak tanrılaştırılmıştı.

Manevi fikri maddi olana karşıt olarak gören ve en yüce Essenlerle birlikte Cennette melek özlerinin saf ve maddenin tüm dürtülerinden ve niteliklerinden arınmış olduğuna inananlar için, Ruhun yeryüzüne inmesi ve yalnızca fiziksel oluşum süreciyle bedenlenmesi gerçekten bir düşüş gibi görünmüş olmalı. Oysa bu, açıkça fiziksel varlığın yasasıdır. Evrenin düzeninde, ruh, ne cinsiyet, ne yaş, ne günah ne de acı çekme kapasitesinin olmadığı ilk özdür.

Ruhun fiziksel hayata inişiyle birlikte insan, cinsiyetin aralarındaki ayrım çizgisi olduğu erkek ve kadın olmak üzere iki varlığa dönüşür. Ardından, ruhun yeteneklerinin gizemli bir dönüşümü gerçekleşir ve bu dönüşüm maneviyatı bedensel ve fiziksel hale dönüştürür.

Aşkı maddi tutkuya, sezgisel bilgiyi insan aklına, sınırsız algıyı silik hafızaya ve belirsiz önseziye, ebedi şeyleri geçici olana ve parçaları veya

tutkuları olmayan bir yaratığı, her türlü duygunun etkisi altında kalan, en derin kötülükten en yüksek erdeme kadar uzanan tek bir organa dönüştürmek .

Yeryüzündeki kısa yarışın ardından, ruhsal ilerleme alanları, hacı ruh için yeni arınma yolları açar; bu ruh, doğumundan ve maddeyle olan ilişkisinden edindiği tüm yetenekleri korurken, göksel melek, tıpkı tamamen açılmış çiçeğin embriyonik tohuma olan ilişkisi gibi, tohum ruhuyla ilişkilidir. Bu ilerleme düzeninde, orijinal Cennet'in ruh sakininin, göksel bir cennetin mükemmelleşmiş meleği haline gelmesinin araçlarının şunlar olduğu açıkça gösterilmektedir: ölümlü doğum, deneme, disiplin ve arınma alanlarından geçen bir hac yolculuğu ve uygun işlevlere sahip ayrı parçalardan oluşan bir organizma; bunların usulüne uygun ve meşru kullanımı, ilerlemenin yöntemlerini oluşturur. Böyle bir şemada, her deneme ve acının bir anlamı vardır ve her tutkunun (hatta ahlaksızlık ve suç eğilimlerinin bile), pişmanlık ve ceza yoluyla, ilkel meleği nihai güce ve ilahi orana dönüştürmede bir kullanımı vardır.

İlk masumiyet alemlerinden maddeye inerek doğan tohum ruhu ile aynı ruhun disiplin alanlarından geçerek mükemmelleşmiş Melek haline gelmesi arasındaki göreceli farkı gösteren tanıdık ama uygun bir örnek, bu iki durumu meşe palamudu ve olgunlaşmış meşe ağacına benzetirsek bulunur.

Biri henüz tomurcuk halindeki meşe ağacıdır, ancak ağacın asil oranları, gölgeleyen dalları, güçlü gövdesinin muazzam kalınlığı, rüzgâra doğru genişçe açılmış Briareus kollarının ihtişamı, on binlerce yapraklı elinin havada savrulması; zengin yaprakları...

Ben

Sayısız mikrobun yuvası ve onların üreme güçleriyle beslenecek olan doğmamış ormanlar, hepsi de ilk meşe palamudunun toprağın şekillendirici matrisiyle birleşmesinden doğar.

Aynı durum Ruh için de geçerlidir. Bir Melek olmak için önce İnsan, sonra Ruh olmalı, aşamalı gelişim aşamalarından geçerek mücadele etmeli ve her şey tamamlandığında, masumiyet ve cehalet cennetinden kovulan Ruh, onu Tanrı'nın Meleği yapabilecek tek güç, bilgelik ve sevgiyle cennetine geri dönecektir.

, ruhun kaderine dair bu algıyla, üreme işlevleri ilahi, sembollerinin tanrılaştırılması ise dini bir görev olarak kabul ediliyordu. Cinsel ibadetin kökenine dair bu görüşe inanırken, gerçek olanı, onu yalnızca sonuçlar açısından ele alan ve kutlamasında uygulanan iğrençlikleri düşünenler, onu insanın yalnızca hayvansal ve içgüdüsel doğasının bir ürünü olarak görebilirler. Şüphesiz ki, fikirlerin, kaynağı ne kadar yüce olursa olsun, yozlaşmasına ve kötüye kullanılmasına sıklıkla eşlik eden bu yozlaşma ve kötüye kullanıma düştüğünde bu hale geldi. Yahudi teogonyasında da cinsel ibadette aşırıya kaçma eğilimini destekleyen birçok unsur vardı.

Tevrat'ın tamamında, neslin çoğalmasına son derece önem verilmektedir. Ruhban sınıfına mensup kanun koyucular, türün yayılmasını teşvik etmek için her türlü yolu denemişlerdir.

Çocuksuz kadınlar en acımasız kınamayla damgalanırdı. Hadımlar veya kişisel kusurları olan kişilerin kutsal görevlerde bulunmaları yasaktı. İnsanları " çoğalmaya ve yeryüzünü doldurmaya" zorlamak için katı bir yasanın sunabileceği her türlü teşvik, Yahudi dininin temel bir unsuruydu. Öte yandan, Yahudilerin peygamberlik yazıları, çarpıcı kehanetlerle doludur.

İbrani peygamberlerinin "yabancı tanrılara kurban sunma" uygulamasına karşı acımasız kınamaları, bu kurban ritüellerinin ne

olduğuna dair en açık tanımlamalarla birlikte gelir ve bir zamanlar üreme işlevlerinin ilahi bir gizem olarak kutsandığı dini saygının, her şeye hükmeden ve ruhu yozlaştıran bir şehvet düşkünlüğüne dönüştüğü inancını güçlendirir.

Mısır, Kaldea, Asur ve Hindistan ile karşılaştırıldığında, Yahudiye modern bir ulustan başka bir şey değildi.

Yahudilerin göçebe kabileleri, Mısır'ın çağlar boyunca süren kadim tarihine ve Hindistan'ın antik çağın karanlığında kaybolmuş zaman döngülerine tanık olduğu dönemde dünya tarihinde hiçbir iz bırakmamıştı. Güneş ve cinsellik ibadetinin dışsal kalıntıları, tüm işaret ve sembolleriyle birlikte, Yahudilere yalnızca görkemli olgunluğunun otantik bir kaydını hiçbir tarihi dönemin, ne kadar uzak olursa olsun, gösteremediği inançların ölmekte olan bir kalıntısını sunmuştur.

Bunun böyle olması gerektiğini biliyoruz. Gökyüzü haritaları ve karmaşık hesaplamalar içeren, binlerce yıl sürmüş olması gereken kusursuz astral hareket çizelgeleri, tarih öncesi dönemden tarihi zamanların başlangıcına kadar aktarıldı ve bu, Hinduların hanedanlarının insan aklının kavrayamayacağı zaman döngüleri boyunca varlığına dair muazzam iddialarını tam olarak destekleyen bir eksiksizlik içinde gerçekleşti.

Eski dünyanın sessiz ama son derece anlamlı yeraltı mezarları, altüst olmuş ovalar, nehir yatakları, artezyen kuyularının derinlikleri ve yeni keşfedilen mağaraların girintileri, on binlerce yıl önce yeryüzünde insanın yaşadığına, çalıştığına, kil, taş, çömlek ve metallerle uğraştığına dair kesin tanıklıkları kaç kez gün yüzüne çıkardı!

Yazar, insanlığın kadimliğine ve astronomik hesaplamalara yirmi bin yıldan daha uzun bir süre önce başladığı gerçeğine işaret eden o muhteşem sayı sistemini incelemek için yıllarını Hindistan'da geçirmiştir. Bu sessiz

seslerden bazıları, gezegende yüz bin yıldan daha kısa bir sürede gerçekleşemeyecek eksenel değişikliklere işaret etmektedir. Diğerleri ise Hinduların, Hristiyanlık öncesi çağlarda ekinoksların presesyonunu açıkça anladıklarını kanıtlamaktadır.

O dönemin başlarında, mistik Sfenks'in devasa biçimleri eski Hindistan'ın çeşitli tapınaklarında uzun ve görkemli sıralar halinde bulunmuş olabilir; ancak Sfenks'in gizemi, yalnızca ekinoksların presesyonunu doğru anlamış bir halk tarafından çözülebilirdi. Güneşin Zodyak yolundaki konumunun bir burçtan diğerine değişmesi en az 2140 yıl sürerdi; yine de bu tür değişiklikler meydana gelmiş, tamamen hesaplanmış ve Yahudilerin bir halk olarak bilinmediği zamanlarda, güneşin Başak burcundan Aslan burcuna geçişini kutlamak için tasarlanmış, bileşik bir figür olan Sfenks'in astronomik bilmecesinde kaydedilmişti.

Astronomik bilgi, mekanik beceri ve sanatsal yetenek alanındaki bu rekorlar elde edilmeden önce, insan zihni ne kadar entelektüel güce ulaşmıştı?

Kuzey Kutbu ve Antarktika bölgelerinin korkunç ıssızlığı arasında bulunan tropikal bitki kalıntıları; milyonlarca yıl öncesinin toprağının altında gömülü olan enkazın üzerinden sessizce ama emin adımlarla mistik yazılarını ortaya çıkaran sürekli bir vahiy akışı; yıkılmış şehirlerin devasa kalıntıları arasında yankılanan taş gibi sesler ve gökyüzünde ilerleyişleri insan zihninin kayıtlara geçmemiş çağlar boyunca takip ettiği ateşli filoların hızlı ama değişmez ayak izleri.

Zaman içinde herkes, evrenin hareketlerinin sarmal ve sürekli dönen döngüler halinde gerçekleştiğini ilan eder.

Ekvator düzlemindeki güneşin yolu gibi, bir yandan kuzey yarımkürenin kraliyet yayında yükselirken, diğer yandan güney yarımkürenin yayına

doğru alçalan, ama her zaman yukarı doğru dönen daireler çizerek hareket eden, gezegenlerin, ulusların, zamanın çağlarının ve insan ruhlarının ilerleyişini simgeleyen, böylece parçayı inceleyenlerin bütünü kavrayabileceği tüm bu muazzam tanıklar, uygarlık döngülerinin nasıl doğduğunu, büyüdüğünü, ihtişamlarının doruk noktasına yükseldiğini, sonra zamanın tepesini aşıp, giderek daha derinlere, yozlaşmaya, alçalmaya, ölüme doğru indiğini gösteren yasayı ortaya koyuyor! Ve yine de yeniden yükseliyorlar ve Anka kuşu gibi, cenaze ateşlerinin küllerinden yeniden doğarak, daha soylu, daha yüksek, daha genç uygarlık biçimlerinde yeniden doğuyorlar.

İnsan ve dini inançları için de durum böyle olmuştur. İnsanın ilahi plan hakkındaki en yüksek anlayışlarından doğan güneş ve cinsellik ibadeti, neredeyse mükemmel bir bilime dönüşmüştür; bu bilim sayesinde antik insan, yeryüzü ile gökler, Yaratıcı ile yaratıkları arasındaki ilişkiyi algılamıştır. Antik uygarlığın bu ünlü dönemi doruk noktasına ulaşmış, peygamberlik ölümünün ekinoksunu aşmış, yozlaşma ve şehvet düşkünlüğünün gecesine inmiş ve Doğu hanedanlıklarının kapanmasıyla birlikte yok olmuştur.

Antik çağın gerçek manevi hakikatleri asla ölmedi; ancak bunların sergilenmesi, çağları yalnızca zaman zaman ışık parıltılarıyla aydınlattı; bu parıltılar o kadar az anlaşıldı ki, kutsal ışıltıları "Doğaüstücülüğün" kötücül parıltısıyla karıştırıldı. Asla ölmediler; ancak henüz, yakın olan dirilişin tam bir güvencesini değil, yalnızca bir vaadini veriyorlar.

İnsanlık, maddi bilimlerin peşinde koşmaya olan bağlılığıyla, manevi çıkarlarını veya kaygılarını ihmal etmiştir.

Onları cahil ve bencil bir rahiplik suçlamasına daha az itham etti; fakat gerçek ruhsal uyanış günü geldiğinde, Evrenin Ruhu, Yaratıklarının Ruhlarında bilindiğinde ve hissedildiğinde, bu Ruhsal vahyin ışığı, aklın da

sezgi kadar utanacağı ölü geçmişin kabukları ve hayalleri üzerine parlayacaktır. Ruhun çoktan kaçtığı, geride sadece toz ve kül, biçimler ve törenler, cübbeler ve tıraşlanmış taçlar bıraktığı eski inançların cansız bedenlerini gösterecektir.

Bu, kilise sirkindeki boyalı palyaçoyu ve rengarenk soytarıları, görkemli dramanın heybetli şahsiyetlerinin kaybolduğu, perdenin indiği, ışıkların söndüğü, ölü bir çağın ebedi gece yarısının çöktüğü bir amfitiyatroda, kasvetli numaralarını hâlâ sergilemeye devam ederken gösterecek; sessizliği hafifletecek tek şey, yeni bir günün sabahına doğru uçmaya başlayan, yeni bir ruhani dinin diriltici yaşamını ve ışığını arayan hayaletimsi fikirlerin çırpınan kanatlarıdır.

Harpocrates, Youi'ye hayranlık duyuyor.

V. BÖLÜMÜN EKİ.

Sistrum—Bakireliğin
Sembolü.

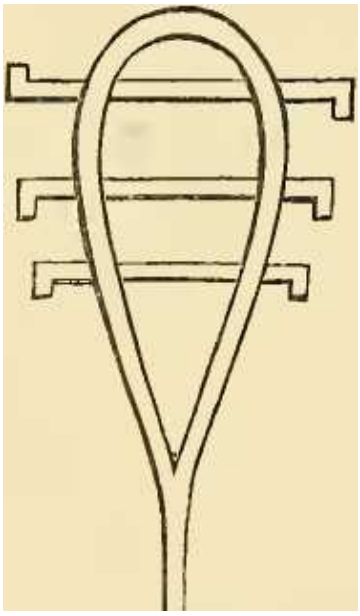

Göksel Anne.

Güneş ve Cinsellik ibadetinin nasıl iç içe geçtiğini; ayrıca Yılan ibadetinin doğasını ve kökenini; üç sistemin işaretlerini, sembollerini ve amblemlerini; Kutsal Kitaptaki isimleri ve anlamlarını; materyalist veya dışsal dinin nihai yozlaşmasını ve manevi ibadetin zaferini göstermektedir.

Antik Hindistan, Mısır, Yunanistan ve Roma'nın kaşifleri, anıtsal kalıntılarının çok ayrıntılı tasvirlerini veya betimlemelerini vermenin uygunsuz olduğundan akıllıca kaçınmışlardır.

Bu topraklardaki popüler yazarların çoğu, eski çağlarda fallik tapınmanın yaygın olduğunu ve sembollerinin diğer kayıtlarla bolca iç içe geçtiğini ima etmekle yetinmişlerdir; ancak gerçek şu ki, tüm kayıtlar fallik tapınmanın sembolleriyle doludur ve antik çağdan kalma, bir şekilde Güneş veya Cinsellik tapınması ya da her ikisi fikrini yaşatmayan neredeyse hiçbir anıt veya yazıt yoktur.

Kutsal Kitaptaki isimlerin neredeyse tamamı cinsel düşüncelerle doğrudan ilişkilidir. El, Om, On, Di ve Mi heceleri de dahil olmak üzere her isim aynı fikirleri ifade eder. Güneş ve Yaratılış Tanrılarına atfedilen isimler

birbirine dönüştürülebilir ve her ikisi de eski zamanların tanrılarına sürekli olarak verilmiştir.

Adonis, İlyas, Elişa, El, Bael, Belus, Yehova, Jah, İbrahim, Şimşon, Yakin, Boaz, Adem, Havva, Meryem, Esav, Edom, Zeus, Jüpiter, Thor, Odin, Sol, Helios, Aşer, Dyonisius, vb., vb., vb., hepsi cinsel fikirleri anlamlı kılan isimlerdir.

Hindu, Mısır, Yunan, Roma ve İbrani tanrılarına verilen isimlerin çoğu aynı yorumu taşır veya çift anlamda Güneş ve Cinsiyet ibadetine uygulanabilir. İsrail'in on iki kabilesinin isimleri doğrudan üreme işlevlerine atıfta bulunur ve bu nedenle İncil isimleri ve İncil terimleridir; masum, kekeleyen çocukların ağzına "Tanrı'nın sözü" olarak yerleştirilmiştir; bu söz, anlamının tüm kapsamıyla yorumlandığında, her erdemli kadının yanağını utançtan kızartacak bir sözdür.

Avrupa uygarlığının egemen olduğu ve ılıman, ekvatoral iklimin etkisiyle insanın maddeyle olan ilişkisinden miras aldığı, tropikal iklimlerin kavurucu sıcağında muazzam bir faaliyete teşvik edilen duygusal doğasının aşırı enerjisinin dizginlendiği günlere kadar, dini özlemleri tamamen fiziksel doğasının kendine özgü özellikleriyle yoğrulmuştu. Tanrısını kendisi gibi görüyordu.

Gökyüzünün muhteşem güzelliği, ısı, ışık ve gezegen etkisinin maddi refahıyla apaçık ilişkisi ve üreme işlevlerinin nihai gizemi ve gücü, evrende bulabileceği en doğrudan ve doğal çağrılardı.

Onun saygı duygusu ve güç anlayışı. Göksel varlıklara tapınması ve yaratılış yasalarını Tanrısal eylemin yaratılıştaki en doğrudan temsilleri olarak görmesi şaşırtıcı mı?

Bu iç içe geçmiş sistemlerin başlıca sembolleri, mevcut çeşitli haç biçimlerinde; erkek ve kadın üreme sembolleri olan fallus veya lingam ve

yoni'de; haçın kökeni olan üçgen veya tau'da; birçok yönden tanrısal bir sembol olarak kabul edilen yılanda ve yukarıda sayılan figürlere en ufak bir benzerlik gösteren her türlü doğal veya yapay nesnede bulunur.

Haç konusuna gelince, onun kutsal karakterini, Hristiyanların Tanrısının ölüm acısını çektiği varsayılan cezalandırma aracına borçlu olduğu sıklıkla gösterilmeye çalışılmıştır.

Yahudilerin bir ulus olarak tanınmasından çok çok eski zamanlarda, haç Doğu'nun her yerinde kutsal bir sembol olarak kabul ediliyordu.

Modern uygarlığın büyük bir bağlılıkla koruduğu bu imgenin asıl anlamına yüklenen müstehcenliği ortadan kaldırmak için, Mısırlılar tarafından Nil Nehri'nin seviyesini ölçmek için kullanılan bir Nilometre olarak kutsal kabul edildiği ileri sürülmüştür. Bunu kabul edersek ve Nil'in Mısırlılar tarafından bolluk ve sulama kaynağı olarak kutsal sayıldığını, dolayısıyla dik direği ve suların ulaştığı yüksekliği işaretlemek için kullanılan çapraz parçasıyla Nilometrenin de kıtlıktan kurtuluşun veya olası yıkımın bir işareti olarak kutsal kabul edildiğini kabul edersek bile, bu yine de haçın yaygınlığını ve Nilometreye ihtiyaç duyulmayan topraklarda ve Nilometrelerin icat edilmesinden önceki uzak çağlarda ona duyulan saygıyı açıklamaz.

Doğu'daki her tapınağın üzerinde yer alan haç, birçok biçimde yaratıcı gücü simgelemek için kullanılmıştır.

Başlangıçta Üçlü Birliği temsil etmek üzere tasarlanmıştı ve bu nedenle üç sayısının, tüm katlarıyla ve haçın bulunduğu tüm biçim çeşitleriyle (düz T harfinden, İskandinavların Tan'ına veya Thor'un çekicine, Tapınak Şövalyelerinin sekizgen haçına kadar) kutsallığına yol açtı; tüm çeşitliliğiyle, üremenin eril ilkesinin verimliliğini, doğurganlığını ve yaratıcı yapısını ifade ediyordu ve etmeye devam ediyor. Güneşin Zodyak yolculuğunun iki ana

olayının İlkbahar ve Sonbaharda Ekvator düzlemini geçmesi olması, eski ulusların bu her şeye hükmeden sembole duyduğu saygıyı derinleştirdi, ancak onu yeryüzünden gökyüzüne taşımak yerine, bu ikili anlamda, evrenin kozmik hareketleri boyunca ifade edilen tasarım birliğini gösterdi.

Dişi amblem, birim, daire, tekne şeklinde bir kabuk, eşkenar dörtgen veya bu figürlere benzeyen ya da alıcılığı, verimliliği veya anneliği ima eden herhangi bir canlı veya cansız nesne ile simgeleniyordu. Dişi birimin erkek üçlüsüyle birleşimi, kutsal ve mistik 4 sayısı ile veya kuyruğunu ağzına almış bir yılan, daire oluşturacak şekilde bükülmüş iki balık, sünnet töreni ve diğer birçok sembolik ritüel ve figürle sembolize ediliyordu.

Yılan tapıncının kökeni, öncelikle bu yaratıkların Doğu'da evrensel olarak yaygın olmasından kaynaklanmaktadır; doğalarının son derece incelikli olması bilgeliği, derilerini değiştirme gelenekleri yenilenmiş gençliği ve ölümsüzlüğü, muazzam ve ölümcül yıkım güçleri "Tanrı'nın gazabı"na benzetilebilir, sözde iyileştirici özellikleri güneşin hayat veren gücünü gösterir, parlayan pullarının ihtişamı ışığı taklit eder; ancak her şeyden önce, Yılan, gökyüzünün karşıt gücü olarak, büyük takımyıldızında tanımlanan tanrılaştırılmıştır.

Güneşin göksel ordularıyla her yıl savaşan ejderha.

Yılanların bilgeliğini ve hayat verici özelliklerini simgelemek için uydurulan masallar sonsuzdu; iyi ve kötü cinlerin temsilcileri olarak yer aldıkları mitler de sonsuzdu.

Yılan tapıncının, büyük olasılıkla, Cinsiyet ve Güneş tapıncı kadar eski olduğu ve bu üç sistemin kapsamlı bir şekilde anlaşılmasının, Hristiyanlık öncesi dönemde yaygın olan tüm eski inançların tüm işaretleri, sembolleri, alegorileri ve gizemlerine dair bir ipucu oluşturduğu düşünülmektedir.

Bu sembollerin işaret ettiği fikirler ve onlara bağlı efsaneler, bir zamanlar muhteşem olan Doğu'yu, zamanın sonuna kadar insanlığın gizemi ve hayranlığı olarak kalacak kalıntılarla kaplayan tüm o muazzam ritüellerin, ciddi gizemlerin ve devasa sanat eserlerinin temelini oluşturmaktadır. Bu iç içe geçmiş sistemlerin mitleri ve sembolleri, Hristiyanlık döneminden çok sonra da varlığını sürdürmüş ve Gnostikler, Maniheistler, Yeni Platoncular ve Hristiyanlar ile Yunan filozofları arasındaki birçok erken dönem mezhep tarafından korunmuştur; bugün en medeni mezhepler arasında da korunmakta ve varlığını sürdürmektedir, ancak ne yazık ki, bir zamanlar imgelere hayat veren fikirlerin gerçek anlamda takdir edilmesinden yoksundurlar.

"İlahi Platon"un mistisizminin ve Pisagor'un sayısal bilgeliğinin büyük bir kısmı, Doğu sembolizminde gizlenmiş ezoterik anlamdan kaynaklanıyordu.

Ünlü Eleusis gizemleri, Bacchus ve Dyonisian ayinleri, Ceres onuruna düzenlenen şölenler, Kybele'nin orgileri ve Yunan panteonunun diğer mitolojik şahsiyetleri; hem spekülatif hem de işlevsel eski masonluk ve onun yozlaşmış ve aptalca torunu olan modern masonluk, kökenlerini bu eski ibadet sistemlerinin temel ilkelerine ve bunlardan doğan efsanevi bilgi yığınına dayandırmıştır.

Teolojik sistemlerle dünyayı kaplayan tüm filizler, dallar ve üreme tohumları boyunca bu ilkel köklerin izini sürmek ne kadar merak uyandırıcı olsa da, bu çalışma başka bir yere ve zamana bırakılmalıdır ve konumuzun bu kısmı, tüm büyük fikirlerin günlerini ve faydalarını yitirdiklerinde maruz kaldıkları üzücü yozlaşma eğilimini kanıtlayan birkaç sözle sona ermelidir; oysa kutsal ateş, eski zamanlarda Kerubiler ve Serafimler arasında ikamet ederken, ebedi gecede söner ve kutsal sandık varlığını sürdürür.

Hristiyan dünyasının kiliselerinde, Yüce Tanrı'nın, Varlığın Alfa ve Omega'sının, ilk ışığın merkezî kürelerinde yalnız ve bilinmez bir şekilde ikamet eden Büyük Ruh'un adı neredeyse hiç hatırlanmaz ve her zaman, tüm ifade ve biçim çeşitleriyle Haç'a tapınmaya tabi tutulur.

Güneş tanrısı efsanesi, Hristiyan inancının her aşamasında yeniden ortaya çıkar.

Yüksek din adamlarının giydiği üstlükler, cübbeler ve fantastik süslemeler, aslında antik çağ rahiplerinin Tanrı'nın hem erkek hem de kadın olduğunu belirtmek için giydikleri kadın giysilerinin taklitleridir.

Çanlar ve kutsal mumlar, Kuzular, Boğalar, Kartallar, İnsanlar, Aslanlar ve on iki havari figürü, Yılanlar vb. gibi, pahalı boyalı pencerelerden altındaki kareli mermer zemine prizmatik ihtişamlarını yansıtan tüm bu unsurlar, antik ateş ibadetinin astronomik işaretleri veya cinsel dinin sembolleridir. "Tanrı evlerini" taçlandıran kulelerin şekli bile, kutsal ateşe duyulan saygının hatıraları veya "ilahi Lingham"ın örtülü suretleridir.

Modern kiliseciliğin her bir işaretinin ve sembolünün mitolojik karakterini analiz etmek, eğer bu konuda derin ve saygılı bir farkındalığa sahip olmasaydık, aynı derecede acı verici ve aşağılayıcı olurdu.

Artık yok olmuş inançların ölü kabuklarını canlandırmayan o ruhun, yeryüzüne hâlâ nüfuz ettiğini, zavallı, putperest insanlığa olan ölümsüz sevgisini hâlâ gösterdiğini, kalbi hâlâ aydınlattığını ve ruhun derinliklerinde sunağını kuran ve en kalıcı mabedini insanın manevi bilincinin derinliklerinde bulan o dinin solgun dallarını hâlâ desteklediğini gösteriyor.

Duyusal yaşam düzlemindeki tanıklar da, her çağı kuşatan ve vahiylerini ruhsal varlığı tanıyan tüm inanç biçimlerine uyarlayan bu ölümsüz ruhsal akışın gerçeğinden yoksun değiller.

Tıpkı insan kaderinin güneş gibi ilerleyişini sürekli olarak destekleyen, parıldayan ekliptiğin dalgalanan çizgileri gibi, dünyevi varoluşun hem nedeni hem de sonucu olan, her şeye nüfuz eden bir manevi varoluş alanının izleri çağlar boyunca aktarılır.

Ruh ve manevi öz, Tanrı ve süreçtir, Yaratıcı ve yaratılandır; diğer her şey, ruh özlerinin büyüdüğü, görevleri sona erdiğinde yok olan, zamanın bir ürünü olan hayali şekillerdir.

Yaratılışın karmaşık dokusunu üretecek, sürdürecek ve yönlendirecek yeterli bir ruh aleminin varlığına dair güvence olmasaydı, insanlığın dışsal tarihine ne kadar sadık olursa olsun çizdiğimiz resimler, grotesk ve anlaşılmaz imgeler halinde bir araya getirilmiş toz ve küllerden oluşan geçici bir topluluktan ibaret olurdu. Hayatın fırtınalı okyanusunun huzursuz dalgaları arasında yolumuzu bu pusulayla yönlendirirken, yükselip alçalabilir, hedefimizden çok uzaklara sürüklenebilir, materyalizmin durgun denizinde bir süre tıkanabilir veya çalkantılı fikirlerin köpüklü dalgalanmaları arasında batıyor gibi görünebiliriz, ancak bizi asla terk etmeyecek olan Sevginin, bizi yönlendirmek için yeterli olan Bilgeliğin, bizi kurtarmak için her şeye kadir olan Gücün ellerindeyiz.

"Tanrı yaşıyor ve hüküm sürüyor!" dedi cesur yürekli Martin Luther, tek başına durup prenslerin, hükümdarların ve yeryüzünün büyük adamlarının oluşturduğu karşıt gücün önünde inancına tanıklık ederken.

O'nun gücü bizim de gücümüzdür ve bu güç sayesinde imparatorlukların, hanedanlıkların, dini inançların ve insan yapımı dogmaların yıkımını uzaktan izleyebiliriz.

Bizler, Evrenin ölümsüz Ruhunun ölümsüz parçalarıyız ve asla kaybolamayız ya da O'nun elinden kurtulamayız.

Pentagon.

BÖLÜM VI.

Evrendeki İkincil Tanrılar Hakkında—Melekler, Ruhlar, Koruyucu Tanrılar, Canlar ve Temel Ruhlar—Eski Çağların Görüşleri—Yahudi Oabbala —Klasik Otoriteler.

İnsanlık tarihinde maneviyatın zihinlere ilk ne zaman egemen olduğu, ilk insanın kim olduğunu belirlemek kadar imkansızdır.

18. yüzyılın ünlü materyalist yazarlarından biri şöyle der: “İkincil tanrılar fikri, tanrısal varlığın kabul edilmesinin gerekli bir sonucu haline gelir ve Tanrıların, Ruhların ve Meleklerin ilk olarak ne zaman ve nerede inanıldığını araştırmak, dini ibadetin nerede ve ne zaman başladığını belirlemeye çalışmak kadar faydasız olur.” Bu, özünde doğrudur, ancak bunu bir muhalif yazmıştır.

İnsanın Tanrı'ya olan inancının kökeni, ara ruhsal varlıkların kabulüyle tamamlanmalıdır; çünkü birinin şahidi olan Ruh, diğerini de ilan eder ve bu konulardaki görüşler arasındaki temel fark, Ruh'un en derin ve en ifade edilemez duyguları Yaratıcısı ve Sonlandırıcısı olan Tanrı'ya dayanırken, duyuların, onların hizmetlerine eşlik eden olgularda, alt ruhsal varlıkların varlığına ve işleyişine tanıklık edebilmesidir.

Her ülkede ve çağda insanlığın kalıntılarının, insanın hem ölümlülerden üstün hem de aşağı varlıkların iyilik ve kötülük için, ancak her zaman belirli yöntemler aracılığıyla, insan işlerine müdahalesine ve hizmetine olan inancına tanıklık ettiğini doğrulamak yeterlidir.

İnsanoğlunun başarabileceği sınırların ötesinde, duyulara hitap eden, insanın onların yardımı olmadan gerçekleştiremeyeceği eylem biçimleriyle

ve bilinen doğa yasalarının hiçbirine bağlı kalmadığını kanıtlayan bir şekilde hareket ederler.

En eski Sanskrit yazılarının ruhları çağırma yöntemlerini, niteliklerini ve etkilerini tanımladığı ve ölümlülerin onlarla iletişim kurma koşullarını belirlediği günlerden, "uygarlığın her ülkesine nüfuz eden Spiritüalistlerin, ruhani varlığı ve iletişimi çağırmak amacıyla 'çemberler' oluşturmanın en iyi yollarını anlatan küçük risaleler bastığı" on dokuzuncu yüzyıla kadar, insanın bir şekilde Tanrı'ya bağlı ruhani varlıklara, onlarla iletişim kurma yollarına ve onların insan eylemleri üzerindeki iyi veya kötü etkilerine inanmadığı bir çağ veya dönem hiç olmamıştır.

Hinduların, Keldanilerin, Perslerin, Yahudilerin, İbrani ve Doğu Kabalistlerinin, Talmudcuların, Yunanlıların ve Romalıların derlenmiş görüşlerinden ve yazarın farklı mertebe ve seviyelerdeki ruhlarla ilgili kişisel deneyimlerinden yola çıkarak, Evrendeki çeşitli ruhsal varoluş derecelerine ilişkin aşağıdaki genel fikir özetini sunuyoruz.

Antik çağın neredeyse her ulusu Tanrı'yı Demiurgus olarak kabul ederken; ne erkek ne de kadın, ama her ikisi de; yaşamın, ışığın, ısının ve yaratıcı enerjinin merkezi kaynağı olarak, tek, ama kavranamaz, yaratılmamış ve yok edilemez olarak görürken, hepsi O'ndan kaynaklanan alt süreçlerden bahsetmiştir. Bunlardan ilki, Hindu Üçlemesi'ndeki Bramah'a, Mısır'daki Osiris'e, Pers'teki Ormuzd'a, Philo'daki Rogos'a, Kabalistlerdeki Adam Kadman'a karşılık gelen bir İlahi Varlık idi.

Bu teogonide somutlaşan fikir, Tanrı'da eril güç ilkesinin bulunduğu ve

Bilgeliğin dişil formu olan ve Kabalistler tarafından En Soph ve Sophia olarak adlandırılan iki varlık. Bu ikisinin anlaşılmaz birleşmesinden üçüncü bir varlık, Logos veya Kelime ortaya çıktı; bu kelime aracılığıyla Tanrı'nın iradesi ifade buldu—yani, biçimlerin evriminde—dünyalar, güneşler,

sistemler, üreme birimleri ve ilerleyen varlık alanları. Bu muazzam sistemde, üstün tezahürler, dünyaların doğuşunu, oluşumunu ve kaderini yönlendiren Tanrılardı; ardından, her şeye kadir güç ve bilgelik görevleriyle yükümlü Başmelekler geldi. Bunların ardından, bazıları Gezegenlerin, Dünyaların, Milletlerin, Şehirlerin ve Toplumların yönetimini üstlenen ve bu nedenle "Koruyucu Melekler" olarak adlandırılan ve Tanrı olarak tapılan melek orduları geldi. Diğerleri ise belirli gruplarda hüküm sürüyordu ve İbrani Kabalistleri tarafından "Tahtlar, Hakimiyetler, Güçler" olarak sınıflandırılıyordu.

Meleklerin ve Ruhların büyük Hiyerarşilere, Lejyonlara ve ilahi hizmetin özel makamlarına bölünmesi, bir ciltlik bir konu oluşturur ve eski çağlardaki Ruhsal varoluş görüşünün geniş ve yüce bir algısını sunar. Yukarıda anlatılan melek hizmetinin daha büyük ölçeğinden aşağı indiğimizde, eski çağın Bilgeleri ve Kahinlerinin belirli ruhları sanatın, bilimin, farklı endüstri dallarının ve sosyal, sanatsal ve hatta ticari yaşamın tüm mesleklerinin ilham verici ajanları olarak tanımladıklarını görüyoruz. İbrani Kutsal Yazıları sürekli olarak Tanrı'nın şu veya bu kişilerin kalbine pirinç veya ahşap, ince keten veya zengin renklerle çalışmayı koyduğunu belirtir. İbranilerin Ruhsal varlıklarla doğrudan ve sezgisel iletişim kurmalarında, tüm iyi veya olağanüstü büyük güçlerin ilhamdan kaynaklandığı ve Yeni Ahit'te açıklandığı gibi, Tanrı'nın sözünün kendilerine geldiği Tanrılar olarak adlandırıldıkları varsayılıyordu; Dolayısıyla, Tanrı veya Rab terimleri fikrin kaynağını belirtmek için kullanıldığında, ifadede ima edilen temel unsur manevi etkiydi.

İyiliğe ilham veren tüm güçlerin altında, neredeyse iyi meleklerin kutsama gücüne sahip oldukları kadar çok sayıda ve baştan çıkarma ve yok etme gücüne sahip kötü ruh ordularının var olduğu varsayılıyordu.

Bu iki karşıt güç alanı arasında, yalnızca ölümlü varoluşun cisimleşmiş biçimlerinde değil, aynı zamanda bedensiz ruhlar olarak da insan ruhları yer

alıyordu; onlara, yeryüzünü çevreleyen ve iç içe geçen geniş ruhsal varoluş alanları tahsis edilmişti; bu alanlar aracılığıyla, ardışık büyüme ve ilerleme aşamalarında, yolcu ruh, ölümlü doğumla düştüğü göksel duruma geri dönmenin yolunu bulabiliyordu.

Her insan ruhunun, doğduğu andan itibaren biri iyilik için, diğeri kötülük için etki gücüne sahip iki ruhu kendine çektiğine inanılırdı. Bu ruhlara eski zamanlarda iyi ve kötü cinler denirdi; ve bu ruhların hizmet ettiği bireydeki kötülük veya erdem eğilimlerinin, ruhun ayartıcının veya danışmanın ilhamına ne kadar kulak verdiğine bağlı olarak uyarıldığı veya yükseltildiği düşünülürdü.

Yukarıda sayılan varlık alanlarının yanı sıra, tamamen iyi ya da tamamen kötü olmayan; tamamen ruhani ya da doğaları gereği maddesel olmayan; evrendeki farklı elementlere durumları, güçleri ve işlevleri bakımından karşılık gelen ve sayısız embriyonik ve ilkel formla tüm uzay alanlarını dolduran başka düzenlerin de var olduğu iddia edildi.

Bu varlıklar, yarı ruhsal doğaları nedeniyle insan için görünmezdi ve bileşimlerindeki kaba maddesel yapı nedeniyle, atmosferik çevrelerindeki nadir ve istisnai çatlaklar dışında, kendilerinden başka hiçbir varlık düzenini ayırt edemezlerdi. Bunlar, eter, hava, atmosfer, su, toprak, mineraller, bitkiler ve dünyanın çeşitli unsurlarına karşılık geliyordu.

Evren genel olarak bu varlıklardan oluşmuştur. Bu varlıkların bazıları insana karşı kötü niyetli ve düşmanca davranırken, diğerleri zararsız ve iyiydi. Hepsi, özellikle de karşılık geldikleri element yönünde güç kullanıyordu; kademeli zekâ derecelerine sahip oldukları ve bedenlerinin doğum, büyüme, değişim ve ölüm yasalarına tabi olduğu söyleniyordu.

İnsan gözüne nadir veya özel koşullar dışında görünmez oldukları için ruhlar; embriyonik, ilkel ve evrenin yalnızca belirli parçalarına bağlı

oldukları için de Elementarles olarak adlandırıldılar. Her bitki ve her dünya, her çiğ damlası ve her güneş, bu parazit yaşamın sürülerini barındırıyordu, öyle ki maddeden eser olmayan bir atom bile yoktu. Eski çağ insanları mikroskobun gücünü bilselerdi, bu harika aletle ortaya çıkarılan infuzoryaları ve hayvanları şüphesiz temel ruhlar alemine dahil ederlerdi. Her ne olursa olsun, varlıklarının yalnızca ilkel olduğu ve insanda ölümsüz bir varlığı oluşturan ilahi üçlü olan madde, güç ve ruhun kanıtlarının eksik olduğu varsayıldığından, ruhları olmadığı ve ölümsüz olmadıkları düşünülüyordu. Elementarles'ler hakkında ayrıca, türlerini çoğalttıkları, irade ve bir miktar zekâ ile canlandırıldıkları, yaşam sürelerini yaşadıkları ve öldükleri öğretiliyordu; ancak yine de, ölümde kaçan ruhsal özün bireyselleşmesini ve geçmişine dair bir hatıra veya kendi kimliğinin kişisel bilincini korumasını sağlayacak kadar gelişmiş, somut, özbilinçli bir varoluş ilkesine sahip değillerdi. Bu nedenle, parçalanmış organizmanın ruhsal özünün ölümde toplandığı ve daha gelişmiş bir varoluş biçimine geçtiği; her ardışık doğumun doğasını arındırdığı ve kapasitesini genişlettiği; aslında bunun yaşam olduğu öğretiliyordu.

İçgüdü ve madde, varoluşun ilerleyen aşamalarında yer alır ve bu ilerleme, ruhsal varlığın en ilkel kıvılcımları tam olarak gelişmiş ruhsal çiçeklere dönüşene, özbilinçli ruhsal varlıkların ihtişamına ve haysiyetine ulaşana, ruhsal kürelere yönelene ve oradan yeryüzüne çekilerek insanın Ruh ilkesine girene ve böylece onu özünde tüm alt varlık biçimleriyle birleştirene ve kendileri de özbilinçli ve ölümsüz bir yükseliş yolculuğuna başlayana kadar devam eder.

" Temel varoluşun küreleri, tıpkı dünyanın gezegenleri, güneşleri, sistemleri ve eter alemleri kadar çok sayıda ve düzenleri de çeşitlilik ve işlev bakımından zengindir."

^Maddenin bir zerresi bile, ona karşılık gelen bir ruhsal eşliğe sahip olmadan var olamaz. Sonsuz büyüklükten sonsuz küçüğe, bir dünyadan bir

monada kadar, madde evrenindeki her şey bir ruh evreniyle tamamlanır ve kudretli güneşlerin ve ışıldayan gezegenlerin, ilahi koruyucu melekler aracılığıyla sağlanan ilahi yasa, düzen, rehberlik ve bakımdan yoksun olduğunu varsaymak, bir kum tanesinin veya bir çiğ damlasının kendi yardımsız ve zekâdan yoksun hareketlerine bırakılması kadar mantıksızdır. Her şey, her şey, ölümsüz ruhun dışsal ifadeleridir; bu ruh, canlandırdığı şeye uygun parçalar ve atomlar halinde, tıpkı insanın ruhunun maddi yapısını canlandırması gibi, tüm varlığı canlandırır, nüfuz eder ve destekler.

Bu öğretiyi, antik ve özellikle Doğu düşüncesinin bir özeti olarak sunduk; ancak bu eserin konusunu daha fazla açıklama girişiminde bulunmadan önce, bu felsefenin her bir zerresinin, yazarın zihninde göründüğü şekliyle, gerçek olduğunu iddia ediyoruz.

Jong'un her varlığın ruhlarıyla yıllarca süren iletişiminden

Yüksek ve düşük, mükemmel ve ilkel; durugörü halindeyken kendi alanlarında dolaşma ayrıcalığından, yoksul, kusurlu sakinlerin ziyaretçilerinin astral bedeninde hayali bir Tanrı gördükleri temel varoluş alemlerine yapılan ruhsal ziyaretlerden, rüyalardan, translardan, vizyonlardan, melek varlıklarla ve hizmet eden ruhlarla açık ve sözlü iletişimden yola çıkan yazar, burada dile getirilen doktrinlerin, insanlığın yarı peygambervari, yarı bulanık görüşünün kavrayabileceği kadar açık bir şekilde ortaya konmuş Evrenin düzeninin kopyaları olduğunu ve kabul edilsin ya da edilmesin, insanlığın anlaması en iyi çıkarlarına ait kutsal gerçekler içerdiğini; atalarımızın anladığı ve bizim, maddi çıkarlara aşırı bağlılığımız ve zayıf ve materyalist bir kilisecilikten gelenler dışında tüm ruhani araştırmaları görmezden gelmedeki kör fanatizmimiz yüzünden gözden kaçırdığımız vahiyler olduğunu ısrarla vurguluyor.

Bu kitabın, tek fikirli, kendini bilim insanı sanan kişilerin eline geçmesi durumunda, az önce kaydedilen inanç beyanının, bu tür okuyucuların eseri

bir delinin hezeyanları olarak ateşe vermelerini fazlasıyla haklı çıkaracağının farkındayız. Eğer bu kitap, kendi özel yardımcı ruhlarının işgal ettiği alan dışında başka bir ruhani varlık alanı olmadığını varsayan, küstah ve dar görüşlü Spiritüalistlerden herhangi biri tarafından okunursa, "küçük Hintli kızlar" veya "iri cüsseli adamlar"ın ruhları tarafından dile getirilmemiş, yarı trans halindeki medyumları aracılığıyla kaba kafiyelerle ilan edilmemiş veya komik bir şekilde bozuk İngilizceyle söylenmemiş hiçbir teorinin doğru veya incelenmeye değer olamayacağını ısrarla savunacakları kınama feryatlarını bekliyoruz. Bu ruhlar, bir zamanlar belagat ve bilgelikleriyle ünlüydüler, ancak medyum büyücülüğüyle aptallara ve soytarılara dönüştürüldüler. İsveç'in ruhu aydınlanmış Kahin'inin aşırı bağlı takipçileri tarafından okunmalı mı bu eser?

"Swedenborg'un aklının kavrayamadığı hiçbir gerçeği kabul etmezler, bu yazılar yalan söyleyen ruhlar tarafından dikte edilmiştir diyecekler; çünkü o, bağnazların zihinlerine tüm gerçeğin koruyucusu ve vahiycisi olarak, Tanrı'nın tahtının etrafında dolaşan en yüce melekler de dahil olmak üzere tüm meleklerin bir zamanlar insan olduğunu iddia etmiştir ."

Bu sayfalar, sürekli olarak "ışık, daha fazla ışık!" diye tekrarlayan zeki modern bir Spiritüalistin eline geçerse, yorumu şu olacaktır: " Bu dergi doğru ya da yanlış olabilir, ancak bugün bilmediğim için yarın kanıtlamaya çalışacağım ve ancak kanıtlayabildiğim ölçüde kabul edeceğim veya reddedeceğim."

putperestin , iyi okumuş bir paganın veya bilgili bir oryantalistin eline geçerse , şöyle diyecektir: "Şüphesiz bu yazar, kahinlerin seslerini duymuş; gizemlerin ihtişamını görmüş ve ebedi vahiy pınarından içen Bilgelerin ayakları dibinde oturmuş!"

O bir inisiyedir—bir Başrahip—sadece az sayıda kişinin bildiği hakikat sözünü söyleyen bir Kardeştir; Üstadın Sözü bu sayfalarda fısıldanıyor, insanlığın kemiklerine, iliklerine kadar titreşiyor.”

Bazılarına göre, ancak Amerikan spiritüalistlerinin en zeki veya en eğitimli olanlarına göre değil, Tanrı diye bir şey yoktur, sadece "bir ilke" vardır ve varlık hiyerarşisinde ölen dostlarının ve akrabalarının ruhlarından daha yüksek bir şey yoktur; fakat bu materyalist filozoflar, o zeki düşünürler ulusunun sadece küçük bir bölümünü oluştururlar ve öğretileri, bir araya gelip abartılı ifadelerle birbirlerini Evrenin büyük "Ben"leri oldukları için tebrik eden birkaç düzine yoksul insan dışında pek bir ağırlığa sahip değildir.

Amerika'da görülen harika işaretler ve alametlerle insanların ruhlarının yaşadığına ikna olan kişilerin çoğunluğu...

Yazarın görüşüne göre, yeryüzündeki dostlarıyla iletişim kurmak isteyenler, onları bu tekil gerçeğin ötesine taşıyacak ve ruhsal varoluşu ve insan yaşamını bilimsel olarak karşılık gelen ve anlaşılabilir doktrinlere indirgeyecek bir felsefe veya vahiy bekliyor gibiydiler.

Keşke bu mütevazı yazılar, onların yüce özlemlerini pratiğe dökmelerine yardımcı olabilseydi!

Bir zamanlar dünyanın en eski yazıları olduğu düşünülen, ancak günümüzde daha genel olarak Hindistan'dan Mısır'a nakledilmiş Hindu Vedalarının kopyaları olduğu kabul edilen Hermes'in kutsal kitapları, evrendeki farklı melek türleri hakkında son derece ayrıntılı açıklamalar sunar ve yeryüzündeki ve atmosferindeki her bitkinin, mineralin, yağmur damlasının veya toz zerresinin ruhsal karşılıklarının tanımlarını verir.

Hristiyanlığın dördüncü yüzyılında yaşamış olan Sezariyeli Hristiyan Piskopos Eusebius, bu ünlü Hermetik yazıları bildiğini iddia etmiştir. Ona göre bu yazılarda sık sık şu soru tekrarlanır: "Size, tüm ruhların Evrenin İlahi Ruhundan çıkan kıvılcımlar olduğu söylenmedi mi? Tanrılar, cinler, ruhlar, yine de çeşitlilikleri içinde hepsi O'ndan yansımıştır."

Jamblichus, aynı kaynaktan alıntı yaparak şöyle yazıyor: "Bütün tanrılar, bütün ruhlar, bütün cinler, iyiler ve kötüler ve çok sayıda ne çok kötü ne de çok iyi olan varlıklar bu Tek Varlık'tan geldi."

"Ruhların yanı sıra, yeryüzünün, denizin, akan suların ruhları ve hatta nehir kıyılarında yaşayan sürüngenlerin yuvalarında veya madenlerin derinliklerinde yaşayan bazı ruhlar gibi birçok farklı ruhani öz vardır... Bu ruhların ikamet ettikleri yerleri, yeryüzünün tüm gizli köşelerini saymadan isimlendirmek bile mümkün değildir... Bu ruhların çoğu zaman insanın egemenliği altında olması, insanlığın baş düşmanı tarafından dönüştürülebilecekleri kadar doğrudur."

Onları kötülük araçlarına, karanlık işler yapmaya dönüştürür; bundan zevk alır."

Büyük Çinli bilge Konfüçyüs'ün çağdaşı olan Lao Kiun, öğretilerinin maneviyatı bakımından Konfüçyüs'ün öğretilerini çok aşan bir okul kurdu. Dini inancının metni şuydu: "Tao (Tanrı anlamına gelir) biri yarattı; biri ikiyi, ikisi üçü ve üç her şeyi yarattı."

Bu filozofun yaşamı sırasında, sayısız ruhlar topluluğunun isimlerini ve görevlerini içeren bir kitabın, iddiaya göre, Pekin'in kraliyet kapısına asılı halde bulunduğu, oraya ölümlü bir el tarafından yerleştirilmediği ve Cennetten gelen doğrudan vahiylerle dolu olduğu düşünülüyordu.

Bu mucizevi kitabın, ruhları çağırma ve kontrol etme konusunda sihirli formüller; şeytanları kovma ve hastalıkları iyileştirme yöntemleri; ayrıca simyanın en derin sırları, yani filozof taşının ve iksir vitæ'nin bileşimini içerdiği söyleniyor.

Sonraki nesillerin bağnazlığını ve batıl inançlarından kaynaklanan korkularını yatıştırmak için bu kitap, diğer tüm büyülü yazılarla birlikte yok edildi. Yine de, içeriğinin özel kopyalarının yapıldığı ve dolaşıma sokulduğu

iddia edildi. Yazar, Pekin kraliyet kütüphanesindeki ilginç ve çok eski bir el yazması rulosundan, söz konusu kitapta ilk kez yazıldığı varsayılan küçük bir astrolojik çizelgeyi ve temel ruhların büyülü bir çağrısını kopyalama ayrıcalığına sahip oldu.

Antik çağın tek büyük ulusu olan ve fallik ve yonik sembollerin bulunmadığı, saf astronomik sembollerin evrensel yaygınlığıyla orada uygulanan ibadetin son derece eski olduğunu kanıtlayan Kaldea'da, yükselen ve alçalan çeşitli ruh ve melek kademelerine olan inanç, her yerde görkemli ve muazzam kalıntılardan yankılanmaktadır. Aynı inanç, ancak çok daha farklı bir boyutta,

Ayrıntılı bir ölçekte geliştirilen bu sistem, Medler ve Persler arasında çok değer görmüştür ve Zerdüşt tarafından tüm incelikleriyle öğretilmiştir.

Doğu'da imgelere tapınmanın evrensel yaygınlığı, Yıldızların, Gezegenlerin, Meleklerin, Serafların, Kerubilerin ve Temel Ruhların ruhlarının, sihirli formüllerle kutsandıklarında imgelerine çekilebileceği ve sadece tapanların zihinlerini imgelerde temsil edilen ruhlara odaklamakla kalmayıp, onları bu maddi kaplara çekebileceği fikrinden kaynaklanmaktadır. Kutsanmış imgelerin garip ve grotesk biçimleri bu şekilde açıklanabilir.

Ninova'nın kanatlı boğası Kerubilerin kişileştirilmesiydi. Kanatlı yılan ise Serafimleri temsil ediyordu.

Kutsal sayılan ve hayvan imgeleriyle saygı gösterilen sayısız böcek, kuş ve hayvanın hepsinin, güçleri saygı duyulan yaratıkların özel şekillerinde bulunan ruhani özler tarafından kuşatıldığına inanılıyordu.

Pers Teogonisi, diğer sistemlerde üzerinde durduğumuz tüm fikirleri içermekle kalmaz, aynı zamanda Zerdüşt tarafından sonsuz ruhani varlık zincirlerine ayrılır; bunlardan ikisi, biri iyi diğeri kötü, her canlıya bir

"coşku" eşlikçisi olarak atanır. Bunların yanı sıra, bitki ve hayvan alemlerinin her zerresi üzerinde faydalı veya zararlı bir etki uyguladığı varsayılan çok sayıda Temel Ruh vardır. Zerdüşt'ün sistemi, eski Hindu ve Mısırlılarınki gibi, yüksek ahlaki öğretilerle doluydu ve kurban ritüelleri sisteminde tezahür eden zulüm ve pervasız yaşam israfı dışında, Nasıralı İsa'ya atfedilen öğretilerin tatlılığı ve güzelliğinden aşağı kalmayan bir etik kodu oluşturur. Burada, Kabalizmde olduğu gibi, Ruh'un tüm fikirlerin arketiplerini içeren ilkel bir öz olduğu varsayılır. Tanrı,

Işığın merkezi bir kaynağı olan Ormuzcl, ilk ilahi tezahür, Işığın Kralı'dır. Sonraki aşamalar olan Mithra ve Arimanes, ışığın, ısının ve iyiliğin görkemli Tanrısı ile soğukluğun, karanlığın ve kötülüğün korkunç prensinin temsilcileridir. Yaratılmış tüm formlar, İlahi Zihinde var olan arketipsel fikirlerden esinlenerek şekillendirilmiştir ve sonsuz iyi ve kötü Ruhlar, Melekler, Cinler ve Elementarlar zincirleri, maddenin yüzdüğü görünmez alemlerdeki tüm boşlukları doldurur.

Kaldea'da Tanrı'nın iradesini yorumlamanın en bilinen yöntemleri falcılık ve kehanet olduğu gibi, Pers'te de en çok başvurulan yöntem astrolojiydi. Persler, yıldızların, görünen doğanın düzeninin açıkça haritalandırıldığı ilahi kutsal metinler olduğunu; gök cisimlerinin sayısız değişim ve konfigürasyonunun, Zodyak yolunda belirtilen şemanın basitliğinde göreceli değişikliklere yol açtığını; her yıldızın, yükselişi sırasında doğan bitki veya canlı üzerinde özel bir etkisi olduğunu iddia ettiler.

Mineraller, topraklar, sular ve yerler doğrudan gezegenlerin etkisiyle yönetiliyordu. Zihin, ayın evreleriyle yönetiliyordu. Tüm renkli nesneler veya parıldayan taşlar Güneş veya altı gezegenden biri tarafından belirleniyordu; aslında, ulusların yükselişi ve düşüşü ile bireylerin kaderleri, Pers astrologları tarafından yıldızlı gökyüzünde yazılıyordu ve bilgili bir Pers

astrologunun kehanet sözünü tartışmaya kalkışan kişi, cahil veya küstah bir şüpheci olarak kabul edilir ve ölüm cezasına çarptırılırdı.

Bu milletin rahiplerine Magi deniyordu ve Bilge Adamlar anlamına gelen bu terimin ilk kez bu bağlamda kullanılmış olması muhtemel görünüyor. Pers Magi'lerinin eğitimlerinin bir parçası olarak öğrendikleri Astroloji ve Kehanet Sanatının yanı sıra, başka alanlarda da pratik yapıyorlardı.

Daha sonraki dönemlerde büyücülük ve kehanet gelişti ve bu sanatlar diğer uluslarda yaygın olarak kullanılmaya başlandıkça ve genellikle büyücülük, ölülerle iletişim kurma ve en şüpheli nitelikteki sihir biçimleriyle birleştirildikçe, "büyücü" terimi nihayetinde sihir gücünü kötüye kullanan, kutsal olmayan amaçlar için veya kötü ruhların yardımıyla kullananlara uygulandı. Tevrat yazarları, Musa ile çekişen Mısır rahiplerini bu anlamda "büyücü" olarak adlandırdılar; Musa ise onların deyimiyle "Tanrı'nın hizmetkarı" idi. Onlar (büyücüler) "cinlerin" etkisi altında hareket ederken, Musa İbranilerin koruyucu "tanrısının" etkisi altında hareket ediyordu. Böylece, başlangıçta üstün bilgelik ve ilahi bilgiyle eşanlamlı olan "büyücü" unvanının, rakip uygulayıcılar tarafından nasıl bir kınama terimi olarak kullanılabileceğini öğreniyoruz.

Septuagint'in bencil çevirmenlerine göre, Musa'nın kurbağalar, yılanlar, bitler ve diğer iğrenç yaratıklarla yaptığı gösteriler, seçilmiş kulu aracılığıyla hareket eden "Tanrı"nın işiydi; Mısırlı rahiplerin yaptıkları ise "büyü" idi; bu kelime, Mısırlılar veya Persler arasında ne kadar onurluysa, Yahudilerin dilinde o kadar iğrençti.

Sanskritçede, ibadeti ifade eden ve bir bakıma Magus veya Büyücü'ye benzeyen bir kelime vardır; bu terim, Keldanicede Farsça Magian ile eşanlamlıdır. Septuagint çevirmenleri, Bayblon Başrahibi'nin Rab Mog veya Mag olarak adlandırıldığını iddia ederler; bu nedenle, Büyü, Magian, Sihirbaz ve bunların tüm türevlerinin ilk etapta derin dini anlam taşıdığı,

ancak daha sonra, atıfta bulundukları gücün kötüye kullanılmasıyla aşağılık ve zararlı terimlere dönüştüğü anlaşılmaktadır.

Godwyn'in 1622'de yayımlanan, eski Romalıların gelenekleri, zamanları ve teolojik ibadetleri üzerine yazdığı ilginç bir eski incelemede şu bilgiler yer almaktadır:

Tanrıları ve ruhlarının alt bölümlerine ilişkin görüşler, vb.:

“Eski zamanlarda Satau insanların kalplerini büyük ölçüde kör etmiş olsa da, karanlık o kadar büyük değildi ki, Aristoteles'in dediği gibi bir yönetici, bir ilk harekete geçirici; Platon'un öğrettiği gibi tüm iyiliğin ilk kaynağı olduğunu kolayca fark edebiliyorlardı; öyle ki, Tanrı olup olmadığı sorusunu soran herkes, Tanrı'nın var olduğu gerçeğini itiraf etmeye teşvik ediliyordu; ancak gerçek Tanrı'yı ayırt etmekte çok kördüler ve bu nedenle Varro'nun iddia ettiği gibi, sayıları otuz bini aşan böylesine uzun bir Tanrı listesi icat edildi... İkinci tür Tanrılara Semides yani yarı Tanrılar; ayrıca Tndigites yani kabul edilmiş veya kanonlaştırılmış Tanrılar veya tanrılaştırılmış insanlar deniyordu. Çünkü Seçilmiş Tanrılar cennete kendi haklarıyla sahip oldukları gibi, bu kanonlaştırılmış Tanrılar da bağış hakkı dışında başka bir yolla sahip değillerdi, bu nedenle cennete yükseltildiler, çünkü yeryüzünde Tanrı olarak yaşadılar.” "Dünya..."……Ardından, alıntılamaya gerek olmayan aziz ilan etme ritüellerinin bir açıklaması geliyor. Yazar şöyle devam ediyor: "Fakat bu Semones'lerin (üçüncü dereceden tanrılar) ne anlama geldiğini anlayabilmemiz için, bunlarla kastedilenin -bize ait tanrılar değil- insanın yaşamının gereklilikleri, yani yiyecek, giysi ve benzeri şeyler olduğunu hatırlamalıyız; insanın iyiliğine yönelik iyi ve kötü kader tanrıları, vermeye veya esirgemeye meyilliydiler."

"Aynı şekilde, birçok tanrıya verilen çeşitli isimlerden de bahsedilir; bu tanrılar birçok kişiye yardım etmiş ve bu nedenle 'tutelares' (koruyucu tanrılar) olarak adlandırılmışlardır. Bu tanrılar herhangi bir şehrin veya kasabanın korumasını üstlenmiş ve bu nedenle şehrin veya kasabanın adıyla anılmışlardır; örneğin, İngiltere'nin Aziz George'u, Fransa'nın Aziz Denis'i, İrlanda'nın Aziz Patrick'i vb. Romalılar, tutelares'in bu tür bir korumasına tamamen ikna olduklarından, belirli büyüler veya tılsımlar kullanarak bir şehri kuşatmaya kalkıştıklarında, önce Tutelares tanrısını çağırırlardı; çünkü bu tanrılar içeride olduğu sürece şehri ele geçirmenin imkansız olduğunu ve başkalarının da aynı yöntemleri Roma'yı kuşatmak için kullanabileceğini düşünürlerdi. Bu nedenle, çeşitli yazarların düşündüğü gibi, Roma şehrinin gerçek adı asla bilinmezdi, çünkü böylece Tutelares tanrısının adı da ortaya çıkabilirdi... Ve bazı Tutelares ruhlarının tüm ülkeleri koruduğuna inandıkları gibi, diğerlerinin de belirli kişileri koruduğuna inanırlardı." "Ve bir insan doğar doğmaz, iki ruh onu görünmez bir şekilde hemen eşlik ederdi; biri iyi melek veya iyilik cinidir, onu iyiliğe yönlendirirdi; diğeri ise kötü melek veya kötülük cinidir, zararlı olana teşvik ederdi; öyle ki, insanların tüm eylemlerinin bu cinler tarafından yönlendirildiğine inanılırdı, öyle ki bir insana herhangi bir felaket gelirse, 'Cinimizi üzdük' veya 'Cinimiz bizden hoşnut değil veya bize karşı çıktı' derlerdi."... "Bu cinlerin, Tanrılar ve insanlar arasında bir orta öz olduğuna inanılırdı."... "Çeşitli biçimlerde görünürler, ancak daha sık olarak, Brutus'u kaderinden uyaran kötü cin gibi vahşi, trajik bir adam, yaşlı ve bitkin bir adam, üzgün bir adam veya insanlığın üstlendiği birçok kehanet veya keder biçiminde ortaya çıkarlar."

VI. BÖLÜMÜN EKİ.

Yahudi Kabalasından Parçalar—Klasik Yazarlardan Alıntılar.

İdeal ve hakikatin, alegorinin ve örtülü mistisizmin en ilginç derlemelerinden biri, Yahudilerin kadim Kabala'sında bulunur.

Bu ünlü eser, Tanrı'dan Adem'e, Adem'den Seth'e iletildiği, Seth tarafından gizemli bir şekilde kaybedildiği veya elden çıkarıldığı, ancak Sina Tanrısı'ndan Musa'ya sözlü öğretilerle yeniden aktarıldığı, Musa'dan Yeşu'ya vahyedildiği, oradan yetmiş ihtiyara verildiği ve böylece Talmud'un daha doğrudan iddialarından farklı düşünen çeşitli bilgili Yahudilere iletildiği varsayılan, daha da otorite sahibi geleneklere atfedilen yazılar ve göndermelerden oluşan bir derlemedir. Doğu bilginlerine atfedilen ve Kabala başlığını taşıyan başka bir yazı ve gelenek derlemesi daha vardır, ancak bu dikkat çekici eser, yalnızca belirli Doğu kardeşlikleri tarafından sağlanabilecek bir anahtar olmadan çok az veya hiç değer taşımadığından, transkripti genel okuyucu için hiçbir değer taşımayacaktır.

Yahudilerin Kabala'yı türettikleri kaynakları bir kenara bırakırsak, Kabala'nın yazılış biçimindeki bir özelliğe dikkat çekmekte fayda var; bu özellik, Kabala'nın ortaya çıkardığı birçok karışık ve çelişkili ifadeyi açıklamaya yardımcı olabilir.

Yahudi Kabala yazarları, yazdıklarının gerçek anlamını gizlemek için açıkça çok çaba sarf etmiş ve bunu da kayda değer bir başarıyla gerçekleştirmişlerdir.

Bu nedenle bazı harfler, kelimeyi olduğu gibi bırakacak ancak anlamını gizleyecek şekilde kısaltılır; diğerleri ise uzatılır.

Eğri veya görünüşte anlamsız noktalarla serpiştirilmiş, hepsi aynı tasarıma sahip; örneğin, "İbrahim Sara için ağlamaya geldi" cümlesinde, Kaph harfi diğerlerinden daha küçüktür; bu da Kabalistik okuyucuların Sara yaşlı olduğu için eşinin onun için sadece biraz ağladığını anlamalarına neden olur.

Belirli bir pasajda, erkeği ifade eden İş ve kadını ifade eden Eska hecelerinde, erkek kelimesinin karşısında bir nokta bulunurken, kadın

kelimesinin yazımında bu nokta yoktur; daha sonra kadın kelimesinde, erkek kelimesinin yazımında bulunmayan bir nokta bulunur; iki nokta aynı cümlede birleştiğinde, Tanrı'yı ifade eder; yalnızca biri bulunduğunda ise ateş kelimesi ima edilir. Noktalama işaretleri olmadan, aktarılan fikir şudur: erkek ve kadın birbirleriyle iyi anlaşırlar. Kabalistik yazılardaki kendine özgü üslupta ince noktaların araya girmesiyle, cümle şu şekilde okunur: Erkek ve kadın birlikte anlaştıklarında, Tanrı onlarla birliktedir; anlaşamadıklarında ise aralarında ateş vardır.

Ömür boyu süren bir çalışma bile bu yazılarda bolca bulunan tüm incelikleri ve Yahudi Kabalası yazarlarının cümlelerinin anlamını şifre maskesi altında gizleme konusundaki kararlılığını kavramaya yetmez; bu nedenle, özellikle Kabala fikirlerini orijinal yazarları kadar korumakla ilgilenen mistikler tarafından dünyaya sunulduğunda, bu ünlü derlemenin popüler çevirilerine ne kadar güvenilebileceği şüphelidir.

Talmud'un, gizli ilimler açısından daha zengin olmasına rağmen, Kabala'nın oldukça kapsamlı bir özetini içermesi çok muhtemeldir. İkisinin karşılaştırılmasından, kozmogoni'nin ilahi düzeni hakkındaki eski Yahudi görüşlerinin şu özetini çıkarabiliriz.

“Tanrı bir Üçlemedir”, yani: Işık, Ruh ve Yaşam. İlk tezahürleri de üçlüdür, şöyle ki: Sonsuzluğun eril formu olan En Soph; Bilgeliğin dişil formu olan Sophia.

Ve Kelam, ikisinin birliğinden kaynaklanan ilahi Etkinlik. Üçüncü bir ilke üçlüsü de belirtilir: Madde, biçimlendirici kalıp; Yaşam, oluşumun aktif ilkesi; ve Ruh, Ruhun ebedi ve sonsuz biçimi. Üçlü varlığın tarif edilemez gizemine—yani, "Üç birde ve bir de üçte"—sayıların bilimine, matematiğin kesin ilkesine ve yaratılışın tasarlandığı değişmez düzene, geometrik oranlara büyük önem verilir. Matematik ve geometri, Kabalistik fikirlerle Ruh ve madde kadar ayrılmaz bir şekilde iç içe geçmiştir.

İlk insan—Adem Kadman—gizemli bir şekilde Yahudi Mesih'le—düşüşün Adem'i; Kral Davut ve asıl "Tanrı'nın biricik Oğlu" ile—bir şekilde iç içe geçmiştir . Adem Kadman'ın yeryüzündeki sonraki görünüşleriyle olan kesin ilişkilerini çözmek için vicdansız Eusebius'un tüm kurnazlığına ve insanın açıklanamaz azap ve açıklanamaz kurtuluş şemasını yorumlamanın Kabalistik yöntemlerini yutmak için en sorgusuz sualsiz Hristiyan inananın tüm inancına ihtiyaç duyulacaktır. Modern reenkarnasyoncuların vahşi ve sürdürülemez teorilerinin fantezilerini bu Kabalistik saçmalıklardan ödünç alma olasılığı vardır; Yine de, evrenin adil oranları ve yaratılış yapısının dayandığı derin matematiksel temeller hakkındaki önerilerde çok fazla güzellik, çok fazla da bilimsel değer vardır. Yaratılıştaki inen yayılımlar ve düşmüş ruhların ve temel varlıkların ilerlemesini sağlayan yükselen küreler şeması, büyük ölçüde, görüşlerini alıntıladığımız diğer eski teologların görüşleriyle örtüşmektedir. Kabalistik yazarlar, farklı "Parıldayan Melekler", Koruyucu Ruhlar, her dereceden ve işlevden Koruyucu Melekler, insan ruhları, ruhlar ve benzeri varlıkların tanımlarında oldukça ayrıntılıdırlar.

Elementarie'nin lejyonları, tüm uzayı dolduruyor, tüm unsurları bir araya getiriyor ve evreni Arketiplere, Ruhsal prensiplere ve nihai biçime karşılık gelen Ruhsal varoluş alanlarıyla dolduruyor.

Büyü hakkındaki bölümlerimizde Kabala'dan tekrar yararlanma fırsatımız olacak; bu arada, Kabalistik bilgeliğin en iyi ve en güvenilir özetlerinin Orpheus'un şarkılarında, Platon'un felsefesinde, Pisagor'un öğretilerinde, Tyana'lı Apollonius'un ve modern mistikler Van Helmont ve Behmen'in eserlerinde bulunduğunu teyit ederek bu kısa notu sonlandırıyoruz. Birçok başkası da bu yazı koleksiyonundan parçalar ödünç almıştır ve yukarıda adı geçen ünlü Yunan bilgelerinin fikirlerini Kabala'dan aldığını iddia etmeye hazır olmasak da, hepsinin ve her birinin aynı kaynaktan beslendiğinden ve onları besleyen bilgelik pınarlarının, görkemli Himalayaların eski dağ sıralarından hazinelerini akıttığından ve kutsal Nil'in

kıyılarını çevreleyen beyaz lotusların çiğli kadehlerinde titrediğinden eminiz.

Eski çağların bilgeliğini, çeşitli konuşma biçimleri, alegorik formları ve sembolik temsilleriyle ne kadar çok araştırırsak, hepsinin tek bir merkezi kaynaktan çıkan kollar olduğu sonucuna o kadar kesin bir şekilde varırız; bu kaynak, yemyeşil yeryüzünde çiçeklerle ve açan çiçeklerle, gökyüzünün yıldızlarla süslü kubbesinde güneşler ve yıldızlarla yazılmış Doğa Kitabı'dır; bu ilahi alfabenin harflerini insanlara ve meleklere ilk öğreten büyük Öğretmen, Ruhların Babası olan Tanrı'dır; öğretim araçları sezgi, ilham ve Tanrı'nın elçileri olan meleklerle doğrudan iletişimdir; çocuksu ilk insan sezgi gücünü kaybettiğinde ve materyalist bir uygarlığın yozlaşmalarıyla doğrudan iletişim bağlarını kopardığında, yeni bir iletişim biçiminin yaratıcısı olarak sihir devreye girer.

Saf kalp ve berrak zihin, ruhu asıl cennetine yükseltebildiğinde ve doğanın gizli güçlerini bilim yoluyla kavramayı öğrendiğinde, işte o zaman tüm araçlar bir araya gelir. Belki de yeryüzünün ilk insanlarının Tanrılarına karşı besledikleri o basit ve çocuksu tavra asla geri dönmeyeceğiz.

Onlar, koruyucu ruhlarıyla bir adamın arkadaşıyla konuştuğu gibi sohbet ettiler. Baktılar ve Tanrı'nın var olduğunu gördüler. Dinlediler ve Tanrı'nın melekleri onlarla esintinin hışırtısı veya derenin mırıltısı kadar berrak seslerle konuştular. Düşündüler ve geçmişteki ruhsal kökenleri ve şimdiki kaderleri, zihinlerinin aynasında, gölün berrak sularının yıldızların parlaklığını yansıtması kadar doğru bir şekilde imgelerini oluşturdu.

Eski zamanların sezgisel insanına bunları nasıl bildiğini sorsaydınız, size şaşkınlıkla bakıp, "Bunları bilmemeniz nasıl mümkün olabilir?" diye sorardı. Sokrates, "Göremesem de kendi ruhuma saygı duyuyorum" demişti.

Tamamen materyalist ve dışsalcı çağımızın insanları, ruhlarını göremedikleri için kendi ruhlarının varlığından şüphe duyarlar.

O halde nasıl olur da ruhları görebilirler, seslerini duyabilirler veya "Ruh olan" o Tanrı'nın doğasını kavrayabilirler?

II. BÖLÜM.

BÖLÜM VIL

Spiritüalizm ve Büyü—Sıradan, Sıradışı ve Olağanüstü Spiritüalizm.

İnsanoğlunun en eski dini tarihi aynı zamanda spiritüalizmin veya ruhsal varoluş alanlarıyla olan iletişiminin tarihidir.

Bu iletişimi sağlamak için insan organizmasının ruhsal varlıkları algılamaya uyum sağlaması gerekir, ya da bu uyumu teşvik edecek yollar bulunmalıdır.

Eski dini inanç biçimlerini tasvir etmekle zamanımızı boşa harcamış oluruz, çünkü insanların bir zamanlar koruyucu tanrılarıyla ve hizmet eden ruhlarıyla sezgisel, ilham verici ve hatta doğrudan iletişim kurduklarını, ancak zaman içinde, ya da başka bir nedenle,

İnsanın algılama yeteneğindeki değişiklikler veya uygarlığın dayattığı değişen koşullar nedeniyle, bu iletişim kesintiye uğradı, sonra giderek daha da zorlaştı; bazı dönemlerde tamamen sona erdi ve sonunda birkaç istisnai yetenekli bireyle sınırlı kaldı; bu kategoride (ara sıra daha yaygın nitelikteki kesintilerle birlikte) günümüze kadar devam etti.

İster topluluklar ister bireyler tarafından gerçekleştirilsin, ruhani varlıklarla kendiliğinden ve doğal olarak kurulan iletişimi Spiritizm olarak adlandırabiliriz. Bu iletişimin hazırlanmış koşullar aracılığıyla sağlandığı sanatlar da aynı şekilde Büyü olarak adlandırılmalıdır ve bu sanatlar iyi veya kötü amaçlarla uygulansın, yöntemleri doğada var olan gizli güçlerin ve onları çağırma ve kullanma yollarının bilgisini içermelidir. Eğer doğanın yasalarının varlığın herhangi bir alanında anlaşılması ve uygulanması bir bilim ise, o zaman tüm bilgi ve bilginin uygulamaları olan tüm sanatlar bilim terimine dahil edilmelidir; bu nedenle, adı batıl inançlı kulaklarda ne kadar uğursuz gelse de ve ne kadar kötü amaçlar için çarpıtılmış olsa da, büyü yine de bir bilim dalıdır ve bu nedenle incelenmeli ve meşru olarak kullanılmalıdır.

Büyü, Spiritüalizm bilimi olarak adlandırılabilir ve doğal yetenekleri bu sanatı öğretmeyi amaçlayanlara sunmak, gülün yanağını boyamak veya zambağı beyazlatmak kadar boş bir çaba olsa da, dikkatli bir incelemesi bize doğal yeteneklerin daha iyi kullanımı ve yönlendirilmesi konusunda ipucu

verebilir ve bu yeteneklerin eksik olduğu durumlarda, eksikliği giderme yöntemlerini öğretebilir. Büyünün işlediği güç alanlarını belirtmek için, doğanın en yetenekli çocukları olan dünyanın Kahinleri, Peygamberleri, Sibylleri ve Medyumlarının olağanüstü yetenekleri aracılığıyla izin verdiği iletişim düzenini tanımlamak gerekir.

Ruhsal varlıkların ayırt edilmesinde yer alan ilk yetenek, görme yeteneği veya ruhları görme, onların işaretlerini havada görme, ruhsal maddelere yazılmış yazılarını tanıma, ayrıca diğer insanların ruhlarını algılama, ölümlü gözden gizlenmiş düşünceleri ve özellikleri okuma ve genel olarak evrendeki şeylerin ruhsal yönünü kavrama yeteneğidir.

Peygamberlik sınıfının ikinci armağanı, ruhların sesleri, müzik veya ruhların yaşadığı eterik ortamda oluşan diğer titreşimler şeklinde olsun, sesleri duyma yeteneğidir; bu sesler ölümlülerin soluduğu ve yaşadığı atmosferde oluşan seslerden farklıdır.

Ruhları görme ve duyma gücü, ruhlarımızın zekâsının iki temel yolunu açar ve aynı şekilde koku, tat ve dokunma gibi ruhsal duyular da harekete geçirilebilir.

İçsel bilince açılan bu kapılardan biri veya diğeri aracılığıyla tüm spiritüalist olaylar gerçekleşmelidir, ancak olayların kendileri çok çeşitlidir.

Bazen insanın ruhu, maddi kalkanlarının ötesine bakarak, içeriden hareket eder ve ruhani varlıkları görür, duyar, tadar, koklar ve dokunur.

Bazen hizmet eden ruhlar, insanın içsel duyuları üzerinde dışarıdan etki ederek sonuçlar doğururlar. Her iki yöntem de yaygındır ve her ikisi de yetenekli bireye aittir.

'Bazen manevi fikirlerin akışı o kadar sessiz, doğal ve fiziksel rahatsızlıklardan arınmış olur ki, bu fikirleri deneyimleyen kişi bir meleğin

konuştuğunu veya ruhun duyusal algı yasalarını aştığını ve manevi varlıkların alemlerine yakınlığından bilinçsizce fikirler edindiğini bilmez.'

Yukarıda açıklanan güçlerin işleyişini izah etmek için, Birinci Bölümün son kısmına geri dönmek ve ruhsal alanların

Varlıklar aslında çok yakınımızda, her tarafımızda ve çevremizdedir; her seviyeden ve sınıftan ruhlar evrende farklı küreler ve düzenlerde dolaşsa da, “ruhlar dünyası” veya insanların ruhlarının cennete doğru yukarıya ve ileriye doğru hac yolculuğu yaptığı küreler, tıpkı insanın ruhunun bedeniyle ilişkili olması gibi, bu dünyaya yakındır; bu küreler, bu küredeki her madde atomuna manevi bir unsurla nüfuz eder ve yine, yeryüzünün bedensiz ruhları, hâlâ bedenlenmiş dostlarına en doğrudan, doğal ve uyumlu yakınlıkta oldukları gibi, insan ruhunun en kolay erişimi de insanlığın ruhlar kürelerine sağlanır ve doğal dünyaya en sürekli akış da bu küreler aracılığıyla gerçekleşir.

Bedenlenmemiş insan ruhlarının alemlerinin, insana atmosferik olarak en yakın, zekâ seviyesiyle en uyumlu ve sevgi, şefkat ve uyum bağlarıyla ona hizmet etmeye, onu kutsamaya ve eğitmeye en istekli yerler olmasını beklemek, tıpkı insan annesinin acı çeken çocuğuna ilk yardım eden kişi olacağını veya çocuğun bu yardımı duyarsız bir yabancıdan ziyade şefkatli bir ebeveynden isteyeceğini varsaymak kadar mantıksızdır. Ruhlar ve ölümlüler arasındaki bu etkileşim aşamasını Dünyevi Ruhçuluk olarak adlandırıyoruz ve bunun, varoluşun en yüksekten en düşüğe tüm koşullarını kesintisiz bir sevgi ve uyum zincirinde birbirine bağlayan, halkaları milyonlarca dünyevi ötesi, dünyevi ve dünyevi altı ruhsal varoluş küresi olan ilahi planın en doğal, doğrudan ve kendiliğinden ürünü olduğunu iddia ediyoruz.

Ruh ve maddeyi ayrı ayrı yöneten yasalar arasında, sıradan yaşamın yüzeyinde keşfedilebilecek çok az benzerlik vardır; ancak araştırmalarımızı

ne kadar derine inersek, gerçek olmasa bile, karşılıkları o kadar net bir şekilde fark ederiz.

Bu unsurlar arasında benzerlikler vardır. Bunlar arasında fiziksel ve ahlaki çekim yasaları da yer alır.

En ağır ve en kaba cisimler merkeze doğru çökerken, ruhsal varlığın en az zeki ve yüce halleri de aynı yasaya uyar; dolayısıyla, dünyevi altı ruhçuluk, evrendeki konum bakımından, ahlaki ve zihinsel gelişim açısından insandan daha aşağıda olan ve eski filozoflar ve mistiklerin anlamlı bir şekilde "Elementarles" olarak adlandırdığı varlık türleriyle iletişim kurmaktan ibarettir.

Elementleri dolduran ve yarı ruhsal, yarı maddesel bedenlerin her kademesinde var olan, gelişmiş ancak yine de ilkel koşullardan, neredeyse insanlığın mükemmelliğine ulaşan hallerden, minerallerden, bitkilerden, sudan, topraktan, atmosferden ve ateşten evrimleşmiş, kaba, neredeyse inorganik bir yaşamdan ortaya çıkan "Cüceler"e kadar uzanan muazzam varlık kitlelerine hakkını vermek imkansızdır.

Ormanlarda, dağlarda, tepelerde ve çöllerde bolca bulunan, insan boyutlarını aşan, yemyeşil ve muazzam büyümeler, devasa biçimler vardır; madenlerde, mağaralarda ve yerin derinliklerinde ise gelişmemiş inorganik unsurlara karşılık gelen, bodur, cüce varlıklar bulunur.

Henüz embriyonik aşamada olsalar da güzel varlıklar vardır; bunlar çiçeklere ve havaya karşılık gelen daha ince kürelere aittir. Temel yaşamın fantastik ve yayılmış şekilleri suları doldurur ve ışık ve ısı alemlerinde, ateşle temsil edilen, göz kamaştırıcı küresel, parçacık içermeyen özler bulunur ve tespit edilebilir. Hepsi Elementarles başlığı altında yer alır. Hepsinin farklı işlevleri vardır, ait oldukları belirli elementlerde güç

uygularlar, kendi başlarına ne iyi ne de kötüdürler, ancak etkiledikleri veya sevmedikleri kişiler için kısmen kötü niyetli veya iyi niyetlidirler;

Kısacası, çeşitli güçlere ve özelliklere sahiptirler ve onlarla kurulan iletişim, dünyevi olmayan ruhçuluk kategorisine dahil edilebilir.

Sayısız canlıda, özel hayvan içgüdüleri baskındır ve embriyonik formlarına, doğaları karşılık gelen canlılara benzerlik kazandırır. Bu temel ruhlar, farklı ülkelerin ve iklimlerin bitkilerinde, hayvanlarında ve diğer ürünlerinde tezahür eden aynı uyum yasası altında, yaratılışın ilahi düzeninde sıralanmış ve sınıflandırılmıştır. Her canlı, karşılık geldiği maddi parçacık kadar kendi yerinde ve uygun küresinin bir sakini olarak bulunur. İnsanı Tanrı'nın kalbine bağlayan aynı ilahi iyilik ipliğine bağlı olan bu temel ruhlar, sonsuz varlık zincirinden koparılamazlar; tıpkı gökyüzünün gezegen düzeninin, güneş sisteminin en küçük çocuğu Merkür'ü, Mars kadar mükemmel gelişmemiş olduğu için ayıramayacağı veya ana güneş olan Dünya gezegeninin etrafında dönen parlak, yıldızlı aileden, Jüpiter'in büyüklüğüne, parlaklığına ve ihtişamına ulaşmadığı için atılamayacağı gibi.

"Mücevherlerimi sayıyorum!" diyor parıldayan gökyüzünün Tanrısı; ve dönen dünyaların ebedi uyumunu alt üst etmeden, ışığın parıldayan oğullarından hangisinden vazgeçebilirdi ki?

" Mücevherlerimi sayayım!" diye haykırır Yeryüzünün Koruyucu Meleği, ilahi Babalığın şefkatli ve merhametli tonlarıyla; ve görüş alanı genişlerken ve adaleti tahtındaki hükümdardan dünyevi mahkumiyet hücresindeki ölmekte olan zavallıya kadar galip gelirken, ölümsüz ruh mücevherlerinden hangisini yok etmeyi göze alabilirdi?

"Mücevherlerimi sayıyorum!" diye haykırıyor büyük güneş sisteminin Başmeleği ve ruhani ateşinin en küçük kıvılcımlarından hangisini söndürmeyi göze alabilir ki, ister

Bir Kopernik'in ruhunda parıldadı mı, yoksa dünyevi olmayan hac yolculuğunun en alt basamağındaki cüce bir İlköğretim öğrencisinin kaba saba suretinde mi belirdi?

Ey gururlu, kibirli adam! Kibirli ve küstahlığın yalnızca cehaletinden kaynaklanıyor! Hanginiz nereden geldiğinizi söyleyebilir veya ne olabileceğinizi inkar edebilir? Ne kadar ulaştığınız zirveye sevinebilirsiniz; ne kadar geriye gidişin olmadığını ve düşmek istediğinizden daha aşağıya inemeyeceğinizi bilerek huzur bulabilirsiniz? Sizlerden hanginiz, insanların bir zamanlar maymun olduğuna inanmanızı öğreten o belirsiz tümevarımcı bilim teorisini neşeyle kabul ederken, ruhlarınızın da bedenleriniz kadar ilkel olduğu fikrinden tiksinerek geri çekilir? Sizlerden hanginiz, Darwinci teoriyi şiddetle reddederken, insan kökeni için daha iyi bir hipotez sunmazken—sizin kibrinizin size layık gördüğünden daha aşağı bir şey olmaktansa, hiçbir şey olmadığınızı düşünmeyi tercih edersiniz—hanginiz hiçbir şeyden bir şeyin doğduğuna veya varoluş sahnesinde aniden, nereye gideceği belli ama nereden geleceği belli olmayan—ulaşılacak bir göksel hedefi olan ama başlangıç noktası olmayan, tam teşekküllü ölümsüz bir Ruh olarak ortaya çıktığınıza inanabilir?

Julius Caesar'ların ve Napolyon Bonaparte'ların hayata çaresiz, ağlayan bebekler olarak başlayıp Avrupa'nın efendileri ve milyonlarca insanın hükümdarları olarak son verdiğini gören dünya, insan ırkının benzer bir çocukluk dönemi geçirdiği fikrine hâlâ alaycı bir şekilde yaklaşıyor.

19. yüzyılın yetişkin erkeği, temel varoluş dünyasıyla bir ilişkisi olabileceği fikrini öfkeyle reddeder ve manevi yaşamın tohumunu en ilkel maddi biçimlerde eken ve ardından doğal bir doğum ve ölüm dizisiyle genişleterek yerini almaya uygun hale getiren düzende hiçbir adalet, ilahi bir şey, güzellik veya düzen göremez.

Tamamen mükemmelleşmiş ve bilinçli bir ruh varlığı olarak, diğer sayısız ruhla birlikte, evrendeki bu veya başka bir dünyada ölümlü bir doğumu beklediği alemlerde bulunur. Yine de Tanrı'nın planı budur, en azından insanlık tarihinin ezoterik anlamlarını didik didik eden ve spiritüalist derslerini, ortaya koydukları gerçekleri deneyimleyen varlıklardan öğrenen en sabırlı öğrencilere böyle görünür. Tanrı'nın planı budur, eğer geçmiş çağların birikmiş bilgeliğini toplamış ve doğayı ve ruhsal varoluşun gizemlerini en derinlerinde incelemiş felsefi zihinler, bu konuları hiç incelemeyen modern teorisyenlerden daha az şey öğrenmemişlerse.

Ya çağ döngülerine dair bilgelik ve gizli bilgi, tamamen bilgisiz şüpheciliğin küçümseyici reddinden daha az değerlidir, ya da dünyevi olmayan Spiritizm hakkındaki kısa incelememiz, ele aldığı kadarıyla doğrudur.

Elementarles'in daha ayrıntılı tanımlarını ileriki bölümlere bırakarak, şimdi de dünyevi ötesi Spiritüalizm alanlarına değineceğiz.

Burada, hayal gücünün tasavvur edebileceği, ancak varlıklarını ve doğalarını dilin gücünün hakkını veremeyeceği sayısız Başmelek ve Melek evreni doldurmaktadır.

Kendiliğinden geçmiş bir ruhun manevi yaşamın hangi alanlarında dolaşırsa dolaşsın, hangi görkemli varlıklarla sohbet etmesine izin verilirse verilsin, zihin her zaman daha yüksek hallere ve daha da yüksek bireyselliklere yönelir. Kıyamet yazarı Yuhanna'ya hitap eden vahiy meleği gibi, insanla iletişim kurmuş her Ruh veya Melek, ibadeti görmezden gelir ve tüm gücü ve tüm ihtişamı daha da ötesinde bir şeye, kavranamaz ama her zaman anlayışta hissedilen ve tüm bağlılık ve ibadetin merkez noktası olan, belirsiz bir şekilde Tanrı dediğimiz şeye atfeder.

Bu gerçeği aklımızda tutarsak, kahinlerin gözlerinin gördüklerini, atalarımızın, eski zamanlardaki Yuhanna gibi, yaşam ve ışığın Rabbini bile özdeşleştirdikleri ve Tanrı olarak tapınmaya çalıştıkları ruhları; Sina'nın gök gürültüleri arasından veya yanan çalının ortasından konuşan ruh gibi, insana sonlu zihnin Tanrı hakkındaki kavramlarını dayandırdığı son ihtişam zirvesi gibi görünen kudretli melekleri yazarken, küstahlıktan arınmış sayılırız. Daha da yükseğe, yolların yıldız tozundan yapıldığı ve patikaların parıldayan Güneşlerle döşendiği, zamanın artık olmadığı ve uzayın sonsuzlukta kaybolduğu, yeni yıldızsal göklerin sınır duvarlarını ve yeni koridorlara açılan kapıları oluşturduğu, sonu olmayan bir Evrenin yarım kürelerine uzanan, sonsuza dek uzanan bir evrene doğru.

Hayal gücünün dizginlerini gevşetin ve yeni bir zihinsel Phoebus'un ateşli atlarının bu sonsuzluk yollarını katetmesine izin verin! Bu yolları, ihtişam, güç ve enginlik ölçeğinde yükselen ve yükselmeye devam eden meleklerle doldurun ve sonra daha da yükseği sorun; yine de koro halindeki dünyalar şöyle cevap verecektir: "Daha da yükseğe! Daha da yükseğe! Daha da yükseğe çıkabilecek varoluş alanları hala var!"

Bu boş spekülasyonlara karşı kibirli gözlerimizi örtüyoruz, küçük dünyalarımıza çekiliyoruz, meleklerin, koruyucu ruhların ve ruhani dostların bizi çevrelediğini, dünyevi güçlerimize ve işlevlerimize yalnızca zihnimizin kavrayabileceği ve anlayabileceği ölçüde hizmet ettiğini görmekle yetiniyoruz ve böylece dolaşan düşüncelerimizi, insan O'nu asla bilemese de Tanrı'nın var olduğuna dair sağlam güvenceye yoğunlaştırabiliyoruz ve umduğumuz ve çabaladığımız her şeyin, ölümsüz ilerlemenin mirasçıları olarak, yine de bizim olacağına dair kesinliğe güveniyoruz.

Dünya ötesi spiritüalizm, koruyucu ruhlar veya tanrılar ile gezegen meleklerinden bahseder.

Yahudilerin Yehovası, Eloihim veya Koruyucu Tanrılar'a olan eski inancın oldukça belirgin bir tanımını sunmaktadır.

İbrani peygamberlerinin sık sık anlattığı vahiy veren melekler ve Vahiy yazarlarının Patmos Adası'nda gösterildiği söylenen o muhteşem vizyonda masonik yaratılış düzenini ortaya koyduğunu iddia ettiği kişi veya kendinden geçmiş ruhun yalnızlığı, Doğu döneminde insanlarla yüz yüze konuşan o göksel ziyaretçilerin doğasını açıkça göstermektedir. Dejenere ve maneviyattan yoksun çağımızda, atalarımızın vahiyleri dışında, sıradan hayatlarımızı aydınlatacak çok az şeyimiz var. Zaman zaman, insan veya ruh biçimlerinden daha görkemli parlak varlıklar yolumuzun üzerinden geçer ve uzayın alemlerinin Tanrı'nın elçileriyle dolu olması gerektiği güvencesi, bizi Kabalistik'in meleklerin üst mertebelerini "Tahtlar, Egemenlikler, Güçler; Gezegenlerin Melekleri, Koruyucu Ruhlar, Milletlerin, Şehirlerin, İnsanların, Ataların Ruhlarının ve sevgili Ruh dostlarının Muhafızları" olarak sınıflandırmasına boyun eğmeye yönlendirir. Okuyucu, Sweedenborg'un göksel kürelerdeki coşkulu gezintilerinde Tanrı'yı Ruhsal bir Güneş olarak gördüğünü sık sık dile getirdiğini hatırlayacaktır. Aynı ifade, kahin olan en iyi modern Brahmanlardan birkaçı tarafından da dile getirilmektedir. Bu durum, bu Ruhsal Güneş'in ihtişamını gördüğünü iddia eden birçok ruhun kontrolü altındaki Cahapnet'in Uyurgezerleri tarafından yeniden teyit edildi ve Amerikan Ruhsal Düzeni'nin açılışında Koons'un Ruh Odası'nda insan sesleriyle konuşan Ruhlar tarafından, çevredeki dinleyicilerin tüm ön yargılarına karşıt olarak ifade edildi.

Yazarın kendisine, öğretici ruhlar tarafından sık sık, her gezegenin koruyucu meleğinin yalnızca bir Ruhsal Güneş olarak göründüğü, ışığını, ısısını, gücünü ve varlığını Evrenin Merkezi Güneşinden aldığı; bu muazzam ve yüce merkezlerin, Dünya'nın, Gezegenlerin ve Uyduların Ruhsal Güneşlerinin, yaşam verici güçlerini bahşettiği belirtilmiştir.

Işık, ışıltı ve yerçekimi kuvvetleri, ait oldukları sistemlerin Fiziksel Güneşlerine aittir; bu Fiziksel Güneşler, Evrendeki dünya maddesinin en gelişmiş kümelenmeleridir ve bu nedenle, sistemlerinin Güneşinden belirli bir ölçüde ışık ve ısı alan, dönen Uyduların merkezleri ve ana gezegenleri haline gelirler; ancak tıpkı o maddi cisim gibi, eğer o sisteme, insan bedenine olan Ruh gibi bir önem taşıyan Ruhsal Güneş tarafından canlandırılmasalardı, solup, yok olup, orijinal elementlerine karışacaklardı.

Kadim gizemleri kişisel ruhsal yetenekleriyle birleştirebilen, Peygamberin cübbesini giyen ancak dokusunu modern bilimin ışığında analiz eden gerçek Başrahipler için, Koruyucu Ruhlar ve Gezegen Melekleri, tıpkı "Ahd Sandığı"nın Kerubileri ve Serafimleri arasından konuştukları veya kadim gizemlerin Başrahiplerinin üzerinde uzanan taklit gökyüzlerinden parlak ışınlarını yansıttıkları zamanki gibi, şimdi de belirgin bir şekilde kendilerini gösterirler.

Gezegen Ruhları, samimi Spiritüalistlerin çağrılarına yanıt verir ve genellikle yeryüzünün seçilmiş kişilerini gözetir ve korur; bu kişilere, hazırlanmış koşullar aracılığıyla, ölümlülerin yardımları olmadan ulaşamayacakları Evrenin büyük gerçeklerinin çoğunu iletirler. Merkür ve Venüs Ruhları hariç, bunların çok azı en yüksek insan zekâsından aşağıdır; bu iki ruha ise nadiren çağrı yapılmalı veya Dünya ile iletişim kurmaları teşvik edilmelidir.

Genel olarak, Gezegen Ruhları, özel görevler dışında veya yukarıda belirtildiği gibi hazırlanmış koşullar aracılığıyla elde edilen çağrılar dışında, dünyaya çekilmezler; bu koşullara ilişkin daha fazla bilgi aşağıda yer almaktadır.

Üstün dünyevi ruhçuluk kategorisi altında, meleklerin yücelme düzeyinin en yüksek seviyelerine ulaşmış ve onlara ilgi duyan insanların ruhlarını yerleştiriyoruz.

İyilik, güzellik ve erdem elçileri olarak yeryüzüne geldiler.

Çağlar boyunca ilerleme kaydetmiş ve göksel mutluluğun parlak hallerine ulaşmış insan ruhları, bazen maddi bilgi edinmek, daha düşük varoluş hallerini incelemek ve faydalı unsurlar toplamak için yeryüzüne dönerler; karşılığında en soylu öğretileri aktarırlar ve genellikle misyonlarını yeryüzündeki bir üstat zihinle birleştirirler; bu üstat zihin aracılığıyla, ilham ve ilahi etkiyle, büyük reformların, insan düşüncesinde büyük değişimlerin, sosyal, siyasi veya dini devrimlerle sonuçlanan olayların öncüsü olurlar.

Ayakları yeryüzünde, zirvesi cennette olan o hayalî merdivenin her basamağında; bir zamanlar insan olan melekler, yeryüzünde yaşayıp emek vermiş ve ölümün küllerinden zafer dolu alınlarıyla yükselerek ötesinde muzaffer bir mirasa kavuşmuş ruhlar; Ev halkı "lares"leri—bizi yeni terk etmiş ama yine de geçtikleri eşikte bekleyerek, yırtık ayaklarının bastığı taşların üzerinden engebeli ve zorlu yolumuzu düzeltmek için bekleyen kalpten sevgiler—bu tür sevgi ve bereket hizmetkarları, bu mistik merdivende inip çıkarak, en yüksek ve en alçak arasında sonsuz bir sevgi ve uyum zinciri oluşturur, her birini ve hepsini sempati bağlarıyla birbirine bağlar, hayatın yüklerini yorgunluktan bırakan yorgun elleri taşır—birçok inancın ve milletin Tanrısına çılgınca yakarışların ıstırabıyla savrulan uzatılmış kollara tutunur, uzun zaman önce bizimkiler kadar titrek bir tonda dile getirdikleri acıklı duaları şefkatle göğe yükseltir ve insan cehaletinin ve acizliğinin tutarsız yakarışlarına ilham, huzur ve bereket getirir.

Bunlar, insanın sınırlı ve sonlu bilgi birikimini, doğaüstü ruhçuluk konusunda tamamlayan varlıklardır.

BÖLÜM VI1L

İnsan, Evrenin Mikrokozmosu.—İnsan, Üç Elementin Üçlüsü; Ruh, Tin, Madde.—Eskilerin Astral Ruh Hakkındaki Görüşleri—Bosicrucianizm—Astral Ruh, Astral Işık—Eski ve Modern Rahip.

İnsanın dış duyularına görünmeyen dünyaların, varlıklarından onu ikna edecek şekilde tezahür edebilmesinin işleyiş biçimi, öncelikle insan organizmasında bulunan bir unsura ve daha sonra da görünmez varlık âlemlerinden insana etki eden karşılık gelen araçlara bağlı olmalıdır.

Eğer ruh ve madde dünyaları arasında karşılıklı olarak var olan bu tür işlemler olmasaydı, insanın tüm hayal gücü ne kadar yüce olursa olsun, tüm sezgisel yetenekleri ne kadar derin olursa olsun ve hatta kendi içsel doğasının tanıklığı bile, Tanrı'yı akıl ışığında asla gösteremez, onu varlığın mutlak özü olarak Ruh ile asla yüz yüze getiremez, Baba'nın çocuğa iletebileceği veya Rahibin halka aktarabileceği türden bir dini inanç inşa etmesine asla olanak sağlayamazdı. Ruhun en derin ve en sezgisel hakikat algılarının, kendi en kabul edilebilir tanıklıkları olduğundan şüphe yok; yine de bunlar iletilemez ve ruhun kendisi, Tanrılığı ve ölümsüzlüğe olan inancı hakkındaki tanıklığı asla tam olarak insan diline çevrilemez. Neyse ki, manevi hakikatin aşkın doruklarına kadar gelişmemiş olan bu körelmiş doğalar için, dünyaya yakın görünmez varlık alanları, Tanrı'yı yerleştiren iletişim süreçleri kurmanın yollarını bulmuştur.

Varlıkları, çeşitli hizmet görevleri, hatta doğaları bile, okültizmle ilgilenenler için olduğu kadar insanlık tarihinin maddi yönüyle ilgilenenler için de şüphe veya inkârın ötesindedir.

Ancak kanıt meselesini bir kenara bırakırsak veya bunu yalnızca materyalist ve inanççı grupların çekişmeli çatışma konusu olarak ele alırsak, bizim görevimiz insan ile varlığın görünmez dünyaları arasındaki iletişimin hangi yöntemlerle gerçekleştiğini incelemektir.

Olayların gerçekliğine dair salt görüşler, bunların nasıl meydana geldiğine dair hiçbir ipucu vermez.

Ruhlar, insan eylemlerini yöneten yasalara benzer hiçbir yasaya tabi olmadan gelip gidiyor gibi görünüyor.

Özünde tamamen farklı bir düzene ait, insana sadece biçim ve zekâ bakımından benzeyen varlıklar, tıpkı şimşek çakması gibi büyülü bir şekilde atmosferine nüfuz ediyor ve aynı açıklanamaz gizem içinde kayboluyorlar.

Sesler, görüntüler, hareketler, izlenimler; bazen bir vizyonun inceliğiyle insana hitap eden, bazen de karşı koyamayacağı bir güçle onu etkileyen her şey, duyularını cezbeder, ruhunu etkiler ve onu hayranlık ve şaşkınlıkla doldurur.

Yüzyılımızın ikinci yarısında yaygınlaşan sıradan ve sekülerleşen manevi iletişim biçimleri, şüphesiz ki doğaüstücülük dünyasını dehşetinden, yüceliğinden ve manevi güzelliğinden arındırmaya meyilli olmuş olsa da, insanın manevi varoluşa dair entelektüel anlayışında harika bir devrim gerçekleştirmiş, daha önce mit ve batıl inanç arasında bölünmüş olan konularda bilgisini pekiştirmiş ve daha önce mucize varsayımı dışında hiçbir gerekçeyle çözülemeyen sorunları akıl ve muhakemenin egemenliği altına almıştır.

Doğayı görünür ve duyusal evren, doğaüstünü ise görünmez ve ruhsal evren olarak ele aldığımızda, artık felsefemizi "şu veya bu olaylar gerçekten gerçekleştiyse" varsayımına dayandırmak veya gerçeklerimizin kabul görmesini talep etmeden önce büyük bir Bilge'nin ya da dünyaca ünlü bir Bilginin otoritesine dayanmak zorunda kalmıyoruz.

Modern ruhani birlikteliğin birçok aşaması ne kadar sıradan, hatta çocukça olsa da, bu birliktelik ne kadar aptalca kötüye kullanılmış olursa olsun, sosyal, dini ve hatta siyasi hayata her türlü yıkıcı fikri sokmak için bir

parola haline getirilmiş olsa da, yaşam, ölüm, ölümsüzlük ve insan ruhunun doğası gibi büyük sorunlara yaydığı muazzam ışık, onu Doğu ve Mitolojik Hanedanlıkların sona ermesinden bu yana insana bahşedilmiş en devrimci ve güçlü vahiylerden biri olarak sıralamaktadır.

Bu bölümde anlatılan Spiritizmin bütünleşik ama mutlak felsefesini sunabilmemiz, hem bu büyük modern Spiritüel coşkunun bize sunduğu olumlu, duyusal gösterimler hem de eski veya ortaçağ kayıtlarının incelenmesi yoluyla mümkün olmaktadır; ancak burada öncelikle şunu belirtelim ki, tanımlarımızda durup "bu Artephius, şu da Platon" demeyi amaçlamıyoruz; ortaçağın Ateş Filozofları böyle savunmuş, antik çağın Kabalistleri de böyle düşünmüştür. Şimdi, daha önce olduğu gibi, otoriteye referansımızı, alıntılanan isimler listesinde değil, eserin bağlamında aramalıyız.

İnsan, küçük bir evren ya da mikrokozmostur; bu nedenle tüm güçlerin koruyucusu, tüm nesnel biçimlerin sureti, tüm öznel fikirlerin vücut bulmuş hali ve kendisinden daha yüksek ve daha alçak tüm varoluşlar arasındaki bağlantı noktasıdır.

Kimya tarafından parçalara ayrılıp, görünmez dünyayla olan güçlerinin ve ilişkilerinin sergilenmesiyle analiz edildiğinde, O, beden, ruh ve can olmak üzere üç unsurdan oluşan bir üçlüdür. Bedeni, maddenin tüm güçlerinin ve işlevlerinin koruyucusudur; canlandırıcı ilke olan ruhu, belirsiz bir şekilde yaşam dediğimiz tüm güçlerden oluşur; canı ise, niteliği İrade veya Zeka olan saf, ilahi ve ölümsüz özdür. Binlerce yıldır felsefenin temelini ve bilimsel spekülasyonun konusunu oluşturan da bu üç unsuru analiz etme girişimidir.

Varsayılan nedenlerden ziyade sonuçlara bakarak, Orta Çağ'ın "Ateş Filozofları" ile birlikte, ruhun özünde ve doğasında saf, katıksız, manevi bir

ışık olan kaynağına -varlığın Merkezi Güneşine- benzediğine inanmayalım mı?

Görünmez ve sonsuz derecede yüceltilmiş Ateş Ruhu'nun, yani görülebilen, hissedilebilen ve duyularla algılanabilen kaba görünür unsurun değil, her şeyi kendi tezahüründe ortaya koyup kanıtlayan, ancak kendisi görünmez, bilinmeyen ve kavranamaz olan o harika içsel ışığın olduğunu mu kastediyorsunuz?

Değişimin tümüne rağmen varlığını sürdüren, ne çürümeye ne de parçalanmaya maruz kalan, Tanrılıktan kaynaklanan kıvılcım olan –varlığın Alfa ve Omegası– ve Yaratığı Yaratıcıya bağlayan bu temel, en içsel ve ilahi ruh ilkesidir.

Ruhun bu ilahi özünü kuşatan ve onu manevi bir beden olarak giydiren, etkileri itibariyle güç olan; organik bedenler aracılığıyla eylemiyle yaşam olan; ve uzayın tüm alanlarında her yere nüfuz eden etkisiyle belirsiz bir şekilde manyetizma ve elektrik olarak adlandırılan ince ve rafine bir unsur vardır.

Bu, insanı canlı bir varlık haline getiren o büyük üçlü ilkenin ikincisidir.

Birinci bölümde tanımladığımız ve evrenin her yerinde çekim ve itme veya merkezkaç ve merkezcil kuvvet olarak adlandırılan ikiliğiyle bilinen unsur işte budur. Ruh gücünün çeşitli büyülü işlemlerinin tek açıklamasını bu her yere nüfuz eden yaşam ilkesi alanında bulduğumuz için, karakteri ve işlevlerinin bir açıklamasına biraz daha uzun süre değinmeliyiz.

Görücüler ve aydınlanmış "Duyarlı" kişiler tarafından sıklıkla, bu ruhsal bedenin, ruhtan uzaklıklarına veya fiziksel bedene yakınlıklarına oranla az ya da çok incelmiş birçok katmanı veya tabakası olduğu belirtilmiştir. Bu halkalar veya küreler, tıpkı ruhun saf özü gibi, evrenin büyük Ruhsal Güneşinden türetildiği ve evreni dolduran tüm ışık, ısı, kuvvet, hareket, güç

ve varlık ışınlarının ondan kaynaklandığı ve ona geri döndüğü gerçeğinden dolayı, topluca Astral Ruh olarak adlandırılır. Bu Astral Ruh, modern terminolojide sıklıkla yanlış bir şekilde "manyetik beden", "sinir aurası", "manyetizma", "elektrik" vb. olarak adlandırılır. Hem eski Kabalizm hem de daha sonraki Gnostisizm ruhuyla yazan, Milletlerin Elçisi Pavlus, insandaki bu unsuru "Ruhsal beden" olarak adlandırır; bu ifade, "Astral Ruh"un daha doğru ifadesine iyi bir şekilde karşılık gelir. Organik cisimlerde bu şekilde adlandırmaya devam edeceğiz; uzay alemlerinde ise "Astral ışık" olarak adlandırmak daha uygun olur. Bu, cansız formların evreni için, ruhun beden için olduğu gibidir; bedenin ruhu, yaşamı veya canlandırıcı ilkesidir.

15. ve 16. yüzyıllarda büyük bir üne kavuşmuş olan, ancak gerçek kökenleri, inançları ve varlıkları hakkında güvenilir hiçbir bilginin genel olarak yayılmadığı Gülhaçlılar tarikatının üyeleri,

Yüce Varlığın son analizinin, bir Merkezi Ruhsal Güneş'ten başka bir varoluş keşfedemeyeceği; sonsuz, ebedi, yaratılmamış ve kavranamaz bir Tek Varlık olduğu, nitelikleri ışık ve ısı olan, tezahürü evren olan, ışıkla açığa çıkan, son kaba dışsal tezahürü ateş olan o ruhsal ısı tarafından biçimlere, güneşlere, sistemlere, dünyalara, insanlara ve şeylere dönüştürülen bir varlık olduğu gerçeği.

Bu anlamda, maddenin bir özelliği olarak ele alınan itme terimi, ısının yakma, tüketme, parçalama ve bir parçacığı diğerinden uzaklaştırma enerjisiyle açıklanır; oysa maddenin bir özelliği olduğu varsayılan çekim, parçacıkların doğal uyumundan ibarettir ve ısının huzursuz enerjisi ya bu uyum üzerinde etkili olmaz ya da etki eden kütlelerin birliğiyle değişime uğrar. Dolayısıyla, itme, kendisi de ısı tarafından üretilen evrensel hareket yasasıdır; çekim ise sadece ısının yokluğudur, gerçek bir kuvvet değildir.

Bu kategorideki maddenin tek özelliği eylemsizliktir; ısı veya itme onun karşıt kuvvetidir; çekim ise atomların eylemsizliğinin bir göstergesidir.

Bu önermeleri temel fikirlerini daha ayrıntılı bir şekilde ele almadan bir kenara atmak istemiyoruz ve bu amaçla, Gülhaç Kardeşliği'nin ilkelerini tanımlama görevini üstlenmiş yazarlardan birinden birkaç alıntı sunmayı öneriyoruz. Bu dikkat çekici topluluğun görüşleri dil ile tanımlanabildiği ölçüde, seçilen alıntılar, tartışılan konu hakkındaki görüşleri hakkında oldukça iyi bir fikir verecektir:

“Eğer yukarıdaki soyutlamalar düşünür tarafından kavranırsa, eski insanların Tanrı'yı, yani tüm içsel düşünce olanaklarıyla, Ateş'te gördüklerini düşünmelerine şaşmamak gerekir; bu Ateş, bizim sıradan, kaba Ateşimiz değildir, hatta dünyanın temel, parlak ışığından bir şeyler taşıyan en saf maddesel veya elektriksel ateş bile değildir; aksine, gizemli, doğaüstü bir şeydir."

Doğal Ateş—manyetik değil—ve yine de gerçek, duyarlı bir zihin. O, her şeyi içeren, her şeyin ruhu olan içsel Işık, Tanrı'dır; tarifsiz derecede yoğun, her şeyi tüketen, her şeyi yaratan, ilahi, ateşli özüne, tüm dünyalar sırayla düşecektir; diğer taraftaki Ölümsüz Işığın kollarına geri dönecek, onları tekrar kabul ederek, daha önce uzaya savrulmuş ve var olan dünyalar, İlahi enerji tarafından tekrar ona geri dönecektir.”.....

“Ateş denilen şeylerin özünün, şiddetli bir çalkantı içinde –bizim için yanma– kaçışında oynadığı içi boş dünya, içimizde derinlerde, içinde bulunduğumuz zaman evrelerinin derinliklerinde, bedende varoluş halkaları, ruhun çöküntüleri içinde yer almaktadır.”.....“Dar bir şekilde bakıldığında, tüm dinlerin

"Zamanın evrelerinin, tabiri caizse, serili olduğu bu ruhsal Ateş Zeminine yükselirler. Maddi Ateş, üzerine saldırdığı madde karanlık olduğu için parlaklıktır; gerçek Ruh Işığının gölgesidir ve bu ışık, madde üzerinde ancak ateşle bir maske gibi kendini örter. Dolayısıyla maddi ışık, Tanrı'nın ifadesi değil, zıttıdır. Şüphesiz ki Ateş vahiyine aşina olan Mısırlılar, Tanrı'yı

ışık olarak -maddi ışık olarak- temsil edemezlerdi. Bu nedenle Tanrı anlayışlarını karanlıkla ifade ettiler. Tapınmaları karanlığa yönelikti, çünkü bunda Ebedî olanın suretini somutlaştırdılar."... "Ateş, her şeyin içinde bulunduğu bir unsur olmasına rağmen..."

İşte burada, ve onun yaşamı da bu ateşin içinde yer alıyor; yine de kendisi, ilk veya dünyevi kaba ateşin titrediği, parladığı, savrulduğu, tükettiği, yok ettiği ikinci, dünyevi olmayan, fiziksel olmayan, eterik bir ateşin içinde var olan bir unsurdur. İlki doğal, maddesel, kaba; ancak doğal dünyada ateş olarak görülen ve bilinen bu tanıdık unsur, göksel, bölünmemiş, sonsuza dek uzanan bir ortamda bulunur; bu göksel ateş onun matrisidir ve biz bu insan bedeninde bunun hakkında hiçbir şey bilmiyoruz."

Burada, esasen Tanrı hakkındaki Gülhaççı fikirlerin parçalı temsilleri olarak sunulan bu alıntıları keserek, yazarın anlaşılması güç dilini yorumluyor ve yukarıdaki pasajda bahsedilen göksel ateşin, uzayda hareketinde Astral Işık, ruhu manevi bir beden olarak donatmasında ise Astral Ruh olarak adlandırılan, tanımladığımız her şeye nüfuz eden unsur olduğunu belirtiyoruz. Gülhaççı Göksel Ateşin en içteki kısmı, insan ruhunda olduğu gibi, ışığın anlaşılmaz özüdür, özü olan Ruh değildir. Orta Çağ'ın Gülhaççı mistiği Robert Fludd, Makrokosmos'un veya anlaşılabilir ve zeki biçimlerden oluşan büyük Evrenin, Empyreum, Ethereum ve Elementel bölge olarak adlandırılan üç ana bölgeye ayrıldığını öğretir. Her biri Göksel Ateşle doludur ve sayısız Astral okyanusu tarafından geçilir.

Merkezi Işık mevcuttur, ancak bu ilahi unsurların niceliği ve niteliği, uzayın bu alt bölümleri her şeyin Merkezi Kaynağından uzaklaştıkça azalır.

Evrenin ruhunu oluşturan şey, göksel ateş ile astral ışığın birleşimidir.

Rosicrucian biyografi yazarı şöyle devam ediyor:

“İyiliksever meleklerin, doğası göksel ateşin daha saf kısmından olan ve dokuz sınıfa ayrılan üç yükselen hiyerarşisi vardır. Bu üçlü melek hiyerarşileri şunlardır: Terafimler, Kerubimler ve Serafimler; ayrıca, dokuz küreye ayrılmış, güçlü ama düşman meleklerle dolu, varlığın kalıntısı olan ve hâlâ kayıp veya gölgelenmiş hallerinin, bir zamanlar tamamen ışık ve göksel ihtişamın kalıntılarıyla övünen bir karanlık alemi de vardır.”.....“Temel bölge, dünyayı, insanı ve eşyalarını, ayrıca alt yaratıkları içerir. Bu küre, eterik ateşin akışı, çökelmesi, külleridir ve insan kendisi, makrokozmosun veya büyük dünyanın mikrokozmosu veya tarif edilemez derecede küçük bir kopyasıdır. Işık ve karanlığın çekişmesiyle oluşan bu dünya, orijinal ilahi ışık ve ısıdan giderek daha az içeren sayısız ağır eşlikçisinde yoğunluğa sahiptir ve İlahi görünmez ateş unsurunun hâlâ etkili olan etkisiyle parçalanıp, yırtılıp, dağılıp, biçimlere ayrılana kadar kalınlaşır ve katılaşır. Işığın içsel mücevheri, en kaba atomda bile asla eksik değildir ve evrimleşmesi çağlar alsa da, arındırmaya, inceltmeye ve yükseltmeye sürekli eğilim gösteren bu ilahi ışık, temel şeyleri ince, kaba maddeyi eterik ve yeryüzünün kendisini ışıldayan ve görkemli bir şekilde ruhani bir gezegene dönüştürecektir. Görünmez ve şüphe duyulmaz bir şekilde, bir hapishanede hapsedilmiş gibi, az ya da çok bu duyarlı yaşamla dolu olan ve ateşin değişen arındırmalarıyla az ya da çok arıtılmış tüm katı nesneler arasında mücadele eden ilahi bir eterik ruh, istekli bir ateş vardır. Böylece bu ışık kıvılcımındaki tüm mineraller, bitkilerin ve büyüyen organizmaların temel olasılığına sahiptir; bitkilerin, uzak çağlarda onları hareketli yaratıklara dönüştürebilecek ve tüm bitki örtüsünün yeni ve bağımsız otoyollara dönüşebileceği temel duyarlılıkları vardır. "Orijinal yaşam ışığı kıvılcımı olarak var olmak, heyecanlandırır, genişletir ve doğayı daha bilinçli bir güçle ileriye doğru iter ve Büyük Orijinal Mimar'ın görünmez Melek Hizmetkarları tarafından yönlendirilir."....."Simyacı, görünür doğanın atomik kalınlığını dünyevi ateşle parçalar; bu da sınırsız ilerlemenin gizli kaderini teslim ederek, en aşağılık oranlarıyla ateşli fırına batar, üç kez

arınmış olarak yükselir ve merdivenin daha yüksek bir basamağının yolunda yukarıya doğru zorlanır."

“Rosicrucian, ruhu maddi bir hapishanede tutan hata ve karanlık bağlarını göksel ateşle parçalar. O, ruhu cehaletin karanlık sularından, bilinen alemlerden bilinmeyene, maddenin kapılarından ruhun aydınlık yollarına, dünyevi karanlıktan göksel ışığa, arınmanın görünür ateşlerinden sonsuzluğun görünmez ruh ışığına geçiren Pontifex (köprü kurucu) olur.”

Okurlarımız, bu kadar çok unsuru bir araya getirdiğimiz için bizi mazur görebilirler.

Rosicrucianların düşüncelerinin parçalarını, hedeflediğimizi iddia ettiğimiz pratik uygulamalarla birleştirsek de, gerçek okült bilimler öğrencisi için, kendisine bu kadar çok yanlış ve efsanevi şeyin atfedildiği bir tarikatın gerçek görüşlerini öğrenmek ilginç olabilir. Tanrı, dindar cehaletin tüm sorunlarının çözücüsü olduğu gibi, elektrik de açıklanamayan olaylar alanında aynı rolü oynar. Rosicrucianların adı da aynı anlamda ödünç alınmış ve batıl inançlı ve tamamen bilgisiz gevezeler tarafından, bilimin açıklayamadığı ve bağnazlığın kurcalamaktan korktuğu tüm okült gizemleri örtbas etmek için kullanılmış gibi görünüyor.

Kendimizi tanımak bir şeydir; başkaları tarafından gerçekten tanınmak da en az onun kadar önemlidir.

Bu Rosicrucianizm parçalarını, sadece özel bir sempati duyduğumuz soyut görüşleri aktarmak amacıyla okuyucunun dikkatine sunmuyoruz; aksine, derin bir düşünürün içsel duyusu için, Tanrı, yaşam ve varoluşun harika olguları hakkında şimdiye kadar ortaya atılmış diğer tüm teorilerden daha derin bir anlam taşıdığını düşünüyoruz. Farklı ülkelerde ve farklı dönemlerde geçerli olan çeşitli ifade biçimlerini göz önünde bulundurarak, bu görüşler, Kabalistlerin, Gnostiklerin, Pisagorcuların, Platoncuların ve

Yunanların, Romalıların ve ilk Hristiyanların en aydınlanmışlarının felsefelerinin oldukça adil, ancak zorunlu olarak yoğunlaştırılmış bir özetini sunmaktadır.

Bu teorilerin kısa ve pratik bir özetini verdiğimizde, insanın ruhu veya içsel benliği Tanrı'dan gelen ilahi bir tezahür iken, beden veya dışsal benliği ise, bedenin yaşam ilkesi olarak hizmet eden ve ruh ile beden arasında bağlantı kuran Astral Ruh tarafından canlandırılan maddi atomların bir araya gelmesinden oluşur. Bu Astral Ruh eşlik eder...

Ölüm anında ruh, ikisinin birleşmesiyle ruhu oluşturur. Bu astral bedenin daha yüce kısımları ruha yapışırken, daha kaba ve ince katmanları ruhun dış örtüsünü veya bedenini oluşturur.

doğaüstü ateş" olarak adlandırdığı , tüm gücün, yaşamın, ısının, hareketin ve ölçülemez özün yoğunlaştığı bu ışık saçan Astral Ruh'ta, ruhları ölümlü gözlere görünür kılma, güç yayma, böylece bedenleri kaldırabilme, sesler çıkarabilme ve ruhlar ile ölümlülerin birbirleriyle iletişim kurduğu tüm tezahürleri üretebilme gücü bulunur. Bu Astral Ruh'ta üretilen ısı, bedene yaşam ve hareket verir; maddesi olan ışık, çeşitli dokuları ve sıvıları renklendirir ve atmosferdeki daha kaba ışınları yansıtarak görünür hale gelmelerini sağlar.

Bir kez daha, insan yapısındaki Astral Ruh'un, zayıflama ve kuvvet dereceleri bakımından farklılık gösterse de, uzay alemlerindeki Astral ışığa benzer olduğunu öne süreceğiz. Bu, yeryüzünün ruhsal prensibi, galvanizm, manyetizma, kayalarında, bitkilerinde, minerallerinde, sularında ve gazlarında var olan harekettir.

En hareketli sıvı parçacıklarını bile parçalayan ve onları gazlara dağıtan, huzursuz, esrarengiz ateştir; daha ince gaz parçacıklarını ayırır ve maddeyi etere dağıtır. Bazılarının iddia ettiği gibi, eterin kendisi değil,

okyanuslar dolusu eteri dalgalı dalgalara dönüştüren ve onu ışık ve ısı taşıyıcısı yapan hareket ilkesidir. Hızlı kanatlı ışınları zıt akımlarla karşılaştığında, bir cisim içinde inanılmaz bir enerjiyle hareket ederken zıt yönde hareket eden karşılığıyla karşılaştığında, şiddetli çarpışma yanmaya neden olur; bu güçlü şok alevi veya şimşeği ortadan kaldırır ve eşin her şeyi yutan eyleminde...

Gerçek ateşle, çevredeki parçacıklar tüketilir. Ateşle veya o zaman elektrik olarak adlandırılan şeyle yıkım, ruhsal ateşin enerjik etkisi altında zıt yönlerde hareket eden iki çatışan cismin maddi gösterimidir.—Evrenin Astral ışığı, en temel halinde, insandaki Ruhsal bedenin ışığı gibidir; görünmez, gizli, anlaşılmaz, bilinmezdir, yalnızca yaşamdaki etkileri, sıcaklığı ve hareketiyle bilinir. Dışsal ve son tahlilinde, tüketen ateştir ve eylemi her şeyi kendi görünmez özüne geri döndürmektir; böylece varlığın Alfa ve Omega'sı, ilk ve sonuncusudur; Tanrısal Varlık.

İnsandaki Astral Ruh, Ruh gibi tek bir orijinal unsur değildir; Evrenin tüm ölçülemez unsurlarının birleşimidir. İlk kökeni veya orijinal özü Güneş ve gezegen sisteminden gelir. Eter, hava, atmosfer, toprak, tüm organik ve inorganik yaşam yüküyle birleşerek, insandaki Astral Ruh adı verilen harika yapının toplamını oluşturan yayılımlar gönderir. Evrenin gerçek bir kozmosudur ve dış formuna, Ruhun maddi beden aracılığıyla büyüme sürecinde topladığı karakter, güdüler, güçler, işlevler, kusurlar, erdemler, umutlar ve anıların tüm kum taneleri kazınmıştır; bu nedenle, hem bireyin içindeki zihninin hem de dışındaki görünür ve görünmez Evrenin mükemmel bir mikrokozmosudur. İnsan hayatının toplamını oluşturan şey, bir eylem, söz veya düşünce değil, insanın ruhsal bedenine, Yaratıcının zihninin parıldayan gökyüzündeki yıldızlı hiyerogliflerle yazıldığı kadar sadakatle resmedilmiş olan şeydir. Bu, Mısır tanrısı Osiris'in en sert tanrısal adalet anlarında bile verebileceği kadar kesin bir hüküm veren, insan hayatı ve davranışları hakkında sadık bir kayıt, gerçek bir kıyamet kitabı tutar.

Onun çok katmanlı, kademeli, ruhani özü hissedilir.

Duyarlı bölgeler halkalar veya küreler olarak düşünülebilir. Vücuda en yakın olanlar yaşam küreleri olarak algılanır ve bunlar vücudun değişimleriyle değişir; çürüme ve ölümde ise geri çekilerek yeni doğan Ruh'un zarfının en dıştaki kısmını oluştururlar. Vücuda en yakın ve Ruh'a en yakın olanlar ise Güneş küreleridir ve Ruh'u, bireyin varoluşa fırlatıldığı Güneş ve Astral etkilerle bağlarlar.

Bu içsel küreler de Güneş ve gezegen değişikliklerine tepki olarak değişir ve dolayısıyla zihni etkiler, karakteri şekillendirir ve yıldızların bireyin kaderi üzerinde etkili olduğu bağlantı noktalarını oluşturur. İnsanın Astral Ruhu evrendeki birçok kuvvetten bir araya geldiği gibi, doğanın her alanında meydana gelen değişikliklerin etkisine de tabidir.

Dünyanın durumu, atmosfer ve yılın farklı mevsimlerinde yayılan aromatik maddeler; tüm bunlar, değişen etkileriyle, embriyonik varlığın ışığı görmeden önce özünü şekillendirmeye katkıda bulunur. Ebeveyn yasasıyla dayatılan zihin, beden ve ruhun kalıtsal eğilimleri, yaşam tohumlarına kendine özgü özellikler kazandırır. Fiziksel beslenme, zihinsel mizaç, her annenin meşguliyetleri ve düşünceleri de, doğmamış yavrularına kader belirleyici imgeler bırakmak için birleşir; ancak her şeyden önce, gezegenlerin düzeni ve her yıldızın önce Güneş'e, sonra dünyaya ve nihayetinde ölümlü doğum anında birbirine olan kavuşumu, her ruhun doğasını belirlemeli ve insan karakterinin iskeletinin dayandığı kaynakları şekillendirmelidir.

Öyleyse, ruhun kökeninin Tanrı'da, astral ruhun kökeninin ise güneş sisteminde olduğunu kabul edersek, yeni doğan varlığın karakteri ve organizasyonu üzerinde güneş ve gezegen etkilerinin ne kadar büyük bir öneme sahip olduğunu düşünebiliriz.

Bu durum, mikrobun oluşum anından itibaren, embriyonik yaşamın her aşamasında ve güneş ve gezegenlerin etkisiyle embriyonik hapishanesinin karanlığından çekilerek canlı bir varlık olarak uzaya fırlatıldığı anda bile geçerlidir!

Çağlar önce, eski gökbilimciler, gökyüzünün uçsuz bucaksız kristal kubbesinin, milyonlarca ateşli çiçekle bezenmiş, görünüşte sabit, sakin, gizemli güzellikleri ve ciddiyetleri içinde hareketsiz duran sınırsız uzay alanlarının hepsinin hareket halinde olduğunu, sürekli ama yine de sürekli değişen yörüngelerde hareket ettiğini keşfettiler. Bu muazzam değişimlerin kesinliği, "ekinoksların presesyonu" adı verilen o olağanüstü hareketin keşfiyle kesin olarak belirlendi; bu hareket, iki ila üç bin yıl arasında değişen belirli bir zaman diliminde, güneş sisteminin parlayan güneşini, tüm gezegenleriyle birlikte, Zodyak'ın bir burcundan diğerine sürüklüyordu. Daha sonra—aslında günümüze kadar—astronomik gözlemler, yıldızların, güneşlerin ve sistemlerin ilerleyişiyle dolu muhteşem uzay alanlarının, öylesine muazzam bir ivmeyle hareket ettiğini belirlemiştir ki, insan zihni, milyonlarca milin saatler ve dakikalarla ölçüldüğü uzaylarda bu ateş izlerini takip etme girişiminden hayrete düşerek geri çekilir. Bu pırıltılı gökyüzünün dış görünümü, gözlemcinin gözüne yüzyıllar boyunca çok az değişirken, düzenin gerçek kalıcılığı yalnızca görünüştedir. Yıldızların her parıldayan noktasında "Ebedi huzursuzlukta yalnızca sabit" izlenebilir. Eşsiz düzenin sabitliğinde her zaman aynı, yükselen ilerlemenin sarmal çemberlerinde her zaman değişen. Eğer bu böyleyse, ki Bilim bunu kanıtlıyor, Makrokosmosun sonsuz değişimlerinin Mikrokosmosun doğasını ve insanın, kısacası dünyanın, nasıl kaçınılmaz olarak etkileyeceğini düşünün.

Yıldızlı gökyüzünün destanı aracılığıyla o kadar etkileyici bir şekilde dile getirilen sonsuz çeşitlilik!

Uzay alanında, her bakımdan birbirini tam olarak kopyalayan iki gezegen kavuşumu olamaz; ve bu nedenle, her saniye değişen astral

değişimlerin etkisi altında insan yaşamına fırlatılan bu yaratıklar, fiziksel, zihinsel, entelektüel ve ruhsal durumların tüm temel unsurlarında birbirlerinden çok farklı olmak zorundadırlar. Gezegenler belirli noktalara geri dönüyor ve Zodyak'ın parlak yolunda mistik kavuşumlarını yeniden canlandırıyor gibi göründükleri gibi, belirli karakter tiplerinin tekrarları ve belirli yüz hatlarının kopyaları da ortaya çıkıyor gibi görünüyor.

Şimdinin dağlarının zirvesinden geçmişin vadisine bakarken, bu klişeleşmiş görüşten vazgeçmek ve tarihin yalnızca genel olarak kendini tekrar ettiğini, ayrıntılarda değil; ve yeryüzünün kıyılarına vuran hiçbir dalganın, daha önce gelenlerle aynı güçle geri dönmediğini kabul etmek zorundayız—hayır, asla! Ve gezegen düzenindeki tüm bu değişim, her yıldızlı yolun ortasında, sonsuz huzursuzluğun çılgın yolculuğunda atan, yanan ve alevlenen, her yıldızlı dünyanın tam kalbinde titreşen ve atan yaşamın durmaksızın devam eden enerjisi tarafından gerçekleştirilir; ve çağların yankılanan ayak seslerinde duyulan tüm bu durmaksızın hareket, geçmişin biçimlerini yakıp küle dönüştüren ve toza saçan aynı yaşam ruhuna aittir; böylece özgürleşmiş ruhları, gelecek çağların daha taze, daha güzel biçimlerinde vücut bulabilir!

Bu genel geçer kavramların konumuzla ilgisi yoktur; aksine, alışkın olmayan bir düşünürün tek bir ateş noktasının hareketlerinin neden böyle olduğunu kavrayabilmesi için bunların üzerinde düşünülmesi ve değerlendirilmesi gerekir.

Uzayın enginliğinde parıldayan ışık, yörüngesinden sayısız mesafeyle ayrılmış bir bireyin karakterini ve kaderini etkileyebilir; neden tüm doğa, canlı ve cansız, bütünü birbirine bağlayan evrensel bir sempati akoruyla hareket eder, eyleme geçer ve konuşur; neden havada yükseklerde dönen kuşların uçuşları, dans eden bir kelebeğin hareketleri, titreyen bir güneş ışını, sürünen bir solucan, vızıldayan bir böcek, hatta bir yaprağın düşmesi veya bir dalganın mırıltısı, doğanın gerçek bir öğrencisinin kulağına derin

anlamlar anlatabilir ve yaratılışın tüm alt tonlarını yorumlamayı ve hiyeroglif yazıtlarını çözmeyi öğrenmiş aydınlanmış bilginlere değişmez kaderin alametlerini söyleyebilir.

Keldani kahinlerinin, yakılan kurbanın dumanlı küllerinde ulusların kaderlerini nasıl algıladıklarını; Romalı kahinlerin kuşların uçuşundan yaşam ve ölüm meselelerini nasıl yorumladıklarını; Pers bilgelerinin gökyüzünün yıldızlı sayfalarına yazılmış kader sözlerini nasıl okuduklarını; veya İbrani rahiplerinin Urim ve Thuminin'in parıldayan ışıltısında mistik anlamlar keşfettiklerini duyduğumuzda, bu insanların aslında doğa filozofları olduklarını ve doğanın gizli yönünü, on dokuzuncu yüzyıl bilim insanlarının bilinen ve görünenin hakimiyetine atfettiklerinden daha fazla anlayışla ve belki de daha fazla özveriyle incelediklerini anlıyoruz.

Binlerce, belki de on binlerce yıldır, her neslin en iyi ve en bilge insanlarının görevi, doğayı en derinliklerinde ve çevresindeki görünür ve görünmez varlık küreleriyle olan doğaüstü ilişkilerinin tüm labirentleri ve dolambaçları boyunca incelemeye ömürlerini adamaktı. Ayrıca, eski filozofun bu yüce çalışmaya zihin kadar iyi hazırlanmış bir beden getirdiğini de her zaman hatırlayalım; ölçülülük ve ıstırapla donatılmış bir fizik.

Zihnin içinde tam anlamıyla özgürce hareket edebilmesi için gereken düzen ve saflık, çoğu zaman uyumsuz fiziksel durumlar tarafından kısıtlanır.

Büyülü ritüellerin etkili olabilmesi için gereken koşulları ortaya koyduğumuzda ve güçlü bir Büyücü olmak için ömür boyu izlemesi gereken disiplini tanımladığımızda, günümüzün kendini beğenmiş, ölçüsüz ve çoğu zaman ahlaksız alışkanlıklarını utandıracağız; bu alışkanlıklara, rahiplik makamının kutsal kabulü bile her zaman bir kısıtlama getirmiyor gibi görünüyor. Yine de bu aynı kendini beğenmiş ve lüks düşkünü çağ, eski rahibin çileciliğine küçümseyerek bakarken, Yahudi tarihinin tüm mucizevi kayıtlarına inandığını iddia edenler, antik çağın diğer tüm uluslarının

kayıtlarını alaycı bir şekilde reddediyorlar. Büyüye gelince, öğretilebilecek bir şey olarak, belki doğru olabilir ve hatta moda bir eğlence haline bile gelebilir, ancak her zaman kitap bilgisi ve başkalarının görüşlerinin yüzeysel bir özeti, iktidara giden kraliyet yolunu gösterebilir ve süslü salonları Walhalla'nın salonlarına, şarap ve puroyu Alfarabi'nin imbikine, yaldızlı aynaları Dee'nin kehanet kristaline ve ekstrat de bouquet'i St. Germain'in iksir vicce'ine dönüştürebilir. Modern bir "zarif"in kendisinin çevirme zahmetine girmeyeceği birkaç sayfa Cornelius Agrippa, modern değerlendirmeye göre, bir sihirbaz yaratmak ve güzel hanımlara boş bir saatte eğlence için Sylph'leri ve Undinleri çağırmayı öğretmek için yeterli olmalıdır; tıpkı profesyonel bir üniversite öğrencisinin zengin patronunun yararına yazdığı birkaç Latince kelime, kötü Yunanca ve daha da kötü İbranice ile yazılmış bir deneme, modern rahiplikteki kutsal mertebelere giriş için yeterli bir pasaport olduğu gibi. Tanrı, melekler, ruhlar, ölümsüz ruhun kökeni, kaderi ve güçleri, tüm ihtişamları, mucizeleri ve gizemleriyle birlikte...

Sonsuz ve sınırsız Evrenin temaları, yorumlanmayı gerektiren konulardır.

Eski rahiplik sınıfının yaşamlarına, eğitimlerine ve disiplin hazırlık yöntemlerine en yüzeysel bakış bile, bu kuruma kutsal emirlerdeki insanların gerçek onurunu kazandırır; fakat bunlar, günümüzde bir rahip yetiştirmek için yeterli görülen, özensiz ve gevşek salt kitap bilgisiyle nasıl karşılaştırılabilir? Rahip, varoluşun gizemlerini yorumlamakla yükümlü olan, hatta gizemler çözülmediği sürece bu göreve layık görülmeyen kişidir.

Doğa, gerçek müritlerinden hiçbir sır saklamaz. Manevi varlıkları materyalizmin kaba bakışlarından sıkıca korur ve araştırmanın kaynaklandığı düzlemin ötesindeki hiçbir bilgiyi vermeyi reddeder. Kimyager, jeolog, astronom ve doğa bilimlerinin diğer müritleri, doğayı bilinen fiziksel yasaları formülleriyle incelemeye soğukkanlılıkla girişirler;

bunların ötesine geçen hiçbir şeyi istemezler, bu nedenle doğanın gizemli yönü onlar için keşfedilmemiş bir alandır ve yine de bu gizemli yönün varlığını kabul etmekte aceleci davranırlar, ancak gizemlerine hakim olduğunu iddia edenlere karşı alaycı ve uzun bir tavır sergilerler.

Geçmiş çağların, binlerce yıllık çalışma ve özenle hazırlanmış koşullar yardımıyla elde ettiği deneyimin, doğadaki gizemlere adanmış olmasından dolayı, eski çağlar bu konuda modern çağlardan üstündür; tıpkı modern bilimin, faydacılık yönünde, antik uygarlığın muazzam ama hantal ihtişamını aşması gibi. Şimdi yeryüzünde, belki de eski düzenin tek bir müritinden veya çok saf ve son derece yetenekli bir ruhsal medyumdan başka, gerçek Teosofi, Teürji ve her alanının anlaşılması konusunda üstün bir insan yaşamıyor.

Manevi bilim, halkın rahibi görevini üstlenmeye veya insanlığı fizik biliminin kavrayışının ötesinde yatan o büyük gerçekler konusunda eğitmeye uygundur. Bu bölüm, sayısız çağ boyunca gizli gerçekler üzerine yapılan araştırmalardan doğan görüşlerin sonuçlarını göstermek için yazılmıştır. Şimdi yazdığımız şey, açık sözlü ve cesur düşünürlere, çilecilik, oruç ve dua disiplini ve tüm Evrenin incelenmesi yoluyla, beden ve işlev alanında olduğu kadar ruh ve maneviyat alanında da toplanan bilginin meyvelerini sunmaktır. İsterseniz binlerce yıl boyunca biriktirilmiş bu zihin hazinelerini küçümseyin, ancak Evren, ruhun acil sorularına ancak bu şekilde cevap vermiştir; insan ancak bu şekilde varlığının ve gezegeninin gizemini çözebilir.

Yol göstermek için yazdık; gizli bilginin ağacının muazzam meyvesinin özünü göstermek için bu sayfalar ayrılmıştır. Ancak o meyveden anlayışla yemek isteyen, önce ağacı kendi elleriyle dikmeli, bir filozofun sabrıyla ona bakmalı ve onu yetiştirmelidir; ancak o zaman, ve ancak o zaman, tadına bakarak iyiliğin ve kötülüğün gerçek bilgisini tadabilir; ancak o zaman kendisi için yiyebilir, başkasının duyuları aracılığıyla değil.

Yukarıda Rosicrucianizm tanımlarını verdiğimiz yazarın sayfalarından kısa bir alıntıyla bu bölümü sonlandıracağız:

■'Bilginin en yüksek seviyede olduğu ve insan gücünün, günümüzdekiyle kıyaslandığında, muazzam olduğu bir dönemde, tüm bu yılmaz fiziksel çabaların -Mısırlılarınki gibi devasa başarıların- bir hataya adandığı sonucuna varmak mantıklı mıdır? Nil'in sayısız insanının karanlıkta çalışan aptallar olduğu ve büyük adamlarının tüm büyüsünün sahtekarlık olduğu mu? Yoksa biz, onların batıl inançlı ve israf edilmiş gücü olarak adlandırdığımız şeyi küçümseyerek, yalnızca akıllı olan mıyız? Hayır. Bu eski dindarların, modern inkârın cüretkarlığından, bu yüzeysel bilim çağlarının özgüveninden ve bu inançsız günlerin alayından çok daha fazla haklılık payı vardır.

“Anlamıyoruz; o halde neden bu eski zamanları alaya almaya kalkışıyoruz?”

BÖLÜM IX.

Eski Rahipler ve Peygamberler—Ruhsal Armağanlar—'Rahibe ve Sibyl Olarak Kadın'—Ruhsal Yeteneklerle Donatılmış Kişilerin Büyülenmesi—Afmanyetikler, Aledinler, uzmanlık alanları ve insan ruhunun gücü—Özet.

Eski rahipliğin başlıca görevleri, öncelikle insan ile kendisinden daha yüksek varlıklar arasındaki temas veya birlik noktalarını bulmak; ardından insanın varoluş yasalarını keşfetmek ve ona eylemlerini bu daha yüksek varlıkların iradesine göre ayarlamayı öğretmek; ve son olarak, insanın dünyevi görevini yerine getirmesinde onların yardımını istemek veya talep etmekti. Bunlar eski rahibin görevleriydi ve bugün de aynı düzenin görevlileri için aynı derecede zorunlu olmalıdır; ancak kilise ayinlerinde bu

rahiplik görevlerinin üçüncü kısmını yerine getirme girişimleri görsek de, ilk iki görevi yerine getirmede eski rahibi sadakatle taklit eden herhangi bir dini kurum bulmakta boşuna çabalıyoruz.

Tarihçinin, bunun yapıldığını kaydetmesi ve eski rahiplik yapısının, ruhani hizmetin kutsal görevlerinin yerine getirilmesiyle kurulduğunu göstermesi yeterlidir.

Hindular, Mısırlılar, Kaldeliler, Persler ve İbraniler arasında, peygamberlerden sık sık bahsedilir; bu peygamberler, zaman zaman rahiplikle ilişkilendirilseler de, rahiplikten ayrı bir sınıf olarak kabul edilirler. Peygamberler tapınak ayinlerine katıldıklarında, rahip sınıfının en saygın üyeleri olarak görülürlerdi ve onların sözleri, Tanrı'nın sesi olarak sorgusuz sualsiz bir saygıyla karşılanırdı.

Bazı yetkili yazarlar bunun şuna işaret ediyor:

Gerçek peygamberlik armağanlarının temeli, rahiplik kurumunun kurulması ve ruhsal armağanların bir makama veya kasta değil, özel bireylere ait olduğunun anlaşılması üzerine, doğal yeteneklerin eksikliğini gidermek için yapay yöntemlere başvurulmasıydı. Doğada, vizyon, trans, kahinlik ve peygamberlik gibi gizli yöntemlerin araştırılması amaçlandı. Rahipler, astroloji, teürjik ritüeller ve ilaçların, minerallerin, bitkilerin, kelimelerin ve törensel uygulamaların gizli erdemleri konusunda dikkatlice eğitildi ve böylece, ruhsal armağanların yerine geçen bir sanat olarak sihir sanatı ortaya çıktı.

İbraniler arasında, peygamberler bir sınıf olarak, rahiplikten bağımsız hareket ettiler. Genellikle, rahiplik görevinin sınırlı olduğu kutsanmış Levililer kabilesinin dışında kalan kişilerdi; sadece doğumları nedeniyle tapınak hizmetinden dışlanmakla kalmadılar, aynı zamanda sık sık rahipliğe karşı çıktılar ve zamanın yozlaşmalarına karşı cesur ve acımasız

kınamalarına rahipliği de dahil ettiler. İşaya, Yeremya ve Hezekiel'in, yozlaşmış ve putperest bir rahipliğin onayladığı iğrençliklere karşı sert eleştirilerinden daha saldırgan bir şey olamaz. İşaya, Yahudi inancının törenlerini bile, örneğin yeni ayların, Şabat günlerinin, oruçların, bayramların, zamanların ve mevsimlerin kutlanmasını, saf olmayan veya kutsal olmayan amaçlarla uygulandıklarında "Rabbin önünde iğrençlikler" olarak nitelendirir.

Yahudi din adamlarının bağnazlığı ve muhafazakarlığı ile İbrani peygamberlerinin cesur, yüksek ahlak anlayışı arasındaki zıtlık, Eski Ahit kitaplarının en dikkat çekici özelliklerinden biridir ve gerçek ruhçuluğun aşıladığı iyi işlere olan evrensel inancı ve salt törensel dinlerin büyülü ritüellere bağımlılığını en anlamlı şekilde ifade eder.

En çok tekrarlananlardan birkaçının

Orpheus, Thales, Solon, Pythagoras, Apollonius ve diğerleri gibi birçok Yunan filozofunun Mısır'da eğitim gördüğü veya o topraklarda gizli bilgiler edindiğini iddia etmesine rağmen, biyografileri, Mısır büyüsünde mezun olmadan önce doğal olarak gerçek peygamberlik ilhamıyla donatılmış olduklarını kanıtlamaktadır ve bu, okurlarımızın aklında tutmasını istediğimiz, doğal ve edinilmiş yetenekler arasındaki farka dair bir yorumdur.

Yunanlılar, Tanrılar ve insanlar arasında kahinlik yapacak kişileri seçerken kadınları bu kadar ısrarcı olduklarına göre, doğuştan gelen yeteneklerin sonradan kazanılan yeteneklerden üstün olduğunu tam olarak anlamış olmalılar. Kadınlar, Pitya Apollon'un kahinliğini ve Dodona'nın cevaplarını meşhur etmişlerdir. Kadınların özel yetenekleri, ilham verme yetenekleri, Sibyllerin şöhretini tüm çağlara taşımış ve isimlerini manevi yeteneklerle eş anlamlı hale getirmiştir. Kadınlara karşı duydukları küçümseme ulusal itibarlarının en büyük lekelerinden biri olan muhafazakâr

Yahudiler arasında bile, kadınlar Tapınak'ta bazı peygamberlik görevlerine zorunlu olarak kabul edilmiş ve Romalılar ve Mısırlılar arasında, ünlü Mısır hükümdarı Sesostris'in kızı da dahil olmak üzere, birçok yüksek rütbeli kadın peygamberlik yetenekleriyle tanınmıştır.

Kadının erkekle tam eşitlik koşullarına yükseltilmesi, günümüzde gerçek ve rasyonel bir uygarlığın en yüksek kanıtı olarak kabul edilmektedir; ancak ister eski ister modern muhafazakarlıktan bahsediyor olalım, Tanrı, tarihin kesintisiz çizgileri boyunca, ruhsal yeteneklerin doğuştan, sezgisel ve kadınsı nitelikte olduğunu ve özellikle kadın cinsiyetini ayıran daha nadir ve değerli varlık niteliklerine ait olduğunu kanıtlamıştır. Eğer Ruh özü benzersiz ise ve madde esas olarak Astral Ruh'un enerjisi ve miktarı tarafından şekillendiriliyor ve belirleniyorsa, doğal kehaneti oluşturan özelliği analiz etmek için bakmamız gereken varlık alanı işte burasıdır.

Erkek veya kadın cinsiyetinde olsun, yetenekler veya ruhsal armağanlar.

"Araştırmamızın en başında, erkeklerde kadınlara göre daha sık görülen ve konumuz hakkında net bir anlayışa sahip olmamız için incelenmesi önemli olan iki organizma özelliği buluyoruz. Bu temsili fiziklerden ilki, besleyici bir mizaca ve yağlı bir dokuya eğilimli, kompakt, ben merkezli, iyi organize edilmiş bir yapıya sahip bir bireyi ortaya koymaktadır. Bu bireyler genellikle dürüst, biraz otoriter, zaman zaman egoist ve gösteriş düşkünüdür; iyi kalpli, hayırsever ve özellikle hasta insanlara ilgi duyarlar."

Genellikle keskin bir bakışa, doğrudan bir görüşe ve bazen de delici bir ifadeye sahiptirler. Bu tür mizaç özellikleriyle, Astral sıvı aşırı miktarda bulunur ve bireye iyi sağlık, güçlü bir yapı, orta derecede aktif bir zihin ve genel olarak sosyal hayata ve maddi zevklere yönelik bir eğilim kazandırır. Bu kişiler neredeyse her zaman halk arasında "iyi manyetikleştiriciler" olarak adlandırılan kişilerdir ve yukarıda açıklanan özelliklerde gelişen Astral sıvı fazlalığı, genellikle yeteneklerini kullanma isteğini uyandırır ve

onları hasta insanları manyetikleştirmeye iter. Eski çağlarda, şifacıları ve tapınak hizmetindeki manyetik şifa ritüellerinde görev alan rahipleri bu sınıftan seçerlerdi. Ruhun penceresi olan göz ve Astral sıvının başlıca iletkeni olan el, bu doğal manyetikleştiricilerde her zaman iyi gelişmiştir.

Birincisi dolu, berrak ve parlak, ikincisi ise yumuşak ve sıcak olduğunda, astral sıvı her zaman sağlıklı ve canlandırıcı bir karaktere sahip olur.

Gözleri delici, parlak veya badem şeklindeki uzun, Doğuya özgü bakışlarıyla dikkat çeken ve elin de...

Nemli ve rutubetli veya sert ve kuru ortamlarda, fizikselden ziyade zihinsel izlenimin daha güçlü olduğu görülecektir; ancak bu tip insanların tüm çeşitlerinde, kişi iyi bir hipnozcu olarak kabul edilebilir ve beynin ön bölgesi ne kadar genişse, etkiler o kadar iyi ve üretilen güç o kadar sağlıklı olacaktır.

Mıknatıs veya mıknatıs taşı gücünü ancak becerinin yönlendirmesiyle gösterdiği gibi, bu manyetik yapılar da işlevsel hale gelmeleri için iyi bilgilendirilmiş bir zihnin ve yoğunlaşmış bir iradenin eylemine ihtiyaç duyarlar; bu zihinsel nitelikler güçlerini yönlendirip Astral sıvının yansımasını yönlendirdiklerinde, hastaların hayranlık uyandıran şifacıları veya hassas denekler üzerinde yetenekli "biyologlar" olabilirler.

Okurlarımıza tanıtacağımız ikinci bireysellik türü, birincisinin daha yoğun ve enerjik bir çeşididir; bu türde entelektüel mizaç, besleyici veya sosyal mizaçtan daha baskındır.

Şimdi ele alınan insan tipinde, çok miktarda Astral sıvı dolaşır, ancak bu sıvı esas olarak beynin tepe kısımlarında yoğunlaşarak kafa tepesini dikkat çekici derecede yükseltir. Beyin ve sinir sistemi, lifli ve kas dokuları yerine Astral sıvının fazlasını emer. Bu tür kişiler birçok farklı biçim ve özellik

sergiler; ancak uzmanlık alanları büyük ve ince gelişmiş bir kafadır. Bu tip kişiler iyi psikologlar olurlar veya eski bir deyimle "Üstatlar, Üstat Ruhlar veya Rahip Hierofantlar" olurlar. Yukarıda açıklanan her iki tipte de, kalıtım ve embriyonik yaşamda ve doğum döneminde gezegen ve güneş etkisiyle aşılanan Astral ruhun bolluğu, özelliklerini belirler; ve bu Astral sıvının birinde tüm sisteme, diğerinde ise beynin belirli bölgelerine dağılımı, sadece bu iki tip arasındaki farkı oluşturur.

Manyetik şifacı ve psikolog. Bu iki kişiden hiçbiri, kendilerine bahşedilen özelliklerin teknik olarak farkında olmayabilir, ancak biri her zaman hastaya güçlü ve yatıştırıcı bir etki getirirken, diğeri hayatın hangi alanında olursa olsun kontrolcü ve ustaca bir zekâ sergiler. Bu kişiler ruhlarının kapasitelerini anlarlarsa, sistemlerine nüfuz eden fazla Astral sıvıyı iradenin kontrolüne alarak, bedenin uyuduğu ve ruhun dışarı çıkıp uzayda dolaştığı, uyurgezerlik, doğal durugörü veya ruhun bedenden ayrılıp "Çift" veya "Hayalet" olarak adlandırılan fenomeninde olduğu gibi, kendi kendine manyetikleşmiş bir durum yaratabileceklerini bilirler · Bu güçleri manyetik ve psikolojik temas yoluyla başkalarına da aktarabilirler ve bunları harekete geçirmek için yalnızca öz farkındalık ve güçlü ve yoğun bir irade yeterlidir.

Bedenlenmemiş ruhların ürettiği hiçbir olgu, doğru bilgiye sahip olunması ve güçlü bir iradeyle yönlendirilmesi koşuluyla, bedenlenmiş insan ruhu tarafından etkilenemez. Koşullar Sanat Büyüsü bölümlerimizde açıklanacaktır, ancak tüm spiritüalist operasyonlarda iradenin gücü asla yeterince vurgulanamaz. Yukarıda 1 numara olarak tanımlanan fizikte, Astral sıvının fazlalığı genellikle epigastrik ve kardiyak bölgelerde kümelenir ve bu şekilde donatılmış kişiyi fiziksel manyetizasyon ve şifa operasyonlarında son derece güçlü kılar, ancak daha önce ima edildiği gibi, beyin gelişimi nadiren orantılı olarak belirgindir ve en iyi fiziksel manyetizörler zeka ve psikolojik kontrol devleri değildir.

Bu durumun tersi, 2 numaralı olarak sınıflandırılan organizmalarda geçerlidir. Onlarda, Astral sıvı bedenden çok ruha daha yakındır; ruhun zirvesini yüceltir.

Kafa tasına, alın bölgesine değil; komuta ve idealite organlarının baskınlığını zorlar; yenilmez etki alanını etrafındaki herkese yayar ve entelektüel yetenekleri, var oldukları her yönde, eşsiz bir şekilde öne çıkararak bireyi Devlet Adamı, General, Yazar, Rahip, Hekim veya, eğer çalışmaya kendini adamışsa, karşı konulmaz bir "Üstat", Büyücü ve dünyevi ve dünyevi ötesi ruhların kontrolcüsü olarak olağanüstü kılar. Bu tür bireyler genellikle doğanın derinliklerine nüfuz etme konusunda yetenekli oldukları kadar isteklidirler.

Sevimli ve son derece yetenekli Anton Mesmer'i 1 numaralı organizmanın bir örneği, Yunanistan'ın soylu bilgeleri Apollonius ve Pisagor'u ise 2 numaralı olarak tanımlanan türün parlak örnekleri olarak sıralayabiliriz.

Peygamberler veya Medyumlar, kalıtsal nedenlerden ve doğumda baskın olan Astral etkilerden dolayı muazzam miktarda Astral sıvıya sahip olan, ancak fiziksel yapılarını oluşturan dokuların kendine özgü yapısı nedeniyle, aşırı miktardaki yaşam prensiplerinden kolayca vazgeçen kişilerdir. Daha önce iyi mıknatıslayıcılar ve güçlü psikologlar olarak tanımlanan organizma tiplerinde, Astral sıvı yoğunlaşmıştır, vücut dokuları sağlam ve sıkıdır ve manyetik gücün akışı yalnızca aşırı miktarda olmasından kaynaklanır. Aynı manyetik kuvvet fazlalığına sahip medyum, diğer sınıfı ayıran yoğunlaşma ve dayanışmadan tamamen yoksundur. Biri fiziksel olarak olduğu kadar karakter olarak da tamamen pozitiftir; diğeri tamamen negatiftir. Biri operatör, diğeri denektir. İkisinin fiziksel yapısı, yüzeysel çeşitliliklerden ziyade fizyolojik tipleri incelemeyenler için çok az veya hiç dışsal farklılık belirtisi göstermeyebilir, ancak iki organizmadaki

moleküllerin düzenlenmesi yapısal olarak farklıdır ve bu farklılık kendini şu şekilde gösterir:

Mıknatıslayıcı, gücünün bolluğundan güç aktarır. Medyum, yaşam ilkesini tükenene kadar dışarı verir ve uğradığı kayıpta, farkında olmadan başkalarının güçlerinden yararlanır. Medyum kesinlikle "Duyarlı"dır. Her sinir açığa çıkar, her gözenek çok hızlı tükenen yaşam sıvısının iletkenidir. Beyin küçük olduğunda ve bu yaşam sıvısının üretim gücü zayıf olduğunda (beyin bunun kaynağı olduğundan), entelektüel yetenekler sınırlı ve donuktur; beyinden yararlanamayan zihin pasifleşir ve doğası donuk ve duygusuz olur. Medyumların " çok pasif", " entelektüel olmayan kişiler" olduğu veya her zaman öyle olduğu yönündeki yüzeysel yorum, bu tür tiplerden ortaya çıkmıştır . Ancak bunlar, sınıfın yalnızca bir türüdür. Astral sıvıyla aşırı derecede yüklü olan ve bu sıvıyı o kadar hızlı akan bir şekilde kaybeden birçok kişi, sonuç olarak aşırı derecede hassas, huzursuz ve her türlü etkiye açık hale gelir. Yaşam ilkesi dokularından çok hızlı bir şekilde akıp gider ve onları sinirli, zayıf ve bitkin bırakır.

Doğa boşluğu sevmediğinden, bu organizmalar çevrelerindeki her şeyin ve kişilerin Astral ruhlarını kendilerine çekerler; bu nedenle, onların yanında bulunan diğer kişiler genellikle hissedilir bir güç azalması yaşarken, ortamların kendileri de belirli bireylerin sadece yaklaşmasıyla acı verici veya keyifli bir şekilde etkilenirler; ayrıca, daha az duyarlı kişilerde hiçbir etki yaratmayacak olan sahnelere, yerlere, evlere ve giysilere bağlı özel etkileri de fark ederler. Bu aşırı duyarlılık ve Astral sıvının kaybından kaynaklanan olumsuz durum, bu kişileri ruhları kontrol etmek için mükemmel araçlar haline getirir.

Bu varlıklar, aynı Astral elementle örtülüdürler.

Ölümlülerin ruhsal bedenini oluşturan varlıklar, tarif ettiğimiz organizma sınıfıyla kolayca bir bağ kurarlar. Ancak bu bağ, genellikle dünyaya en yakın olan ruhlar arasında gerçekleşir.

Unutulmamalıdır ki, atmosfer tıpkı suyun canlılarla dolu olması gibi ruhsal yaşamla doludur. Ruhların yaşadığı ve dış bedenlerinin oluştuğu element olan Astral sıvı, bu atmosferi ışık okyanusları gibi kaplar; bu nedenle ruhsal yaşam bu gezegen için, ruhun beden için olduğu gibidir; ancak yeryüzüne en yakın ruhsal yaşam katmanları, yeryüzüyle en çok ilişki içinde olanların ruhlarından, gerçekte yeryüzünün önemli bir bölümünü oluşturan temel varlıklara doğru kademeli olarak ilerler; bu nedenle, etraflarında dolaşan çeşitli yaşamın etkilerine duyarlı medyumlar, çoğu zaman isimsiz ve anlaşılmaz tehlike uyarıları, kötülüğün varlığı veya kendi daha iyi doğaları ve yargılarının isyan edeceği eylemlere yönelme eğilimiyle hareket ederler.

Eski Peygamber, Orta Çağ Cadısı ve modern Medyum arasındaki temel farklar, onları harekete geçiren ve çevrelerindeki ruhlara ilham veren amaçlar ve etkilerde yatmaktadır. Eski zamanların peygamberleri son derece dindar kişilerdi. Olağanüstü yeteneklerinin neredeyse tapınmaya varan bir saygıya layık görüldüğü dindarlık çağlarında yaşadılar. Peygamberlik karakterine atfedilen özel kutsallık, dindar özlemleri ve yaşamlarındaki çilecilik, günümüzde aile ruhlarıyla ve akrabalık bağlarıyla iletişim kurarken çağırdığımız varlıklardan çok daha üstün bir mertebeden varlıkları kendilerine çekti.

Eski çağlardaki peygamberlerin, kahinlerin ve kahinlerin çoğu, yeryüzünden daha yüksek zekâlarla iletişim kurmaya hazırlanmışlardı.

Bundan sonra açıklanacak yöntemler kullandıkları için, güçleri daha yoğun ve günümüzün sıradan ticaret araçlarınınkinden olağanüstü derecede daha büyüktü.

Ortaçağ spiritüalizmine gelince, eğer bu spiritüalizm, eski usule göre onu geliştiren bilgili mistiklerin şahsında var olmadıysa veya şairler, ressamlar, müzisyenler, mucitler, din reformcuları vb. üzerinde bir ilham örtüsü olarak yer almadıysa, cahil ruhların kendilerine benzer nitelikteki araçlara çekilmesiyle çirkin ve çoğu zaman zararlı bir saplantıya dönüşmüştür. Dolayısıyla, spiritüel akışın farklı aşamalarının incelenmesi, onun temsilinin ne kadar çok çağa, zamanın ruhuna ve iletişim kuran zekâların karakterine bağlı olduğunu kanıtlamaktadır.

Avrupa ve Amerika şu anda materyalist uygarlığın altın çağını yaşıyor.

Faydacılık, on dokuzuncu yüzyılın dehasıdır. Eğer din pratik bir amaca hizmet edebilseydi veya bilimsel bir analize indirgenebilseydi, beş bin yıl önce olduğu kadar bugün de moda olurdu; ancak dini inanç biçiminde gelen her şey, hatta doğanın gizemli yönüyle ilgili bilimsel keşifler bile, çağın materyalist ve faydacı ruhuna uymak zorundadır, aksi takdirde çağ bunu kabul etmez. Bu, bu yüzyılın Spiritizminin geçmek zorunda kaldığı insan görüşünün potasıdır ve bu nedenle medyumluk bir ticaret, bir eğlence veya bir merak konusudur; Spiritizm ise pazarlanabilir bir meta veya boş bir saati geçirmenin moda bir yoludur. İlham ' her zaman özlemin yükseldiği aynı düzlemden indiği gibi, ruh da düşünce ve zekanın karşılık gelen alanlarından ruha cevap verir.

Aşağıda olduğu gibi yukarıda da öyledir; gökyüzünde olduğu gibi yeryüzünde de.

Ruhların iletişim kurduğu kişilerin genel özelliklerini kısaca anlattıktan sonra, peygamberlik veya medyum yeteneklerinin hangi gruplara ayrıldığını sınıflandırmaya geçeceğiz.

Her medyumun bu yeteneğe kalıtsal olarak sahip olduğunu veya gizli ama henüz işlevsel güçlerin uyanmasıyla ortaya çıktığını ve burada doğal

yetenek eksikliğini sanatla telafi eden bir sihirden bahsetmediğimizi varsayarak, konumuza ilişkin tanımları, pratik deneyimlerin önerdiği şekilde yapacağız.

Trans hali, en yüksek ve en aşkın nitelikteki vizyonların ortaya çıktığı vecd halinden, uyurgezerliğin çeşitli aşamalarından geçerek, ek/o'nun kaybolmadığı, ancak düşüncenin kaynağının, ister öznenin kendi zihninden ister başkasının izleniminden kaynaklansın, açıkça ayırt edilemediği yarı bilinçli uyku-uyanıklık durumuna kadar uzanır.

İlham, bireyin kendi bireyselliğine daha yüksek bir zihniyetin eklenmesidir. Bu, özbilinçten vazgeçmeyi gerektirmez; sadece bu bilinci olağanüstü bir yücelmeye teşvik eder.

Tüm bu durumlarda, ruhların etkisi büyük olasılıkla belirleyici nedendir. Bu etki, tıpkı elektrobiyolojinin basit insani süreçleri gibi, ya dünyada bu kontrol yöntemini uygulamış ya da doğa tarafından bu güçle donatılmış operatörler tarafından gerçekleştirilir. Ruh, astral ruhunu dünyevi mıknatıs gibi medyumik öznesi I üzerine yansıtır; bu sıvı sayesinde sistem yüklenir ve manyetik uyku, yarı bilinçli trans veya ilhamın yücelmesi tetiklenir.

Bu kademeli koşullar, öznenin pasiflik veya zihinsel aktivite miktarını temsil eder; genellikle çok alıcı ve pasif bir zihne tam bilinçsizlik çökerken, ilham zaten oldukça gelişmiş bir zekanın güçlerini bastırmak yerine uyarır. Sistem, ruhsal mıknatıslayıcının Astral sıvısıyla yeterince doygun hale geldiğinde ve kontrol altına alındığında, ojSer-

Medyum, güçlü iradesiyle düşüncelerini denek kişinin zihnine aşılar; ancak düşüncenin niteliği ne olursa olsun, medyumun konuşma alışkanlıkları ve ifade yöntemlerinin kendine özgü özellikleriyle şekillenir, renklenir ve çoğu zaman az ya da çok bozulur. Yeryüzündeki denek ile kürelerin operatörü arasında her zaman bir uyum olmalıdır. Medyuma

tamamen yabancı ve sempatik olmayan bir ruh, saplantı durumu dışında kontrolü ele geçiremez ve bu da kaba, güçlü, dünyevi bir ruhun, genellikle zayıf, hassas ve büyük olasılıkla hasta bir organizma üzerinde acımasız ve karşı konulamaz gücüyle gerçekleşir.

Ruh kontrolünün olağan uygulamasında, iyi bir mıknatıs gibi davranan ruh, zihni ve fiziği kendiyle bütünleşmeye uygun, iyi uyum sağlamış bir özne seçer ve böylece fikirlerini ödünç alınmış bir düşünce aracı yardımıyla sunar. Bu etki biçimi, birçok açıdan eski zamanların Sibyl ve Peygamberlerinin kehanetlerine karşılık gelir; ancak Tanrı veya Cin olarak adlandırılan Ruhların sözleri genellikle daha önce oruç, abdest ve bazen de duyuları bastıran, onları "kehanet çılgınlığına" teşvik eden veya sistemi kendilerinden üstün bir bilincin aşılanması için hazırlayan buharların solunmasıyla hazırlanmış bedenlerde gerçekleşirdi.

Ruhların, kendinden geçmiş veya ilham almış kişilerin dudaklarından konuşarak gerçekleştirdiği bu kontrol biçimleri, etkileri bakımından yalnızca merak uyandıran zihinsel dönüşümlerin sergilenmesiyle sınırlı değildir. Eski zamanlarda olduğu gibi modern zamanlarda da, bu kehanet niteliğindeki sözler, dinleyip oradan ayrılan ve duydukları fikirleri yalnızca o an için ilgilenmiş olduklarını düşünenlerin hayal edebileceğinden çok daha geniş bir yelpazede iyi ve devrimci düşünceye yol açmıştır.

Ruh asla silinmez. İnsanlığın aşırı yüklü beyni, kendisine sunulan her görüntünün izini saklar. Her yeni görüntü dizisi zihnin tabletlerine kendini kaydederken, sonuncular öncekilerin izini silip yok ediyor gibi görünür. Gerçekten gözden kaybolurlar, ama yine de oradadırlar ve sonsuza dek orada kalırlar. Sahiplerinin farkında olmadan, karakterin her aşamasına girerler. Bilinçaltı düşünce alanında ince bir parfüm gibi kalırlar, duyguları sararlar, zihinsel yapıya girerler, güdüleri şekillendirirler, başkalarının kulaklarında yankılanan sözlerde, başkalarının kaderlerini etkileyen eylemlerde kendilerini dışa vururlar ve sessizce kendilerini görünmez ama

yok edilemez imgelere örerler, Evrenin Astral ışığına yansırlar.— Varoluşun bu en ince ama en potansiyel alemi iyice keşfedilebilseydi, insanlığı harekete geçiren tüm düşünceler, sözler ve eylemler, sonsuzluğun okyanuslarında kabaran ve yükselen Astral ışığın dalgalarına kazınmış silinmez resimlerde bulunurdu. Doğada hiçbir şey kaybolmaz, sonsuzlukta hiçbir şey silinmez ve gelecek nesiller, kaybolmuş çağların ruhsal imgeleriyle damgalanmış yaşamın Astral alemlerinde yaşar, hareket eder ve nefes alır, onları solur, onlarda büyür, kendi karakterlerinin unsurlarına yeniden birleştirir ve böylece, sürekli dönen ama sürekli yükselen zaman döngülerinde, uzaya fırlatılmış her ideal kum tanesini yeniden yaşarlar. Bu nedenle de fikirlerin evrenselliği; birbirini tanımayan ve uzun mesafelerle ayrılmış iki benzer zihnin kendiliğinden sevgisi ve yine de aynı anda ne sıklıkla aynı düşünceden ilham aldıkları, aynı işi yapmaya ve hatta aynı, ancak görünüşte özgün mekanizmayı inşa etmeye yöneldikleri; aynı şiir dizelerini yazdıkları veya aynı melodi ezgilerini ikişerli olarak düzenledikleri gerçeği de böyledir.

Bu, düşünce salgınlarının, zihinsel bulaşmaların ve bulaşıcı görüşlerin kaynağıdır!

Dünya'nın kaba atmosferi, Astral ışık denizlerinin taşıdığı imgelerle dolmadan edemez ve bu Astral sıvının iki dalgası birleşip bir fikir oluşturduğu her yerde, alıcı bir zihin onu yakalar. Dalga akar, fikir başka bir zihne, sonra bir başkasına daha çarpar, ta ki önde gelen bir düşüncenin gücü, kutuptan kutba büyük bir etki yolculuğuna çıkana ve bir çağın zihinsel çevresini katedene kadar; belki de sadece birkaçının yapıcı dehası onu özümseyip kullanabilir. Yeni Dönemin Trans Medyumları - Eski Dönemin Peygamberleri! Doğada hiçbir şey kaybolmaz. Emeklerinizin sonuçlarından korkmayın! Yanlış veya değersiz olan her şey solup yok olacak - güzel ve doğru olan asla ölmez!

Ruhların dünya ile iletişim kurma gücünü temsil eden bir sonraki medya sınıfı, sanatsal ve entelektüel fikirlerden etkilenenlerdir. Bunlar, garip desenler, çiçek grupları, ölmüş kişilerin portreleri, sembolik veya amblematik resimler çizmeye, mesajlar, aşk sözleri, şiirler yazmaya yönelirler; bu yazılar genellikle, kontrol gücünü bir zamanlar ölümlü bir bedende yaşamış bir bireyle özdeşleştiren hatıra işaretleri içerir. Medyumun zihnine veya kapasitesine tamamen yabancı müzikler verilmiş; yabancı diller, bu dilleri bilmeyenler tarafından konuşulup yazılmış; ölmüş bir arkadaşın özelliklerini betimleyen pandomim temsilleri yapılmış; ve böylece her duyu kullanılmış ve her yetenek devreye sokularak, yok olmuş ölülerin küllerinden ölümsüz çiçekler gibi yükselen bir varlık dünyasının varlığı ve etkisi kanıtlanmıştır.

Uzayın her yerine nüfuz eden astral ışığı kullanan ruhlar, bazen bu ışığa hayali imgeler yansıtırlar.

Gelecekteki olaylar; bazen kendi biçimlerinin gölgeli temsilleri ve her zaman ölü sayılan ve sessiz mezara konulanlarla özdeşleştirilecek şekilde.

Ruhlar, zekice kaynaklarla dolu, son derece yapıcı ve ölümlülerden çok daha geniş bir doğa sırrı bilgisine sahip olduklarından, hayal edebileceğimizden çok daha kısa sürelerde çok daha çeşitli etkiler yaratabilirler; bu nedenle temsil yöntemleri bize anormal ve büyülü görünür. Bunlar, görünmez operatör tarafından medyumun ruhunun manyetize edilmesi ve irade yoluyla medyumun ruhsal bilincinde oluşan psikolojik izlenimlerden kaynaklanmaktadır.

Modern ruhani harekette özellikle öne çıkan üçüncü medya türü ise, güçlü, etkili, dünyevi ruhların maddi bedenler üzerinde etkide bulunabildiği ve bu bedenlerin varlıklarının telgrafvari işaretlerine dönüşmesini sağlayabildiği araçlardır.

Bu teürjik sinyallerin iletildiği kişiler, çoğunlukla yaşam kaynakları olan Astral sıvıyı beyincik, epigastrik sinirler ve büyük solar pleksus yoluyla emerler. Beyin gelişiminde mutlaka bir eksiklikleri olmasa da, bu bölgede nadiren ayırt edilirler ve bazı durumlarda ganglion veya sempatik sistemdeki sinirsel gücün baskınlığı beyin-omurilik sisteminden çok daha fazladır, böylece içgüdüsel iştahları, özellikle hayvansal eğilimlere karşılık gelenleri uyarır.

Bu durum her zaman böyle olmasa da, bu türden medyumluğun büyük bir bölümünü karakterize etmiştir ve etmeye devam etmektedir. Ayrıca, skrofula ve bez büyümesinden muzdarip kişilerin, ruhların fiziksel gücün ağır tezahürlerini ortaya çıkarmalarını sağlayan besinleri sağladığı gerçeği de önemli bir gerçektir ve hem fizyologların hem de psikologların dikkatini çekmelidir.

Narin, hassas kadınlar—ve doğaları incelikli, masum ve saf olan, ancak salgı bezleri skrofula iblisi tarafından saldırıya uğramış kişiler—sıklıkla ruhların fiziksel gösterileri için en dikkat çekici araçlar haline gelmeye yatkın bulunmuşlardır. Bazı durumlarda, bu tür fenomenler için medyumlar, sağlam bir sağlığa ve güçlü bir bünyeye sahip kişilerdir. Yazar, özellikle İrlanda ve Kuzey Almanya yerlileri olmak üzere, sert görünümlü köylü kızları ve güçlü erkeklerin medyumluğu yoluyla ortaya çıkan en şaşırtıcı nitelikteki tezahürlere tanık olmuştur; ancak bu olağanüstü donanımlı medyumların yakından ve dikkatli bir şekilde incelenmesi, genellikle epilepsi, kore ve pelvik aparatın fonksiyonel bozukluklarına yönelik bir eğilimi ortaya çıkaracaktır; bu da beyincik ve ganglion sinir sisteminin aşırı derecede yüklü olduğunu ve kendi mizaçlarına benzer ruhların manyetizmasının bu anayasal eğilimleri aşırıya ve hastalığa dönüştürebileceğini kanıtlar. Belki de örtbas etmeye çalışacağımız ya da kabulüne şiddetle karşı çıkacağımız bir gerçektir bu; ancak yine de bir gerçektir ki, dikkat çekici aracı güçlerin varlığı, sistemde bir dengesizlik

olduğunu gösterir; ve yaşam güçlerinin çok hızlı çekilmesi ve bunların fazlalığı ve eşitsiz dağılımı teorisi, bu yapısal uyumsuzluğun fiziksel ve bilimsel nedenlerini ortaya koyarken, aynı zamanda ruhların bu dengesiz organizmalar aracılığıyla ortaya çıkan manyetik, psikolojik ve fiziksel etkileri üretmek için kullandıkları besin maddesinin niteliğini de kanıtlar.

Doğadaki bu sapmaları açıklayacak bir felsefe olup olmadığı sıklıkla sorulmuştur; buna cevabımız ise, elbette ki vardır. Astral sıvı, içinden geçtiği her madde atomu tarafından karakterize edilir. Doğadaki tüm çeşitliliğin hem nedeni hem de sonucudur.

Onun bolluğu ve etkisinin enerjisi, içinden aktığı atomların niceliği ve niteliği tarafından belirlenir; ancak organik bedenlere bir nitelik olarak dahil olduktan sonra, kendi niteliği, canlandırdığı parçacıkların niteliğinden maddi olarak etkilenir; ve burada birçok aydınlanmış Görücünün görüşüne geri dönmek yerindedir, yani bu Astral akımların birkaç katmanı veya tabakası vardır ve bunlar bir bütün olarak tek bir ruhsal beden oluşturur. Ruha en yakın olanlar nitelik bakımından en ince olanlardır ve Güneş ve Astral sistemle ilgili küreleri temsil ederler. Ruhsal bedenin dış yüzeyindeki, maddi atomlara en yakın olan katmanlar, yaşam kürelerini oluşturur, bedene nüfuz eder, onun niteliğine ortak olur, onunla birlikte bozulur veya iyileşir, bedenin alışkanlıkları veya zihnin eğilimleri onu karakterize ettiği gibi kaba, sert veya yoğundur; Kısacası, bu, medyumdan bir yayılım seli şeklinde akan ve dolayısıyla medyumun fiziksel ve zihinsel durumunun kesin ölçüsü haline gelen Astral ruhun bir parçasıdır. Bitkilerin ve minerallerin yaşam ilkesini oluşturan da bu ikinci tür parçacıklardır.

Evrensel yaşam gücünün bu ateşli unsurları, sert, çakıl taşı gibi kayadan veya kristal demirden parlak kıvılcımlar halinde fırlatılır. Şiddetli eylem, her katı cisimden yaşamın ışıldayan alevlerini dışarı iter ve her sarsıntının darbeleri arasında titremelerine neden olur. Kabuklardan, kristallerden, mıknatıslardan ve tüm manyetik cisimlerden odik ışıklar halinde akarlar.

Gizli ateşli güç parmaklarını uzatarak, mıknatısın etrafında benzer parçacıkları toplarlar. Çok renkli ihtişamın kalem gibi çizilmiş ışınları halinde yükselirler ve muhteşem Kuzey Işıkları'nda kuzey gökyüzünü göz alıcı aydınlatmalarla boyarlar. Yuvarlanan dünyaların, güneşlerin ve sistemlerin sayısız kuvvet çizgisinde tutulduğu elektrik yollarını oluştururlar. Çatışan bulut ordularının vahşi ateşlerinde parıldarlar.

Şiddetli fırtınanın kükremesi içinde göksel topçu ateşinin görkemli çan sesleri yankılanıyor.

Kabaran dalgalarda güç marşlarını haykırırlar ve yarı uykulu dalgaların mırıltısında son ses yankılarını hıçkıra hıçkıra bırakırlar. Bu görünmez, gizli, her yere yayılan yaşam alevleri, tüm varlığın Merkezi Güneşinden gelen bu doğrudan yayılımlar, muazzam güç zincirleriyle güneşleri ve gezegenleri, dünyaları ve uyduları birbirine bağlar ve tüm uzayı görünmez ama daima yaşayan ateş okyanuslarıyla doldurur. Tüm yaratılışı yaşamla doldururlar, ancak yaşam akımlarının sonsuza dek gelgit gibi aktığı her atomun değişken biçimlerini alırlar.

O halde, saf ve sağlıklı bir insan organizmasının arıtılmış parçacıklarından akan Astral sıvının, entelektüel ruhlara beyni yüksek ilham verici fikirlerle etkileme fırsatı sunmasına rağmen, önemli nitelikte tezahürler üretmek için gerekli olan nicelik bolluğunu veya nitelik yoğunluğunu sağlayamamasına şaşırmamalıyız. Öte yandan, Astral sıvının aktığı parçacıkların çeşitliliğine göre aldığı neredeyse sonsuz çeşitlilikteki tezahürleri hatırlarsak, bu aynı yaşam sıvısıyla bolca donatılmış, her gözenekten onu dışarı atacak şekilde yapılandırılmış, ancak özellikle sinirlerin hayati ve besleyici sisteminde üretilen etkilerin kokusunu taşıyan bir nitelik yayan bir insan vücudunun, ruhların biçimler oluşturmasını ve tamamen fiziksel nitelikte tezahürler üretmesini sağlayan besin maddesini sağlamasına şaşırmamalıyız.

Bu doğal düzen şemasında, hastalık Astral kürenin her ölçülemez zerresine etki etmelidir ve hastalık altında çalışan beden gerçekten parçalanmakta ve yaşam ilkesinden çok hızlı ve serbestçe ayrılmaktadır; bu nedenle hasta kişiler en çok

Bol miktarda ve en yoğun nitelikte olan bu element, ruhların güçlü fiziksel tezahürler üretmek için kullanabileceği bir unsurdur.

Aynı felsefe, bazı değişikliklerle birlikte, küçük çocuklarla iletişim kurma konusunda da geçerlidir.

Büyüme için gerekli olan hayati gücün aşırı miktarıyla donatılmış olan küçük çocuklar, bu fazlalığı genellikle şiddetli egzersizlerle atarlar; bu egzersizler daha olgun bedenleri yoracakken, doğa onları bunu, genç ve taze bedenlerinin dolup taştığı hayati akımların dışarı atılması için bir emniyet supabı olarak yapmaya zorlar. Gençlerden bu kadar serbestçe akan güçlü aromatik özleri algılayan vicdansız ruhlar, varlıklarından faydalanarak kendi varlıklarının tezahürlerini yaratırlar ve böylece çocuklar, hasta kişiler gibi, ruhlar için güçlü birer aracı haline gelirler. Çocukların bu şekilde aracı olarak kullanılmasına izin verme uygulamasının çok sınırlı bir ölçüde yapılması gerektiği de eklenmelidir; hassas ve duyarlı bedenlerinden elde edilen aşırı enerji çekimi, onları sağlıklarını, güçlerini ve belki de yaşamlarını kaybetme riskiyle karşı karşıya bırakabilir.

Şimdi, ruhlar ve ölümlüler arasındaki bu tür bir ilişkinin iyi veya kötü sonuçları üzerinde uzun uzadıya durmayacağız; sadece bu ilişkinin biçimlerinden ve ruhların bunu gerçekleştirmek için buldukları kolay erişim yollarından bahsedeceğiz.

Fiziksel güç aracısı genellikle çok çeşitli yeteneklerle donatılmıştır, çünkü tüm bedeni aşırı derecede şarj eden ve her gözenekten bol miktarda yaşam ilkesiyle akan Astral sıvı, tüm organları aracı kılar. Deri şarj olur ve

bu da onu bedensel harflerle etkilenmeye yatkın hale getirir. Göz, alttaki ruhsal göze hazır bir iletken haline gelir ve durugörü yeteneği kazandırır. Bütün bunlar...

Manevi duyular, tamamen medyumik bir beden ve ruhları kontrol etme eylemi için eksiksiz bir batarya aracılığıyla kolayca ifade bulur. Tüm manyetik işlemlerde yaşam sıvısının her parçacığının bütünü temsil ettiğini hatırlayalım; böylece duyarlı bir kişi, bir saç tutamı, bir mendil veya başkası tarafından dokunulan en küçük kumaş parçasıyla temas ederek, o kişinin doğasının tamamını psikometrik olarak keşfedebilir. Bu tek başına (başka gerçekler eksik olsa bile), yaşamın ince sıvısının bir parçacığının bütünü temsil ettiğini kanıtlar ve bu ancak, ünlü bir fizyolog tarafından dünyaya sunulan ve şöyle diyen ilginç bir hipotezin doğruluğunu kabul ederek açıklanabilir:

"Terleme kanalları ve doğanın organizmaya emilim ve buharlaşma gibi ikili işlevleri yerine getiren bir düzenek sağlamak için kullandığı diğer tüm yöntemler aracılığıyla insan vücudu, kanın, kanın, sinir ve kas dokusunun ölçülemez kısımlarını, hatta yapının bütününü oluşturan saç ve tırnakların dökülen kısımlarını bile dışarı atar."

“Bu buharlaşmış tüm bu elementler atmosferde bulunur, gazlar tarafından taşınır, akciğerlerden dışarı atılır ve insan vücudunun fotosferinden, onu çevreleyen atmosfere doğru süpürülür. Eğer havayı dolduran organik ve inorganik parçacıkları ayırmanın ve atmosferi, insan yaşamının bol olduğu yerlerde, canlı yayılımlarla doldurmanın bir yöntemine ulaşabilirsek, bunları tekrar insan bedenlerine kristalleştirebiliriz; bu nedenle Spiritüalistlerin, ruhu maddi bir bedenle yeniden giydirebilecekleri kristalleştirici elementi ruhsal manyetizmada buldukları iddiası, sonuçta o kadar da çılgınca veya imkansız değildir.”

Bu, hipotez olarak "çılgın ve olasılık dışı" olsa bile, ruhsal olaylarda bir gerçek olurdu; ancak Astral sıvının doğasını bilenler için - evrensel unsur olan kuvvetle özdeşliğini - insanda ruhsal bir beden olarak, ruhun organizmasında dışsal bir beden olarak ve atmosferde kuvvet olarak varlığını bilenler için; ruhların, belirli organlardan solunan yoğun ve güçlü bir Astral sıvı akışına sahip olmalarının nedenini anlamak için, yukarıda önerilen fizyolojik fikrin, yani yayılımlarımızın karakterinin takdir edilmesi yeterlidir.

İdizmler, atmosferde bolca bulunan ölçülemez unsurları geçici bir fiziksel örtüye dönüştürmek için bunu kolayca bir güç olarak kullanabilirler.

X Medyumun ta kendisi ve fiziğinin tüm sıvıları ve katıları, nefes verme yoluyla dışarı atılır ve atmosferde kalır. Fiziksel medyumdan çıkan bu nefesler miktar bakımından bol, güçlü ve manyetik niteliktedir ve eşlik eden ruhların manyetizmasıyla çekilebildikleri ve diğer insanların birleşik manyetizmasıyla desteklenebildikleri sürece, ruhsal kimya yardımıyla kristalleşmeleri kolayca gerçekleştirilebilir ve ruhlar böylece kendilerini geçici olarak gerçek et ve kan atomlarıyla yeniden giydirebilirler. Kimyagerlerin aynı işlemle gazları sıvılara ve sıvıları katılara kristalleştirebildikleri gibi, bu ölçülemeyen nefeslerden elektrik kıvılcımları geçirirler. Güçlü bir irade yardımıyla ve tüm elementler atmosferde çözelti halinde tutulduğu için, ruhlar zihinlerindeki imgelere nesnel bir katılık bile iletebilir ve böylece süs eşyalarının, giysilerin ve diğer fiziksel dokuların ölçülebilir benzerliklerini yeniden sunabilirler; Dahası, bu geçici olarak oluşan maddelere, yapışmayı sağlayacak yeterli miktarda Astral sıvı verilerek, ilk oluşum süreci gerçekleştikten sonra da uzun bir süre varlıklarını sürdürmeleri sağlanabilir.

Bu dönüşümlerde büyücülük veya sihir yoktur, ancak uygun bir şekilde ruhani sihir olarak nitelendirilebilirler; Ruh, İnsandır; Can, tasarımcıdır; Astral beden ise güç, hareket ettirici, eylemcidir.

Maddi beden yalnızca bir araçtır; ruhun astral beden veya ruh aracılığıyla maddeyle temas kurmasını sağlar. Yukarıda ruhsal olayların zorunlu olarak kısa bir açıklaması olarak, yalnızca temasın sonuçlarına değindik.

Ruhlar ve ölümlüler arasında kurulan iletişimde, ruhlar doğanın kendi kullanımları için kendiliğinden hazırladığı koşulları bulurlar. Bu bölümü, her insanda doğal yasaların ruhsal güçlere uygulanması yoluyla dünya dışı etkiler yaratma olasılıklarını gözden geçirerek sonlandıracağız.

Ruhun armağanları, maddi duyu organlarından tamamen bağımsız olan ruhsal görme, işitme, tatma, koklama ve dokunma duyularıdır. Manyetik manipülasyonlar, temas veya irade yoluyla Astral sıvıyı bir bireyden diğerinin bedenine aktarma gücü ve bir bireyin iradesini diğerinin üstün gücüyle etkileme gücü de bu armağanlar arasındadır. Ruh ayrıca kendi Astral ruhunu öyle yoğunlaştırma gücüne de sahiptir ki, dış duyuları geçici olarak boyun eğdirebilir, onları unutkanlığa boğabilir ve sonra bedenden çekilerek, dilediğince dolaşabilir, bütünlüğünü korumak için yeterli miktarda Astral sıvı bırakarak bedeni ölümden koruyabilir ve daha sonra bedene geri dönerek bedendeki yerini yeniden alabilir. Bedenlenmiş insan ruhunun daha birçok gücü vardır ve bunlardan daha sonra ayrıntılı olarak bahsedeceğiz; şimdilik özetlemek gerekirse, ruh yalnızca bedenlenmemiş ruhların yardımıyla gerçekleştirilen tüm olayları gerçekleştirmekle kalmaz, aynı zamanda insandan daha alt seviyedeki varlıkların yardımını da emredebilir ve madde güçlerini boyun eğdirmek için onların yardımını zorlayabilir.

İnsan, başkasının zihnindeki gizli şeyleri okuyabilir, hatta geçici olarak onu ele geçirebilir ve aşağılık ruhların yardımıyla birçok kişiyi aynı anda psikolojik olarak etkileyebilir, onları kendi yarattığı öznel imgeleri görmeye, duymaya, tatmaya veya hissetmeye zorlayabilir.

Bazı nesneleri astral sıvıyla kaplayarak maddi gözle görünmez hale getirebilir; atmosferde rahatsızlıklar yaratabilir veya aynı yolla onları yatıştırabilir; bitki dünyasında hızlı ve kendiliğinden büyümeyi teşvik edebilir; bedeni yaralayabilir ve aynı dakika içinde iyileştirebilir.

Zaman içinde; acıya, ateşe ve yerçekiminin etkilerine karşı duyarsız hale gelerek havada süzülmek; kendinden geçme halindeyken canlı canlı gömülmek ve mezardan çıkarıldığında normal yaşamına geri dönmek.

Bütün bu şeyleri, insanın kendi iradesi ve güçlü ruhların yardımıyla yapabileceğini kesin olarak iddia ediyoruz ve yazar da bütün bu şeylere bizzat şahit olduğunu kesin olarak iddia ediyor ve ilerleyen bölümlerde, kişisel deneyimlerinden ve Fakeer'lerin, Yogilerin, Dervişlerin, Brahmanların ve Doğu büyü sistemlerinin üstatlarının açıklamalarından yola çıkarak, bunların felsefesini sunmayı amaçlıyor.

Okurlarımızın bu dünyevi olmayan manevi güç eylemlerinin gerçekleştirilmesi için gerekli koşullara uyup uymayacağı, karar vermeyi amaçladığımız bir soru değildir; ancak kapanış sözlerimizin özellikle dikkate alınmasını tavsiye ederiz.

Ruh, Tanrı'dan gelen bir yansımadır; bu nedenle güç ve nitelikler bakımından Tanrısaldır. Ruhu saran ve bedeni canlandıran astral ruh, evrenin büyük itici gücünün bir parçasıdır, tüm hareketin kaynağı ve nedenidir.

İkisi birleştiğinde, geçici olarak maddeyle örtülü ve maddi bir bedenin sınırlarıyla kısıtlanmış olsalar da, yine de ilahi ve dolayısıyla her şeye kadir bir varoluş oluştururlar; bu varoluşun işlevlerini kaynağı kadar ilahi kılmak için yalnızca ruhsal bilimin ışığına ihtiyaç duyar. Ruh bedenden kurtulduğunda ve şaşırtıcı ve genişletilmiş güçlerini ¨ ruhsal fenomenler"

olarak adlandırılan şey aracılığıyla göstererek dünyaya geri döndüğünde bunun bir kısmı ortaya çıkar.

Bu güçlerin diğer izleri, kendinden geçmiş kişilerin, kahinlerin ve büyücülerin yaşamlarında da kendini gösterir; fakat henüz keşfedilmemiş ve hayal edilmemiş ne kadar çok sınırsız olasılık vardır!

İki taraf arasında sınır çizgisinin nerede çizildiğini kim söyleyebilir?

Tanrı ve yaratıkları, ya da insan neden ilahi Yaratıcısı olan Makrokozmosa ait tüm yaratıcı nitelikleri bir mikrokozmos olarak tezahür ettirmesin?

Antik Teosofinin modern Teosofiden üstünlüğü, insanın veya gezegeninin herhangi bir gerilemesinden kaynaklanmaz. Bu, zekanın ilerleyişinde bir duraklama veya geri adım değildir; aksine, eski insanın manevi şeylere duyduğu derin bağlılık ve günümüzün soğuk materyalizminden; atalarımızın manevi ışık ve bilgiye yönelik durmaksızın süren özleminden ve bu tür konulara günümüzde gösterilen evrensel küçümseme veya kayıtsızlıktan kaynaklanır.

Antik çağ insanları genel olarak, özellikle de din adamları, ruhani güçlerin yasalarını incelemiş ve nesiller boyu bu yasaların ilkelerini ve görünür doğayla olan ilişkilerini analiz etmekle uğraşmışlardır.

Ondokuzuncu yüzyılda doğadaki gizemi kavramaya çalışan düşünürler, bunu maddi kanunlar aracılığıyla maneviyatı arayarak ve bilinenlerden bilinmeyenlere, maddeden ruha doğru yükselerek yapmayı amaçlarlar.

İlahi plana öykünmek ve merkezden çevreye, Tanrı'dan Yaratıklarına ve Ruh özünden yaratılmış biçimlere doğru çalışmak isteyenler, insan deneyiminin sonuçlarını ve insan zihninin her çağda, eski veya modern, ışık ve bilgi arayışını küçümsememelidir. Geçmişi bugüne giden bir basamak

taşı, insanlığın büyük Tapınağı'nın alt odalarını ve galerilerini ise üst yapının bütünlüğünün dayandığı temeller olarak gören bizler, alçakgönüllü ve saygılı bir ruhla atalarımızın başarı ve başarısızlıklarından, kendi adımlarımızın güvenle atılabileceği uyarılar ve teşvikler olarak yararlanalım.

Meleklerin rehberliğinde, hizmet eden ruhların gücümüz olduğu, içimizdeki İlahi Ruh'un yüceltilmesi ve geliştirilmesinin hedefimiz olduğu ve Tanrı Ruh'un, sendelediğimiz adımlarımızı her zaman aydınlatacak sönmez bir yol gösterici ışık olduğu, nihayetinde O'nda huzur bulana kadar, o aşkın araştırma yollarında cesurca ilerleyelim.

BÖLÜM X.

Sanat Büyüsü.

Büyü uygulamalarının durumu ve süreçlerinin genel özeti.

Bu bölüm için "Sanat Büyüsü" başlığını benimsiyoruz çünkü eski Teosofi ile ayrılmaz bir şekilde iç içe geçmiş olan geniş spekülatif felsefe ile Teosofinin uygulamadaki büyük bir bölümünü oluşturan gizli uygulamalar arasında bir ayrım çizgisi çekmek istiyoruz.

Şimdiye kadar, esas olarak eski çağların varlığın düzenini ve yaşamın, gücün ve hareketin unsurlarını, yani varlığın kendisinin nasıl işlediğini açıklayan teorilerden bahsettik. Bu şekilde ortaya konan ilkeler iyice özümsenene kadar, bunların sihir uygulamalarına nasıl uygulanabileceğini gösterme girişimlerimiz başarısız olacaktır.

Doğadaki gizli güçleri yapay yollarla nasıl harekete geçirebileceğimizi, yani sihir sanatını nasıl uygulayabileceğimizi açıklama konusundaki en samimi arzumuzla bile, okuyucu doğanın ne olduğunu; insanın üçlü

karakterini, yani maddi, büyülü ve ilahi bir varlık olarak yapısını; doğadaki her şeyi canlandıran Astral sıvının ve insanın ruhsal bedenini oluşturan Astral ruhun tanımlarını; İnsanlar, Melekler, Ruhlar ve Tanrı arasındaki bağlantıları ve Peygamberler ile Büyücüler arasındaki farkı, yani ruhlara hükmeden usta ile ruhlar tarafından yönetilen medyum arasındaki farkı kavrayamazsa, çabalarımız boşuna olacaktır.

Okült bilgiyi edinmek için gerekli olan bu hazırlık adımları olmadan

Bilgi, sihir en düşük ve en anlaşılmaz anlamıyla sihir olarak kalacak ve bu durum bölümün sonuna kadar devam edecek.

Manyetizma ve Psikoloji, Spiritüalizm Tapınağı'nı destekleyen iki temel direk□□□.

Bunlar, anlayışın ruhu yüce güç alanlarına götürdüğü Herkülvari sütunlardır; Manevi Masonluğun Büyük Locasını örten, göklerin engin kubbesini destekleyen "Yahim ve Boaz"dır.

Manyetizma yoluyla, ölçülemeyen, her yere nüfuz eden yaşam elementi olan Astral sıvı bir bedenden diğerine aktarılır. Psikoloji yoluyla ise bir zihnin gücü diğerinin gücünü boyunduruk altına alır ve kontrol eder; büyünün tüm mucizeleri bu iki faaliyet alanında gerçekleşir. Antik ve ortaçağ filozoflarının uyguladığı bu sanatta bilginin ustalaşmasına engel olan zorluklar, bilgi birikimini artırmaktan ziyade karartmaya ve konuya ışık tutabilecek her türlü bilgiyi gizlemeye yönelik bir dizi nedenden kaynaklanır.

Öncelikle, antik çağın rahipleri, gizli bilimlerin başlıca koruyucuları olarak, bu bilimlerin anlayışını yalnızca kendi tarikatlarına saklayarak halk üzerindeki otoritelerini korudular. Bu tür bilgileri sıradan zihinler için çok yüksek görmelerinin yanı sıra, sırlarının yalnızca kendilerine ait olmasının otoritelerinin devamı için gerekli olduğuna inanıyorlardı; bu nedenle,

makamlarını ellerinde tutmalarını sağlayan bu gizli gücü halka emanet etmek intihar olurdu.

Modern yazarlar tarafından sıklıkla, eski gizemlerin tüm okült bilimlerin koruyucusu olduğu ve yalnızca Hierofant olanların bu bilimlere erişebileceği iddia edilmiştir.

Bu sayede Sanat Büyüsünün gerçek bir anlayışına ulaşılabilir. Son zamanlarda, İbranilerin ve Doğuluların eski Kabala'sının incelenmesinin bu çok istenen bilgiyi sağlayacağı ve sayfalarını sabırla okuyan her öğrenciyi büyünün sırlarına başlatacağı yönünde yaygın bir görüş de ortaya çıkmıştır. Bu görüşlerin hiçbiri doğru değildir. Gizemler, müritlerini önceki bölümlerimizde kısaca özetlediğimiz spekülatif felsefe teoremlerine aşılamıştır.

Kabala öğretileri, birçok bilgili alim tarafından büyük bir özenle incelenmiş ve çalışılmış, ancak sonunda hiçbiri tek bir sihir ritüelini başarıyla gerçekleştirememiştir.

Gerçekler açıkça belirtilsin. İster eski ister modern olsun, gerçek ve üstün yetenekli mistiklerin tüm yazılarında, Cornelius Agrippa'nın ifadesiyle açıkça belirtilir ki, "bir sihirbaz annesinin rahminden itibaren böyle doğmalıdır" ve eğer doğuştan böyle yetenekli değilse, vücudunda gerçek fizyolojik değişikliklerin gerçekleştirileceği süreçler yavaş, acı verici ve zordur.

Eğer okuyucularımıza tüm ruhsal güçlerin ve işlevlerin kaynağının, Astral ruh veya insanın ruhsal bedeni olarak adlandırdığımız o gizemli, ölçülemez unsurlar birleşiminde bulunduğunu; peygamberlik veya medyum yeteneklerinin bu Astral ruhun orijinal ve kurucu yapısına bağlı olduğunu ve bunlar organizmada doğal olarak var olduğunda insanın bir peygamber, bir medyum olduğunu ve güçlerini kolayca bir sihirbazınkine yükseltebileceğini

anlatmayı başaramadıysak, yazdıklarımızın pek bir anlamı kalmamıştır. Okuyucu, bir medyum ile bir sihirbaz arasındaki farkın nerede yattığını sorabilir. Cevabımız, esas olarak derecededir. Medyum, Astral ruhu aracılığıyla diğer ruhların tezahür edebildiği, varlıklarını çeşitli fenomenlerle belli edebildiği kişidir.

Bunların içeriği ne olursa olsun, medyum onların elinde sadece pasif bir ajandır. Ne varlıklarını emredebilir ne de yokluklarını isteyebilir; hiçbir özel eylemin gerçekleştirilmesini zorlayamaz veya doğasını yönlendiremez. Buna karşılık, sihirbaz ruhları dilediği zaman çağırabilir ve gönderebilir; kendi ruhu aracılığıyla birçok gizli güç gösterisi yapabilir; kendisinden daha düşük varlık derecelerindeki ruhların varlığını ve yardımını zorlayabilir ve canlı ve cansız bedenler üzerinde doğa aleminde dönüşümler gerçekleştirebilir. Mesafeden bağımsız olarak, iradesiyle insanları fiziksel ve zihinsel olarak kontrol edebilir ve hatta bireylerin ve toplumların kaderlerinde değişikliklere neden olabilir. Bu güçler provada efsanevi görünse de, yine de elde edilmişlerdir ve insanlığın hala bunlara ulaşabileceğini biliyoruz. Ancak ilk büyük ön koşul, yukarıda belirtildiği gibi, kehanet yeteneğine sahip veya doğal olarak medyum yeteneğine sahip bir organizasyondur ve bu mevcut olduğunda, kültür gerisini halledecektir; Doğanın bahşetmediği durumlarda, bir sonraki adım, fiziksel yapıyı değiştirmek ve böylece doğuştan gelen eğilimlerini, sihirli güçlerin kullanılabilmesi için uygun koşullar yaratacak şekilde dönüştürmektir; bu koşulların sıralanması, bu ve sonraki birkaç bölümde dikkatimizi çekecektir.

Öncelikle, büyülü bilginin yalnızca eski gizemlere veya Doğu'da hâlâ bir arada bulunabilen bu tarikatların bazı modern dallarına giriş yoluyla elde edilebileceği konusunda bilgilendirilmiş olanların zihinlerindeki yanılgıyı giderelim. Bu, hâlâ kendi değerli uğraşlarının etrafına gizem halesi serpmekle ilgilenenlerin açısından kesinlikle bir hata, hatta gerçeğin kötü niyetli bir çarpıtılmasıdır. Herhangi bir eski tarikatın inisiyasyon

ritüellerinde büyülü güçleri veya ruhsal ilhamı teşvik edebilecek hiçbir şey yoktur. Bu, inisiyelere emredilen disiplinde ve bu şekilde meydana gelen gerçek fizyolojik değişikliklerin etkilerinde yatmaktadır.

Sistemlerinde, inisiyasyonun tüm erdeminin bundan ibaret olduğu; dahası, inisiyasyonun hazırlık aşamalarına giren bu yeni adayların, doğuştan gelen büyülü gücün bilinen belirtilerini göstermemeleri veya gerekli hazırlıktan sonra manyetik veya medyumik yeteneklere sahip olduklarına dair kanıt sunmamaları durumunda, asla Hierophant rütbesine yükseltilmelerine, asla Adept derecesine ulaşmalarına izin verilmemesi gibi durumlar söz konusuydu.

"Usta" olmak, sihir yapabilmek anlamına geliyordu ve bunu yapabilmek için ya doğuştan peygamber olmak, bir sihirbazın gücüne ulaşacak kadar kültüre sahip olmak ya da bu peygamberlik gücünü ve sihirsel yeteneği disiplin yoluyla edinmiş bir kişi olmak gerekiyordu. Yazar, Hindistan, Arabistan, Çin ve diğer doğu topraklarında uzun yıllar geçirmiş ve sihir öğrenimi için kurulmuş çeşitli topluluklarda sık sık uygulama yapmış ve inisiyasyon ritüellerine tanık olmuştur.

Bu bilgilerden ve daha eski zamanların tarihinin sunduğu fırsatlardan yola çıkarak, doğuştan yetenekli medyumlar veya uzun ve sürekli disiplin yöntemleriyle organizasyonları değiştirilmiş kişiler dışında, sihirli ritüellerin hiçbir zaman başarıyla gerçekleştirilemediğini ve kabalistik sözler, tütsüleme, büyüler veya diğer törenler yoluyla tek başına sihirli sonuçlar elde edilemediğini güvenle iddia edebiliriz. Günümüzde yaşayan ve görüşlerine saygı duyulması gereken bazı kişiler, bundan farklı bir zeminde durarak, batıl inançla "kabalistik" olarak adlandırılan bazı kelimelerin sadece telaffuz edilmesinin, konuşmacının huzuruna daha düşük bir mertebeden ruhları çağırmaya yeterli olduğunu ve tılsım ve muskaların bulundurulmasının da aynı sonuçları doğuracağını iddia etmektedirler. Yazar, eski ve modern zamanların en yetkili mistiklerinin öğretilerini

alıntılayarak, bu inançların aksine kendi kesin görüşünü destekleyebileceğine inanmaktadır.

Şimdilik yukarıda varsayılan bakış açısından hareket edeceğiz, ancak yazarın kendisinin de erken çocukluk döneminden itibaren büyülü uygulamaların hem öznesi hem de uygulayıcısı olduğunu ve sık sık ruhani konuların spekülatif felsefesinde tam olarak yetenekli soylu zihinlerle ilişkilendirilmesine rağmen, gizli ilimlerde yalnızca bilgiye dayanan veya hazırlık disipliniyle kendilerini nitelendirmemiş ya da doğuştan gelen yeteneklerle hazırlanmamış, Büyücüyü oluşturan olağanüstü başarılara ulaşmış hiçbir uygulayıcı bulamadığını ekleyeceğiz.

Bu konuya ilişkin daha ayrıntılı açıklamalara geçmeden önce, birkaç genel tanımla başlayalım: Büyü gücünün ortadan kaldırılması için ilk hazırlık adımı, perhizdir. Perhiz sadece yiyecekten değil, tüm hayvansal iştahlardan da uzak durmaktır. Örneğin, öğrenci belirli bir dönemde büyülü ritüelleri gerçekleştirmeyi denemeyi düşünüyorsa, birkaç ay boyunca belirli günleri tamamen perhiz için ayırmalı ve belirli bir deneme süresi boyunca en katı ölçülülük ve iffet kurallarına uymalıdır. Antik çağın rahipleri genellikle evli erkeklerdi, ancak daha önce belirttiğimiz gibi, her zaman peygamber değillerdi; öte yandan, peygamberler neredeyse her zaman en katı türden çilecilerdi; asla şarap kullanmaz, nadiren et yer, kadınlarla birlikte olmaz veya sosyal ve evlilik ilişkilerinden zevk almazlardı.

Ne kadar çileci olurlarsa, ruhani güçleri o kadar yücelirdi; ancak belli bir miktarda oruç ve çilecilik olmadan, hiç kimse sihirli uygulamalarda başarılı olmayı beklemesin; çünkü oruç ve çileciliğin ürettiği fizyolojik etkiler, söz konusu gücün gelişmesinde hem erkek hem de kadın cinsiyeti için değişmez bir şekilde esastır.

Kuzey Amerika yerlileri, özellikle de Charibler,

Güney Amerika'daki yoksul, eğitimsiz yerli kabileler, genç erkeklerini sekiz veya dokuz gün süren deneme oruçlarına zorlarlar; bu süre zarfında ormanlarda dolaşırlar ve diğer insanlarla temastan özenle kaçınırlar. Bu çileci uygulamalar, erkekliğin görevlerini veya Kızılderililerin oğullarının uygun görebileceği güç ve güven pozisyonlarını üstlenmelerinden önce gelir ve bu disiplinin, erkekliğin en soylu ateşini tutuşturmak, algılama güçlerini hızlandırmak, dayanıklılığa alıştırmak ve her şeyden önemlisi, ruhlarının gizli maneviyatını görünmez Koruyucu Ruhları algılamak ve onlarla iletişim kurmak için harekete geçirmek için gerekli olduğu iddia edilir. Bu deneme dönemlerinde, Ruh Rehberlerinin onlara göründüğü, kaderlerini açıkladığı, bir görev seçmelerinde onlara yol gösterdiği ve ruh ile ölümlü arasında yaşam boyu süren bir bağ kurduğu iddia edilir.

Böylece, bu doğanın çocukları, bu zavallı vahşiler (ki kibirli sivilin onları küçümseyerek adlandırdığı gibi), antik çağın en yüksek felsefesinin kurmakla övündüğü o başlangıç ritüellerini içgüdüsel olarak yerine getirirler.

Antik çağdaki her ulus, manevi yetenek kazanma yolculuğuna başlamadan önce bu tür bir disiplini uygulardı.

Yunan ve Roma'nın Sibylleri, İbrani peygamberleri, Hint ekstazistleri ve Mısır mistikleri; Kaldeli kahinler ve Romalı kahinler, Medler, Persler, Çinliler ve Japonlar, peygamberlik görevlerine hazırlanmak için gerekli olan bu yöntemleri öğrettiler.

Orta Çağ'ın tüm mistikleri perhiz uygulamalarını yüceltir ve bunun gerekliliğinde ısrar ederler. Tüm dini düşünür sınıfları arasında, Hristiyanlar bu ritüele en sadık olanlar olmalıdır, çünkü bu hem örnek hem de öğüt yoluyla onlara emredilmiştir.

Kurucusu tarafından hem Eski hem de Yeni Ahit'te manevi disiplinin olmazsa olmazı olarak öngörülen perhiz, Hristiyanlığın tüm mezhepleri arasında yalnızca Roma Katolikleri tarafından dini görevlerinin bir parçası olarak uygulanmaktadır; ve belki de bu nedenle, Hristiyanlığın diğer dini düşünürlerine kıyasla aralarında manevi tezahürlerin daha yaygın olmasını bu nedenlere bağlayabiliriz. Manevi yücelme için bir diğer hazırlık egzersizi ise duadır. Dua, sadece rutin bir sözlü rica şeklinde değil, ruhun tüm yaşamın, ışığın ve ilhamın büyük Kaynağına yönelik samimi özlemi şeklinde olmalıdır. Ve dua, içsel bilinçle yalnız başına iletişim, dış dünyadan uzun süreli inziva ve duyuların tüm dışsal gözlemlerden tamamen soyutlanmasıyla desteklenmelidir; ruhun büyük Ben'e dair düşünceleri ve yansıtıcı güçlerin derin bir şekilde özümsenmesi.

Ruhun madde ve ona ait olan şeyler üzerindeki zaferini oluşturan içsel ruh. Abdest de, bedeni Astral akışına hazırlamanın bir başka yöntemidir.

Sık sık yapılan abdest alma işlemleriyle, buharlaşma ve emilim gibi iki işlevi birden yerine getiren deri hazırlanır.

Büyüsel unsuru oluşturan astral sıvının serbest iletimi ve alımı için. Oruç aralıklarında, yiyecekler çok hafif olmalı, çoğunlukla sebze ve meyvelerden oluşmalı, duyuları harekete geçirmek veya iştahı şımartmak için tasarlanmış tüm uyarıcı veya şehvetli maddelerden dikkatlice kaçınılmalıdır. Çay ve kahve sadece kabul edilebilir olarak görülmekle kalmamış, bazı modern mistikler tarafından ölçülü miktarlarda tüketilmesi tavsiye edilmiştir, ancak daha katı görüşlüler bunların kullanımını reddeder. Eski çağların hayvan manyetizmasının kullanımını anladıkları oldukça açıktır. Doğu tapınakları, hastaların tedavisinde bu uygulamanın temsilleriyle doludur ve eski ve klasik metinlerde buna sürekli atıfta bulunulmaktadır.

Yazılar, bunun evrensel bir tedavi yöntemi olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmıyor.

Hayvan manyetizmi, kutsal gizemlere girişin en yüksek ritüellerinin tamamlanma yöntemiydi. Bu terimi modern anlamıyla kullandığımızda, hem eski hem de modern mistisizmde insanın içindeki büyülü unsurun potansiyel güçlerini uyandıran özel bir erdem olduğunu görüyoruz.

Tüm gizli toplulukların inisiyasyon ritüellerinin en önemli değeri, tütsü yakma, sahne illüzyonları sunma, keyifli müzik icra etme gibi unsurların duyular üzerinde yarattığı psikolojik etkide ve yüce düşüncelerin ve yüksek fikirlerin tekrarının zaten aşırı gergin olan zihin üzerinde yarattığı etkide yatmaktadır. Tüm bunlara, sihirli güçle yüklü Astral sıvısı Neofitin sistemine aşılanan güçlü üstatların varlığı ve manipülasyonlarının yarattığı manyetik etki de eklendiğinde, doğanın en yüksek ve en gizemli yasalarını keşfetmek ve uygulamak amacıyla bir araya gelen bu tür topluluklardaki son inisiyasyon ritüellerinin, Mısır mistisizminin taçlandırma ritüellerinden çıkan Pisagor gibi, Tanrıların huzurunda bulunmuş ve ilahi kadehlerden hayat sularını yeniden içmiş gibi hisseden Hierofantlar yetiştirmesi şaşırtıcı olmaz.

Konumuza özel bir örnek olarak, okuyucunun dikkatine "Hayaletler Diyarı"ndan alınan şu felsefi alıntıyı sunuyoruz. Bu alıntı, günümüzde var olan en güçlü büyücüler tarikatının deneyimlerine atıfta bulunmaktadır:

"Ruhsal varlığın alanının, madde için genellikle görünmez olduğunu ve yalnızca etkileri yoluyla bilinebileceğini, maddenin aktif ve kontrol edici ilkesi olduğunu kabul ettiler; ancak tekrarlanan deneylerle, ruhsal biçimlerin belirli koşullar altında madde için görünür hale gelebileceğini keşfettiler."

Bunlardan en elverişlisi, manyetik uyku yoluyla elde edilen uyurgezerlikti. Bu durumun bazen ilaçlar, buharlar ve bitki özleri ile; bazen büyülerle veya müzikle, kristallere, yılan gözlerine, akan suya veya diğer parıldayan maddelere dikkatlice bakarak; bazen de dans etme, dönme veya dikkat dağıtıcı gürültülerden kaynaklanan sarhoşlukla elde edilebildiğini buldular; ancak ruhu üstün dünyaya yükseltmenin ve bedeni uykuya daldırmanın en iyi ve en etkili yönteminin, kanıtladıkları gibi, hayvan manyetizmi yoluyla olduğunu gördüler.”

Yazar, yukarıda alıntılanan felsefe parçalarının doğruluğunu öğrendiği dönemden sonra geçen kırk yılı aşkın bir deneyimden sonra, bunların her birini, özellikle de ona göre tüm büyülü deneyimlerin gerçek özünü içeren son cümleyi, eksiksiz olarak doğrulamaktadır.

Ruhun en yüce ateşlerini tutuşturmak veya gizli güçlerini aktif işleyişe dönüştürmek için "el koyma" veya güçlü, iyi niyetli mıknatıslayıcıların manyetik tezahürleri, kısacası, güçlü ve son derece yüklü bir Üstadın hayati güçlerinin duyarlı ve alıcı bir öznenin organizmasına aşılanması kadar etkili hiçbir yöntem bulunamamıştır.

Diğer tüm yöntemler yalnızca hazırlık niteliğindedir, ancak bir organizmanın Astral sıvısının başka bir organizmaya aktarılmasıyla gerçekleştirilebilen o son, en iyi büyülü değişimin etkisine asla ulaşamazlar.

Bu, eski zamanlardaki en yüksek tapınak ayinlerindeki son başlatma eylemidir. Bu, Hindu sahtekarlarının usta zihinlerinden sihirli çalışmalarına son noktayı koymak için kullandıkları güçlü büyüdür. Ataerkil kutsama eylemi, Yahudi rahipliğinin başlatma ayinleri, erdemi iletmenin havarisel yasası, hepsi "elleri üzerine koyma" ile gerçekleştirilmiştir.

İlk Hristiyanların Pentekostal toplantıları, ortak bir irade doğrultusunda birbirlerini cezbetmenin ve fikirleri ortak bir konu üzerinde yoğunlaştırmanın basit bir yoluydu.

Paracelsus, Van Helmont ve Orta Çağ mistiklerinin çoğu, canlı veya cansız varlıklar arasındaki manyetik ilişkilerin erdemini çok iyi anlamışlardı. Büyüsel formülleri ve görüşleri hakkında yapacağımız alıntılarda, "manyetizma ve psikolojiyi Spiritüalizmin Tapınağının iki büyük dayanağı" olarak gördüklerini anlayacaksınız.

Büyü güçlerini kullanmayı arzulayan acemi kişinin, yukarıda belirtilen yöntemlerle kendini sadakatle hazırladığını, bedenini oruç tutmaya, arınmaya ve sıkı bir perhize tabi tuttuğunu; inziva dönemleri geçirdiğini ve ruhunu Tanrı, doğanın ruhu ve kendi iç bilinciyle sessiz iletişim kurarak terbiye ettiğini varsayarsak, geriye kalan tek şey, saf amaçlar ve yüksek özlemlerle ışık ve bilgi arayışında kendisine katılacak, uyumlu birkaç kişiyi bulmaktır. Bunlar seçkin bir topluluk halinde birleşsinler ve yukarıda belirtilen hazırlık sırasını izleyerek birbirlerini mıknatıslasınlar; aralarından en güçlü ve en dengeli olanı, yani son bölümde "2 Numara" olarak tanımlanan Pisagor tipine en çok uyanı seçsinler. Yukarıda önerilen türden bir birliktelik kurma şansı yoksa, acemi, gerekli olan asil erkeklik tipine olabildiğince yakın bir manyetikleştirici bulana kadar aramaya devam etsin. Böyle biri, saf, görünmez Ruh ateşi özüyle aydınlanmış ellerini aceminin başına koysun. Belirli zaman aralıklarında, güçlü bir özlem duygusunun aşılanmasıyla birlikte manyetik güç manipülasyonları uygulansın; bu egzersizler kesintisiz, istikrarlı, kararlı ve yüksek ve asil niyetlerle yapılsın ve acemiyi Üstat'a, pasif özneyi aktif operatöre dönüştürmenin en iyi son işini başarmaktan geri kalması mümkün değildir.

Çağırma işleminin son aşamalarında, zihin tamamen en çok arzu edilen amaç ve varlığa odaklanmalıdır. Dolayısıyla, amaç sevgili ruh dostlarının varlığını çağırmak ise, Avrupa ve Amerika'daki modern spiritüalistler

arasında yaygın olarak uygulanan, tek başına veya küçük, uyumlu bir topluluk içinde beklemenin olağan yöntemleri, istenen sonuçları sağlamak için yeterli olabilir.

Bu tür çevrelerde, çok iyi ve manevi ilham dolu müziğin icrası her zaman davet sürecinin öncesinde, hatta daha doğrusu davet sürecinin bir parçası olarak yer almalıdır; iyi müziğin etkisi, dinleyicilerin duygu ve hislerinde olduğu kadar atmosferde de büyük bir fark yaratır.

Bu gibi durumlarda ışık her zaman loş olmalıdır, çünkü ışık atmosferde harekettir ve ruhların yaşadığı, hareket ettiği ve var olduğu Astral ışığın etkisine olumsuz etki eden bir eylem enerjisini teşvik etme eğilimindedir.

Maddi ışık ve astral ışık, ayrı mıknatısların kuzey kutupları gibi birbirine zıttır. Birbirlerini karşılıklı olarak iterler; bu nedenle, maddi ışığın etkisinden mümkün olduğunca kaçının. Açık nedenlerden dolayı, tamamen karanlıkta oturma alışkanlığı da, sıkı test koşulları^ ve dikkat çekici fiziksel güç kanıtlarının istendiği durumlar dışında, aynı derecede sakıncalı kabul edilmelidir.

Aromatik ve hoş kokulu esansların tütsülenmesi, Temel Ruhların tezahür edebileceği koşulları büyük ölçüde desteklerken, insan ruh ziyaretçilerinin yaklaşımını geciktirir. Daireye ozon akımı verilmesi, ölümlülerin ruhları ile onların ruhani dostları arasındaki iletişimi teşvik etmek için son derece elverişli bir koşul olacaktır. Bunun yanı sıra, elektromanyetik bir bataryadan elde edilen hafif bir elektrik akımının sisteme verilmesi de gereklidir.

Araştırmacıların görüşüne göre, ozon sadece her organizmada bulunan Astral sıvının gücünü ve miktarını artırmakla kalmaz, aynı zamanda sağlığa fayda sağlar ve hayati gücün tükenmesini önler. Ozonun eterik karakteri ve elektromanyetizmanın gücü, ruhsal varlıkların bedenlerini oluşturan Astral

sıvı ile de güçlü bir uyum içindedir; bu nedenle, ruh çemberlerinde kullanımının etkili ve faydalı olduğu görülecektir.

Bu çağın Spiritistleri, [11] hane halkı Lare'siyle sürekli iletişim, varlık ve öğüt içinde uzun bir deneyim yaşadıkları için, şu anda konumuzun bu dalı hakkında daha fazla öneri sunmamıza gerek yok; ancak şunu eklemek gerekir ki, tüm ruhsal varlıklarla iletişim yöntemleri bu ciltte genel prensiplere indirgenmiş olarak bulunacak ve bu nedenle görünmez ve görünür dünyalar arasındaki tüm iletişim biçimlerine evrensel olarak uygulanabilir.

Gizli ruhsal güçleri uyandırma veya ruhların varlığını çağırma ve sağlama süreçleri, maddi duyulara giden yollardan herhangi biriyle gerçekleştirilebilir. Örneğin: bir yandan manyetik uyku, diğer yandan "inantik çılgınlık", her ikisi de işitme duyusuna yapılan çağrılarla üretilebilir. Birincisi yumuşak ve hoş müzik ezgileriyle, diğeri ise gürültü ve dikkat dağıtıcı patırtıyla tetiklenir. Medenileşmiş uluslar doğal olarak ilk yöntemden en tatmin edici şekilde etkilenirken, barbar veya yarı medenileşmiş halklar ikincisinden etkilenir. Donuk, monoton, ritmik tonlamalar bu iki uç nokta arasında ara bir rol oynar ve özellikle tüm büyülü törenlerin başlangıcı için elverişlidir.

Ruha yönelik çağrılar göz yoluyla da başarıyla yapılabilir. Korkunç nesnelerin görülmesi tüm dolaşım sisteminde tiksinti yaratır, kan dolaşımını düşürür,

Hatta bayılma noktasına kadar işlevlerini askıya alabilir. Bunun tersi ise hoş nesneler, güzel renkler, büyüleyici manzaralar veya kişiler tarafından üretilir; bunların hepsi dolaşımı uyarır ve hızlandırır, tüm sisteme yatıştırıcı ve sağlıklı bir ışıltı yayma eğilimindedir.

Görme duyusunu etkilemenin bir diğer çok etkili yolu, aynalara, kristallere, değerli taşlara, parlayan cisimlere veya saf sıvılara dikkatlice bakmaktan kaynaklanır. Bu nesnelerden göze yansıyan manyetik ışınlar beyni deler ve onu Astral ışıkla doldurur; bu eylemin sabitliği ise uyurgezerlik, trans ve ekstazinin ilk adımı olan kendi kendine manyetizasyonu tetikler. Bir diğer yöntem ise uyarıcı narkotiklerin veya aromatik buharların solunmasıdır. Daha önce belirtildiği gibi, bu süreçler Temel Ruhların kontrolü için gereklidir ve sihirbazın duyuları üzerinde hiç de azımsanmayacak bir etki yaratır.

Azot oksit gazı, eter ve diğer uyarıcı ve anestezik buharlar, trans halini veya "mantik çılgınlığı" tetiklemek için güçlü araçlardır. İkinci durumun gelişmesi için, şiddetli jestler, dans, zıplama, sıçrama, daireler çizerek dönme, kısacası "mantik çılgınlık" ve en şaşırtıcı doğaüstü güçlerin sergilenmesi her zaman bu hazırlık süreçlerini gerektiriyor gibi görünen Doğu'lu vecd halindeki kişilerin hareketlerini taklit etmek kadar etkili bir yöntem bulunmamıştır. Ve burada okuyucunun aklına şu gerçeği kesinlikle yerleştirmeliyiz ki, bu anormal işlemleri tanımlarken, bunları taklit edilecek örnekler olarak sunmuyoruz veya Londra, Paris veya Amerika'nın en üst çevrelerinde hareket eden "varlıklı" hanımefendiler ve beyefendiler için mümkün olduğunu bile tavsiye etmiyoruz. Biz sadece Sanat Büyüsünün hayranlarının sıkça sorduğu "Uygulamada kendimizi mükemmelleştirmek için ne yapabiliriz?" sorusuna cevap veriyoruz.

Bu kitabı kapatmadan önce, sihirli güçlere talip olanların, sürekli ayaklarının altında ezdikleri manevi güzellik incilerine daha fazla ilgi ve saygı duymalarına yol açacak sonuçlar çıkarabiliriz; hevesli bakışları ise dağların tepelerindeki parıldayan bir süs eşyasına özlemle yönelmiştir; zarif terlikli ayaklarıyla o dağların engebeli yollarını tırmanmaya boşuna çalışırlar. Ancak bu sonuçlara ancak işimiz bittiğinde anlaşılabilir bir şekilde ulaşabiliriz; bu nedenle, şimdi mevcut görevimize geri dönmeliyiz.

Haşiş, napellus, afyon, Hint soma bitkisinin suyu veya Mısır lotus bitkisinin suyu ve özel özelliklere sahip birçok diğer narkotik madde, Doğu'lu vecd halindeki kişilerin anormal hallerini yaratmak için kullandıkları hazırlık egzersizlerinin büyük bir bölümünü oluşturur; ancak sihirli ritüellerin gerektiği gibi yerine getirilmesi için gerekli olan sonuncusundan bahsettiğimizde, okurlarımıza tüm daha küçük araçları da kapsadığımızı ve Felsefe Taşı'nın ve mistik Vitse İksiri'nin gerçek sırrını açığa çıkarmak üzere olduğumuzu güvenle söyleyebiliriz; hatta her ikisinden de daha güçlü bir unsurdan bahsediyoruz, çünkü tüm ilahi ve insani kapasitenin kaynağına ve sonuna, her şeye kadir ve karşı konulamaz İrade gücüne işaret ediyoruz.

Büyük Essenli Öğretmen Nasıralı İsa, öğrencilerine, eğer bir hardal tanesi kadar imanları olursa dağları yerinden oynatıp denize atabileceklerini söylediğinde, hiçbir efsane anlatmadı, hiçbir benzetme kullanmadı; aksine, her ülkenin ve her çağın Üstadı tarafından tamamen doğrulanacak bir gerçeği dile getirdi.

İmanın gücü, iradenin gücüdür, ruhun özüdür ve ruhun biçimler üretme ve ilahi iradenin yaratıcı işlevlerini taklit etme eylemidir.

İrade, Ebedi Olanın varoluşta tezahür eden amacıdır ve daha tam olarak mükemmelleşmiş zihin çağlarının gelişmesinde bu iradenin işleyişi, zaferleriyle insanlığı Tanrısal işlevlere yükseltecektir.

Her mistik, bilge, sihirbaz ve psikolog, eski ya da modern her öğrenci, insan iradesinin gücünü en üstün zekâ kategorisine yerleştirir ve onun kullanımına gerçek sihirbazın en yüksek başarılarını atfeder. Yine de, insanların görüşlerine olan mutlak boyun eğmemiz ve popülerliğe ve geleneğe olan kölece bağımlılığımız, iradenin bu her şeye kadir ve büyülü gücünü tamamen etkisiz hale getirdiğini akılda tutmak gerekir.

Günümüz modern uygarlığında irade gücünün tam anlamıyla gelişmesi imkansızdır. Gerçek boyutlarına ulaşması ve insan yaşamında olması gereken yürütücü güç haline gelmesi için birkaç nesil kültüre ve sabırlı deneyime ihtiyacımız var.

Bazı anormal varlıklar yiyecek olmadan varlıklarını sürdürebilirken, bazılarında eğitim süreçleri doğrudan ruhsal öğretimle yer değiştirir; dolayısıyla doğuştan olgunluğa erişen ve Nasıralı İsa, Platon veya Pisagor gibi ölümsüzlük küresine ilk girişlerinden itibaren ruh aleminde yaşayan, bu nedenle ruhsal işlevleri başkalarının dışsal duyuları kullandığı kolaylıkla yerine getirebilen az sayıda üstün zekalı insan vardır; ancak bu nadir zekalı insanlar insan yaşamının kuralı değil, istisnasıdır.

Kendi doğamızda mucizevi değişikliklerin olasılığına güvenmemeli, bunun için çalışmalı ve gayretle, bilimsel olarak ve sabırla bunların gerçekleşmesinin yolunu açmalıyız. Olağanüstü güç eylemlerinin gerçekleştirilmesi için İrade kültürü, duyuların boyun eğdirilmesine ve ruhun yüceltilmesine yönelik düzenli bir dizi zihinsel süreçle yürütülmelidir. Bunlardan bazıları bu bölümde zaten açıklanmıştır, diğerleri ise ilerledikçe detaylandırılacaktır. Sürecin genel hatları, yöntemlerine kısaca değinilen fizyolojik ve psikolojik değişiklikleri içerir.

Kehanetin nasıl evrimleşebileceğine dair süreçler için okuyucuyu ileriki bölümlere yönlendiriyoruz. Her şey anlatılacak; ancak şimdilik, insan iradesinin gücüne bir övgüyle son veriyoruz.

Bu fani hayatın Alfa ve Omega'sıdır, tıpkı İlahi İradenin Varlığın Alfa ve Omega'sı olması gibi. Maddenin Ruh karşısında eğilmesini sağlayan, tıpkı yaprağın şiddetli fırtınada eğilip sallanması gibi, o yüce güçtür.

Eğer bu noktaya kadar gelen öğrenci için sonuç, harcanan emeğe değer görünüyorsa, devam etsin. Eğer mistik eşiğin bu ilk adımlarında yüreği onu

terk etmeye başlarsa, antik çağın bilgelerinin yıllarca süren çalışmaları ve yarım ömür boyu süren sadakatli özverileriyle elde ettikleri nihai hedeflere ulaşmayı nasıl umabilir ki?

Keşif yolundaki ilk adımları engelleyen hayal kırıklıkları, sihirbazın zaferlerinin bağlı olduğu o muazzam irade gücünün ilk sınavlarından başka bir şey değildir.

Şimdi başarısız olursanız, sonsuza dek başarısız olursunuz. Birlikte yürüyeceğimiz labirent gibi yollarda yolunuzu aydınlatacak tek bir umut kıvılcımını bile koruyun ve sıradan zekâya sahip her zihin, yılmaz bir amaçla bu sayfaları okuyarak Sanat Büyüsünde bir Üstat haline gelebilir.

BÖLÜM XI.

Hindistan'da Sanat Büyüsü.

Hindistan en eski topraklar—Brahmin düzeni—Nereden türemiştir—En sade münzeviler—Rahip düzeninin ve (Jaste) temelleri—Başlangıç ritüelleri ve sihirli güçlere hazırlanma yöntemi—Özet.

Uzun bir geçmişe sahip olan Guroolar, Brahmanlar, Yogiler ve Fakeerler ile dolu Hindistan'ın adı bile, doğanın gizli güçlerinin en yüksek ve en potansiyel olanına herkesi başlatır; bu da başlı başına Büyü'yü çağrıştırır ve bu konuya yüzeysel olarak göz atan veya o dönemin süreli yayınlarında bu konuyla ilgili popüler edebiyattan alıntılar okuyanların çoğu, Hindistan'ı insanın doğasının gizli yönündeki vahşi, tuhaf ve harika her şeyin doğum yeri olarak görür.

Hindistan hanedanlığının muazzam antikliği, Hindu zihninin varoluş düzenini sabit ve değişmez olarak görme eğilimi ve insanlığın kaçınılmaz

olarak geçmesi gereken "Yuglar" veya zaman döngülerine olan inanç, Tanrı'nın İradesi kadar değişmez bir kaderin yerine getirilmesinde, ilerlemeye yönelik tüm çabaları felç etmiştir; bu nedenle, Hinduların inançlarının temel ilkeleri, hatta Teosofik nitelikteki uygulamalarının çoğu, atalarının beş bin yıl önce inandıkları ve yaptıkları şeylerin kalıplaşmış kopyalarıdır; tıpkı muhteşem tapınakları ve devasa heykellerinin aynı uzak dönemin ifadesi olması gibi. Hinduların büyülü uygulamalarını dinlerinin unsurlarından ve meydana gelen değişikliklerden ayırmak neredeyse imkansızdır.

Zamanın doğanın görünümünde ve her türlü ulusal felaketle paramparça olan siyasi kurumlarda yarattığı değişimler, toprak, manzara, iklim ve kadercilik doktrinlerinin Hindu zihnine yerleştirdiği derin metafiziksel özellikleri etkilemeyi başaramamıştır.

Antik metafiziğin üslubu çağların ilerleyişiyle pek değişmediğinden, aşağıdaki kısa özet, hem antik hem de modern zamanlarda Hindu büyüsünün bir özeti olarak kabul edilebilir. Teizmin daha yüce ilkelerini, Üçleme doktrinlerini, Enkarnasyonu, Emanasyonları, Ruh Göçünü vb. atlayarak, en yüksek dini inanç biçimlerinin Hindu rahiplerine ve müritlerine dayattığı doğrudan uygulamalara geliyoruz.

Kast yasaları, eski Brahmanlara diğer tüm sınıflar üzerinde en yüksek kontrolü ve sadece ruhani fikirlerin ve öğretilerin yönlendirilmesini değil, aynı zamanda miras yoluyla geçen ayrıcalıklı hakları da vermişti; bu sayede, varsayılan kalıtsal erdemlerin aktarımı yoluyla, kutsal Kastlarının belirli ailelerde korunması ve uzun nesiller boyunca devam etmesi sağlanacaktı. Hiç şüphe yok ki, Brahman düzeninin kendisi, tarihsel zamanların en uç noktalarında ve belki de çok daha öncesinde, şehirlerin yoğun gürültüsünden uzaklaşarak en vahşi ıssızlıkların derinliklerinde doğayla ve doğanın Tanrısıyla iletişim kuran ve aşırı bağlılık ve katı çilecilik uygulamasıyla hem ruhu hem de bedeni varlığın görünmez dünyalarıyla

birliğe sokan o eski münzevilerin doğal yeteneklerinden doğmuştur. Bu eski Orman rahiplerinin aşağıdaki canlı tasviri, Bayan LM Child'ın büyüleyici ve gerçekçi diliyle verilmiştir. Bu yetenekli yazar şöyle diyor:

"Tahmin edilemeyecek kadar eski zamanlarda, dünyanın işlerinden ve zevklerinden tamamen uzaklaşan ve kendilerini ıssız yerlerde inzivaya çeken insanlar vardı."

Dinî tefekküre gelince, sessiz dağlarda veya yılanlar ve vahşi hayvanlarla dolu, hatta inanışa göre kötü ruhlarla da dolu uçsuz bucaksız ormanların karanlığında geçen bu yalnız varoluş, halkın hayal gücünü büyük ölçüde harekete geçirdi. Sınırlı bir kafesin içinde tatmin olmayan insan ruhu, her zaman iyiliğe ve doğruya özlem duyar, her zaman yukarıdan gelen elçileri hevesle bekler ve bu nedenle onlara inanmaya meyillidir. Böylece bu aziz münzeviler halk arasında son derece saygı duyulan kişiler haline geldiler. Alen, günahların nasıl affedilebileceğini veya hastalıkların nasıl iyileştirilebileceğini onlardan öğrenmek için uzaklara seyahat etti; çünkü tutkuların karmaşasının ötesinde, yalnızca tövbe ve dua ile meşgul bir hayata kendilerini adadıklarında Tanrı'ya çok yaklaştıklarına ve ilahi bilgeliğinin doğrudan vahiylerini aldıklarına inanılıyordu.

"Başlangıçta, bu münzeviler şüphesiz samimi bir bağlılıktan etkilenmiş ve kendilerine göre en yüksek saflık ve kutsallık standardına ulaşmak için dürüst çabalar göstermişlerdir. Yaşam biçimleri son derece basit ve sadeydi. Mağaralarda veya büyük bir ağacın gölgesinde birbirine doladıkları birkaç dalın altında yaşıyorlardı. Eşyaları sadece üzerinde uyumak için bir antilop derisi, sadaka almak için bir vazo, su için bir sürahi, kök ve yabani meyve toplamak için bir sepet, kurbanlar için odun kesmek için bir balta, ormanda ilerlemelerine yardımcı olacak bir asa ve sayısız dualarını tekrarlamalarına yardımcı olmak için lotus tohumlarından yapılmış bir tesbihten ibaretti. Sakal ve tırnakları uzamasına izin veriliyor, saçlarıyla ilgili sorun

yaşamamak için ise Afrikalıların sık kıvırcık saçlarına benzeyen özel bukleler halinde örülüyordu."

“Sonraki zamanlarda, muhtemelen temizlik amacıyla, başlarını tıraş ettiler. Dünya toplumundaki kastları ne kadar yüksek olursa olsun, hiçbir süs veya ayırt edici özellik taşımadılar. Sadece ağaç kabuğu lifinden yapılmış kaba, sarımsı kırmızı bir giysi giyerlerdi. Yiyecekleri yabani kökler, meyveler ve tahıllardan oluşurdu; ve bunlardan sadece yaşamlarını sürdürecek kadar yemeleri gerekiyordu. Sadaka olarak yiyecek alabilirlerdi, hatta aşırı ihtiyaç durumlarında isteyebilirlerdi; ancak reddedildiklerinde pişmanlık duymayacakları ve aldıklarında da zevk almayacakları bir kayıtsızlık durumuna ulaşmaya çalışmalıydılar. Düşüncede olduğu kadar eylemde de en katı iffete bağlıydılar. Duyulardan en ufak bir zevk arzuladıkları ölçüde, mükemmel kutsallık standartlarından uzaklaşmışlardı.

Kimileri sürekli sessiz kalma yemini etmiş ve ölümün sürekli hatırlatıcısı olması için önlerinde bir kafatası bulundurmuşlardır.

“Bu rutinin yanı sıra, ulaşmak istedikleri kutsallık derecesine veya peşinden koşmaya cesaret ettikleri kötülüğe göre, kendilerine az ya da çok ağır görevler de belirlediler. Bazıları neredeyse ölüm noktasına kadar oruç tuttular. Yazın kendilerini kavurucu güneşe maruz bıraktılar veya ateşlerle çevrelendiler. Kışın ıslak giysiler giydiler veya çenelerine kadar suya battılar. Korkunç fırtınaların ortasında başlarını örtmeden dışarı çıktılar. Saatlerce ve günlerce ayak parmaklarının ucunda, kollarını yukarı doğru uzatarak, bir ağaç gibi hareketsiz durdular. Topuklarının üzerine oturdular, başparmaklarıyla kulaklarını, işaret parmaklarıyla gözlerini, orta parmaklarıyla burun deliklerini ve serçe parmaklarıyla dudaklarını sıkıca kapattılar; bu pozisyonda nefeslerini tutarak çoğu zaman bayılana kadar beklediler.”

"Bu korkunç içsel azaplar, bu hayatın yalnızca kefaret için tasarlandığına; bedenin bir yük, duyuların ise tamamen kötü olduğuna; dışsal şeylerle ilişkilerin ruhu ayartma ve günaha sürüklediğine; insanın en büyük amacının kendisini doğadan tamamen çekmek ve böylece kendi ruhunun başlangıçta kaynaklandığı Evrenin ebedi Ruhuna tamamen karışmak olduğuna olan inançlarından kaynaklanıyordu."

"İşlenen günahlar için yapılan tövbelerin, bu günahlar için gelecekteki cezaların affedilmesinden başka bir fayda sağlamayacağına inanılıyordu; ancak yalnızca bedeni yok etmek ve ilahi doğaya yakınlaşmak için gönüllü olarak çekilen acıların, doğaüstü varlıklardan mucizevi armağanlar koparacağına ve nihayetinde insanın Tanrı olmasına olanak sağlayacağına inanılıyordu."

“Bu mükemmellik durumuna ulaşmayı hedefleyerek, yavaş yavaş tüm dışsal şeylere karşı tam bir kayıtsızlık kazandılar. Artık arzu veya hayal kırıklığı, umut veya korku, sevinç veya keder hissetmiyorlardı. Bazıları tamamen çıplak dolaşıyor ve sadece suyla beslendikleri söyleniyordu. Dünya onlar için sanki yokmuş gibiydi. Bu durumda söyledikleri sözler ilahi vahiy olarak kabul ediliyordu. Her şeyi sezgi yoluyla bildiklerine; geçmişin, şimdinin ve geleceğin gizemlerini okuduklarına; yanlarına gelen herkesin düşüncelerini algıladıklarına; sadece isteyerek bir yerden bir yere hareket ettiklerine; hastalıkları iyileştirdiklerine ve hatta ölüleri dirilttiklerine inanılıyordu. Bu olağanüstü gücün bir kısmının giydikleri giysilere ve yürüdükleri bastonlara bile aktarıldığı varsayılıyordu. Hindu Kutsal Yazıları, bu azizler tarafından gerçekleştirilen her türlü mucizeyle doludur. Bazılarının diri diri cennete alındığına dair gelenekler vardır; ve kayalarda, yükselirken bıraktıkları ayak izleri olduğu söylenen izler gösterilmektedir. Olağanüstü arınma yoluyla Bazılarının, acı çekmenin de etkisiyle, tanrılar üzerinde bile öyle bir güce sahip oldukları ve onlardan istedikleri her şeyi elde etmeye zorlayabildikleri rivayet edilirdi.

"Böylece, çok eski zamanlarda Hindistan ormanlarında manastırlara veya teoloji okullarına benzeyen yapılar kuruldu. Bu keşişlerin en eskilerinden, özellikle bilgelik ve kutsallıklarıyla ünlü yedi kişi, ayrıcalıklarını torunlarına aktardı ve böylece günümüzde Brahmanlar adı altında varlığını sürdüren, kalıtsal bir rahiplik sınıfının yedi çeşidinin çekirdeğini oluşturdu."

Genellikle, bu eski münzevilere duyulan saygının onlara açtığı sınırsız güç ve sınırsız zenginlik elde etme cazibesinin, bir rahip sınıfının oluşmasına ve kast yasasının kurulmasına yol açtığı, böylece kendi şahıslarında sahip oldukları dokunulmazlık ve ayrıcalıkların gelecek nesillerine de aktarılabileceği varsayılmıştır. Her ne olursa olsun, sonuç olarak zamanla, Brahman unvanıyla (Hindu Üçlemesinin ilk kişisi olan Bramah'tan türetilen bir isim) rahipler, prensleri veya orduların yöneticilerini bile istisna etmeden tüm ulus üzerinde sınırsız bir egemenlik kurmuşlardır.

Brahmanlar, inanç biçimlerine itiraz etmeyenler için hâlâ bilimsel bilginin, siyasi etkinin ve dini bilginin koruyucularıdır. Bununla birlikte, dini dünyayı bölen birçok mezhep ortaya çıkmıştır.

Hindistan, neredeyse Hristiyanlığın kendisi kadar farklı görüşlere ev sahipliği yapıyor; yine de, toplumun hiçbir sınıfının, hatta ünlü Budist rahiplerin bile, Hindistan'ın güçlü Brahmanları kadar olağanüstü sihir yeteneklerine ulaşamamış olması ilginç ve önemli bir gerçektir.

Brahmanizmin inancı, sihirli sanatlara özel bir bağlılık öğretmek veya mucizevi güçleri Brahmanik yaşamın olmazsa olmazı olarak geliştirmeyi amaçlamak anlamına gelmez. Bu açıdan Brahmanizm, kurucusunun Hristiyanlığın/imanın bir işareti olarak mucizevi işler yapılmasını defalarca talep ettiği Hristiyanlıktan farklıdır.

Brahmanların eğitiminde böyle bir şart koşulmaz; ne de tüm Brahmanlar mucize yaratıcıdır; ancak gerçek şu ki, tarikatın en sıkı müritlerinin uyguladığı çileci yaşam tarzı, doğayı derinlemesine incelemeleri ve doğanın yasalarına itaatleri; tefekkür alışkanlıkları, beslenmelerinin saflığı, giyimlerinin sadeliği ve belki de uzun bir maneviyat sahibi atalar silsilesinden miras kalan eğilimler, bu kasttan birçok kişiyi diğerlerinden ayıran nadir ve özel yetenekleri onlara kazandırmaya yöneliktir.

Hinduların çok sayıda ve yüce ideallerle dolu kutsal yazıları, ruhları çağırmak, alt düzey varlıkları kontrol etmek ve üst düzey varlıkların yardımını ve korumasını istemek için birçok talimat içermektedir.

Bedenin oruç, iffet, abdest ve nefsi terbiye ile hazırlanması için de talimatlar verilir. Ruhun ise dua, ilahi söyleme, uzun süreli sessiz tefekkür, Tanrı, doğa, ruhlar ile yalnız başına iletişim ve tüm dışsal şeylerden mükemmel bir şekilde soyutlanma yoluyla terbiye edilmesi gerekir. Alışılmadık ve lüksten uzak pozisyonlarda oturmuş, gözler sabitlenmiş ve solunum bile soyut yöntemlerle düzenlenmiş olan Atma veya

İçimizdeki ruh, tüm dünyevi amaçlardan, arzulardan, uğraşlardan veya olaylardan arınmış bir şekilde, ilahi düşüncelere tam anlamıyla dalmak üzere sürekli olarak eğitilmelidir.

Kutsal kitaplarda, kendinden geçme ve trans halini sağlamak için kullanılan Soma içeceği, napellus, haşiş, afyon ve diğer narkotiklerin kullanımı ve hazırlanmasına dair talimatlar verilmektedir. Ayrıca, tütsüleme ve baharat, sakız ve aromatik otların kullanımı da açıklanmaktadır; ancak sihirli güçlerin ortaya çıkarılmasını sağlayan inisiyasyon ritüellerinin büyük bir kısmı yazılı olarak kaydedilmemiştir; ancak çok eski zamanlardan beri, Üstatlar tarafından inisiyelere ve öğrencilere sözlü olarak aktarılmıştır.

Sözlü geleneklere vakıf ve bu ritüellerin yanlış anlaşılma korkusu olmadan ne kadar açıklanabileceğini bilecek kadar inisiyasyon yöntemleri hakkında bilgili olduğumuzdan, eski veya modern Hindistan'ın her tapınağının, müritlerin Tanrı ve Meleklerle sessiz bir iletişim içinde zaman geçirebilecekleri veya yeni başlayanların yolunu sürekli rahatsız eden ve onları ışık krallığından kendi kutsanmamış doğalarının en çok hoşlandığı karanlık diyarlarına çekmeye çalışan Kötü Ruhlarla şiddetli zihinsel savaş yürütebilecekleri mahzenler ve gizli odalarla dolu olduğunu söylemeye cesaret edebiliriz.

Bu sinsi ama her zaman var olan düşmanlarla mücadele etmek ve dolaşan düşüncelerini boş arzuların istilasından korumak, ayrıca geleneğin bir zamanlar insanlığın ayrıcalığı olduğunu öğrettiği ve Tanrı'nın insanın içini doldurmasını ve nefesi dış havayla karışarak kirlenmekten korumasını sağlayan "içsel solunumu" yeniden kazanmak için, adanmış kişinin nefesini tutması ve içten içe on altı kez kutsal AUM hecesini tekrarlaması gerekir; bu, Tanrı'nın adını ve niteliklerini içeren, dile getirilemeyen kelimedir. Böylece, zihinsel içe dönmenin bu yöntemleriyle, ilahi şeylere tam bir şekilde dalmanın sağlanabileceğine inanılır.

Ulaşılan nokta. Bu egzersizlerde takınılması gereken tavır için sıklıkla talimatlar verilir. Bazen bakış burnun ucuna, bazen de kalp, karaciğer veya göbek bölgesine yönlendirilmelidir. Bu noktaların her birinde özel erdemlerin bulunduğu varsayılır; bunlar belirli gezegenlerin ve onlarda yaşayan ruhların yönetimi altındadır.

Dört noktaya tam oturarak, yani topuklar üzerinde durarak ve başparmakları ve parmakları dışsal görme ve işitmenin etkisini dışlayacak şekilde sabitleyerek, ruh bu çeşitli yaşam ve Astral etki merkezlerine yoğunlaştığında, bedenin bu bölgelerini yöneten gezegenlerin ruhlarını çağıracak ve böylece bu mistik yaratıcı güç merkezlerinde bolca bulunan erdemlerle, dünyevi ötesi bir güce teşvik edilecektir.

Orta Çağ'a doğru, duyularını tüm dış nesnelerden tamamen soyutlayıp ruhsal güçlerini bedenin belirli bölgelerinde yoğunlaştırma yöntemlerinden dolayı Hesychiastlar olarak adlandırılan garip, barışçıl bir mezhep ortaya çıktı. Athos Dağı bölgesine yerleştiler ve bir Başrahibin yönetimi altında, manastır yaşamının katı disiplinine dayalı yasalar çerçevesinde, kendilerini hayır işlerine, hastaların iyileştirilmesine ve tüm duyuların dünyevi şeylerden tamamen soyutlanmasına adadılar. Zihinsel bu yoğunlaşmayı gerçekleştirme biçimleri, yazarlarından biri tarafından şöyle ifade edilmiştir:

“Bir köşeye çekilip yalnız başına otur, sana söylediklerimi dinle. Kapını kilitle ve aklını her türlü dünyevi şeyden uzaklaştır. Sonra sakalını göğsüne yasla ve gözlerini vücudunun merkezine dik. Nefes almayı engellemek için hava yollarını daralt. Zihnin tüm güçlerinin bulunduğu kalbin yerini zihinsel olarak bulmaya çalış. İlk başta sadece karanlık ve amansız bir yoğunluk keşfedeceksin, ama gece gündüz sebat edersen, mucizevi bir şekilde tarifsiz bir mutluluk yaşayacaksın, çünkü ruh o zaman daha önce hiç görmediği şeyi, Tanrı'nın içinde bulunduğu ışıltıyı; kalp ve ruh arasında yaşayan büyük bir ışığı algılar.”

Bu talimatlar ile diğer talimatlar arasındaki eşitlik

Hindu kutsal kitaplarının bir bölümünü işgal eden bu çileci tarikatın fikirlerini Vedik yazılardan, özellikle de Nirvana (Tanrı'nın huzuru) adı verilen yüce duruma ulaşmayı hedefleyen yeni müminlere iletilen talimatlardan aldıkları fikri öne sürülmüştür. Hindu öğretmenler şöyle der:

(“Ruhun her türlü insani arzudan kurtulması, Nirvana'da bulduğu zevkler dışında tüm zevk kaynaklarını kesmesi gereklidir, hatta ruha borçludur.”)

“Aşağı kasttan olanlarla temastan, boş düşüncelere kapılmaktan ve ruhu yere indiren, Tanrı ile olan birlikteliğinden uzaklaştıran herhangi bir alışkanlığın yükselişinden kaçının. Öğretmenlerinize sorgulamadan itaat edin ve sizi Şiva'nın ayaklarına götürüyor gibi görünseler bile, inisiyasyonlarınızdaki her noktayı takip edin. Saatlerinizin bir anını bile eksiltmeyin ve bakışlarınızı gezegeninizin hüküm sürdüğü veya yıldızların hayırlı ruhlarının sizde yaşadığı noktalardan uzaklaştırmayın.”

Bu tür egzersizler, aralıksız oruç tutma, perhiz, her türlü kendini cezalandırma, en önemsiz suçlar için en ağır kefaretleri, özellikle de deneme disiplininin en ufak ihlali için bile, adanmış kişinin daha yüksek inisiyasyon ritüellerine kabul edilmeye uygun görülmesinden önce yıllarca sürerdi. Bunlar da çok kademeli olarak iletilir ve yeni başlayan kişinin uygunluğuna ve öngörülen miktardan daha fazla kişisel acıya katlanma isteğine göre aylar veya yıllar sürerdi. Bunlarda, ön hazırlık ritüellerinde olduğu gibi, sözlü iletişim, Tapınak sırlarını yazıya emanet etmenin varsayılan tehlikelerinden korurdu. Hazırlık disiplininin daha yüksek yöntemleri arasında, bilginin Vedaların en gizli bölümlerinden okunuşları dinlemesi, birçoğunu ezberlemesi ve sürekli tekrar etmesi gerekiyordu. Ayrıca, bilindiği kadarıyla, cebir, geometri ve matematik, astronomi ve astroloji ilkeleri konusunda da eğitilirdi . Hindular, Keldaniler kadar uzman veya bu bilime kendini adamış olmasalar da, gezegenlerin belirli günler, aylar ve zaman dilimleri üzerindeki etkisini öğrettiler. Yıldızsal gökyüzünün dizilişini ve takımyıldız düzenini hayret verici bir düzeye indirgediler.

Bu sistem, ya da en azından astral ve gezegensel düzen inancının temellerini attı; bu inanç daha sonra muhteşem astronomik dine dönüştü. Özellikle ayın evrelerine dikkat ettiler ve ayın farklı evrelerinde bitkilerin kullanımına veya belirli renklerin ya da değerli taşların takılmasına olumlu veya olumsuz etkiler atfettiler.

Büyü amaçlı toplanan tüm otlar, ayın yükseliş evresinde hazırlanmalıydı. Gezegenlerin dizilişi ve konumlarına danışılmadıkça hiçbir büyük girişim başarılı sayılmazdı. Rahiplik disiplinindeki daha yüksek aşamalardan bir diğeri, trans ve ilahi coşku elde etme aracı olarak narkotiklerin kullanımı ve hazırlanması konusunda eğitimdi. Bir diğeri ise, alt düzey ruhları ve doğadaki gizli güçleri boyun eğdirmek için iradenin uygulanmasıydı.

Onlara bitkilerin, minerallerin, değerli taşların -özellikle mıknatıs taşının- manyetik özellikleri, renklerin etkisi, dokunma, irade, tılsım, muska ve büyülerle iyileştirme yöntemleri; kelimelerin gücü, ruhları çağırma yöntemleri ve son olarak da Tschamping adı verilen, basitçe manyetizma anlamına gelen veya güçlü Üstatların Astral Ruhu olan "Akasa"nın, modern mesmerizmin prensiplerine tam olarak uygun olarak, temas, dokunuş ve geçişlerle deneklerine aktarılması anlamına gelen manipülasyon biçimi öğretildi.

Son inisiyasyon ayinleri gerçekleştirildiğinde, Hierophant'ın sisteminde inanılmaz fizyolojik ve psikolojik değişikliklerin meydana geldiği görüldü. Başlangıçta bir insandı—şimdi bir Vecd halindeydi; parçalardan, tutkulardan, duygulardan oluşan bir varlıktı, şimdi ise zayıflamış bir beden ve sahibinin hareket ettiği, nefes aldığı, konuştuğu, ancak yalnızca bir rüyada olduğu gibi davrandığı bir organizma taşıyan bir makineydi—yine de kendini buldu-

Kendisinde, görünmez dünyadan gelen izlenimlere karşı algıları, dışsal duyularının dünyevi her şeye karşı körelmiş olduğu kadar keskin olan bir ruh vardı.

Uzun yıllardır eğitim gören, eğitimini yeni tamamlamış, kendisinden istenen her şeyi sadakatle yerine getirmiş ve güçlü bir manyetizma ile Üstat konumuna yükselmiş bir İnisiye, insandan çok, kendini ölü sanan, cansız bir bedeni taşımaya mahkum bir Ruh olan bir monomanyak gibidir. Bu en

yüksek vecd halinden, öğretmenlerinin ve liderlerinin görevi, ona hayatta özel bir görev bahşedecek kadar onu uyandırmaktır. Eğer en yüksek vecd halindeyse, sihirli güç bakımından diğer tüm dereceleri aşan bir Yoge olur. Rahip sınıfının ilk derecesine kabul edilen bir Bramin olabilir ve evlenip çocuk sahibi olmasına, rahip sınıfına ait tüm kullanım ve görevlere girmesine izin verilebilir. Eğer seçimi onu daha yüksek ruhsal yoğunlaşma alanlarına yönlendirirse, eğer Tanrı ile ilahi birliğin son aşaması olan "Nirvana"ya henüz ulaşılmadığını hissederse, çileci uygulamalarına devam etmeli, hatta şiddetini ikiye ve üçe katlamalı, loş bir orman ıssızlığına, derin bir mağaraya veya tapınak mahzenine çekilmeli ve orada en korkunç çileleri yerine getirmeye devam etmelidir; ta ki arınmış ruhu artık dünyevi olmaktan çıkana, yiyecek ihtiyacından veya arzusundan, fiziksel varoluşun alışkanlıklarından kendini yüceltene kadar. İşte o zaman zafer kazanan ruh, maddi varoluşun zindan duvarlarını reddedecektir. Şiva'nın melekleri ruhun özgürlük çığlığına cevap verecek, zayıflamış bedenin kapıları açılacak ve arınmış ruhu özgür bırakacaktır!

Doğu ekstazcılarının en yüksek uyurgezerlik hallerine ulaşmalarını sağlamak için kullandıkları başlıca narkotikler şunlardır: Soma içeceği veya Asclepias acida.

Bu bitki, suyunu sıkarak hazırlanır.

İki taş arasında ezilerek, havan içinde dövülerek veya hazırlanmış kaplarda dövülerek elde edilen sıvı, daha sonra dikkatlice süzülür, berraklaştırılmış tereyağı ile karıştırılır, bir süre taze, çiğli çimenlerin üzerine bırakılır, ardından toplanır ve gerektiğinde içilir. Bu içeceğin hazırlanmasında birçok büyülü tören kullanılır; bunların değeri uygun yerlerde tartışılacaktır. Yine de, büyülü ritüellerde kullanılan tüm malzemelerin hazırlanmasında kötü ruhlara karşı kovma ayinleri, iyiliğe yakarışlar ve ay ve astral gözlemlerin kullanılması gerekli görülmektedir. Soma suyu, haşiş, afyon, napellus ve iki veya üç tür keskin mantardan elde

edilen damıtılmış sıvılar, trans halini indüklemek için en etkili narkotikler olarak kabul edilir. Doğu'da, eski zamanlarda bilinmeyen çok çeşitli anestezikler kullanılmaktadır. Kullanılan tütsüleme yöntemleri çok sayıdaydı ve hala da öyledir. Kullanılan ilaçların büyük bir kısmını mür, tarçın, günlük, çeşitli ıhlamur preparatları, aloe vera, aromatik ağaçlar, sakızlar ve baharatlar, ayrıca kehribar, ambergris ve diğer narin parfümler oluşturmaktadır.

[11] Yasası ", insan ruhunun ölümlü bedende yaşarken yalnızca üç halde bulunabileceğini öne sürer; bunlar "uyanıklık, uyku ve trans" hallerinin dönüşümlü olarak yaşanmasıdır. Bedenin uyanık hali, ruhun karanlık dönemidir; Doğu Teosofisinde maddi ışık her zaman ilahi ışığın zıttı olarak kabul edilir.

Bu durumda, maddi duruma ait tüm kötülükler algılanır ve etkili olma gücüne sahip olur. Uykuda ruh, bedenle kurduğu ilişkilerden kaynaklanan madde çekimleri ile ruhsal bir varoluş halindeki gerçek yuvasına yükselme doğal eğilimi arasında gidip gelir.

Uyuyan kişinin duyuları ne kadar mükemmel bir şekilde uyarılmışsa...

Disiplinle dizginlendiğinde, ruh bedenden daha çok uzaklaşır ve ilahi ışığa doğru yönelir; bu nedenle, çok fazla güç ve tazelik sağlayan o sağlıklı, rüyasız uykular ortaya çıkar; fakat beden rahatsız olduğunda veya ruhu dünyevi çekimin zincirleriyle bağladığında, huzursuz rüyalar madde ve ruhun karşıt güçleri arasındaki mücadeleye tanıklık eder ve koruyucu ruhlar kendi amaçları için rüyayı tetiklemedikçe, uyuyan kişi zihinsel mücadeleden pek de dinlenmiş olarak uyanmaz.

Uyku felsefesi hakkında, burada alıntı yapmaya yerimiz olmayan çok şey yazılmıştır. Trans hali, ruhun maddiyatın zincirlerinden tamamen kurtulması olarak kabul edilir; çünkü -bedende bulunan ve içgüdüsel yaşamın işleyişini

sürdüren Astral sıvının küçük bir kısmı hariç- maddenin zincirleri o kadar gevşer ki, ruh dışarı çıkabilir ve uzayda dolaşabilir. Manevi duyuları özgürce çalışır. Tamamen göz, tamamen kulak, tamamen algıdır. "Üçüncü göklere" yükselebilir, küreleri geçebilir, yeryüzünde dolaşabilir, kalbin gizli şeylerini okuyabilir, tüm sırları delebilir, geçmişi, şimdiyi ve geleceği geniş bir panorama gibi görebilir; kısacası, Atma (Ruh), o zaman gerçek İlahi kıvılcım olur ve sınırsız güçlerin ve işlevlerin tadını çıkarır.

Trans halinin tam mükemmelliğine, ölüm ruhu özgür bırakana kadar çok nadiren ulaşılır; ancak bu ilahi duruma bir yaklaşım bile aydınlanmış zihinler tarafından büyük bir özlemle arzu edilir.

Trans haline geçme çabalarında ayın etkisine büyük önem verilir ve bu nedenle ayın maddi cisimler üzerindeki gerçek etkileri, özellikle uyku, delilik ve bitkilerde hızlı büyüme ve ölü maddelerde ayrışma gibi durumlar, birçok çalışmanın konusunu oluşturmaktadır.

Bilimsel spekülasyonlara olanak sağlar ve oldukça düşündürücü fikirler için malzeme sunar.

Gerçek bir Brahman yetiştirmek için gerekli süreçlerin yanı sıra, rahiplik diğer müritleri de belirli inisiyasyon ritüellerine kabul ediyordu. Hindistan'da, Baş Rahipler veya Guroolar'dan, her kalabalık şehirde sadaka dilenen dilenci sahtekarlara kadar birçok münzevi sınıfı vardı.

Brahmanik düzenin en yüksek sınıfı olan prensler Guroolar, çağın sunabileceği tüm bilgilerle eğitilirler ve yukarıda açıklanan katı çilecilik okulunda yetiştirilmenin yanı sıra, en soylu ahlaki erdemler konusunda da disipline edilirler.

Fanatizmin, çok fazla istismara uğramış bedene uyguladığı sert disiplin ve korkunç öz-cezalandırmalar, Hindistan'ın kutsal yazıları tarafından emredilmiş olarak anlaşılmamalıdır. Bu yazılar, birçok dikkat çekici pasajda,

bu tür dışsal uygulamaların etkinliğini reddeder, bunlara kurtuluş için güvenenleri sert bir şekilde kınar ve güzel ilahiler, hayranlık uyandıran öğütler ve hayırseverlik, iyilik, saflık ve doğruluk eylemlerinin uygulanmasına yönelik tavsiyelerle doludur. Hindistan'da binlerce yıldır var olan aşırı çilecilik ve öz-cezalandırma eğilimi, geleneksel yasalara ve halkın taklitçi alışkanlıkları ve bazı önemli Azizlerin ve hayali Avatarların örnekleriyle daha da katılaşan adetlere itaatten kaynaklanmaktadır. Brahmanik rahipliğin yanı sıra ve genellikle maneviyat açısından onları aşan, Sanyassi, Nirvana ve Yogi olarak bilinen Azizler ve Çileciler sınıfları vardır.

Bunlar, Hint spiritüalizminin tartışmasız en seçkin örnekleridir ve en korkunç kendi kendine uyguladıkları işkenceler ve sınama süreçlerinden kaynaklanan mucizevi güçleri neredeyse inanılmazdır. (Serbest çeviri)

Milattan önce birinci yüzyılda yaşamış bir Brahman yazarın eseri olan Dhammapada'dan, Nirvana'nın akıl almaz mutluluğuna ve saflığına ulaşmış, neredeyse Tanrı'da birleşmeye varan bir huzur hali olan çilecilerden birinin durumu şu şekilde tanımlanmaktadır.

“Sabır en yüce Nirvana'dır. Bu, Budaların sözüdür.”

“Eğer, kırılmış bir trompet gibi, konuşmaya kalkışmıyorsan, Nirvana'ya yakınsın demektir. Sende öfke bilinmiyor veya sende gürültülü bir yaygara yok.”

“En derin kavrayışa sahip olan, doğruyu ve yanlışı bilen, en yüce mertebeye ulaşmış olan kişiye ben Brahman derim. ”

“Acıdan, zevkten vazgeçmiş, yeniden doğuşa gerek duymayan, maddeyi ve tüm dünyaları aşmış olan kişiye ben Brahman derim.”

Birçok yazar, Nirvana'lılardan ziyade Yogee'leri övmekte hâlâ daha heveslidir. Nirvana'lılar daha spekülatifken, Yogee'ler Hindu çilecileri arasında mucizevi yetenekler konusunda en yetkin olanlardır. En yüce Yogee'ler bir Yaşlılar Konseyi olarak seçilir ve kararları Tanrı'nın sesi olarak saygı görür.

Bunlar, tıpkı Fakeer'ler gibi doğuya doğru dolaşan ve ateşli hayal güçlerinin tasarlayabileceği her türlü doğal olmayan işkenceye bedenlerini maruz bırakan fanatiklerin hiç de azımsanmayacak bir bölümünü oluşturuyorlar.

Hindu metafizikçileri, evrende saf, her yere nüfuz eden, görünmez, ateşli, parlak, tamamen ilahi, maddenin kirliliğinden arınmış, eterden daha saf, mıknatıstan daha güçlü, yıldırımdan daha kudretli, kanatlı şimşekten daha hızlı bir sıvının var olduğunu iddia ederler. Bu, ısı, ışık, hareket, kuvvettir; varoluşun Ruh ilkesidir – Ruh değil, yaşam, varoluş ve hareket gücüdür. Tanrıları ve insanları, Cenneti ve Yeryüzünü birbirine bağlar. Minerallerdeki güç, yani birleştirici unsurdur; bitkilerin büyüme gücüdür; insanların ve hayvanların yaşamıdır – Akasa'dır veya başka bir deyişle, önceki bölümlerde sıkça tanımlanan, doğada Astral ışık, canlılarda ise Astral sıvıdır.

Astral ruhun bedeni, özünde Astral sıvıdır. Çileciliğin büyük ölçüde dayandığı teori şudur: Ruh, duyusal alışkanlıklardan ve dünyevi çevreden ne kadar uzaklaşırsa, Akasa'yı özgürleştirme ve doğadaki her şeyden bu ilahi sıvıyı kendine çekme gücü de o kadar artar. Böylece, Akasa'yı araç olarak kullanan Ruh'un eylemi, maddenin karmaşasından kurtulur; bu kudretli özün miktarı, gücü ve niteliği artar, ta ki Aziz tamamen Akasa olana kadar. Kısa bir süre için yeryüzünde zayıf, güçsüz bir beden taşıyabilir; ancak bunu sadece Ruh'un maddeyle temas kurmasını sağlayan bir araç olarak kullanır; bu, ruhun ilahi elinin yeryüzüne dokunduğu asanın son ucudur.

“Akasa’nın madde üzerindeki bolluğu, gücü ve yaygınlığı sayesinde Bokt, kurbanın karnını yırtıp bağırsaklarını çıkarabilir ve rahibin kehanet anlamları keşfetmek için kurbanın bağırsaklarını incelemesi kadar sakin bir şekilde inceleyebilir. Akasa sayesinde öldürülen bedendeki duyular yok edilir ve yaralar anında iyileşir.”

“Öldürülen bu Bokt gerçekten ölür; ama hiçbir şey hissetmez. Akasa çok güçlüdür. Duyular yok olur. Vücudu başka bir gün kullanılmak üzere yeniden inşa etmek için bağırsakları yeniden oluşturur. Tanrılar onu çevreler. İlahi Akasa'yı sistemine kaynaştırırlar. Kan damarları yaşam sıvısıyla akar. Nefesi tamamen Akasa'dır. Kana nefes verir; kan yaşamla doludur; anında birleşir; kopmuş parçalar yeniden bir araya gelir. Yerinden edilmiş olan Akasa, yerine geri gelir. Daha neye ihtiyaç var? Vücut tekrar bütündür; zarar göremez, çünkü Akasa yaratır, bozar ve yeniden yaratır.”

Bu felsefede, Gülhaçlıların Astral sıvısı, İbranilerin Yaşamı, modern manyetizörün Manyetizmi olan Akasa'nın yaratıcı ilke rolünü oynadığını unutmamak gerekir.

Bıçakla ayrılan parçaların yerine yenilerinin konulmasıyla oluşan saf kuvvet, yani kohezyon, parçacıkların, liflerin ve tüm kesilmiş dokuların, kesilmeden önceki hallerine birebir benzeyerek yeniden bir araya gelmesini sağlar.

Bitkilerde büyümenin sebebidir; bu nedenle, bir tohuma veya embriyoya ağır bir elektrik yükü boşaltılırsa, bu durum büyümeye neden olabilir.

Akasa, daha az miktarda kullanıldığında daha yavaş büyüme süreçlerinde meydana gelen hızlı büyümeyi birkaç saniyede gerçekleştirir. İradeyle yönlendirildiğinde, muazzam miktarda Akasa, en ağır cisimleri, hatta kayaları bile hareket ettirebilir, havada taşıyabilir, katıları sıvılara, sıvıları havaya dönüştürebilir ve tekrar birleştirebilir; çünkü o bir kuvvettir.

En vahşi hayvanları bile duyularını uyuşturarak alt edebilir; yılanı büyüleyebilir, boa yılanını cezbedebilir ve kobra yılanını felç edebilir. Atmosferin her yerine ince bir örtü gibi yayılabilir ve güçlü bir sihirbazın iradesiyle dilediği imgeleri çizebilir; böylece tüm bir topluluk, o iradeyle yaratılan nesneleri aynı anda görebilir. Sihirbaz kendini Akasa ile sarabilir ve böylece istediği zaman görünmez veya görünür hale gelebilir.

Üzerinde yolculuk edebilir, yelken açabilir, üzerinde durabilir; onu kimyagerin havayı, sıvıları, katıları kullandığı gibi kullanabilir; ancak bu muazzam güçler yalnızca en ağır oruç ve tövbelerle tüm bedensel engelleri tamamen ortadan kaldırmış, duyusal veya duyusal çekimlerin tüm bağlarından kurtulmuş; ruhları eterik kürelere yükselebilen ve ruhlarla iletişim kurabilen, bu işlemlerde yardımcı olması için Akasa'larını (ruhsal bedenlerini) ödünç alabilen, kendi güçlerini güçlü ruhların güçleriyle güçlendirebilen ve böylece aynı anda hem insan hem de ruh haline gelebilenlere verilir.

Maddeye yaklaşmak için dünyevi bir araca sahip olan bir Ruh, maddenin boyun eğdirilmesi ve Ruhun yüceltilmesiyle aynı anda hem insan, hem ruh, hem de Tanrı'dır.

Okuyucu artık Hindu mucize yaratıcılarının emrettiği ve uyguladığı muazzam disiplinin felsefesini anlayacaktır; ancak eğer onlar gerçek mucize yaratıcıları olmasalardı ve bu sayfaların yazarı yıllardır onların öyle olduğunu kanıtlamamış ve hem disiplinlerinden hem de güçlerinden pay almamış olsaydı, bu muazzam iddialar asla geçerli olmazdı.

Bu, onlar için yapılmıştı ve felsefelerinin bu açıklaması daha önce hiç yazılmamıştı.

Bütün Yogeeler, bütün Sahtekarlar, her yaştan, ülkeden ve sınıftan bütün mucize yaratıcıları, atalarının ruhlarını veya ruhlarını yardıma

çağırırlar. Bunu aklınızda tutun, her ülkenin şüphecileri, dikkatsiz ve düşüncesiz Spiritüalistler, sahip olduğunuz ayrıcalıkları hafife alanlar, ancak daha saygılı bir şekilde kullanılmaz ve daha akıllıca takdir edilmezlerse yakında kaybedeceksiniz. Bu Pitriler genellikle sevgi dolu ruh dostlarıdır; Aydınlanmış kişinin çağrısına cevap vermekten ve onun kendi ilahi mutluluk doruklarına yükselmesine veya ruhun madde üzerindeki üstünlüğünü kanıtlayan güç eylemlerini gerçekleştirmesine yardımcı olmaktan zevk alırlar.

Sahtekarlar, ki aralarında daha yüksek sınıflardaki çilecilerden çok daha fazla sayıda farklı kademe bulunur, onlar gibi en ağır deneme disiplinine tabi tutulurlar. Birçoğu, zekâdan ziyade bilgisizlikten kaynaklanan bir coşkuyla hareket ederek, ritüellerinin şiddeti, takındıkları iğrenç ve çarpık tavırlar ve kendilerini mahkum ettikleri ömür boyu süren sefalet konusunda Yogeleri çok geride bırakırlar. İğrenç tavırları, dilenci alışkanlıkları ve tiksindirici görünümleri, burada açıklanmaya gerek duymayacak kadar sık seyahat edenlerin tasvirlerine konu olmuştur. Yine de, daha önce de belirtildiği gibi, aralarında birçok kademe vardır. Birçoğu tapınaklarda yıllarca süren inisiyasyon hizmetleri gerçekleştirir ve kendilerini dönemin öğreniminde ve spekülatif felsefede geliştirirler.

Birçoğu zeki ve hatta yakışıklı erkeklerdir, ancak çoğu genellikle zayıf, bitkin ve dengesizdir. Bu erkeklerden bazıları ateş yiyici, yılan oynatıcısı, sihirbaz, falcı, yıldız falcısı, grevci, dansçı, bin gözlü, kayıp eşya bulucu, hırsız dedektörü; mucizeler sergileyen veya dilenci olurlar. Yaptıkları mucizelere gelince, onları değerlendirirken yapılan en büyük hata şudur:

Onların yaptıklarını el çabukluğuna bağlayın. Gerçek Hintli hokkabaz tamamen farklı bir sınıftandır. En aşağılık halindeki bir sahtekar hokkabaz olabilir, ancak hokkabazlar mutlaka sahtekar değildir ve olağanüstü güçleri çoğunlukla duyusal yönlerinin üzerinde " medyum" veya " manyetik" doğalarının yüceltilmesinden kaynaklanır.

Doğal fiziksel sihirle gerçekleştirdikleri mucizeler, Arap masalcılarının mitlerini bile gölgede bırakıyor; haftalarca hatta aylarca canlı canlı toprağa gömülmekten, dans eden kobraların ve vals yapan boa yılanlarının hayranlıkla izlediği müzikal senfoniler sunmaya kadar uzanıyor.

Bu adamlar da, Yogeeler gibi, mucizelerini yaşam sıvısının bolluğu, onu mükemmel bir şekilde kontrol etmeleri ve istedikleri zaman çağırabileceklerini iddia ettikleri ruhların yardımıyla gerçekleştirirler.

İbadet ettikleri sırada bu ruhani yardımın her zaman mevcut olduğunu ısrarla iddia ederler. Onsuz çalışamayacaklarını reddederler ve bağnaz şüpheciler, dindar misyonerler veya şaşkın materyalistler tarafından ruhların yardımını talep etmediklerini veya elde edemediklerini inkar etmeleri için sık sık teşvik edilseler de, hepsi bunu tekrar tekrar onaylar ve Pitris (ataların ruhları) olmadan çok az şey yapabileceklerini veya hiçbir şey yapamayacaklarını ısrarla belirtirler.

Peki, sevgili okuyucu, Doğu Hint büyücüsü olmak için gerekli eğitim size ne kadar benziyor? Ve sihirli güç arayan Avrupalı veya Amerikalı adaylarımızdan hangisi, ömrünün yarısını, diğer yarısını da aynı katı çilecilikle sürekli uygulamadan, gücü zamanla azalacak olan göz kamaştırıcı işler yaparak geçirmek için, yukarıda açıklanan disipline tabi tutacaktır? Benzer, hatta belki de aynı derecede güçlü yeteneklerin, bu tür yeteneklere sahip olmayan organizmalarda da var olduğu ileri sürülecektir.

Bu şekilde eğitilmemiş, ne de bu korkunç öz-kötüleme ve duyusal yoksunluk süreçlerine maruz kalmamıştır.

Bu, doğanın "medyum" veya büyülü güçlerin tohumlarını zaten ektiği kişiler için şüphesiz doğrudur. Daha önceki bölümlerde gösterdiğimiz gibi, doğanın mucizevi Astral sıvının bolluğuyla donattığı kişilerde, bu sıvının kullanımını sahibinin arzu ettiği şekilde yönlendirmek için yalnızca beceri,

biraz kültür ve akıllıca bir yönlendirme gerekir. Yine de kültür gereklidir ve doğal yeteneklerin tamamen yetersiz kaldığı veya dünya dışı güçlerin mevcut olmadığı durumlarda, sanat eksikliği gidermeli ve yolu göstermelidir.

Şunu da eklememiz yeterli: Doğu Hint büyüsünde olduğu gibi Amerikan spiritüalizminde de, eski zamanlarda olduğu gibi modern zamanlarda da iyi ve kötü büyücüler, saf ve saf olmayan araçlar vardır. Bunlar iyi ve kötü Pitrileri, yüksek ve düşük ruhları çeker. Büyü de spiritüalizm gibi beyaz ve siyah, iyi ve kötü olarak ikiye ayrılır. Konular her zaman, uygulayıcıların doğasına ve tasarlanan amaçlara karşılık gelen bir ruh sınıfını çeker.

Soylu Guroolardan, sefil dilenci Fakeerlere kadar tüm Hindular Elementarles'e inanır ve doğalarının özellikle uygun olduğu operasyonlarda yardımcı olmak için özel bir güce sahip olduklarına inanırlar.

Yer, hava, ateş ve su ruhları vardır. Tıpkı ölümlüler gibi, türleri, sınıfları ve güç dereceleri bakımından çeşitlilik gösterirler. İnsanlığı onların Tanrıları olarak görüyorum ve daha yüksek alemlere ulaşmanın bir yolu olarak onların yardımını arıyorum; yalnızca insan ruhlarının sahip olduğu ölümsüzlük derecesine yükselmek için onlara hizmet etmeyi bir fırsat olarak görüyorum. Bu zavallı embriyonik varlıklar, tamamen yaramaz ve kötü olanlardan, özlem duyan ve iyi olanlara kadar çeşitlilik gösterir. Bunlar, ölümlülere onları çağırma veya emretme güçleriyle orantılı olarak hizmet eden Doğu'nun Cinleri veya Cinleri'dir, ancak biz şu sonuca varıyoruz:

BEN

Şu güvenceyle ki, inisiyasyonun gizli mahzenlerinin ta kalbinden, soylu Gurooların, hayalperest Purohitaların, dalgın Nirvanaların ve Fakeer kabilelerinin dudaklarından aynı öykü anlatılmaktadır.

İnisiyasyonun en derin gizemleri, "ölüler" olarak adlandırılanların çağrılması ve manyetik dokunuşun gücü veya bir güçlü bedenden diğerine Astral sıvının aktarılmasıdır. Her iki yöntem birleştiğinde, eski ve modern Hindistan'ın spiritüalizmini tüm medeni dünyanın spiritüalizmiyle birleştiren kemerin temel taşını oluşturur.

XI. BÖLÜMÜN EKİ.

Hindistan'daki büyünün, seçkin gezginlerin anlatıları ve kişisel deneyimleri aracılığıyla sunulan örnekleri.

Yazarın elinde, bu bölümde anlatılanlara benzer veya onlarla aynı nitelikteki, dünyevi olmayan spiritüalizmle ilgili gerçeklere dair, birçok cilt doldurmaya yetecek kadar muazzam bir tanıklık külliyatı bulunmaktadır.

Bunların çoğu, hatta belki de hepsi, sıradan okuyucuların safdilliğine çok fazla dayanıyor gibi göründüğünden, amacımız, her bir kişisel deneyim anlatısına, sıradan doğaüstücülüğün ötesinde, okuyucunun anonim bir yazardan daha fazla güven duyabileceği, benzer nitelikte ve tarihsel bir şahsiyet tarafından doğrulanmış bir ifade eklemektir.

Bu yöntem, çalışmalarımızı gereğinden fazla örnekle karmaşık hale getirebilirse de, en azından bu devasa manevi güç ürünlerinin insanlığın genel olarak inandığından çok daha evrensel olduğunu gösterecektir.

Yazarın 1855 ve 1856 yıllarında Hinduların kutsal şehri Benares'te kaldığı süre boyunca, spiritüalist uğraşlara ilgi duyan bir grup İngiliz

beyefendi sık sık onu ziyaret etmiş ve şehri dolduran sahtekârlarla ve belirli dönemlerde Benares'e akın eden çok sayıda mucizevi şifacıyla deneyler yapmasına yardımcı olmuştur.

Bu İngiliz grubundan, saygın karakterli ve yüksek kültürlü bir subay olan Yüzbaşı W., Benares'te kaldığı süre boyunca bazı ailevi kayıplar yaşadı ve bu durum, zihnini ahiretteki yaşam koşulları konusunda acı dolu bir endişeye boğdu. Kutsal Ganj nehrinin kıyılarında yatan veya şehrin ana caddelerinde akla gelebilecek her türlü iğrenç biçimde çömelmiş olan sahtekarlar, bu rafine beyefendiyi tiksindirdi ve ölülerin durumunun bu kutsal olmayan yorumcular tarafından temsil edilemeyecek kadar kutsal olduğunu düşünerek, onların Hayalet Görücüleri olarak güçlerinden yararlanmayı reddetti. Arkadaşları ona bu zavallı münzevilerin, tıpkı postane veya telgraf aracılığıyla olduğu gibi, öteki dünyaların sakinlerinin varlıklarını duyurabilecekleri araçlardan başka bir şey olmadığını boşuna temin ettiler. Yas tutan kişi, melek varlığının tezahürü için melek bir araçtan başka bir şey istemiyordu ve ölülerin geri dönebilmeleri için, bunun kendi kutsanmış durumları kadar kutsal yollarla olması gerektiğinde ısrar etti.

Bir sabah Kaptan W., heyecanla parlayan bir yüzle arkadaşının dairesine girdi ve şöyle haykırdı: “Eureka! Aradığım büyük nesne bulundu. Tüm şüphelerimi giderebilecek güçlü bir sihirbaz Benares'e geliyor. Hakkında tüm mucizelerin en büyüğü olarak bahsediliyor; şehir büyük bir ilgiyle dolu. Kutsal bir Bokt—gerçek bir Lama, belki de İlahi Buda'nın bir enkarnasyonu—bekleniyor ve bu akşam gelecek.” Yeni uyanan iç dünyasını memnun etmek için can atan Kaptan W.

Yas tutan dostlarının yokluğunun ardından, yukarıda adı geçen grup soruşturma yaptı ve gerçekten de büyük bir Tibetli Lamanın geldiğini ve hizmetlerinden yararlanmak isteyen herkese yeteneklerini sergileyeceğini öğrendi. Bu yeteneğin ne olduğunu sormadan, grup çok aceleyle büyük

mistikle anlaştı ve ilk gösterisinin, şehir yakınlarındaki büyük bir bungalovda, grup üyelerinden birinin özel konutunda verilmesini ayarladı. Sadece davetli misafirlerin hazır bulunması gerekiyordu, ancak törenin gerçekleşmesinden birkaç saat öncesine kadar, İngiliz beylerden oluşan grup, kendilerini neyin içine soktuklarını ve son derece rafine ve zeki ziyaretçiler için hazırladıkları korkunç eğlencenin gerçek doğasını öğrenemedi. Durumun gerçek yüzü ortaya çıktığında, mucizelere duydukları hayranlık hayal kırıklıklarının önüne geçti. Bokt ne bir büyücü, ne bir kahin ne de bir vizyonerdi; aksine, muazzam bir vecd hali içinde olan, kendini öldürmeye, ölmeye ve yeniden hayata dönmeye hazır, olağanüstü bir kutsallığa sahip bir Lama'ydı. Ne yapabilirse yapsın, ne yapamazsa yapsın, anlaşma yapılmıştı ve yerine getirilmesi gerekiyordu.

Yetmiş olağanüstü güce sahip sahtekârın varlığı sağlanmış, geçici bir izleyici salonu kurulmuş, bir sunak inşa edilmiş, koltuklar temin edilmiş, tüm düzenlemeler yapılmış ve Bokt, kutsal şehri varlığıyla aydınlatırken, tüm izleyicilerin gözü önünde, büyük gösteri yapan kişinin karnını yırtmayı, bağırsaklarının bir kısmını çıkarmayı, içlerinde kaderin hükümlerini okumayı, onları tekrar yerine koymayı ve kendisine zarar vermeden oluşan yarayı iyileştirmeyi teklif etti. Bu iğrenç ritüelin tüm dehşeti anlaşıldığında, partinin bazı üyelerinin gösterinin iptal edilmesini ve neredeyse insanüstü kalabalığın vaat edilen ücretlerle birlikte dağıtılmasını şiddetle talep ettiklerini itiraf etmek gerekir; ancak...

Kimileri gösterinin gerçek olamayacağına, zekice bir sihirbazlık gösterisiyle sonuçlanacağına inanırken, diğerlerinin zihnindeki ruhani zaferin madde üzerindeki muazzam zaferine tanık olma umudu, hepsini törenin devam etmesine izin verme konusunda birleşmeye yöneltti. Öğle vakti geldiğinde, Lama göründü ve mumların yakıldığı yükseltilmiş sunağın önüne oturdu. Arkasında güneşin parlak bir görüntüsü vardı ve sunağın her

iki yanında da görevliler tarafından yerleştirilmiş kasvetli putlar bulunuyordu.

Lama, şahsen ufak tefek, cılız bir adamdı; gözleri sabit ve parıldayan, zayıf bir vücut yapısına ve omuzlarından aşağıya doğru dökülen uzun, siyah saç yığınına sahipti. Başında iki alev yakılmış, uzun badem şeklindeki gözlerinden doğal olmayan bir parlaklıkla ışıldayan, yürüyen bir cesede benziyordu.

Yaklaşık kırk yaşında olan adamın, şimdi tekrarlayacağı büyük fedakarlık eylemini daha önce dört kez gerçekleştirdiği söyleniyordu.

Bu iskelet figürünün yerine oturduğu andan itibaren, etrafını yarım daire şeklinde saran yetmiş sahtekar, bedenlerini ileri geri sallamaya ve bu sırada hareketleriyle uyumlu, yüksek sesli, monoton bir ilahi söylemeye başladılar. Yirmi kişilik seyirci grubu, Lama'nın karşısındaki küçük bir galeride, onun her hareketini kontrol edebilecek şekilde yerleştirilmişti.

Birkaç dakika içinde Fakeers'ların jestleri neredeyse çılgınlık derecesine ulaştı; kollarını havaya kaldırdılar, bedenlerini yere eğdiler, bir öne, bir geriye, bir de başkalarının elleriyle fırlatılmış gibi döndürdüler; bu sırada monoton ilahileri, dinleyicilerin kulaklarını sağır eden ve duyularını gürültüyle alt üst eden korkunç çığlıklara ve bağırışlara dönüştü. Salonun her tarafında tütsülükler yanıyordu.

Yanıyordu. Altı sahtekar, havayı sarhoş edici buharlarla doldurarak tütsü dolu kapları sallarken, diğer altısı arkalarında metal davulları çalıyor veya zilleri birbirine vuruyor, çılgınca bir coşkuyla havaya fırlatıyordu. Bir süre boyunca bu manyak grubun ulumaları, çığlıkları ve dikkat dağıtıcı hareketleri, hareketsiz Lama üzerinde hiçbir etki yaratmadı. Ölü gibi oturuyordu, sabit ve camsı gözleri, etrafında raging eden kargaşaya aldırış etmeden, sınırsız bir mesafeye bakıyor gibiydi. " Gerçekten yaşıyor olabilir

mi?" diye fısıldadı hayranlık içindeki İngilizlerden biri yanındakine, ancak bu soru, Lama'nın bedenini sarsan bir dizi kasılmayla hızla cevaplandı. Koyu renkli gözleri çılgınca döndü ve sonunda sadece göz beyazları görünüyordu, ardı ardına gelen kasılmalar kırılgan binayı titretmeye ve titreyen yaşamını dışarı atmaya tehdit ediyordu.

Dişler dizilmişti ve yüz hatları epilepsinin en kötü evrelerindeki gibi bozulmuştu; tam da korkunç çığlıklar ve çarpıklıkların fırtınası doruk noktasına ulaştığı sırada, Lama dizlerinin üzerine koyduğu uzun, parıldayan bıçağı kaptı, hızla karnın boyunca yukarı çekti ve ardından dışarı fırlamış bağırsaklardaki kurbanın kanıtlarını tüm iğrençliğiyle sergiledi.

Hayranlık içindeki münzeviler, sessiz bir ibadetle başlarını yere eğdiler; sessizliği bozan tek ses, izleyicilerin derin nefes alışverişleriydi. Nihayet, daha önce bu tür sahneleri görmüş olanlardan biri, yaşayan yaratığa—çünkü hâlâ yaşıyordu, hiçbir ses çıkarmasa ve sarkık başını göğsünden kaldırmasa da—sessizce de olsa, şöyle dedi: “İnsan! Bize bu kanlı eylemin, can kaybı olmadan hangi güçle gerçekleştirildiğini söyleyebilir misin?” “Lama şimdi tamamen Atma'dır,” diye yanıtladı önümüzdeki kanayan enkazdan ince, tiz bir ses. “İş bitene kadar Manas'ı (duyuları) korur.” “Ama bu iş neden?”

"Gerekli mi?" diye karşılık verdi soran, "Doğru mu?" "Yaşam ve ölümün kendisine ait olduğunu göstermek için Fo, Atma'yı (Ruhu) geri çekebilir ve geri verebilir; gücünü göstermek onun iradesidir." "Öyleyse Lama şimdi öldü mü?" "Brahma Şehri (beden) boş; Brahma Atma geri çekildi." "Atma ne kadar süre yok kalabilir?" "Şimdi bile geri dönüyor. Bakın, kanat çırparak buraya geliyor ve şimdi Şehrin kapısından tekrar girmek zorunda, yoksa kapı ona sonsuza dek kapalı kalacak." "Henüz bir an; Akasa (yaşam ilkesi) kesilmiş, kopmuş etten ayrıldı mı?" "Henüz değil - deneyin - sıcak - ama eğer iradeniz Atma'yı eve yönlendiren Pitrileri alıkoyarsa, Akasa yakında azalacaktır." Soru soran kişi, davet edildiği gibi yarayı incelemedi, hatta korkunç figüre, açıkta kalan bağırsakların anatomisini gözlemlemek için

gerekli olandan daha fazla yaklaşmadı. Ölüm sessizliği çöktü. Canlı ceset hareket ediyor. Titreyen ellerini kaldırıp yaradan kanı topluyor: dudaklarına götürüyor, dudakları üzerine üflüyor; sonra yaraya geri dönüp kopmuş parçaları bir araya getirmeye ve parçalanmış bedeni yeniden oluşturmaya başlıyorlar. Sahtekarlar bağırıyor ve Brahma'ya övgüler sunuyor; davullar çalıyor, ziller çarpıyor, çığlıklar, dualar, yakarışlar her taraftan yankılanıyor. Güzel kokulu tütsü yükseliyor. Malikanenin dış mahallelerine yerleştirilmiş flütçüler tiz ezgilerini yayıyorlar.

Uzak bir dairede görev yapan ve önceden eğitim almış bazı Avrupalı hizmetçilerin arp sesleri, çılgın gürültünün arasında tatlı melodiler yayıyor.

Kendinden geçmiş adam birkaç tur daha atar ve önceden hazırladığı bir eşarbı, içine battığı kandan arındırmak istercesine bedenine sardıktan sonra aniden dikilir; üzerindeki tüm giysilerini çıkarır ve tek bir yara izi bile olmayan bir beden sergiler. Jestler, çığlıklar, bağırışlar diner; nefesi kesilmiş toplulukta alçak sesle hayranlık ve tapınma mırıltıları yükselir ve ardından...

Bokt, ince ellerini kavuşturup parıldayan gözlerini göğe kaldırarak, yarı ölü kurbanın tiz feryadından çok farklı, derin ve alçak bir sesle kısa ama içten bir şükran duası okur ve her şey tamamlanır.

Adam tekrar giyinir, kendisine verilen hediyeleri ciddiyetle kabul eder, hayranlarını kovar ve sanki neşeli bir şenlikten yeni ayrılmış gibi sakin bir şekilde uzaklaşır. Daha sonra bu garip ve korkunç ayin hakkında sorgulandığında, ayinden önce altı hafta boyunca oruç tuttuğunu, ekmek, su ve birkaç ot dışında hiçbir şey yemediğini beyan etti. Tören sırasında hiçbir şey hissetmediğini, hiçbir şey duymadığını ısrarla belirtti; Cennete yükseltildiğini, tarifsiz güzellikler gördüğünü ve başka hiçbir ölümlünün asla bilemeyeceği sevinçlere ortak olduğunu söyledi. İstendiğinde, kesilmiş olan uzuvlarını gösterdi; bu uzuvlarda sadece yaklaşık üç inç uzunluğunda

küçük, çizgili beyaz bir çizgi kalmıştı. Bokt, araştırmacılara bunun alışılmadık olduğunu ve Fakeerlerin dağıttığı aşırı miktarda Akasa veya yaşam sıvısından kaynaklanabileceğini söyledi. Onlardan çok fazla vardı diye düşündü. Daha az kişi olsaydı veya orada bulunanlar daha az gayretli olsaydı, parçalar anında bir araya gelirdi. Oysa yaşam sıvısı kaynadı ve fazlalığıyla o dikişe neden oldu. Bunu manipülasyonlarla azaltmayı umuyordu. Bu adamın Hindu ifadeleri kullanmasını ve Tamil dilini büyük bir saflıkla konuşmasını duyunca şaşıranlar, onun Hindu olarak doğduğunu, sahtekar olarak mezun olduğunu ve sonunda Buda'nın öğretilerini benimsediğini öğrendiler. Gerçekten bir Lama olup olmadığı şüpheliydi, ancak performansı öyleydi.

Söz verdiğimiz gibi, bu anlatıyı aynı konu üzerine yazılmış ve "Souvenirs D'un Voyage dans La Tartarie, et la Chine, par M. Hue Pretre Missionaire" adlı eserde yayımlanmış başka bir anlatıyla tamamlayacağız. Eser Paris'te yayımlanmıştır.

1850. Bu anlatının çevirisi için, Londra'dan Bay Jas. Burns tarafından 1873'te yayınlanan ve "İnsan Doğası" başlıklı mükemmel bir dergiye minnettarız. Anlatının tarihi yaklaşık yirmi beş yıl öncesine dayanmaktadır. Bay Hue şöyle diyor:

“Yeni ayın on beşinci gününde, bizim gibi doğudan batıya doğru ilerleyen birkaç kervanla karşılaştık. Yol, develere veya öküzlere binmiş erkekler, kadınlar ve çocuklarla doluydu. Hepsinin Rache-Tchurin lamaseriye gittiklerini söylediler. Amacımızın onlarınkiyle aynı olup olmadığını sorduğumuzda, olumsuz cevabımız karşısında şaşkına döndüler. Bu şaşkınlık bizim de merakımızı uyandırdı. Yolun bir virajında, sırtında ağır bir yük taşıdığı için zorlukla yürüyen yaşlı bir lamayı yakaladık. 'Kardeşim,' dedik, 'yaşlısın, beyaz saçların siyah saçlarından daha fazla; yorgun olmalısın; yükünü develerimizden birinin sırtına koy.' Hacının yükü hafifletildikten, yürüyüşü daha rahat hale geldikten ve yüzü aydınlandıktan

sonra, ona tüm bu hacıların neden çölde volta attığını sorduk. * "Hepimiz Rache-Tchurin'e gidiyoruz," dediler, seslerinde dindarlık dolu bir tonla. "Şüphesiz ki sizi lamaseriye çağıran büyük bir kutsallık var?" 'Evet, yarın muhteşem bir gün olmalı; bir lama bokt gücünü gösterecek; kendini öldürecek ama ölmeyecek.'... Bütün bu Tatarları ve Ortonları harekete geçiren ciddiyetin türünü hemen anladık. Bir lama karnını yırtıp, bağırsaklarını çıkarıp, önüne koyacak ve sonra normal haline dönecekti. Bu korkunç ve iğrenç manzara, yine de Tatar lamaserilerinde çok yaygındır. Moğolların ifadesiyle 'gücünü gösterecek' olan bokt, bu korkunç eyleme günlerce dua ve oruç tutarak hazırlanır. Bu süre boyunca diğer insanlarla tüm iletişimi kesmeli ve mutlak sessizlik içinde kalmalıdır. Gün geldiğinde, hacı kalabalığı lamaserinin büyük avlusunda toplanır ve tapınağın kapılarının önüne bir sunak kurulur. Bokt görünür. Ciddi bir şekilde ilerler, insanlar... Onu yüksek sesle alkışlarla selamlıyorlar. Sunağa doğru ilerliyor ve orada oturuyor. Kemerinden uzun bir kılıç çıkarıyor ve onu dizlerinin üzerine koyuyor. Ayaklarının dibinde, bir daire şeklinde dizilmiş bir grup lama yüksek sesle dualar ediyor. Dualar devam ederken, boktun tüm uzuvlarında titreme olduğu ve ardından yavaş yavaş çılgınca kasılmalara girdiği görülüyor. Lamalar giderek daha da heyecanlanıyor; sesleri artık ölçülü değil; ilahileri düzensizleşiyor, sonunda okumaları bowlinge dönüşüyor. Ve işte tam bu anda bok aniden kendisini saran eşarbı atıyor, kemerini çıkarıyor ve kutsal kılıcı alarak karnını boydan boya kesiyor. Her yerinden kan akarken, bu korkunç manzara karşısında yere yığılan kalabalık, fanatikten gizli konular, gelecekteki olaylar veya bazı kişilerin kaderi hakkında sorular soruyor. Bokt, tüm bu sorulara, kehanet olarak kabul edilen cevaplarla karşılık veriyor. Tümü.

“Sayısız hacının dindar merakı giderildikten sonra, lamalar sakinlik ve ciddiyetle duaları yeniden okumaya başlarlar. Bokt sağ eliyle kandan biraz alır, ağzına götürür, üç kez üfler ve sonra büyük bir gürültüyle havaya fırlatır. Hızla ağzını açar.”

Yarayı eliyle kapatır ve her şey, bu şeytani operasyonun aşırı bir uyuşukluktan başka bir izini bırakmadan, ilk haline döner. Rahip tekrar atkısını vücuduna sarar, alçak sesle kısa bir dua okur ve her şey biter. Ve şimdi hacılar dağılır, en dindar olanlar hariç, onlar kanla lekelenmiş sunağı tefekkür etmek ve ona tapınmak için kalırlar. Bu korkunç törenler, Tataristan ve Tibet'in büyük manastırlarında yeterince sık gerçekleşir.

•'Bütün lamaların bu mucizeleri gerçekleştirme gücü yoktur. Örneğin, kendilerini kesme gibi korkunç bir yeteneğe sahip olanlar, yüksek rütbeli lamalar arasında asla bulunmazlar. Bunlar genellikle kötü karakterli, basit lamalardır ve meslektaşları tarafından pek saygı görmezler. Akıllı lamalar genellikle bu tür manzaralardan duydukları dehşeti dile getirirler. Onların gözünde tüm bu işlemler sapkın ve şeytanidir. İyi lamaların bu tür şeyleri yapma gücüne sahip olmadıklarını ve bu dinsiz yeteneği edinmeye çalışmaktan sakınmaya özen gösterdiklerini söylerler.'

“Yukarıdaki, lamaların sahip olduğu en dikkat çekici sie-fa, yani 'sapkın güçlerden' biridir. Benzer türden diğerleri daha az görkemli ve daha yaygın. Bunları evlerinde uyguluyorlar, halka açık törenlerde değil. Bir demir parçasını kızgın hale getirip dilleriyle yalıyorlar. Vücutlarında kesikler açıyorlar ve bir an sonra yaranın en ufak bir izi bile kalmıyor, vb., vb. Tüm bu işlemlerden önce dua edilmelidir.”

1870 yılında, Paris yakınlarında ikamet eden bir arkadaşını ziyaret ederken, yazara, Londra'da yeteneklerini sergileme fırsatı bulamayan ve "Ateş Yiyenler" olarak da bilinen bir grup sahtekarın, liderleri Lala Pokowra'ya başvurularak özel bir gösteri yapmaya ikna edilebileceği bilgisi verildi. Yazarın tanıdığı bu kişiler, kendi ülkelerine dönebilmelerini sağlayacak bir himaye sağlamasını rica etmişlerdi. Bu amaçla, birkaç beyefendi bir araya gelerek bir dizi özel gösteri düzenlediler; bunlardan ilkinin kısa bir özetini aşağıdaki anlatımda sunmayı amaçlıyoruz:

Seyircilerden üçü beklenen gösteriye zaten aşina olmuştu, geri kalanlar ise anlatılanların gerçekliğine tamamen şüpheyle yaklaşıyordu; özellikle de Korsikalı cerrah Dr. L., zekası ve bilimsel bilgisiyle bu hileyi tespit edebileceğini ısrarla savunuyordu. ■

Grup şatoya ulaşmadan önce akşam olmuştu ve Mons de L., onların yorgun olduklarını düşünerek, onları geri çekti.

Başlamadan önce ikramlar sunulmasını rica ettiler. Ancak hepsi bunu reddetti ve sonrasında olacaklara hazırlanmak için sıkı bir oruç tutmanın gerekli olduğunu açıkladılar.

Hazırlıklar neredeyse gece yarısına kadar tamamlanmadı ve ardından herkes eski zamanlarda yemekhane olarak kullanılan büyük bir salonda toplandı. Zemin siyah ve beyaz mermerle döşenmişti ve bu nedenle, cilalı zeminlerin ve halıların zarar görebileceği diğer odalara kıyasla, sergileyenler tarafından tercih edilmişti.

Salonun etrafında, tütsü ve aromatik buharlar yayan birkaç mangal yanıyordu; salon sadece parlak bir ateşle aydınlatılıyordu ve bu ateşe, sergilenecek olan demir çubuklar, meşaleler ve diğer maddeler yerleştirilmişti. Yaklaşık otuz beyefendiden oluşan izleyiciler, salonun bir ucundaki yükseltilmiş bir platforma yerleşirken, Korsikalı cerrah, Fransız fakültesinden iki kişiyle birlikte, gözlemlerini yapmak için en uygun konuma yerleştiler.

Herkes yerini aldıktan sonra, altı kişiden oluşan katılımcılar içeri girdi; bunlardan dördü belden kemerle bağlanmış ve neredeyse dizlerine kadar uzanan bir tunik giymişti, kolları, boyunları ve omuzları açıktaydı. Diğer ikisi ise Fakeerlerin alt sınıfının sıradan, kaba kıyafetlerini giymişti. Bu adamların hepsi aşırı derecede zayıftı ve vahşi siyah gözlerinin doğaüstü parıltısı vahşi ve iticiydi. Yedinci bir kişi daha vardı, Hindu değil, Avrupalı

bir amatör; Lala Pokowra'nın isteği üzerine bu görevi ona devredip platformda seyircilerle birlikte oturmasıyla, o an için onların Üstadı oldu.

Dört yarı çıplak adam önce kendileri için hazırlanmış minderlere oturdular, diğer ikisi ise başka işlerle meşguldü.

Ütüleri ısıtıp mangallarla ilgileniyorlardı. Yüksek tavanlı alana yükselen duman ve ateşlerin aralıklı parıltısı, uzanmış kendinden geçmiş yarı vahşi figürleri aydınlatarak bu geniş odada tuhaf ve eşsiz bir etki yaratıyordu. Geyik başlarının dallanmış boynuzları, yırtık eski bayraklar ve loş armalar, titrek ışıkta parıldayarak, altlarında uzanmış Doğu formlarıyla garip bir tezat oluşturuyordu. Bir süre hareketsiz kaldılar, ancak iki yardımcı birlikte durup alçak ve monoton bir tonda dualar okuyor ve zaman zaman ritmik bir şekilde gümüş ziller çalıyorlardı. Üstat flütle birkaç yumuşak nota çalana kadar kendinden geçmiş kişiler herhangi bir yaşam belirtisi göstermedi.

İlk vuruşta, av arayan dedektifler gibi başlarını kaldırdılar, sonra da müziğin ritmine göre bedenlerini sallamaya başladılar. Flageoletin sesleri daha tiz, daha yüksek, daha hızlı yankılandı; zillerin çarpışması daha şiddetli oldu; şarkıcıların boğuk sesleri daha da yüksek ve daha da yüksek diye bağırdı ve şimdi yerden fırlayan dört Fa-keer, her biri kendi ekseni etrafında dönüyormuş gibi, kolları açık, uzun saçları her dönen insan sütununun çevresinde denizde bir su hortumunun etrafındaki kara bulut saçağı gibi uçuşuyor. Flageolet daha hızlı ve daha hızlı çığlık atıyor; insan sarhoşları daha hızlı ve daha hızlı dönüyor, ta ki önce biri, sonra ikincisi, sonunda üçüncüsü kaskatı, kataleptik bayılmalara girene kadar. Dördüncüsü hâlâ dönüyordu ki, aniden bir elini havaya kaldırıp, Kızılderililerin bile kanını donduracak bir çığlık atarak, diğer eliyle kemerinden keskin bir bıçak kaptı ve uzattığı diğer kolunun etli kısmına sapladı. Yaradan bir kan seli fışkırdı, ancak ardı ardına bir başka yara daha açıldı, ta ki eller, yüz, boyun, göğüs ve kollar kan içinde kalana kadar.

Açık ağızlar, kocaman yaralar. Cerrahlardan biri solgun ve titreyerek öne fırladı ve Üstat'ın işaretiyle kendinden geçmiş olan durdu ve bilim adamı, bembeyaz bir yüzle, korkunç yaraları inceledi. —“Aman Tanrım! Her şey doğru!” diye bağırdı. Üstat'tan Hintçe birkaç kelime geldi ve şimdi kanayan yaratık hareketsiz duruyordu, Üstat'ın elleri hızla bir noktadan diğerine geçerek yaraları birbirine bastırıyor, hafifçe oynatıyor, üzerlerinde hızlıca hareketler yapıyordu ve işte! figür tekrar bir insan olarak ortaya çıktı.

Bütün cerrahlar, hatta şok edici manzaradan mide bulantısı ve bayılma geçirerek kaçmayan izleyiciler bile öne çıkıp, artık bozulmamış olan açıkta kalan bedene bakıyorlar; tek bir kesik bile kalmamış, iyileşmemiş bir yara izi bile yok. Sergileyene, uyarıcı bir bitki içeceği içeren bir fincan uzatılıyor; o da sessizce, hâlâ kötü kokan kanı vücudundan silerek, kayıtsız bir tavırla minderinin üzerine çöküyor.

Bu sırada ilahi söyleyenlerin sesleri alçak ve monoton bir tona bürünmüştü, ama hiç susmadılar. Şimdi sesleri tekrar yükseliyor, ziller tekrar çarpışıyor, flüt keskin tonlarını çıkarıyor ve kendinden geçmiş hallerinden uyanan düşmüş Fakeerler sallanmaya, dans etmeye, dönmeye, savrulmaya başlıyorlar.

Biri alev alev yanan ateşe doğru atılıyor ve kızgın bir demiri kapıp uzattığı diliyle yalıyor; diğeri bir avuç yanan kömürü toplayıp kıymetli bir lokma gibi çiğniyor, sonra yanan közleri başının üzerinde döndürerek yığınlar halinde topluyor, üzerlerine yatıyor, onları kucaklıyor, çıplak göğsüne bastırıyor ve dönen bir ateş sütunu gibi görünene kadar onlarla dans ediyor. Bıçaklar tekrar parlıyor, kan açık yaralardan fışkırıyor, ama şimdi titreyen seyircilerden yalvaran çığlıklar ve hatta feryatlar yükseliyor. Birçok sesten "Bu cehennem oyununa son verin!" diye bağırışlar yükseliyor. Bazıları

Kimisi baygın düşüyor, kimisi kulaklarını tıkıyor, kimisi gözlerini kapatıyor, kimisi de bir Gorgon'un kafası karşısında taşlaşmış gibi duruyor. Hepsi sinirleri bozulmuş, güçsüz düşmüş ve kimisi korkmuş çocuklar gibi ağlıyor. Durdurma sinyali aceleyle ve acıma duygusuyla veriliyor; acıma duygusu, pis kokan kurbanlara değil, şok olmuş izleyicilere yönelik.

Yine Üstat ve iki yardımcısı hareketsiz figürlerle meşgul olmaya başlarlar. Kütükler gibi pasif ve hareketsiz dururlar. Kan kurur; yeni üflenen yaralar meşgul eller tarafından bastırılır, bedenler okşanır ve silinir, iyileşir ve tek bir iz bile kalmaz. Titreyen seyirciler onlara doğru yaklaşırken, ellerini üzerlerinde gezdirir ve birbirlerine dönerek haykırırlar: "Bu şeytanların işi, hiç şüphe yok!" Evet, her zaman böyledir. Cehaletin açıklama gücünü aşan her bilim, her zaman şeytanın işidir ve bu tür sergiler ne kadar korkunç, insanlığa ve doğanın her duygusuna iğrenç olsa da, madde bilimcisini, maddenin henüz ortaya koymadığı kadar muazzam derecede güçlü bir maneviyat alanının var olduğuna ikna etmek için bunlara ihtiyaç duyar ve bu alan keşfedilene kadar bilim, cehalet ve batıl inancın sıradan çaresine başvuracak ve şöyle haykıracaktır: "Bu şeytanların işi, hiç şüphe yok!"

Yukarıdaki gibi dehşet verici bir anlatı, tıpkı bir önceki gibi, onu güçlendirecek ek tanıklıklara ihtiyaç duyar. Okuyucu, Prenses de Belgiojosa'nın "Souvenirs de Voyage en Asie Mineure et en Syrie" adlı büyüleyici eserinde yazdığı bir taslağı inceleyerek bunu bulabilir. Bu anlatı, 1868 yılında Londra Spiritual Magazine'de çevrilmiş ve yayınlanmıştır ve biz de bu derginin sayfalarından mükemmel bir çeviriden faydalanıyoruz.

"Diğer birçok şaşırtıcı şeyin yanı sıra, Fransa'nın İran Büyükelçisi olan, rasyonalist ama samimi ve iyi bir gözlemci Kont de Gobineau, İran'daki herkesin, Müslümanlar da dahil olmak üzere diğerlerinin, kendisine Nossayrilerin,

Pers'teki başlıca mezheplerden biri olan Nosayriler şu mucizeleri gerçekleştirirler: Odanın ortasına büyük bir mangalı ateşle doldururlar ve bir müzisyen tar adı verilen küçük bir davul (dombeck olarak da adlandırılır) çalarken, Nosayri ateşe yaklaşır. Heyecanlanır, coşar, kollarını ve gözlerini şiddetli kasılmalarla göğe doğru kaldırır. Sonra yüzünden ve vücudunun her yerinden terler akacak kadar heyecanlandığında, yanan bir kömürü alır ve ağzına koyarak ağzından alevler çıkacak şekilde üfler. Bundan hiçbir şekilde zarar görmez. Sonra kendini ateşin ortasına oturtur, alevler yükselir ve sakalında oynar, ona zarar vermeden okşar. Ateşin ortasındadır ve elbisesi yanmaz; sonunda mangala uzanır ve bundan hiçbir zarar görmez. Kimileri tamamen yanmış bir fırına girer, istedikleri kadar orada kalır ve kazasız bir şekilde tekrar çıkarlar. Bu insanların ateşle yaptıklarını, diğerleri havayla yapar. Eşleri ve çocuklarıyla birlikte, ne kadar yüksekten düşerlerse düşsünler, hiçbir zarar görmeden kayalardan atlarlar. Bir Pursadeh veya Pur soyundan gelen biri, bu olağanüstü olayları şöyle açıklamıştır: 'Doğadaki her şey Tanrı'dır dediğine göre, her şey gizlice ama tam anlamıyla Tanrı'nın her şeye kadir gücünü içerir. Bu gücü harekete geçirmek ve görünür kılmak için yalnızca inanç gereklidir. Bu nedenle, inanç ne kadar yoğun ve eksiksiz olursa, ortaya çıkan etkiler o kadar harika olacaktır. Mucizeleri yalnızca havadan ve ateşten değil, görünüşte en aşağılık nesnelerden de çıkarabiliriz. İçsel erdemimizi, ne olursa olsun, harekete geçirmek istiyorsak, yalnızca karşı konulamaz inanç aracını uygulamamız gerekir [ve] o zaman hiçbir şey imkansız değildir.' İşte Xossayris'in fikirleri böyledir.

"Güzel bir sabah, divanımda uzanmış, metal bir sobadan çıkan ve kapalı odamı saran kömür dumanlarının neden olduğu sersemlik ve baş ağrısını atmaya çalışırken, beyaz bir pelerin giymiş, gri sakallı, gri keçeden sivri bir şapka ve yeşil bir sarık takmış, canlı gözlü ve açık sözlü, iyi huylu yaşlı bir adamın içeri girdiğini gördüm. Yaşlı adam, kendisini mucizeler gerçekleştiren bazı Dervişlerin başı olarak tanıttı ve büyük Müftünün bana

onların faaliyetlerini göstermek için gönderdiğini söyledi. Ona en içten teşekkürlerimi sundum ve önerdikleri gösteriye tanık olmaya tamamen hazır olduğumu ifade ettim. Yaşlı adam kapıyı açtı, bir işaret yaptı ve müritleriyle birlikte hızla tekrar ortaya çıktı."

“Sekiz kişiydiler ve itiraf etmeliyim ki, yolculuğum sırasında bir ormanın köşesinde onlarla karşılaşsaydım, görünüşleri bana pek hoş gelmezdi. Giysileri paramparçaydı, uzun sakalları kesilmemişti, yüzleri solgundu, bedenleri zayıflamıştı, gözlerinde tarif edilemez bir vahşilik ve bitkinlik vardı; bunların hepsi, liderlerinin açık, gülümseyen yüzü ve biraz neşeli kıyafetiyle son derece tezat oluşturuyordu. Bu adamlar içeri girer girmez onun önünde yere kapandılar, bana kibarca saygı gösterdiler ve uzakta oturarak yaşlı adamın emirlerini beklediler; o da benim emirlerimi bekliyordu. Bir dereceye kadar utanç duydum ki, seans benim emrimle olsaydı bu utanç daha da büyük olurdu. Neyse ki tamamen masumdum ve bu düşünce bana biraz özgüven verdi, ama ne olduğunu bilmediğim bir şeyin başlangıcı için işaret vermeye cesaret edemedim. En büyük aldatmaca sahnesini bekliyordum, ki bunu da görecektim. Nezaket gereği alkışlamak zorunda kalacağım ve iyi terbiyem gereği de kendimi kandırılmış gibi göstermem gerekecek.

"Zaman kazanmak için kahve ikram ettirdim, ama şef bunu kabul etti."

Öğrenciler, kendilerini maruz bırakacakları sınavların ciddiyetini öne sürerek özür diledi̇ler. Onlara baktım; bir ev sahibinin, daha doğrusu saygıdeğer bir üstadın ziyaretini bekleyen adamlar kadar ciddiydiler. Kısa bir sessizlikten sonra, yaşlı adam bana bu çocukların başlayıp başlayamayacağını sordu ve ben de bunun tamamen kendilerine bağlı olduğunu söyledim. Cevabımı bir teşvik olarak algılayarak işaret verdi ve Dervişlerden biri ayağa kalktı; sonra reisinin önünde yere kapandı ve toprağı öptü; reis, kutsama verircesine başına kemerlerini koydu ve anlamadığım alçak sesle birkaç kelime söyledi. Sonra ayağa kalkan Derviş,

cübbesini, keçi postunu çıkardı ve arkadaşlarından birinden sapı küçük çanlarla süslenmiş bir hançer alarak odanın ortasına yerleşti. Başlangıçta sakin ve kendinden emin olan Derviş, içsel bir eylemin gücüyle yavaş yavaş canlandı. Göğsü şişti, burun delikleri genişledi ve gözleri yuvalarında inanılmaz bir hızla döndü. Bu dönüşüme, şüphesiz, diğer Dervişlerin müziği ve şarkıları eşlik etti ve yardımcı oldu; monoton bir resitatif ile başlayan Dervişler, hızla modüle edilmiş çığlıklar ve bağırışlara geçtiler ve tefin düzenli vuruşları bunlara belli bir ölçü kazandırdı. Müzikal ateş doruk noktasına ulaştığında, ilk Derviş, bu hareketlerin farkında olmadan, sanki yabancı bir güç tarafından hareket ettiriliyormuş gibi, mızrağı tutan kolunu sırayla kaldırıp indirdi. Vücudunda kasılmalar ve seğirmeler yayıldı ve çığlıkları o kadar çok yükseldi ki, arkadaşlarını o kadar alçakgönüllü yardımcı rolüne indirgedi ki, sesini onlarınkine karıştırdı. Ardından müziğe dans eklendi ve baş Derviş o kadar şaşırtıcı sıçramalar yaptı ki, çıplak bedeninden terler aktı.

ve bu korkunç sahneye son vermek için elimi bir hareketle oynatmaktan kendimi alamadım.

"'Hanımefendi biraz daha yakından bakmak ister misiniz?' dedi yaşlı adam, beni dikkatle inceleyerek. Yaralı adama yaklaşması için işaret verdi ve hançerin ucunun gerçekten yanağından geçtiğini fark etmemi sağladı; parmağımla ucuna dokunmadan tatmin olmayacağını söyledi."

"Bu adamın yarasının gerçek olduğundan emin misiniz?" diye soruldu bana. "Bundan hiç şüphem yok," diye kesin bir dille yanıtladım.

"Yeter artık. Oğlum," diye ekledi, muayene boyunca ağzı kanla dolu ve hançer hâlâ yarasında olan Derviş'e, "git ve iyileş."

Derviş eğildi, hançerini çekti ve yanındaki adamlardan birine dönerek diz çöktü ve yanağını uzattı; bu adam da kendi tükürüğüyle yarayı içten ve

dıştan yıkadı. Bu işlem birkaç saniye sürdü, ancak yaralı adam ayağa kalkıp yana döndüğünde yaranın tüm izleri kaybolmuştu.

“Başka bir derviş de aynı törenler altında kolunda bir yara açtı ve bu yara aynı şekilde iyileşti. Üçüncüsü beni dehşete düşürdü. Büyük, eğri bir kılıçla silahlanmıştı; kılıcın iki ucundan elleriyle kavrayıp, içbükey tarafının kenarını karnına bastırarak, bir tahterevalli hareketi yapar gibi kılıcın içeri girmesini sağladı. Kahverengi ve parlak teninde anında mor bir çizgi belirdi ve yaşlı adama yaranın daha fazla ilerlemesine izin vermemesini rica ettim. Gülümsedi ve beni temin etti.”

Bana hiçbir şey görmediğimi, bunun sadece bir giriş olduğunu; bu çocukların uzuvlarını, gerekirse kafalarını bile, kendilerine hiçbir rahatsızlık vermeden, cezasız bir şekilde kopardıklarını söyledi. Sanırım benden memnundu ve beni onların mucizelerine tanık olmaya layık gördü; bu da beni pek de gururlandırmadı.

“Ama gerçek şu ki, düşünceli ve şaşkın kaldım. Bu neydi? Gözlerim onları görmemiş miydi? Ellerim onlara dokunmamış mıydı? Kan akmamış mıydı?’ En ünlü sihirbazlarımızın tüm numaralarını hatırladım, ama gördüklerimle kıyaslanabilecek hiçbir şey bulamadım. Son derece saf ve cahil insanlarla karşı karşıyaydım; hareketleri son derece basitti ve en ufak bir yapmacıklık izi bile göstermiyordu. Bir mucize gördüğümü iddia etmiyorum ve kendi adıma nasıl açıklayacağımı bilmediğim bir sahneyi sadakatle anlatıyorum. Ertesi gün, uzun yıllar Angora'da İngiliz Konsolosu olan Sayın Petraechi, bu tür birçok mucizeyi anlattı ve Dervişlerin doğal, daha doğrusu doğaüstü sırlar sahibi olduklarını ve bu sırlar sayesinde Mısır rahiplerinin mucizelerine eşdeğer işler başardıklarını söyledi.”

1852'de Küçük Asya'yı ziyaret eden M. Adalbert de Beaumont, Kontes de Belgiojoso'nun bahsettiği aynı mucizelerin gerçekliğini doğrulamaktadır. Ona göre, dans eden dervişler heyecanlarının doruk noktasına

ulaştıklarında, kızgın demiri kapıp ısırır, dişlerinin arasında tutar ve dilleriyle söndürürler. Diğerleri ise bıçak ve büyük iğneler alıp yanlarını, kollarını ve bacaklarını delerler; bu yaralar anında iyileşir ve iz bırakmaz.

Bu akıl almaz dehşetlere son verme zamanı geldi. Doğu Hint spiritüalizmine dair sadece bir örnek daha sunacağız, ancak benzer olaylar ve kişisel deneyimlerimiz ciltler dolusu bilgi içeriyor.

1860 civarında Bengal'de, uzun yıllar hizmetinde bulunduğu zengin bir Arap'tan Ali Achmet adını almış bir Faker yaşıyordu. İnancına ihanet etmiş ve ahlaki açıdan pek saygı görmemiş olsa da, mucizevi yetenekleri şehri ziyaret eden yabancılar arasında büyük bir üne kavuşmasını sağlamıştı. Hamisinin ölümünden sonra Ali, "babasının ruhunun" çok sevdiği yeryüzündeki yerleri tekrar ziyaret ettiğini ve dünyevi hayatta yarım bıraktığı bazı iyilikleri yerine getirmekle yükümlü olduğunu, bu yüzden en sevdiği kişiyi tekrar benimsediğini ve ona haber verdiğini iddia etti.

Ona, Arabistan'daki her Dervişi, Hindistan'daki her Faker'ı alt edebilecek bir güce sahip olmasını sağlayacağını söyleyen bir ses tonuyla konuştu. Bu ruh sözünü tuttu. Ali gittiği her yerde büyük bir ün kazandı ve evlat edindiği babasının servetinin mirasçısı olarak gösterilerini cömertçe sundu; ancak aşırı kibiri onu, takdir eden tanıklar bulabildiği her yerde gösterilerini sergilemeye yöneltti. Yazara karşı tuhaf bir dostluk kuran Ali, zamanının büyük bir bölümünü ona ve arkadaşlarına mucizevi güçlerini sergilemekle geçirdi.

Bu adamın huzurunda, ölmüş kişilerin ruhları gerçekten de arkadaşlarının önünde görünmüştü. Bu ruhların suretleri, akşamın azalan ışığında kusursuz bir netlikle ayakta dururken ve tamamen tanınabilecek kadar uzun süre kalırken görülmüştü. Ruh yüzleri, uzak manzaralar ve yabancı ülkelerde yaşayan canlı kişilerin suretleri, yazarın bu amaçla dairesinde tuttuğu bir aynanın yüzeyinde sık sık gösteriliyordu. Sokaktan

bir çocuğu çağırmak, eline mürekkep, ceviz veya mantar suyu dökmek ve ardından onu "biyolojikleştirerek" çağıranın çağırmak istediği suretleri görmesini ve tarif etmesini sağlamak gibi sıradan yöntemler, bu Üstadın dikkatini çekmeyecek kadar önemsiz güç aşamalarıydı.

Hırsızları tespit ettikten, kayıp eşyaları bulduktan, havaya kaldırıldıktan, birkaç kez arazide taşındıktan ve modern spiritüalistler arasında yeterince tanıdık olan her türlü görüntü, ses ve garip olayı ürettikten sonra, Sahtekar sık sık dinleyicilerine aniden, uzak diyarlardan kendilerine bir nesne getirilmesini isteyip istemediklerini sorardı ve olumlu bir cevap verildiğinde ve istenen nesne söylendiğinde, mırıldanarak yapılan bir dua, sevgili yardımcı ruhuna sessiz bir yakarış veya belki de alçak sesle söylenen bir şarkı, binlerce mil öteden taşınması veya okyanusun ötesinden getirilmesi gerekse bile, istenen şeyin ortaya çıkmasıyla sonuçlanırdı.

Benares'te yaşayan birçok kişi, yaklaşık otuz yıl önce, bu sihirbazın Şiva Tapınağı önünde binlerce kişinin huzurunda gücünü sergilediği ve üç küçük, yarı çıplak Hintli çocuğu art arda bir direğe tırmandırdığı, yaklaşık yarı mesafeye ulaştıklarında ise aniden ortadan kayboldukları zamanı hâlâ hatırlayacaktır. Sonuncusu gözden kaybolduktan iki dakika sonra, seyircilerden gelen bir çığlık, üçünün de direkten yüz metre uzakta bir platoda bulunduğunu ve orada aniden ortaya çıktıklarını duyurdu. Sihirbaz, olayı şöyle açıkladı: Küçük tırmanıcılar, kendisinin Akasa (yaşam sıvısı) çemberini direği çevreleyecek şekilde yönlendirdiği bir noktaya tırmandıklarında, Pitris, onun yardımsever dostunun ruhu önderliğinde onları yakaladı, kendi Akasa'larında (ruhsal atmosferlerinde) sakladı ve ancak onları yukarıda bahsedilen platoya yerleştirdiklerinde tekrar dışarı çıkardı. Küçükler büyülenmişti ve havada uçuşlarını hatırlamıyorlardı.

Canlı bir ağaçtan kopardığı bir dalı toprağa saplayıp, elini dalın üzerine uzatarak veya parmaklarını dala doğru tutarak, yirmi dakikadan kısa bir

sürede yaprak, çiçek ve meyve veren yeni bir ağacın filizlenmesini sağlayabiliyordu.

Bu garip yaratık bir gün yazarla yalnız kaldığında, arkadaşına çift dilli konuşmadığını, çift kılık değiştirmediğini (yani gizli bir alet kullanmadığını) kanıtlayacak bir şey göstermesi istendi.

[11.] Kardeşim ne görmek isterdi? diye sordu Ali.

“Ali ne yapabilir ki?” “Bakın! Ali çift elbise giymiyor!” diye bağırdı Fakeer, üst giysisini tamamen çıkararak. “Pekala—devam edin! Pitrilerin suretlerini şu su dolu vazoda göstermelerini sağlayın.” İşaret edilen vazo şuydu:

Dış avlunun gölgeli bir yerinde duran büyük taş bir su deposu vardı. Ali konuşmadı, ancak her zamanki gibi yanında taşıdığı asasını anında depoya doğru uzattı; depo gözle görülür şekilde salınmaya başladı. Ağırlığı muazzamdı. En az altı galon su içeremezdi, ancak Faker'in düğümlü asası ona doğru uzatılır uzatılmaz, avluda kaymaya başladı; daireyi dışarıdan ayıran açık cam kapılara ulaştı; kapıları kapatmak için zeminde metal bir oluk vardı.

Burada taş yolcu, canlı bir varlık gibi durakladı, sonra sanki bir tefekkürden geçmiş gibi yavaşça ama istikrarlı bir şekilde yerden bir ayak yukarı yükseldi, cam kapılardan içeri girdi, sonra nazikçe yere indi ve hala kayarak kendini Sahtekar'ın ayaklarının dibine yerleştirdi. "Kardeşim bana Pitris'e tatlı hava soluma imkanı verecek mi?" diye sordu Sahtekar. Bu söz, o odada ruhları çağırmak için sıklıkla kullanılan, elektrikli bir bataryadan geçirilen ozon akımlarına atıfta bulunuyordu. Ayrıca, içinde tütsü ve aromatik parfümler bulunan, yarı yanmış birkaç mangal da vardı. Bunlar, taş tankın sabit durduğu yerin etrafına dairesel bir şekilde yerleştirilmişti.

Pil çalışır duruma getirildi ve mangallar yakıldı, Fakeer memnun görünüyordu ve ardından şunlar oldu: Yanan tütsünün dumanları, her zamanki gibi onları almak için hazırlanmış havalandırma deliklerine yükselmek yerine, dışarıdan bir güç tarafından bükülerek tankın içine doğru yoğunlaştı. Fakeer şimdi bu kabın etrafında birkaç kez dolaştı, ellerini ona doğru uzattı ve kısık sesle kendi ilahisini mırıldandı. Tek tanığını vazonun kuzey tarafında, ancak mangalların çemberinin dışında durması için yönlendirdi ve tam karşısına geçti; sonra ikisi de tanktaki suyun tamamının kaybolduğunu, tankın boş olduğunu fark etti!

Bir kez daha kabın etrafında daireler çizerek hareket eden, Reichenbach'ın duyusal varlıklarının kabukları, kristalleri ve parmakları gibi Akasa (yaşam sıvısı) ile akan elini uzatan adam, işte! Su tekrar köpürerek geri geldi, boş kaba aşılanmış ruhsal yaşamın kristalleşme süreci altında, sıvının çözündüğü gazlar tekrar birleşerek havuz yüzeye ulaştı ve daha önce bulunduğu tam seviyeye ulaşmış gibi göründü. Tekrar kabın güneyine yerleşen ve arkadaşını daha yakına gelmeye çağıran adam, her birinin bir elini tankın kenarına koyarken, durgun suyun yüzeyinde figürler belirmeye başladı. Gözlemcinin tanıdığı on yedi form, suyun sakin aynasında yavaş bir şekilde art arda belirdi ve kayboldu. Görünen varlıkların çoğu, uzun zamandır sessiz diyarın sakinleri olan ruhları temsil ediyordu; ancak bazıları uzak diyarlarda ikamet eden dostlardı ve bunlar, o sırada muhtemelen ikamet ettikleri yere uygun manzaralarla çevriliydi.

Her resim net, belirgin, gerçekçi ve sunulan bireyin özelliklerini son derece yansıtıyordu ve tüm bu hayal dünyası, son zamanlarda çok popüler hale gelen iki spiritüalist özdeyişi çarpıcı bir şekilde örneklendiriyordu: "Ölü yoktur" ve "Ruhani varoluşta ne zaman, ne mekan ne de madde engelleri vardır." Görülen son şekiller, iki tanığın kendilerine aitti. Ancak ikisi de o sırada giydikleri kıyafetleri temsil etmiyordu; biri uzaktaki bir gardıropta paketlenmiş bir üniformayla, diğeri ise -Faker'inki- çoktan bir kenara

bıraktığı Arap kıyafetiyle görünüyordu. Benzerliklerin tartışılmaz doğruluğu, ancak sunulan kıyafetlerdeki tuhaf değişiklik, iki gözlemciyi bu gösterinin bir şeyi göstermek için tasarlandığına ikna etti.

Resim serisinin tamamının irade ürünü olduğunu, medyumların zihinlerini keşfederek temsillerini, hizmet etmek istedikleri kişilerin hafızalarında yer eden veya kalıplaşmış imgelere göre şekillendiren yardımcı ruhların eylemleri olduğunu savunuyorlardı.

Hindistan, Çin ve diğer doğu ülkelerinden gelen Avrupalı misyonerlerin mektupları, yılan oynatıcıları, Hintli sihirbazlar vb. hakkındaki popüler anlatılar, özellikle Baylar Salt, Lane, Wolff, Laborde, Bayanlar Poole, Martineau ve diğerlerinin yazıları, bu çağı Doğu'da gerçekleştirilen büyülü harikalarla o kadar aşina kılmıştır ki, bu bölümde yer alan sınırlı sayıdaki anlatının bile eklenmesi, bu nitelikteki pratik ve olumlu bir çalışmada, "biz de bunları gördük ve bunlara tanıklık edebiliriz, hatta daha fazlasını da yapabiliriz" demenin gerekliliğini hissetmeseydik, gereksiz sayılabilirdi; ancak yine şu soru ortaya çıkıyor: Bu tür şeyler, yukarıda açıklanan tüm çabalar ve inisiyasyon süreçleri veya nadiren bahşedilen doğal gizli yetenekler olmadan yapılabilir mi? Bu konuda, daha önceki bir bölümde bahsettiğimiz, durugörü yeteneği ve olağanüstü berraklığıyla tanınan küçük Hindu kızı Sonoma'nın babası, soylu bir Brahman'ın verdiği felsefi bir parçayı bir kez daha ekliyoruz.

Şimdi bahsettiğimiz Brahman, Malabar doğumlu olup, elli yaşına kadar münzevi ve bekâr bir yaşam sürmüştür. Oruç, perhiz ve tefekkür yoluyla elde ettiği olağanüstü gücünün tam olarak ortaya çıkmasıyla, birinci dereceden bir Yoge ve Yaşlılar Konseyi üyelerinden biri olmuştur.

Bazen sadece havada süzülmekle kalmıyor, Orissa nehrinin kıyısında yapılan ciddi bir ayin sırasında da kalabalığın başlarının üzerinde yüz metreden fazla bir mesafede havada süzülüyordu. Brahman

Nehir yönüne doğru hareket etti ve eğer endişeli izleyicilerin zihinlerindeki büyük karışıklık, onu taşıyan ruhani rehberlerinin astral sıvının akışını kırıp onu nehir kıyısına nazikçe bırakmaya zorlamasaydı, şüphesiz nehrin karşı kıyısına sürüklenmiş olacaktı.

Bu hava yolculuğunun ardından Brahman, kamusal hayattan çekildi ve kendini yalnızca ellerini hastaların üzerine koyarak gerçekleştirdiği, hastaları iyileştirme görevine adadı. Bazen önemli bir hastalığı iyileştirmek amacıyla saatlerce, hatta günlerce oruç tutardı; ancak bu özveriler, soylu hekimin ne kadar şiddetli olursa olsun hastalığa karşı kaçınılmaz zaferinde her zaman etkisini gösterirdi.

Yazarla birlikte bir keresinde, sekiz hafta boyunca gömülü kalmış bir sahtekarın mezardan çıkarılıp, mükemmel bir sağlık ve neşe içinde hayata döndürüldüğü bir olaya şahit olan Brahman, mezarı korumakla görevlendirilmiş askerlerinin komutasındaki bir İngiliz subayı tarafından, toplanan kalabalığa hitap etmesi ve tanık oldukları olayları açıklaması için ısrarla rica edildi. Brahman tereddüt etmeden şöyle cevap verdi: “Tanrı tüm bu sihirli işleri her gün gözlerinizin önünde gerçekleştirmiyor mu, yine de bunların gerçekleşmesine hayret etmiyor musunuz? Onun yöntemi ile sihirbazların yöntemi arasındaki tek fark, Tanrı'nın her şeye, büyümesi veya varlığını sürdürmesi için yeterli olan yaşam payını vermesidir. Sihirbaz ise, nesneye başlangıçta ait olandan daha fazla yaşam payı verir ve tıpkı kendisi gibi iyi veya kötü ruhların yardımını çağırarak, onlar da kendi yaşam prensiplerinden bir pay getirirler.”

"Böylece sihirbazın sanatı, doğanın kendi yardımı olmadan verebileceğinden daha fazla yaşam sıvısını biriktirmek ve dağıtmakta yatar. Doğanın süreç içinde yavaş yavaş yaptığı her şey..."

"Büyüme ve değişim süreçlerinde sihirbaz, elindeki daha geniş malzeme stoğu sayesinde bunu hızla gerçekleştirir." Burada bulunan misyonerlerden

biri, bu tür gösterilerin Tanrı'nın iradesine doğrudan aykırı olup olmadığını sordu; çünkü eğer Tanrı bunları insanlığın kullanımı için tasarlamış olsaydı, sihirbazın gerçekleştirdiği kadar hızlı değişim süreçleriyle kendisi de bunları gerçekleştirirdi.

yedi binaya bakın ," diye yanıtladı Brahman, güneş ışığında parıldayan kubbeleri ve tapınak süslemeleriyle şehri işaret ederek. "Tanrı taşları, bakırı, pirinci ve gümüşü yarattı, ama onları bir araya getirmedi, onlardan bir şehir oluşturmadı. Yeryüzünün zenginliklerini verdi ve insanın aklına ilham vererek başarıya giden yolu gösterdi, ama işi insana bıraktı ve insan, başkasına zarar vermeyecek şekilde ne yapabilirse yapsın, yapmalıdır; çünkü insanın iradesi, Tanrı'nın iradesinin sadece minyatür bir yansımasıdır."

“Şu güllere bakın! Bir zamanlar toprağa dikilmiş küçük bir filiz, küçücük bir dal parçasıydılar. Doğal büyüme süreçlerine bırakılsalar, yavaş yavaş havaya yükselir, topraktan besin, atmosferden ışık ve ısı toplarlardı. Bütün bunları, yaşam enerjisi Akasa'nın filizin içinde çalışması ve onu ağaca, ağacı da yapraklara, dallara, çiçeklere ve tohumlara dönüştürmesi sayesinde yaparlar; fakat toprağa dikilmiş o küçük dal parçası, insanların ve ruhların bolca döktüğü Akasa tarafından beslenir ve sulanırsa, doğanın süreçlerini beklemez, hemen filizlenir, çiçek açar, tohum verir ve ölür; hem de doğanın daha yavaş büyümesinin emrettiği gibi bir ay yerine bir saat içinde.”—“Peki ya gömülü Fakeer?” diye sordu subaylar.

"O, oruç ve yıllarca süren çileyle zayıflamış, neredeyse bir arada kalmış bedene sahip olan kişidir. Onda sadece kemik, sinir ve incelmiş madde kalmıştır. O, her şeydir."

Akasa—tüm güç, tüm yaşam. Onu mezara koyduklarında, ruhu kendinden geçme yoluyla özgür kaldı. Bedeni hayatta kaldı, doğru, çünkü

Akasa'nın küçük bir kısmı kaldı—madde parçacıklarını bir arada tutmaya yetecek kadar.

Sanki bir saat durdurulmuş ve ardından dış havanın hiçbir etkisinin ulaşamayacağı veya parçacıklarının aşınmasına neden olamayacağı havasız bir alıcıya yerleştirilmiş gibiydi; muhafazasından çıkarıldığında, durduğu yerden çalışmaya devam ediyordu.

"Siz, Fakeer'in mezardan çıkarıldığını, balmumunun çıkarıldığını ve doğal havanın doğal geçitlere girdiğini gördünüz. Kullanılan sürtünme, uyuyan işlevleri yeniden uyandırdı; çevredekilerin Akasa'sı, alıcı forma akınlar halinde döküldü. Ruh, geri dönmesi gereken döneme dair uyarılmış olarak, zarar görmemiş bedene geri çekilir ve böylece yeniden girerek, insan saatin durduğu yerden yaşamın mekanizmasını yeniden başlatır." Ancak subaylar, böyle bir işlemle gömülebileceklerini veya herhangi bir sıradan insanın gömülebileceğini ve ardından dünyevi yaşamlarına yeniden dönebileceklerini bilirlerdi.

Brahman gülümsedi ve onların güçlü bedenlerine bakarak şöyle cevap verdi: " Ruhları bedenlerine çok sıkı bağlıydı. Ruhları yarı gelişmiş, bedenleri aşırı gelişmiş değildi. Hayır; onlarla birlikte trans hali tam olamazdı ve ruhsal bedenlerinin yaşam ilkesi madde parçacıklarıyla o kadar iç içe geçmişti ki, ruh ancak ölümle bedenden tamamen ayrılabilirdi ve bu bedenlerdeki yaşam yollarını kapatan herhangi bir şey, ruhu tamamen ezip yok edecek kadar onlara zarar verirdi." " Hayır ! Hayır! Maddi yasalara bu kadar saygısızlık gösterebilen ancak yarı ölü bir münzevi olabilirdi."

Her sihir gösterisi, ruhun madde üzerindeki zaferiydi. Ancak bu zaferlere ulaşılabilmesi için ruhun çok güçlü ve maddenin engellerinin az olması gerekiyordu. Subaylar geri çekildi, ancak aralarından herhangi birinin diri diri gömülmeye hazırlanmak için tuttuğu oruçlar hakkında hiçbir haber yayılmadı. Bu Brahman, ağır ve zahmetli işlerin yapılması için daha

dünyevi ve toprağa bağlı ruhların hazır bulunduğunu, uçmak, havada yürümek, ateşe direnmek, metal üretmek, bitkilerin aniden filizlenmesini sağlamak veya nesneleri havada taşımak gibi yanıltıcı, büyülü veya temel güç gösterilerinde ise Doğu'da Ginn veya Genii olarak adlandırılan temel ruhların her zaman yardıma hazır olduğunu ve insanın onlar üzerindeki kontrolünün ve onların hizmetinde yaptıkları işlerin, varlık ölçeğinde ilerlemelerine fayda sağladığını ve yardımcı olduğunu öğretir.

Bu varlıklar elementlerde bolca bulunur, çok güçlüdür ve insana Tanrı ve büyük Hükümdar gibi bağlanmaya meyillidirler. Eğer insan kötülükten zevk alırsa, doğadaki kötülük ona iğnenin mıknatısa çekilmesi gibi kaçar; oysa saf gezegen ruhları, iyi melekler veya adil ve doğru insanların ruhları, kötü insanların yaydığı kötü etkilerden aynı şekilde uzaklaşırlar.

“Tanrı tarafından terk edildim, iyi meleğim tarafından bırakıldım!” diye feryat eder kötü insan. Asla! Ama kötülük, insanı Tanrı'dan uzaklaştırır ve iyi melekleri ondan uzaklaştırır. Onlara kapıyı kapatır ve kendi kötü amaçlarının inşa ettiği ve aynı derecede alçalmış doğaların sempatisiyle güçlendirdiği kaleye çekilir. 'Ey insan, kendinden kork! Ve yalnızca kendi tasavvur ettiğin Şeytan'ın önünde titre!' İyi ve kötü tüm insanlar, bu bölümde ayrıntılı olarak açıklanan fiziksel süreçlerle yüksek ruhsal güçlere ulaşabilirler, ancak çok azı ruhsal güçten bağımsız olarak var olabilecek en yüksek iyiliğe ulaşabilir. Yine de,

Bunu arzu edenler için, yollar burada açıkça belirtilmiştir. Hiçbir şey göz ardı edilmemeli veya boş bir batıl inanç olarak bir kenara atılmamalıdır. Gizli güçler gezegenlerde, yıldızlarda, güneşlerde, sistemlerde bulunur; atmosferlerde, bitkilerde, taşlarda, minerallerde, sularda, buharlarda ve canlı varlıklarda mevcuttur. Doğa her zaman bir denge talep eder. Her insan organizmasında madde veya ruh her zaman üstün olacaktır ve hangisi baskın gelirse, çevresindeki tüm nesnelerden kendi gücüne denk bir güç niteliği çeker.

Böylece kaba insan, görgüsüz besleyici, şehvet düşkünü, cimri, doğada kendi uzmanlık alanlarını besleyen ve zevklerine hitap eden element niteliğini ve ruhsal yaşam karakterini bulur. Aynı yasa bu durumun tersi için de geçerlidir ve bu nedenle bir aziz veya en kötü günahkârın her biri sihirli güçlere ulaşabilir; ancak sihir, gül tohumuna düştüğünde açan güle hayat veren veya çürüme yığınlarına ışığı düştüğünde zararlı mantarı canlandıran güneş ışını gibidir.

Ruhsal güçler iyilik ve fayda için tasarlanmıştır, aksi takdirde insanoğlunun erişimine açık olamazlardı. Gelecek çağlarda, yeryüzü ve üzerindeki canlıların tamamı ruhsal hale geldiğinde, şu anda sihir olan şey o zaman sıradan bir uygulama haline gelecektir. Gökyüzü yeryüzünü öpecek ve iki alemin sakinlerini ayıran ince perde o kadar şeffaf hale gelecek ki, her göz onun gizemini delip geçecek ve kutsal vahiylerinden sevinç duyacaktır. O zamana kadar “bilgi güçtür” ve tüm insanlar bilgi yoluyla sihir sanatının gücüne ulaşabilirler.

THE WHIRLING DERVISHES

BÖLÜM XII.

Moğollar Arasında Büyü.

Doğu'nun az sayıda ulusu, Çin kadar büyüye bağlılık gösterir; köken önceliği tarihin tartışma konusu olan bu halkın, Hindistan ile bile yarışabilecek bir geçmişe sahip olmasına rağmen, tarihin izini sürebildiği veya geleneğin tanıklık edebildiği en eski dönemlerden günümüze kadar, Çin ve çevresindeki tüm Moğol kardeş ulusları, dini inançlarını spiritüalizm inancıyla ayrılmaz bir şekilde harmanlamıştır. Moğol spiritüalizmi ikiye ayrılır; biri dünyevi olmayan eylemlerin veya büyülü güç gösterilerinin gerçekleştirilmesi, diğeri ise günümüzde doğal ruhsal yetenekler olarak anlaşılan yollarla elde edilen ruhlarla iletişimdir. Moğolların ve Doğu Hintlilerin büyülü uygulamaları arasında en yakın benzerlik olsa da, Çin gibi geniş bir ulusun ve uygulamalarının halkın doğasına bu kadar derinden işlemiş bir ulusun spiritüalizmini göz ardı etmek imkansızdır. Moğolların büyüsü, Doğu Hintlilerinki gibi, bir ölçüde dini inançlarının sonucudur.

Moğolların egemen dini olan Budizm'in, dünya nüfusunun dört yüz milyondan fazlası, yani insanlığın yaklaşık üçte biri tarafından benimsendiği ve yaklaşık dört bin yıl önce Tibet'ten Fo tarafından getirildiği söylenmektedir. Budizmin öğretileri Brahmanizm'den oldukça farklıdır. Kast sisteminin tamamen ortadan kaldırılmasını, tüm insan ailesinin birliğini öğretir; nazik, adil, merhametlidir; yaşamı korur; en yüksek insandan en alçak insana kadar her yaratığın haklarına saygı duyar.

Solucan—mamuttan hayvan solucanına kadar. Ahlak dışında hiçbir üstünlüğe, eğitim kültürü ve uygarlık dereceleri dışında hiçbir farklılığa izin vermez. Tatlı ve zarif öğretileri, büyük olasılıkla kökeni Hindistan'da olan Brahmanizm ile gücü paylaşır ve Moğol kabilelerinin yaşadığı topraklara

yayılır. Budistler, Buda'nın öğretilerini hakikat, saflık ve istikrar içinde uygulayanlara şu on gücün bahşedileceğini iddia ederler:

1. Başkalarının düşüncelerini bilirler. 2. Göksel varlıklarınki kadar keskin olan gözleri, yeryüzünde olup biten her şeyi sisiz görür. 3. Geçmişi ve bugünü bilirler. 4. Dünyanın Kalpa'larının veya çağlarının kesintisiz ardışıklığını algılarlar. 5. İşitme duyuları o kadar hassastır ki, üç dünyanın ve evrenin on bölümünün tüm uyumlarını algılayabilir ve yorumlayabilirler. 6. Bedensel koşullara tabi değillerdir ve istedikleri herhangi bir görünümü alabilirler. 7. İster yakın ister uzak olsun, uğurlu veya uğursuz kelimelerin gölgelerini ayırt edebilirler. 8. Tüm biçimlerin bilgisine sahiptirler ve biçimin boş olduğunu bilerek her türlü biçimi alabilirler; ve boşluğun biçim olduğunu bilerek tüm biçimleri yok edebilir ve hiçe sayabilirler. 9. Tüm yasaların bilgisine sahiptirler. 10. Mükemmel tefekkür bilimine sahiptirler.

Bu kadar büyük bir gizli güç iddiasına rağmen, bu güce ulaşma yöntemleri esasen ahlaki niteliktedir ve inançlarının aşağıdaki metninde bulunacaktır:

“Doğuşundan bugüne kadar, gerçek Budizm, adak sunmayan tek din olarak varlığını sürdürmektedir. İyi işlere, dualara, sadaka vermeye, meditasyona, Yüce Tanrı'nın tapınaklarında meyve ve çiçek sunmaya indirgenmiştir. Budist rahipler, din adamlığıyla ilgili çok az veya hiç görev yapmazlar; sadaka ile geçinen, en katı özveride bulunma biçimlerinin örnekleri veya en yüksek ve en saf ahlakın öğretmenleri olarak hareket eden dindar erkeklerden oluşan kardeşliklerdir. Kendilerini tamamen dine adayan, hayvansal gıdadan uzak duran ve sadece su içen, bir böceğin bile hayatını yok etme korkusuyla yaşayan bekârlardır.”

Bu nedenle, tefekkür hayatının, çileciliğin, iffetin, saflığın ve hayırlı işlerin, bu güzel inanç sistemindeki ast konumdaki kişiler de dahil olmak

üzere birçok Budist rahibin elde ettiği olağanüstü güçlerin temel taşları olduğu görülecektir.

Büyük kurucuları To veya Buda'nın ruhunun sadece uluslarının büyük Baş Rahibi ve Hükümdarı olan büyük Lama'da yeniden bedenlenmekle kalmayıp, aynı zamanda kendilerini dini bir hayata adayan binlerce ve on binlerce astı aracılığıyla da dağıtılabileceğini varsayan öğreti, Çin, Japonya, Tataristan ve Tibet'i, Moğol yönetiminin her bölgesinde ve şehrinde akın eden Lamalarla doldurmuştur. Hindistan'ın Fakerleri, Mısır'ın Dervişleri ve Orta Çağ'ın Hristiyan Keşişleri gibi, bu Lamalar da her zekâ seviyesini, her sınıfı, en zenginden en yoksula ve her karakter özelliğini, en dindardan en aşağılık ve dinsiz olana kadar temsil etmektedir. Moğol topraklarının her yerinde, iyi ve dürüst olanların yanı sıra cahil ve ahlaksız olanların da eğitim alabileceği ve yarı rahip görevlerinin gereklerini yerine getirebilecekleri lamaseriler kurulmuştur. Böylece, mekanik işlere kendilerini adamaya üşenen veya sihirbazlık, falcılık veya mucize yaratma sanatlarında mükemmelleşmeyi hedefleyen binlerce kişi bu lamaserilere girer ve Lamaizmin imrenilen prestijine ulaşmak için yıllarını disiplin rutininde geçirir. Bu disiplin uygulayıcılarının birçoğu mükemmel medyum ve doğal ruhani yeteneklere sahip olduklarını kanıtlar. Daha da büyük bir sayı ise, büyük mucizeler yaratmak ve son bölümümüzde anlatılan sanatlarla, yani ateş yeme, dokulara nihai zarar vermeden vücudu sakatlama, büyük sihirli gösteriler gerçekleştirme ve hatta bu Lamaların birçoğunun gerçekten sahip olduğu, kendilerini havada görünmez bir şekilde bir yerden bir yere taşıma gücü gibi sanatlarla sefil ve güvencesiz bir yaşam sürdürmek amacıyla korkunç çilelere katlanır ve yıllarını kendini terbiye ve perhiz içinde geçirir. Bu mucizeleri gerçekleştirme yeteneği,

Modern ruhani varlıkların huzurunda sergilenen en ağır ve şaşırtıcı fiziksel güç gösterileri, asla Büyük Kardeşliğin en rafine veya felsefi üyeleri tarafından gerçekleştirilmez. Bunların, yeryüzünün alt kısımlarında bolca

bulunan ve kendileri kadar kaba ve fiziksel eğilimli ölümlülere hizmet etmekten zevk alan güçlü ve dünyevi ruhlar, ayrıca Ginn veya kötü Elementarles tarafından üretildiği varsayılır.

Yazarın Tataristan'da kaldığı süre boyunca, inanılması güç sihir gösterilerine tanık oldu; ancak bu gösterilerin üretildiği araçlar, çileci bir yaşam sürmüş ve uzun yıllar boyunca kendi kendilerine uyguladıkları işkencelerle fiziksel sistemlerini değiştirmiş olsalar da, asla yüksek zekâya sahip kişiler değillerdi ve nadiren saygı duyulmasını gerektirecek niteliklere sahiptiler.

Bu lamaların büyülü uygulamalarında genellikle uyuşturucu veya uyarıcı buharlardan oluşan tütsülemeler ve aynı nitelikteki içecekler kullanılır. Ayrıca, yüksek sesler, davul çalma, zillerin çarpması, üflemeli çalgıların sesi, çığlıklar, bağırışlar, dualar ve yakarışlarla kendilerini kendinden geçirirler; tahmin edilebileceği gibi, bu eylemler tanrıları çekmekten çok korkutmak için daha hesaplıdır. Bazen daireler çizerek dans ederler veya köpüren epilepsi nöbetine veya bilinçsizliğe kadar kendi etraflarında dönerler.

Çin kutsal kitapları, ruhları çağırma, tılsım, büyü, muska, tütsü ve diğer yöntemlerle trans halini ve ruhsal vizyonu sağlama konusunda çok sayıda talimat içerir.

Çin'de hem erkek hem de kadınların büyük bir kısmı doğal medyum yeteneğine sahiptir. Moğol İmparatorluğu'nda yazıyla, rap yaparak, görerek, transa geçerek ve hatta maddeselleştirerek iletişim kuran medyumlar bolca bulunur ve ruhani güçlerin neredeyse tüm gösterilerinde, medyumlar Avrupa ve Amerika'daki profesyonel ruhçulardan daha yetenekli, daha dürüst ve çok daha güvenilirdir.

“Göksel İmparatorluk”un bazı bölgelerinde ziyaretçiler, rakip uygulayıcıları kontrol eden ruh grupları arasındaki güç gösterilerine tanık olmaya davet edilirler.

Yazar, büyük, sekiz kürekli bir teknenin gün ışığında halka açık bir salona getirildiği bir olaya şahit oldu. Salonun kenarlarına yaklaşık yüz seyirci dizilmiş, orta alan ise boş bırakılmıştı. Dört Lama ve maiyetleri tekneyi takip ederek boş alanın bir ucuna yerleştirdiler. Ardından gruptan biri, küreklerin üzerine kazınmış sekiz ruhun adını yüksek sesle okudu ve her isim okunduğunda, o isimle kazınmış küreklerden biri havaya fırlatıldı ve görünmez bir güç tarafından uygun yerine geri getirildi.

Daha sonra, Lamaların sırayla çağırdığı bazı ruhlar, tekneyi hareket ettirmeye başladılar; bazıları onu salonun tüm uzunluğu boyunca kaydırırken, diğerleri birkaç adım ileri veya geri hareket ettirdi; diğerleri ise yerinden sadece bir iki santim kadar uzaklaştırdı. Bu gösteriler sona erdikten sonra, dört Lama, iddialarına göre dört cinin veya tanıdık ruhun yerleştiği, güzelce oyulmuş ve donatılmış minyatür pagodalar ortaya çıkardı. Bu oyuncak evler birer kaide üzerine yerleştirildikten ve uygun dualarla görünmez sakinler çağrıldıktan sonra, içlerinden biri pagodasını hızla tavana taşıdı; pagoda, yirmi dakikadan fazla bir süre boyunca çatısına ve kulelerine yapışmış bir sinek gibi orada kaldı ve ardından aynı hızla ve aniden yerine geri kondu. Bu ruhani güç gösterisi üzerine, diğer Lamalar şarkılarını ve dualarını ikiye katlayarak, başarılı rakiplerini üstün güçleriyle utandırmak için tanıdık ruhlarını isimleriyle çağırdılar. Bu temsillerden etkilenmiş gibi görünen görünmezlerden biri, evini yerde kaydırarak bir dansçı gibi dönmesine neden oldu; bir diğeri ise evini havada zıplatarak karşılık verdi, tıpkı bir dansçının hareketlerini taklit ediyordu.

Çekirgenin iyi bilinen hareketlerinden esinlenerek, Ginn'in yönettiği düşünülen yaratık bu şekilde adlandırılmıştı. Kutsal Leylek'in adını taşıyan dördüncü ruh, konağını görkemli bir şekilde yaklaşık altı fit havaya kaldırdı;

orada dengede durdu, sonra bir kuşun kanatları gibi çırpınarak bir daire çizdi ve tekrar yerine indi.

Her gösterinin sonunda izleyiciler alkışladı, çığlık attı ve övgü dolu haykırışlarda bulundu; bunun üzerine pagodalar, şık bir topluluğun alkışlarını alan popüler bir dansçının tüm zarafeti ve özgüveniyle eğildi. Bu gösteriler sırasında Lamalar ayrı ayrı durarak her biri kendi duasını veya yakarışını okudu; sergiye ayrılan alan ise bir iple ikiye ayrıldı, böylece hiç kimsenin görünmez performans sergileyenlerin çalışmalarına müdahale etmesi veya onları rahatsız etmesi imkansız hale geldi.

Burma'nın dağlık bölgelerinde, küçük yerleşim yerlerinde veya köylerde yaşayan ve son derece ölçülü, saf ve dürüst bir yaşam süren Karenler adı verilen bir halk yaşamaktadır. Din öğretmenlerine Bokoo veya Peygamber denir ve görevleri ahlaki ilkeleri aşılamak, geleceği tahmin etmek ve Yüce Ruh'un iradesini yorumlamaktır. Bunların yanı sıra, büyüler ve tılsımlarla hastaları iyileştiren, havada uçan, sığırları büyüleyen veya içlerinden kötü ruhu kovan ve diğer çok harika şeyler yapan veya yaptığını iddia eden Wee veya Büyücüler adı verilen daha alt bir sınıf da vardır.

Uzun zamandır bu sade dağ sakinleri arasında yaşayan bir Hristiyan misyoner, yazara, atalarının ruhlarının varlığına ve hizmetine olan inançlarının sarsılmaz olduğunu söyledi. Onları gece olduğu kadar gündüz de gördüklerini; işaret vuruşlarıyla, sesleriyle, çan sesleriyle ve tatlı şarkılarla onlarla özgürce konuştuklarını belirttiler. Hayırlı hizmetlerde bulundular ve

Arkadaşlarını tehlike, ölüm ve hastalık konusunda uyardılar. Hristiyan misyonerlerden biri, tamamen dini bir gazete olan New York Examiner'a yazdığı mektupta şunları söylüyor:

Karenler, ölülerin ruhlarının her zaman yeryüzünde dolaştığına inanırlar. 'Çocuklar ve torunların çocukları!' derler yaşlılar, 'ölüler aramızda. Bizi onlardan ayıran tek şey beyaz bir örtü. Buradalar ama biz onları göremiyoruz.' Yeryüzünde başka ruhani varlık türlerinin de yaşadığına inanılır; ve birkaç yetenekli olanın (modern dilde medyumlar) ruhani dünyaya bakma yeteneği ve belirli ruhlarla iletişim kurma gücü vardır. Bir adam, asistanıma -Hristiyanlığa inandığını iddia ediyordu ama Kilise üyesi değildi- Matah'a giderken yolda bir grup kötü ruhun çadırlarda kamp kurduğunu gördüğünü anlattı. Ertesi yıl aynı yoldan geçerken, eski kamp yerlerinde bir köy inşa ettiklerini gördü. Başlarında bir reis vardı ve kendisi de diğerlerinden daha büyük, dışarıdan öğretmenin evinin modeline tıpatıp benzeyen, ancak içeriden yedi beyaz perdeyle yedi ayrı bölüme ayrılmış bir ev inşa etmişti. Bütün köy, ölü adam kemiklerinden yapılmış bir çit ile çevriliydi. Başka bir zaman, Matah'taki şapelin yakınında bir konut inşa etmiş ve etrafına ölü adam kemiklerinden sivri kazıklar dikmekle meşgul olan bir grup bağımlısıyla birlikte bir kötü ruh gördüğünü söyledi. Adam seslendi... Ruh: 'Buraya bu kadar çok kazık dikerek ne demek istiyorsunuz?' Ruh sessiz kaldı, ama takipçilerine kazıkların bir kısmını söktürdü.

“Başka bir kişi de danıştığı ve konuştuğu bir ruhani varlığa sahipti; ancak İncil'i duyduktan sonra iman ettiğini iddia etti ve ruhuyla artık iletişim kuramadı. Ruhani varlık onu terk etmişti, dedi; artık onunla konuşmuyordu. Uzun bir deneme sürecinden sonra onu vaftiz ettim. Davasını büyük bir ilgiyle takip ettim ve birkaç yıl boyunca kusursuz bir Hristiyan hayatı yaşadı; ancak dini şevkini kaybedip bazı Kilise üyeleriyle anlaşmazlığa düştükten sonra, Şabat ayinlerine katılamayacağı uzak bir köye taşındı; ve kısa süre sonra ruhani varlığıyla tekrar iletişim kurduğu bildirildi. Onu ziyaret etmesi için yerli bir vaiz gönderdim. Adam, daha önce kendisiyle konuşan sesi duyduğunu, ancak çok farklı konuştuğunu söyledi. Dili son derece hoştu ve büyük bir yürek kırıklığı yarattı. 'Birbirinizi sevin.

Doğru davranın; dürüst davranın' dedi ve öğretmenlerden duyduğu diğer öğütleri de tekrarladı. Bir yardımcı da vardı.” Ruh onu tekrar terk ettiğinde, yakınındaki bir köye yerleştirildi ve o zamandan beri tutarlı bir Hristiyan karakterini korudu."

Ünlü doğu gezgini Dr. Macgowan'ın North China Herald için yazdığı bir dizi makalede, ruh yazısının şu açıklaması yer almaktadır; bu yöntemin, günümüzde Çin, Japonya ve Tibet'te hiç de nadir olmadığını hatırlatmakta fayda var.

Masa kepek, un veya başka bir tozla serpilir ve iki kişi karşılıklı iki tarafa oturur, ellerini masanın üzerine koyarlar. Yaklaşık sekiz inç çapında, genellikle pirinç yıkamak için kullanılan türden bir sepet şimdi yeniden...

Hazırlanan sepet, kenarları bir veya iki parmağın ucuna gelecek şekilde yere serilir. Bu sepet kalemlik görevi görür; kenarına bir kamış veya çubuk tutturulur veya aralarından bir çubuk geçirilir, ucu tozlu masaya değecek şekilde yerleştirilir. Bu arada ruh, dini törenlerle usulüne uygun olarak çağrılır ve izleyiciler, sonucu hayranlık dolu bir sessizlik içinde beklerler. Sonuç her zaman aynı değildir. Bazen çağrılan ruh yazamaz, bazen de yaramazlık yapmaya meyillidir ve kalem -çünkü her zaman hareket eder- ya masada birkaç anlamsız süsleme yapar ya da anlamsız veya sadece yanıltıcı bir anlama sahip cümleler kurar. Ancak bu, nispeten nadirdir. Genel olarak, yazılan kelimeler en iyi kompozisyon biçiminde düzenlenir ve operatörlerin tamamen bilmediği bir zekayı iletirler. Bu operatörlerin sadece bilinçsiz değil, aynı zamanda bu eyleme isteksizce katılan kişiler olduğu söylenir. Bazen, güçlü bir irade göstererek, kalemin ilk konumunun belirlediği alanın dışına çıkmasını engelleyebiliyorlar; ancak genel olarak, parmaklar istemeden de olsa kalemi takip ediyor ve sonunda tüm masa hayaletimsi mesajla kaplanıyor."

Moğollar arasında ruhlarla görüşmenin birçok başka yöntemi de yaygındı. Peygamber veya Bokt iyi, dindar veya samimi ise, ücret karşılığı çalışmaz ve kendisine sunulan hediyeleri kabul etmeye ikna edilmesi zordur. Yazarın sevdiği bir hizmetkarının başına gelen kötü bir ruhun saplantısını iyileştirmek için bu nitelikte sadık bir mürit çağrılmıştı; bu kişi, dualar, yakarışlar ve olağan şeytan kovma yöntemleriyle ona şifa vermeye başladı. Özellikle şiddetli ve tehlikeli epilepsi nöbetlerinde etkisini gösteren şeytanın, dindar adamın onu dindarlık gerekçesiyle kovma çabalarına direndiğini gören bu gerçek Pagan (elbette ona Hristiyan demeye cesaret edemeyiz), Tanrı'nın yalnızca kendini feda edenlere bahşedeceği güç ruhlarıyla şeytanı kovmak için dokuz gün boyunca oruç tutmaya karar verdi.

Bu merhamet meleği dokuz gün boyunca kendini uzak bir odaya kapattı, çok az miktarda ekmek, su ve pirinçle beslendi, gün ışığından özenle uzak durdu ve neredeyse tüm zamanını, tamamen secde halinde uyuduğu anlar dışında, amacına uygun uzun ve bitmek bilmeyen duaları tekrarlayarak geçirdi. Gönüllü olarak kendini kapattığı dokuzuncu gece, dışarı çıktı.

Sert bir yüz ifadesi, parıldayan bakışlar, dik duruş ve Tanrısına yönelik yankılı dualarını okurken garip bir şekilde tatlı ve yumuşak gelen bir ses. Talihsiz hasta, kendini Tanrı'ya adamış bu Hekim ortaya çıktığında en kötü krizlerinden birini yaşıyordu. Adamın başına ellerini koyarak, gürleyen bir sesle şeytana ondan uzaklaşmasını ve onu bir daha rahatsız etmemesini emretti. Bu ayin başladığı anda, hasta derin ve sakin bir uykuya daldı ve on iki saat sonra uyanana kadar bu uykudan dinlenmiş ve iyileşmiş bir şekilde kalktı ve o saatten sonra bir daha asla işkencecisiyle rahatsız edilmedi.

Hristiyan hekimlerimiz ne zaman benzer fedakarlıklar yapacak ve acı çeken hastaları için benzer sonuçlar elde edecekler?

En muazzam güçlerin nasıl harekete geçirildiğine dair süreçler zaten yeterince ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Bu süreçler hiçbir ülkede farklılık

göstermez, ancak Hindistan'da büyük ve yüce bir düşünürler ulusunun yüce ve metafizik doğasıyla renklendirilirken, Moğollar arasında halkın daha mekanik ve hatta çocuksu özellikleri, ruhçuluklarına batıl inanç havası katar veya onu bir tür sihirbazlık görünümüyle lekeler. Hokkabazlık ve el çabukluğu, bu zeki insanların esnek biçimleri ve taklitçi doğalarıyla özellikle uyumlu becerilerdir, ancak hiç kimse aralarında uzun süre kalamaz veya tarihlerini ve geleneklerini dikkatlice inceleyemez, Hristiyanların aralarındaki Ruhu söndürme ve onlara kehanetleri küçümsemeyi öğretme çabalarının başarısız olduğunu ve sonsuza dek başarısız olacağını fark etmeden.

Spiritüalizm, her zaman olduğu gibi, en verimli toprağını büyülü Doğu'da bulmuştur ve bulacaktır. Peygamberlerin, Kurtarıcıların, Avatarların ve Doğu mistiklerinin diyarı; maddenin zihnin pençesinde bir cüce gibi bükülüp sallandığı diyar.

Dev bir varlığın pençesinde kıvranan; her bitkide sihrin fışkırdığı bir diyar; parlak mücevherlerden ve ışıltılı minerallerden rengarenk ateşler saçan; yıldızların ekvator topraklarının yoğun buharlı havasıyla kararmadan sonsuzluğun öykülerini anlattığı ve güneş ile ayın büyülü anlamlarını ve görkemli ihtişamlarını, hayranlık duyan ibadet edenlerin içsel bilincine doğrudan ulaşan ışınlara işlediği bir yer.

Doğu'nun büyüsü, Batı Spiritizminin manyetik kendiliğindenliğiyle birleşsin ve bilime dayalı temelleri olan, ilhamla göklere uzanan, çağların görüşlerini alt üst edecek ve yeryüzünde gerçek Ruhsal Krallığın egemenliğini kuracak bir dine sahip olabiliriz.

BÖLÜM XIII.

Mısır'da Büyü. Sistrum - Bakirenin Sembolü.

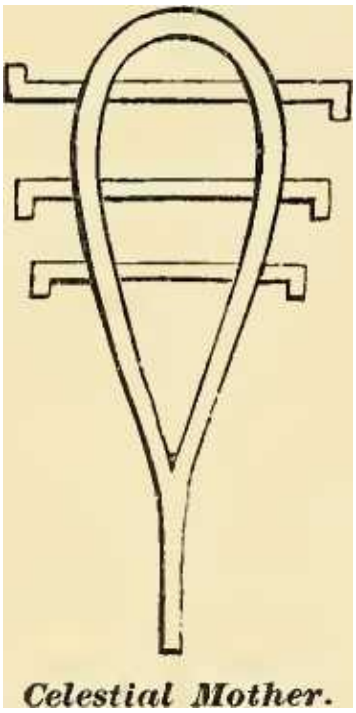

Antik Mısır'ın sanat ve bilimin her alanındaki ulaşılmaz mükemmelliğiyle kazandığı muazzam prestij, bu toprakların adını ve tarihini, beklentileri en yüksek seviyeye çıkaran büyülü bir bilgelikle donatmıştır. Dahası, Mısır anıtlarının, anlaşılmaz hiyerogliflerinin ve gömülü mezarlarının, diğer uluslar tarafından bilinmeyen ve modern araştırmalar için erişilemez olan büyülü bilgi hazinelerini sakladığı yönünde genel bir izlenim hakim gibi görünüyor. Ancak, Hindistan'ın antik uygarlığın hanedanlık düzeninde Mısır'dan önce geldiğini varsayarsak (ki bunu yapmak için geçerli nedenler var), Mısır artık yok olsa da Hindistan'ın hayatta kalması, Mısır rahip biliminin temelini oluşturan o muhteşem mitlerin orijinallerini hala korumaktadır. Ve yine: Yunanistan'ın en bilge ve felsefi

zihinlerinden kaçı Mısır rahiplerini ziyaret etti, ayaklarının dibinde oturdu ve onlardan ilham aldı?

Peki, Yunan gizemlerinin temel taşları haline gelen o ezoterik bilgi sistemleri nereden geliyor? Bu gizemler artık bizim için gizem değil ve Yunan felsefesinden süzülmüş olarak bulduğumuz için Mısır bilgeliğinden hiçbir şey kaybetmiyoruz. Ayrıca, Yahudi ulusunun kurucularının, uygarlığın en başarılı dönemlerinin en azından bir kısmında Mısır'da ikamet ettiklerini ve bu esir halk Musa tarafından yönetilirken, Musa'nın yanında, iyi eğitimli bir Başrahip'in elde edebileceği kadar Mısırlıların meşhur bilgeliğini de getirdiğini unutmamalıyız.

Tarihin en doğrulanmış parçalarının ima ettiği gibi, Yahudi halkının kendi yurttaşı olarak iddia ettiği aynı Musa'nın aslında Mısırlı bir rahip ve ünlü Heliopolis okulunun bir üstadı olduğuna inanıyorsak, Yahudi dini ibadetinin her unsurunun Mısır özellikleriyle damgalanmış olmasına şaşırmıyoruz; bu nedenle, Mısır'ın kendi içinde antik çağın çağdaş uluslarına tamamen yabancı olan rahiplik gizemlerini koruduğuna veya bu kadar ünlü olduğu mistik bilgelik unsurlarının onunla birlikte yok olup antik çağının karanlığında kaybolduğuna dair genel inancın da pek bir dayanağı olmadığını düşünüyoruz. İsis'in perdesinin doğanın gizemlerini yalnızca onları kavrayamayan sıradan insanlardan gizlediğine, buna karşılık inisiyeler dışında herkese kapalı olan bilgeliğin ise Yunan felsefesinin özünde korunduğuna ve bunun da on dokuzuncu yüzyıl öğrencisi için hiç de erişilmez olmadığına inanıyoruz.

İbranilerin Mısır'dan çıkışlarının arifesinde Mısırlılardan yağmaladıkları süs eşyalarına gelince, bunların Kabalistik dilde, dini ibadetlerinin dışsal ritüellerini ve törenlerini ifade ettiği gayet iyi anlaşılmıştır. Ve bunlar, 21 numaralı yazıda tam olarak açıklanmıştır.

İbrani peygamberleri ve Vahiy Kitabı, Mısır'ın rahipleri tarafından titreyen yeni dindarların kulaklarına üflendiği zamanki halleriyleydi. Bu nedenle, Nil topraklarını başka hiçbir ülkede veya zamanda bilinmeyen sanat ve bilimlerdeki ustalığıyla hayranlıkla izleyebilir, merak edebilir, felsefe yapabilir ve taçlandırabiliriz; Tanrı'nın oğullarının insan kızlarından eşler aldıklarına ve o günlerde devlerin olduğuna dair inancı neredeyse yeniden canlandıran bir huşu ve hayretle muazzam kalıntılarına bakabiliriz; yine de, büyük Mısır'ın dehasının yok olduğunu veya doğanın en gizli yasalarına dair anlayışının gizli mezarlarda veya örtülü hiyerogliflerde gömülü kaldığını, tarihin çözülmemiş sorunları olarak sonsuza dek kaldığını kabul edemeyiz.

Hindu ve Mısır din adamlığı arasındaki tartışılmaz eşitlik, birçok seçkin bilginin, tüm sonraki çağlara "Tanrıların sekreteri" Thoth'un yazıları olarak iddialı bir şekilde duyurulan Hermes'in ünlü kitaplarının, hâlâ var olan dört Hindu Veda kitabında orijinallerini bulduğuna ve bu orijinallerin hâlâ var olduğuna, ancak kopyalarının kaybolduğu veya yalnızca parçalar halinde çoğaltıldığı ve antik çağın en paha biçilmez mücevherleri olarak saklandığı söylendiğine dair inancını haklı çıkarır. Hermes'in kitapları, Vedalar gibi, dört bölüme ayrılmış ve kırk iki cilde bölünmüştür.

Aynı konuları ele aldılar, aynı düzende ve aynı rahip ve peygamber sınıfları tarafından tören alayıyla taşındılar. Zaman zaman Hermetik bilgelik olarak yeniden üretildiği iddia edilen risaleler, Vedik yazılarının doğrudan özetleridir ve aralarındaki en büyük fark, gelecek nesillerin ulaşılamaz olana verdiği değer ve hâlâ sahip oldukları hazinelere karşı duyduğu kayıtsızlıktır. Yahudi Ahit Sandığı'nın modelini Mısır Kehanetinden aldığına; sandığın içinde bu kadar çok şey barındırdığına şüphe yok.

Bacchus ayinlerinde taşınan isimsiz hazinelerin deposu olarak kutsal kabul edilen bu alet, Osirik gizemlerde kullanılan benzer bir aletten esinlenerek yorumlanmıştır; Hindistan ve Mısır'ın güneş ve fallik sembolleri,

haçları, dikilitaşları, piramitleri ve tapınak ayinleri arasındaki benzerlik ise en yüzeysel gözlemcinin bile dikkatinden kaçamayacak kadar açıktır. Benares'te gerçekleştirilen ayinlerden Heliopolis'tekilere ve oradan da Eleusis'e uzanan soy ağacı açıkça izlenebilir; kısacası, Hindistan mit ve rahipsel gizemin anavatanı olarak kabul edilebilirken, büyük Mısır, bir zamanlar görkemli Babil, Filistin, Pers, Yunanistan ve Roma dahil olmak üzere tüm Doğu, çağlar boyunca büyük Hindu Mesih'in, antik çağın tapılan tüm Güneş Tanrılarının sık sık yeniden bedenlenen asıl varlığının giysilerini aralarında paylaşan vergi ödeyen uluslar olarak kabul edilebilir. Birçoğunun bu iddiaları yalnızca anonim bir yazarın sözleri olarak değerlendireceğinin farkındayız. "Tanrı anlar!" Ve bu kısa cümlede, sözlerimizin insanlık tarafından yanlış anlaşılması ve haksızlığa uğraması durumunda vereceğimiz telafi yer almaktadır.

Mısır büyüsünün özellikleri şunlardı: Ülkelerinin tüm dini, ruhani ve metafizik bilgilerinin tek koruyucuları olan Mısır rahipleri, günümüzde Manyetizma ve Psikoloji olarak adlandırılan iki büyük ruhani güçte mükemmel Üstatlardı. Mısır'da olduğu gibi Hindistan'da da rahip sınıfı birçok kademeden oluşuyordu ve bunların en yüksekleri, modern "ruh medyumları" ile eşanlamlı olan Peygamberler sınıfıydı; yani, ruhsal yeteneklerin doğuştan geldiği ve sanatsal kültür süreçleri olmaksızın sahip oldukları kişilerdi.

Alt sınıflar arasında sihirbaz adını almış mucizevi işler yapanlar vardı ve bunların altında...

Yine bunlardan biri de, mutlaka rahiplik hiyerarşisine dahil olmayan, doğuştan gelen büyülü yetenekleri kültür ve perhiz uygulamalarıyla birleştirerek olağanüstü işler başaran gezgin münzevilerdi; bunlara Dervişler denirdi ve bu sınıf günümüzde de Mısır'ın her yerinde bolca temsil edilmektedir.

Mısırlı rahip, münzevi ve katı bir disiplin uygulayıcısı olmasına rağmen, Hindistan'daki Fakeerler ve Çin'deki bazı Lamaların katlandığı ömür boyu süren ve anormal öz-çilecilik uygulamalarını yapmazdı. Onlar son derece eğitimli bilim insanlarıydı ve deneyimleriyle, doğada, açlıktan ve sakatlıktan muzdarip bir insan vücudundan atılabileceklerden daha fazla potansiyel erdemin var olduğunu öğrenmişlerdi. Mıknatısın doğasını, mineral ve hayvan manyetizmasının erdemlerini anlamışlardı; bu da psikolojik etki gücüyle birlikte, teürjik uygulamalarının büyük bir bölümünü oluşturuyordu. Ruhun en derin sırlarını okuma, büyü ve cezbetme yoluyla duyarlı hayal gücünü etkileme, güçlü bir iradenin etkisiyle kendi ruhlarını bedenden dışarı, durugörücüler gibi gönderme sanatını mükemmel bir şekilde anlamışlardı; aslında, günümüzde Mesmerizm, Durugörü, Elektrobiyoloji vb. olarak bilinen sanatların ustalarıydılar.

Ayrıca mıknatısların, değerli taşların, şifalı otların, ilaçların ve tütsülerin faydalarını da kavramışlar ve müziği de hayranlık uyandıracak şekilde kullanmışlardır. Tapınaklarını bolca süsleyen heykeller, teürji ve tıp uygulamalarındaki yöntemlerine dair bolca kanıt sunmakta ve bu sayede ünleri ölümsüzleşmiştir.

Onların rahiplik sistemi hem dışsal hem de içseldi ve spekülatif felsefe ile pratik büyü olmak üzere ikiye ayrılıyordu.

Teosofilerinin doğasını daha önceki bölümlerde, astronomik din ve doğanın güçlerine, özellikle de yaratıcı işlevlerine tapınma konularını ele alarak özetlemiştik.

Bu sistemlerde Mısır bilgeliğinin tüm sırları bulunuyordu. Tanrı, tanrıça ve aracı ruhani varlıklar hiyerarşisi bu ibadet sistemlerinden türetilmişti. En görkemli tapınakları ve rahiplik düzenleri, görkemli gündüz tanrısının sadece dışsal ve fiziksel bir örneği olduğu ruhani Güneş'e tapınmaya adanmıştı.

Her yıldız, gezegen ve element bir şekilde temsil ediliyordu; bu nedenle doğada çok geniş bir benzerlik yelpazesi buldular ve bu benzerlikler birçok hayvan, kuş, böcek, sürüngen ve bitki üzerinde kutsal bir düşünce uyandırdı.

Bu nesnelerde tezahür ettiğini hayal ettikleri Tanrı'nın farklı güçleri ve işlevleri, nesnelerin kendileri değil, onların saygı duygularını uyandırdı.

Doğu'da üremenin eril ilkesini temsil eden kutsal üçgen; dişil ilkeyi simgeleyen Yoni, daire, eşkenar dörtgen veya yatay çizgi; aynı üreme işlevlerini gösteren her türden haçla birlikte bunlar, Mısırlılar tarafından en kutsal semboller olarak kabul edilmiş ve tüm heykellerinde yer almıştır.

Doğadaki anaç ilke olan İsis, genellikle şahin başlı bir tanrıça olarak temsil edilirdi; bunun nedeni, şahinin Güneş'in kuşu olduğuna, görkemli yüksekliklerine yükselebileceğine ve gözlerini kamaştırmayan ışınlarına bakabileceğine dair kutsallık duygusuydu. Yılan, Mısır'da ve diğer doğu ülkelerinde, hem iyiliğin ilahi ilkelerinin, yani ölümsüzlük, gençleşme, bilgelik ve sağlık, hem de ölüm, dehşet, yıkım ve kötülüğün sembolü olarak saygı görüyordu.

Mısır heykellerinde sıklıkla amblemi bulunan ünlü Anubis, yükselen burçta yer alan ve kutsal Nil Nehri'nin doğuşunu müjdeleyen Köpek Yıldızı'ndan türemiştir; Nil Nehri, toprağı sulamadaki bereketi nedeniyle tapılan bir nehirdir.

Bu nedenle köpek yıldızı, yaşam evinin kapıcısı olarak saygı görüyordu. Ölümsüzlüğün kapılarının anahtarını elinde tutuyordu. Güneş Tanrısı ve Ölülerin Yargıcı Osiris'in değişmez hizmetkarıydı; bu nedenle köpek başlı tanrı Anubis, dini öneme sahip heykellerle sürekli olarak ilişkilendirilir.

Anubis—Mısır Tılsımı.

Mısır teogonisi'nin özü, burada daha fazla açıklamaya gerek duymayacak kadar iyi bilinmektedir; ayrıca bu büyük halkın büyülü uygulamalarını da önemli ölçüde etkilememektedir. Bu nedenle, yalnızca özel konumuza ışık tutabileceği ölçüde ona değineceğiz veya onu açıklayacağız.

Tanrılara, tanrıçalara, iyi ve kötü ruhlara olan inanç, insan ruhunun ölümsüzlüğü ve deneme ve arınma amacıyla gerçekleşen ruh göçleri, gökler ve yer arasındaki büyülü birlik, yıldızsal göklerin doğa ve insan kaderi üzerindeki etkileri, ruhun masumiyet ve mutluluk halinden düşüşü ve uzun bir deneme süreciyle nihai olarak yeniden kazanılması—ilkel insanın bir zamanlar sahip olduğu, şimdi kaybolmuş veya gizli kalmış ve yalnızca kısmen ilahi bir yaşam pratiği ve kutsal gizemlere giriş yoluyla geri kazanılan ruhsal güçler—bunlar Mısır Teosofisinin temelini oluşturan ve spekülatif bilimini büyülü uygulamalarıyla birleştiren ana fikirlerdi.

Güneş Tanrısı'nın tarihi, doğa güçlerine tapınma, denemeler, disiplin, sınama dönemleri, insan ruhunun arınması ve nihayetinde Tanrı'ya dönüşü,

İsis ve Osiris'in ünlü gizemlerinde görkemli dramatik temsiller aracılığıyla öğretilen doktrinlerdi ve bunların tam bilgisine ulaşmak için birçok değerli hayat boş yere feda edildi. Büyü bilgisinin tamamı krallar ve rahiplerle sınırlıydı ve rahipler, liyakatlerine ve farklı rütbelerine göre, konuya ait her şeyde eğitiliyorlardı. Sünnet ritüeli, inisiyasyon için mutlak bir ön koşuldu; bu nedenle, bu ritüelin çoğu zaman ölümcül olabileceği yetişkinlik çağına ulaşmış yabancılar, tehlikeleriyle karşılaşmaktan korkuyorlardı ve nadiren gizemlere kabul ediliyorlardı. Sünnet ritüeli bir daire ile sembolize ediliyordu ve Mısır rahipleri, bu ritüelin anısına kutsanmış bir yüzük takıyorlardı.

Bu gizemlere giriş törenleri, günümüzün sözde mistiklerinin ima ettiği gibi, bu nesil için tamamen bilinmez değildir. Özgür Masonluğun ve Kıyametin ezoterik anlamını gerçekten anlayanlar, orada, yalnızca dışsal veya yüzeysel düşünürlerin hayal bile edemeyeceği kadim gizemlere dair bir ipucu keşfedebilirler.

Bu sınırlı incelemede, onların davranışlarının genel seyrini belirtmekten öteye gidemeyiz. Davranışları şöyleydi:

Yeni rahip adayı, yıkanma, oruç tutma ve dua yoluyla yapılan bir dizi ön arınma işleminden sonra, görevli rahibe takdim edildikten sonra, her üyesi cenaze kıyafetleri giymiş maskeli bir mahkeme heyetinin önüne götürülüyordu. Geniş toplantı salonunun her tarafında ölüm sembolleri ve ölen ruhların yargılandığı yeri temsil eden heykeller bulunuyordu.

Yeryüzünü terk etmelerine ve ruhun sınanma sürecinin bir sonraki aşamasına geçmelerine izin verilmeden önce, geçmeleri gereken bazı aşamalar vardı.

Yeni rahibin rehberi, Anubis'in köpek başlı maskesini takıyordu. Osiris'i temsil eden baş yargıç, tıpkı ölen kişilerin cenazeleri mezara konulmadan

önce yapılan gerçek bir yargılama gibi, etrafı jüri üyeleriyle çevriliydi. Olağan cenaze törenleri sona erdikten sonra, yeni rahibe artık kendisini dünyaya ölü sayması gerektiği söylendi. Dünyanın tüm uğraşlarından, zevklerinden ve çekiciliklerinden sonsuza dek vazgeçilmeli ve uzun, acı verici, yorucu ve ruhu alt üst eden bir dizi deneme sürecinden geçerek ulaşacağı beklenen yeni doğuşa hazırlık olarak embriyonik bir hayata girilmelidir.

Yargıçlarının onun üzerindeki gücünün bir kanıtı olarak, acemi, değerlendiricilerin birbiri ardına suçlayıcıları olarak ortaya çıkıp, geçmiş yaşamındaki tüm hataları ve eksiklikleri sıralayarak, gizli arzularını ve içsel doğasının saklı şeylerini gün yüzüne çıkarmalarını duyduğunda şaşkına döndü ve bazı durumlarda dehşete düştü; böylece bu büyük üstatların tüm sırları durugörüyle algılama ve insanların karakterlerini okuma konusundaki olağanüstü yeteneklerini kanıtladılar. Bundan sonra, ona uzun bir kefaret listesi ve en ağır disiplin eylemleri uygulandı. Bu korkunç yargılama sırasında, sanığa kendisine yöneltilen suçlamaları çürütme fırsatı verilmedi, kutsal huzura girerken ve çıkarken söylemesi istenen muazzam yeminler ve kendi kendine koyduğu cezalar dışında, en sıkı sessizlik emredildi.

Bu noktadan itibaren, acemi rahibin, ruhun eğilim gösterdiği suç eğilimlerini simgeleyen hayvan figürleriyle oyulmuş belirli mezarlarda kalması ve daha sonra ruhun maruz kaldığı tuzaklar ve ayartmalar konusunda eğitilmesi gerekiyordu.

Tutkular onu baştan çıkarabilirdi. Bu yüzden ona bu tutkuların nasıl saldırabileceği ve tövbe, dua ve perhiz yoluyla onları nasıl bastırabileceği öğretildi. Tamamen karanlıkta geçirilen uzun saatler, disiplin süreçleri ve hatta şiddetli kırbaçlamalar, Güneş Tanrısı'nın tarihinden kesitleri temsil eden dramatik sahneler, ışık ve karanlığın, zevk ve acının, uzun süre kalmanın ve ziyafet çekmenin değişimleri; bazı sahnelerde duyulara şımartılabilirken, diğerlerinde tatmin araçları sunulmuştu, ancak adayın

direnç gücü sınanıyordu; tüm bunlar, zayıflamış bedenin ve işkence görmüş ruhun bir rahip olabilmesi için geçmesi gereken ön hazırlık egzersizleriydi.

Sık sık korkunç Ruh Değerlendiricilerinin huzuruna çıkması, kaydettiği gerçek ilerlemeyi sınadı.

Bazen acemi, Hakimler arasına yerleştirilir ve başkalarının ruhlarının gizli sırları hakkında hüküm vermesi istenirdi; böylece sezgisel güçleri ortaya çıkarılır ve durugörüsel algıları güçlendirilirdi. Disiplinin şiddetinin azaldığı dönemler gelirdi ve yorgun ruh, güçlü Üstatlar tarafından uyurgezerliğe veya trans uykusuna çekilirdi; bu Üstatlar, uyuyan kulağına fısıldayarak ona kutsal güzellikteki sahneleri görmesini sağlar ve bu korkunç deneme sahnelerinde galip gelenlerin nihayetinde ulaşacakları göklerin ihtişamını kehanetvari bir şekilde işaret ederdi.

Rahiplik onuruna ve büyülü bilgiye ulaşmayı hedefleyenlerin yıpranmış ruhlarına umut ışıkları, güzellik vizyonları ve kısa, kesintili dinlenme dönemleri böylece bahşedilmiş olsa da, birçoğu bu muazzam disiplin altında çöktü ve yeryüzündeki prototipi gerçekleşmeden önce göklerin daha yüksek yaşamına geçti. Hayatta kalan ve sonuna kadar zaferle dayananlar, denildiği gibi, "sık sık ağlarken görüldüler, ama asla gülümsemediler." Gençlikleri

Ve o güzelim çiçeklerin tüm kokusu ezilip yok oldu ve ondan sonra hep sert, dalgın ve yalnız münzeviler oldular.

Bu sürecin bir aşaması -muhtemelen en mutlu aşaması- bilimsel eğitimden oluşuyordu.

Daha önce temel öğrenim unsurlarında hazırlanmış olan Neofit, astronomi, astroloji, tıp, mineraloji, matematik, geometri ve o çağda bilinen sanat ve bilim dallarında eğitiliyordu. Manyetizma ve psikoloji, sadece kendi üzerinde uygulanan yöntemler değil, her İnisiyenin başkaları üzerinde de uygulaması gereken yöntemlerdi ve bu süreçler sırasında bireyin tüm gizli

güçleri muazzam bir şekilde gelişiyordu. Neofitin doğal peygamberlik yeteneklerine sahip olduğu tespit edilirse, deneme sürecinin zorluklarının çoğu hafifletiliyor ve en üstün ruhani güçlerin sergilendiği Peygamberlere atanmış Rahipler arasında daha yüksek bir rütbeye hızla yükseltiliyordu. Mısırlı bilginler yazara, Yahudi Yusuf'un, Rahiplerin sanat yoluyla edinmek zorunda kaldığı ruhani güçlere doğal olarak sahip olduğu için kraliyetin gözüne girdiğini ve bu sınırsız yetkiyi kullanmasına izin verildiğini belirtmişlerdir; Ayrıca, Musa'nın veya Mısır dilinde Mises'in (yasa koyucu anlamına gelir) Heliopolis'in bir rahibi olduğunu ve doğal olarak olağanüstü medyumik veya ruhsal yeteneklerle donatılmış olması nedeniyle alt kademe rahiplerin kıskançlığını ve hasetini uyandırdığını iddia ettiler. Farklı tapınakların rahipleri arasında büyük bir kan davası olduğunu ve Musa'nın, yenilmez güçlerine olan aşırı güveniyle, bazı zalimlerinin keyfi otoritesine karşı isyan ettiğini ve bu nedenle cüzzamlılar mahallesine sürgün edildiğini, bu cezanın o kadar iğrenç olduğunu ki, intikam almak için kaçtığını, ezilen İsrailli esirlere katıldığını ve zalim yurttaşlarından intikam aldığını söylediler.

Mutsuz kölelerinin lideri ve kurtarıcısı haline gelmek.

Mısır rahipliğinin başlıca görevlerinden biri hastaların iyileştirilmesiydi ve bu amaçla, adaylara o dönemde bilinen basit tıp sanatları ve manyetik manipülasyon yöntemleri öğretiliyordu.

Mıknatıs taşları tapınak hizmetlerinde sürekli olarak kullanılıyordu ve en dikkat çekici sihir gösterilerinin birçoğu, bunların kullanımına dair bilgiye dayanıyordu.

Tedavi ritüellerinde sıklıkla ellerde tutulur, kişinin farklı bölgelerine uygulanır ve hastaların tuttuğu, zincirler ve halkalarla birbirine bağlı metal topların içine yerleştirilirlerdi. Böylece, vücut neminin güçlü bir manyetizma üretmede etkili olduğuna inanılan bir tür ilkel pil oluşturulurdu. Otlar,

ilaçlar, tılsımlar, muskalar ve papirüs parçalarına yazılmış kutsal cümleler genellikle metal topların içine yerleştirilir ve vücudun farklı bölgelerine uygulanırdı. Talihsiz hastalara sıklıkla kutsal kelimelerden ve gizemli cümlelerden yapılmış topaklar verilirdi.

Bazen rahatsızlanan uzuvları bu tılsımlı papirüslerle sarılır veya alınları, Ferisilerin tefillinlerine benzer şekilde bunlarla mühürlenirdi.

Sık sık banyo yapma, tütsü, baharat, kokulu buharlama, bitkisel içecekler, basit ilaçlar, muskalar, tılsımlar, büyüler, ama her şeyden önemlisi, sürtünme ve manyetik manipülasyonlar, Mısırlıların hastalıklarla mücadelede, belki de yeryüzündeki hiçbir çağda veya ülkede eşi benzeri görülmemiş bir beceri kazanmalarının yollarıydı. En etkili tedavi yöntemlerinden biri, bir zamanlar Yunanlılar tarafından çok başarılı bir şekilde uygulanan ünlü Tapınak uykusunu tetiklemekti. Aslında güçlü Adeptlerin manyetizmasıyla elde edilen uyurgezerlik trans hali olan bu durumda, uyuyanlar...

İyi yetişmiş gözlemcilerin fısıltılarıyla, uyandıklarında tanrıların onlara ilettiği her şeyi hatırlamaları sağlandı.

Bu şekilde rüyalar görülüyor veya gerçek vizyonlar yaşanıyordu; bu vizyonlarda hastalara reçeteler, talimatlar ve peygamberlik vahiyleri veriliyordu ve rahipler bunları her zaman uyguluyorlardı, çünkü bunu tanrılarla iletişim kurmanın ve kesin bir iyileşme sağlamanın en doğrudan ve yanılmaz yöntemi olarak görüyorlardı.

Bu cildin ikinci bölümünün başında da belirttiğimiz gibi, Manyetizma ve Psikoloji, Spiritüalizm Tapınağı'nı ayakta tutan iki büyük sütundur.

Bu yüce gerçek, Mısır rahipleri ■ tarafından hiçbir zaman bu kadar iyi anlaşılıp takdir edilmemiştir. Onların manipülasyonları, taşların, bitkilerin, buharların ve mıknatısların gizli erdemlerine dair bilgileri, akıl sağlığının

bittiği ve deliliğin başladığı sınıra kadar geliştirdikleri psikolojik güçleri, onları, on dokuzuncu yüzyılda ancak en ufak bir ipucuna sahip olduğumuz, ancak ilham almış Mesmerler dışında çok az kişinin tam gücünü kavradığı o soylu bilimlerde tam birer uzman haline getirmiştir. 'Muhteşem gizemlere' girişin başlıca süreci bu sanatlara bağlıydı. Hoş müzik, muhteşem manzaralar, göz kamaştırıcı ışıklar, Kimmer karanlığı, yaklaşan ölümün dehşeti, korkunç şekillerin ve vahşi hayvanların görünümü, tehlikeli yüksekliklere çıkma ve korkunç ve sonsuz derinliklere inme zorunluluğu; yalnızlığın etkileri, yumruklama, kırbaçlama, dualar, başkalarının gizli düşüncelerini açıklama veya cesaret ve yiğitlik gerektiren eylemler gerçekleştirme gibi tüm bu korkunç sınavlar ve ruhsal disiplinler, en güçlü psikolojik güçleri uyandırmak için kullanılan araçlardı. Bu, Mısırlıların meşhur bilgeliğiydi; bunlar, tüm gizli güçleri uyandırma yöntemleriydi.

Zihnin güçleri, ruhun zaferleri, hastaların iyileştirilmesi ve doğanın gizli güçlerinin kontrolü. Antik çağda hiçbir ulusta, rahiplik ayinlerinden önce bu kadar sert bir disiplin ve yoğun bir entelektüel kültürün bulunmadığı kabul edilmelidir. Hindistan'da gerekli olan tek yöntem, duyuların tamamen bastırılması ve tutkuların, duyguların ve maddenin niteliklerinin yok edilmesiydi; ancak Mısırlılar sadece ruhu madde aleminin üzerine çıkarmayı öğrenmekle kalmadılar, aynı zamanda en yüksek güçlerini nasıl harekete geçireceklerini de öğrendiler. Zekaları, faydalı bilgi edinme yoluyla geliştirildi. Sanatın en yüksek başarıları önlerine serildi. Bilim avlandı, ele geçirildi ve bu yetenekli bilginlerin zihinlerine en gizli sırlarını açığa çıkarmaya zorlandı.

Matematikte sayıların çarpımı veya bölmesinden çok daha derin anlamlar keşfedilmiştir.

Mısırlılar, insanları, tanrıları, dünyayı ve evrendeki her şeyi ifade eden sayıları doğru bir şekilde belirlediler. Geometrideki gizli ilkeler, çizgilerin,

dairelerin ve açıların altında saklı oldukları yerlerden çıkarıldı ve dünya inşasının gerçek temel ilkeleri ortaya çıkarıldı.

Binlerce yıl boyunca, Mısır rahiplerinin topraklarını yönetme ve diğer ulusları zihinsel başarılarına bağlı kalmalarını sağlama konusunda sahip oldukları, krallığın ötesindeki yetkiler tam güçleriyle devam etti.

Binlerce yıldır bu soylu kast, bütünlüğünü korudu, haklı olarak edindiği bilgelik ününü muhafaza etti ve kralların rehberleri, savaşçıların danışmanları, kanun koyucular, hastaların şifacıları, geleceğin peygamberleri, mucize yaratıcıları, Tanrı'nın iradesinin yorumlayıcıları ve ruhların hizmetkarları olarak konumlarını sürdürdü.

Her zaman çileci, sessiz, dürüst ve sadık; onların tavırları

Çekingen ve suskunlardı. Asla gülümsemezlerdi, sosyal hayatın ve dostça ilişkilerin nimetlerinden yararlanmazlardı. Temiz, aktif, saf ve çalışkanlardı; sık sık kendi topraklarını işler ve güneşli ve fırtınalı havalarda en ağır egzersizleri yaparlardı; sanki dünyanın acılarından, cezalarından veya çıkarlarından tamamen kurtulmuş ve yalnızca diğer insanların iyiliği, kederi veya yükselişiyle ilgileniyorlardı. Daha yüce bir insan ırkı, tanrılardan ebediyetin sırlarını asla elde edememiş veya kendi yüce güçleriyle cennet krallığını daha eksiksiz bir şekilde ele geçirememiştir.

Mısır büyüsüyle ilgili araştırmalar ne kadar büyüleyici olsa da, eski çağlardaki uygulamaları açısından daha fazla incelemeye gerek yok. Musa ile Mısırlı büyücüler arasındaki büyülü güç denemelerine dair İncil'deki anlatılara inananlar, birinin kaydedilen zaferlerinde yalnızca kendi favori Tanrılarının müdahalesini, diğerinin kaydedilen başarısızlıklarında ise aynı taraflı Tanrının gazabını görürlerse, Mısır büyüsünün biliminin altında yatan gerçekler hakkında çok zayıf ve eksik bir anlayışa ulaşacaklardır. Rahip için veya aslında günümüzde Mısır'ın herhangi bir bilgili sakini için, aniden

ortaya çıkan bitler, kurbağalar, ince kumdan kana dönüşen kırmızı yağmur, çıbanlar, yaralar, sığırlarda öksürük veya hatta yoğun karanlığın hızla yaklaşması ve kaybolması yeni bir olay olmayacak ve bunların meydana gelmesi için bir Tanrı'nın mucizevi müdahalesine gerek duyulmayacaktır. Bu olaylar herhangi bir gün ve herhangi bir saatte meydana gelebilir ve belirli bir zaman dilimi içinde ortaya çıkışlarını tahmin etmek için yalnızca atmosferik değişiklikler ve arazinin doğal koşulları hakkında doğru bilgi gerektirir.

Kahire sokaklarında her gün olabilecek bir şekilde, Mısırlıların yarattığı harikalara tanık olanlar, bu eserlerin ne kadar değerli olduğunu bilirler.

Yılan oynatıcıları, bu gezgin göstericilerin şehirlerde dolaşıp, tıslayan yılanları çıplak boyunlarına ve kollarına dolayarak, onları dans eder gibi düzenleyip, dörtlü dans grupları oluşturduklarını görenler, Musa ve Harun'un eski Mısır'da çok uzun bir süre kaldıkları süre boyunca yılanların eğilimleri hakkında yeterince bilgi edindiklerini ve belki de kendilerinden biraz daha aşağı seviyedeki yılan oynatıcılarıyla başarılı bir şekilde mücadele edebildiklerini sorgulamayacaklardır. Öte yandan, Mısır'ın ilk oğlunun katliamı hikayesine gelince! – Pff! Bu hikaye çok eski ve rakip mezheplerin amaçlarına hizmet edecek kadar çok tekrarlandı, bu yüzden artık herhangi bir ulus için özel olarak inanılacak bir şey değil. Bir şey kesin. Eğer Yahudi tarihinin 1. Firavunu gerçekten de bu korkunç dramın kendi topraklarında sahnelenmesine neden olduysa, o sadece çok daha önce Hindular tarafından ulusuna getirilmiş eski bir hikayeyi yeniden yorumlamıştır; en eski tapınak duvarlarında, Yahudilerin bir halk olarak bilinmesinden çok önceki dönemlere ait, böyle bir katliamın heykeltıraşlık tasvirleri bulunabilir. Aynı durum, Kral Herod döneminde Yahudiye'de daha sonraki bir tarihte yaşandığı söylenen benzer bir trajedi için de geçerlidir. Yeni Ahit yazarları bu masalın gerçek kökenini öğrenmek için zahmete girmiş olsalardı veya Mısır'dan Hindistan'a ve en eski Hint heykellerinden

antik mitolojik yaratımlar alemine kadar izini sürebilecek kadar beceri ve bilgiye sahip olsalardı, aynı cüretkar kurgunun aynı ciltte iki kez tekrarlanmasına izin vereceklerinden şüphe duyulurdu.

Eluesis'in eserlerinde Osirik gizemlerden, Kaldeli rahiplerden Lilly ve Dr. Dee'ye uzanan Mısır astrolojisinden, Paracelsus ve Mesmer'in manyetik geçitlerindeki Mısır büyülerinden ve cazibelerinden ve rahiplerinin cennet ve yeryüzüne dair durugörüsel algılarından ve tüm bunlardan bahsetmeye devam edeceğimizi varsayarak...

İçlerinde, kendi ülkesinde adı yeterince hatırlanmayan ve onurlandırılmayan, ancak yakında ruhsal armağanların ölümsüzlüğünün kanıtı olarak gösterilecek olan modern bir Kahinin aynı derecede görkemli ve berrak vahiylerinde, çağların ilerleyişi ve yaşamın ilahi düzeninin bize güvence verdiği, dışsal biçimi yıkım ve çürümenin üst üste yığılmış kütlelerinin altında ne kadar gömülü olursa olsun, ruhen asla gözden kaçırmayacağımız bir konuya veda ediyoruz. Mısır büyüsünün ayırt edici özelliği, okültün doğa bilimleriyle birleşmesi, dünyevi ruhçulukla dünyevi ötesinin bağlantısıydı. Mısırlı büyücünün uzmanlık alanları, okült bilgi edinmede sabır, bağlılık ve özveri; kullanımda beceri, yaşam saflığı, mesleğine sadakat ve doğal yetenekler temeli üzerine kurulmuş eğitim kültürüydü. Bunlar, gerçek bir medyumun yetenekli bir sihirbaz haline gelmesini sağlayan unsurlardır ve Mısır'ın adını tüm zamanlar boyunca meşhur eden, topraklarını zekâda bilgelik, sanatta olağanüstülük, idealizmde yücelik ve manevi bilimde ilahi olan her şeyin eş anlamlısı haline getirenler de rahiplerdi.

XIII. BÖLÜMÜN EKİ

Mısır Piramidi'nin Tehdit Oluşturması: Olası Kullanım Amacı ve Hedefi.

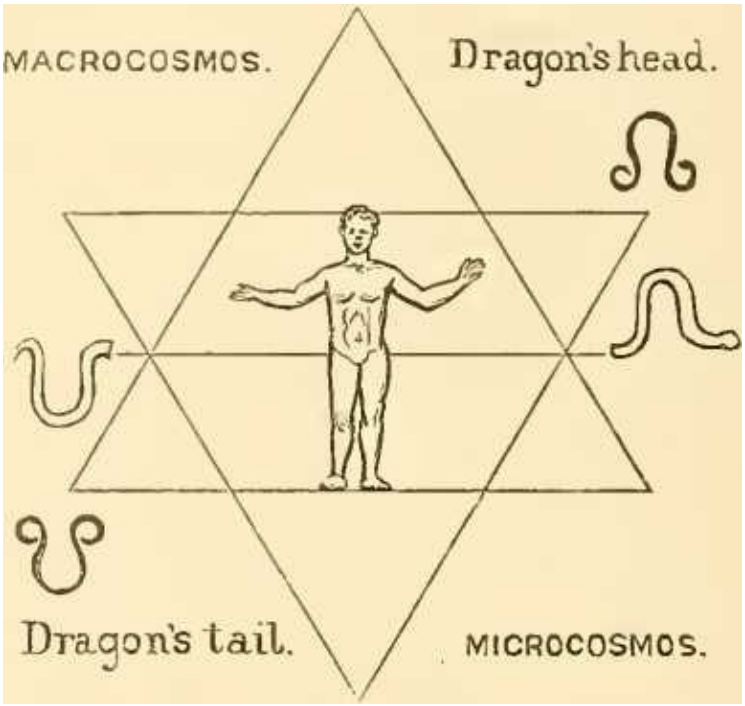

Dian, Evrenin Mikrokozmosu.

Mısır zihninin elde ettiği entelektüel başarılar arasında, Astronomi, Astroloji, Matematik, Geometri bilgisi ve tüm bilimlerin en derin olanı, yani yukarıda adı geçen dört bilgi dalı arasında (gök, yer, insan ve yaratılmış her şey) var olan evrensel karşılık yasasının kavranması sayılabilir.

Mısır kayıtlarını en derinlerine kadar araştıran ve her şeyden önce Büyük Piramidin anlamını, inşasındaki amacı, yapımında kullanılan prensipleri ve tasarlandığı kullanım amacını mükemmel bir şekilde okuyabilenler, insanın ve gezegeninin sayılar, renkler, sesler, biçimler ve kullanımlar bakımından benzer şekilde temsil edilen belirli oranlarda yaratıldığını anlayacaklardır. Doğa biliminin bir dalını anlayanlar, bütünü açan bir anahtara sahiptir. Bu nedenle, en mükemmel prensipleri göstermek için inşa edilen bu büyük Piramit...

Astronomi, astroloji, matematik ve geometri, derin bilginlerin gözünde, bu muhteşem yapının sadece büyük bir kraliyet mezarı olarak inşa edildiği yaygın düşünceden sonsuza dek uzaklaştıran bir ilgi uyandırmalıdır.

Şüphesiz ki kurucusunun mezarı olmuştur; çünkü yaşamın ve varoluşun tüm gizemlerini kutlamak için -büyük Piramidin inşa edilmesinin özel amacı- ölüm de bu gösteride yerini almalı ve insanın bu gezegendeki kısa süreli kalışıyla kucaklanan sonsuzluk bölümünde Ruh'un ilerleyişinin muazzam tarihi, Ölüm Meleği'ne bu görkemli türbede bir yer tahsis edilmedikçe tamamlanamazdı.

Öncelikle matematiksel prensiplerin, ardından da geometrik ölçümlerin zahmetli ve soyut bir açıklamasına girmeden -ki bu açıklamaların beş yüz okuyucumuzdan en az dört yüz doksanı tarafından kabul görmeyeceğinden eminiz- Mısırlıların, evrenin tüm düzeninin geometrik bir şekle dayandığı ve matematiksel bir toplam içinde yer aldığı fikrine nasıl ulaştıklarını ve varlığın tüm alanlarında bu şeklin bulunacağını ve bu toplamın var olacağını açıklamak imkansızdır. Bu ciltte, bu yüce keşfe ancak belirsiz bir şekilde değinebiliriz, ancak Mısır kalıntılarının büyük bir kısmı bunun yaygınlığını ortaya koyarken, Büyük Piramit kendi başına bu fikrin eksiksiz bir örneğidir. Bu muazzam anıtın tasarımıyla ilgili popüler teorilere gelince, Mısırbilim alanında araştırma yapmak için zamanlarını, yeteneklerini ve yılmaz çabalarını adayan çok sayıda bilge ve bilgili insanın, gelecek nesillerin teşekkürünü ve görüşlerini ilettikleri herkesin saygılı takdirini haklı olarak kazandığını kabul ederek kendi inanç ifadelerimizi öne sürmeliyiz. Dolayısıyla, önde gelen Mısırlı kaşiflerin ortaya attığı teorilerle mücadele etmek amacıyla değil,

Şimdi yazalım, ancak konumuzun özel niteliği göz önüne alındığında, bu büyük Piramit'in başkaları tarafından yeterince ele alınmamış bir yönü olduğuna inanıyoruz ve bu nedenle bu muhteşem yapının hangi amaçlarla tasarlandığına dair aşağıdaki görüşleri öne sürmeye cesaret ediyoruz.

Hintliler ve Mısırlılar da dahil olmak üzere en eski Teosofistler, daha önce değindiğimiz evrensel bir karşılık yasasının tüm varlıkta mevcut olduğunu öğretmişlerdir.

Doğu uluslarının tamamı, yaşamın, ışığın, hareketin ve aklın kökenini, fiziksel gün ışığı küresiyle sembolize edilen Ruhsal Güneş'in eylemine atfetmiştir.

Karakter, kader, fiziksel biçim ve her türlü dış görünüş, esas olarak hem yıldızsal hem de güneşsel etkilerle belirlenirdi.

Yine, milyonlarca dünyanın aktör olduğu bir düzenin temelinde katı ve değişmez yasaların, sıkı ve değişmez ilkelerin yattığı, ancak tüm dramanın en kesintisiz uyum ve güç sistemi içinde yürütüldüğü ileri sürüldü. Nedenselliğe dair adil bir fikre ulaşmak için, iyi tanımlanmış matematiksel niceliklerin ve geometrik oranların, her biri ayrı ayrı ve tek tek en kesintisiz güç ve mükemmellik içinde hareket eden, yaşayan ve eyleme geçen bu muazzam varlık zincirinin temel ilkeleri olması gerektiğine inanılıyordu.

Evrendeki her ses armonik kurala uymalı, her renk tonu saf beyaz ışığın bütünlüğünü oluşturmak için birleşmelidir. Her canlı belirli bir parça olmalı, her şey o muazzam bütüne ait bir organ olmalıdır. Bu devasa şemayı karşılık yasalarıyla yorumlamanın hayali yöntemleri, evrenin tüm ayrı parçalarını birleştirecek kilit taşı bulunana kadar her zaman hayali kalacaktır.

İnsanlığın görkemli tapınağı, tek bir kudretli kemerle inşa edilecek. Bu güzel beyaz taş ne oval ne de kare olacak, ancak mükemmelliği tüm gözleri büyüleyecek, güzelliği tüm izleyicilerin hayranlığını uyandıracak. Gizemli oranlarında kare, üçgen, daire ve çizgi bulunacak. Kombinasyonlarında Astronomi'nin, yani Astral dünyaların biliminin; Astroloji'nin, yani dünyaların toplamını birimlerle ilişkilendiren ve kütlenin bütünsel parçaları nasıl etkilediğini ve düzenlediğini öğreten bilimin; Matematik'in, yani her dünyaya numarasını, her bileşen parçasına birimini atayan ve tüm toplamda her birimin diğerine ve bütüne olan adil ilişkilerini bulan bilimin gerçekleri ifade edilecek. Dördüncü ve son olarak, evrenin çizgiler, açılar, kareler ve daireler halinde haritalandırıldığı, tüm bileşen parçalarının birbirleriyle adil

ilişkiler içinde düzenlendiği ve sonsuzluğun büyük çemberinde bir araya getirildiği Geometri bilimi var.

Okurlarımız bu sözleri anlamsız görmesinler, ne de onları sadece aşkın bir yazarın coşkulu söylemi olarak değerlendirmesinler—

İnşaatçıların reddettiği taş, köşe başı taşı olur.

Büyük Piramit yüzyıllardır bu reddedilmiş taş olmuştur.

Dünya bunu bilmiyordu ve bilim insanları bunu spekülatif olasılıkların çöplüğüne attılar.

Uzun zamandır tanınmayı bekledi ve kehanetimiz, okunup anlaşılacağını ve kayıp sanatın temel taşı olarak yerini alacağını, varoluşun büyük bilimini bir Mason Locası olarak yorumlayacağını söylerken çok fazla şey talep etmediğimizi düşünüyoruz. Tüm yaratılış, Evrenin kendisi, en küçük atomdan Astral sisteme kadar bilimin tüm ilkelerinin bulunduğu İlahi Mason Locası'dır. Hepsi saf matematiğin kesin sırasına göre düzenlenmiştir.

Matematik ve geometri bilimlerinden doğan Büyük Piramit, bu yüce gerçeği temsil etmek, gizemlerini kutlamak ve anlamını nesilden nesile aktarmak için inşa edilmiştir.

Şimdi okuyucuya, yukarıda ima edilen teoriyi güçlendirecek olan çeşitli yetkin yazarlardan birkaç alıntı sunacağız.

İngiltere, Oxford'daki St. John's Koleji'nden Piskopos Bussell, Keops Piramidi'nin eski Mısır hanedanının bir torunu tarafından değil, daha eski ve daha gelişmiş bir medeniyetten ithal edilen fikirleri inşa ederek göstermeye karar veren biri tarafından inşa edildiği yönündeki son derece haklı ve makul hipotezi öne sürerek, "Eski Mısır Anıtları" adlı güzel incelemesinde şöyle diyor:

“Bu muazzam eserlerin atfedildiği prensler hanedanının yabancı olduğu ve Mısırlıların hayvan tapıncına düşman bir dine mensup oldukları ilk bakışta açıktır; zira tarihçi (Herodot) tarafından, egemenlikleri boyunca tapınakların kapalı tutulduğu, kurbanların yasaklandığı ve halkın her türlü felaket ve zulme maruz bırakıldığı, kesin bir dille kaydedilmiştir. Bu nedenle, piramitlerin tarihi, Mısırlılar tarafından iğrenç görülen ve İbrahim'in doğumu ile Yusuf'un esareti arasında geçen süre zarfında Firavunların tahtını işgal ettiklerini güvenle iddia edebileceğimiz Çoban Krallar dönemine denk gelmelidir. Şimdi ileri sürülen bu akıl yürütme, piramit düzenindeki yapıların Doğu ulusları arasında yaygın olduğunu düşündüğümüzde daha da doğrulanacaktır... Günümüzde Hindistan'da, özellikle de Benares'te piramitler bulunmaktadır... Mısır'daki Medun'da da benzer bir yapı gözlemlenmiştir; farklı katlardan veya platformlardan oluşmakta, yüksekliği arttıkça boyutları küçülmekte ve sonunda sivri bir noktada son bulmaktadır. Bu yapının tam örneği, Avrupalı gezginlerin Ganj ve İndus nehirlerinin kıyısındaki eski piramitlerinin platolarında anlattığı gibi, Buda'nın takipçileri tarafından sağlanmıştır.

Bu eserin yazarı, bizzat bu Hindu yapılarını ziyaret etmiş ve incelemiş, eski mezarlarında hâlâ uygulanan inisiyasyon ritüellerine katılmıştır; bu da Keops Piramidi'nin aynı model üzerine ve aynı amaçla tasarlandığını açıkça göstermektedir. Piskopos Russell şunları ekliyor:

■• Babil Kulesi'nin de benzer bir biçimde olduğu anlaşılmaktadır.

Bunun amacı, eğitimsiz zihnin en saf batıl inancı olan Sabaizm'in (astronomik din) gizemlerini kutlamak olabilir. Bay Wilford, büyük piramidi birkaç çok bilgili Brahman'a anlattığında, onların hemen bunun bir tapınak olduğunu söylediklerini ve içlerinden birinin Uile nehriyle bir bağlantısı olup olmadığını sorduğunu, bunun da böyle bir geçidin olmadığını söylediğini aktarıyor.

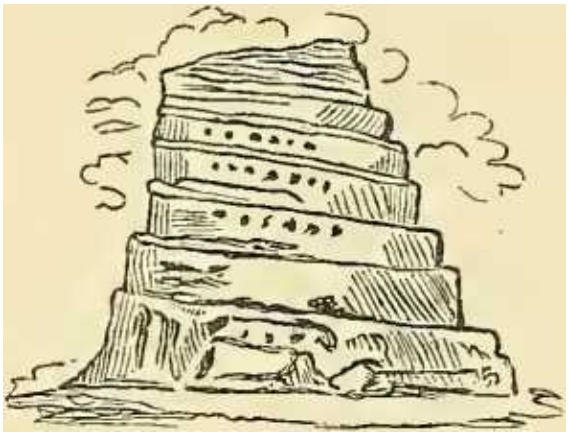

Babil Kulesi.

Burada bir kuyu olduğu ve günümüzde bile görülebildiği söylendiğinden, oybirliğiyle bunun Padma Devi'nin ibadeti için ayrılmış bir yer olduğu ve söz konusu mezarın, bazı festivallerde rahiplerinin su ve kutsal lotus çiçekleriyle doldurduğu bir su oluğu olduğu konusunda hemfikir oldular.

“Bu muazzam yapının amacına ilişkin en muhtemel görüş, mezar ve tapınak olmak üzere iki işlevi bir araya getirmesidir; çünkü tüm uluslarda seçkin kişileri ibadet ritüellerine adanmış yerlere gömmekten daha yaygın bir şey yoktur. Eğer Keops bunu sadece kendi mezarı için tasarladıysa, dibindeki kuyuya, doğu duvarında büyük bir niş bulunan alt odaya, büyük üst odanın yanlarındaki uzun, dar oyuklara, her tarafı en ince mermerle kaplı olanlara veya bizi içeriye götüren ön odalara ve her iki tarafında sıralar bulunan yüksek galeriye ne gerek vardı? Mısır teolojisinin tamamı gizemli semboller ve figürlerle örtülü olduğundan, mimarideki tüm bu kıvrımların, odaların ve sırların daha soylu bir amaç için tasarlandığını varsaymak mantıklıdır; çünkü katakomblar doğal kayadan oyulmuş sade, tonozlu odalardır ve daha ziyade bu yapının dış biçiminde sembolize edilen Tanrı'ya içeride ibadet edilmesi amaçlanmıştır.”

Her zaman okurlarımız için kendimizden daha otorite sayılabilecek yazarların görüşlerini sunmak isteyen bizler, bu karmaşık konu hakkındaki

kendi görüşümüzü, Stewart adında bilgili bir Amerikalı beyefendinin Güneş ibadeti üzerine yazdığı ilginç bir eserden alıntı yaparak sunmayı öneriyoruz. Yazar şöyle diyor:

“Şunu gözden kaçırmamak önemlidir: Eskiden göklerin, özellikle de güneşin tarihi, insanların tarihi biçiminde yazılırdı ve insanlar bunu neredeyse evrensel olarak böyle kabul eder, kahramanı bir insan olarak görürlerdi. Tanrıların mezarları, sanki gerçekten var olmuş gibi gösterilirdi; her yıl yenilenmeyi amaçlayan şölenler düzenlenirdi.”

Kaybettikleri şeylerin yol açtığı keder. Osiris'in mezarı da böyleydi; Mısırlıların bize ışık veren yıldıza diktikleri, Piramitler olarak bilinen o muazzam kütlelerin altında örtülüydü. Bunlardan birinin dört yüzü de dünyanın ana yönlerine bakar. Bu cephelerin her birinin tabanında yüz on kulaç genişliğindedir ve dördü de aynı sayıda eşkenar üçgen oluşturur. Bilimler Akademisi'nden Chazelles'in verdiği ölçüme göre, dikey yüksekliği yetmiş yedi kulaçtır. Bu boyutlardan ve bu piramidin dikildiği enlemden, Perslerin doğanın canlanmasını kutladıkları kesin dönem olan ilkbahar ekinoksundan on dört gün önce, güneşin öğle vakti gölge düşürmeyi bırakacağı ve sonbahar ekinoksundan on dört gün sonrasına kadar tekrar gölge düşürmeyeceği sonucu çıkar. O zaman gün veya güneş, 5 derece 15 dakikaya karşılık gelen güney eğiminin paralelinde veya çemberinde bulunur; Bu durum yılda iki kez yaşanırdı; bir kez ilkbahar ekinoksundan önce, bir kez de sonbahar ekinoksundan sonra. Güneş o zaman tam öğle vakti bu piramidin tepesinde belirirdi; sonra görkemli diski birkaç anlığına bu muazzam kaide üzerinde görünür ve üzerinde duruyormuş gibi görünürdü; bu sırada, tabanında diz çökmüş olan ibadet edenler, kuzey cephesinin eğimli düzlemine bakarak, büyük Osiris'i hem mezarın karanlığına indiği zaman hem de zaferle yükseldiği zaman seyrederlerdi. Aynı şey, ekinoksların dolunayının bu paralellikte gerçekleştiği zaman için de söylenebilir.”

"Görünüşe göre, her zaman büyük fikirler üreten Mısırlılar, güneş ve aya, ya da Osiris ve İsis'e birer kaide verme projesini (şimdiye kadar hayal edilmiş en cesur proje) hayata geçirmişlerdi; biri için öğle vakti, diğeri için gece yarısı, kuzey ve güney yarım kürelerini ayıran çizgiye yakın gökyüzü bölgesine vardıklarında; iyilik krallığını kötülük krallığından; ışık bölgesini karanlık bölgesinden ayırdıklarında. Güneşin aydınlık yarım kürede kaldığı süre boyunca, öğle vakti piramidin tüm cephelerinden gölgenin kaybolmasını ve gece bizim yarım küremizde üstünlüğünü kazanmaya başladığında -yani Osiris cehenneme indiği anda- kuzey cephesinin tekrar gölgeyle kaplanmasını istiyorlardı." Osiris'in mezarı neredeyse altı ay boyunca gölgeyle kaplı kaldı, ardından cehennemden döndükten ve aydınlık yarımküreye geçerek egemenliğini yeniden kazandıktan hemen sonra öğle vakti tamamen ışıkla aydınlandı. Sonra İsis'e ve sonunda karanlığın ve kışın cinini alt eden Bahar Tanrısı Orus'a geri dönmüştü. Ne yüce bir fikir!

Bu büyük piramidin, dinî sanatlar, anlayış yüceliği ve kesin bilimler bilgisi bakımından eski Mısırlıları aşan kişiler tarafından inşa edildiğine kimse şüphe duyamaz. Hem tapınak hem de mezar olarak tasarlandığına ise Doğu mistisizminin tüm gerçek müritleri onay verecektir. Dış biçimi, dünyadaki matematiksel kuralların ve geometrik oranların en saf örneğidir. Tabanında mükemmel bir kare, her köşesinde mükemmel üçgenler ve tepede mükemmel bir daire elde edilir.

Güneş ve Ay'ın altı ayda bir gerçekleşen yörüngesi olarak tasarlanmıştı.

Profesör Piazza Smythe'nin hipotezine göre, bu büyük piramidin amacı kıtlık zamanlarında tahıl ambarı, genel bir sel veya başka bir ulusal felaket durumunda ise hazinelerin saklanacağı bir depo haline getirilmesiydi. Diğerleri ise bunun kurucusu Keops'un mezarı ve anısına bir anıt olarak tasarlandığını düşünüyor. Bu ve diğer görüşler, az çok inandırıcı bir şekilde destekleniyor. İlk hipotezin baş savunucusu olan Profesör Smythe, muhteşem bir şekilde ayarlanmış ölçüm ölçeklerine işaret ederek ve en

azından kendi memnuniyetine göre, büyük üst odada bulunan, kapaksız, açık ve boş devasa porfiritik sandığın evrensel bir ölçü standardı için tasarlandığını ve belirli ince hesaplanmış parçalara bölünmesinin, Avrupa ve Amerika'da yaygın olarak kullanılan kuru ölçü standardıyla örtüşeceğini kanıtlıyor! Doğu zihninin kendini meşgul ettiği metafiziksel spekülasyonun derinliklerini daha iyi anlamak, bilgili Edinburgh Profesörüne bu muazzam yapının, büyük kurucunun ödül ve dinlenme yerine yükselmesinden yüzyıllar sonra çiftçilerin ve pazar kadınlarının pazarlıklarını ayarlayabilecekleri basit bir standart değil, gökyüzü ve yeryüzünü ölçen bir araç olarak tasarlandığını ve bilimsel keşiflerin büyük problemi olan, gizemli, kapaksız, tamamen süssüz, yazısız sandığın, muazzam süssüz ve yazısız odanın ortasında, gelecek nesillerin tüm tahıl ve tohum tüccarları için bir model olarak değil, orada yaşam ve ölümün ciddi sorunlarını öğrenen ve 'o sandığın aracıyla Ruhun o görkemli doğuşuna ulaşan' o inisiyeler için bir lahit olarak tasarlandığını gösterecekti.

Nasıra'nın büyük Başrahibi'nin geceleyin kendisine soru sormaya gelenlere verdiği cevapta çok anlamlı bir şekilde anlattığı ikinci doğuş şöyledir: "İnsan yeniden doğmadıkça, Kud krallığını göremez."

İnsan, Tanrı'nın krallığına ancak Kutsal Ruh'tan ve O'nun öz kanından doğmuşsa girebilir.

Bedenden doğan bedenseldir, ruhtan doğan ise ruhtur.

Sana yeniden doğması gerektiğini söylediğime şaşma...

Nikodemus ona şöyle cevap verdi: "Bunlar nasıl olabilir?"

İsa ona şöyle cevap verdi: "Sen İsrail'de bir ordusun, fakat bunları bilmiyor musun?"

Aynı soruyu bilgili Profesörlere de sorabiliriz, ancak Tanrı'dan doğa aracılığıyla ilk rahiplerine, Aryan kabilelerinin eski rahiplerine, onlardan Hindulara, Mısırlılara, Musa aracılığıyla İbranilere, "İsrail'deki Üstatlar"a [ve] hepsinin başı olan Essenilere, Nasıralı İsa'nın en iyi örneği olduğu bu saf metafizik unsurları, büyük Edinburgh Profesörlerinin öğreniminin bir parçası değildir ve bu nedenle, inisiyelerin su ve Ruh'tan yeniden doğmaları için tasarlanmış olan Keops Tapınağı'nın büyük lahit mezarı, büyük Britanyalı matematikçinin gözünde bir tahıl ölçme aleti haline geldi! İsa'nın vaftizinde bir melek konuştuğunda, orada bulunanlar "gök gürledi" dediler— Bu tür orada bulunanların hepsi henüz ölmedi-

Çölün genç ve eğitimsiz çocuğu Mısır, entelektüel dünyanın tahtına oturmuş, sanat ve bilimlerin kraliçesi değildi. Sonra yağmacının kurbanı oldu. "Pali" -Çoban Krallar veya [11] Hyksos- tarafından işgal edilip fethedildi.

Manetho'ya göre, ülkeyi istila eden, halkı zincire vuran ve vergiye mahkum eden ve bir süreliğine Mısır'ın yöneticileri olan bu kişiler, bu Çoban Kralların gelişinden önce ülkenin ne durumda olduğunu tahmin etmekte zorlanıyoruz; ancak onların yönetiminden sonra her anıt, piramit ve yazıt, Doğu idealizminin izlerini taşıyordu. Bu devrim niteliğindeki değişikliklerin ayrıntılarını vermemize gerek yok; sadece Hindu ibadetine dair açıklamalarımızda ele aldığımız dini görüşler ile Mısır Teogonyasında yeniden ortaya çıkan görüşler arasındaki şaşırtıcı benzerliği açıklamak için bunlara değiniyoruz. Süleyman'ın dediği gibi, meselenin sonucunu ele alalım. İstilacı hanedandan bir hükümdar olan Keops, eski Hindu metafizikçilerine Tanrı'nın çalışma biçimi olarak açıklanan o katı bilim kurallarına uygun olarak bir Tapınak inşa ettirdi.

Bu muhteşem yapının dış cephesi, dünyanın sembolizmini yansıtıyordu; Astronomi, Astroloji, Matematik ve Geometrinin en saf ilkeleri üzerine inşa edilmişti.

İç mekan, bu bilimleri öğretmek ve göstermek için tasarlanmış bir Tapınaktı ve insan ruhu Tanrı'dan doğrudan bir yansıma olarak kabul edildiğinden, onun madde içindeki ilerleyişi—ruhsal saflıktan kaba maddeyle ittifaka düşüşü—deneme ve arınma amacıyla çeşitli biçimlerden geçişi, nihayetinde insanlığa doğuşu ve—eğer hayvansal doğası baskınsa—tekrar hayvansal biçimlere inişi ve eğer ruhsal doğası baskınsa—yeni doğuşu ve saf bir ruhsal varoluşa nihai dönüşümü; bunlar, Tapınakların sergilemek için inşa edildiği muhteşem dramanın aşamalarıydı ve bunların en önemlisi, kurucularının derin ve doğru astronomik hesaplamalarla dünyanın fiziksel merkezi olarak tasarladıkları büyük Keops Tapınağıydı; aynı şekilde metafiziksel olarak da tasarladılar.

Burası, eskilerin sıradan zihinler için çok derin gizemler biçiminde örgütledikleri, tüm o yüce öğretilerin büyük merkeziydi.

Bu büyük yapının temeli 13 dönümden fazla bir alanı kaplamaktadır. Taban çizgisi 764 fit, dikey yüksekliği ise 480 fittir. Şaşırtıcı geçitleri, görkemli salonları, odaları, galerileri, gizli mahzenlerle sonlanan, düşmüş taşlar ve kum birikintileriyle tıkanmış batık kuyuları, her zaman tüm mezar yapılarına çıkan iniş geçitleri, sadece bir ölüm anıtı olduğu fikrini reddeden yükselen galerileri ve görkemli odaları, hiçbir bağlantı izi olmayan boş, kapaksız lahit ve üst odalarda, içinde gerçekleştirilen ayinlerin sırlarını açıklayabilecek hiçbir yazıtın bulunmaması, İsrail'deki gerçek ve bilgili üstatlara bu harika yapının tasarımını ve kapsamını ve gerçek bir Eski Özgür Masonluk Locası olarak doğasını borazan sesleriyle anlatmaktadır.

Şunu da eklemeliyiz ki, bu sessiz ama son derece anlamlı yapı, gerçek mistikler için vahiylerle doludur. Tabanı, dört köşesinde kutsal 4 sayısını, eril ve dişil ilkelerin birliğini simgeleyen mükemmel bir karedir. Köşeleri, Doğu'da eril amblem olarak çok saygı gören ve mistik 3 sayısını ifade eden mükemmel üçgendir. Tepe noktası, Doğu'da her zaman Tanrı'nın veya yaratıcı ilkenin sembolü olarak kabul edilen fallusu temsil eder. Yılın iki

kutsal döneminde, yani sonsuz yaşamı ve sürekli var olan kötülük ilkesiyle ölümü simgeleyen dönemde, güneşin tepe noktasına inişi, bu yapının kutlamak için tasarlandığı alegorik fikirler dizisini tamamlar.

İçinde kutlanan gizemlerin farklı aşamaları

Mezarları, dolambaçlı geçitleri, büyük salonları ve görkemli odaları, onları gizlemek zorunda kalmadığımız onurlu bir söz nedeniyle bile, şimdi anlatmaya değmezdi. Ama onların ruhu insanlığa aittir. Onlar, evrensel uyumun büyük yasasında bulunur; bu uyum, Geometriyi plan, Matematiği ise var olan her şeyin toplamı yapar; renk ve sesi, biçim ve işlevi, madde ve ruhu, gökyüzü ve yeryüzünü, insanı ve Yaratıcısını, her gezegeni güneş sistemiyle ve güneş sistemini evrenle, muazzam bir uyum şemasında birleştirir; bu uyumda, bir sayı, bir işaret, bir renk, bir ton veya bir kelime bütünü ifade eder. Sayı birdir; renk beyazdır; ses, saf oktavdır; kelime, Tanrı ile ilgili tüm eş anlamlılardır; bilimler, Astronomi, Astroloji, Matematik, Geometri; parçalar, Sonsuzluk, toplam, Ebediyet. Bu yüce felsefenin parçaları, gizli bilgelikleriyle ilgili bilgi edinmek için Mısır rahiplerine başvuran tüm yetenekli zihinler tarafından elde edilmiştir. Bunun parçaları, Yunan ve Romalıların tüm farklı felsefi sistemlerinde, Yahudilerin Kabalizminde, Orta Çağ'da ortaya çıkan Simyacılar ve Gülhaçlılar olarak adlandırılan mezheplerin mistisizminde; Antik Masonluğun bütünlüğünde ve modern Özgür Masonluğun zayıf dışsal çocuksu özelliklerinde bulunabilir; bu sistemin geometrik oranlardaki mükemmelliğini simgeleyen figür, Mısır anıtlarında çoğu zaman fark edilmeden geçilir.

Sözler soğuk, cansız, kutsanmamış dudaklardan dökülüyor ve tepkisiz havada hiçbir etki yaratmıyor.

En derinlerden en yükseklere kadar uzanan, yaratılışın tüm tonlarını kapsayan o muhteşem uyum, paranın şıkırtısı dışında her türlü sese

duyarsızlaşmış kulaklara, dünyaların koro halinde yankılanmasında boşuna duyuluyor; ancak gerçek inancın bu gölgelenmesinin ortasında—bu konudaki tam karanlıkta—

Bilimsel din ve bilimin dini olan görkemli eski Keops Piramidi, kasvetli bir şekilde sessiz, etkileyici bir şekilde dilsiz duruyor; ilahi insanlığın yeni Tapınağı'nın inşaatçıları, ne dikdörtgen ne de kare olan kemerin kilit taşını kaçırdıktan sonra, antik çağın enkazı arasında arama yapacak ve inşaatçıların reddettiği taşı bulup, onu gökyüzünün yeryüzünü gölgelediği ve evreni Baş Mimar Gon'un İlahi Locası haline getirdiği kemerin kilit taşı olarak yerleştirecekleri anı bekliyor.

Bu bölümü kapatmadan önce, metafizik tarihine dair verilmesi gereken bir başka parça daha var.

Bu tapınağın adandığı Güneş Tanrısı, her yıl bir kez ölür ve yerin en derin kısımlarına iner.

Ölüm, yapının dünyevi kurucusunun küllerinde, en derin mahzenlerde de gizlenir. Karmaşık geçitler, dar, engebeli ve sarp yollar ve büyük Tapınak Salonu'na açılan son açıklıklar, Ruh'un gökyüzünün takımyıldızlı Zodyak'ı aracılığıyla Güneş Tanrısı'na doğru ilerleyişinin sadece birkaç pratik örneğiydi. Nihayet ulaştığı büyük Salon'da, Yeni Aday'a yaşam ve ölümün son büyük dersi verildi. Şiddetle öldürülüp sandığa konulan kişiyle birlikte, Büyük Tapınağın inşasının dayandığı Üstadın sözü de yok oldu.

Ölüm kokusu, arama yapanları cesedin bulunduğu yere yönlendiriyor.

İnsan kardeşliğinin beş noktası üzerinde yeniden hayata döndürülür ve ebedi yaşamın daha da yüksek bir derecesine yükseltilir. Yeniden Doğdu!—şimdi kilit taşı olur ve İlahi Tapınağın inşasını tamamlayan kraliyet kemerine yerleştirilir. Orada, Cennetin Güneşi, Piramidin tepesinde zaferle oturur—Piramit kendi başına üretken yaşamın bir sembolüdür.

Bu tapınak, 5000 yıl önce yaşamış olanların eseridir. Tarihi konusunda hiçbir şüphe yoktur. Hem Manetho hem de Herodot'un bu görüşünü doğrulayan isimler ve yazıtlar bulunmuştur. En az 2500 yıl önce bu görkemli eski tapınakta kutlanan ayinler henüz tamamen unutulmamış, uygulandıkları ilkeler de silinmemiştir. Antik Mısır'ın ihtişamını oluşturan etkileyici Fantazmagori sahneden kaybolmuştur, belki de bir daha asla yerine konmayacaktır; kesinlikle antik Mısır'ın görkemli ihtişamının büyük Destanı'nda yer alanlar kadar hayatın melodramatik sanatının en yüksek alanlarında mükemmel bir oyuncu topluluğu tarafından asla geri getirilmeyecektir.

Günümüzde, bir zamanlar Mısır spiritüalizminde bu kadar bilge, güçlü, ileri görüşlü ve yüce olan şeyin en büyük temsilcisi, artık bir araya gelmiş, yoksul bir şeyh tarafından yönetilmeyen ve birkaç İngiliz şilini karşılığında sihir yapan ya da birkaç dolar karşılığında dans eden, dönen, uluyan veya epilepsi nöbetlerine giren dervişler tarafından yönetilmeyen göçebe Arap kabileleridir.

Dışsal bozulmanın bu görüntüsüne rağmen, klasik Yunan destanlarından ve görkemli Roma'nın anılarından süzülmüş olan eski Mısır ruhu hâlâ yaşıyor, hâlâ gayretli öğrenciyi ve sabırlı bilim insanını ölü Doğu'nun harflerini araştırmaya ve ölümsüz Ruhunun gizli anlamını keşfetmeye teşvik ediyor. Bir gün gelecek ki, eskilerin büyüsü modernlerin bilimi olacak ve o vahiy sabahının ışığında Keops Piramidi, gerçekte ne olduğuyla, varoluşun İlahi Dramının anlamını heceleyen alfabe olarak bilinecek.

BÖLÜM XIV.

Yahudiler arasında Spiritüalizm ve Büyü.

Yahudilerin antik çağı tartışmalıdır.—İbrahim, Afos, rahipler ve peygamberler.—Kabala-İncil.—Keldani ve Fars fikirlerinin İbranice yazılara aşılanması.—İsa'nın kişiliği.—İncil'in diğer yazılara üstünlük iddiaları.

Hindular ve Yahudiler, dini inançlarına dair yazılı kayıtlar bırakan neredeyse tek eski Doğu uluslarıdır.

Antik çağda Hindistan ile rekabet halinde olsalar da, Kaldeliler ve Mısırlılar, gelişmiş ibadet sistemlerinin ve ruhani varoluşun sırlarına nüfuz etmelerini sağlayan gizemli yöntemlerin yalnızca anıtsal kalıntılarını gelecek nesillere miras bırakmışlardır.

İbranilerin kutsal yazıları o kadar sadakatle korunmuş ve o kadar geniş bir spiritüalist olaylar repertuarı içeriyor ki, Yahudi tarihçilerin aşırı egoizmi ve sonraki nesillerin tüm ifadelerini sorgusuz sualsiz kabul etmesi, iddia ettikleri birçok şeyin güvenilirliğine şüphe düşürmemiş olsaydı, bu konuda paha biçilmez bir tanıklık dizisi sağlayabilirlerdi.

Yahudilerin kendi kutsal kitaplarının eski çağlara ait olduğu ve içlerinde anlatılan birçok olayın özgün olduğu yönündeki muazzam iddialarının, çağdaş tarihle tamamen çeliştiği artık kesin olarak kanıtlanmıştır.

Helenistik Yahudilerin de Yunan felsefesinin bazı bölümlerinin İbraniceden türediği yönündeki iddiaları da mevcuttur.

Yazıların yanlış olduğu kanıtlanmıştır; aslında, Kutsal Kitabı dürüstçe inceleyenler, genel olarak Doğu uluslarının adet, gelenek, görenek ve ruhçuluğunun mükemmel bir kopyasını bulacak olsalar da, Yahudi halkının kişisel maceraları ve diğer ulusların kötülüklerini ve putperestliklerini taklit etme eğilimleri dışında, Yahudi halkının gerçek özelliklerine dair yetersiz bir anlatım bulacaklardır.

Yahudi ulusunun atası İbrahim, aslen bir Keldaniydi ve kendi ülkesinin putperest uygulamalarına karşı protesto edip, daha saf ve tek tanrılı bir ibadet biçimi kurmak için gönüllü olarak oradan ayrılmış olsa da, özellikle ateşe duydukları saygı, Tanrı'ya dik taşlardan sunaklar kurma geleneği, kurban sunma sistemleri ve uluslar ve halklar üzerinde özel bir yetkiye sahip olduğuna inanılan Koruyucu Ruhlarla doğrudan iletişim kurma gibi Keldanilerin astronomik dininden türetilen birçok fikri soyundan gelenlere aşıladı.

Josephus, İbrahim'in Mısır'a gittiğini ve orada bilgeliğinden dolayı kendisine büyük hayranlık duyan rahiplerin dinleyicisi olduğunu doğrular. İbrahim'in sünnetin kutsallığı hakkındaki fikirlerini muhtemelen Mısır'dan edindiği ve bu ritüeli soyuna en önemli dini yükümlülük olarak emrettiği düşünülmektedir. Onun yakın soyundan gelenler sadece çobanlardı ve kendisinden çok daha az eğitimliydiler, yine de ruhani varlıklarla açıkça iletişim kuruyor ve rüyalar ve vizyonlar aracılığıyla öğüt ve yönlendirme alıyorlardı.

İncil'in büyük bir kısmını kabalistik yöntemlerle yorumlama zorunluluğunu, yani yazılan kelimelerin anlamlarını ifade etmekten ziyade gizlemek için tasarlandığını varsaymayı göz önünde bulundurduğumuzda, Yahudilerin varlığını ve tüm tarihini ya efsanevi olarak ele almalı ya da onların en dikkat çekici örneklerden birini oluşturduğunu kabul etmeliyiz.

Dünyanın şimdiye kadar tanıdığı en iyi teokratik yönetim biçimi.

Bu insanlar göç edip yerleştiler, yolculuklarını yönlendirdiler, hatta işlerini yürüttüler ve kabilelerini meleklerin yönlendirmesi ve rüyalar, vizyonlar veya kehanet yoluyla aldıkları ilhamla yönettiler. Yahudi Kutsal Yazıları Hristiyan dünyasındaki her çocuk tarafından çok iyi bilindiğinden, spiritüalizm konusunu ayrıntılı olarak incelemeye gerek yok; o halde şunu söylemek yeterlidir ki, her sayfa dünyevi ötesi işaretlerin, alametlerin,

ruhani varlıklarla açık iletişimin ve 19. yüzyılda "Spiritüalizm" olarak bilinen tüm bu ifadelerin bir kaydıdır.

Yahudi spiritüalizminin kökenini ve özelliklerini değerlendirmek için, bu halkın sırasıyla Mezopotamya, Moab, Midyan, Ammon, Mısır, Asur, Babil, Pers, Suriye, Makedonya ve Roma kralları tarafından yönetildiğini hatırlamak gerekir.

Bu ulusların her birinde uygulanan çeşitli ibadet biçimleri, Yahudi Teogonisi üzerinde iz bırakmış ve onu herhangi bir ulusun dininin somut bir sistemi olmaktan ziyade, o dönemde Doğu'da yaygın olan inançların bir özeti haline getirmiştir.

Yahudi Kutsal Yazılarından, Mısır'dan ödünç alınan ancak o topraklarda yazılı olarak hiçbir açıklaması bulunmayan rahiplik ayinleri ve rahip törenleri hakkında birçok bilgi edinilebilir. İbranilerin erken dönem kronikleri, Mısır teosofisinin eksiksiz bir temsili olarak kabul edilebilir; Yehova, Mısır'ın koruyucu tanrılarından (Eloihim) biridir ve onların çadırı, sandığı, rahiplik düzeni, ayinleri, törenleri ve kutsal giysileri, Mısır modellerinin birebir kopyalarıdır.

Peygamberlik döneminde, birkaç ilham almış insanın tek tanrılı ibadetin saf bir biçimini yeniden kurma mücadelesi ile bir ara dönem yaşanır.

Arabistan ve Suriye genelinde en aşağılık güneş ve cinsellik ibadet biçimlerini uygulayan komşularını taklit etme eğiliminde olan insanların putperestlikleri. Ardından, güçlü bir Keldani düşünce karışımını geride bırakan Babil esareti gelir; bundan sonra ve Roma egemenliği sırasında, Nasıralı İsa tarafından başlatılan ve Essenilerin öğretileriyle tamamen özdeş olan o yüce saf din biçimi ortaya çıkar.

Bu ilham dolu ve kutsal Öğretmenin önderliğinde, harika eserlerinin Spiritizmi, ilahi yaşamının ve öğretilerinin Spiritüalizmiyle birleşti ve bu

durum, doğrudan takipçilerinin havarisel döneminde de devam etti; ancak bu durum, Ferisiler mezhebinde yetişmiş ve Gnostisizmin inceliklerinde eğitilmiş olan Pavlus'un üstün zekâsıyla değişime uğradı. Pavlus, aksi takdirde nazik ama yüce olan Hristiyanlığına, eğitim gördüğü okulları ayırt eden o eski mistisizmin büyük bir kısmını kattı.

Yahudiler arasında, antik çağın diğer tüm uluslarında olduğu gibi, rahipler ve peygamberler arasında güçlü bir ayrım çizgisi vardı. İbrahim ve soyundan gelenler, ruhlarla konuşmaları, rüyaları, trans halleri ve vizyonları tamamen doğal olaylar olarak tanımlandığı için, günümüzde "ruh medyumları" olarak adlandırılabilecek kişilerdi; ancak bu yeteneklerine, yakılan adaklar ve diğer kurban ayinleri için sunaklar inşa ederek sihir uygulamalarını da eklediler.

Musa hem peygamber hem de rahip idi. İbrani Kutsal Yazıları boyunca kullanılan bencil üslup, onun olağanüstü ruhani yeteneklerini büyük ölçüde abartmış olabilir; yine de, onun yüksek ilham kaynağına sahip olduğu ve koruyucu Tanrı Yehova ile açık bir iletişim içinde olduğu gerçeği, Yahudi tarihindeki rolünü sorgulamadan neredeyse hiç şüphe götürmez.

Bu kabul edilse de, bir büyücü olarak sahip olduğu güç, Mısır rahipliğinin çok iyi bildiği o ezoterik bilgeliğin muazzam bir resmini sunar. Mısır'ın Magileriyle olan mücadelesi, Sina'nın korkunç gizemleri arasında inzivaya çekilmesi, rahiplik yasalarını, kurallarını ve ritüellerini kurması; kısacası, harika ve yüce tarihinin tüm düzeni, en eski gizemlerin bir Hierophant'ının sahip olduğu neredeyse tanrısal güçlere dair tuhaf bir içgörü sağlar. Peygamber ve Mecusi'nin ikili güçlerinin çok daha zayıf bir örneği ise Baalam şahsında anlatılır. Baalam, bir büyücü ve falcı olmasına, o dönemde Doğu'da çok yaygın olan sihir sanatlarına aşina olmasına, hem lanet okumak hem de kutsamak için veya güçlü psikolojik iradesiyle iyi veya kötü bir kader elde etmek için ücret karşılığında işe alınmasına rağmen, modern tabirle bir Ruhsal Medyumdu; transa ve vizyona maruz kalıyordu ve

İlahi Ruhsal ilham altındayken, altın ve gümüş gibi teşviklerle kehanette bulunmasına rağmen, ruhun kendisine verdiği sözleri söylemek zorunda kalıyordu.

Psikolojik güce verilen muazzam önem, İncil sayfalarında sayısız örnekte kendini göstermektedir. Musa'nın Ebal Dağı ve Gerizim Dağı'nda büyük bir ciddiyetle dile getirdiği lanet ve kutsama, sanki Tanrı'nın bizzat sözleriymiş gibi değişmez bir şekilde kehanet niteliğinde kabul edilmiştir. Lanetler ve kutsamalar o kadar etkili kabul ediliyordu ki, Baalam mesleği yaygın olarak uygulanıyordu ve peygamberler, düşmanlara veya dostlara, en çok istenen şekilde, yasaklama veya kutsama sözleri söylemek için ya görevlendiriliyor ya da kiralanıyordu. Samuel zamanında, peygamber okulları kurulmuştu; gençlerin, bu kutsal adamlarla sadece ilişki kurarak ve onlara hizmet ederek, onların ilahi armağanından pay alabilecekleri ve ruhlarından faydalanabilecekleri düşünülüyordu.

Temas yoluyla veya ellerini üzerlerine koyarak. Samuel zamanında, peygamberlerin kayıp malların geri alınması için kahinlik yeteneklerini kullanmaları aşağılayıcı olarak görülmezdi ve bu amaçla onlara başvurma geleneği, Urim ve Thummim aracılığıyla "Rab'den" kehanet cevapları arama geleneği kadar meşru kabul edilirdi. Bu cevapları elde etmenin rahipsel yöntemlerinden bu bölümün son kısmında bahsedeceğiz; ancak, peygamberlik güçlerinin açıkça doğal yetenekle belirli bireylere verildiği, çalışma veya sanatla değil, İsrail peygamberlerinin istisnai ve özverili bir yaşam sürdüklerini belirtmek yerinde olur. Sıklıkla insanların yaşadığı yerlerden uzakta, ıssız yerlere çekilirlerdi; uzun oruçlar tutar ve sık sık tövbe ederlerdi, ikincisi genellikle kendi günahlarından çok başkalarının günahları içindi. Genellikle hayvan derilerinden yapılmış bir pelerin olmak üzere kaba giysiler giyerlerdi. Aralarından bazıları, peygamberlik coşkusuyla ellerini yaralamaya ve giysilerini yırtmaya alışkındı. Onlar zamanlarının çoğunu dua ederek geçirirlerdi ve müziğe tutkuyla bağlıydılar.

Yahudi Kutsal Kitabı'nda, peygamberlerin özellikle kötü ruhların kovulması ve tapınak ibadetlerinde peygamberlik ilhamını harekete geçirmek için müziğe sürekli başvurduklarına dair birçok işaret bulunur.

İbrani kutsal metinleri üzerine yorum yapan birçok kişi, Musa, İlyas, Elişa ve İsa gibi şahsiyetlerin hiç var olmadığını, Samson'un Yunan Herkül'ünün mitolojik bir temsili olduğunu ve Yefta'nın da Yunan Agamemnon'unun bir uyarlaması olduğunu iddia etmekten çekinmez.

Yahudi tarihçilerin eski kahramanları kendi topraklarından alıp Yahudiye topraklarına cüretkâr bir şekilde aktarmaları ve diğer ulusların tarihlerini cesurca intihal ederek kendi dünyalarını kurmaya çalışmaları...

Kendi kimliklerini korumak, belirli dönemlerde büyük ve ilahi şahsiyetlerin ortaya çıkıp kendileri için belirlenmiş rollerin bir kısmını oynamış olmaları gerçeğini değiştirmez. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Musa'nın Mısırlı bir rahip olduğuna inanıyoruz; bu görüş, bu konuda otantik bilgiye sahip olduğunu iddia eden Yunan tarihçi Manetho tarafından da desteklenmektedir. Yine de bu olağanüstü adamın Yahudilerin Mısır'dan çıkışındaki rolü; soylu kanunlar kodunun ilan edilmesi, rahiplik kurallarının oluşturulması ve ona eşlik eden olağanüstü manevi etkiler ve Yahudileri Koruyucu Tanrılarıyla doğrudan ve sürekli bir iletişim içine sokmasını sağlayan unsurlar, silinemeyecek tarihin ayrılmaz parçalarıdır. Adından da anlaşılacağı gibi güneşin evlerinden birini ifade eden İlyas, takipçisi Elişa gibi, bazen efsanevi bir şahsiyet, sadece Güneş Tanrısının bir örneği olarak kabul edilmiştir. Bu iki yüce şahsiyetin kişiliği çözümlenecek olsa bile...

Bu bir alegori olsa da, Yahudi tarihinin belirli dönemlerinde, sert eleştirileri ve yüce ilhamlarıyla isyankar halkı tek Tanrı'ya tapınmaya ve Musa'nın belirlediği bilge yönetim standartlarına geri döndüren birçok bilge, güçlü ve manevi donanımlı insanın ortaya çıktığı gerçeğini değiştirmez.

Nasıralı İsa'nın gelişiyle Yahudi tarihinde devrim niteliğinde bir değişim meydana gelir; bu değişim, onun gibi saf, yüce ve kutsal bir öğretmenin müdahalesi olmadan gerçekleşemezdi.

Philo ve diğer çağdaş tarihçilerin Esseniler hakkında verdikleri tanımlardan, İsa'nın gelişinden yaklaşık yüz yıl önce ortaya çıkan, saf ve kutsal insanlardan oluşan bir mezhep olduğu anlaşılıyor.

Nasıralı İsa'nın da onlardan biri olduğu sıklıkla varsayılmıştır. Bu mezhebin doktrinleri, adetleri ve gelenekleri neredeyse her ayrıntıda birbirine benziyordu.

İsa ve havarilerinin öğretilerine kıyasla, ünlü Dağdaki Vaaz bile, dikkatlice karşılaştırıldığında, Essenlilerin özdeyişlerinin bir kopyasından başka bir şey olmaktan çıkar. Bu mezhep ile Bilge Pisagor'un mezhebi arasında da aynı olağanüstü doktrin ve uygulama benzerliği izlenmiştir ve Yahudi ve Samoslu öğretmenlerin büyük ve ilham dolu yaşamlarını belirleyen fikrin evrenselliği, doğal olarak her birinin görüşlerini aynı Essenli modelden aldığını düşündürmektedir.

Yahudi İsa'sının Doğu'nun popüler Güneş Tanrısı mitiyle özdeşliği konusuna gelince, bu konuda burada herhangi bir görüş belirtmiyoruz.

Doğu'da en az yirmi farklı tanrının bedenlenmiş olarak kutlandığı ve Yunanistan'da öğretildiği, her birine Hristiyanların Mesih'ine benzer genel ayrıntılarla bir tarih atfedildiği gerçeği; ancak daha da önemlisi, bu çeşitli bedenlenmelerin hepsinin kronolojik olarak İsa'dan önce geldiği ve ona atfedilen mucizelerin, doğum tarihi olarak belirlenen tarihten önce, zamanla grileşmiş tapınaklarda oyulmuş olduğu gerçeği, bağnazlıkla aklın ışığına kapalı olmayan veya kör batıl inanç nedeniyle tarihin gerçeklerini takdir edemeyen her zihne kendi yorumunu getirir.

Güneş Tanrısı'na Yahudi Mesih'i şahsında tapanların, onun için imkansız bir biyografiyi savunmadaki kasıtlı sapkınlıklarıyla onun varlığına olan inancı yok etmelerine rağmen, Kudüs'teki Hristiyan inancının kökeni, gelişimi ve özellikleri, insan bir kurucunun müdahalesini gerektirir ve kesin bir tanıklıkla, tam olarak uysal ve nazik Nasıralı'ya atfedilen karaktere sahip soylu bir Essenyalı'nın etkisine işaret eder.

İsa'nın biyografileri ölümünden çok sonra derlenmiş olup, açıkça, onun anılarını yaşatmak amacıyla bir araya gelen kişiler tarafından kaleme alınmıştır.

Kutsal Yazıların onun şahsında yerine getirilmesi için, onun saf ve kutsal hizmetinin kayıtlarını, Güneş Tanrısı tarihi olarak bilinen ve İsa'dan binlerce yıl önce Doğu'daki tüm dini sistemlere yaygın bir şekilde yerleşmiş olan o efsanenin mucizeleriyle iç içe geçirdi.

Hristiyan teolojisinin gerçek kurucusu Pavlus'tur. Bu yılmaz havari, kendisi de bir Gnostikti ve Rab İsa Mesih'in gizemini gerçek Kabalistik ruhla yazdı.

Fakat sevgili Üstadın yakın takipçileri için, sesini duymuş, kutsal huzurunda yaşamış, acılarını paylaşmış ve yüce ruhsal güçlerine tanık olmuş olanlar için İsa bir gizem değildi, varlığı bir efsane değildi. Sözlerine sık sık hayran kalmışlar ve insanlığının basit bakış açısından konuştuğunda kendilerinden biri olduğunu ve kendini yalnızca kusurlu bir ölümlü olarak temsil ettiğini; ancak şüphesiz sık sık olduğu gibi "ruh halindeyken" konuştuğunda, sanki gerçekten İbrahim'den önce yaşamış gibi; "Tanrı'nın Oğlu", gizemli ve uzun zamandır vaat edilen Mesih, geçici olarak ilham veren, ancak İsa'nın gerçek kişiliği olmayan kişi gibi konuştuğunu anlamakta başarısız olmuşlardı. Hanedanlıkların çalkantılarına, imparatorlukların yükselişine ve düşüşüne ve eski dünyayı devrimleştiren ve tekrar tekrar inşa eden değişimlere rağmen ayakta kalan bir inanca

dönüşen coşkuya ve ardından gelen bağlılık, bir efsaneye, bir hataya veya boş bir batıl inanca dayanmıyordu.

İyi, saf, ilahi ilham almış ve ilahi hareket eden insanlar sahneye çıktığında ve bu zavallı, alçalmış insanlığımız böyle birine bakıp onun şefkatli ellerinin hastalıklarını iyileştirdiğini hissedebildiğinde, onun merhamet dolu sesini duyabildiğinde ve onları bilinmeyen Tanrı'nın korkunç ihtişamına çok yaklaştırdığında, bu mucizeyi tercüme edebildiğinde...

Bir Babanın şefkatli ve tamamen insani karakterine şaka katmak, böyle birinin Tanrı olarak kabul edilmesine ve varlığı ve yeryüzündeki ara sıra görünüşleri, insan suretinde bedenlenmiş olarak, sayısız çağ boyunca öğretilmiş ve inanılmış olan bu aracı Tanrı'nın tüm popüler nitelikleriyle donatılmasına kim şaşırabilir? Yahudiler bu popüler fikre aşinaydılar ve büyük teolojik öğretmenleri Pavlus da bunu açıkça destekliyordu; bu nedenle, ilk Hristiyanların birçoğunun sevgili Üstatlarının anısını, daha önce birçok büyük ve iyi insana atfedilen aynı ilahi niteliklerle donatmaya meyilli olmaları şaşırtıcı olamaz. İsa'nın basit takipçileri onun ilahlığı hakkında ne düşünmüş olurlarsa olsunlar, onun sevgi dolu müjdesi, saf yaşamı, ilahi şefkatli doğası, onun anısını acı çeken insan kalplerine bu kadar sevdirdi ve müritlerinin zulüm ateşleri ve şehitliğin işkenceleri arasında onun müjdesini vaaz etme inancını destekledi. Ancak bu sevgi müjdesinin sadeliği ve pratik güzelliği, öğrenmenin safsatalarına karışıp anlaşılmaz metafizik spekülasyon sistemleriyle özdeşleştirilince yok oldu.

Essenli saf İsa'nın öğrettiği ilk Hristiyan inancı, Büyük Konstantin'in kendi haksızlıklarını ve vahşi cinayetlerini haklı çıkarmak için adını ve şöhretini gasp ettiği sıralarda yok oldu. Çarmıha gerilmiş kalıntıları Athanasius İnanç Bildirgesi ve İznik Konsili'nin kilise masallarının altına gömüldü ve geriye sadece isim kaldı; ruhsuz beden, ruhsuz harf; insanlığından yoksun Tanrı, anlamından yoksun gizem—sevgi dolu İsa'nın müjdesinden geriye sadece isim kaldı.

Bu ve önceki bölümlerde Yahudi Kabalasına birçok kez değindik ve şimdi de bu konuya daha detaylı bir şekilde değinmek yerinde olacaktır.

Bu ünlü eserin kökeni ve dehasına dair kısa bir bilgilendirme.

Pratik tarihçilerin aksine tüm iddialarına rağmen, Yahudi kutsal yazılarının, tamamen kaybolmasa veya yok edilmese bile, ulusu sık sık kasıp kavuran, bir zamanlar görkemli Süleyman Tapınağı'nı yağmalayan ve hem kanun kitaplarını hem de diğer tüm kutsal yazıları Hames'e teslim eden farklı esaret dönemlerinde çok az ve nadide kopyaya indirgendiği oldukça kesindir. Bu yıkım ruhu, özellikle Babil esaretinden önce kendini gösterdi. Sürgünlerin harap olmuş şehirlerine ve kutsallığı bozulmuş tapınaklarına dönüşlerinden sonra, Musa kanununu yeniden yazma görevi, bilgili bir rahip, son derece gayretli bir kâtip ve kendi kuşağında o kadar saygın olan Ezra'ya düştü ki, genellikle kanunun ikinci kurucusu olarak anılırdı. Hayran hahamlar hala şöyle derler: "Musa kanunu kurmamış olsa bile, Ezra bunu yapmaya layıktı."

Ezra, zorlu görevini en büyük özveriyle yerine getirmek için, esaret döneminde derinlemesine incelediği yasaları yazıya dökmekle kalmadı, aynı zamanda ulusunun yaşlı insanlarını bir araya getirdi, onlarla istişare etti, ezberledikleri gelenekleri dikkatlice not aldı ve sözlü gelenek yoluyla edindiği bilgilerle kendi bilgisini her yönden geliştirmeye çalıştı.

İşte bu durumdan dolayı geleneksel kayıtlara yetkili bir değer atfedilmeye başlandı.

Zamanla, bu gelenekler sayıca artıp, anlatıcıların hayal gücüne veya dönemin ruhuna kolayca uyacak şekilde genişletildikçe, Ezra'nın derlediği kanun ve peygamber kitapları, bazı zihinlerde bu sürekli büyüyen geleneklerin etrafında kümelenen batıl inançlara dayalı saygı karşısında önemsiz hale geldi.

Gelenekler ve nihayetinde, inançlarını tamamen bu geleneklerin varsayılan otoritesine dayandıran ve yaşamlarını, davranışlarını ve eylemlerini tamamen bu geleneklere göre düzenleyen, Ayrılıkçılar veya Ferisiler olarak adlandırılan bir inanç mezhebi ortaya çıktı. Pers mitleri ve Kalde fikirlerinin kök salmasına izin verilen alan burasıydı; ta ki İbrahim ve Musa'nın katı tek tanrıcılığının yerini neredeyse alana kadar. İsa sık sık bu geleneklere atıfta bulunarak Musa'nın yasasını etkisiz hale getirdiğini belirtir. Talmud yazarlarının fantastik uçuşları bu kaynaktan beslenir ve ünlü Kabala da bu esnek sözlü öğretilerin gücüne dayanır. Kabalistler ve bu yazılara gönülden bağlı hayranlar, bunların Adem'e kadar uzanan bir kadimliğe ve göğe kadar uzanan bir kökene sahip olduğunu iddia ederler. Bu kitabın kökenini Seth, Enoch, Nuh, İbrahim, Musa, Yeşu, Hakimler'e kadar izlerler ve zaman zaman geldiği yer olan Cennete kısa süreli ziyaretlerle, isyan suçundan İskenderiye'ye sürgün edildikten sonra birkaç takipçisiyle birlikte sürgünden geri dönen ve Nasıralı İsa'nın gelişinden yaklaşık bir yüzyıl önce ortaya çıkan belirli bir Helenistik Yahudi'nin eline geçtiğini söylerler.

Kabalistik derlemelerden biri Zohar veya Işık Kitabı olarak adlandırılır ve gelenekler bu cilt etrafında büyük bir coşkuyla toplanır.

Kabalistik yazıtların doğasını daha önce açıklamıştık. Bunlar çoğunlukla, kelimelerin gerçek anlamını ortaya çıkarmaktan ziyade gizlemek için tasarlanmıştır ve bu mistik üslubun, kutsal fikirleri halktan korumak, kısacası Kabalistlerin en sevdiği ifade olan "domuzlara inci vermemek" için gerekli olduğu varsayılır.

İkinci yüzyılda Kabalistik yazılar derlenmiş ve bazı nadir kopyaları günümüze kadar ulaşmıştır; bu kopyalardan yazarların belgelere ilişkin birçok detayı genişlettiğini görüyoruz.

Doğu'da Tanrısal Üçleme ile ilgili olarak yayılmış üçlüler, çeşitli aşamaları, nitelikleri, güçleri ve kişilikleriyle varlığın en yüce gizemi olarak yüceltilir. Kabala, Tanrısal Varlık'tan gelen çeşitli tezahürleri, Adem Kadman'dan (Hinduların Brahma'sı), Mısırlıların Osiris'inden, Perslerin Mithra'sından, Yunanlıların Logos'undan (Kelam), Tanrısal Varlık'ın eril Bilgeliği olan İlahi Ensoph'tan ve Yaratılış'ın dişil ilkesi olan Sophia'dan başlayarak ele alır. Buradan hareketle, göksel tezahürlerin hiyerarşilerini, melekleri, başmelekleri, tahtları, egemenlikleri, güçleri ve ihtişamları öğretir. Düşmüş Melekler, Gezegen Ruhları, Kötü Melekler, Cinler, Elementaller, İnsanlar, Dünyalar, Küreler ve Hindu metafizikçilerinin binlerce yıldır üzerinde spekülasyon yaptığı ve Mısırlıların devasa anıtlara kazıdığı, kalıcılığı zamanın yıkıcı tırpanına neredeyse meydan okuyacak olan o yaratıcı düzenin tüm düzeni.

Kabalistik yazılar, felsefi teorilere yaklaştıkları örtülü mistisizmin yanı sıra, hastaları iyileştirme, kötü ruhları kovma, iyi melekleri ve gezegen ruhlarını çağırma; ayrıca rüzgarlar, dalgalar ve genel olarak elementler üzerinde sihirli güçler kullanma konusunda talimatlar içerir. Bu güçler, yaşam, davranış ve düşüncede saflık; abdest almaya, arınmaya, dualara, tılsımların, büyülerin, muskaların, törensel ritüellerin ve okuyucuya artık çok tanıdık gelen diğer yöntemlerin kullanımına sıkı bir şekilde dikkat edilmesiyle elde edilir. Kabalistler, kutsal isimlerin ve belirli sayıların kombinasyonunun kullanımına tam olarak inanırlar.

Tanrı'nın yetmiş iki ismini tekrarlarlar ve bu isimlerin yazılış ve telaffuz ediliş biçimine göre, kullanımlarından doğabilecek erdemin miktarının da aynı olacağını iddia ederler.

Kabala'da belirsiz bir şekilde ortaya konan sayı sistemi, daha önce değinilen Mısır figüründen, Büyük Piramit'in inşasında tezahür ettiği gibi, açıkça türetilmiş bir ışık huzmesidir; ancak Pisagor felsefesinde daha da açık bir şekilde tanımlanmıştır. Evrenin her yerinde kendini gösteren

tasarım birliğine yapılan sık sık göndermeler ise Zerdüşt'ten, Kalde gezegenler arası ilişkiler sisteminden ve büyük ölçüde Yunan felsefesinden türetilen fikirlerin bir karışımıdır. Kabala ve Zohar, edebiyatın ilginç örnekleridir; Doğu fikirlerinin derlemeleridir ve haklı olarak Kabalistik olarak adlandırılan yazı stilinin yeterli örnekleridir; ancak bu belirsiz ifadelerin tam anlamı kavrandığında, öğrenci daha eski uluslarda, onların büyük anıtlarında, en eski yazılarında ve her şeyden önce İbrani Peygamberlerinin görkemli ve ilham verici sözlerinde daha geniş, daha adil ve daha özgün çalışma alanları bulacaktır. Yüce İşaya'nın bir bölümü, insan ile Tanrı arasındaki ilişkilere dair, mistik Zohar'ın tüm sayfalarından çok daha üstün bir anlayış sunar; Hezekiel ve Vahiy kitapları ise Kabalistik yazılarda ustaca gizlenmiş tüm gizemleri içerir; kısacası, okurlarımıza çalışmalarından, Doğu'nun antik çağları üzerine diğer eserlerin incelenmesinden veya modern Özgür Masonluğun ritüellerine girişten elde edilebilecek sonuçlardan daha yüksek bir sonuç vaat edemeyiz. Hezekiel'in çarkının ünlü Gülhaç şemasında, gizemin tüm özü açığa çıkarılmıştır. Orada, Cenneti, İyiliği, insan ruhunun yükselişini, Evreni veya Makrokosmosu temsil eden Zodyak'ın altı yükselen burcu bulunur; altı alçalan burçta ise kötülüğün, insanın düşüşünün, ruhun maddeye inişinin vb. tüm karşıt ilkeleri bulunur. Kabalizmin tüm gizemi bundan ibarettir.

HEZEKİEL'İN ÇARKI.

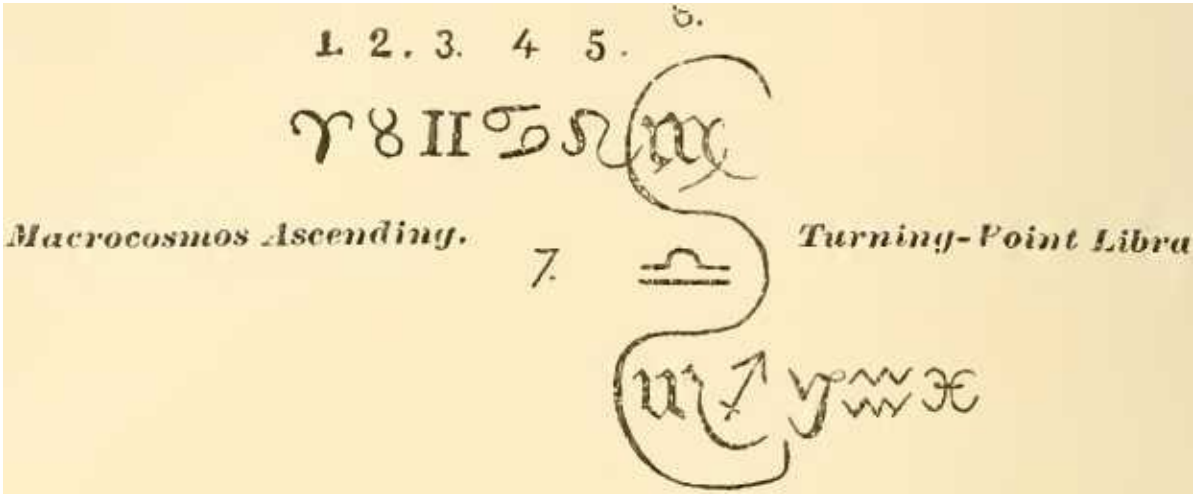

8.^10- 11. 12.Mikrokozmos İnişi.

Farklı ulusların, farklı zaman dilimlerinde, sürekli ilerleyen ve çeşitlilik gösteren zekâlarında aynı temel düşünceyi temsil eden fikirlerin ardı ardına gelmesi, eski gerçekleri her zaman yeni bakış açılarıyla sunar. Bu, esasen Spiritizmin tarihinde örneklendirilmektedir. İnsan ve ruhsal etkileşimin tüm yapısının altında aynı temel ilkeler yatmaktadır ve bu iki dünyayı birleştiren ilişkileri ister Hindu ister Avrupa bakış açısından, ister 1. yılda ister günümüzde inceleyelim, Manyetizma ve Psikolojinin, Ruhsal Krallığın kapılarını açan tek anahtar olduğunu, farklı ulusların ve zamanların Spiritizminin veya büyüsünün ise beden ve ruhun bu iki muazzam niteliğinin kullanılabileceği çeşitli yöntemlere dair örneklerle dolu olduğunu göreceğiz.

Bilginler, Kabalizm'in mistik coşkularını yorumlamaya çalışarak yıllarını harcarken, görkemli eski Yahudi İncili gözlerinin önünde durmakta ve değerli öneriler açısından çok daha zengin, merak uyandıran ve çeşitli bir literatür sunmaktadır.

Bilgi zenginliği ve kapsamı bakımından, Hindu Vedaları veya Fars Zendavestası dışında günümüze ulaşan diğer tüm eski eserlerden farklıdır. Yaratılış kitabının doğrudan sadeliği, Tevrat'ın diğer kitaplarında ortaya konan Mısır gelenekleri, görenekleri ve ibadet biçimlerine dair ayrıntılı bilgiler, her sayfada bolca bulunan meleklerin hizmetine dair şaşırtıcı anlatımlar, İbrani Peygamberlerinin yüce imgeleri ve kınamalarının, protesto ettikleri putperest uygulamaların doğası ve evrenselliği hakkında sağladığı ilginç içgörü; Yeni Ahit öğretilerinin enfes pathos ve güzelliği, Mektupların yüksek ahlak anlayışı ve mistik Gnostisizminin karışımı ve Ezekiel, Daniel ve Yuhanna'nın Vahiy'deki yazılarının tüm eski gizemlere dair ipuçları vermesi, İbrani İncilini günümüze ulaşan en dikkat çekici ve kayda değer eski edebiyat örneklerinden biri haline getirmektedir.

Bu kitap, şüpheciyi ya tüm eski tarihe karşı kasıtlı yalan ve sebepsiz sahtekarlık suçlamasında bulunmaya ya da eski zamanlarda, belki de şimdi olmasa bile, antik çağda sunulduğu iddia edilen muazzam manevi gösteriler dizisinde bir doğruluk temeli olması gerektiğini kabul etmeye zorlayan bir kitaptır.

İncil, Spiritüalizmin bir kitabıdır; bir Büyü El Kitabı, Doğu bilgisinin bir hazinesidir ve bu nedenle, büyülü bilgi ve spiritüalist aydınlanmayı arayan samimi kişiler için kendini tavsiye eder.

Yahudilerin tarihinde, peygamberlik ilhamının kaybolduğu, halkın putperest sapkınlığı ve rahipleri ile peygamberlerinin emrettiği ritüellerden farklı ritüellere olan bağlılığı nedeniyle söndüğü dönemler olmuştur.

Ölümden sonra yaşanan ara dönem işte böyleydi.

Samuel'in peygamberliğiyle ve yine Malaki'nin şahsında peygamberlik döneminin kapanmasıyla, bu nedenle "Peygamberliğin Mührü" olarak adlandırılan kişiyle, Nasıralı İsa'nın gelişiyle dünyaya yeni bir çağ doğdu; bu sadece onun aşıladığı yüce öğretiler ve görevini mühürlediği iyi işlerle ilgili değil, aynı zamanda misyonundan kaynaklanan manyetik ve psikolojik gücün tamamen insani kanıtlarıyla da ilgiliydi.

Tarih, hem fiziksel hem de zihinsel salgınların; hem zihni hem de bedeni etkileyen bulaşıcı hastalıkların var olduğunu kanıtlamıştır.

İnsan yaşam arenasında büyük bir reformcu düşünür ortaya çıktığında—ve böyle bir kişi, hastalıkları iyileştiren ve etki alanına giren herkes üzerinde başka manyetik olaylar yaratan o gizemli Astral sıvı yüküyle donatılmış olduğunda—bu zihinsel ve fiziksel gücün birleşiminin, doğrudan kaynağının etki alanının çok ötesine yayıldığını göreceksiniz.

Bu tür manyetik ve psikolojik etkilerden, Konfüçyüs, Zerdüşt, Buda ve İsa gibi ilham almış öğretmenlerin zihinlerinden Doğu'ya yayılan karşı konulamaz dini görüş dalgası ortaya çıktı. Orta Çağ'da büyücülük uygulamalarına olan inancı ve bunları gerçekleştirme gücünü aşılayan, Cevennois'in Fransız Peygamberlerini Hintli sahtekarların coşkusuyla eşdeğer bir coşkuyla etkileyen, Abbe Paris'in mezarındaki coşkuluları canlandıran ve "Konvülsiyon hastalarını" acıya duyarsız hale getiren, İskoçya, Yeni İngiltere, İsveç ve daha sonraki zamanlarda Morzine Vadisi'ndeki cadı ve büyücülerin korkunç kayıtlarını oluşturan kalabalıkların şeytani ele geçirmelerinde kendini gösteren, kısacası, ister coşku şeklinde olsun ister olmasın, tüm zihinsel salgın vakalarının kaynağı buydu.

Bu durum, Hristiyanlık çağının ilk yüzyıllarında kırılgan kadınların, küçük çocukların ve güçsüz yaşlı erkeklerin şehitlik acılarını çekmelerine olanak sağladı; ya da aklın ve mantığın kötü ruhların kontrolüne boyun eğmesi, büyücülüğün çılgınlığını belirledi.

Bu bölümü, 1628'de Londra'da yayımlanan, Thomas Godwyn, BD tarafından yazılmış "Musa ve Harun veya Eski İbranilerin sivil ve dini ritüellerinin bir açıklaması" adlı eski bir eserden alıntılar içeren bir ek ile sonlandıracağız.

Bu ilginç alıntılarda okuyucu, eski Yahudiler tarafından uygulanan, ister yasal ister yasak olsun, çeşitli kehanet türlerinin doğru ve ayrıntılı açıklamalarını bulacaktır.

XIV. BÖLÜMÜN EKİ.

Yahudiler arasında uygulanan, hem yasal hem de yasadışı bazı diodasyon yöntemleri.

"Putperestlik başlangıçta Kutsal Yazıların yanlış anlaşılmasından kaynaklandığı gibi, büyücülük ve sihirbazlığın da ilk başlangıcı Tanrı'nın

sözlerinin taklit edilmesinden kaynaklanmış gibi görünüyor. Tanrı çeşitli şekillerde konuştu (İbr. 1:1); ancak İbrani yazarlarının gözlemlediği başlıca kendini açıklama yöntemleri dört tanedir ve bunlara dört derece peygamberlik veya ilahi vahiy derler."

Birinci derece Nebuah idi; bu, Tanrı'nın belirli görümler ve vahiyler aracılığıyla iradesini açıkladığı zamandı.

İkincisi ise Ruach Hacodesch, yani Kutsal Ruh'un ilhamıydı; bu sayede kişi, vizyon veya görünüş olmaksızın peygamberlik edebiliyordu. Bazıları, bu ikisi arasındaki farkı göstererek, peygamberlik armağanının bir insanı kendinden geçme veya coşku haline soktuğunu, tüm duyularının elinden alındığını ekler; ancak Kutsal Ruh'un ilhamı, Davut ve Daniel'de görüldüğü gibi, böyle bir coşku veya duyuların ortadan kalkması olmadan gerçekleşirdi. Bu iki derece de, Urim ve Thummim gibi, sona erdi.

Eski din bilginlerinin dediğine göre, ikinci tapınakta, son peygamberler Haggai ve Malaki öldükten sonra Kutsal Ruh İsrail'den ayrıldı veya yükseldi. Bununla birlikte, gökten gelen bir ses veya yankıdan faydalanıyorlardı. Bu ifadede, Kutsal Ruh'un insanları kutsamayı hiç gerçekleştirmediği değil, insanlara Kutsal Ruh'un ilhamıyla peygamberlik etme olanağı sağlayan bu olağanüstü sesin daha sonra kesildiği ve bu anlamda Kutsal Ruh'un İsrail'den ayrıldığı söylenmektedir.

Üçüncü derece Urim ve Thummim'di. Urim ışığı, Thummim ise mükemmelliği ifade eder. Bunların Başrahibin göğüs zırhındaki iki süs olduğu genel olarak kabul edilir; ancak ne tür süsler oldukları veya nasıl cevap verdikleri çözülmesi zor bir konudur. Bazıları bunların göğüs zırhındaki dört sıra taş olduğunu, bunların ihtişam ve parlaklığının zaferi müjdelediğini ve zıtlıklar kuralına göre, taşların karanlığının parlamamasının kötülüğü müjdelediğini düşünür. Diğerleri ise bunun, göğüs zırhının çiftlenmesinde yer alan Yehova ismi olduğunu söyler, çünkü göğüs

zırhı çiftti. Diğerleri ise Urim ve Thummim ile istişare etme yönteminin tüm kabilelerin isimlerinden ve aynı şekilde İbrahim, İshak ve Yakup gibi ataların isimlerinden oluştuğunu, böylece alfabenin hiçbir harfinin eksik olmadığını belirtir. Soru ortaya atıldığında, bazıları cevabı veren harflerin ortaya çıktığını ve diğerlerinin üzerinde belirgin bir şekilde göründüğünü söyler. 2. Samuel'den bir örnek verirler. 2: i. Daniel Rabbe, “Yahuda şehirlerinden herhangi birine gideyim mi?” diye sorduğunda, Rab, “Git” diye cevap verdi. Burada, kehaneti temsil eden harflerin, garip bir şekilde, mükemmel heceler ve tam kelimeler halinde birleştiğini ve cevabı tamamladığını söylüyorlar. Dördüncü derece, “bir sesin kızı” veya bir yankı olan Bath Koi idi; bununla, Tanrı'nın iradesini bildiren gökten gelen bir ses kastedilmektedir; bu, önceki üç kehanet derecesinin sona erdiği ikinci Tapınak'ta gerçekleşti.

Kehanetin çeşitli türleri yasaklanmıştır.

Tesniye 18:10'da, kanunen yasaklanmış olan ve yedi türe ayrılmış olan kahinleri bulacağız; bu, başka türleri olmadığı için değil, en yaygın oldukları için böyledir: 1. Zamanları gözlemleyen. 2. Büyücü. 3. Cadı. 4. Büyücü. 5. Cinlerle görüşen. 6. Sihirbaz. 7. Ölülerle iletişim kuran. Bunlara sekizinci olarak, asa ile görüşen ve dokuzuncu olarak, ruhlarla görüşenleri ekleyebiliriz. İlki; zamanları ve mevsimleri ayırt eden, "şu gün iyidir" veya "şu gün kötüdür" diyen zamanları gözlemleyen kişidir.

Hiçbir şey, şu saat, şu ay uğurlu, şu şu ay uğursuzdur, şu şu şu işler için... İkinci tür

Yasadışı falcı aynı zamanda zaman gözlemcisidir; birincisi sonuçlarını bulutların renginden veya hareketinden çıkarır; ikincisi ise, şu şu günlerde, şu şu saatlerde meydana gelen iyi ve kötü olaylara dair kendi batıl inançlı gözlemlerinden çıkar. Birincinin sonuçlarını, iyi ve kötü olaylara neden olan bulutlardan veya gezegenlerden önceden (a priori) çıkardığı; ikincisinin ise

olayların kendilerinden, şu şu şu zamanlarda meydana gelenlerden sonradan (a posteriori) çıkardığı görülmektedir. Bu gezegen gözlemcisi bulutları izlerken, yüzünü doğuya, sırtını batıya, sağ elini güneye ve sol elini kuzeye doğru çevirmiş gibi görünmektedir.

2. İkincisi, büyücü olarak çevrilen Menachesch'tir; daha ziyade bir kahin veya falcı anlamına gelir. Orijinal metin, kahinlerin şu veya bu olayları, şu veya bu kuşların uçuşunu, çığlıklarını veya kişnemelerini gözlemleyerek gelecek iyi veya kötü şeyleri önceden bildirmeleri gibi, kendi deneyimlerinden yola çıkarak gözlemler yapan birini ifade eder. Hahamlar şöyle der: "O, Menachesch, bir falcıdır; ağzından bir lokma ekmek düştüğü, elinden mızrağı düştüğü, oğlu onu geri çağırdığı, bir karga ona kişnediği, bir keçi yanından geçtiği, sağında bir yılan, solunda bir tilki olduğu için, bugün şunu veya bunu yapma diyecektir." Bu kelime Yaratılış 30:27'de kullanılmıştır: "Laban dedi ki: 'Rab senin hatırına beni kutsadı.'" Yine, Yaratılış 44:5: “Rabbimin içtiği kadeh bu değil mi? Ve bundan nasıl kehanette bulunuyor?” Yani, ne tür insanlar olduğunuzu sınar veya deneyimler; putperestler bu konularda çok batıl inançlıydılar; bazı günler uğursuz, bazıları uğurluydu; bazı günlerde savaşa başlamayı uğursuz sayarlardı, bazı aylarda evlenmeyi uğursuz sayarlardı.

Uğursuz işaretleri gözlemlemede batıl inançlı oldukları gibi, kötülüğü savuşturmak için kullandıkları yöntemlerde de aynı şekilde batıl inançlıydılar; bu yöntemler ya sözler ya da eylemlerdi. Eylemler: Uğursuz bir kuş veya benzeri bir şey onların yoluna çıkarsa ' ona taş atarlardı; ve bu türden bir eylem de, daha saf insanlar arasında cadılığı iyileştirmenin bir yolu olarak düşünülen, cadı olduğundan şüphelenilen birini tırmalamaktır. Sözlerle ise, bu tür işaretlerle belirtilen kötülüğü savuşturmayı umarlardı, şöyle diyerek:

“Bu kötü ışık kendi başının üzerinde olsun.”

Üçüncüsü ise Mecascheph, yani bir cadı, aslında bir hokkabaz. Orijinalinde, nesnelerin biçimlerini değiştirerek, onları farklı görünmelerini sağlayarak insanların duyularını ve zihinlerini büyüleyen bir tür büyücü anlamına gelir.

Gerçekte olduklarından daha bilge. Aynı kelime, Musa'ya direnen Mısır'daki büyücüler için de kullanılmıştır (Çıkış 7:11). Firavun da büyücülere Mecaschphim adını verdi. Mısır'daki sihirbazlar da aynı şekilde büyülerini kullandılar. Metnin bu son kısmı, bu büyücülerin ne olduklarını açıklıyor. Onlara sihirbaz denmesi, onların bilgili olduklarını, bilge insanlar ve büyük filozoflar olduklarını ima eder; büyü kelimesi ise aldatmanın şeklini belirtir ve gözleri aldatan bir tür hile anlamına gelir; çünkü orada büyü olarak çevrilen Lahatim, insanların gözlerini kamaştıran ateşin veya kılıcın parıldayan alevini ifade eder.

Yunanca çeviri, onları ilaç yapıcılar veya isterseniz ten rengi düzenleyiciler, yani erkek ve kadınlara sahte ten rengi veren zanaatkarlar olarak adlandırmakta bir sakınca görmez. Bu nedenle, Havari, dindarlık kisvesi altında saf kadınları esir alan bu sahte öğretmenleri, Musa'ya yardım eden Mısırlı büyücüler Zannes ve Zambres'e benzetir (2 Timoteos 3:8). Bu ikisi özellikle dikkat çekiciydi. Talmud'da onlara Johanne ve Mamre denir.

Dördüncüsü ise Büyücü Chober'dir. İbranice kelime birleşme veya ortaklık anlamına gelir; ya bu kişilerin Şeytan'la olan ittifak ve dostluğundan ya da Bodine'nin düşündüğü gibi, bu tür cadıların sık sık bir araya gelip dans edip eğlenmelerinden kaynaklanmaktadır.

Onkelos, bu tür büyücüleri "Raten" yani "Mırıldanan" olarak çevirerek, bu büyücülük yöntemlerinin bir tür büyü veya tılsımın mırıldanılması veya yumuşak bir sesle söylenmesiyle gerçekleştiğini ima eder. Bir büyücünün tanımı şöyledir: "O, garip ve anlamsız sözler söyleyen bir büyücüdür ve aptallığı içinde bu sözlerin faydalı olduğunu düşünür; bir yılana veya akrebe

şöyle ya da böyle söylenirse insana zarar veremeyeceğini, bir insana şöyle ya da böyle söylenirse de ona zarar verilemeyeceğini düşünür." Yaraya fısıldayan, İncil'den bir ayet okuyan, bir bebeğin korkmaması için üzerine kitap okuyan veya bir çocuğun uyuması için üzerine Tevrat Kitabı veya Filaksi koyan kişiler, sadece büyücüler veya sihirbazlar arasında değil, genel olarak Tanrı'nın Kanununu inkar edenler arasındadır; çünkü Kutsal Yazıların sözlerini beden için ilaç gibi gösterirler, oysa bunlar ruh için ilaçtır. Bodinus'un bahsettiği olay da bu türdendi. Bir çocuk, Mezmurlardan bir ayet okuyarak bir kadının tereyağı yapmasını engellemiş; aynı ayeti tersten okuyarak ise tereyağının hemen çıkmasını sağlamıştır.

Beşinci Schoel Ob, Ob ile veya cinlerle iletişim kuran bir danışmandır.

Ob kelimesi aslında şişe anlamına gelir ve Kutsal Kitabın çeşitli yerlerinde sihirbazlar için kullanılır; çünkü kötü bir ruh tarafından ele geçirildikleri için, şişeden çıkıyormuş gibi yumuşak ve boğuk bir sesle konuşurlar. Yunanlılar onlara Ventriloquos derler, yani sesleri karınlarından çıkıyormuş gibi görünenler. Aziz Augustinus'un görüşüne göre, Elçilerin İşleri 16:16'daki Damosell de böyle bir kahindi ve muhtemelen çoğu yorumcu da böyle düşünmektedir; çünkü bu yorumcular, Damosell'in ele geçirdiği Python ruhunun, İbraniler arasında Ob ruhuyla aynı olduğuna inanmaktadırlar. Bu nedenle, Saul'un Samuel'i diriltmesini istediği Endor Cadısı'nın İbranicede Ob ile görüştüğü söylenir; ancak Latin yorumcuları arasında genellikle Pythonissa, yani Python ruhuna sahip olan kişi olarak çevrilir.

Altıncısı ise Büyücü Jiddegnoni'dir; bazen kurnaz adam olarak da çevrilir. Adını, ya büyücünün kendisinin sahip olduğunu iddia ettiği ya da halkın onun sahip olduğunu düşündüğü bilgiden almıştır. Hahamlar, bu büyücülerin kehanetlerini dile getirirken dişlerinin arasında bu hayvanın kemiğini tuttukları için, İbranice'de insana benzeyen bir hayvandan adını aldığını söylerler. Bu belki de Şeytan ile Büyücü arasındaki ittifakın

onaylanması için kullanılan şeytani bir ayin veya tören olabilir. Peygamber tarihi, benzer türden kehanetlerden bahseder; örneğin, büyücülerin kehanet yeteneğine sahip olduğunu düşündükleri hayvanların ana kısımlarını ve uzuvlarını yediklerini, böylece bu hayvanların ruhlarının bedenlerine geçeceğini ve kehanette bulunabileceklerini düşündüklerini belirtir.

Yedincisi Doresch el hammethim'dir; Yunanlı cevap kelimesidir.

Sözün özü şu ki, ölülerle iletişim kuran bir kişi, bir büyücü, ölü bir adam suretindeki Şeytan'la istişarede bulundu.

Bu tür kahinler unutulmazdır.

Bunun çokça kaydedildiğini görüyoruz; 1 Samuel 29. Orada, Filistlilerle savaşmak üzere olan Kral Saul (Tanrı ona ne rüyalarla, ne Urim aracılığıyla, ne de peygamberler aracılığıyla cevap vermeyi reddetti), Endor Cadısı'nın şöhretine dayanarak ona gitti ve Samuel'in diriltilip savaşın sonucunu kendisine bildirmesini istedi. Şimdi bunun gerçekten Samuel olmadığı, hem bilginlerin tanıklıklarıyla hem de mantıkla kolayca kanıtlanabilir: Birincisi, ona herhangi bir sıradan yolla cevap vermeyi reddeden Tanrı'nın şimdi ona böylesine olağanüstü bir cevap vermesi olası değildir. İkincisi, hiçbir cadı veya şeytan, Rab'de ölenlerin bedenlerini veya ruhlarını rahatsız edemez, çünkü onlar emeklerinden dinlenirler; Vahiy 14:14. Üçüncüsü, eğer Samuel olsaydı, şüphesiz Saul'u cadılarla istişare ettiği için azarlardı.

Sekizinci kişi, ekibiyle birlikte bir danışman olan Scoelmakle'dir. Jerome şöyle der:

Bu kehanet yöntemi şöyleydi: İki veya üç şehir arasında hangisine önce saldırılacağı konusunda şüphe varsa, bunu belirlemek için şehirlerin isimlerini belirli çubuklara veya oklara yazarlardı; bunlar bir ok kılıfında birlikte sallanır ve ilk çekilen şehir belirlenirdi.

Diğer kaynaklar ise bu danışma yönteminin şöyle olduğunu aktarıyor: Danışan, asasını karışlarla veya parmağının uzunluğuyla ölçer ve ölçerken "Gideceğim, gitmeyeceğim, şunu yapacağım, bunu yapmayacağım" derdi ve son karış düştüğünde kararını verirdi. Bu yöntem, putperestler tarafından "Asa veya oklarla kehanet" olarak adlandırılıyordu.

Dokuzuncusu, iç organlara bakarak fal bakan Roebaccabed'di. Nebukadnezar hem Yahudilerle hem de Ammonlularla savaşmak üzereydi ve hangi tarafa ilk saldırısını yapacağına karar veremeyince, önce oklarına ve asalarına danıştı; sonra da hayvanların iç organlarına baktı. Bu uygulama, putperestler arasında yaygındı ve karaciğer en çok gözlemlenen organ olduğu için "Karaciğerle Danışma" olarak adlandırılıyordu. Bu tür falcılıkta üç şeye dikkat edilirdi: Birincisi, iç organların rengi, hepsinin iyi renkli olup olmadığı; ikincisi, yerleri, hiçbirinin yerinden oynamamış olup olmadığı; üçüncüsü, sayıları, hiçbirinin eksik olup olmadığı. Eksik olanlar arasında, karaciğer veya kalbin eksikliği en çok kötüye işaret ederdi. Julius Caesar'ın öldürüldüğü gün, rivayete göre kurban edilen iki semiz öküzün ikisinde de kalp yoktu.

BÖLÜM XV.

Keldaniler arasında Büyü ve Ruhçuluk.

C

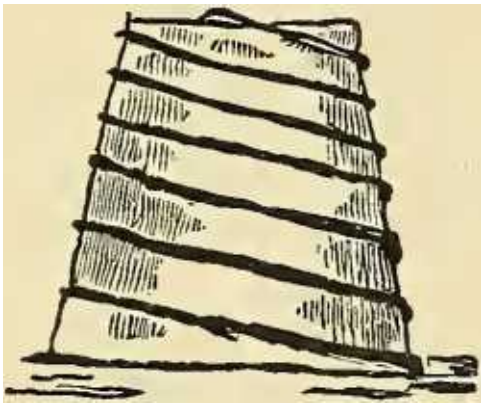

Babil Kulesi.]

Kaldelilerin dini doktrinleri, Hindu ve Mısırlılarınkinden esas olarak farklı ifade biçimleri, farklı tanrılara atfedilen isimler ve bu mitolojik şahsiyetlere atfedilen işlevler bakımından farklılık gösteriyordu. Bununla birlikte, Güneş ve Astral ibadetinin temel fikri tüm uluslarda aynıydı, ancak Kalde anıtsal kalıntılarında cinsel sembollerin bulunmaması, bu halkın daha saf Teosofisine popüler halefi olan Cinsel ibadeti aşılamadan astronomik dine bağlı kaldığını ima ediyor gibi görünüyor. Kalde'nin Spiritizmi hakkındaki tek bilgimiz anıtsal kayıtlardan, sözlü geleneklerden ve çağdaş tarihten elde edilmiş olsa da, bu kaynaklar, büyük Babil ve gizli bilgelikleriyle geniş çapta tanınan Kalde rahiplerinin bu büyük şöhreti esas olarak kehanet sanatlarındaki aşkın becerileri ve astroloji yoluyla geleceği okuma yöntemleri sayesinde kazandığı gerçeğine fazlasıyla yeterlidir. Keldaniler, özellikle ateşe ve zehirlere karşı direnç geliştirme yöntemleri konusunda edindikleri bilgi birikimiyle de ünlüydüler.

Babil'de Magi okulları kurulmuştu ve sihir, ulusu yönetme ve orduları zafere götürme sanatında vazgeçilmez bir unsur olarak görüldüğünden, krallar, devlet adamları ve savaşçılar, soyluların ve zengin yurttaşların oğulları da dahil olmak üzere herkes bu ünlü gizli ilimler seminerlerine başvuruyor veya Magi'lerin ayaklarının dibinde oturup onların derin bilgeliğinin unsurlarını özümsüyordu. Babil'in Yahudiye'yi fethinden sonra Daniel ve en yakışıklı ve zeki İbrani esirlerden bazıları bu okullarda eğitim

gördü. Babil esaretinden sonra Yahudi edebiyatını belirleyen, dikkat çekici Keldani ve Pers felsefesi karışımı buradan kaynaklanmıştır. Pek çok bilgin, sağlam temellere dayanarak, Tevrat'ın yazımının, Kabala'nın oluşumunun ve Talmud'un öykülerinin kendine özgü ruhunun büyük ölçüde Keldani Bilge Adamlarına borçlu olduğuna inanmaktadır; bu nedenle, bu İbranice yazıları iyi bilenler, Keldani Kutsal Yazılarının tamamen yokluğundan hiçbir şey kaybetmezler.

Kaldea'da, diğer Asya ve Doğu uluslarında olduğu gibi, dini ritüeller ile sihir sanatı arasındaki bağlantı ayrılmazdı. Rahip sınıfının en üst kademesi - tapınak hizmeti için ayrılmış olanlar- " Yıldız Gözlemcileri" veya Astrologlardı; manyetizma, el koyma yoluyla hastaları iyileştiren kişilerdi ve hatta Baş Rahip bile -hüküm süren hükümdar üzerindeki etkisiyle ülkeyi fiilen yöneten görevli- kehanetler veriyor ve çoğu zaman en yüksek sihir ritüellerini uyguluyordu. Kaldeli büyücülerin astrolojideki becerisi o kadar büyüktü ki, bu sanatın icadını Kaldelilere atfetmek her çağda atasözü haline geldi ve bazı ülkelerde Astrolog ve Kaldeli terimlerinin eş anlamlı olduğu kabul edildi.

anonim.

Babil rahiplerinin taşların, bitkilerin, otların, buharların ve uyuşturucuların gizli güçlerine son derece aşina oldukları rivayet edilirdi. Orduların tamamına büyü yapabildiklerini, ilerlemelerini durdurabildiklerini veya hareket güçlerini felç edebildiklerini iddia ediyorlardı. Hatta ulusların yıkılmasına bile neden olabileceklerini söylüyorlardı, ancak kendi bir zamanlar görkemli hanedanlıklarının korunmasında böyle bir güce sahip olmadıkları açıktır. Görkem ve ihtişamlarının doruk noktasındaki başarıları, sihirli bilgiye dair engin iddialarının tüm çağdaş uluslar arasında korkulmasına ve alıntılanmasına neden oldu.

Rüyaları ve vizyonları yorumlama, kehanette bulunma veya falcılık yapma ve ateşe karşı koyma yöntemlerine Daniel kitabında önemli ölçüde değinilmiştir; burada, genç İbrani esirlerinin doğal yeteneklerinin veya modern terminolojiyle normal medyumluğunun, eğitimli Magilerin sanatlarından daha doğru sonuçlar verdiği açıkça görülmektedir ve antik çağın büyülü uygulamaları için ortaya atılan birçok muazzam iddianın benzer bir teste tabi tutulması durumunda, doğal yeteneklerden kaynaklanan gerçek kehanet armağanlarından daha aşağıda bulunacakları oldukça muhtemeldir. Bununla birlikte, Daniel ve arkadaşlarının, manevi ilhamı teşvik etmede evrensel olarak etkili olduğu görülen o sıkı rejimi ve dikkat çekici perhizi uyguladıklarına dikkat etmekte fayda var. Kültürsüz bir şekilde yalnızca medyumluklarına güvenenler bu önemli öneriyi yanlış anlamamalıdır.

Kaldea'da, diğer tüm eski uluslarda olduğu gibi, rahiplerin en saygın sınıfı, doğuştan yetenekli olan gerçek peygamberlerdi; ancak bu şanslı kişiler, İbraniler gibi, çoğu zaman rahiplik saflarının dışında ortaya çıkıyorlardı ve hatta bu safların içinde olsalar bile, nadiren makam kabul ediyorlardı; bunun yerine, ruhun gücüyle yetenekli olanların her zaman yaptığı gibi, rahiplik teşkilatlarından bağımsız hareket etmeyi tercih ediyorlardı.

Rahipler arasında üç farklı sınıf vardı. Birincisi, genellikle şeytanları kovmak ve hastalara hizmet etmekle görevli olan Şarkıcılar, Müzisyenler veya Şeytan Kovucular idi. Bunlar, enstrümanlardaki hayranlık uyandıran performanslarıyla veya ciddi ilahileriyle ibadet edenlerin zihinlerini dindarlığa teşvik eder, dinleyicileri büyüler, hatta yılanlar bile itaatkâr hale gelir ve vahşi hayvanlar bile nefis melodilerinin büyüsüne kapılırdı.

İkinci sınıf ise sihirbazlar veya mucizevi işler yapanlardı; bunlar aracılığıyla her türlü kehanet gerçekleştirilir, ateşle imtihanlar yapılır, doğal unsurlar sakinleştirilir veya fırtınalar koparılır; büyüler ve tılsımlar elde

edilir ve bağırsaklardan, yakılan kurbanlardan, kuş uçuşlarından veya diğer doğal nesnelerden kehanetler veya alametler çıkarılırdı.

Üçüncü ve en yüksek sınıf, ünlü Babil Kulesi veya Belus Kulesi'nin örnek teşkil ettiği devasa tapınakların inşa edildiği "Yıldız Gözlemcileri" idi. Bu muhteşem anıtların dış cephesi ve tepesi astronomik gözlemler için, iç kısmı ise inisiyelerin eğitildiği ve rahiplerin eğitim aldığı gizemli ayinler için kullanılıyordu. Bu ünlü gizemler daha sonra Pers'te Mithraik ayinler adı altında başlatıldığından, Kalde asıllarının sadece Sabaîliğin veya en eski astronomik dinin temel ilkelerini öğretmek için tasarlandığını öğreniyoruz.

Cicero, Kehanet ve Falcılık Üzerine İncelemelerinde, Kaldelilere üstün bir mükemmellik atfeder ve hatta astrolojik bilimin ve sihir sanatının kökeninin bu en eski rahiplere dayandığını ima eder. Onların inisiyasyon ve çalışma yöntemleri çok katıydı. Saflık ve çilecilik dolu bir yaşam talep ediliyordu, ancak şarap ve hayvan etinden uzak durmaları gerekse de, Hintlilere uygulanan katı disiplini asla uygulamadılar.

Sahtekarlar ise tam tersine, zayıflamış ve güçsüz bedenlerin, sağlıklı, saf ve dengeli organizmalara kıyasla kötü ruhların saldırılarına daha yatkın ve onlara karşı daha az dirençli olduğunu savundular.

Antik Kalde kalıntıları arasında bulunan çok sayıda oyma tablet, bol miktarda zodyak ve astronomik işaretler sergilese de, bu büyük Üstatların astroloji yöntemlerini dayandırdıkları kesin hesaplama sistemine dair otantik bir kayıt yoktur. Persler, Çinliler ve Orta Çağ bu sanatın profesörleri, doğru Kalde şemalarına sahip olduklarını iddia ederler, ancak bu doğru olsun ya da olmasın, bilimsel astrolog, başarılı sonuçlar elde etmek için kullanılan hesaplama sisteminin, astronomi kadar kesin ve değişmez bir bilim olduğunu ve ülke veya iklimle değişmediğini bilir. Dolayısıyla, on dokuzuncu yüzyılda bile başarılı sonuçlar elde edebilenler, Kalde Üstatlarının büyük şöhretlerini elde ettikleri aynı kurallara sahip

olduklarından emin olabilirler. Astroloji yöntemleri çok ayrıntılı olduğundan ve bu ciltte ayırabileceğimizden çok daha fazla yer gerektirdiğinden, bu ilginç bilimi incelemek isteyenleri, konuyla ilgili mevcut birçok incelemeye yönlendiriyoruz. Bu sanatın en onaylanmış kurallarını öğrenmek isteyenler, 1647'de yayınlanan Lilly'nin Astroloji adlı eserini incelemelidir. Bu okültizm dalında uzmanlaşmış öğrenciler, söz konusu eserin şu anda basılı olan en güvenilir ve otantik eser olduğunu iddia etmektedir.

Antik Asya veya Afrika araştırmalarına yönelik incelemelerimizi daha fazla sürdürmenin faydasız olacağı aşikardır.

Yahudilerin, Medlerin, Perslerin, Gnostiklerin, Yeni Platoncuların ve ilk Hristiyanların spiritüalizmi, farklı zaman dilimleri boyunca yaşanan gelişmelerin ve meydana gelen değişimlerin sonucu olarak sık sık ısrar ettiğimiz değişikliklerle birlikte.

Çeşitli iklimler ve manzaralar; hepsi de tek bir orijinal kaynaktan, yani doğanın güçlerinin gözlemlenmesi ve tapınılmasından doğan fikirlerin istikrarlı ve kesintisiz bir şekilde devam ettiğini ilan eder. Şimdi de, daha önce olduğu gibi, tarihte veya doğada hiçbir şeyin kaybolmadığını iddia ediyoruz.

Eski milletler arasındaki etkileşim ne kadar sınırlı olursa olsun, birbirlerinin topraklarına sık sık yaptıkları müdahaleler, karşılıklı esaretler yoluyla fikirlerin aktarılması, ticaret, sözlü gelenek ve düşüncenin bulaşması, herhangi bir ülkenin kutsal kitaplarının yok edilmesi veya hiyeroglif yazıtlarının anahtarının kaybolmasıyla fikirlerin tamamen ortadan kalkmasının imkansız olduğunu kesinleştirir. Özellikle romantik ve doğal olarak mistik bir zihniyete sahip modern araştırmacıların en sevdiği görüş, Hindistan hariç, uygarlığın en eski iki milleti olan Mısır ve Kaldea'nın, çivi yazısı karakterlerinin, bol hiyerogliflerinin ve eşsiz tabletlerinin altında, insanlık için sonsuza dek kaybolmuş olan, okültizmde derin vahiyler

sakladığıdır; tabii ki, bu harap olmuş toprakların ruhani bir "Edipus"u, modern bir uyurgezerin kendinden geçmiş dudaklarından bu gizemleri açığa çıkarmadıkça.

Bir zamanlar büyük Babil'in rahiplik gücünü saran, müzik dehası Memnon'un sesini susturan ve Sfenks'in taş dudaklarına ebedi sessizliğin parmağını koyan o muazzam gizem perdesindeki gedikleri onarma girişimlerine ne sempati duyuyoruz ne de bu tür yönelimlere inanılması için herhangi bir çağrıda bulunuyoruz.

Daha önce olduğu gibi şimdi de, bu faydacı ve materyalist çağda insanlığın anladığından daha fazla gerçek antik çağ ruhunun aramızda bulunduğunu iddia ediyoruz; ayrıca, eski çağ insanlarının görüşlerini türettikleri ve Teosofi sistemlerini oluşturdukları aynı ölümsüz bilgi kaynakları, on dokuzuncu yüzyılın öğrencileri için de açıktır.

Yüzyılın tüm ihtişamıyla. Gökyüzünün yıldızlı kutsal yazıları, sabırlı astrologun incelemesi için ışık sayfalarını hâlâ açıyor. Bitkiler kokularını, otlar erdemlerini, sakızlar ve baharatlar duyuları aromatik kokularıyla, eski zamanlardaki gibi şimdi de uyarıyor. Harika mıknatıs ve narin kehribar, modern bilimin araştırmalarına, eskilerin hayal bile edemeyeceği gizemler sunmuştur. Telgrafın şimdi verebileceği kehanet cevapları, Dodona büyüsünü bile gölgede bırakabilir! Fotoğrafçının büyüsüyle, Mısırlıların Güneş Tanrısı'nın yardımıyla, her gün ne tür büyücülük mucizeleri gerçekleştiriliyor! Keops piramidini inşa etmek için taşları yapılmış bir yol üzerinde sürükleyip, ardından hantal kaldıraçlarla kaldırmak zorunda kalan beş yüz bin adam, şimdi ellerini ceplerine sokmuş, tüm sihirbazların en büyüğü olan asil buhar motoru tarafından hareket ettirilen, iş gücünden tasarruf sağlayan makinelerin, isteksiz esirlerin zavallı, yaralı ellerinin yapabileceğinden bin kat daha hızlı ve bin kat daha iyi iş çıkarmasını izleyebilirler! Antik çağların bilimsel zaferleriyle rekabet edebileceği tek bir alan bile yürütme gücü değildir; çünkü insanın elementleri kontrol etme

bilgisi ve mekanik kullanımlara uygulanan ölçülemez kuvvetleri mükemmel bir şekilde kavraması, fizik biliminde Doğu'nun tüm sihirbazlarını ve antik çağın tüm mucize yaratıcılarını kıskançlık ve hayret içinde bırakacak sonuçlar doğurmaktadır. Ancak eski uygarlıkların bizi aştığı veya modern bir malikanenin inşası ve döşenmesinde sergilenen büyülü harikalara eşit olmaya başladığı alan, maddi kazanımlar veya fizik bilimi değildi . Eski uygarlıklar, metafiziksel spekülasyon ve ruh güçlerinin kullanımı alanında bize üstünlük sağladılar.

Üstatların ve modernlerin kasten kör oldukları ve küçümseyerek öyle kalmaya kararlı oldukları—hatta daha da ötesi: manevi bilimlerin fizik bilimleriyle ilişkilendirilebileceği yönündeki basit bir öneri ortaya atıldığında, bilim insanlarının alayları, küçümsemeleri ve rahiplerin lanetlemeleri, ahlaki şehitliğin işkencesine ve zorbalığına göğüs germeye cesaret edenler dışında, tüm araştırma girişimlerini etkili bir şekilde bastırır. Örneğin, astronomi ve astrolojinin ilişkisini ele alalım. Astronomi, yıldızsal göklerin matematiğini ve geometrisini açıklarken, astroloji güneşlerin, gezegenlerin ve sistemlerin birbirleri üzerinde karşılıklı olarak uyguladıkları yürütme güçlerini ve maddenin her atomunun diğer her atom üzerindeki etkisini tanımlar. Fizikçiler, ışık ve ısının biçim ve varlığın iki büyük itici gücü olduğunu kabul eder; Oysa, insanın fiziksel organizasyonun bir ürünü olduğunu, karakterinin ve fiziğinin doğduğu yer tarafından belirlendiğini, özel eğilimlerini yaratan doğum öncesi etkilerin olduğunu kabul ederken, astrolojinin gök cisimlerinin diziliminin, ışığın, ısının ve dolayısıyla tüm alt etkilerin asıl kaynaklarının, insanın kaderini şekillendirmekle veya izleyeceği kariyeri belirlemekle bir ilgisi olduğunu iddia etmesi üzerine alaycı bir tavır takınıyor. Manevi olguları fiziksel formüllere karşı koymaya veya bağnazlığa ve materyalizme karşı tümevarımsal olarak tartışmaya çalışmaktan daha nankör ve faydasız bir şey yoktur; ancak iddia etmeye cesaret ediyoruz ki, hem astronom hem de matematikçi olan yirmi tane son derece iyi eğitimli astrolog, kendi

yöntemleriyle analiz edilecek bir yaşamın figürünü oluşturmaya kalkışsalar, her durumda sonuçlar tam olarak aynı olacak ve fiziksel formun, zihinsel eğilimin ve insan yolculuğunun önde gelen olaylarının her bir önde gelen özelliği, yirmi tanesinin her birinde diğerleriyle yakından örtüşecektir.

kesin bilimin" unsurlarını göstermiyorsa , kelimelerin uygulamasını anlamakta güçlük çekiyoruz. Bu arada, Avrupa ve Amerika'nın modern ruhani medyumları, son çeyrek yüzyılda, eski Magilerin edindiği sanatları gölgede bırakan doğal yetenekler ve kendiliğinden güçler sergilediler. Hindistan, Arabistan ve Küçük Asya medyumları kadar büyük olmamalarının nedeni, Batılı medyumun işi tamamen ruhların yapmasına bağlı olması ve ruhlara yardımcı olmak için fiziksel, zihinsel veya çevresel olarak hiçbir hazırlıklı koşul sunmamasıdır; oysa Asya ve Afrika medyumları, yıllarca süren disiplinle, en yüksek yetenekler için gerekli olan spiritüalist koşulları oruç tutarak, dua ederek, düşünerek, giyinerek, yıkanarak ve uygulayarak yerine getirirler. Manevi bağnazlık, bilimsel önyargı ve dini konulara karşı halkın ilgisizliği, on dokuzuncu yüzyılda Spiritüalizm ve Büyü'ye gölge düşüren ve bu harika bilgi unsurlarının antik çağlardan muazzam ve ezici oranlarda ortaya çıkmasına neden olan temel sebeplerdir. Keops Piramidi'nin modern bir kiliseyle karşılaştırılması veya Elephanta ve Ellora mağara tapınaklarının Londra'daki bir müze veya Paris'teki bir sanat galerisinin oranlarıyla ölçülmesi gibi.

Büyü sanatının yokluğu, büyü bilgisinin yokluğu anlamına gelmez. Ruhlar dünyası ödüllerini aptallara ve tembellere vermez. Doğal dünya açık bir sayfadır; gökyüzü, yeryüzü ve içindeki her şey, büyülü alfabenin harfleridir ve insan bunları öğrenene, manyetizmin yazım kitabına ve psikolojinin gramerine girene kadar, kalemimiz yolu gösterebilir, ancak her hacı ayağı kendi yolunu kendisi yürümelidir. İşte ancak bu şekilde, eski insanın ulaştığı büyülü başarılar hedefine rakip olabiliriz.

Bu bölümü birkaç alıntıyla sonlandıracağız.

İlk olarak Ennemoser'in Büyü Tarihi'nden aldığımız bir örnekte, Laponların ve Finlilerin spiritüalizm özelliklerinin uygun bir taslağını veriyor; bu da bizim görüşümüzü güçlü bir şekilde destekliyor: İklim, toprak, manzara ve çevre, doğal spiritüalist yetenekleri değiştirmede dikkate değer etkiler gösterir ve bu etkiler, zaten bu tür eğilimlere yatkın topluluklarda düşüncenin bulaşması yoluyla aktarılır.

“Günümüzde Asya'da, vecd halleri ve vizyonların görüldüğü milletler arasında, Sibirya Şamanları, Arap Dervişleri, Samozedler ve Laponlar sayılabilir. Bu milletlerin hepsinde, doğal yatkınlık veya vücudun özel hareketleri ve egzersizleri yoluyla, nadiren de uyuşturucu madde kullanımıyla ortaya çıkan bir tür uyurgezerlik yaygındır. Kuzey milletlerinde ise, ikinci görüş olgusunun sık görüldüğü söylenmektedir.”

“Birçok Moğol kabilesi ve Laponlar arasında, özellikle heyecanlı ve duyarlı kişiler hayalet görücü ve büyücü olarak seçilir; Hindistan'da Jongleur, Sibirya'da Şaman olarak. Doğal bir yatkınlığa sahip olan ve pratik ve yaşam biçimiyle güçlenen çoğunluk, sadece şiddetle bağırmak, fırtına koparmak, dans etmek ve davul çalmak, daire şeklinde dönmek, duyarsızlık ve kasılma sertliği yaratmak için yeterlidir. Georgi'den öğrendiğimize göre, Sibirya Şamanları arasında, ruhlarla iletişim kurdukları ve onlardan gelecekteki ve uzak olayları öğrendikleri vizyonlar üretmek için mantar veya diğer uyarıcı bitkisel maddelerin kaynatılması gibi narkotik maddeler kullanılır. Ayrıca uzak ülkeleri ve ölülerin ruhlarını görürler; bu ruhlar bedenlerinden havada tanrıların tahtlarına yükselirler. Hdgstrom bunu özellikle Laponlar için anlatır; Laponlar arasında o kadar yüksek bir duyarlılık vardır ki, en dikkat çekici olaylara tanık olunur. Eğer biri ağzını açar veya kapatırsa..." "Birini taklit ederlerse, parmaklarıyla bir şeye işaret ederlerse, dans ederlerse veya başka jestler yaparlarsa, bunların hepsini taklit eden birçok kişi vardır ve bunu yaptıktan sonra, ne yaptıklarının farkında olmadıkları için uygunsuz bir şey yapıp yapmadıklarını sorarlar. Bu

Laponlar o kadar heyecanlanırlar ki, bir ses veya bir kıvılcım gibi en ufak ve beklenmedik bir olay karşısında bile bilinçlerini kaybedip kasılmalara girerler. Kilisede, vaiz çok yüksek sesle konuştuğunda veya çok fazla jest yaptığında sık sık bilinçlerini kaybederler; diğerleri ise tam tersine, deli gibi ayağa kalkar, kiliseden dışarı fırlar, kendilerine karşı çıkan herkesi yere serer ve hatta arkadaşlarını ve komşularını döverler."

Pallas, Şamanların, Samozedlerin, Katşinzlerin ve diğer Kuzey Asya milletlerinin o kadar aşırı heyecanlı olduklarını, tüm örgütlenmelerini bozmak, hayal güçlerini harekete geçirmek ve öz denetimlerini kaybetmelerine neden olmak için onlara beklenmedik bir şekilde dokunmanın yeterli olduğunu anlatır. Her biri yanındaki kişiyi sempatik bir şekilde etkiler, böylece tüm mahalleler korku, huzursuzluk ve kargaşaya düşer. Pallas, Katşinzlerden bazı kızların, içlerinden biri hastalandığı anda aynı anda acı çektiklerini anlatır. 'Son birkaç yıldır,' der, 'bir tür delilik ortaya çıktı.'

Katschiuzes'in genç kızları arasında adeta bir enfeksiyon gibi yayılan bu nöbetler, genellikle birkaç saat sürer ve benzer durumda olan diğer kızları gördüklerinde ortaya çıkar; bazen haftalık, bazen de aylarca hiç görülmez. Bu ve benzeri tüm olaylar, aynı ortak kökene sahip olan Moğol ve Tatar ırklarından Georgiler tarafından anlatılmaktadır."

, bu eserin yazarı tarafından kaleme alınan ve Emma Hardinge Britten'in takdire şayan Amerikan dergisi "The Western Star"da yayımlanan " 11 Hayalet Ülkesi" başlıklı otobiyografik eskizler serisinden olacaktır.

"Lapland'da, Finlandiya'da ve Kuşsia'nın kuzeydoğu kesiminde, yeni tanıştığımız kişiler yerliler arasında doğuştan gelen gizli güçlere dair o kadar çok kanıt görmüşlerdi ki, modern zamanların bilgili Spiritüalistlerinin de şüphesiz onaylayacağı bir sonuca varmışlardı: Bu sonuç şudur ki, ırkın bazı bireyleri o kadar özel yeteneklerle donatılmıştır ki, adeta görünmez

dünyanın sınırlarında yaşarlar ve zaman zaman, sadece maddi ve dışsal şeyleri algılayabilen diğer bireyler gibi, onun etkisi altında görür, duyar, hareket eder ve düşünürler."

"Üstelik arkadaşlarımız, belirli bölgelerin ve iklimsel etkilerin bu doğuştan gelen gizli yeteneklerin gelişmesine elverişli veya elverişsiz olduğu görüşüne varmışlardı."

"Deneyimler onlara dağlık bölgelerin veya son derece seyrek atmosferlerin, büyülü güçlerin gelişmesi için en iyi fiziksel koşulları oluşturduğunu göstermişti ve bu nedenle, bu enlemlerde doğaüstü inançların ve efsanevi bilgilerin büyük yaygınlığının, insanların diğer ırklardan daha cahil veya batıl inançlı olmalarından değil, varoluşun içsel alemleriyle etkileşimin evrensel bir deneyim olmasından kaynaklandığını savundular. Lord D---- İngiltere'ye yanında bir şey getirmişti..."

[11.] Rusya'da belirli bir bölgenin rahibi olan "Şaman", olağanüstü güçlerini sergilemişti. Bu adamın adeti, en güzel kürklerle süslenmiş ve değerli taşlarla, özellikle de berrak kristallerle bezenmiş resmi bir elbise giymekti.

"Bu kostümle, başı, kolları ve ayakları çıplak halde, Şaman, kendine özgü bir şekilde yapılmış ve çeşitli sembolik ve fantastik resimlerle süslenmiş sihirli bir davulu çalmaya başlardı."

"Yerde çizilmiş bir dairenin içinde durarak ve mırıldandığı ilahilere eşlik ederek davulunu alçak, ritmik bir tempoda çalarak egzersizlerine başlayan Şaman, yavaş yavaş kontrol edilemez bir çılgınlık haline gelirdi; elleri, davulun en vahşi gürültüyle yankılanmasına ve insanın sayamayacağı vuruşlara neden olan kas gücü ve hız kazanırdı."

"Bu sırada bedeni ileri geri sallanır, kendi etrafında döner ve sonunda, tanıkların tamamen bilmediği bir güç tarafından havaya kaldırılır, hatta

birkaç metre havada asılı kalırdı. Çığlıkları ve jestleri korkunçtu ve 'kehanet' sahnesinin tamamı, oyuncunun yere yığılıp kaskatı bir kataleptik durumda kalmasıyla sona ererdi; bu sırada kehanet cümleleri söyler veya yere serilmiş bedeninin birkaç metre yukarısından geliyormuş gibi görünen bir sesle sorulara cevap verirdi. İngiltere'de kaldığım süre boyunca bu Schaman ile birkaç deneysel performansa şahit oldum ve şüphesiz geleceği tahmin edebiliyor ve uzak yerleri ve kişileri doğru bir şekilde tanımlayabiliyor olmasına rağmen, Profesör M---- ve ben, 'kehanet' çılgınlığını tetiklemek için kullandığı son derece ayrıntılı yöntemlerden beklediğimiz sonuçlardan hayal kırıklığına uğradık. Lord D---- onun yetersizliğini şu şekilde açıkladı..."

"Onun himayesindeki kişinin yeteneklerinin, bulunduğu ortamın kendine özgü mizacına zararlı olduğunu ve onu elverişli koşullarla çevrelemek için çaba sarf etmesine rağmen, sergilemeye alışkın olduğu fenomenlerin tam olarak gelişmesi için doğduğu toprağın ve iklimin özelliklerine ihtiyacı olduğunun açık olduğunu" belirterek, himayesindeki kişinin yeteneklerinin geliştiğini ifade etti.

“Ruhani nitelikte olağanüstü yeteneklere sahip görünmeyen, ancak yapay yollarla, özellikle zehirli buharların, keskin özlerin veya narkotiklerin solunması; gürültülü sesler veya yatıştırıcı müzik; parıldayan taşlara ve kristallere bakma süreci; aşırı ve şiddetli eylem, özellikle dairesel yönde ve son olarak, canlı varlıkların sıcak kanından çıkan nefesler yoluyla, içsel ışığın, iyileştirici erdemin ve kehanet vizyonunun en harika güçlerinin uyandırılabildiği başka bir sınıf bulduk. Tüm bu etkiler, zihinsel eylemi içeren ve duyuları cezbeden bir dizi biçim, ritüel ve törenle birlikte, eski büyünün sanatını oluşturduğunu iddia ediyorum ve dahası, bu süreçlere sistematik olarak başvurulduğu her yerde, öznenin duyarlılığına göre az ya da çok güçte, vecd, uyurgezerlik gibi bilinen tüm o gizli güçleri uyandıracağına inanıyorum, Durugörü, kehanet yeteneği, şifa verme vb.

Araştırmalarımızdan bir başka felsefi bulgu daha elde ettik: Büyüsel süreçlerin etkisi altında, insan organizması sadece acıya karşı duyarsız hale getirilemez, aynı zamanda kalıcı bir hasar olmaksızın yaralar, morluklar ve hatta sakatlıklar da meydana gelebilir; ayrıca, yerçekimi kanununa karşı duyarlı hale getirilebilir ve mükemmel bir kolaylıkla havaya yükselebilir.

Ayrıca, beden o kadar manyetizma ile dolabilir veya ruhsal özle yüklenebilir ki, ateş onu yakamaz;

Kısacası, beden ruhun yok edilemez özüyle veya ruh unsuruyla sarıldığında, tüm maddi yasalara tamamen karşıt hale gelebilir ve bu yasaları, bilgisiz gözlemciler için şaşırtıcı ve açıklanamaz bir şekilde aşabilir. Bu tür olaylara örnek olarak, “St. Medard'ın Konvülsiyon Hastaları”; “Avignon'un Fransız Peygamberleri”nin tarihi; 1864 yılında Morzine bölgesinde yaygın olan korkunç akıl salgınına dair daha yakın tarihli anlatımlar; Doğu'daki sahtekarlar, Brahmanlar ve vecd halindeki kişiler tarafından sergilenen doğaüstü güçlere dair artık iyi bilinen gerçekler ve manastır vecd halindeki kişilere atfedilen birçok açıklanamaz fiziksel ve zihinsel olayı gösterebiliriz.

"St. Medard'daki 'Konvülsiyon hastaları' ve Morzine'deki cin çarpmış köylüler arasında, dünyevi olmayan bir durumun en bilindik belirtilerinden biri, hastaların, kemiklerini teker teker ezmiş gibi görünen şiddetli darbeler aldıklarında yaşadıkları sevinç ve görünürdeki rahatlamaydı. Rahip Paris'in mezarında ve Morzine'deki çılgın hastalar arasında, güçlü adamların bedenlerini büyük tokmaklarla dövmeleri için en dokunaklı yalvarışlar yapılırdı ve 'Daha da ağır, iyi kardeşim! Daha da ağır, Tanrı aşkına!' çığlıkları en sık dile getirilen sözler arasındaydı."

"Cevennes'in cesur ve sadık peygamberlerinin zalimlerine karşı verdikleri korkunç mücadele sırasında, ister olumlu ister olumsuz olsun, her

tarih kitabı, Cavillac ve 'ilham almış' diğerlerinin, vecd halinin etkisiyle ateşe karşı koyma yeteneklerini nasıl kanıtladıklarından bahseder."

Antik Kaldeliler bu sanatı sihirli bir süreçle değil, asbest ve benzeri maddeler gibi kimyasalların bilgisiyle edindiler; bu maddeler,

Vücut ateşe dayanıklıdır. Fransız Peygamberleri ve 19. yüzyılın birçok ruhani medyumunun, ruhsal ilham altında ateşe karşı koyma gücünü kanıtladığı görülmüştür. Bu, doğal ruhsal yeteneklerin, en gizemli sihir yöntemlerine üstünlüğünün bir başka örneğidir.

BÖLÜM XVI.

Yunanlar ve Homanlar Arasındaki Büyü—Samothrace ve Eleusis Gizemleri—Yunan Sibylleri ve Delfi Kehaneti.

Yunan ve Roma'nın klasik topraklarındaki sihir, Hindistan'ın ciddi metafiziğinden, Arabistan'ın yarı vahşiliğinden ve Mısır'ın derin mistisizminden, Yunan dehasını karakterize eden genç yaşam, gelişen zekâ ve güzelliğe olan sevgiyle o kadar tamamen dönüşmüştür ki, bu özellikler bir ölçüde Roma'nın daha sert ruhuna da yansımıştır; bu nedenle, onların spiritüalizminin tanımlarını özetlemeye yönelik hiçbir girişim konuya hakkını veremez. Öte yandan, mevcut alanımız, sihrin gerçek anavatanı olan Doğu'daki sihir tarihinin temel ilkelerinin analizleriyle çok fazla meşgul olduğundan, hayatın daha sert düzyazısının şiiri olarak açıkça tanımlanan bu büyüleyici temalar üzerinde uzun uzun durmamıza ne izin verebilir ne de ihtiyaç duyabiliriz.

Büyü, sihir ve buna bağlı olarak Spiritizmin karanlık tonları, klasik toprakların zarif ve esnek karakteriyle uyumlu değildi. Bu halklar felsefeyi severdi ve Yunan ve Roma tarihinin yarımküresini ölümsüz bir parlaklıkla

süsleyen ünlü Bilgelerin parlak idealizmi aracılığıyla tasvir edilen düşüncenin inceliklerinden zevk alırlardı.

Kesin olarak söylemek gerekirse, Yunanistan ve Roma'da belirgin dini inanç sistemleri mevcut değildi. Sayısız tanrı ve tanrıçadan oluşan panteonları, insanlıkla o kadar yakından bağlantılıydı ki, takipçilerinde hayranlık ve saygı uyandıracak bir etki yaratmaları mümkün değildi.

Tanrı fikrine yakışır bir ihtişamdan yoksunlardı ve onların en yüce hayal güçleri bile, Demiurgus'un suretinden öte bir şeyde yaratıcı ilkeyi somutlaştıramazdı.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, burada spiritizmin klasik topraklarda temsil edildiği bol ve değişken biçimlere hakkını verecek durumda değiliz; bu nedenle, bu yazıyı, önceki bölümlerde yer almayan bazı özel durumların kısa bir açıklamasıyla sınırlayacağız; bu açıklamalar, Eleusis'in ünlü gizemleri ve Yunanistan'ın Sibyllî kadınları örnekleriyle desteklenecektir.

Samothrakya gizemleri, Yunan tarihinin en eski dönemlerine kadar uzanır ve bu örtülü ritüellerde mıknatıs taşının, elektriğin gizli güçlerinin ve manyetizmanın ikiz ateşlerinin devreye sokulduğunu ve dolayısıyla takımyıldız tanrıları Castor ve Pollux'un tapınmasının ortaya çıktığını gösterme girişimleri yapılmıştır.

Bununla birlikte, Samothrakyalıların mineral manyetizması hakkında pratik bir bilgiye sahip olduklarını veya mıknatıs taşının kullanımını anladıklarını gösteren çağdaş kanıtlar çok azdır; ancak mıknatıs taşının gizemli çekim ve itme özelliklerine karşı derin ve batıl bir saygı besliyorlardı.

Antik çağlardan beri bize ulaşan en yüksek ve en ayrıntılı ritüeller, Yunanistan'daki Eleusis ve Bacchus ritüelleri ile Roma'daki Saturnalia'dır. Bunlar, Samothrakya ritüellerinden farksız olarak, şüphesiz Mısır'dan

türemiştir ve Eleusis gizemleri muhtemelen ünlü Mısır modeli olan İsik ve Osirik gizemlerinin en iyi temsilini sunduğundan, okuyucularımızın dikkatini bu ünlü gösterinin kısa bir açıklamasına çekeceğiz. Bu büyük gizemler hakkında parça parça çok şey yazılmıştır ve her açıklamanın genel tonu o kadar...

Bu metin, okuyucunun temel fikirlerine zaten aşina olduğunu varsaydığı için, mitin ardışık bir anlatımını ve bu gizemlerin dayandığı temel ilkeleri sunmayı uygun görüyoruz. Bu amaçla, 1875 yılında New York'lu Dr. Alexander Wilder tarafından yayınlanan Taylor'ın Eleusinian ve Bacchus ayinlerinin mükemmel bir baskısından yararlanıyoruz. Thomas Taylor'ın çevirisinde Minutius Felix tarafından aktarılan efsanenin kısaltılmış bir anlatımını alıntılıyoruz. Bu yazar şöyle diyor:

“ [1] Ceres’in Jüpiter’den olan kızı Proserpina, yeni baharda taze çiçekler toplarken, Plüton tarafından keyifli mekanlarından kaçırıldı ve oradan kalın ormanlardan ve bir deniz üzerinden geçirilerek, ölü ruhların ikametgahı olan bir mağaraya götürüldü; Proserpina daha sonra bu ruhlar üzerinde mutlak bir egemenlik kurdu. Ancak Ceres, kızının kaybolduğunu öğrenince, elinde meşalelerle ve bir yılanla kuşanarak, onu bulmak için bütün dünyayı dolaştı ve sonunda Eleusis’e geldi; orada kızını buldu ve Eleusis halkına tahıl yetiştirmeyi öğretti.” Bu fablda Ceres, doğamızın sezgisel kısmı olan ve doğru bir şekilde zekâ olarak adlandırdığımız kısmın evrimini; Proserpina ise ruh olarak adlandırdığımız canlı, kendi kendine hareket eden ve canlandırıcı kısmı temsil eder. Ancak bu fablın gizli anlamını anlamak için, Claudian'ın bu konudaki güzel şiirinden kaçırılma olayına dair daha ayrıntılı bilgi vermek gerekecektir. Bu zarif eserden, Ceres'in, eşsiz güzelliği nedeniyle Proserpina'ya herhangi bir şiddet uygulanmasından korkarak onu gizlice Sicilya'ya götürdüğünü ve Kikloplar tarafından özel olarak inşa edilmiş bir evde sakladığını, kendisinin ise kendi yolunu tapınağına doğru çevirdiğini öğreniyoruz.

Tanrıların annesi Kibele. Burada, ruhun düşüşünün ilk nedenini, yani tamamen yüksek zekâya göre bir yaşamdan vazgeçmeyi görüyoruz; bu da Proserpina'nın Ceres'ten ayrılmasıyla gizemli bir şekilde ifade ediliyor. Daha sonra, Jüpiter'in Venüs'e bu mekâna gitmesini ve Proserpina'yı inzivasından çıkarmasını emrettiği, böylece Plüton'un onu kaçırabileceği anlatılıyor; ve bakirenin aklında herhangi bir şüphe uyandırmamak için Diana ve Pallas'a da eşlik etmelerini emrediyor. Üç tanrıça vardıklarında, Proserpina'yı annesi için bir eşarp üzerinde çalışırken buluyorlar; bu eşarpa ilkel kaosu ve dünyanın oluşumunu işlemişti. Şimdi, anlatının bu bölümünde Venüs'ten, Proserpina'nın Plüton tarafından kaçırılana kadar ikamet ettiği göksel bölgelerde bile sessizce ve sinsice ruhun derinliklerine sızmaya başlayan arzuyu anlamalıyız. Minerva ile ruhun akılcı gücünü, Diana ile ise doğayı veya yapımızın yalnızca doğal ve bitkisel kısmını kavramalıyız; her ikisi de şimdi arzunun cazibesine kapılmış durumda. Ve son olarak, Proserpina'nın maddi dünyanın tüm güzel çeşitliliğini sergilediği ağ, ruhun hayal gücünün güzelliğine kapıldığı yanıltıcı işlemlerin başlangıcını güzel bir şekilde temsil eder.

"Proserpina, ebeveynlerinin emirlerini unutarak, Venüs'ün hain ikna çabalarıyla inziva yerinden ayrılırken tasvir edilir."

"Bundan sonra onu Minerva ve Diana ile birlikte, güzel bir periler topluluğu eşliğinde ovaya çıkarken görüyoruz; bu periler, doğuş dünyasının açık sembolleridir ve bu nedenle, değişken alemlerine düşmek üzere olan ruhun uygun yoldaşlarıdır."

[44] Fakat Proserpina'nın tasarımı, önceki tasarım anlayışından yola çıkarak...

Minerva'nın (bu durumda akılcı yetenek) yaklaşımı, yaklaşan düşüşünün güzel bir göstergesidir; çünkü çiçek toplamak amacıyla evinden uzaklaşır; ve bunu en büyüleyici çeşitlilikte çiçeklerle dolu ve en lezzetli kokuları

yayan bir çimenlikte yapar. Bu, ruhun esas olarak doğal ve dışsal hayata göre işlediğinin ve böylece duyusal biçimin aldatıcı cazibesine kapılarak kadınsılaştığının açık bir görüntüsüdür. Minerva da kendini tamamen tehlikeli işe verir ve doğasının uygun özelliklerini arzunun yıkıcı eğlenceleri için terk eder.

Bundan sonra Plüton, yeryüzünden zorla geçerek Proserpina'yı yakalar ve Minerva ile Diana'nın direnişine rağmen onu kaçırır. Nitekim, bu yerde Kaderi simgeleyen Jüpiter tarafından, onu kurtarmaya çalışmaları yasaklanmıştır.

“Pluto, Proserpina'yı cehennemin derinliklerine sürükler: başka bir deyişle, ruh, maddi doğanın engin karanlığına ve derinliklerine gömülür. Ardından, bedenin karanlık yuvasıyla birleşmesinin ardından evliliğinin tasviri gelir.”

"Gece, büyük bir güzellik ve uygunlukla, nikah masasının yanında durarak, unutulmuş birlikteliği onaylar. Çünkü ruh, maddi bir bedenle birleşmesiyle karanlığın bir sakini olur ve gecenin egemenliğine girer; bunun sonucunda tamamen aldatıcı hayaletlerle birlikte yaşar ve zincirlerini kırana kadar gerçek ve doğru olanı sezgisel olarak algılama yeteneğinden mahrum kalır."

"Okuyucu, Proserpina'nın karanlık bir hapishane köşesinde zincirlerle bağlanmış olarak tasvir edilmesinin, burada verilen fablın ruhun düşüşünü sembolize ettiği açıklamasını nasıl doğruladığını gözlemleyebilir; zira, daha önce büyük ölçüde kanıtladığımız gibi, ruhun durumu budur."

En eski filozofların ve rahiplerin ortak tanıklığına göre, ruh bedenden ayrılır.

"Bundan sonra, Ceres'in Proserpina'yı bulmak için yaptığı yolculuklar başlar. Yılanla kuşatılmış ve ellerinde iki meşale taşıyan Ceres, ejderhaların

çektiği bir arabayla geceleyin arayışına başlar. Bu yolculuk boyunca Ceres'in gözyaşları ve ağıtları, hem aklın ölümlü bir doğa üzerindeki ilahi müdahalelerini hem de bu tür müdahalelerin beraberinde getirdiği sefaletleri sembolize eder."

“Bu kutsal ayinler, kutlanmaları dokuz gün sürüyordu; ve bunun nedeni, şüphesiz, Homeros'a göre, [bu] Tanrıça kızının ikametgahını bu süre sona erene kadar keşfetmemişti. Bu nedenle, bu mistik ayinlere girişin ilk günü agurmos, yani Hesychius'a göre bir meclis ve herkesin bir araya gelmesi olarak adlandırılıyordu:

“Bundan sonra ruh, Yengeç Dönencesi'nden Satürn gezegenine düşer; ve inisiyasyonun ikinci günü buna adanmıştır, o gün ′Ey inisiyasyon alanlar, denize gidin!’ diye çağrılmışlardır, çünkü Meursius’un dediğine göre o gün tellal, gizemli ruhları denize gitmeleri konusunda uyarmaya alışkındı. Şimdi bunun anlamı, Proclus’tan öğrenilebileceği gibi, eski teolojinin sırlarına göre tüm gezegen sisteminin Neptün’ün egemenliği altında olduğunu göz önünde bulundurarak kolayca anlaşılacaktır. Dolayısıyla ruh, Capella’nın hacimli, durgun ve soğuk bir nehre benzettiği Satürn gezegenine düştüğünde, önce kendisini suyun eski ve önemli bir sembolü olduğu dalgalanan maddeye karıştırır. Ancak sekizinci gün

Ruhun ay küresine düşüşünü simgeleyen inisiyasyon günü, adaylar tarafından tekrarlanan bir inisiyasyon ve ikinci kutsal ayinlerle kutlandı; çünkü ruh bu durumda göksel olan her şeye veda etmek üzereydi: ilahi kökeninin ve saf mutluluğunun tam bir unutuluşuna dalmak ve cehalet ve hata bölgesine derinlemesine dalmak üzereydi. [2] Ve son olarak, dokuzuncu günde, ruh ay altı dünyaya düştüğünde ve dünyevi bir bedenle birleştiğinde, kutsal ayinlerde alışılageldiği gibi bir kurban sunma töreni gerçekleştirildi. Burada, inisiyeler Bacchus'a kutsal olan iki toprak kabı doldurarak birini doğuya, diğerini batıya doğru yerleştirdiler. Ve bunlardan ilki, Proclus'un yorumuna göre, şüphesiz ki yeryüzüne kutsaldı ve ruhun küresel bir

şekilden veya ilahi biçimden konik bir akışa ve dünyevi bir duruma geçişini sembolize ediyordu; ancak diğeri ruha kutsaldı ve onun göksel kökenini sembolize ediyordu; çünkü aklımız Bacchus'un meşru soyundan gelmektedir. Ve bu da toprak kapların konumuyla gizlice ifade ediliyordu; çünkü tanrıların dünyevi dağılımına göre, evrenin doğu merkezi, ateşe benzetilen Jüpiter'e, batı merkezi ise dünyayı yöneten Plüton'a aittir, çünkü batı karanlık ve geceye özgü doğası nedeniyle dünya ile ilişkilidir.

"Yine Clemens Alexandrinus'a göre, bu kutsal ayinlere yeni katılan kişi, Başrahibin sorularına karşılık olarak şu itirafı yapmıştır: 'Oruç tuttum; Cyceon içtim; Cista'dan bir şeyler aldım ve aldıklarımı Calathus'a koydum; ve sırayla Calathus'tan bir şeyler aldım ve Cista'ya koydum.'"

“Gizemli itirafın anlamını kolayca kavrayabiliriz: ‘Oruç tuttum; karışık bir iksir içtim,’ vb.; çünkü iddianın ilk kısmıyla, bedensel yaşamın aldatıcı sanatlarıyla unutkanlığa kapılmadan önce, daha yüksek aklın tüm maddi kaygılardan uzak durması ve bedenin gerekli zevkleriyle bile karışmaması kastedilmektedir. İkinci kısım ise Proserpina'nın Hades'e inişine ve annesi Ceres'in ikametgahlarına yeniden yükselişine, yani Ruh'un gidişine ve dönüşüne, dönüşümlü olarak nesile düşmesine ve oradan anlaşılabilir dünyaya yükselmesine ve ilahi ve entelektüel doğasına mükemmel bir şekilde geri dönmesine işaret eder. Çünkü Cista, dünyevilerin bakmasının yasak olduğu Gizemlerin en gizemli sembollerini içeriyordu. İçeriğine gelince, [3] Callimachus'un ilahisinden öğreniyoruz ki Ceres'e göre, bunlar altından yapılmıştı; altın, bozulmazlığıyla, maddi olmayan bir doğanın açık bir sembolüdür. Ve Calathus'a, yani sepete gelince, Claudian'ın bize anlattığına göre, bu sepet tarlanın ganimetleri veya meyveleriyle doldurulmuştu; bunlar da bedensel ve dünyevi bir yaşamın açık sembolleridir. Dolayısıyla aday, Cista'dan aldığını ve aldığını Calathus'a koyduğunu itiraf ederek ve bunun tersini yaparak, ruhunun maddi ve ölümlü bir hale, maddesel ötesi bir durumdan inişini gizlice kabul etmiş olur; ve

bunun aksine, Gizemlerin aşıladığı saflığa göre yaşayarak, talihsiz bir şekilde düştüğü doğasının mükemmelliğine yeniden yükseleceğini kabul etmiş olur.”

Bu ilginç masal boyunca şunu akılda tutmak gerekir:

Mısırlıların, Yunanlıların ve tüm eski ve klasik ulusların, bu eserin önceki bölümlerinde anlatılan doktrinlere inandıkları, yani: Ruhun bir zamanlar tamamen ruhsal bir durumda var olduğu; duyuların talepleriyle cezbedilerek ölümlü bir doğuma özlem duyduğu, dünyevi bir duruma düştüğü ve dünyadaki deneme ve sınamalarıyla düştüğü Cennet mutluluğunu yeniden kazandığı (bkz. 2. ve 3. bölümler). Bu fikirler Proserpine mitinde temsil edilir ve tüm eski gizemlerin başlıca efsanesini oluşturur. Ancak alıntılarımızın bittiği noktada, dramanın, eskilerin Ruhun dünyevi nesil yoluyla maddi formla ittifakını ve doğuşunu temsil ettiği alanın bir parçası olan doğrudan sadeliğiyle bir şekilde ilerlediğini belirtmek yerinde olur.

Kullanılan sembollerin sade dili ve karakteristik yapısı, modern ahlak anlayışımıza aykırı gelebilir; ancak çoğu bilgili yorumcu, eski çağ insanlarının zihni duyusal ritüellerle bağlantılı fikirler ve biçimlerle tanıştırarak ruhu duyusal zevklere karşı güçlendirmeyi amaçladığını kabul etmektedir.

Jamblichus, gizemlerin bu bölümünü ve özellikle de ruhun insan nesli aracılığıyla yeryüzüne inişini tasvir eden dramatik sahneleri şu sözlerle mazur gösterir:

“Bu tür gösteriler, ayinlerdeki görsel zevki tatmin ederek ve aynı zamanda bu ritüellere eşlik eden müthiş kutsallık sayesinde arzuyu yenerek, bizi şehvet düşkünlüğünden kurtarmayı amaçlıyordu; çünkü tutkulardan kurtulmanın doğru yolu, öncelikle onlara ölçülü bir şekilde teslim olmaktır,

böylece tatmin olurlar; adeta iknaya kulak verin ve böylece tutku tamamen ortadan kalkabilir.”

Gizemler iki bölüme ayrılmıştı, bunlardan

İlk veya daha küçük gizemler, Neofitin büyük gizemlerin daha yüksek vahiylerine hazırlanması için gerekli olan embriyonik koşulları geçirmesi gereken yalnızca temel aşamalardı. İlkinde, aday Mysta veya "örtülü olan" olarak adlandırılırdı; ikincisinde ise Epopta veya Kahin olurdu ve bundan böyle insan yaşamı ve kaderi hakkında ulaşılabilir en yüksek bilgiye ve törensel ritüellerin sembolize edebileceği en yüksek saflık durumuna yükseltilmiş sayılırdı.

Bu kutlamalardaki başlıca amaç, yeni müminlere hayatın, üremenin, üreme işlevlerinin ve bunlara ait tüm ritüellerin ve sembollerin kutsallığını ve ilahi önemini baştan sona hissettirmekti.

Görev yapan rahiplerin hepsi en saf yaşam tarzına ve en çileci alışkanlıklara sahip kişilerdi. Giysileri ve kapları kutsanmış, süsleri en görkemli nitelikteydi ve "uygulamaları tarif edilemez derecede yüce bir duruşla onurlandırılmıştı." Bu ayinlere katılan herkesin saf bir yaşam tarzına ve lekesiz bir isme sahip olması gerekiyordu. Kötülükleriyle tanınan hiç kimse daha küçük gizemlere bile kabul edilemezdi ve her adayın uzun süreli oruç tutması, sıkı bir çilecilik uygulaması, törenlere abdest alarak ve birçok arınma ritüeliyle hazırlanması ve zihin, beden ve giysilerinde lekesiz bir şekilde, yeni toplanmış mersin çelenkleriyle taçlandırılmış olarak kendilerini sunmaları gerekiyordu.

Bu amaca adanmış tapınak çok büyük ve görkemliydi. Muhteşem salonlarla, görkemli mahzenlerle, uzun galerilerle, inişli çıkışlı kıvrımlı geçitlerle, korkutucu uçurumlarla, dik kayalıklarla ve kasvetli mağaralarla doluydu.

Bu muhteşem binaların tüm düzeni, Ruh'un manevi kökeninden, maddeye inişinden, mücadelelerinden, sınamalarından, ayartmalarından, yeniden doğuşundan, nihai yenilenmesinden ve Elysium alemlerinin yüce ihtişamına yeniden yükselişinden oluşan süreci sembolize etmek üzere tasarlanmıştır; Ruh buradan alınmıştır.

Düşmüş olmak. Ayinler sırasında, Neofit, dayanılması en korkunç, tüm duyuları en çok zorlayan sahnelerden geçiriliyordu. Bazen yoğun karanlığa bürünüyor ve Plüton diyarlarında alevler ve işkenceler arasında bakan kayıp ruhların umutsuz durumunu simgeleyen çığlıklar, inlemeler, feryatlar ve ağıtlarla kuşatılıyordu.

Gök gürültüsünün yankıları onu dehşete düşürdü; çatallı şimşekler karanlık mekanlarda aralıklı olarak parıldayarak tıslayan yılanların, vahşi hayvanların ve lanete mahkum örtülü hayaletlerin şekillerini ortaya çıkardı. Bu muazzam Dramanın son sahnelerinden biri, dehşete kapılmış Neofitin Yoni'yi simgelemek üzere tasarlanmış yarık bir kayadan aşağıya inmesi ve oradan da engebeli ve dar bir yarıktan geçerek, mücadele eden kurbanın korkunç ve bilinmeyen bir aleme çıkmasıydı; bu alemin tehlikelerini ancak etrafındaki korkunç sessizlikten, alçak inlemelerden ve kasılmalı hıçkırmalardan tahmin edebiliyordu; bu sessizlik yeni doğumun acılarını ve fiziksel bir yenilenme sürecini simgelemek üzere tasarlanmıştı. Yeni bir vaftizin kutsal sularından geçirilerek ve görünmez iletkenler tarafından ileriye taşınarak, yarı ölü İnisiye, taş matristen nihai çıkışın muazzam mücadelesinden sonra bir süre dinlenmeye bırakıldı. Hiç şüphesiz ki, Hristiyanlar yeni doğuş ve yeniden doğuş doktrinlerini eski gizemlerin bu büyük temel fikrinden türetmişlerdir; bu sözler, gerçek inisiyeler dışında herkes için sadece sözden ibarettir ve anlamsız bir gizemden başka bir şey ifade etmez.

Büyük son sınavdan sonra, alegorik yeni doğuşu deneyimleyerek, Ruhun bir bebek kadar lekesiz ve masum hale geldiği kabul edildi. Kutsal ilahiler

okundu, adayın sadakatine ve erdemine yönelik etkileyici yakarışlar dile getirildi; görkemli bir Tapınağa götürüldü, burada görkemli Ana Tanrıça'nın devasa bir heykeli bulunuyordu.

Gözlerinin önüne, Yunan lüksünün, sanatının ve ihtişamının tüm görkemi ve ihtişamıyla çevrili bir manzara açıldı. Büyülenmiş gözlerinin önünde göz kamaştırıcı güzellikte ve yüce bir ihtişamla dolu sahneler açıldı. Cennet bahçelerinin enfes tasvirleri onu çiçekli korularında dolaşmaya davet etti. Dünyevi olmayan güzellikteki şekiller onu çevreledi; nefis müzik ezgileri ve derinden etkileyici tatlı şarkılar ruhunu coşkuyla doldurdu ve onu kendinden geçirdi.

Antik çağın en soylu Bilgelerinin birçoğu, bu muazzam ritüellerden geçerken, gözlerinin Tanrıların suretlerini gördüğünü, göksel sahneleri, göz kamaştırıcı güneşleri, parlayan yıldızları ve bu dünyadan olmayan görkemli ihtişam figürlerini gördüğünü doğrulamıştır. Cennetteki kutsal yerlerinde bulunanların görüntüleri gözlerinin önünden geçmiş ve ölümlü dudaklardan duyulmayan zafer dolu şiirler duyulmuştur. Eski zamanların büyük, bilge ve ilham almış kişilerinin bu tekrarlanan iddialarından neden şüphe duyalım? Aksine, gerçekten duyarlı bir doğanın, daha önce hiç sahip olmadığı daha yüksek bir hayata ve daha yüce güçlere açılmadan bu tür sahnelere katılabileceğini hayal etmek mümkün müdür?

Fiziksel doğa tamamen kontrol altına alınmıştı. Güçlü Üstatların manyetik yaşamı havayı kaplamış, Tapınağı Astral ışık ve yaşamla doldurmuştu.

Yeni başlayanların dile getirdikleri yakarışlar, dualar ve coşkulu özlemler, tapınak mekanlarını ruh enerjisiyle doldurmuş ve onu bir ruh küresine dönüştürmüş olmalı. Bu muazzam inisiyasyon süreçlerinden geçenlerin ruhlarında bir aydınlanma kıvılcımı varsa, o zaman ya da asla göksel bir alevle tutuşmuş olmalı ve aynı şekilde, ruhani alemlerin varlığını

düşünüp, sakinlerinin bu yücelme ve sınama saatlerinde dünyevi aşklarına ve en hassas bakım ve hizmet konularına çekilmediklerini varsaymak da imkansızdır. Ruhun güçleri

Ruhsal duyular canlanmış, harekete geçmiş olmalıydı ve bu, gerçek bir doğuş veya yenilenme dönemi olmaktan başka bir şey olamazdı.

Ve böylece, bu gizemlerden hem bedenen hem de zihnen değişmiş olarak çıkan çok sayıda inisiye oldu; bu nedenle, birçoğu onlara tarifsiz bir saygı duydu ve anıları o kadar kutsal kaldı ki, bu durum tüm sonraki yaşamlarına iz bıraktı. Hükümetlerin bu kutsal gizemleri destekleme politikası izlemesine; yasama organlarının onları eski teokratik kurumların en önemli parçalarından biri haline getirmesine de şaşırmamalıyız.

Yunan spiritüalizminin zarif imgeleri, ışıltılı hayal gücü ve zengin mitolojisinin sunduğu betimlemelerde oyalanma cazibesinin ortasında, yalnızca bir konuya daha değinme ayrıcalığına sahibiz: Yüzyıllar boyunca Yunanistan'ın kehanetlerini ileten ünlü Sibylline kadınları. Bu amaçla, daha önce alıntıladığımız Western Star'dan alınan ve Emma Hardinge Britten'in akıcı kalemiyle yazılmış kapsamlı ve özgün bir taslaktan birkaç alıntı seçiyoruz:

Cunice an Sibyl ve Delphi'nin Pythia'sı.

"Bazı klasik yazarlar Sibyl sayısını dört ile sınırlandırmış olsa da, eski yazarların geneli, doğum ülkelerine göre isimler verdikleri on kişilik bir liste sunar. Varro bunları şu şekilde sıralar:

“Delfiyalı – yaşlı ve genç; Kimeryalı ve her ikisinin de adı Erythraen olan iki Sibyl; Samiyalı, Cumayalı; Hellespontlu, Frigyalı ve Tiburtlu. Bunların arasında en ünlüleri Cumayalı ve Delfiyalı Sibyl'lerdir. Ünlü Sibylline kitaplarının yazarlığı, Kral Tarquinius'a bilinmeyen yaşlı bir kişi tarafından satılan Cumayalı Sibyl'e atfedilir.”

Ay ışığında dolaşan bu hayaletlerin tuhaf oyunları ve hoş kaprisleri, şiir ve hayal gücü edebiyatı dünyasını, kuru ve gerçekçi anlatıların kasvetli yollarından gelen nadir bir güneş ışığı huzmesinden mahrum bırakacak; ta ki sağduyu, peri masallarının "boş batıl inancını" ortadan kaldırma görevini fark edene kadar.

Bu sevimli "küçük insanlar"ın yanı sıra, özellikle İskoçlar, Kuzey Britanyalılar ve İskandinavlar tarafından, benzer karakterde, yarı havai, yarı dünyevi varlıkların tüm ulusları, Elementarles'in üçüncü sınıfına dahil edilmiştir. Bunlara Troller, Nixieler ve Browniler, ayrıca dünyanın en alt kısımlarında yaşayan Pigmeler de dahildir; ayrıca madenlerde, mağaralarda, gizli hazinelerin bol olduğu mahzenlerde ve metallerin saklandığı yerlerde yaşadığı söylenen, iyi huylu ama çok düşük bir varlık türü olan Cüceler ve Koboldlar da vardır. Bu cüce varlıklar her zaman insanlığa karşı nazik ve özellikle madencilere ve diğer hazine arayıcılarına aradıkları şeyi bulmada yardımcı olmaya istekli olarak tasvir edilmiştir. Bazen kötü niyetli olmuşlar ve insanlığa yardım etmek yerine engel olmaya çalışmışlar, dünyevi hazinelerini kıskanç bir özenle korumuşlar ve gömülü zenginlik arayanları şaşırtmak için gizemli sanatlar kullanmışlardır; Ancak genel bir kural olarak, bu tür ruhların varlığını reddetmeyecek kadar inatçı olmayan tüm madenciler, bu yeraltı cücelerinin gerçekten var olduğunu, işçilerin onlarla sık sık karşılaştığını ve birçoğunun onların dostane ışıkları tarafından yönlendirildiğini veya görünmez çekiçlerinin sesleriyle en iyi mineral "yapraklarına" yönlendirildiğini ilan etmekte birleşirler. Yazar, bu konuda çok sayıda tanıklığa sahiptir; bunların bir kısmı kendisinin de katıldığı Macaristan, Bohemya ve Cornwall madenlerindeki deneyimlerinden derlenmiştir; diğerleri ise güvenilir kaynaklardan toplanmış olup, madencilerin bu yeraltı Elementarlarından aldıkları birçok iyi niyetli uyarı ve iyiye yönlendirme anlatılarını içermektedir.

Daha da alt seviyede, çeşitli hayvan ve sürüngen türlerine karşılık gelen birkaç yaramaz varlık sınıfı daha vardır ve bunlar, ruhsal prototipleri oldukları yaratıklara özgü olanlar dışında, neredeyse hiçbir zekâ özelliğine sahip olmamakla birlikte, çoğunlukla kötülükten zevk alırlar ve çağrıldıklarında, kendileri kadar alt seviyedeki insanlara başkalarına kötülük yapmada yardım etmeye hazırdırlar.

Ortaçağ cadılık kayıtlarında, bu Elementarle sınıfı Vampirler, İncubiler ve Succubiler olarak biliniyordu.

Hizmet ettikleri cadıların bedenlerinde parazit gibi yaşamaları, onlara sağlanan besin ve aldıkları okşamalar karşılığında "cinler veya yardımcı ruhlar" gibi davranmaları gerekiyordu. Şeytanlar ile zavallı, aşağılanmış ölümlüler arasındaki sözde iletişim konusunda en saçma ve abartılı iddiaların ortaya çıktığına şüphe yok; bu ölümlülerin cehaleti, çaresizliği ve belki de çoğu zaman insanlığın düşük tiplerinde kendini gösteren okült güçlerin istemsiz kullanımı, onları cadılıkla suçlanmaya layık kılmıştır.

Bu tür şeytani ilişkilere dair iğrenç hikâyelerin tümünün gerçekliğini kabul etmek, insan doğasına bir iftira olurdu; ancak görünür ve görünmez alemler arasında, hem alt hem de üst varlık mertebelerindeki ruhları insanla birleştiren güçlü ve karşı konulamaz bir yakınlığın varlığını inkâr etmek, dindar egoizme son derece hoş gelen melek hizmeti gerçeğini kabul etmek ve insanı alt varlık mertebeleriyle bağlayan ve böylece tüm ölçeği uyumlu bir bağımlılık zincirinde birleştiren o nahoş karşılıklılığa gözlerimizi kapatmak olurdu.

Yukarıda olduğu gibi aşağıda da öyledir—Dünyada olduğu gibi göklerde de. Evren, yukarıda ruhsal kürelerin ve aşağıda yarı ruhsal kürelerin bulunduğu sonsuz bir dünya zinciridir.

Klasik tarihçilerin sık sık bahsettiği (Sibil'in kendisi olduğu varsayılan) bir kadın. Bu kitaplar, krala ilk satıldığında dokuz taneydi. Kral bunları satın almayı reddedince, yaşlı kadın üçünü ateşe attı ve krala geri dönerek kalan altı kitap için aynı fiyatı istedi. Teklif yine reddedilince, bilinmeyen kadın tuhaf eşyalarından üçünü daha yok etti ve tekrar geri dönerek, ilk başta dokuz kitap için istediği fiyatı, kalan üç kitap için de istedi. Bu olayın garipliğinden etkilenen Tarquinius, istenen fiyatı ödedi, ancak kitaplara sahip olur olmaz, onları satan yaşlı kadın ortadan kayboldu.

İnceleme sonucunda, ciltlerin içeriğinin ünlü Sibyllerin kehanetleri olduğu anlaşıldı ve bu yazılara o kadar büyük değer verildi ki, Tarquinius, özellikle onları korumakla görevli iki yetkili atadı ve yalnızca büyük ulusal acil durum dönemlerinde yetkili makamlar tarafından incelenmesine ve danışılmasına izin verdi. Sibyl yazılarının gördüğü yüksek saygıya rağmen, Tarquinius tarafından satın alınan orijinal ciltler yangında yok oldu. Diğer hükümdarlar yeni koleksiyonlar yaptırdı ve mevcut tüm Sibyl yazılarını toplamak ve korumak için en dikkatli araştırmalar başlatıldı. Buna rağmen, birkaç ardışık koleksiyon da seleflerinin kaderini paylaştı; bu nedenle, Sibyllere atfedilen ve erken dönem Hristiyan ve pagan yazarlar tarafından en sevdikleri dogmaları desteklemek için alıntılanan çok sayıda kitabın, gerçek yazılar kadar eklemeler de içerdiği sonucuna varmak adil olur. Nitekim, o fırtınalı zamanların en değerli kayıtlarını yok eden yangın ve devrim felaketinden orijinal Sibylline kehanetlerinden herhangi birinin kurtulup kurtulmadığı şüphelidir.

Tarihin Sibyl olarak adlandırdığı kişilerin sayısına gelince, farklı bölgelerdeki tapınak hizmetlerinde birbirini takip eden birçok peygamber kadının aynı isimle anıldığına şüphe yok; bu nedenle, yukarıda verilen Varro sınıflandırması, sayılarının gerçek sınırlamasından ziyade, ilişkilendirildikleri yerlere daha çok uygulanır. Rahibeler, Delfi Pythia'sı, gezgin peygamber kadınlar ve Sibyl olarak anılan kişiler arasında bazı

farklılıklar olduğu görülüyor. Antik çağda bu kadar çok kadının peygamberlik gücü sergilemesi ve sıklıkla 'ilahi ilham' olarak kabul edilen şeyin etkisiyle kehanet niteliğinde yanıtlar verme yeteneğiyle donatılmış olması, şöhretlerini elde ettikleri çeşitli güçler arasında ayrım yapmayı oldukça zorlaştırıyor.”

Virgil, Cumaean Sibyl'i anlatırken, onun Truva bölgesinde doğduğunu, ancak İtalya'ya gittiğini ve bir süre Avernian gölü yakınlarındaki bir mağarada yaşadığını söyler.

“Bazen kehanetlerini palmiye yapraklarına yazardı ve bunları mağarasının girişine bırakır, rüzgârların onları dağıtmasına ve tanrıların yönlendirdiği yere taşımasına izin verirdi. Başka zamanlarda ise kendisine danışmaya gelenlere sözlü olarak cevap verirdi ve kehanetlerinin olağanüstü doğruluğu ve uzak kişileri ve şeyleri anlattığı dikkat çekici açıklık üzerine birçok bölüm yazılabilirdi. Virgil, 'Kutsal Bakire' diye adlandırdığı bu kadından bahsederken, onun 'Korybantik' kehanet yöntemlerinin şu iyi bilinen tasvirini verir:

•■ Yüksek sesle ağlıyor,

İşte zamanı geldi! Kaderinizi araştırın!

"Geliyor! İşte tanrı!" diye seslenirken, kutsal girişin önünde durdu.

Rengi değişti, yüzü aynı değildi, ve derin ruhundan boş iniltiler yükseldi; saçları diken diken oldu, kasılma öfkesi titreyen uzuvlarını sardı ve acı çeken göğsü kabardı. İnsan türünden daha büyük görünüyordu ve ölümlülerden daha güçlü bir aksanla konuşuyordu. Gözleri parıldayan bir öfkeyle dönüyordu ve Tanrı'nın tüm gücü ruhuna hücum etti. Boşuna çabalıyor, yükünden sabırsızlanıyor ve ağırbaşlı Tanrı'nın altında eziliyordu. Onu göğsünden atmaya ne kadar çok çalışırsa, o kadar çok daha üstün bir

güçle bastırıyor, girişini emrediyor ve itirazsız bir şekilde organlarını gasp ediyor ve ruhuna ilham veriyordu.

Dryden'ın Beneis Çevirisi, Boole VI.

Cumsen Sibyl kendisi hakkında şunları söylüyor:

“Tamamen kendimden geçmiş haldeyim ve bedenim öylesine sersemlemiş ki ne söylediğimi bilmiyorum, fakat Tanrı bana konuşmamı emrediyor: Neden şarkımı herkese duyurmalıyım? Ve ruhum ilahiden sonra dinlenince, Tanrı bana tekrar kehanette bulunmamı emrediyor. Kum tanelerinin sayısını ve güneşin ölçüsünü biliyorum. Dünyanın yüksekliğini ve insanların, yıldızların, ağaçların ve hayvanların sayısını biliyorum.”

“Kumman Sibyl, diğer çok önemli kehanetlerinin yanı sıra, doğa bilimci Pliny'nin öldüğü ve birçok şehrin yok olduğu söylenen Vezüv Yanardağı'nın korkunç patlamasını da önceden bildirmiştir. Ayrıca, Romalılar tarafından büyük saygı gören birçok kitap yazmıştır ve Jüpiter Capitolinus tapınağına yerleştirilen, elinde ünlü Sibylline kitaplarından birini tutarken tasvir edilen güzel heykelin asıl yazarı olduğu düşünülmektedir.”

Plutarch, Varro, Heraklides ve diğerlerinin çeşitli isimlerdeki farklı Sibyller hakkında verdikleri canlı tasvirleri bir kenara bırakarak, şimdi Delphi'li ünlü Pythia'nın kısa bir taslağını çizmeliyiz; bu kişi, ister tek başına ister birden fazla olsun, tarihte Cumman Sibyl'i hariç diğer tüm isimlerden daha çok kehanet gücünün varlığını kanıtlamasıyla tanınmıştır.

Fokis'teki küçük Delphi kasabası asla böyle bir şeye sahip olamazdı .

Eğer burası, tüm Yunan kahinlerinin en ünlülerinden biri olan Delfi Apollon Tapınağı'na ev sahipliği yapmasaydı, konumu veya ticari önemi nedeniyle herhangi bir üne kavuşamazdı.

"Bir zamanlar muhteşem olan ve Pitya kehanet merkeziyle ünlü tapınağın yeri, şehrin kuzeybatı ucunda, Parnassos adı verilen güzel dağın yamacında bulunmaktadır."

“Delphi antik kentini çevreleyen hilal şeklindeki alanda, görünüşe göre volkanik faaliyetlerle ikiye ayrılmış ve Yunanlıların ' Kardeşler' olarak adlandırdığı iki yüksek zirve veya uçurum bulunan devasa bir dağ yer almaktadır. Şehrin Delphi veya Adelphus adını buradan aldığı düşünülmektedir. Bu iki devasa zirveyi ayıran yarıktan, çok ünlü Kastalya Pınarı fışkırmaktadır; ve burada gelenek, pınarın adandığı Apollo ve dokuz Müz'ün, serin, berrak sularından içen veya yıkananlara kehanet, müzikal ve şiirsel ilham armağanları bahşettiğini iddia eder.”

"Sonradan Apollon'un görkemli tapınağının merkezi haline gelen yerde, eskiden derin bir mağara vardı ve bu mağaradan, kehanet tanrısının Pythia'yı ele geçirmesine hazırlıkta çok güçlü bir etki gösterdiği düşünülen o garip zehirli buharlar çıkıyordu. Dönemin tüm yazarları, mağaranın hayvanlarda bir tür çılgınlığa, onu soluyan insanlarda ise kendinden geçme hali yaratan kendine özgü bir niteliğe sahip buharlarla dolu olduğunu belirtiyor."

"Mağaradaki bu olağanüstü özelliklerin keşfi, rivayete göre, sürüsünün girişe girdikten sonra ne kadar vahşi ve çılgınca zıpladığını fark eden bir keçi çobanına borçludur. Çoban, mağaranın derinliklerine doğru ilerlemiş ve daha sonra mağarada sıkça rastlanan çılgın bir halde bulunmuştur."

Büyülü sınırlarına girmeye cesaret eden herkes. Bu yer genel ilgiyi çektikten ve o batıl inançlı çağda "kehanet" veya peygamberlik ruhunu uyandırma gizemli gücü nedeniyle saygı gördükten sonra, kutsal bir yer olarak ayrıldı. Apollon rahipleri, buranın Tanrı'nın seçkin ikametgahı olduğunu ve oraya gidenlerin ve "ilahi öfkenin" etkisi altına girenlerin

sözlerinin [bundan] böyle kehanet olarak kabul edileceğini ve hezeyanlarının kehanet olarak değerlendirileceğini ilan ettiler.

“O dönemde yaygın olan inanışın, deliliğin hezeyanlarının kehanet niteliğinde olduğu ve bir Tanrı'nın varlığını gösterdiği yönünde olduğu unutulmamalıdır; bu nedenle, gelen herkese son derece saygı duyulan ilhamı verebilen bir yerin kutsal sayılması ve o döneme ve ülkeye özgü batıl inançlara dayalı ritüellerin yapıldığı bir yer haline gelmesi şaşırtıcı değildir. Mağaranın evrensel bir ziyaret yeri haline gelmesine izin vermenin vahşi bir karışıklık ve anlaşılmaz hezeyanlardan başka bir sonuç vermediği görüldüğünden, Fokia yetkilileri, saf bir yaşam ve lekesiz bir karaktere sahip bir bakirenin seçilmesini emretti. Bu bakire kutsal yere getirildi, Kastal Pınarı'nın sularına batırıldı, beyaz giysiler giydirildi, defne yapraklarıyla taçlandırıldı ve çeşitli diğer arınma ve hazırlık törenlerini yerine getirmesi istendi. Bu yapıldıktan sonra, Apollon rahipleri, 'Pythia' olarak adlandırılan kızı mağaranın girişinin üzerinde tuttular [ve] eğer nefes almayı başarabilirse, Akıl sağlığını kalıcı olarak kaybetmeden nefes verip verme işlemini gerçekleştiren ya da, birden fazla kez olduğu gibi, bazen ortaya çıkan çılgın kasılmalar sonucu hayatını kaybetmeyen acemi rahibe, Tanrı'nın seçilmişi olarak kabul edildi ve üçayaklı bir kaide üzerine oturarak O'nun rahibesi olarak resmen atandı.

Mağaranın girişine yerleştirilmiş, üzerinde üç altın taç bulunan bir leğen.

[İl] Plutarkhos, Delfi kehanetine hizmet eden ilk ve en ünlü Pythia'nın Libya bölgesinden Sibylla adında güzel bir genç köylü kızı olduğunu iddia eder. Muhtemelen bu eski peygamberden, daha sonra tüm sınıfına verilen Sibyl adı türemiştir. Daha sonraki yıllarda, kehanete hizmet etmek için olgun ve bazen de ileri yaşta kadınların seçilmesi gerekli görülmüştür; çünkü mesleklerinin kutsal niteliği, Pythia'yı çağın ahlaksızlığından

korumak için yetersiz bulunmuştur. Plutarkhos, bu ilham almış kadın hakkında şöyle der:

"Tanrıların ona bahşettiği lütuftan büyük faydalar sağlıyoruz. O ve Dodona rahibesi, insanlığa hem kamusal hem de özel olarak en büyük faydaları sunuyorlar."

“Pythia’nın olayları önceden bildirme gücünü kanıtladığı tüm örnekleri saymak imkansızdır ve gerçekler o kadar iyi ve genel olarak bilinmektedir ki, yeni kanıtlar sunmanın faydasız olacağı açıktır. Ahlak saflığı ve davranış iffeti konusunda kimseye benzemez. Fakir anne babası tarafından kırsalda büyütülen Pythia, Tanrı’nın tercümanı olmak üzere Delphi’ye vardığında yanında ne sanat ne de deneyim, ne de herhangi bir yetenek getirmiştir. Evlilik, seyahat, hasat, hastalık vb. her konuda ona danışılır. Cevapları, en sert incelemeye tabi tutulsa da, asla yanlış veya hatalı çıkmamıştır. Aksine, bunların doğrulanması tapınağı Yunanistan’ın ve yabancı ülkelerin her yerinden gelen hediyelerle doldurmuştur.”

bu yerde ikamet etmiş bir beyefendi , Cumaean Sibyl'in kehanetlerinin gerçekleştiği vahşi bölgeye dair bazı açıklamalar sunuyor. Şöyle diyor:

“Avernus Gölü bir zamanlar güçlü bir volkanın sönmüş krateriydi ve tüm bölge, sularıyla beslenmiş olsa da, ateş izlerini taşıyor ve son derece kasvetli ve itici bir görünüm sergiliyor. Vahşi kayalardaki yarıklar, zehirli buharlar ve bitümlü kokular yayan mağaralarla doludur. Bu dağların en vahşi, en görkemli, ancak aynı zamanda en hayranlık uyandıran vadilerinden birinde, geleneğin Cumsean Sibyl'in ikametgahı olduğunu iddia ettiği mağara bulunuyordu. Çevredeki dağınık sakinler, bu kasvetli mağaranın yeraltı dünyasına giriş olduğuna inanıyordu;

Plüton alemlerinin kudretli laboratuvarlarında çalışan Titanların çekiçlerinin, kalın ve kasvetli havada ara sıra yankılanarak duyulabileceğine

inanılıyordu. Karanlık gölün sularının, Avernian kıyılarından sonsuz gece ve işkence diyarlarına süzülen lanetli ruhların hayaletleriyle korkunç hale gelen ölüm nehri Lethean akıntısıyla doğrudan bağlantılı olduğu varsayılıyordu. Burada ünlü Cumalin Sibyl yaşıyordu ve bu zehirli bölgelerin, ağır havasında kanat çırpmaya çalışan kuşlar veya vahşi doğasında dolaşan canlılar için ölümcül olan buharlarından, bu tuhaf kadın, ulusların kaderini, orduların akıbetini, krallıkların çöküşünü ve hanedanların yıkılışını yazıp hezeyan ettiği o şiddetli coşkuyu elde ediyordu.

"Hükümdarlar ve devlet adamları, onun yüce öğütleriyle hareketlerini şekillendirdiler. Yazılmamış geleceğin sırları, onun uzak görüşlü gözleri için açık bir sayfa gibi haritalandırıldı."

"Tanrıların amaçları ona sanki onların danışmanıymış gibi bildirildi ve tahtların ve imparatorlukların toz haline geldiği hükümler, onun dudaklarından sanki Ebedi Olan'ın sözcüsüymüş gibi açıklandı."

"Avernian Gölü'nün kederli bölgeleri, aynı derecede ünlü ancak çok daha çekici olan, Delfi Pythia'sının keyifli ülkesindeki Güneş Tanrısı'nın kehanetine adanmış manzaralarla garip bir tezat oluşturuyordu."

“Tüm gezginler, Parnassos Dağı ve güzel Kastal Pınarı çevresinin, güneş ışığıyla parıldayan ve çiçek kokularıyla bezenmiş, çok daha hoş bir karaktere sahip olduğu konusunda hemfikirdir; ancak bana göre, Avernian ve Delfi mağaralarından kaynaklanan buharlaşmaların etkileri arasında açık bir bağlantı vardır. Pythia'nın sözlerinin geçtiği yer olarak ünlü olan uçurum artık görülemiyor. Muhteşem Apollo tapınağı, onu halkın yaklaşmasından koruyacak şekilde inşa edilmişti ve bugün böyle bir uçurumun hiçbir izi görünmüyor; ancak kayalarda birçok yarık var ve özellikle de derin bir mağara oluşturan bir tanesi var ki, ben de cesaret edebildiğim kadar içine girdim; ancak onu keşfetmek amacıyla engebeli kenarlarına tutunarak aşağı inerken, oradan yükselen buharlaşmaları fark ettim ve kısa süre sonra

bunların bende nefes almanın yarattığı etkiyle aynı etkiyi yaratmaya başladığını gördüm. Azot oksit (güldürücü) gazı. Ertesi gün, dağları aynı yönde delen iki mağarayı daha ziyaret ettim ve içeriden çıkan buharlara kimyasal testler uygulayarak şüphelerimin doğrulandığını gördüm ve bu bölgelerde sürekli olarak azot oksit gazı üreten kimyasallar olduğuna ikna oldum."

silindi . Beyaz cübbeli rahip ve bakire rahibe, artık tanrılar ve insanlar arasında aracı olarak, tapınan kalabalıklar arasında dolaşmıyor. Tapınakların sunak ateşleri söndü, mermer tanrıların devasa suretleri devrildi; kahinler sustu ve Sibyllerin kitapları zamanın ve değişimin kavurucu alevlerinde yok oldu.

"Yunan mersin ve güllerinin çardakları sarmaşıklarla tıkanmış, defne korularının görkemli gölgesi ise gür bitki örtüsünün kesintisiz bir gecesine dönüşmüştür. Solmuş güzellik ve yaşayan çirkinlik, ölüm, yıkım ve çürüme, eski dindarlığın görkemli yerlerini işgal etmiş, ilham güneşi ise Parnassos'un mor ve altın renkli zirvelerini son kez altınla kaplamış gibi görünmektedir; ancak klasik Yunanistan'da kuruyan ilham kadehi, daha yeni ve daha mutlu topraklarda bolca akmaktadır."

"Eski topraklarda savaş ve yıkım felaketleriyle kopan, ölümlü ve ölümsüzü birbirine bağlayan bağlar, ruh ve insanlık dünyaları arasında telgraf hatlarına dönüşmüştür; ve modern iletişim aracı, antik çağın Sibyl'inin ilhamın yüceliğinde, romantik efsanelerde ve pagan ihtişamında işgal ettiği yeri asla dolduramasa da, yaşadığı çağ için yeterlidir; soğuk ve materyalist bir dünyaya ruhun ölümsüzlüğünün ve Ruh olan tek evrensel Tanrı'nın babalığının tartışılmaz kanıtlarını getirmek için yeterlidir."

BÖLÜM III.

BÖLÜM XVII.

Temel ve Gezegen Ruhları veya Dünyevi ve Dünyevi Ötesi Ruhçuluk.

Bu cildin üçüncü ve son bölümüne girerken, okurlarımıza, tüm çağların mistiklerinin insan dışı ruhların varlığı ve yeryüzündeki etkisi hakkındaki görüşlerini açıklamamız gerekmektedir.

Eski Teosofi, her ülkede yeryüzü sakinlerinin ruhlarından daha yüksek ve daha düşük ruhların varlığını öğretiyordu.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Pers ve Kaldea'dan ve büyük olasılıkla daha eski topraklardan türetilen görüşlerin toplamını içeren Yahudi Kabalası, melekler ve başmeleklerin yanı sıra (ki bunlar birçok göksel mertebeyi kapsar), insanlar arasında da varlıkların olduğunu öğretir.

Düşmüş veya kötü meleklerin en düşük seviyesindeki aracı ruhlar olan Şedimler, elementlerde yaşarlar ve Ateş, Hava, Toprak ve Su olmak üzere dört sınıfa ayrılırlar.

Birinci sınıf Ateş'e aitti ve Alman Teosofisinde " [11] Semender" olarak adlandırılıyordu. Bilge, güçlü ve kehanet yeteneğine sahip oldukları, melek doğasına çok yakın oldukları, ancak ölümsüz olmak için varlık ölçeğinde yeterince ilerlemedikleri varsayılıyordu. Doğanın birçok sırrını bildikleri ve kendilerine iyilik yapmaya meyilli olanlara bilgilerini özgürce aktardıkları düşünülüyordu. Bazen öfkelerinde şiddetli ve hatta korkunç oldukları söylenirdi ve bu nedenle eski Magiler tarafından hem korkulur hem de cezbedilirlerdi. İkinci sınıf, birinci sınıfın ateşli niteliğine sahip olan, ancak daha doğru bir şekilde hava ruhları olan ruhlardı. İskandinav ve Cermen gelenekleri onları basitçe toprak ruhları olarak tanımlar, ancak onlara geniş bir sınıf ve işlev yelpazesi verir ve genellikle tehlikeli ve çok kaprisli olarak temsil ederler.

Ortaçağ Teosofistleri, en tatlı ve en popüler Elementarları, birçok şairin şarkılarını söylediği ve geleneklerin kutladığı varlıkları, yani Elfleri veya Perileri, ay ışığını seven, minik ayaklarıyla yeşil çimenlerde sihirli halkalar bırakan Cinleri, yeryüzünün ve havanın taklit edilen çiçeklerini, fantastik ve yarı efsanevi varlıkları üzerine binlerce destanın, birçok büyüleyici efsanenin yazıldığı varlıkları bu sırayla sıralamışlardır. Çağlar boyunca bu büyüleyici cinler, müzisyenin en tatlı ezgilerine, heykeltıraşın en güzel eserlerine ve ressamın başyapıtlarına ilham kaynağı olmuştur · Hatta Shakespeare'in kraliyet zihni bile çiçekler ve açan canlılar arasında neşe içinde eğlenmiştir.

Varoluşun en alçak tonlarından en yükseklerine doğru uzanan, embriyonik yaşamın yetişkinliğe doğru yükseldiği ve insanın kendisinin de ötesindeki ruhsal varoluşa özlem duyduğu bir yolculuk. Bu muhteşem Yaratılış Oratoryosu'nda, insanın vurduğu her ana nota, aşağıdaki mağara

derinliklerinde yankı bulur ve yukarıdaki cennet koridorlarında titreşimli armoniler uyandırır.

'Ruhlar ve melekler insanlığın ihtiyaçlarına çekilir; elementarler, insanın üstün yetenekleriyle kendilerini beslemek için yükselirler. Öte yandan, eğer insan hayvansal tutkulara veya duyusal eğilimlere kapılarak varlığın alt alemlerine inerse, insandan etki ve ilham alan yaratıkların, kendi içgüdüleri ve dürtülerinin işaret ettiği belirli yönlerde ona yanıt vermeye hazır olmaları sorgulanabilir mi? Bu bağlamda meşru olarak ortaya çıkabilecek tek sorular şunlardır: Elementarler gibi varlıklar gerçekten var mıdır? Ve insanla iletişim kurup etkileşimde bulunabilirler mi?' Eğer antik ve orta çağlardaki Bilgelerin, Kahinlerin, Peygamberlerin ve Filozofların tekrarlanan iddiaları tanıklık olarak kabul edilmeye değerse, eğer önyargıları herhangi bir gerçeği kabul etmelerine engel olmayan modern Mistiklerin ve Kahinlerin deneyimleri itibar görmeye değerse, o zaman bu Temel Varlıklar mevcuttur —doğanın tüm alanlarında yayılırlar, varlıklarını gösterirler ve etkileşim koşulları kendilerine açık olduğunda insanlığın gönüllü özneleri haline gelirler. Temel varoluşun kademeleri, daha önce ima ettiğimiz gibi, en derinlere kadar uzanır. Kaba embriyonik yaşamları en düşük bitki, toprak, taş, metal ve mineral türlerine karşılık gelen varlıklar vardır.

Ayrıca iki sınıf su ruhu vardır; bunlar bataklıklarda, durgun su birikintilerinde ve hendeklerde yaşayanlardır.

"Ve durgun sular; ve nehirleri, çeşmeleri, denizleri, okyanus derinliklerini ve her türlü akan suyu yöneten daha yüksek bir tür daha. Bunlara eski zamanlarda Tritonlar, Deniz Kızları, Deniz Adamları ve Undinler denirdi · " Kabala'ya göre, Dünyevi ve Suya Ait Temel Varlıklar, Asmodi olarak adlandırılan güçlü bir Şef tarafından yönetiliyordu. Bunlar tüm topraklarda ve tüm zamanlarda anlatılıyordu ve farklı uluslar onlara madde çeşitliliği kadar çok sayıda isim ve işlev atfetse de, onlarla ilgili

anlatılan tüm efsanevi öykülerde, hepsinde geçerli olan temel bir fikrin olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmayan genel bir benzerlik vardır.

Yazarın, "Temel Varlıklar" olarak adlandırılan, ara bir varlık sınıfının varlığına dair inancını vurgulu bir şekilde dile getirmesi nedeniyle, geleneksel betimleme üslubunu bir kenara bırakıp, gerçek gerçeklikler hakkında bir fikir vermeye daha uygun bir üsluba geçeceğiz.

Elementarlar ne tamamen ruhsal ne de tamamen maddeseldir. Bedenlerinin cismaniliği, ruhsal kürelerde bulunamayacak veya tamamen ruhsal varlıklarla ilişki kuramayacak kadar yoğundur, ancak maddi gözlerle veya insanın dış duyularıyla görülebilecek kadar da elle tutulur değildir. Gazlardan sonsuz derecede daha yüceltilmiş, ancak saf Astral ışıktan çok daha az rafine edilmiş atmosfer katmanlarında yaşarlar. Durumlarının ve işlevlerinin sonsuzluğu bakımından, en katı kristalden en seyreltilmiş gaza kadar var olan her madde parçacığına karşılık gelirler. Kısacası, her maddi beden için, canlı veya cansız, organize veya inorganik, karşılık gelen bir ruhsal varoluş alanı olduğunu iddia ediyoruz - varoluşun her aşamasında bir karşılık. İnsanların bedensiz Ruhları, insanın kendisinin karşılığıdır - Elementarlar, hayvan, bitki ve mineral alemleri de dahil olmak üzere madde dünyasının karşılığıdır. En yüksek iki sınıf

Bu varlıklar, ince, ruhani ve duyarlı bir ruha sahiptirler; ancak bu ruhun organizasyonu, dünyevi yaşam süreleri sona erdikten sonra bilinçli hale gelecek kadar mükemmelleşmemiştir; bu nedenle, kesin olarak söylemek gerekirse, ölümsüz değillerdir. Aynı açıklamalar, yaşamsal veya canlandırıcı prensipleri I. Sylph ve Semenderlerden daha düşük olsa da, iki alt sınıf için de bir ölçüde geçerlidir. Aslında, bunlar, ait oldukları doğanın özel alanlarında güçlü ve etkili içgüdülere sahip, ancak akıl, düşünme veya öz-bilgiden yoksun, hayvan, bitki ve mineral varlıklardan biraz daha fazlasıdır. En yüksekten en düşüğe kadar bu varlıklar insanın varlığının farkındadır; onu bir Tanrı gibi onurlandırır ve hatta saygı duyarlar ve gizemli bir

içgüdüyle onunla temas ve ilişki kurmayı arzularlar. En yüksek mertebeler, sürekli varoluşun doğasını anlar, tutkuyla ona özlem duyar, sezgisel olarak uzak varoluş alanlarında onu umar ve ölümsüzlük fikrini insanla yakından ilişkilendirir; bu nedenle onunla ilişki kurma özlemi ve ona hizmet etme ve ona yardımcı olma genel arzusu vardır. Bu ara varlıklar arasında ahlaki, zihinsel ve fiziksel olarak bir aşağılık ölçeği varmış gibi görünmektedir, çünkü daha ince, daha saf ve daha nazik karakter özellikleri azalır ve sonunda, Temel yaşamın çeşitli derecelerinden aşağı indikçe, tamamen vahşete, yaramazlığa ve ruhsuz bir canlılığa dönüşür.

Bu varlıkların hepsi embriyonik ve ilkeldir, ancak en yüksek seviyeler açıkça insanı müjdeliyor -insanı örnek alıyorlar, ancak her zaman onun bütünlüğünden yoksunlar ve her zaman bir parça, organ veya işlevde eksikler- ancak aşağı indikçe her tür daha da ilkel hale geliyor. Maddenin dünyasını katılar, sıvılar, gazlar, eter ve belki de durgun sular olarak ayırmaya alışkın olan bilim insanlarına bu harika varoluş alanının kapladığı yerler hakkında bir fikir vermek zor olurdu.

“Elektrik” olarak adlandırılan daha ince bir unsur; ancak bu alt bölümlere yüz, sonra bin daha ekleyip, bu sayıyı matematikteki en büyük toplamla çarptığımızı varsayarsak, bilimin, tıpkı var olan en büyük teleskop ve en güçlü mikroskobun sonsuz büyük ve sonsuz küçüğün nihai noktalarını belirleyememesi veya altın dövücünün en ince işçiliğinin tüm hassasiyetiyle atomdaki bölünebilirliğin son noktasına ulaşamaması gibi, katılık ve seyreltmenin iki uç noktasını da bulmakta hâlâ başarısız olduğunu iddia ederek sonuca varabiliriz.

Tüm uzayı kaplayan, hatta insanın katı, sıvı ve gazlardan oluşan yoğun dünyasına bile nüfuz eden, bilimin keşiflerinin henüz tam olarak kavrayamadığı, eterik yüceltmelere sahip bir alem vardır. Ruhun bedeni canlandırması gibi, bu maddi dünyamızı da canlandıran bu özlü ama görünmez manevi krallık, ölümle ölümlü yapının kılıflarından kurtulmuş

sayısız insan ruhu neslini destekler. Aynı ölümsüz elementten bedenlere bürünmüş, yaşayan ruhların tüm yüküyle dolu bu saf Astral ışık alemi arasında, ne dünyanın atmosferi kadar kaba ne de ruhlar diyarı kadar yüceltilmiş, ancak her ikisinin de niteliğini ve özünü taşıyan, her ikisinde de var olan ve her ikisiyle de ayrılmaz bir şekilde bağlantılı olan daha yoğun bir alem vardır; çünkü birinin seyrekliği ile diğerinin yoğunluğu arasında, hakkında yazdığımız embriyonik varlıkların dünyasını oluşturan element katmanları yüzer.

Güneşli yolların ötesinde, yükselen kartalın kanatlarının açtığı yarılmış yolların çok yukarısında; okyanus tabanını döşeyen inci şehirlerin ve mercan krallıklarının derinliklerinde; kilometrelerce uzanan dağ kireçtaşı ve kristal granitin birleşerek ateş kralının kalesinin görkemli çatısını oluşturduğu mağara benzeri kayaların keşfedilmemiş derinliklerinde...

Her şeyde, her yerde, uzayın her biriminde, Elementarles'in yaşadığı ülkenin dalgaları yuvarlanır ve rüzgarları eser; öyle ki, eğer ölümlülüğün gözleri, eski zamanlardaki Yahudi çocuğunun Elişa'nın duasına karşılık verdiği gibi açılabilseydi, Infusoria'dan daha güzel, efsanevi devlerden daha büyük, her biri kendi yerinde, kasabasında, şehrinde, ulusunda, kendine özgü bir bölgeye ayrılmış, ait olduğu krallığın özel bir bölümünde yaşayan, bütünüyle Elementarles'in krallığını oluşturan canlı yaratıkların okyanuslarına ve denizlerine bakabilirlerdi.

Bu yaratıklar normalde ölümlüleri göremezler, tıpkı kendilerinin de görülemeyeceği gibi. Aralarından bazıları diğerlerinden daha ince içgüdülere sahip olup, maddenin yarıklarına ve çatlaklarına bakabilir ve tıpkı kehanet yeteneğine sahip berrak gözlü insanların -özel berraklık anlarında- ruhlar diyarına bakabildikleri gibi, insanlığın tanrısal dünyasını görebilirler. Ayrıca, ölümlülerin insan ruhlarını çağırmak için kullandıkları yönteme çok benzer şekilde çağrılabilirler. Büyücüler -özellikle ruhları kontrol etmek için kendilerini hazırlamış olanlar- Elementarleleri çağırabilir

ve onları insan ruhları gibi kolayca ortaya çıkarabilirler. Elementarlelerin güçleri, ait oldukları doğanın özel bölümleriyle sınırlıdır. Ormanlarda, ağaçlık alanlarda ve kırsal alanlarda yaşayan varlıklar, avcılara, kömür yakıcılarına ve benzer işlerle uğraşan diğerlerine bağlanırlar.

Madenciler, balıkçılar, denizciler, çiçekçiler, metalürjistler; doğanın özel bölümlerinde emek alan tüm bireyler, kendilerine uygun nitelikteki Temel Ruhlarla çevrilidir. Özel mizaçlı kişiler de farklı derecelerde Temel Ruhları çeker ve böylece bazıları özellikle ateş ruhlarına, diğerleri ise hava, toprak veya su ruhlarına çekilir.

Organizmalarının kendine özgü özellikleri onları yönlendirir. İki dünya arasında duyusal bir algı yoksa, bu varlıkların ölümlülere nasıl çekildiği sorulabilir. Yine, metafizik yasalara tamamen duyarsız bir çağa, doğadaki farklı nesneleri birbirine bağlayan, insan ile tüm alt ve üst varlıklar arasında hüküm süren, inorganik maddenin en alt sınıflarına bile bir tür kör bilinç yayan yoğun ve karşı konulamaz sempatiyi açıklayacak benzetmeler bulmakta zorlanıyoruz. Çiçek ışığa ne kadar da nazikçe döner. Maddenin atomları kimyasal yakınlıklarını nasıl arar, hatta tercihlerini bile gösterir, bir metal sınıfını bırakıp, favorileri yaklaştığı anda bir diğerine koşarlar!

Yaklaşan fırtınayı martıya kim haber verir? Depremin yaklaştığını korkmuş hayvanlara ve çırpınan kuşlara kim bildirir ve son güneş ışını kaybolduğunda çiçeklerin çanaklarını hangi şefkatli el kapatır veya onları parlak yapraklarını geri dönüşüne karşı açmaları için uyarır? Her şeyden önce, tüm toplum ve arkadaşlık sistemimizin salındığı isimsiz ve tarif edilemez karşıtlık ve çekim alemini düşünün; o zaman, elementlerin yarı ruhsal yarı bedensel yaratıklarının insanın varlığını nasıl algıladığını; benzer doğaya nasıl çekildiklerini veya düşmanca olanlardan nasıl uzaklaştıklarını; özel mizaçların atmosferlerinde nasıl zevk aldıklarını ve diğerlerinden nasıl uzaklaştıklarını, tıpkı insanların uyumsuz arkadaşlarla temastan kaçınması gibi, anlamaya başlayabiliriz. Bilge ruhların daha yüksek öğretilerinde, bu

Elementarların tıpkı ölümlüler gibi doğduklarını, öldüklerini, evlendiklerini, türlerini çoğalttıklarını ve yavrularını büyüttüklerini öğreniyoruz. Dünyadan ayrılıp öldüklerinde, ruh küreleri ve dünyalar arasında gidip gelerek başka kürelere doğarlar, ta ki mükemmel öz farkındalık durumuna ulaşana kadar.

Doğumlarından önce var olan ve ölümsüz bir varoluşu sürdürebilen tam olarak gelişmiş organizmalara dönüşen bilinç. İlk etapta sempatiyle cezbedilen birçok üst düzey Elementalist, bazı seçkin ailelerin koruyucu ruhları haline gelmiş ve sonraki nesiller için koruyucu bakımlarını sürdürmüştür. Bu, İrlanda'nın "Banshee"si, silahlı bir şövalyenin görüntüsü, ağlayan bir kadın, beyaz bir hayalet, beyaz güvercinlerin, kuzuların veya diğer açıklanamayan hayaletlerin ortaya çıkması gibi, ölüm, hastalık veya felaketten önce gelen ve gelenekleri tüm zamanlar boyunca aktarılan, ancak gerçekleri ortodoks kabulden uzaklaştırmak için alay konusu haline gelen, genellikle boş bir batıl inanç olarak kabul edilen şeyin kökenidir.

Kuzey Amerika Kızılderilileri, bu özelliği koruma konusunda özellikle öne çıkmaktadır.

Kabilelerinin liderliğini üstlenmeden önce, genç erkekler oruç tutmak ve dua etmek için vahşi doğaya çekilirler. Bu vahşi ırkların en cesur ve en iyileri, dokuz gün boyunca koruyucu ruhlarının ziyaretlerini ve gelecekteki yaşam yollarının yönlendirilmesini bu şekilde ciddi bir hazırlık içinde beklemeye alışmışlardır. Yazar, bu Kızılderili kabilelerinin birçok yaşlı insanıyla konuşmuş ve onlar da tüm geleneklerin iddia ettiği şeyi, yani uzun oruç günlerinde veya sonrasında genç erkeklere görünen ruhların nadiren insan olduğunu, ancak insan konuşması tarzında iletişim kurduklarını veya ilham yoluyla zihne düşünceler aşıladıklarını, biçimlerinin genellikle kuşlar, hayvanlar veya alt alemlerin bir üyesi olduğunu doğrulamışlardır. Yazarın hazır bulunduğu çeşitli törensel ayinlerinde, "Jokassidleri" veya Peygamberleri başarılı bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Etraflarına güçlü ruhlar çağırarak, bu ruhların enstrüman çalabildiğini, kulübelerini sallayabildiğini, davul çalabildiğini ve dünyevi olmayan seslerin en vahşi gürültüsünü yaratabildiğini gösteriyorlardı; ve tüm bu sahnelerde, ruhani performans sergileyenlerin insan formunda oldukları, medyumlar tarafından neredeyse hiç görülmez veya bilinmezdi. Genellikle bilgece tavsiyelerde bulunurlar, her zaman kehanet yeteneğine sahiptirler ve çok güçlüdürler; Peygamberlerine karşı iyidirler, şifa konusunda inceliklidirler ve korumayı seçtikleri kişilere her zaman sadıktırlar, ancak yine de bu orman çocukları onları görür, seslerini duyar ve onlarla ilham verici bir iletişim kurarlar; bunu, gördüklerini ve konuştuklarını iddia ettikleri arkadaşlarının ve akrabalarının ruhlarıyla değil, koruyucu ruhlar—"doğa ruhları"—veya bizim tercih ettiğimiz gibi Elementarles olarak görürler.

Bu İlkelerin rol oynadığı bir diğer belirgin ve ayırt edici alan ise, "Takıntı" olarak adlandırılan, cehalet, batıl inanç ve manevi ilhamın bir arada bulunduğu ortamlardır.

Astral sıvının engin dalgalarının belirli bölgeleri kasıp kavurduğu, medyumların gizli güçlerini anormal derecede belirgin hale getirdiği ve sempatik bulaşma yoluyla etkilerini tüm topluluklara yaydığı ahlaki ve zihinsel salgın dönemlerinden bazılarında, Elementalistler, Dünya'nın ruhları gibi, insanlarla doğrudan ve açık bir ilişki kurmuşlardır.

Önceden hazırlanmış koşullar, üç dünya arasındaki engelleri ortadan kaldırdı.

Astral ışığın kasırgalarına batmış, tıpkı fırtınaların, kasırgaların ve bulaşıcı hava akımlarının yeryüzünü kapladığı gibi esen varlıklar, ölümlüler ve ruhlar, zaman zaman o kadar tuhaf bir şekilde iç içe geçmişlerdir ki, ne biri ne de diğeri onları içine çeken çekimlere karşı koyamamıştır. Bu dönemler, şu şekilde işaretlenmiştir:

Büyücülük, vecd hali, büyük dini canlanmalar veya ahlaki devrimler dönemleri. Elementarles'in amacı her zaman insana doğru yükselmek olduğundan, insan da ruhlar alemine yönelir ve Tanrı ve meleklerin arkadaşlığına özlem duyar.

Zihinsel gelişim ve ruhsal sınama dönemlerinin bu büyük zamanlarında, benzer doğalar birbirini çekerken, farklı olanlar şiddetle birbirini iter; yine de bu muazzam zihinsel salgınların çılgınlığından, aksi takdirde derin sırlar olarak kalacak ve tamamen bilinmez olacak varoluşun en gizemli sırlarından birçoğunu öğrenmiş ve bu konuda bilgi sahibi olmuş ırklar ortaya çıkar.

Ünlü Yeni İngiltere Cadılık olaylarının ilk dönemlerinde, etkilenen çocuklar ilk olarak hayvanların hareketlerini taklit etme eğilimini en belirgin şekilde gösterdiler; evlerin duvarlarında ve pervazlarında sürünüyor, sincaplar gibi yüksek ağaçlara tırmanıyor, havlıyor, ağlıyor ve hayvan seslerini taklit ediyorlardı; bu taklitler hem şok edici hem de açıklanamaz bir sadakatle gerçekleşiyordu.

Hayvanları taklit etme ve onların hareketlerini kopyalama eğilimleri, birçok büyük halk arasında görülen ruhsal bulaşma salgınlarında da benzer şekilde kendini göstermiştir. 17. yüzyılda İsveç'in Mora kentinde ve İskoçya'da; 19. yüzyılda Morzine'de, bu aynı kafa karıştırıcı özellikler, tüm bölgelere yayılan ve birçok talihsiz kurbanın nöbetleri sırasında insanlardan çok hayvanlara benzer şekilde davranmasına neden olan muazzam bir saplantı ateşinde ortaya çıkmıştır. Fetişizm ve Vandooizm'in birçok özelliği bu karanlık özelliklerden pay alır ve yazar, gerçeklerin derinlemesine incelenmesine dayanarak, "Modern Spiritüalizm" olarak adlandırılan büyük dönemde Avrupa ve Amerika'da ortaya çıkan gösterilerin çoğunun insan ruhları tarafından üretildiği görüşündedir, ancak tüm tanıklıkların büyük çoğunluğu bunu göstermektedir.

İnsanlığın ruhlarının ölümlülere en yakın, hizmet etmeye ve etkilemeye en hazır ve kontrol etmeye en etkili olduğunu, aslında zekânın nerede ortaya çıkarsa çıksın kesinlikle insana özgü olduğunu ve insan ruhsal eylemini ima ettiğini kanıtlamak için, özellikle "fiziksel güç medyumları" olarak bilinen kişiler arasında, uzun zaman önce felsefi Spiritüalistlerin dikkatini, yalnızca hayvan doğasıyla akraba etkilerin bir yerlerde iş başında olduğuna ve belirli sınıflardaki Temel ruhların eyleminin ara sıra kontrol kategorisine kabul edilmediği sürece, insanlığın zaman zaman ona atfetmeye istekli olduğumuzdan daha karanlık tonlar aldığına uyandırması gereken bazı medyumluk özellikleri vardır. Ne yazık ki, bu konuları tartışırken, bu konuda gerçeğe ulaşmanın önünde birçok engel vardır. Nezaket ve şefkat, kendi zamanımızdaki örneklere işaret etmeye karşı çıkarken, önyargı ve cehalet, uzun bir zaman diliminin bize araştırma özgürlüğü verdiği olgular hakkındaki sorgulamayı engellemek için devreye girer.

On altıncı ve on yedinci yüzyıllardaki cadılık davalarını cehaletleri ve batıl inançlarıyla lekeleyen hakimler, tüm okült veya şüpheli durumlar için çözümü "Şeytan ve cinlerinin" kontrolünde bulmuşlardır. Modern spiritüalistler, birkaç istisna dışında, spiritüalist çevrelerde olup biten her şeyi, hatta sahte medyumların kasıtlı ve kurnazca hazırlanmış aldatma hazırlıklarını bile, bedensiz insan ruhlarının, iyi, kötü veya kayıtsız, etkisine bağlamakta aynı derecede inatçıdırlar; ancak yazarın kendi deneyimi, bilge öğretici ruhların güvenceleriyle doğrulanarak, zihinsel, duygusal veya fenomenal olsun, hayvansal eğilimler sergileme eğilimlerinin en genel olarak Elementarles tarafından üretildiğini iddia etmesine yol açmaktadır.

Bu varlık alanıyla kurulan ilişki genellikle bireydeki belirli eğilimlerden kaynaklanır; ya da tüm topluluklar etkilendiğinde, sebep Astral sıvı alemlerindeki devrimci hareketlerden kaynaklanır; bunlar tesadüfen Elementarları etkiler ve Elementarlar da insanlığın düşük, gelişmemiş

ruhlarıyla birleşerek, manyetik salgınlardan yararlanıp hassas bireyleri saplantı haline getirir ve toplulukları sempatik bir şekilde etkiler.

Bu tür rahatsızlıklardan kurtulmanın tek başarılı yöntemi, güçlü, sağlıklı ve iyi niyetli mıknatıslayıcıların manyetik geçişleridir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Elementalleri çağırma yöntemleri ruhları çağırmada kullanılanlara benzer olsa da, hizmetlerinin istenme amaçları, yanıt verenlerin sınıfını tamamen belirler. Çağrılan ruhlar görünür olsun ya da olmasın, varlıkları kesinlikle mevcuttur. Çağrı her zaman duyulur ve itaat edilir. İnsan potansiyel olarak kendisinden daha düşük tüm varlıklar üzerinde hüküm sürer; ancak daha düşük varlık seviyelerinden yardım, öğüt veya destek arayarak kendini onlara bağlayan kişiye yazıklar olsun; bundan sonra onların onun parazitleri ve ortakları olacağından emin olabilir ve içgüdüleri -hayvanlar alemindekiler gibi- doğalarının özel yönünde güçlü olduğundan, rahatsız etme, kızdırma, kötülüğe teşvik etme ve insanın davetiyle ortaya çıkan temastan yararlanarak onu kendi seviyelerine çekme gücüne sahiptirler.

İnsan ile "Düşman" arasında yapılan kötü anlaşmalara dair efsanevi fikir tamamen mitolojik değildir. Her suçlu, kötü eylemlerine sempati duyan ruhlarla bu anlaşmayı yapar.

göçüp giden pek çok talihsiz ruh, yeryüzündeki kötü işlerinin kötü dürtülere itaat ederek yapıldığını ve tatmin sağladığını düşündüğünde aslında kötü işler yaptığını acı bir şekilde öğrenir."

Kendi tutkularının tatminiyle yalnızca kendi çıkarını gözeterek, aslında Elementarles'in ve gelişmemiş insan ruhlarının emirlerini yerine getiriyordu; bu ruhlar, onun iradelerine boyun eğmesi veya kendisine yüklenen yükümlülükler nedeniyle artık onun yöneticileri haline gelmiş ve

şeytani anlaşmalar ve şeytani ele geçirmeler efsanesini gerçekte hayata geçirmişlerdir.

Bilimsel araştırma amaçları dışında veya her yönden bizi kuşatan sessiz ve gizemli kötülük dürtülerine karşı kendimizi güçlendirme amacı haricinde, yalnızca merak peşinde koşanları veya bilinmeyen bir dünyanın ordularını kendi hizmetlerine katmayı hedefleyen kişileri, temel ruhlarla veya insandan daha düşük herhangi bir varlıkla iletişim kurma girişimlerinden kaçınmaları konusunda uyarıyoruz.

Ölümsüz varlıklar, ölümlülüğün isteyebileceği hiçbir şeyi veremezler. Onlar ancak doğanın embriyonik bir bölümünde insana hizmet edebilirler ve insan, onların seviyesine inmeden önce onlara ulaşamaz.

Yazar, ruhani dostlarının ve ışık saçan Gezegen Meleklerinin rehberliğinde, bu Temel ırkların birçok küresini ziyaret etti. Onları her türlü bozulma ve ilerleme aşamasında gördü; bazıları neredeyse tırtıl hallerinin krizolitik kabuğunu patlatmaya ve ruhsal âleme çıkmaya hazır, oradan da maddeye geri çekilip insan olarak doğacaklardı. Diğerleri ise kendi varoluşlarından daha yüksek bir varoluşun neredeyse farkında bile değillerdi; ölümsüzlüğün arzulanan nimetine ulaşmadan önce ilerleyici geçiş çağlarından geçmek zorunda kalacak ilkel varlıklardı.

Bu embriyonik kürelerin bazılarında, insanın üstün varlığının ve potansiyel etkisinin bilincinde olan ve ruhani ziyaretçilerin yaklaşımına dair hızlı sezgileriyle bilgilendirilen sakinler, onları karşılamak için büyük hazırlıklar yaptılar ve tanrısal ibadet tarzında adaklar ve saygılar sundular. Neden biz

Öylesine karmaşık deneyimlere değiniyoruz ki, başkalarını bunlardan uzak durmaları konusunda uyarmak isterdik, tıpkı doğanın gizemlerini çok geniş bir şekilde algılamanın getirdiği huzursuzluktan onları koruyacağımız

gibi. Cevabımız şudur: Bilgi, ancak onu akıllıca uygulayabildiğimizde bizim için iyidir. Bilim uğruna veya insanın bencil görüşlerinin dar sınırlarını genişletme amacıyla araştırma yapanlar, sadece merak arayanlardan veya varoluşun sırlarını bencil amaçlar için kullanmak isteyen kişilerden çok daha fazla bilinmeyenin alanlarına girebilirler. İnsanın kendisinin ve gezegeninin varoluşun tamamı olmadığını ve "Modern Spiritüalizm" adı verilen muazzam bilgi akışında yer alan vahiylerin yanı sıra, insan yaşamında ve gezegen varoluşunda henüz çözülmesi gereken, "Spiritüalizm"in kapsamadığı ve cehalet ile önyargının hayal bile edemediği birçok sorun olduğunu hatırlaması da faydalı olabilir.

Bu hususlara ek olarak, insanı etrafını saran ve kötü niyetten ziyade embriyonik doğalarının içgüdüsüyle insan kalbinin kalesini kuşatmaya çalışan birçok sinsi, görünmez düşman konusunda uyarmak isteriz. Ayrıca, bu kutsal siperin içine, Ruhun kendisinin daveti dışında hiçbir gücün giremeyeceğini de hatırlatmak isteriz. Melekler rica edebilir veya cinler ayartabilir, ancak içindeki ruhu, iradesini kuşatan güce teslim etmedikçe, hiç kimse harekete geçmeye zorlayamaz.

Yukarıda bahsedilen Elementarles'in gizli mahzenlerine veya hava krallıklarına yapılan tuhaf, durugörü dolu hac yolculuklarından sonra, yazar, bilimin, yılmaz araştırmaları görünmez gazlar aleminden, en alt seviyedeki ölçülemez KUVVET unsurunu oluşturan sayısız katmana ulaştığında, henüz elde edeceği doğmamış zaferler üzerine merakla spekülasyon yapmıştır.

Bunlardan en yücesi, Astral Işık veya Ruh Diyarı olan Elementarles'in diyarıdır. Eğer teleskop uzayın sonsuz alemlerini ölçebiliyor ve çıplak gözün yalnızca aşılmaz bir karanlık olarak algılayabildiği yerlerde, gökbilimcinin görüş alanına parlayan güneşlerin tüm yarım kürelerini getirebiliyorsa; eğer mikroskop, yardımsız görüşün yalnızca bir damla su görebildiği bir hayvan krallığını ortaya çıkarabiliyorsa, neden ölçülemez alemlerin bilimsel araçlarla ölçülebileceğini ve boş ve zekâdan yoksun Güç unsurunun,

büyüklüğü, gücü ve güzelliği karşısında madde dünyalarının atomik küçüklüğe dönüşeceği Krallıklar ve İmparatorluklardan oluşan bir Ruh Evrenini gözler önüne serebileceğini ummayalım? Bilim durduğunda veya geriye gittiğinde, gelecekteki olasılıkların kapılarının ona kapandığını göreceğiz; o zamana kadar, özgürleşmiş insan ruhlarının ve Elementarles'in yaşadığı iki yeni dünyanın fethi onun keşfini bekliyor.

Gezegen Ruhları olarak adlandırılan, sayısız Melek ve Başmelek sınıfıyla birlikte, dünyevi ötesi ruhçuluk kategorisine giren, ışıl ışıl ve yüce varlık alemlerinin yeterli bir şekilde kavranmasının ancak onlarla iletişim kurma ayrıcalığına sahip olanlar için mümkün olduğu görülmektedir.

Antik çağın tüm ulusları onlara inanmış ve onlardan bahsetmişlerdir; ancak "koruyucu ruhlar" olarak bile nadiren yeryüzüyle açıkça iletişim kurarlar ve yıllarca süren hazırlıklarla bu yüksek iletişim için kendilerini donatmış mistikler dışında, doğaları ve işlevleri hakkında çok az şey bilinmektedir.

Yine de, sadece gerçeğin hatırı için değil, aynı zamanda Tanrı'nın Evreni hakkındaki dar ve sınırlı görüşümüzü genişletmek istediğimiz için de onların varlığından bahsetme zorunluluğu hissediyoruz; bu görüş, birçok zihinde, yalnızca bu görünür dünyanın sakinleri için geçerli olan ölümlü bir yolculuk ve ölümsüz bir varoluş fikrinin ötesine asla geçemez. Her gezegen,

Güneş ve sistem, hem maddi hem de manevi yaşamla dolup taşmaktadır ve bu yaşam, uzaydaki her bir küreye özgüdür. Her ruh küresinin yüksek zihinleri, kendi evren sistemleriyle aynı olan diğerleriyle iletişim kurarlar. Durugörücüler, kahinler ve eğitimli büyücüler, isterlerse kendi doğalarındaki ruhlardan ziyade gezegen ruhlarını çağırabilirler; ancak burada ve bu cilt boyunca, en doğrudan, normal ve uyumlu iletişim kürelerinin, insanı atalarının ruhlarıyla bağlayan küreler olduğunu, her durumda itici güçlerinin bir yandan sevgi, iyilik, manevi ışık ve ilerleme

arzusu, diğer yandan ise ölümün şokunu atlatan ve geride bıraktıkları kişilere şefkatle hizmet etmeye iten ölümsüz sevgi olduğunu savunuyoruz.

Yeryüzü sakinlerini ve onların ruhani dostlarını ve akrabalarını doğal yakınlık bağlarıyla birleştiren bağlar, kök ve dal, ebeveyn ve çocuk bağlarıdır ve doğal uyum ölçeğinde asla kırılamaz veya yerini başka bir şeye bırakamaz.

İnsanlarla iletişim kurmada esas rol oynayan Gezegen Ruhlarının isimleri ve görevleri ile onları çağırma yöntemi için okuyucuyu, ileriki bir bölümde bulacağınız Peter D. Abano'nun Büyüsel Unsurları adlı eserine yönlendiriyoruz; Temel [Ruhlar] hakkındaki son bir not için ise Yazarın "Hayaletler Diyarı" başlıklı Otobiyografisinden alınan aşağıdaki alıntılara işaret ediyoruz.

"Onlar (Kardeşlik), evrendeki her madde parçasının karşılık gelen bir Ruhsal varoluş atomunu temsil ettiğini iddia ettiler; bu nedenle yeryüzü ruhları; tufan, ateş, hava ruhları; çeşitli hayvanların ruhları; her türlü bitki yaşamının ruhları; atmosfer ruhları ve gezegen ruhları olduğunu öne sürdüler."

Sınır veya sayı. Gezegenlerin ve dünyadan daha yüksek dünyaların ruhları, dünyada veya iç kısmında yaşayanların hepsinden çok daha üstün bir konumdadır. Bu ruhlar, dünya ruhlarından çok daha güçlü, bilge ve ileri görüşlüdür. İnsan ruhunun bedeninde temsil edilen tüm unsurlardan oluştuğu gibi, ruhunun da bir bütün olarak, dünya, su, bitkiler, mineraller vb. ruhlarından çok daha üstün olduğunu varsaydılar. Bununla birlikte, onlarla iletişim kurmak, Kardeşlik tarafından, bu embriyonik varlıkların bulunduğu Doğanın özel bölümlerini tam olarak anlamak isteyenler için meşru ve gerekli kabul edildi. Böylece, sihirli ritüellerle onların varlığını çağırdılar ve Doğanın sırlarını tam olarak anlamak ve onlara hükmetmek amacıyla onları kontrol altına almaya çalıştılar. Onlar, ruhun özünün

organik formlara girerek geliştiğine ve nihayetinde ulusların kaderini yöneten ve zaman zaman gezegen ruhları olarak insanın ruhuyla iletişim kuran o yüce varlık ırkının parçalarını oluşturduğuna inanıyorlardı. Temel ruhların ölümle uzaya dağıldığını, ancak daha yüksek organizmalarda yeniden ele geçirildiğini ve nihayetinde insan ruhunun bileşimine girdiğini öğretiyorlardı... Profesör M. son derece cömertti ve bol imkanlarını hiç çekinmeden dağıtırdı. Bir gün, benimle savurgan harcamaları hakkında konuşurken, umursamazca şunları söyledi:

“Louis, bedenimde öyle bir mineral niteliği var ki, beni kendine çekiyor ve mineral krallıklarında hüküm süren temel ruhları kolayca kontrolüm altına alıyor. Ne kadar uzakta olursa olsun madenlerin niteliğini nasıl her zaman hissedebildiğimi, ne sıklıkla tesadüfen gömülü hazinelere rastladığımı ve yatırımlarımın ve spekülasyonlarımın ne kadar sürekli olarak kazançlı çıktığını sana anlatmadım mı?

Bu durum finansal başarıya yol açtı. 2 Louis, ben parayı kendime çekiyorum çünkü mineral elementleri ve doğanın o aleminde hüküm süren ruhları kendime çekiyorum.

“Ne servet ararım ne de ona göz dikerim. Değerli taşları güzellikleri ve manyetik özellikleri için severim, ama parayı sadece bir mülk olarak hor görürüm. Eğer servet edinme konusunda ne kadar güçlüysem, para hırsım da o kadar yüksek olsaydı, Kroisos'tan daha zengin olabilir ve Fortunatus'tan daha büyük bir keseye sahip olabilirdim. Bununla birlikte, dünyevi metal hazinelerini bana çeken manyetik çekimler, ruhumun çekimlerinde hiçbir karşılık bulamaz; oysa eğer metallerin ruhlarının hizmetini çeken güçten yoksun olsaydım, ruhum bu eksikliği gidermek için sürekli para ve hazine özlemiyle yanıp tutuşurdu.”

[11] İşte bu yüzden Profesör M. zengindi, ama servetine önem vermiyor, değerini bilmiyordu; oysa Kardeşliğin öğrettiği gibi, serveti çekmek için

gerekli olan o kendine özgü mineral niteliğine sahip olmayan milyonlarca insan, servetin peşinde koşuyor, ama hayatlarını boş yere harcıyorlardı.

"İşte bu nedenle, evrenin büyük mekanizması boyunca ahlaki, zihinsel ve fiziksel denge korunmaktadır."

... "Bu bölümü, insan ruhunun dikkatli bir analizinin, insanlığı şaşırtan ve filozofları hayrete düşüren tüm psikolojik sorunlara nasıl doğal bir şekilde ışık tuttuğunu okuyucuya göstererek kapatmalıyım. Bir birey çaba harcamadan zengin olur, miras yoluyla servet edinir, servet bulur, binlerce yolla zengin olur ve bunu ihtiyaç duymadan veya emek harcamadan yapar. Bir diğeri ise hayatını zengin olmak için çalışarak geçirir, ancak asla başarılı olamaz. Kimse ona miras bırakmaz, piyangoda asla doğru numarayı tutturamaz, 'finansal spekülasyonda' asla başarılı olamaz."

34-0

[11.] Kardeşliğin teorisinde, yani maden hazineleri alanında güçlü varlıkların, kendi türleriyle bütünleşen organizmalara manyetik olarak çekildikleri iddiasında bir gerçeklik payı olamaz mı?

"Kardeşlerden birini tanıyorum; dokuz savaştan yara almadan geçti, oysa savaş alanına yeni girmiş elliden fazla tanıdığı ilk veya ikinci kurşunda öldü."

Filozoflarımız, ateşli elementlerin ruhlarının, benzer bir elementin baskınlığına sahip olanlardan (özellikle ateş çıkaranlardan) şiddetli darbeleri savuşturabileceğini, buna karşılık bu varlık niteliğinden yoksun olanların ise ateş çıkaran tüm darbeleri çektiğini iddia ettiler. Bu teoriyi, boğulma eğilimine veya su elementinin etkisinden kaçınmaya, belirli bir tür kazaya maruz kalmaya, sığırlardan, yılanlardan, düşen cisimlerden ve aslında hayatın tüm olaylarından tehlikeye maruz kalmaya kadar genişlettiler; ruhların uzayın her atomuna nüfuz ettiğini ve insanın

varlığının tüm elementlerden oluştuğunu, bu nedenle belirli elementler baskın olduğunda, karşılık gelen ruhsal etkilerin çekildiğini ve ona elverişli hale geldiğini; buna karşılık, özel temel güçlerden yoksun organizmalarda bunun tersinin geçerli olduğunu ileri sürdüler. Farklı bireylerin iyi ve kötü şansını ve hepsindeki özel başarı ve başarısızlıkları bu nedene bağladılar. Kardeşliğin bir üyesi tarafından, biri çiçeklere tutkuyla düşkün olan iki genç kızla tanıştırıldım ve Diğer kuşlardan. Daha sonra, durugörü yeteneğim sayesinde, yönetici ruhumuz olan 'taçlı melek' ve bu genç yaratıklara ilgi duyan yardımcı ruhlar tarafından bana gösterildi; ve şimdi iddia ediyorum ki, Sylph'ler, Undinler vb. hakkında yazılmış tüm doğaüstücülük masalları ve efsaneleri, ilahi güzelliğin, enfes saflığın ve özlem dolu zarafetin karşısında soluk kalır ve soğur.

Çiçeklere ve kuşlara karşılık gelen o ruhların uçucu kokusu aracılığıyla."

"Yazarın ruhani araştırmalar alanındaki en eski dostlarından ve çalışma arkadaşlarından biri olan, şimdilerde ise yüceltilmiş bir melek olan güzel bir mistikle yaptığı bir sohbette şu felsefi düşünceler ortaya atıldı.

“ Ey Constance,” diye sordum, “Alacağınız yeni biçimi bilmek size bahşedilmiş mi? Böylesine iyi ve güzel bir varlık, ışıldayan bir gezegen ruhundan başka bir şey olamaz herhalde? ″

"Ben her zaman olduğum Constance olacağım," diye yanıtladı. "Şimdi ölümsüz bir ruhum, ancak bu kırılgan bedenin içinde maddi zincirlerle bağlıyım."

“'Constance, sen bir hayal kuruyorsun. Ölüm, bireyselliğin sonudur. Ruhun, yıldızlı varlığın parlak alemleri tarafından alınabilir, alınmalıdır da, ama asla şu anki Constance olarak değil.' - .

“Ebediyen ve sonsuza dek, Louis, ben hep aynı kalacağım! Bu Magilerin hayal bile edemediği varoluş dünyalarını gördüm. Ölümün, onları topraktan

yapılmış bedenlerde tutan dünyevi zincirleri çözmekten başka bir gücü olmadığı, parlak bir şekilde dirilmiş insan ruhlarının dünyalarını gördüm. Güney dünyasını gördüm; onun yok edilemez olduğunu gördüm."

"Louis, ayaklarımızın altındaki bu otlarda asla ölmeyen ruhsal özler var. En mutlu berraklık anlarımda, ruhum uzayda kanatlandı ve onların asla fark edemeyeceği kadar parlak bir iç kısma, hatta evrenin gerçek ruhuna, ruhu ve bedeni birbirine bağlayan salt manyetik zarfa değil, nüfuz etti. Louis, doğanın ilk veya iç köşelerinde, ışık, ısı, manyetizma, yaşam, sinir-aura, öz ve hareketi oluşturan tüm ölçülemez unsurları içeren kuvvet alanı bulunur; çünkü hareket, birçok bölünebilir parçadan oluşan kuvvettir. Burada, öğretmenlerimizin iletişim kurduğu yarı biçimli embriyonik varoluş dünyaları bulunur. Bunlar ruhsal olanlardır-"

Maddenin temel parçalarıdırlar ve maddeye kuvvet niteliklerini kazandırırlar; ancak hepsi embriyonik, geçici ve yalnızca kısmen zeki varlıklardır. Kusurlu olan hiçbir şey kalıcı değildir, bu nedenle bu temel ruhların gerçek veya kalıcı bir varlığı yoktur, varlığın parçalarıdırlar; organlardır, ancak organizmalar değildirler; bu nedenle yok olurlar - ölürler, böylece gelişmiş atomlarını toplayıp ayrı organlarını mükemmel insana dönüştürebiliriz.

" Peki, adamın kendisi, Constance?"

"İnsan, mükemmelleşmiş bir organizma olarak ölemez, Louis. Ruhun özgür kalabilmesi için, onun oluştuğu kalıp yok olmalıdır. Beden ve ruhu birbirine bağlayan zarf veya manyetik beden, Kuvvet ve Temel Ruh'tan oluşur; bu nedenle ölümden sonra bir süre ruhla birlikte kalır ve günahtan arınana kadar, ilahi amaçlarla dünyaya dönmesini veya yeryüzünde kalmasını sağlar; ancak bu bile sonunda düşer ve sonra ruh, ruhani âlemlerde, görkemli bir şekilde parlak, ışıl ışıl mutlu, güçlü, kudretli, ebedi,

sonsuz olarak saf ruh olarak yaşar. Cennet budur; Tanrı ile birlikte yaşamaktır; bu tür ruhlar O'nun melekleridir.”

“ El beden değildir; göz kafa değildir; kuvvet dünyasının oluştuğu ayrı organları meydana getiren ince, buharlaşan özler de ruh değildir. Beni iyi dinle, Louis! Rahipler ruh dünyalarının varlığını hayal eder; Kardeşlik ise kuvvet dünyasındaki varlıkların varlığını. Rahipler, orta bölgenin Temel ruhlarını sadece insan hayal gücünün ve batıl inancının ürünü olarak adlandırır. Kardeşler de aynı yanılsamayı rahiplere yükler. Her ikisi de kısmen haklı, kısmen haksızdır, çünkü ruhun gerçek deneyimleri, her iki doğaya sahip varlıkların var olduğunu ve her iki alemin de gerçek olduğunu kanıtlayacaktır; sadece kuvvet alemlerindeki Temel ruhlar toprak gibi fani ve geçicidir, ruh alemindeki mükemmel ruhlar ise ölümsüzdür ve asla ölmezler.”

BÖLÜM XVIII.

Geçiş Dönemlerinde Spiritizm ve Büyünün Özeti— Cadılık—Hristiyan Kiliselerinde Zulüm Ruhu—Spiritizmin Popüler Olmamasının Nedenleri—Simyacılar—Filozof Taşı ve Vitce İksiri.

Yıkım ve çürümenin gecesi aşılmaz bir karanlığa dönüşüp muhteşem Doğu'yu ve Yunanistan ile Roma'nın klasik güzelliğini örterken, Spiritizm ve Büyü'nün tarihi gözden kayboluyor ve yüzeysel gözlemcinin gözünde silikleşiyor.

Bir zamanlar güçlü olan bu hanedanlıkların ulusal yaşamının ve ihtişamının sönmesiyle birlikte, dünyaya yaydıkları manevi etkiler de azalmaya ve nihayetinde tarihin sayfalarından silinmeye, yalnızca bir anı, bir gelenek veya kutsal bir efsane haline gelmeye başlıyor.

Ancak metafiziksel yaşamın fiziksel tarihten bu şekilde yokluğu, gerçekte olduğundan daha çok görünüştedir. Birçok neden bir araya gelerek kamuoyunu Spiritizm inancına karşı önyargılı hale getirmiştir; yine de Spiritizm, antik çağlardan modern zamanlara uzanan kesintisiz bir etki zinciri halinde varlığını sürdürmüştür ve değişen koşullar, değişen görüşler ve hanedanların yükselişi ve düşüşüyle meydana gelen değişiklikler, gece yarısının gölgeli örtüsünün, gizlediği çiçeklerin kokusunu ve canlılığını yok etmesi gibi, ruhsal tezahürleri insan kaderinin sayfasından silmeyi başaramamıştır.

İlk Hristiyan Kilise Babaları, yalnızca meleklerin ve ruhların yeryüzündeki gücüne ve hizmetine olan inançlarını korumakla kalmadılar, aynı zamanda bu inançlarını, Efendilerinin kendilerine emrettiği gibi gerçekleştirdikleri Ruh'un işleriyle de kanıtladılar.

Ve ölümünden sonraki yüzyıllar boyunca, Hristiyanlığa olan inançlarına dair bu önemli tanıklığı sunmayanlara şüpheyle baktılar.

İkinci yüzyılda Hristiyanlığa geçenlerin en ateşlilerinden biri olan Tertullian, sert bir dille şu tavsiyede bulunmuştur: "Kendilerini Hristiyan olarak adlandıran, ancak cinleri kovamayan veya hastaları iyileştiremeyen herkes, sahtekâr olarak öldürülmelidir."

Ünlü piskoposlar Montanus ve Gregory, Origen, Aziz Martin, Theophilus ve diğer birçok seçkin Hristiyan Kilise Babası, Tertullian'ın önerdiği aynı sınavların Hristiyan olduğunu iddia edenlerden de istenmesi gerektiğini savundular. Bu tür bir sınava girmeye istekli olduklarını iddia ettiler ve rivayetlere göre iddialarını destekleyebileceklerine dair sürekli kanıt sundular.

Yunanistan ve Roma bağımsız bir ulus kimliğini korudukları sürece, ruhani etkiler konseylerine hükmetti ve tarihlerinin her aşamasına nüfuz

etti. Çin, Tibet, Hindistan ve Kuzey Asya uluslarında Spiritizm hiçbir zaman yok olmadı ve günümüze kadar dini coşku ve heyecanın azalmasıyla birlikte bazı değişikliklere uğrayarak varlığını sürdürmektedir.

Toplumsal yaşamın henüz ulusal topluluklar halinde bir arada bulunduğu her ülkede, kahinlerin ve peygamberlerin olağanüstü yetenekleri, ruhani ziyaretçilerin ölümlülüğün karanlık yollarına göz atmalarına olanak sağlamıştır. Ruhani sesler havada yankılanmıştır. Gömülü ölülerin suretleri açık kapıdan süzülerek merdivenleri tırmanmış ve kalın bulut kümelerinin arasından sızan ay ışığı parıltıları gibi gözlerimizin önüne serilmiştir. Daha iyi bir diyarın ihtişamıyla ışıldayan aydınlık biçimler: kederin suretleri, cezalandırıcı bir ahiretin kıyılarından gelen kazazedeler, gelip geçmiş, zaman ve değişimin etkisi altında kalan sürekli bir ruhani vahiy zinciri oluşturmuştur.

Hiçbir zaman kırılma gücüne sahip olmamışlardır. Manevi varoluş alanları, insan bilincinde hiçbir zaman bir tanık olmadan var olmamıştır. Boş materyalizm veya bağnaz din adamlığı, hiçbir zaman, herhangi bir dönemde, "Vizyon kapandı"; "Ebedi şehrin kapıları kapandı"; "Vahiy kanonu sona erdi" deme bahanesine sahip olmamıştır.

Büyücülük, Orta Çağ'da bir sanat olarak, yalnızca düzensiz aralıklarla ve Kilise'nin yasağı ve Devletin sert karşı çıkışı altında icra edilmiş olabilir.

Şu anda Spiritizm ve Büyücülüğün tarihini yazmıyoruz, aksi takdirde eski inançtaki bu gerilemenin nedenlerini bolca sıralayabilirdik; ancak bu yönde birkaç öneride bulunmak zorunda hissediyoruz ve Spiritizmin adı ve şöhretine karşı ilk olarak Hristiyan din adamlarının elleriyle atılan kınama damgasını vurduğunu iddia ederek başlıyoruz.

Altıncı ve yedinci yüzyıllarda Hristiyan Kiliselerinin aristokrat yöneticileri, içsel lüks ve dışsal gurur sayesinde ruhani etkiyi aralarından

uzaklaştırmayı başardılar ve kendilerini ruhani armağanlardan mahrum bulduklarında ve din adamlarının inançlarının kanıtı olarak kendilerinden istenen havarisel işleri yapmalarını görünce kınanarak, bundan böyle herhangi bir din adamının şeytan çıkarma veya el koyma yoluyla hastalık iyileştirme ayinlerini yapmaya kalkışmasının yasa dışı olacağına dair ciddi bir konseyde karar aldılar. Bu yönde bir kez harekete geçen kamuoyu, kısa sürede ivme kazanarak güçlendi.

Büyük Britanya'da, yoksul yerlileri Hristiyanlığa dönüştürmek için gönderilen cahil ve önyargılı misyonerler, çalışmalarına yaygın olan Druidizm ibadetine karşı en acımasız eleştirilerini yönelterek başladılar.

Druidlerin kadim ayinleri, güneş ve cinsel ibadetin iç içe geçtiği ritüellerden oluşuyordu. Taş yığınları bazen tek tek höyükler halinde, bazen de daireler şeklinde diziliyordu, ancak

Her şeyden önce, dik duran yontulmamış taşlardan oluşan ve üzerlerine yatay olarak yerleştirilmiş diğer taşlarla birlikte, Güneş'e tapanların eski inancının sembolü olan bu taşlar, Doğu'nun fallus ve yoni sembolleriyle de birleşiyordu. Dik duran yontulmamış sütunlar veya Lithoi'ler

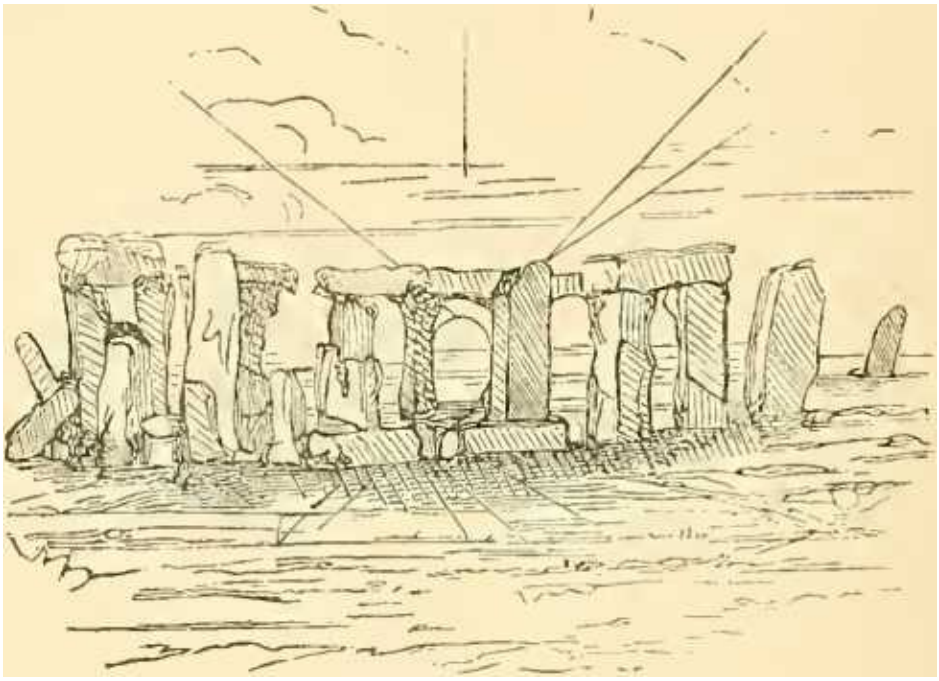

Stonehenge.

Fallik sembollerdi; yatay levhalar, fallik ibadetin önemli sembolleri olan mistik Kapı veya Tau'yu oluşturuyordu. Taşlardan yapılmış başka Druid sunakları da vardı; bunlar, güçlü rahipler ve rahibeler tarafından iletilen ince etkiler altında veya taşın kendisindeki özel bir erdemden dolayı, bir kütle diğerinin üzerine dengelendiğinde sallanabiliyor ve böylece sorgulayan ibadet edenlere yanıt verebiliyordu, tıpkı modern spiritüalistlerin cansız bedenlerin hareketleri aracılığıyla iletişim kurmaları gibi.

Druid kalıntılarını ve eski inançları araştıran meraklı bir araştırmacı, bu "kromleklerin" veya sallanan taşların, görünmez dünyadan yanıt almak için rahip sınıfları tarafından kullanılan kehanet masalarından başka bir şey olmadığını gösteren bol miktarda kanıt bulacaktır.

Bu garip ritüellerin doğası eski Britanyalılar tarafından biliniyordu ve Hristiyanlığa geçtiklerinde...

Rahiplerin ve rahibelerin peygamberlik güçleri, korkunç kurban sunularıyla bağlantılıydı ve bu sunularda kutsal insan formu her zaman istisna değildi; bu durum, eğitimsiz zihinlerinde öyle bir gizem ve huşu izlenimi bıraktı ki, Hristiyan öğretmenlerinin onları bu güçlü rahipliğin mucizelerini gerçekleştirdiğine ve insan kurbanlarıyla yatıştırdıkları şeytanlar aracılığıyla karşılık aldıklarına ikna etmeleri zor olmadı.

Dolayısıyla Büyük Britanya'daki ilk Hristiyanlar, spiritüalist ayinlere karşı içgüdüsel bir tiksintiyle büyüdüler ve bunları her zaman kötü ruhların etkisi ve şeytani ibadetle ilişkilendirdiler.

Kıta Avrupası'nda, manastırlarda veya kiliselerde ruhani yetenekler ortaya çıktığında, bunlar Tanrı'nın özel lütfunun ve olağanüstü kutsallığın kanıtı olarak kabul edilirdi. Bu şekilde büyük lütuf gören kişiler ölümden sonra aziz ilan edilir ve küllerinin bulunduğu türbelere, gerçekleştirdikleri varsayılan mucizelerden dolayı büyük gelirler sağlanırdı.

Azizlerin ve Hristiyan manastırlarının kutsal çilecilerinin hayatlarının manevi çalışmalarla dolu olması doğal olarak beklenebilirdi. Gizli manevi güçlerin açığa çıkması için gereken koşullar, Hindu keşişlerinin gönüllü olarak katlandığı kadar, manastır kurallarında da katı bir şekilde uygulanıyordu. Bu kasvetli münzevilerin sert disiplini, sayısız oruçları, nöbetleri ve tövbeleri, Hindu ve Mısır inisiyasyon yöntemlerinden kaynaklandığı belirtilen aynı fizyolojik ve psikolojik değişiklikleri üretti. Aynı yasa gereği, zulüm ateşi ve sürekli şehitlik beklentisi, erken dönem Hristiyanlarının şevkini hızlandırdı ve bağlılığını artırdı; ta ki Doğu'daki vecd halindeki kişilerin kendi kendilerine verdikleri sakatlamalarla bile bugün bile görülen, acıya karşı duyarsızlık derecesine ulaşana kadar.

İşkence aleti ve vida, manastır ve rahibe manastırı, her biri mucizeler yaratan azizler ve ilham almış şehitlerden oluşan ordular şeklinde meşru

meyvelerini verdi ve bunlar, Hristiyan Kilisesi'nin teşvik etmenin güvenli veya politik olarak uygun olduğu tüm spiritüalizmi sağlamaya yetti.

Hristiyan hiyerarşisinin, manastır kurumlarında gerçekleşen tüm mucizeleri Tanrı'nın özel lütfuna ve Katolik müminlerin eşsiz kutsallığına atfetme çıkarına dönüşmesiyle birlikte, bu tür geniş din adamı gücü desteklerini de din adamı sınırları içinde tutmak gerekli hale geldi; dolayısıyla, Kilise ve ona bağlı kurumların ayrıcalıklı sınırları dışında mucizevi güçler sergilemeye kalkışan herkes, derhal cadılık, ölülerle iletişim kurma ve kara büyü gibi iğrenç suçlamalarla damgalandı.

Bu suçlamalar ne kadar belirsiz ve tanımlanması ne kadar zor olursa, cahil halkın zihnine o kadar çok korku salıyordu; öyle ki, zamanın batıl inançları veya gerçek ruhani yeteneklere sahip olma bahanesiyle cadılıkla suçlanan her talihsiz yaratığı, din adamları için en büyük dindarlık eylemi olarak görülüyordu.

Unutulmamalıdır ki, yaşam ve ölüm gücü sivil hükümetlerin elindeyken, ebedi yaşam veya ebedi azap bahşetme gücü Orta Çağ'ın Kilise Hiyerarşisi tarafından sahipleniliyordu.

Kilise, Mesih'in adını ve yetkisini kullanarak, yalnızca yeryüzünde Tanrı'nın vekili ve krallığın anahtarlarını elinde bulundurmakla kalmayıp, aynı zamanda cennetin kapıcısı ve bekçisi olduğunu, ebediyetin ilahi amfiteatrları için yerleri, en iyi ödemeyi yapacak veya lüks düzenlerine en zengin faydaları bahşedecek olanlara sattığını iddia eder.

Eğer böyle bir Kiliseden ruhsal armağanlar yok olmuşsa, eğer iyi beslenmiş, şımartılmış ve hırslı müritleri artık evsiz ve gezgin Nasıralı'nın kendilerine emrettiği işleri yapamıyorsa, bu, başka hiç kimsenin kendilerinden fazlasını yapmaya kalkışmaması için yeterli bir sebep değil miydi? Yani, kiliseye bağlı bölgelerin dışında hiç kimse—çünkü böyle bir

Kilisenin politikası, kendi kutsal "halkası" sınırları içinde mucizevi armağanların prestijini teşvik etmek kadar, aynı muazzam güçlere sahip olduğunu iddia eden herkesi özel yetki alanlarının dışında yakmak, ezmek, işkence etmek, asmak, boğmak ve genel olarak öldürmekti.

Hristiyan din adamlarının yapması gereken işleri yapabilen her sıradan insan, onların inançsızlıklarına canlı bir kınama niteliğindeydi ve bu yüzden tek bir çare vardı: her şeye kadir olan ölüm. Böylece, özgürlük sevgisiyle dolu, Kilisenin küstahlığına karşı protesto eden cesur ve sadık Stedingerler, Friesland®'ın bir bölümü, dokuz bin kişi, Papa'nın ve Katolik Alman Majestelerinin yetki mektubuyla kökten yok edildi. Böylece, aynı sebep ve aynı cani eller tarafından ölüm fermanı mühürlenen soylu Valdensler, erken dönem Protestanların bir mezhebi, öldü.

Böylece on dördüncü yüzyılda, Kutsal Tapınağın ünlü askeri şövalyelerinden elli dokuzu, cesur ve soylu komutanları Jaques de Molay ve Normandiyalı Guy ile birlikte, Hristiyan rahipler tarafından yavaş ateşlerde diri diri yakılarak perişan bir şekilde öldüler. Bu ölüm, Hristiyan İncilinin örnek insanı, Yahudilerin büyük kanun koyucusu Musa'nın da ustalıkla kullandığı sanatlar olan büyücülükte üstünlük gösterdikleri suçlamasıyla gerçekleşti. Dönemin en güvenilir kayıtlarına ve bizzat yargılamaların tutanaklarına göre,

Öğreniyoruz ki, on ikinci ve on sekizinci yüzyıllar arasında, anlatılamayacak kadar şok edici işkenceler ve hatırlanması kan donduran koşullar altında, yalnızca Avrupa kıtasında, her yaştan ve her cinsiyetten 200.000'den fazla insan bu şekilde yok edildi! Bu cinayetler, diri diri yakma, asma, yakma, öldürme ve ezme yoluyla işlendi. Bunlar arasında, ülkesinin kurtarıcısı olan saf, dindar, kendini adamış ve melekler tarafından yönlendirilen Jeanne d'Arc'ın ve onu halk önünde yakan nankör canavarların yok edilmesi de vardı; ve böylece yok olanların hepsi ya hiçbir suçtan tamamen masumdu ya da yalnızca Hristiyanlığın kurucusunun Hristiyan

inancının kanıtı olarak talep ettiği manevi armağanlara sahip olmakla suçlanıyordu.

Hristiyanlığın egemen olduğu ülkeler dışındaki tüm topraklarda, Spiritizm sadece yaygınlaşmakla kalmamış, hâlâ varlığını sürdürmektedir; açıkça bir sanat olarak öğretilmiş, dinin hizmetlerine entegre edilmiş ve bir bilim olarak geliştirilmiştir. (Sadece Hristiyan yönetimi altında, talihsiz müritlerinin güçleri işkenceyle ezilmiş veya ölümle susturulmuştur; ve böylece, erken çağlarda ruhlar ve ölümlüler arasında yaygın olan ve evrensel olan iletişim yöntemlerinin tarih sayfasında bu kadar garip ve ani bir gerileme göstermesi şaşırtıcı değildir. Hristiyan din adamlarının insanın doğasının ruhsal yönüne karşı tutumu, sürekli bir düşmanlık ve küstahça kınama olmuştur; o halde, ruhsal ilişkilerinin sorumluluğunu emanet ettikleri gücün kendisi tarafından somutlaştırılan halkın üzerine nihai bir inanç tutulmasının düşmesine veya Hristiyan insanlığının ruhunun sekülerleşmesine ve ruhsal işlevlerinin bu tür bir eğitim süreciyle neredeyse yok olmaya kadar küçülmesine şaşırabilir miyiz?)

Uygarlığın her köyünden, şehrinden veya ülkesinden bastırılmış ateşler gibi fışkıran, dağılmış manevi yaşam ve olguların parçalarını bir araya getirmek için...

Orta Çağ'ın acımasız din adamı yasaklamaları, bu tür bir kitapta imkansız olurdu. Böylesine geniş bir konuya hakkını verebilecek tek şey, ardışık ve kapsamlı bir tarih anlatımıdır; bu nedenle, bizim görevimiz birkaç kısa notla sınırlı kalmaktır ve bu amaçla, Orta Çağ'da en öne çıkan ve ruhani tarihin ilk veya eski dönemini günümüzle bağlayan beş temsilci Spiritist sınıfını seçiyoruz.

Bunlardan ilk üçü, Simyacılar, Gülhaçlılar ve Hipnotizörlerdir; ruhani güçlerin ve kuvvetlerin bilimsel yasalara dayanması gerektiğine inanarak, doğaya yönelik gizli araştırmalar ve büyülü ritüellerin ve törenlerin yeniden

canlandırılması yoluyla bunları keşfetmeye ve uygulamaya çalışan, bilgili insanlardan oluşan soylu bir üçlü.

Geriye kalan iki sınıf ise, cadılıkla suçlanan ve şüphesiz birçok durumda gerçek kehanet yetenekleriyle donatılmış olan talihsiz kişileri ve son olarak modern Spiritüalistleri içeriyordu.

Simyacılar hakkında, bir sınıf olarak, günümüzde söyleyecek çok az şeyimiz var. Sıradan metalleri altına dönüştürmelerini sağlayacak gizemli taşı aradıklarını ve bazı ilaç ve bitkilerin erdemlerini kullanarak ömrü sonsuza dek uzatacak bir iksir hazırladıklarını iddia etseler de, modern bilim insanları bu uğraşların prestijinin birçok durumda daha gizemli ve ruhani bir fikri gizlemek için tasarlandığını iyi biliyorlar. Simya, Avrupa'ya Araplar sayesinde girmiştir; bunların arasında Alfarabi ve İbn Sina en ünlüleridir.

Bu adamlar Hermetik felsefeye sadece öykünen boş kişiler değillerdi. Hem eğitimli hekimler, hem bilge manyetizmacılar, hem de derin psikologlardı. El koyma yöntemiyle ve lavta ile diğer müzik aletleriyle yaptıkları eşsiz performanslarla gerçekleştirdikleri bazı iyileştirmeler,

Onları, sihirli sanatta olmasa bile, en azından manyetizma ve psikoloji güçlerinde ustalar olarak kanıtladı. Yazıları günümüze kadar korunmuş olan ilk saygın simyacı, Arap olduğu sanılan, ancak tarihsel olarak Alman olduğu kanıtlanmış Geber'dir. Bu filozof, simyanın ilk olarak Nuh tarafından uygulandığını ve oğlu Şem'e aktarıldığını, simya kelimesinin kökeninin de buradan geldiğini iddia etti. Cizvit rahip Martini ve Lenglet du Fresuoy'un Hermetik felsefenin çeşitli tarihlerinde açıkça gösterdiği şeyi kanıtladı: Simyaya inanılıyordu ve ilkeleri, başarılı bir şekilde uygulanmasa bile, çoğu erken dönemde denenmişti. Çinliler, İsa'nın doğumundan iki bin yıldan fazla önce bunun mümkün olduğunu öğretmişlerdi ve birçok bilgili simyacı, hem İbrahim'i hem de Musa'yı kendi mesleklerinin kardeşleri olarak kabul etmişti.

Gerçek şu ki, Roma Katolik hiyerarşisi tarafından ortaya konan Hristiyanlığın kalıplaşmış doktrinlerinden ayrılan herkese uygulanan acımasız zulümler, sapkın görüşlerin, iktidardakileri rahatsız etmeyecek bir tür bilimsel görünüm altında gizlenmesini zorunlu kılıyordu.

Arap simyacılar ve onların felsefi halefleri olan Alman Gülhaçlılar, kökeni Doğu'da bulunan ve Sabaizm ile Antik Masonluğun temellerine, Kaldea, Hindistan ve Mısır'a kadar uzanan doğal Teosofinin büyük okyanusundan sürüklenmiş yetimlerdi.

Bu adamlar esasen Orta Çağ'ın "Ateş Filozofları"ydı ve doktrinleri ve uygulamaları, yalnızca doğanın güçlerinde keşfedilebilen gerçeklerin derinlemesine incelenmesinden kaynaklanıyordu.

Maddenin iki, üç veya en fazla dört temel duruma geri ayrıştırılabileceğini varsaydılar. Bu da şu anlama geliyordu:

Bu orijinal elementlerin çeşitli kombinasyonları, her türlü madde biçimini ve maddesini ortaya çıkarmıştır; dolayısıyla altın (bu filozofların görüşüne göre) elementlerin en yüksek kombinasyonunun ve doğanın en mükemmel deneylerinin bir sonucuydu.

Eğer o zaman, maddeyi en ilkel hallerine indirgeyip, çökelme veya değişim aşamalarını dışarıda bırakarak ve sadece daha ince parçacıkları koruyarak yeniden birleştirebileceklerini savundularsa, istedikleri zaman altın üretebileceklerini ve bunu da demir, kurşun ve aslında embriyonik halde altın olan tüm daha düşük kaliteli metalleri üreten aynı maddelerden yapabileceklerini öne sürdüler.

Yeraltı dünyasının derinliklerinde bu doğal dönüşümlerin gerçekleşmesini sağlayan evrensel etkeni bulmak için, daha önceki bölümlerde ele aldığımız, maddenin her parçasını saran gizli, ilahi, görünmez ateş teorisine başvurmaları yeterliydi. Zaman, deneyim ve derin

çalışma, birçok eski filozofa, belirli taşlardan, kristallerden, minerallerden, ilaçlardan, otlardan ve bitkilerden; astral, güneş ve ay etkilerinden kaynaklanan erdemler ile insan elinin dokunuşu veya hatta insanlar tarafından giyilmiş herhangi bir nesnenin teması arasında bir benzerlik olduğunu gösterdi.

Bunlar, mıknatısın gizemli güçleri ve doğa alemleri ile yıldızsal göklerin ortaya koyduğu evrensel uyumla birlikte, bu ateş filozoflarını, büyük gizli erdemin, varlığın evrensel motorunun, her yere nüfuz eden bu gizli ateş olduğuna ikna etti; yani biz buna yeryüzünde ve minerallerde manyetizma; mıknatısta çekim ve itme; bulutlarda ve bitkilerde elektrik ve pillerden çıkan kıvılcımlar; canlı cisimlerde yaşam; ve hareket eden formların evreninde kuvvet diyoruz. Bu şekilde kısaca özetlediğimiz fikirleri detaylandıran karmaşık incelemelerde, eski Ateş Tapınmacıları, Orta Çağ

Simyacılar ve Gülhaçlılar, varoluşun Evrensel Gücünü "Filozof Taşı" olarak adlandırarak, kimyasal bilgiye uygulandığında dünyalar yaratıp yok edebileceğini, tüm cisimleri çözebileceğini ve yetenekli kimyagerin istediği oranlarda yeniden birleştirebileceğini, ya da eğer sıvı hale getirilip, bu gücün en büyük miktarını sıvı halde koruyacak şekilde karıştırılırsa, "Yaşam İksiri" olacağını ve bundan pay alanların, gerçek yaşam elementini içerek, istedikleri zaman yaşamlarını uzatabileceklerini veya zaman zaman yeterli miktarda tüketildiğinde sonsuza dek yaşayabileceklerini öne sürdüler!

Albertus Magnus, Thomas Aquinas, Geber, Artephius, Rahip Roger Bacon ve bu gizli fikirlerin diğer büyük ve gerçekten bilgili öğrencileri, bir Voltaik yığının devasa metal çubuklarını tek bir şimşek çakmasıyla birkaç kül parçacığına indirgediğini görmüş olsalardı; benzer şimşek kıvılcımlarının görünmez havalardan geçerek onları su damlalarına kristalleştirdiğini veya suya etki ederek onu sert kristaller haline getirdiğini görmüş olsalardı; o zamanlar bu kadar basit, o kadar da olağanüstü büyülü olan bu süreçlere tanık olmuş olsalardı ve bu harika dönüşümlerin tek

görünür etkeni olarak sadece bir şimşek çakmasını görmüş olsalardı, filozof taşına olan inançlarının kesinleşeceğinden ve hep birlikte "Eureka! Büyük Hermetik sır açığa çıktı!" diye haykıracaklarından kim şüphe edebilir ki?

Yine—Eğer bu Üstatlar, yazarın gördüğü gibi, zayıf, bitkin, ölmekte olan bir yaratığı, yaklaşan ölümün gölgelerinin hızla üzerine düştüğü sedirde uzanmış halde görselerdi ve yazarın gördüğü gibi, basit, eğitimsiz bir köylünün kaba, sıcak ellerini çaresiz acı çekenin üzerinde gezdirdiğini izleselerdi, ta ki görünürde tek bir madde zerresi kullanılmadan, keşfedilebilir tek bir duyusal neden olmadan, solgun yanağa renk, donuk gözlere ışık, solgun dudağa hayatın kızıl parıltısı ve güç geri dönene kadar.

Eğer yıpranan beden, ölüm ve ıstırap yatağından kalkıp, hayata, güce ve sağlığa tamamen kavuşmuş bir insan haline gelene kadar, izleyen Bilgeler yerinde bir şekilde şu soruyu sormazlar mıydı: [1] 'Şimdi Yaşam İksiri'nin gücünü mü sorguluyorsunuz, yoksa onun etkisi altında ölümlünün ölümsüzleşip sonsuza dek yaşayabileceğinden mi şüphe ediyorsunuz?'

Her gün, her şeye kadir sihirbaz Elektrik tarafından gerçekleştirilen dönüşüm, başkalaşım ve kimyasal değişim mucizelerini deneyimlerken, cesaret edenlerin aynı şekilde deneyimleme fırsatı bulduğu hayati manyetizmanın da, sağlığı iyileştirici, hastalıkları şifa verici, hatta kendinden geçmiş ve yarı ölüleri hayata döndürebilen bir Mesih olarak, aynı derecede mucizevi gücünü deneyimleme şansına sahip oldukları göz önüne alındığında, eski simyacıların yeninin peygamberleri olduğuna kim şüphe duyabilir? Ve onların emekleri, örtülü mistisizmleri ve gizli sembolizmleri, Mesmer ve Franklin'in daha sonra kanıtladığı o yüce gerçeklerin eşiğinde geziniyordu ve hatta şimdi bile modern bilim, basit elektrotipleme işlemlerinin her birine filozof taşını uyguluyor ve modern manyetizörler, hayat veren ellerinin her hareketiyle Yaşam İksiri'nden yudumlar veriyorlar.

Şimdi, sapkın inançları simya söylemlerinin jargonunun ve fizik bilimine yönelik sözde araştırmaların altında gizlenmiş olan birçok bilge ve sabırlı bilginin isimlerini ve başarılarını tekrarlamaya gerek yok. Simyacılar metafizik önermelerden yola çıkarak, her madde atomunun altında gizli olan ilahi ilke olan ateşin asıl kutsallığından hareketle, bu ilahi ateşi kullanmak ve doğanın tüm unsurları üzerinde mükemmel bir hakimiyet elde etmek için fiziksel deneylere giriştiler.

Çeşitli gezileri sırasında şunu keşfettiler:

Görünürden görünmeze kadar birçok faydalı kimyasal kombinasyon ortaya çıktı. Örneğin Roger Bacon, astronomideki birçok derin gerçeği ortadan kaldırdı ve teleskopu, yakıcıları ve barutu icat etmese bile geliştirdi. Arnold de Villeneuve, Raymond Lulli, Albertus Magnus, Thomas Aquinas ve daha birçok az çok ünlü bilim insanı, kimyanın harikalarına olan inançlarını koruyarak, bu yöndeki insan bilgisine sürekli katkıda bulundular ve Sweedenborg, Mesmer, Franklin, Galvani, Volta ve hatta alaycı Faraday'ın, bilinmeyen ve hor görülen inşaatçıların deneyleri üzerine, eski simyacıların ve Gülhaçlıların temellerini attığı, hipnotik, manyetik ve elektriksel bilimin muzaffer galerilerini ve koridorlarını kurmalarını sağlayan güç ve başarı alanlarına adım adım ilerlediler.

XVIII. BÖLÜMÜN EKİ.

On yedinci ve on sekizinci yüzyılların simyacıları ve filozofları - görüşlerinin genel benzerliği.

Bu sınırlı nitelikteki bir çalışmada, on yedinci ve on sekizinci yüzyıllarda mistisizmin saflarını oluşturan, simyacı, gülhaççı, astrolog veya filozof olarak bilinen o kalabalık sınıfın tüm isimlerini, hele ki görüşlerini, aktarmak imkansızdır. Bu az bilinen sınıfların en seçkinleri arasında, ünlü bir astronom ve uzman bir astrolog olan Nostradamus; mükemmel bir hekim

ve bilgin olan Paracelsus (ki bu kişi ya tesadüfen ya da başka bir nedenle) yer almaktadır.

Araştırmanın sonucu olarak, Mesmer'in daha sonra bir sisteme indirgediği mineral ve hayvan manyetizmiyle ilgili gerçekleri keşfetti; Van Helmout, gerçekten de kehanet yeteneğine sahip bir kişiydi, ancak kahinlik yeteneklerini sihirli sanatların incelenmesi ve uygulanmasıyla geliştirdi; Albertus Magnus, Thomas Aquinas, Artephius, Arnold de Villeneuve, Raymond Lulli, Roger Bacon, Nicholas Flammel, George Ripley ve simyanın olanaklarını fark eden ve on üçüncü yüzyıldan on sekizinci yüzyıla kadar bu konuda yazılar yazarak, cahillerin korkusunu uyandıran ve bağnazların kınamalarına neden olan diğer birçok pratik kimyager.

On beşinci yüzyılın başlarında, simya çalışmaları ve sihir uygulamaları, Fransa mareşali ünlü Gilles de Laval'ın etkisiyle hem ünlü hem de kötü şöhretli hale geldi. Zenginliği, dizginsiz lüksü ve utanmaz sefahatleri onu, en aşağılık tutkularını tatmin etmek ve eşi benzeri görülmemiş savurganlığıyla tükenmiş hazinesini yeniden doldurmak için sihir sanatına yöneltmişti. İnsan kılığındaki bu canavar, daha sonraki dönemlerin kurgu yazarlarına ünlü "Mavi Sakal" dramasının orijinalini sağladığına göre, suçlarının ulaştığı büyük şöhret hakkında bir fikir edinilebilir.

Ne tarihsel gerçekler, ne de Mareşal de Retz'in adını tüm zamanlar boyunca hatırlanır kılan abartılı öyküler bu kayda dahil değildir; kutsal olmayan amaçlarına yardımcı olmak için başvurduğu büyülü uygulamaların, özellikle de okült bilimin doğasını en kötü suiistimalinden ayırt edemeyecek kadar cahil ve din adamlarının egemenliğindeki bir çağda, bu sanata duyulan dehşeti büyük ölçüde derinleştirdiğini eklemek yeterlidir.

Henry Cornelius Agrippa, fizik bilimlerinde uzman ve bilgili bir kişi olarak on beşinci yüzyılda öne çıktı.

Agrippa'nın başarıları ve gizli sanattaki ustalığı, onu kralların ve prenslerin saygın subayı, kraliçelerin ve prenseslerin dostu, danışmanı ve hekimi ve tüm çağların sihirbazlarının örneği haline getirdi. Onun gizli uygulamalarının bir derlemesinden yola çıkarak, okuyucularımıza aşağıdaki bölümde, Agrippa ve çağdaşlarının birçoğunun gezegen ruhlarının ordularını kontrol edebildiklerini iddia ettikleri o ilginç ritüellerin gerçekleştirilmesi için eksiksiz bir Arbatel (büyü kitabı) veya tam talimatlar sunabiliyoruz.

Cornelius Agrippa.

Strasbourg Koleksiyonu'ndaki nadir bir baskıdan.

Unutulmamalıdır ki, bu seçkin Şövalye ve büyük Üstat, dindar bir Roma Katoliğiydi; bu nedenle, tıpkı Arapların, Yunanların, Kaldelilerin ve Mısırlıların kendi zamanlarına özgü inanç isimlerini ve formüllerini büyülü

ritüellerinde kullandıkları gibi, o da Kilisesine ait kutsal isimleri, giysileri ve biçimleri kullandı. Bununla birlikte, her sistemin bu özelliklerinin, ezoterik ilkelerin içine sarıldığı dışsal biçimlerden başka bir şey olmadığını akılda tutmak gerekir. Dindar kişilere sağladıkları tatmin dışında gerçek bir güçleri yoktur.

Zihinlerinde, tanrılarını hoşnut etmeyen veya ibadet biçimlerine aykırı hiçbir törene katılmadıkları düşüncesi vardır.

Büyücünün oruç, perhiz, dua ve tefekkürle gerektiği gibi hazırlanması, manyetizmasının güçlü ve iradesinin her şeye kadir olması şartıyla, ruhlar ister Buda, ister Osiris, ister İsa, ister Muhammed adına çağırsın, ona itaat edecek ve cevap verecektir. Gerçek güç, operatörün ruhları kullanmak için sağladığı Astral sıvının miktarı ve kalitesinde ve kendisinden daha az güçlü varlıkları kendisine itaat etmeye zorladığı İrade gücünde yatmaktadır. Bu öncüllere ek olarak, Cornelius Agrippa'nın okült eserlerini dikkatlice inceledikten sonra, metnin bütünlüğüne zarar vermeden, onların tuhaf ve karmaşık üslubunu on dokuzuncu yüzyıl okuyucusunun anlayabileceği şekilde açıklamanın tamamen imkansız olduğunu gördük. Neyse ki amacımız açısından, aynı fikir, büyük Agrippa'nın öğrencisi olduğu söylenen seçkin bir filozofun da aklına gelmişti; bu filozof, çok daha açık ve anlaşılır bir üslupla, ünlü prototipinin büyülü unsurlarını çok daha sade bir dile indirgemeyi üstlenmiştir. Agrippa ve Abano'nun sistemleri arasında, ikincisinin üslubunun üstün açıklığı dışında en ufak bir fark olmadığı ve her ikisinin de 1664 yılında aynı bilgin editör, Londra, İngiltere'den Robert Turner tarafından İngilizceye çevrildiği göz önüne alındığında, okuyucularımız için en kabul edilebilir olanı olarak Abano'nun versiyonunu seçiyoruz.

Tüm işaretler, semboller, melek isimleri vb. en büyük özenle aslına sadık kalınarak kopyalanmıştır.

BÖLÜM XIX.

IIK r W Al M FI 1^ OX ;

VEYA,

Filozof Peter D'Abano'nun Afagieal Unsurları.

Agrippa'nın önceki kitabında, Büyülü Törenler ve Başlatmalar hakkında yeterince bilgi verilmiştir.

Fakat yazarın bu sanatta bilgili ve deneyimli kişilere yazdığı ve törenlerden özel olarak bahsetmek yerine genel olarak konuştuğu göz önüne alındığında, Peter de Abano'nun Büyüsel Unsurları'nı buraya eklemenin uygun olduğu düşünülmüştür; böylece daha önce bu konuda bilgisiz olan ve Büyüsel Batıl İnançları tatmamış olanlar, bu konuda nasıl uygulama yapabileceklerini kolayca öğrenebilirler. Çünkü bu kitapta, ruhların farklı işlevlerini, nasıl konuşmaya ve iletişime çekilebileceklerini; her gün ve her saat ne yapılması gerektiğini; ve nasıl okunacaklarını, sanki hece hece açıklanmış gibi görüyoruz.

Özetle, bu kitapta büyülü iletişim ilkeleri yer almaktadır. Ancak en büyük güç Çemberlere atfedildiğinden (çünkü bunlar uygulayıcıları kötü ruhlardan koruyan kesin kalelerdir), öncelikle bir Çemberin yapısı hakkında bilgi vereceğiz.

Çemberin ve bileşiminin.

Çemberlerin şekli her zaman aynı değildir; çağrılacak ruhların sırasına, yerlerine, günlerine ve saatlerine göre değiştirilir. Bir Çember oluşturulurken...

Öncelikle, çemberi yılın, günün ve saatin hangi zamanında yaptığınızı; hangi ruhları çağırdığınızı, hangi yıldıza ve bölgeye ait olduklarını ve hangi işlevlere sahip olduklarını göz önünde bulundurmalısınız. Bu nedenle, dokuz ayak enleminde üç çember yapılsın ve bunlar birbirlerinden bir el genişliğinde uzaklıkta olsun; ortadaki çembere önce, işi yaptığınız saatin adını yazın. İkinci yere, o saatin meleğinin adını yazın. Üçüncü yere, o saatin meleğinin mührünü yazın. Dördüncü yere, o günü yöneten meleğin adını ve hizmetkarlarının adlarını yazın. Beşinci yere, mevcut zamanın adını yazın. Altıncı yere, o zaman diliminde hüküm süren ruhların ve başkanlarının adlarını yazın. Yedinci yere, çalıştığınız zaman diliminde hüküm süren mührün başının adını yazın. Sekizinci yere, o zamana göre dünyanın adını yazın. Dokuzuncu olarak ve Orta Çemberi tamamlamak için, söz konusu zaman kuralına göre Güneş ve Ay'ın adını yazın; çünkü zaman değiştikçe isimler de değişmelidir. Ve en dıştaki Çemberde, çalıştığınız günün Hava Meleklerinin başkanlık isimleri dört köşeye yazılsın; yani Kralın ve üç Vekilinin adı. Çemberin dışında, dört köşeye beşgenler çizilsin. İç Çemberde, çemberin ortasına haçlar yerleştirilerek dört ilahi isim yazılsın; yani, doğuya doğru Alfa, batıya doğru Omega yazılsın; ve çemberin ortasına bir haç yerleştirilsin. Çember böylece, daha önce yazılan kurala göre tamamlandığında, devam edeceksiniz.

Meleklerin isimleri ve sembolleri, uygun yerlerinde söylenecektir. Şimdi de zamanların isimlerine bir göz atalım. Bir yıl dört bölümden oluşur ve İlkbahar, Yaz, Hasat ve Kış'a ayrılır; bunların isimleri şunlardır:

İlkbahar, Taloi. Yaz, Crismaran. Sonbahar, Adarael. Kış, EarUs.

Baharın Melekleri: Caracasa, Core, Amatiel, Cominissoros. »

Bahar İşareti'nin başı: Spugliguel.

İlkbaharda Dünya'nın adı: Amada j

İlkbaharda Güneş ve Ay'ın isimleri: Güneş, Abraym. Ay, Agusta.

Yaz Melekleri: Gargatel, Tariel, Gaviel.

Yaz İşaretinin başı: Tubiel.

Yaz mevsiminde dünyanın adı: Festativi.

Yaz mevsiminde Güneş ve Ay'ın isimleri. Güneş, Athemay. Ay, Armatus.

Autumne Melekleri: Tarquam, Gnabarel.

Sonbahar İşareti'nin başı: Torquaret.

Sonbaharda Dünya'nın adı: Rabianara.

Sonbahar mevsiminde Güneş ve Ay'ın isimleri: Güneş, Commutaff. Ay, Affaterium.

Kutsama ve Eziyetler ve Çemberin Birinci Kutsaması.

Çember usulüne uygun olarak tamamlandığında, üzerine kutsal su serpin ve şöyle deyin: "Ey Rabbim, beni hyssop ile arındıracaksın ve temiz olacağım; beni yıkayacaksın ve kardan daha beyaz olacağım."

Parfümlerin Kutsanması.

“İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı, Yakup’un Tanrısı, bu türlerin yaratıklarını burada kutsasın ki, kokularının gücünü ve erdemini tamamlasınlar; böylece ne düşman ne de herhangi bir yanlış düşünce onlara giremesin, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, vb.” Sonra üzerlerine kutsal su serpilsin.

Parfümlerin dayandığı Ateş Kovma Ayini

YERLEŞTİRİLECEK.

Dezenfeksiyon için kullanılacak ateş şu şekilde olmalıdır:

Topraktan veya demirden yeni bir kap alın ve şu şekilde şeytanlardan arındırılsın:

“Ey ateş yaratığı, her şeyin yaratıcısı olanın adına seni kovuyorum ki, hemen her türlü hayaleti senden uzaklaştır, hiçbir şeye zarar veremesin. O halde de ki: [11] Ey Rabbim, bu ateş yaratığını kutsal kıl ve mübarek kıl ki, kutsal adının övgüsünü dile getirmek için mübarek olsun, böylece kovuculara veya izleyicilere hiçbir zarar gelmesin, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, vb.”

Giysi ve Pentagramdan.

Mümkünse bir rahip giysisi olsun; eğer bulunamazsa, ketenden ve temiz olsun. Sonra bunu alın.

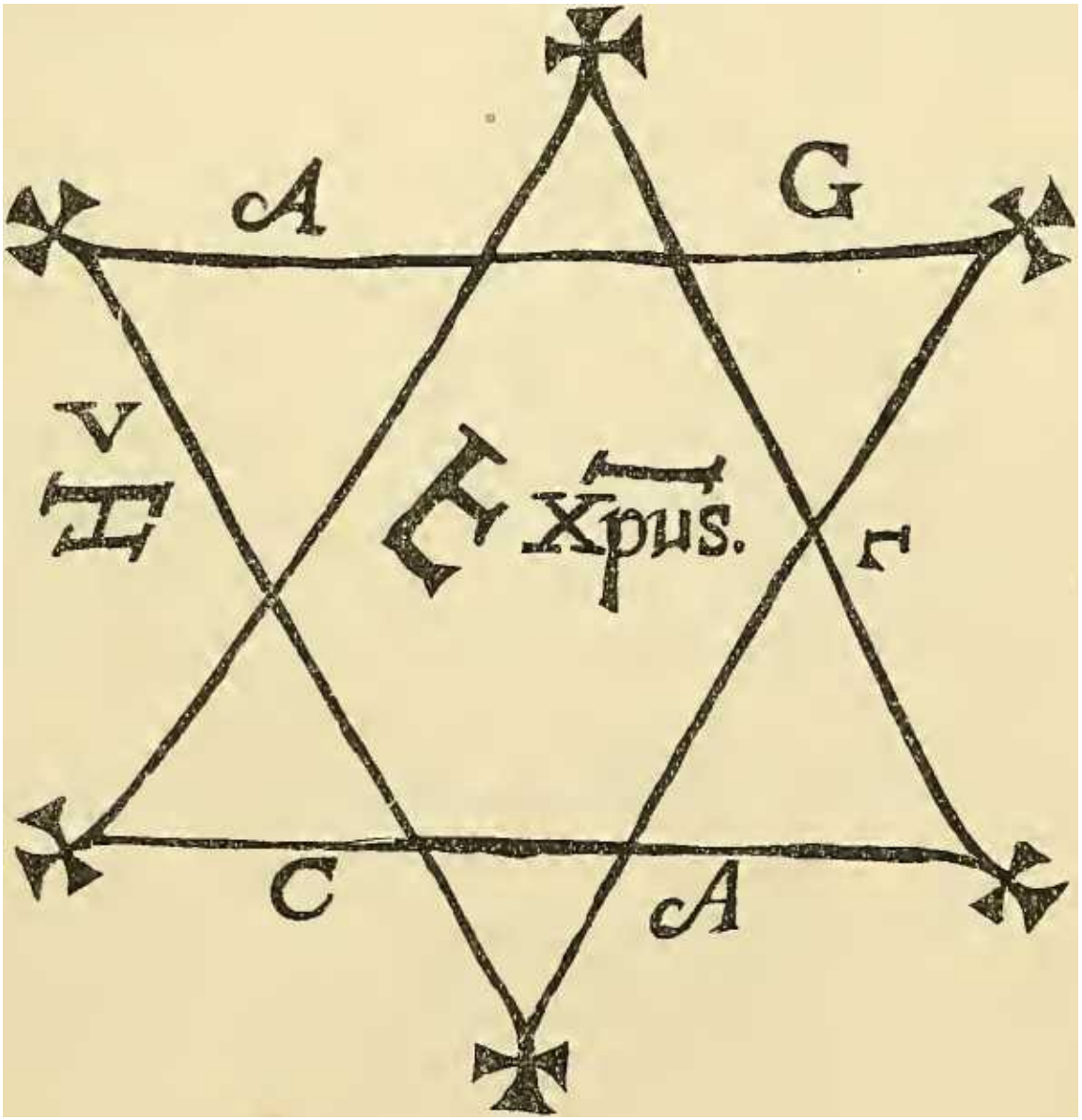

Fentaele'nin bir formu.

Merkür'ün gün ve saatinde, Ay'ın yükseliş evresinde oluşturulmuş, bir keçi derisinden yapılmış parşömen üzerine yazılmış pentagram.

Ama önce üzerine Kutsal Ruh'un ayini yapılsın ve vaftiz suyu serpilsin.

Giysi giyilirken okunacak bir konuşma.

[11] Ey Rabbim, meleklerinin lütfuyla, kurtuluş elbisesini giyeceğim ki, arzuladığım bu şey senin aracılığınla gerçekleşsin, en kutsal Adonay, krallığı sonsuza dek sürecek olan, Amin.”

Çalışma biçimiyle ilgili.

Ay'ın evreleri artıyor ve dengede kalıyor olsun, eğer bu mümkünse; ve yanmış halde olmasın.

İşe başlamadan önce dokuz gün boyunca temiz ve arınmış olmalı, günahlarını itiraf etmeli ve Kutsal Komünyon'u almalıdır. İşi yapacağı güne uygun parfümü hazır bulundurmalıdır. Ayrıca bir Rahipten kutsal su, ateş dolu yeni bir toprak kap, bir giysi ve Pentagram da bulundurmalıdır; ve tüm bu şeyler usulüne uygun olarak kutsanmış ve hazırlanmış olmalıdır. Hizmetkarlardan biri ateş ve parfümlerle dolu toprak kabı, diğeri Kitabı, bir diğeri Giysiyi ve Pentagramı taşımalı, usta ise üzerinde Kutsal Ruh'un bir ayini okunacak olan Kılıcı taşımalıdır; ve Kılıcın ortasına "Alga" adı, diğer tarafına ise "On" adı yazılmalıdır. Kutsanmış yere giderken sürekli olarak Litanyalar okumalı, hizmetkarlar da ona cevap vermelidir; ve Çemberi kuracağı yere geldiğinde, daha önce öğrettiğimiz gibi Çemberin çizgilerini çizmelidir; Ve çemberi yaptıktan sonra, üzerine kutsal su serpip şöyle desin: "Bana kutsal su serpiyor, Rabbim, vb."

Bu nedenle Üstadın oruç tutarak arınması gerekir.

Ameliyat gününden üç gün önce iffetli ve her türlü lüksten uzak durmalıdır; ve işi yapacağı gün, temiz giysilerle giyinmiş, Pentagramlar, parfümler ve bunun için gerekli diğer şeylerle donanmış olarak, Çember'e girmeli ve yedi gezegeni, haftanın yedi gününü, renkleri ve metalleri yöneten dünyanın dört bir yanından melekleri çağırmalıdır; ve diz çökerek, söz konusu melekleri özellikle çağırarak şöyle demelidir: “O Angeli

supradicti, estate adjutores mea petitioni, et in adjutorium mibi, in meis rebus et petitionibus.”

Sonra, işi yaptığı gün, dünyanın dört bir yanından, havayı yöneten melekleri çağırsın; ve çemberde yazılı olan tüm isimleri ve ruhları özel olarak anarak şöyle desin: “O vos omnes, adj uro atque contestor per sedum Adonay, per Hagios, Theos, Ischyros, Athanatos, Paracletes, Alpha et Omega, et per hoc tria nomina secreta, Agla, On, Tetragrammaton, quod bodie debeatis adimplere quod cupio.”

Bunlar yapıldıktan sonra, deneyi yapacağı güne ait belirlenmiş büyüyü okusun; fakat eğer inatçı olurlarsa ve ne o güne ait büyüye ne de daha önce yapılan dualara itaat etmezlerse, o zaman aşağıdaki büyüler ve cin kovma yöntemlerini kullansın.

Havadaki Ruhların Kovulması.

Bizler, Tanrı'nın suretinde yaratılmış, Tanrı'dan güç almış ve O'nun iradesine göre yaratılmış olarak, sizi Tanrı'nın en güçlü ve kudretli ismi El ile, güçlü ve harika (burada O, hangi mertebeden olursa olsun, görünmesini istediği ruhların isimlerini verecektir) ile kovuyoruz ve size, sözü söyleyen ve gerçekleşen O'nun ve bütün O'nun adına emrediyoruz.

Tanrı'nın isimleriyle ve Adonay, El, Elohim, Elohe, Lebaoth, Elion, Escerchie, Jah, Tetragrammaton, Saday, Yüce Rab Tanrı isimleriyle: Size şiddetle emrediyoruz ki, derhal burada, bu Çemberin önünde, düzgün, insansı bir biçimde, hiçbir şekil bozukluğu veya çarpıklık olmadan bize görünmelisiniz; hepiniz böyle gelin, çünkü size Tanrı'nın adıyla emrediyoruz; ve bu üç gizli isimle, Agla, On, Tetragrammaton, size yemin ettiriyorum; ve yaşayan ve gerçek Tanrı'nın diğer tüm isimleriyle sizi kovuyor ve emrediyorum ki, burada, bu Çemberin önünde, bize iyi görünecek her şeyde irademizi yerine getirmek için görünmelisiniz; ve

Aloses'in adlandırdığı ve yerin açılıp Corah, Dathan ve Abiram'ı yuttuğu Primeu-maton ismiyle; Ve biz sizi lanetliyor ve tüm makamınızdan, sevincinizden ve yerinizden mahrum bırakıyoruz ve sizi dipsiz Çukurun derinliklerine bağlıyoruz, orada son Yargı Gününe kadar kalacaksınız; eğer derhal bu Çemberin önüne gelip isteğimizi yerine getirmezseniz; Bu nedenle gelin, gelin, gelin, Adonay size emrediyor; Saday, en kudretli ve korkunç Kralların Kralı, gücüne hiçbir yaratığın karşı koyamadığı, size en korkunç olsun, eğer itaat etmez ve derhal bu Çemberin önüne gelmezseniz, sefil yıkım ve sönmeyen ateş sizinle kalsın; bu nedenle Adonay Lebaoth, Adonay Ami-oram adına gelin; gelin, gelin, neden bekliyorsunuz, acele edin! Adonay, Saday, Kralların Kralı size emrediyor; El, Aty, Asia, Hin, Jen, Achaden, Vay, El, El, El, Hau, Hau, Hau, Va, Va, Fa.

Dünyanın dört bir yanında, daire şeklinde okunacak bir Tanrı duası.

“Ey en merhametli göksel Babam, günahkâr olmama rağmen bana merhamet et, bugün (senin layık olmayan çocuğun olmama rağmen) bu inatçı ve zararlı ruhlara karşı kudretinin elini bende göster. Sana alçakgönüllülükle yalvarıyorum.”

Sana yalvarıyorum ve rica ediyorum ki, çağırdığım bu Ruhlar bağlanıp zorla gelsinler ve onlardan isteyeceğim şeylere doğru ve eksiksiz cevaplar versinler ve benden emredilen şeyleri açıklasınlar ve göstersinler.” Sonra çemberin ortasında dursun, elini Pentagram'a doğru uzatsın ve şöyle desin: “Süleyman'ın Pentagramı adına sizi çağırdım, bana doğru bir cevap verin.” Sonra şöyle desin: “En güçlü Krallar ve Hükümdarlar, en kudretli Prensler, Tartarya Makamı Bakanları, dokuzuncu Lejyon Makamı Baş Prensi adına; Sizi çağırıyorum, size yalvarıyorum ve size şiddetle emrediyorum; konuşan ve olanın adına ve bu tarifsiz isim Tetragrammaton Yehova adına; bu isim duyulduğunda, elementler yıkılır, hava sarsılır, deniz geri çekilir, ateş söner, yer titrer ve göksel, yeryüzü ve cehennem varlıklarının tüm orduları titrer ve birbirine karışır; bu nedenle, derhal ve gecikmeksizin, dünyanın her

yerinden gelin ve sizden isteyeceğim her şeye akılcı cevaplar verin; ve şimdi gecikmeksizin gelin, istediğimizi gösterin, ebedi, yaşayan ve gerçek Tanrı Helioren'in adıyla çağrılmış olarak emirlerimizi anlaşılır ve hiçbir belirsizlik olmaksızın yerine getirin.”

Vizyonlar ve Hayaletler.^

Bu işler usulüne uygun olarak yapıldığında, ruhlar tarafından yapılan sonsuz sayıda görüntü ve hayalet belirecek, orglar ve her türlü müzik aleti çalınacak; bu sayede yoldaşları korkutarak çemberden çıkmaya zorlayacaklar, çünkü Üstada karşı hiçbir şey yapamayacaklar. Bundan sonra, sanki yoldaşları yiyip bitirecekmiş gibi kendilerini hazırlayan, korkunç canavarlardan oluşan büyük bir kalabalıkla birlikte sonsuz sayıda okçu göreceksiniz: yine de korkmayın.

Sonra Rahip veya Üstat, elini Pentagram'a doğru uzatarak, "Tanrı'nın Sancağı'nın erdemiyle bu kötülüklerden uzak durun" diyecek; ve o zaman Ruhlar Üstada itaat etmek zorunda kalacak ve Topluluk artık hiçbir şey görmeyecek.

Sonra, Şeytan Kovucu, elini Pentagram'a uzatarak şöyle desin: “İşte, huzurunuza getirdiğim Süleyman'ın Pentagramı. İşte, şeytan kovma ayininin ortasında, Tanrı tarafından silahlandırılmış, korkusuz ve iyi donanımlı olan, sizi güçlü bir şekilde çağıran Şeytan Kovucu'nun şahsı; bu nedenle, şu isimlerin gücüyle, hızla gelin: Evet, Seraye, Evet, Seraye; diri ve gerçek Tanrı'nın ebedi isimleri olan Eloy, Archima, Rabur ve burada bulunan, üzerinizde güçlü bir şekilde hüküm süren Pentagram ve Efendileriniz olan Göksel Ruhların gücüyle gelmekten çekinmeyin, acele edin ve Efendinize itaat edin.” Bu yapıldıktan sonra, dünyanın dört bir yanında tıslama sesleri duyulacak ve hemen ardından büyük hareketler göreceksiniz; Onları gördüğünüzde, “Neden bekliyorsunuz? Neden gecikiyorsunuz? Hazırlanın ve Efendinize itaat edin” deyin.

O zaman hemen uygun biçimlerinde gelecekler; ve onları Çemberin önünde gördüğünüzde, onlara ince ketenle örtülü Pentagramı gösterin; üzerini açın ve deyin ki, “İşte, itaat etmeyi reddederseniz, varacağınız sonuç budur”; ve aniden barışçıl bir biçimde görünecekler ve diyecekler ki, “Dilediğinizi isteyin, çünkü bütün emirlerinizi yerine getirmeye hazırız, çünkü Rab bizi buna boyun eğdirdi”; ve Ruhlar göründüğünde, o zaman diyeceksiniz ki, “Hoş geldiniz Ruhlar veya en soylu Krallar, çünkü sizi gökteki, yerdeki ve yer altındaki her şeyin önünde diz çöktüğü, bütün krallıkların elinde olduğu ve hiçbirinin karşı koyamayacağı O'nun aracılığıyla çağırdım-

Majestelerinin sözünü çiğneyin. Bu nedenle sizi bağlıyorum ki, bu Meclis önünde nazik ve görünür kalın, iznim olmadan ayrılmayın, ta ki denizin sınırlarını belirleyenin gücüyle, O'nun iradesini gerçekten ve hiçbir yanılgıya düşmeden yerine getirene kadar, ve her şeyi yaratan en yüce Tanrı'nın gücünün kanununu aşmayasınız, Amin. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına, yerlerinize barış içinde gidin; aramızda barış olsun, çağrıldığınızda gelmeye hazır olun.”

İlkbahar mevsiminde Rab'bin Günü'nün ilk saati için daire şekli.

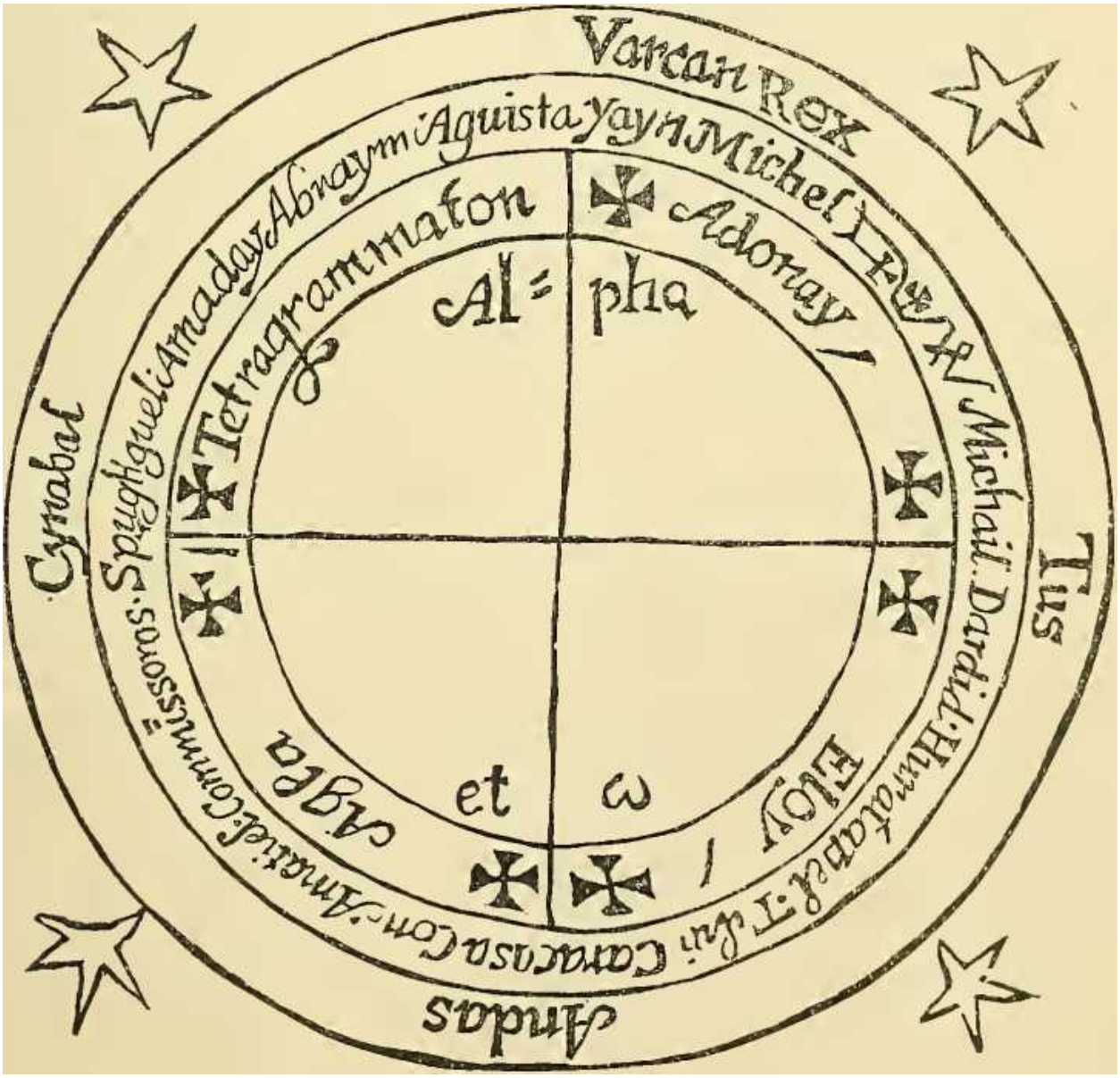

Bunlar, Peter de Abano'nun sihirli unsurlar hakkında söylediklerdir.

Fakat bir çember oluşturma yöntemini daha iyi anlamanız için bir şema vereceğim; böylece ilkbaharda, Pazar gününün ilk saatinde bir çember oluşturmak isteyenler, önceki sayfadaki örnekteki gibi aynı şekilde yapmalıdırlar.

Şimdi geriye, haftayı, haftanın çeşitli günlerini ve Rabbin gününün ilk gününü açıklamak kalıyor.

Pazar gününe dair hususlar.

Rabbin gününün meleği, mührü, gezegeni, gezegenin işareti ve dördüncü cennetin adı.

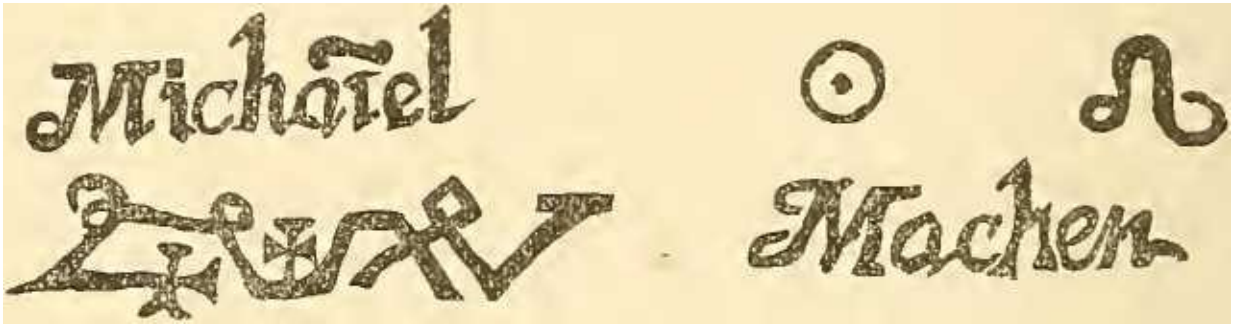

Rabbin gününün melekleri: Mikail, Dardiel, Huralapal.

Rabbin gününde hüküm süren Hava Melekleri: Kral Var-can.

Bakanları: Tus, Andas, Cynabal.

Gökyüzündeki meleklerin altında olduklarını söyledikleri rüzgar: Kuzey rüzgarı.

Dördüncü göğün meleği, Rabbin gününde hüküm süren ve dünyanın dört bir yanından çağrılması gereken melek.

Doğuda: Samael, Baciel, Atel, Gabriel, Vionatraba.

Batı'da: Anael, Pabel, Vstael, Burchat, Suceratos, Capabili.

Kuzeyde: Atiel, Auiel, vel Aquiel, Masgabriel, Sapiel, Matuyel.

Güneyde: Haludiel, Machasiel, Charsiel, Vriel, Naroiniel.

Rabbin gününün kokusu: Kırmızı Sandal ağacı.

Rabbin Günü'nün Büyüsü.

" Ey Tanrı'nın güçlü ve kutsal melekleri, Adonay, Eye, Eye, Eya (olan, olan ve olacak olan), Eye Abray ve Saday, Cados, Cados, Cados (Kerubiler üzerinde yüksekte oturan) adlarıyla; ve tüm göklerin üzerinde yüceltilmiş, güçlü ve kudretli Tanrı'nın büyük adıyla; ve dördüncü gökte hüküm süren kutsal meleklerin adıyla; ve Güneş olan yıldızının adıyla; ve işaretiyle; ve yukarıda belirtilen tüm adlarla, sana yalvarıyorum, ey büyük melek Mikail, Rab'bin gününün baş hükümdarı; benim için çalış ve tüm dileklerimi, isteğim ve arzum doğrultusunda, davamda ve işimde yerine getir."

Burada amacını ve niyetini, bu büyüyü neden yaptığını açıklayacaksın.

Rabbin gününün Hava Ruhları Kuzey rüzgarının altındadır; doğaları Altın, Değerli Taşlar, Yakutlar, Zenginlikler elde etmektir; kişiye lütuf ve iyilik kazandırmaktır; insanların düşmanlıklarını ortadan kaldırmaktır; insanları şerefe yükseltmektir; hastalıkları götürmek veya ortadan kaldırmaktır. Ancak nasıl göründükleri, daha önceki Büyülü Törenler Kitabında zaten belirtilmiştir.

Munday'ın değerlendirmeleri.

Öğlen Meleği, onun mührü, gezegen, gezegenin işareti ve ilk cennetin adı.

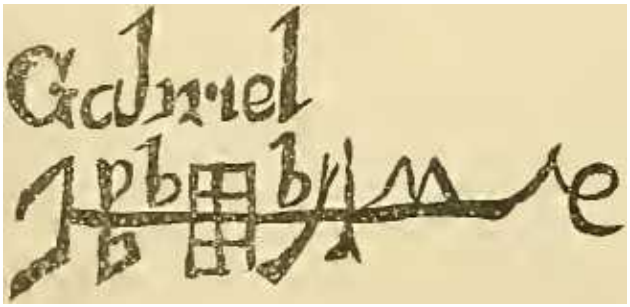

Slcnwtt

Munday Melekleri: Cebrail, Mikail, Samael.

Munday'da hüküm süren Hava Melekleri: Kral Arcan. Bakanları: Bilet, Missabu, Abuzaha.

Söz konusu gök meleklerinin tabi olduğu rüzgar: Batı rüzgarı.

Munday günü hüküm süren ilk göğün melekleri, dünyanın dört bir yanından çağrılmalıdır.

Doğudan: Gabriel, Gabrael, Madiel, Deamiel, Janael.

Batıdan: Sachiel, Laniel, Habaiel, Bachanael, Corabael.

Kuzeyden: Mael, Uvael, Valuum, Baliel, Balay, Humastrau.

Güneyden: Chrauiel, Dabriel, Darqueil, Hanun, Anayl, Vetuel.

Munday'ın parfümü: Aloe.

Munday'ın Büyüsü.

“Ey güçlü ve iyi melekler, Adonay, Adonay, Eye, Eye, Eye, Cados, Cados, Cados, Achim, Achim, Ja, Ja, güçlü Ja’nın adıyla, Sina Dağı’nda Kral Adonay’ın yüceltilmesiyle ortaya çıkan, denizi ve tüm gölleri ve suları ikinci günde yaratan ve denizi kendi yüce adıyla mühürleyen ve ötesine geçemeyeceği sınırlar koyan; ve ilk Lejyon’da hüküm süren, büyük ve şerefli bir melek olan Orphauael’e hizmet eden meleklerin adlarıyla ve onun Yıldızının adıyla ve yukarıda adı geçen tüm adlarla, sana yalvarıyorum ve onaylıyorum, ey Pazartesi’nin baş hükümdarı Cebrail, benim için çalış ve yerine getir,” vb., Pazar günü yapılan duada olduğu gibi.

Munday'ın Hava Ruhları, Ay'ın rüzgarı olan Batı rüzgarına tabidir; doğaları gümüş vermek, eşyaları bir yerden bir yere taşımak, atları hızlandırmak ve hem şimdiki hem de gelecekteki kişilerin sırlarını açığa çıkarmaktır; ancak nasıl göründüklerini önceki kitapta görebilirsiniz.

Salı gününe dair değerlendirmeler.

Salı Meleği, onun sembolü, gezegeni, o gezegeni yöneten burç ve beşinci cennetin adı.

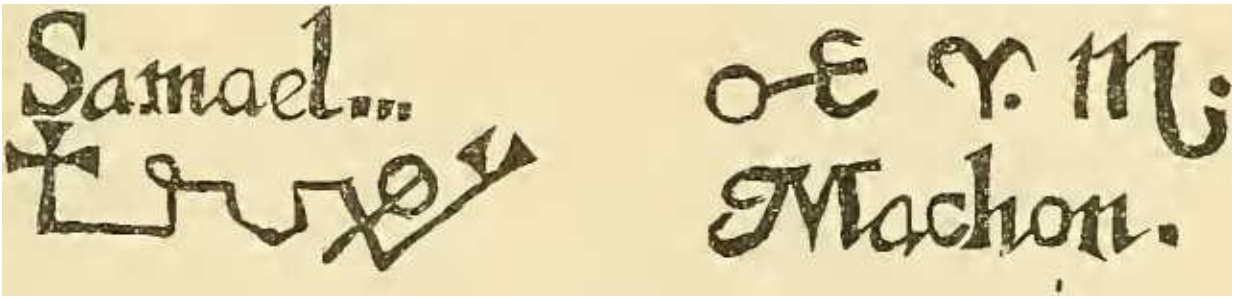

Salı Meleği: Samael, Satael, Amabiel.

Salı günü Hava Melekleri'nin tahminleri: Samax, King.

Bakanları: Carmax, Ismoli, Paifrau.

Söz konusu meleklerin tabi olduğu rüzgâr: Doğu rüzgârı.

Salı günü hüküm süren beşinci göğün melekleri, dünyanın dört bir yanından çağrılmalıdır.

Doğuda: Friagne, Guael, Damael, Calza, Aragon.

Batıda: Lama, Astagna, Lobquin, Sencas, Jazel, Isiael, Irei.

Kuzeyde: Rahumel, Hyniel, Rayel, Seraphiel, Mathiel, Fraciel.

Güneyde: Sacriel, Janiel, Galdel, Osael, Vianuel, Laliel.

Salı Günü Parfümü: Biber.

Salı Günü Büyüsü.

“Ey güçlü ve kutsal melekler, Ya, Ya, Ya, He, He, He, Va, Hy, Hy, Ha, Ha, Va, Va, An, An, Aie, Aie, Eloim, Eloim adıyla; ve kuru toprağı yaratan, ona Dünya adını veren ve ondan otlar ve ağaçlar çıkaran o yüce Tanrı'nın adıyla; ve beşinci Cennette hüküm süren, güçlü ve şerefli büyük bir melek olan Acimoy'a hizmet eden meleklerin adıyla; ve onun Yıldızı'nın adıyla sizi çağırıyor ve onaylıyorum ki

"Mars'tır ve yukarıda belirtilen isimlerle, sana yalvarıyorum, ey büyük melek ve Salı gününün baş yöneticisi Samael, ve yaşayan ve gerçek Tanrı Adonay adıyla, benim için çalış ve yerine getir," vb., Pazar günü yapılan büyüde olduğu gibi.

Salı gününün Hava Ruhları doğu rüzgarının etkisi altındadır; doğaları savaşlara, ölümlere, yangınlara ve yangınlara neden olmak ve bir seferde iki

bin asker vermek; ölüm, hastalık veya sağlık getirmektir. Görünüş biçimlerini önceki kitapta görebilirsiniz.

Çarşamba gününe dair değerlendirmeler.

Çarşamba Meleği, onun sembolü, gezegeni, gezegeni yöneten burç ve ikinci cennetin adı.

Rapiel

Çarşamba Melekleri: Rafael, Miel, Serapiel.

Hava Melekleri Çarşamba günü şu kararı verecek: Mediat mı, Modi mi, Rex?

Bakanlar: Suquinos, Sailales, Blaef.

Söz konusu meleklerin tabi olduğu rüzgar: Güneybatı rüzgarı.

Çarşamba gününü yöneten ikinci göğün melekleri, dünyanın dört bir yanından çağrılmalıdır.

Doğuda: Mathlai, Tarmiel, Barabo.

Batıda: Kudüs, Mitraton.

Kuzeyde: Thiel, Rael, Jeriabel, Venabel, Velel, Ab-niori, Veirnuel.

Güneyde: Miliel, Nelapa, Babel, Caluel, Vel, La-quel.

Çarşamba Günkü İlaçlama: Mastick.

Çarşambanın Büyüsü.

“Ey güçlü, kutsal ve kudretli melekler, en korkunç ve mübarek Ja, Adonay, Eloim, Saday, Sady, Eie, Eie, Eie, Asamie, Asaraie adına ve İsrail

Tanrısı Adonay adına, günü geceden ayırmak için iki büyük ışığı yaratan, ve ikinci orduda hizmet eden tüm meleklerin adına, Tetra'nın önündeki büyük ve güçlü bir melek adına; ve onun yıldızı olan Merkür adına; ve en kudretli ve şerefli Tanrı tarafından mühürlenmiş olan Mühür adına; daha önce söylenen her şey adına, sana, dördüncü günün baş yöneticisi olan büyük melek Rafael adına ve altı kanatlı hayvanların tahtının adına, benim için çalışmanı emrediyorum," vb., Pazar günü yapılan duadaki gibi.

Çarşamba gününün Hava Ruhları güneybatı rüzgarına tabidir; doğaları tüm metalleri vermek, geçmiş, şimdiki ve gelecekteki tüm dünyevi şeyleri açığa çıkarmak; barışçıl yargıçlar olmak, savaşta zaferler vermek, deneyleri ve tüm çürümüş bilimleri yeniden inşa etmek ve öğretmek ve elementlerden oluşan bedenleri koşullu olarak birinden diğerine dönüştürmek; hastalık veya sağlık vermek; yoksulları yükseltmek ve yüksekleri alçaltmak; ruhları bağlamak veya çözmek; kilitleri veya sürgüleri açmaktır; bu tür ruhlar diğerlerinin işlevine sahiptir; ancak mükemmel güçlerinde değil, erdem veya bilgi bakımından. Nasıl göründükleri daha önce belirtilmiştir.

Perşembe gününe ilişkin hususlar.

Perşembe Meleği, onun mührü, gezegen, gezegenin işareti ve Altıncı Cennetin adı.

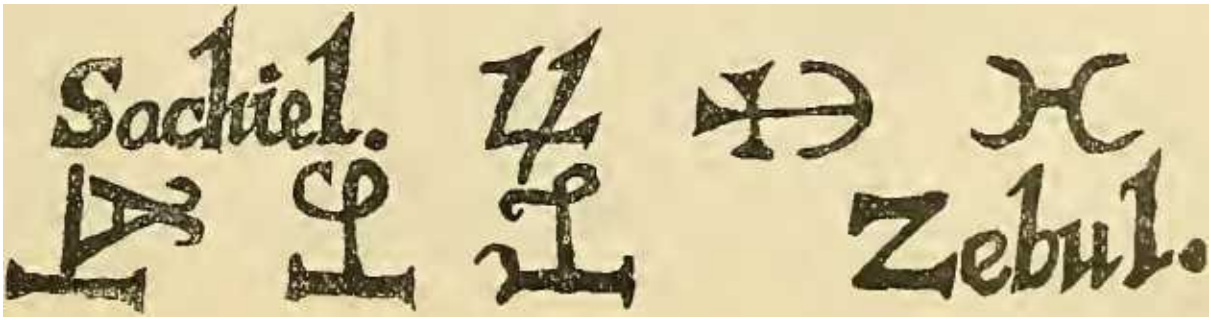

Perşembe Melekleri: Sachiel, Castiel, Asasiel.

Perşembe gününü yöneten Hava Melekleri: Suth, Rex. Bakanlar: Maguth, Gutrix, Pacifer.

Söz konusu gök meleklerinin estiği rüzgar: Güney rüzgarı.

Fakat beşinci göğün üzerinde gök melekleri bulunmadığından, perşembe günleri dünyanın dört bir yanında şu duaları okuyun.

Doğu'da: "Ey yüce ve en büyük Tanrı, sonsuza dek şerefli olan."

Batı tarafında: “Ey bilge, saf ve adil Tanrı, ilahi merhamet sahibi, sana yalvarıyorum, en kutsal Baba, bugün dileğimi tam olarak anlayıp yerine getirebileyim. Sonsuza dek yaşayan ve hüküm süren Sensin, Amin.”

Kuzeyde: "Ey ezelden beri güçlü ve kudretli olan Tanrı."

Güneyde: “Ey kudretli ve merhametli Tanrım.”

Perşembe gününün kokusu: Safran.

Perşembenin Büyüsü.

“Ey kutsal melekler, Cados, Cados, Cados, Eschereie, Eschereie, Escher-eie, Hatim, Ya, dünyaların güçlü kurucusu, Cantine, Jaym, Janie, Auie, Calbot, Sabbac, Berisay, Alnaym adlarıyla; ve balıkları, sudaki sürünen şeyleri ve yeryüzündeki kuşları yaratan Adonay adlarıyla; ve altıncı orduda hizmet eden meleklerin adlarıyla, kutsal bir melek ve büyük bir prens olan Pastor'un önünde; ve yıldızı Jüpiter'in adıyla; ve mührünün adıyla; ve her şeyin yaratıcısı büyük Tanrı Adonay'ın adıyla; ve tüm yıldızların adıyla ve onların gücüyle; ve yukarıda adı geçen tüm adlarla, Perşembe gününün baş yöneticisi olan büyük melek Sachiel'i, benim için çalışman için çağırıyorum,” vb., Rabbin Çağrısı'nda olduğu gibi. gün.

Perşembe gününün Hava Ruhları güney rüzgarına tabidir; doğaları kadınların sevgisini kazanmak, erkekleri neşelendirmek ve mutlu etmek; çekişmeleri ve anlaşmazlıkları yatıştırmak; düşmanları yatıştırmak; hastaları iyileştirmek ve bütünü hasta etmek; kayıplara neden olmak veya kayıpları ortadan kaldırmaktır. Görünüş biçimlerinden daha önce bahsedilmişti.

Cuma gününe dair değerlendirmeler.

Cuma Meleği, onun sembolü, gezegeni, o gezegeni yöneten burç ve üçüncü cennetin adı.

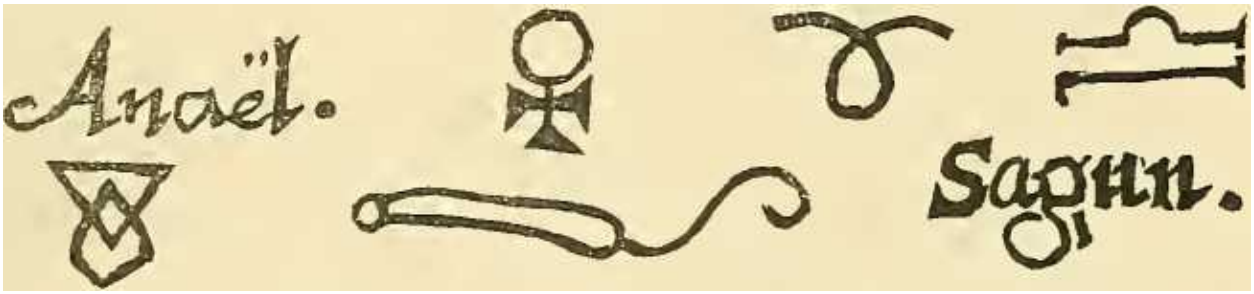

Cuma Melekleri: Anael, Rachiel, Sachiel

Cuma günü hüküm süren Hava Melekleri: Sarabotes, Kral.

Bakanlar: Amahiel, Aba, Abalidoth.

Söz konusu gök meleklerinin estiği rüzgar: Batı rüzgarı.

Cuma günü hüküm sürecek olan üçüncü göğün melekleri, dünyanın dört bir yanından çağrılacaklardır.

Doğu'da: Setchiel, Chedusitaniel, Corat, Tamael, Tenaciel.

Batıda: Turiel, Coniel, Babiel, Kadie, Maltiel, Huphaltiel.

Kuzeyde: Peniel, Penael, Periat, Raphael, Raiuel, Doremiel.

Güneyde: Porna, Sachiel, Chermiel, Samael, Santanael, Famiel.

Cuma gününün kokusu: Biber otu.

Cuma'nın Büyüsü.

“Ey güçlü melekler, kutsal ve kudretli olanlar, On, Hey, Heya, Ja, Jo. Adonay’ın adıyla sizi çağırıyor ve onaylıyorum.”

Sada// ve Saday adına, altıncı günde dört ayaklı hayvanları, sürünenleri ve insanı yaratan ve Âdem'e tüm yaratıklar üzerinde güç veren; ve üçüncü orduda hizmet eden meleklerin, büyük bir melek ve güçlü bir prens olan Dagiel'in önündeki meleklerin adına; ve Venüs olan yıldızın adına ve kutsal mührüyle ve yukarıda belirtilen tüm adlarla, altıncı günün baş hükümdarı Anael'e, benim için çalışman için yalvarıyorum," vb., tıpkı Pazar Büyüsü'nde olduğu gibi.

Cuma gününün hava ruhları batı rüzgarına tabidir; doğaları gümüş vermek, insanları heyecanlandırmak ve onları lükse yönlendirmek, evlilikler düzenlemek, erkekleri kadınlara aşık etmek, hastalıkları ortaya çıkarmak veya ortadan kaldırmak ve hareketle ilgili her şeyi yapmaktır.

Cumartesi veya Şabat Günü ile ilgili hususlar.

Cumartesi Meleği, Mührü, Gezegeni ve Gezegeni yöneten İşaret.

^«rf***^

^*»

Cumartesi Melekleri: Cassiel, Machatan, Uriel.

Cumartesi günü hüküm süren Hava Melekleri: Mayıs, Kral.

Bakanlar: Abumalith, Assaibi, Balidet.

Söz konusu gök meleklerinin içinde bulunduğu rüzgar: Güneybatı rüzgarı.

Cumartesi günü yapılacak ilaçlama: Kükürt.

Perşembe günü yapılan değerlendirmede de belirtildiği gibi, beşinci göğün üzerindeki havayı yöneten melekler yoktur; bu nedenle dünyanın dört köşesinde, Perşembe günü bu amaçla uygulandığını gördüğünüz duaları kullanın.

Cumartesinin Büyüsü.

“Ey güçlü ve kudretli melekler Caphriel veya Cassiel, Machator ve Seraquiel’i, üzerinize çağırıyor ve onaylıyorum; ve yedinci günde dinlenen dünyanın Efendisi ve Yaratıcısı Adonay, Eie, AcinyCados’un adıyla; ve büyük bir melek ve güçlü bir prens olan Booel’in önünde yedinci orduda hizmet eden meleklerin adlarıyla; ve onun yıldızı olan Satürn’ün adıyla; ve onun kutsal mührüyle; ve daha önce söylenen adlarla, yedinci günün, yani Şabat gününün baş hükümdarı olan Caphriel’i, benim için çalışman için çağırıyorum,” vb., Rabbin gününe ilişkin Çağrı’da belirtildiği gibi.

Cumartesi gününün hava ruhları güneybatı rüzgarına tabidir; doğaları anlaşmazlık, nefret, kötü düşünceler ve tefekkürler ekmek, herkesi öldürmeye ve sakat bırakmaya serbestçe izin vermektir. Görünüş biçimleri önceki kitapta açıklanmıştır.

Saatlerin İsimleri ve Onları Yöneten Melekler Hakkında.

Ayrıca bilinmelidir ki, melekler, tabi oldukları gök cisimlerinin ve gezegenlerin hareketine göre, saatleri ardışık bir sırayla yönetirler; bu nedenle günü yöneten ruh, günün ilk saatini de yönetir; bundan ikinci ruh ikinci saati yönetir; üçüncü ruh üçüncü saati yönetir ve bu böyle devam eder; ve yedi gezegen ve saat kendi devirlerini tamamladıktan sonra, günü yöneten ilk ruha geri döner: bu nedenle, önce saatlerin isimlerinden bahsedeceğiz.

Günün saatleri: 1. Yain, 2. Janor, 3. Nasmia, 4. Salla, 5. Sadedalia, 6. Thamur, 7. Ourer, 8. Thamic, 9. Neron, 10. Jayon, 11. Abai, 12. Natalon.

Gece saatleri: 1. Beron, 2. Barol, 3. Thami, 4. Athar, 5. Methon, 6. Rana, 7. Netos, 8. Infrac, 9. Sassur, 10. Agio, 11. Calerva, 12. Salam.

Günlerin akışına göre saat meleklerinin tabloları.

Pazar.—Günün saatlerinin melekleri: 1. Mikail, 2. Anael, 3. Rafael, 4. Cebrail, 5. Cassiel, 6. Sachiel, 7. Samael, 8. Mikail, 9. Anael, 10. Rafael, 11. Cebrail, 12. Cassiel.

Gecenin melekleri: 1. Sachiel, 2. Samael, 3. Michael, 4. Anael, 5. Raphael, 6. Gabriel, 7. Cassiel, 8. Sachiel, 9. Samael, 10. Michael, 11. Anael, 12. Raphael.

Pazartesi.—Günün saatlerinin melekleri: 1. Cebrail, 2. Cassiel, 3. Sachiel, 4. Samael, 5. Mikail, 6. Anael, 7. Rafael, 8. Cebrail, 9. Cassiel, 10. Sachiel, 11. Samael, 12. Mikail.

Gecenin melekleri: 1. Anael, 2. Rafael, 3. Cebrail, 4. Cassiel, 5. Sachiel, 6. Samael, 7. Mikail, 8. Anael, 9. Rafael, 10. Cebrail, 11. Cassiel, 12. Sachiel.

Salı.—Günün saatlerinin melekleri: 1. Samael, 2. Mikail, 3. Anael, 4. Rafael, 5. Cebrail, 6. Cassiel, 7. Sachiel, 8. Samael, 9. Mikail, 10. Anael, 11. Rafael, 12. Cebrail.

Gecenin melekleri: 1. Cassiel, 2. Sachiel, 3. Samael, 4. Michael, 5. Anael, 6. Raphael, 7. Gabriel, 8. Cassiel, 9. Sachiel, 10. Samael, 11. Michael, 12. Anael.

Çarşamba.—Günün saatlerinin melekleri: 1. Rafael, 2. Cebrail, 3. Cassiel, 4. Sachiel, 5. Samael, 6. Mikail, 7. Anael, 8. Rafael, 9. Cebrail, 10. Cassiel, 11. Sachiel, 12. Samael.

Gecenin melekleri: 1. Mikail, 2. Anael, 3. Rafael, 4. Cebrail, 5. Cassiel, 6. Sachiel, 7. Samael, 8. Mikail, 9. Anael, 10. Rafael, 11. Cebrail, 12. Cassiel.

Perşembe.—Günün saatlerinin melekleri: 1. Sakael, 2. Samael, 3. Mikail, 4. Anael, 5. Rafael, 6. Cebrail,

7. Cassiel, 8. Sachiel, 9. Samael, 10. Michael, 11. Anael, 12. Raphael.

Gece saatlerinin melekleri: 1. Cebrail, 2. Cassiel, 3. Sachiel, 4. Samael, 5. Mikail, 6. Anael, 7. Rafael, 8. Cebrail, 9. Cassiel, 10. Sachiel, 11. Samael, 12. Mikail.

Cuma.—Günün saatlerinin melekleri: 1. Anael, 2. Rafael, 3. Cebrail, 4. Cassiel, 5. Sachiel, 6. Samael, 7. Mikail, 8. Anael, 9. Rafael, 10. Cebrail, 11. Cassiel, 12. Sachiel.

Gecenin melekleri: 1. Samael, 2. Mikail, 3. Anael, 4. Rafael, 5. Cebrail, 6. Cassiel, 7. Sachiel, 8. Samael, 9. Mikail, 10. Anael, 11. Rafael, 12. Cebrail.

Cumartesi.—Günün saatlerinin melekleri: 1. Cassiel, 2. Sachiel, 3. Samael, 4. Michael, 5. Anael, 6. Raphael, 7. Gabriel, 8. Cassiel, 9. Sachiel, 10. Samael, 11. Michael, 12. Anael.

Gecenin melekleri: 1. Rafael, 2. Cebrail, 3. Cassiel, 4. Sachiel, 5. Samael, 6. Mikail, 7. Anael, 8. Rafael, 9. Cebrail, 10. Cassiel, 11. Sachiel, 12. Samael.

Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, her ülkenin ve her mevsimin günün ilk saati, güneşin ufukta ilk kez doğduğu saate, yani güneşin doğuşuna aittir; gecenin ilk saati ise günün ilk saatinden itibaren on üçüncü saattir; ancak bu hususlar hakkında yeterince söz edilmiştir.

[Değerli “Öğrenci”, daha doğrusu büyük Cornelius Agrippa’nın öğrencisi ve hayranı, Peter d’Abano’nun Büyüsel Unsurları’na yazdığı giriş yazısında, yukarıda verilen “Heptameron”un, Agrippa’nın zamanından sonra, o büyük Bilge’nin büyülü yönteminin bir özeti olarak yazıldığı izlenimini okuyucunun zihnine aktarıyor. Simyacıların yaşamlarına ve kronolojik ortaya çıkışlarına aşina olanlar, Peter d’Abano’nun Agrippa’dan yaklaşık iki yüz yıl önce yaşadığının, Robert Turner’ın her ikisinin felsefesini özetleyen eserinin ise Agrippa’nın doğum döneminden neredeyse iki yüzyıl sonra “İngilizceye çevrildiğinin” farkındadır. Abano’nun yöntemi kesinlikle Agrippa’nınkiyle aynı olsa da, Çevirmen, üslup bakımından üstün açıklık için Abano’ya akıllıca bir şekilde itibar etmiş, bu nedenle yukarıdaki Abano’nun Heptameron’u seçilmiştir.]

BÖLÜM XX.

Cornelius Ayrippa'nın Günlüğü* Felsefe—Paracelsus—mıknatısın ve İrade Gücü—Cadılık—Jane Brooks Vakası.

Cornelius Agrippa'nın yazılarında ilgi çekici birçok özellik bulunmasına rağmen, daha fazla sihirli uygulama örneği vermeyi gereksiz görüyoruz. Kendini sihirbazlık sanatında geliştirmek isteyen okuyucu, özellikle de "bir insan annesinin rahminden sihirbaz olarak doğmalıdır" şeklindeki tekrarlanan ifadeleri nedeniyle, Agrippa'nın eserlerini incelemekten pek bir teşvik alamaz. Bu pasaj, benzer nitelikteki diğer pasajlarla birlikte, büyük sihirbazın, sık sık doğal olarak kehanet yeteneği veya medyumik yetenekler olarak adlandırdığımız şeylerin, önerebileceği herhangi bir sanattan çok daha fazla ruhlarla iletişim kurma ve onları kontrol etme olanağı sağladığına olan inancını açıkça ima etmektedir. Agrippa, iradenin sihirli sonuçlar üretme gücü üzerine de tekrar tekrar vurgu yapmaktadır. Bu büyük güç aracına dair görüşü, aşağıdaki ilginç pasajda ifade edilmektedir:

"Bütün bu işaretlerin kullanılmasına ve sihirbazın her pentagramı düzgün bir şekilde yapıp her ismi sırayla yazıp yazmamasına bakılmaksızın, hatta burada yazılan her şeyi her durumda söylese bile; yine de, hiçbir ruh gelmediğinde, onu yanıltan çağıranın zihnidir; çünkü bütün bunlar, zihnin ruh halini harekete geçirmek için esen rüzgarlar gibidir." "Bir insan sihirbaz olarak doğmadıkça ve Tanrı onu doğumundan itibaren bu işe takdir etmedikçe, ruhların kendi istekleriyle gelmesi mümkün olmadıkça -ki bu çok az kişiye olur- bir insan, zihni yapılacak işe odaklamak için yalnızca burada yazılanları veya diğer gizli felsefe kitaplarımızda yazılanları kullanmalıdır; çünkü ruhların gelip gitmesi ve sihirli işlerin yapılması zihnin gücündedir ve doğadaki her şey, iradeyi istenen noktaya yönlendirmek için kullanılan araçlardır."

Agrippa, tıpkı Dee, Lilly ve diğer as- profesörleri gibi.

Büyü sanatı, diğer sihirli formüllerden bağımsız olarak öğrenilebilen ve uygulanabilen kesin bir bilim olduğunu öğretir. Bu konuda olduğu gibi törensel talimatlarında da büyük filozofun dili, genel okuyucu için anlaşılabilir olamayacak kadar karmaşıktır.

Cornelius Agrippa'nın yanında, Orta Çağ mistiklerinin en ünlülerinden biri de Paracelsus'tu. Faydalılığı ve pratik zekası, onu tedavi sanatında yeni ve devrim niteliğinde bir uygulama sisteminin kurucusu olarak yüksek bir mertebeye haklı olarak layık kılıyor. Hacimli eserleri metafizik alanında düşündürücü fikir ve ideallerin mükemmel bir deposunu oluştururken, burada yalnızca mıknatısın ve insan iradesinin gücünün hastalık tedavisindeki kullanımını keşfettiğini iddia ettiği olağanüstü faydalarına değineceğiz. Paracelsus'un kendisi de, kendisine atfedilen birçok olağanüstü iyileşmeyi gerçekleştirmek için esas olarak bu iki güç unsuruna güvendiğini doğrulamaktadır.

Silahların üzerine sürülerek en tehlikeli yaraları iyileştirdiği söylenen ünlü "silah merhemi", şüphesiz ki günümüzde elektrobiyologlar arasında yaygın olarak kullanılanlara benzer bir psikolojik etki yöntemiydi. Hayat öyküsünün de kanıtladığı gibi, güçlü bir mıknatıslayıcı ve daha da önemlisi potansiyel bir psikolog olan Paracelsus'un bu üstün yetenekleriyle yarattığı etkiler, cahil ve batıl inançlı bir toplumun gözünde doğal olarak mucizevi görünüyordu; bu nedenle, gücünün gerçek sırrını anlamadan, ona atfedilen tüm olağanüstü başarıları ve sihirli performansları kabul etmek zor olurdu. Paracelsus, otların, değerli taşların, mücevherlerin ve kristallerin gizli erdemleri üzerine birçok ayrıntılı inceleme yazdı. Kendisi de iyi bir durugörü sahibiydi ve

Kristal görme yeteneğinde ustalaşmıştı. Bu nedenle, kılıcının kabzasında taşıdığı muhteşem bir kristalin içinde bir cin tuttuğuna ve bu cinden teürjik güçlerini ve olağanüstü şifa yeteneklerini aldığına dair bir inanış ortaya çıktı.

Paracelsus, o dönemde yaygın olan ilaç tedavisi sisteminin şiddetli bir karşıtıydı ve eczacıların uydurma ilaçlarına ve tıbbi şarlatanlığa yönelik eleştirileri, dürtüsel ve korkusuz bir muhalifin tüm acımasız şiddetiyle dile getirildiğinden, zamanının rakip uygulayıcıları tarafından kınanması, bir

tarafça şiddetle eleştirilmesi ve diğer bir tarafça aşırı derecede övülmesi şaşırtıcı değildir; bu nedenle, cesur ve bilimsel bir yenilikçi ve özgün bir keşifçi olarak gerçek hak ettiği değeri, gelecek nesiller tarafından neredeyse hiç görmemiştir. Mıknatıs üzerine yazdığı incelemesinden ve insan iradesinin gücü hakkındaki görüşlerinden alınan aşağıdaki kısa alıntılar, felsefesinin temel fikirlerine dair bazı bilgiler sunmaktadır.

Paracelsus...

Strasbourg Koleksiyonu dosyasındaki nadir bir baskı Croin.

Şöyle diyor:

“Mıknatıs herkesin gözünün önünde durdu, ama kimse onun demiri çekmekten başka bir faydası olup olmadığını düşünmedi. Alçak doktorlar bana eski çağ insanlarını takip etmeyeceğimi söylüyorlar. Ama ne konuda

onları takip edeyim ki? Mıknatıs hakkında söyledikleri her şey, her köylünün gördüğünden başka bir şey değil;

Yani, demiri çektiğini söyler. Ama akıllı bir insan kendi başına araştırmalı ve deney yapmalıdır; işte bu yüzden mıknatısın herkesin görebildiğinden çok daha farklı, gizli bir güce sahip olduğunu keşfettim."

"Hastalıkta, mıknatısı hastalığın kaynağı olan merkeze yerleştirmelisiniz. Mıknatısın iki kutbu vardır: çekici ve itici. Bu kutupların nasıl uygulandığı önemsiz değildir: örneğin; atak başı etkiliyorsa, vücudun alt kısmına çekici kutbu yukarı bakacak şekilde dört mıknatıs, başa ise itici kutbu aşağı bakacak şekilde sadece bir mıknatıs yerleştirmek uygundur ve sonra diğer yöntemlerden de faydalanırsınız." "Bu yöntemle epilepsi, göz, kulak, burun akıntıları ve her türlü hastalığı iyileştiriyorum."....."Mıknatısta öyle gizli sırlar buluyorum ki,

"Böylece birçok durumda hiçbir şey etkilememiş olabilirdim."

Paracelsus'un dini ve büyülü felsefesi, özünde Kabala'nın felsefesidir; bu felsefeden sadece Yaratılış, Tanrı, melek özleri, emanasyon doktrini vb. görüşlerini değil, aynı zamanda doğanın gizli sırlarına dair ipuçlarını da almıştır. Paracelsus, pratik ve bilimsel bir hekim olarak, bu ipuçlarını bitkiler, manyetik kristaller ve psikolojik izlenimler yoluyla uyguladığı tedavi sisteminde kullanmıştır.

Paracelsus felsefesinin parçalı taslaklarında sıklıkla alıntılansa da, insan iradesinin gücü hakkındaki aşağıdaki görüşlerin bir sihir kitabında yer almayı son derece hak ettiğini ve filozofun gerçek zihnini, takipçilerinin birçoğunun belirsiz ve gölgeli spekülasyonlarından daha iyi yansıttığını düşünüyoruz. Paracelsus'un hacimli yazılarının Strasbourg baskısında şöyle diyor:

"Belki de ruhum, bedenimin yardımı olmadan, yalnızca ateşli bir iradeyle ve kılıç kullanmadan başkalarını bıçaklayıp yaralayabilir."

“Rakibimin ruhunu bir surete (hayalet) dönüştürüp, onu ikiye katlayıp, istediğim gibi sakat bırakmam da mümkün. Bilmelisiniz ki, irade tıpta en güçlü etkenlerden biridir. İnsan, lanetler yoluyla insana veya hayvana hastalık bulaştırabilir, ancak bu hastalık bakir balmumundan bir suret aracılığıyla değil, kararlı iradenin gücüyle gerçekleşir.”…“Kararlı hayal gücü, tüm sihirli işlemlerin başlangıcıdır. Operatörün niyetini tersine çevirmekten başka kaçış yolu olmayan bir büyüdür.”…“Başkasının hayal gücü,

"Beni öldür ya da kurtar."..... "Ko zırhı beni büyüden koruyor, çünkü büyü yaşamın içsel ruhuna zarar veriyor."..... "İnsan ruhu o kadar büyük bir şeydir ki, hiçbir insan onu ifade edemez. Tanrı'nın kendisi değişmez ve her şeye kadirdir, insan zihni de öyledir." "Eğer insan zihninin gücünü doğru bir şekilde değerlendirirsek, yeryüzünde hiçbir şey onun için imkansız olmaz."

Daha fazla alıntı yapmaya gerek yok.

On üçüncü yüzyıldan on dokuzuncu yüzyılın başına kadar yaşamış olan sayısız mistiğin yazıları.

Ünlü Gülhaçlılar'ın öğretileri zaten yeterince ele alınmıştır. Bir tarikat olarak varlıkları veya kökenleri hakkında daha fazla ayrıntıya girmeye gerek duymuyoruz; zira böyle bir tartışma, önceki bölümlerde doğal yeteneklere veya pratik amaçlar için yeterince tanımlanmış kültür yöntemlerine bağlı olduğunu gösterdiğimiz bu sanata ek bir ışık tutmaz. Şimdi bize düşen tek şey, Orta Çağ'da Cadılık başlığı altında önemli bir yer tutan o harika ve gizemli dramanın özelliklerini daha öncekinden biraz daha ayrıntılı olarak analiz etmektir.

Bu konu hakkındaki anlatılar çok sayıda ve çeşitli ülkelerdeki yargılamalara dair kayıtlar birçok seçkin otoritenin yazılarında ayrıntılı bir şekilde ortaya konmuş olduğundan, bunların burada tekrar edilmesi gereksiz olacaktır; yine de, olayların ayrıntılarına, bir felsefenin ortadan kaldırılmasından daha fazla önem verildiğini düşünüyoruz; dönemin bilginlerinin açıklama girişimleri, Şeytan ve onun yardımcılarının evrensel çözümüne, modern spiritüalistlerin girişimleri ise yalnızca ölen kişilerin ruhlarının etkisine indirgenmiştir.

Bu garip hareketin sergilediği olguların adil bir açıklamasını ve bilimsel bir sınıflandırmasını elde edebildiğimizde, bu etkisiz açıklama girişimlerinin hiçbirinin dokunmadığı geniş bir eylem alanı bulacağımızdan eminiz.

Öncelikle, suçlamaların büyük bir kısmı uydurmaydı, özellikle de halkın öfkesinin kurbanları söz konusu olduğunda; yaşları, çaresizlikleri ve bilgisizlikleri onları batıl inançlara dayalı korku için uygun hale getiriyordu. Bir başka sınıf ise bilinçsizce ve belki de istemeden, hayırsever veya hatta gelişmemiş insanlığın kurbanı değildi.

Zekâları ve insanlıkları varlıklarını insan biçimlerinde göstermelerine yol açacak ruhlar değil, hayvansal davranışlarda ve aptallık ve kötülük eylemlerinde sergilenen, şeytani bir köken fikrini destekleyen, dünyevi olmayan eğilimlere sahip İlkeler söz konusudur. Toptan ve inatçı şüphecilikte de, safdillikte olduğu kadar mantıksızlık olduğunu hatırlamak gerekir. Cadılık davaları ve bununla ilgili ortaya atılan sayısız anlatı, ayrıntıları arasında belirli bir aile benzerliğinin var olduğunu ve en abartılı suçlamalar için bile bir gerçeklik temeli olduğunu kanıtlamaktadır. Örneğin: Suçlananların "hayaletleri" veya "ruhları" sıklıkla bedenlerinden ayrı olarak görülmüştür. Modern psikolog, "ikiz" veya "yaşayan ruh"un görünümü fenomeninin, inkar edilemeyecek kadar iyi bilinen bir fenomen olduğunun farkında olmalıdır.

Sanıkların çoğu, vücutlarını meşhur "cadı merhemi" ile meshetme uygulamasını itiraf etti. Bu merhem çoğunlukla Napellus, Aconite, Belladonna, Henbane ve diğer otlardan oluşuyordu ve havada uçma hissi yaratmasıyla biliniyordu.

Burada, en azından bazı durumlarda gizli uygulamalarla gizli güçlerle iletişim kurabileceklerini sanarak kendilerini kandıran bu varlıkların, anlattıkları duyumları ve vizyonları aslında kullandıkları uyuşturucularla tetikledikleri evrensel fikrine dair bir ipucu bulamaz mıyız? Hiç kimse, bilinmeyene duyulan özlemi ve görünmez dünyayla iletişim kurma arzusunu, hele ki cehennemî veya ulaşılabilir herhangi bir sanat yardımıyla sefil insanlık koşullarını iyileştirme girişimlerini inkar edemez; bu nedenle, adil olalım ve büyücülük konusunda korkunç miktarda batıl inancın yaygın olduğunu kabul etmek zorunda olsak da,

Ve bunun sonucunda ölçülemez miktarda zulüm ve insan hayatının feda edilmesi yaşanmış olsa da, evrensel inancın temelinde bir doğruluk payı olduğunu, çağın cehaletinin bunu masum kişilere yönelik kötü niyetli suçlamalardan ayıramadığını ve zamanın batıl inancının bunu gerçek gizli güçlerin uygulanmasına indirgeyemediğini kabul etmeliyiz.

Sanıkların bazılarının zaman zaman tılsım, büyü, muska, merhem, dua ve diğer sihirli sanatlara başvurdukları açıkça kanıtlanmıştır.

Gerçek felsefenin görevi, bu uygulamaların herhangi birinde potansiyel unsurlar olup olmadığını değerlendirmek olmalıdır; hepsini boş ve temelsiz batıl inançlar olarak reddetmek değil. Bu tür sanatların Musa zamanından beri, belki de binlerce yıl öncesinden beri aktarıldığını ve zamanın ve insan görüşünün tüm değişimlerinden sağ kurtularak her çağda ve ülkede ortaya çıkmaya devam ettiğini, doğal bir yasa temelinden kaynaklanmadıkça varsaymak mümkün müdür? Bir sonraki bölümü bu gizemli ve yanlış anlaşılan konuya ait olasılıkların bir incelemesine ayıracağımız için,

büyücülük çılgınlığının bu zorunlu olarak kısa incelemesini, tüm fenomenal aşamalarının en yaygın olanının bir örneğini sunarak kapatıyoruz; bu örnek, Manyetizma ve Psikolojinin bilinçsiz, ancak potansiyel etkisini kanıtlıyor. Seçtiğimiz anlatı, yazılarından alıntı yaptığımız Glanville'in gayretiyle, şüphesiz okuyucularımızın çoğuna tanıdık gelmiş olsa da, birçok talihsizin işkence ve kazık dehşetine maruz kaldığı vakaların çoğunun en iyi örneği olduğunu düşünüyoruz.

İngiltere Kralı II. Charles'ın papazı Glanville, cadılığın gerçekliğini, daha doğrusu 17. yüzyıldaki gerçekliğini savunmak için şunları söylüyor:

“15 Kasım 1657 Pazar günü, öğleden sonra saat üç civarında, Somerset bölgesindeki Shepton Mallet'ten Henry Jones'un oğlu, o zamanlar yaklaşık on iki yaşında, canlı bir genç olan Richard Jones, babasının evinde yalnızken, pencerelerden birinin içeri baktığını fark etti ve kapıya gitti. Kapıda, aynı kasabadan Jane Brooks (o zamanlar bu çocuk için adı bilinmiyordu) ona geldi. Ondan bir parça ekmek istedi ve ona bir elma verdi. Ardından sağ tarafını okşadı, elini sıktı ve iyi geceler diledi. Genç, iyi bir şekilde bırakıldığı eve döndü. Babası ve Gibson onu bıraktıktan sonra, bir saat içinde geri döndüklerinde onu hasta ve sağ tarafında ağrıdan şikayet ederken buldular; ağrı o gecenin büyük bir bölümünde devam etti. Ertesi Pazartesi akşamı, çocuk Jane Brooks'tan aldığı elmayı kızarttı ve yaklaşık yarısını yedikten sonra... Oğlan çok hastaydı ve bazen konuşamıyordu, ama iyileşince babasına, önceki Pazar günü kasabadan bir kadının ona o elmayı verdiğini ve yan tarafını okşadığını söyledi. Adını bilmediğini, ama onu görürse elini uzatacağını söyledi. Bunun üzerine Jones'a, oğlunun hastalığı vesilesiyle Shepton'daki kadınları evine davet etmesi tavsiye edildi ve oğlan, eğer kadın nöbet geçirirken içeri girerse, konuşamayacak durumda olursa, ona bir koşuyla haber vereceğini ve babasının onu odadan geçirmesini istediğini, çünkü orada olursa elini kadının üzerine koyacağını söyledi. Bundan sonra, oğlan çok hasta olmaya devam ederken, birçok kadın onu her

gün ziyarete geldi. Ve ertesi Pazar günü Jane Brooks, iki kız kardeşiyle birlikte geldi; o sırada mahalleden birkaç kadın daha oradaydı.

“İçeri girdiğinde, oğlan o kadar hastalandı ki bir süre ne görebildi ne de konuşabildi; ama görme yeteneği geri gelince babasına eşyayı verdi ve babası onu odanın içinde gezdirdi. Oğlan, diğer kadınların arasında, iki kız kardeşinin arkasında duran Jane Brooks'a yaklaştı ve elini ona uzattı; babası bunu fark edince hemen yüzünü tırmaladı ve kanını akıttı. Genç adam hemen iyi olduğunu söyledi ve yedi sekiz gün böyle devam etti; ama sonra yanından geçen Jane Brooks'un kız kardeşi Alice Coward ile karşılaşınca, Alice ona: 'Nasılsın canım?' dedi ve oğlan tekrar hastalandı. Bundan sonra, adı geçen Coward ve Brooks sık sık ona göründüler. Oğlan, polis memuru ve diğerlerinin Brooks'un evine gittiklerinde doğru buldukları gibi, o sırada giydikleri kıyafetleri ve giyim tarzlarını tam olarak tarif ediyordu, Brooks'un evi tapınaklardan oldukça uzakta olmasına rağmen. Bunu sık sık denediler ve oğlanın tariflerinin her zaman doğru olduğunu gördüler.

Bir Pazar günü öğle vakti, çocuk babası ve Gibson adlı biriyle aynı odadaydı ve nöbet geçirirken aniden duvarda Jane Brooks'u gördüğünü söyledi ve yeri işaret etti; bunun üzerine Gibson hemen bıçakla vurdu; çocuk da şöyle bağırdı: 'Ah, baba, kuzen Gibson Jane Brooks'un elini kesti ve kan içinde!' Baba ve Gibson hemen, sağduyulu bir kişi olan polis memuruna giderek olanları anlattılar ve Jane Brooks'un evine onlarla birlikte gelmesini rica ettiler; polis memuru da öyle yaptı. Onu odasında bir taburede oturmuş, bir eli diğerinin üzerinde olacak şekilde buldular. Polis memuru ona nasıl olduğunu sordu. Kadın, "İyi değilim" diye cevap verdi. Polis memuru tekrar neden bir elini diğerinin üzerine koyduğunu sordu. Kadın, "Alışkanlığım böyle" diye yanıtladı. Elinde bir sorun olup olmadığını sordu. Kadın, "Yeterince iyi" diye cevap verdi. Polis memuru alttaki eli görmek istedi; kadın göstermek istemeyince, polis memuru elini çekti ve çocuğun

söylediğine göre kanlı olduğunu gördü. Nasıl böyle olduğunu sorunca, "Büyük bir iğneyle çizildi" dedi.

“5 Aralık 1657'de, çocuk, Jane Brooks ve Alice Coward, Castle Cary'de, Yargıçlar M. Hunt ve M. Cary huzuruna çıktılar. Çocuk ifadesini vermeye başlamışken, iki kadının içeri girmesi ve ona bakmaları üzerine, aniden konuşamaz hale geldi ve kadınlar odadan çıkarılana kadar öyle kaldı; daha sonra kısa bir süre içinde, sorgulama üzerine, bahsi geçen ayrıntıları eksiksiz olarak anlattı.”

"Ertesi günün Ocak ayında, çocuk Shepton Mallet'teki aynı hakimler huzurunda tekrar sorguya çekildi ve Jane Brooks'u görünce yine konuşamaz hale geldi, ancak Alice Coward odaya girdiğinde bu durum değişti."

“17 Şubat'ta Shepton'daki bir sonraki duruşmada birçok beyefendi, din adamı ve diğerleri hazır bulunuyordu; Çocuk, Brooks'u görünce nöbet geçirdi ve bir adamın kollarında ölü gibi yattı; kadından elini çocuğun üzerine koyması istendi ve kadın da bunu yaptı; bunun üzerine çocuk çok garip ve alışılmadık bir şekilde sıçrayarak dışarı fırladı. Hakimlerden biri, olası her türlü hilekarlığı önlemek için Gibson ve diğerlerinin çocuktan uzak durmasını sağladı ve ardından kendisi çocuğu tuttu. Çocuk gözleri bağlı olduğundan, Hakim Brooks'un ona dokunmasını ister gibi seslendi, ancak diğerlerine de göz kırptı; iki veya üç kişi sırayla dokundu, ancak çocuk umursamaz görünüyordu. Hakim daha sonra babasını çocuğu almaya çağırdı, ancak daha önce özel olarak Bay Geoffry Strode'dan babasını çağırdığı sırada Brooks'u getirip çocuğa dokunmasını istemişti; bu yapıldı ve çocuk çok garip bir şekilde hemen dışarı fırladı. ve şiddet içeren bir şekilde. Birkaç kişi tarafından taciz edildikten sonra...

"İnsanlar ona dokundu ve kıpırdamadı; fakat Jane Brooks elini üzerine koyunca, daha önce olduğu gibi iki veya üç kez sıçradı. Bu şekilde nöbet geçirdi ve bir süre sonra da devam etti; daha sonra aynı odadaki bir yatağa

yatırıldığında, orada bulunanlar uzun süre kollarını veya bacaklarını bükemediler."

“Bahsedilen 15 Kasım ile 11 Ocak tarihleri arasında, iki kadın sık sık çocuğun karşısına çıktı; elleri soğuk, gözleri donuk, dudakları ve yanakları solgundu. Bu şekilde, bir Perşembe günü öğle vakti, çocuk yeni yatağına yatırılmışken, Jane Brooks ve Alice Coward ona göründüler ve başladıkları şeyi yapamayacaklarını, ancak eğer daha fazla söz etmezse ona para vereceklerini söylediler ve cebine iki peni koydular. Ardından çocuğu yatağından alıp yere yatırdılar ve ortadan kayboldular; odaya daha sonra gelenler çocuğu yerde, ölmüş gibi yatarken buldular. İki peni birçok kişi tarafından görüldü ve ateşe atılıp ısıtıldığında çocuk hastalanıyordu; ancak para çıkarılıp soğutulduğunda tekrar eski haline dönüyordu. Bu durum, çocuk bir odadayken ve iki peni de oradayken, sağduyulu bir din adamı tarafından görüldü ve gözlemlendi. {Onun bilgisi dışında} başka bir yere ateşe attı ve bu, birçok kişinin huzurunda defalarca denendi.

“25 Şubat günü öğleden sonra saat iki ile üç arasında, çocuk Shepton Mallet'teki Richard Isles'ın evindeyken odadan bahçeye çıktı; Isles'ın karısı onu takip etti ve iki metre kadar yaklaştığında çocuğun önünde yerden yükseldiğini ve gittikçe daha yükseğe çıktığını gördü. Çocuk havada bahçe duvarının üzerinden geçti ve yerden 30 metreden fazla yükseğe taşındı, sonunda Shepton'daki Jordan'ın kapısının önünde yere düştü ve bir süre ölü bulundu. Ancak kendine gelince Jordan'a, Jane Brooks'un onu Isles'ın bahçesinden kolundan tutup havaya kaldırdığını anlattı.”

“Çocuk birkaç kez aniden ortadan kaybolmuş ve yapılan aramalarda başka bir odada ölü bulunmuştu. Bazen de garip bir şekilde yerden yüksekte asılı duruyordu; elleri odanın tepesindeki büyük bir kirişe yaslanmış, tüm vücudu ise yerden iki üç ayak yukarıdaydı. Orada çeyrek saat kadar asılı kalmıştı; daha sonra kendine gelince, onu bulanlara Jane Brookshad'ın onu

oraya götürdüğünü ve orada tuttuğunu söylemişti. Dokuz kişi aynı anda çocuğu kirişe garip bir şekilde asılı halde görmüştü.”

"15 Kasım'dan 10 Mart'a kadar geçirdiği nöbetler nedeniyle vücudu çok zayıflamış ve halsiz düşmüştü; ancak daha sonra..."

O gün, yani iki kadının hapse gönderildiği gün, adam bir daha o nöbetleri geçirmedi.

Jane Brooks, 26 Mart 1658'de Charde Assizes'te suçlu bulunarak idam edildi.

“Bu, M. Hunt’ın anlatımının özeti olup, her iki yargıcın da şu şekildeki tanıklığıyla sona ermektedir: ‘Yukarıda belirtilen pasajlardan bazıları tarafımızdan görülmüştür ve geri kalanlar ile burada yazılmayan diğer bazı dikkat çekici pasajlar, çeşitli güvenilir tanıkların yeminli ifadeleri sonucunda huzurumuzda alınmıştır.’”

(İmza) Robert Hunt.

“Tohn Cary.”

Cadılık konusu üzerine binlerce, on binlerce anlatı yayınlandı; bazıları en uç abartılarla dolu, bazıları ayrıntılarıyla durumsal, bazıları ise yukarıda alıntılanan gibi son derece nesnel. Hepsi, insanlık tarihine nüfuz eden, bireyler ve topluluklar üzerinde eşit derecede etkili olan ve sürekli olarak bilge ve felsefi kişilerin dikkatini gerçeklerin sınıflandırılması ve bunları açıklamak, yönetmek ve kontrol etmek için bazı temel manevi bilim ilkelerinin geliştirilmesi konusunda çeken bilinmeyen ve gizli güçlerin varlığını kanıtlamaya yöneliktir.

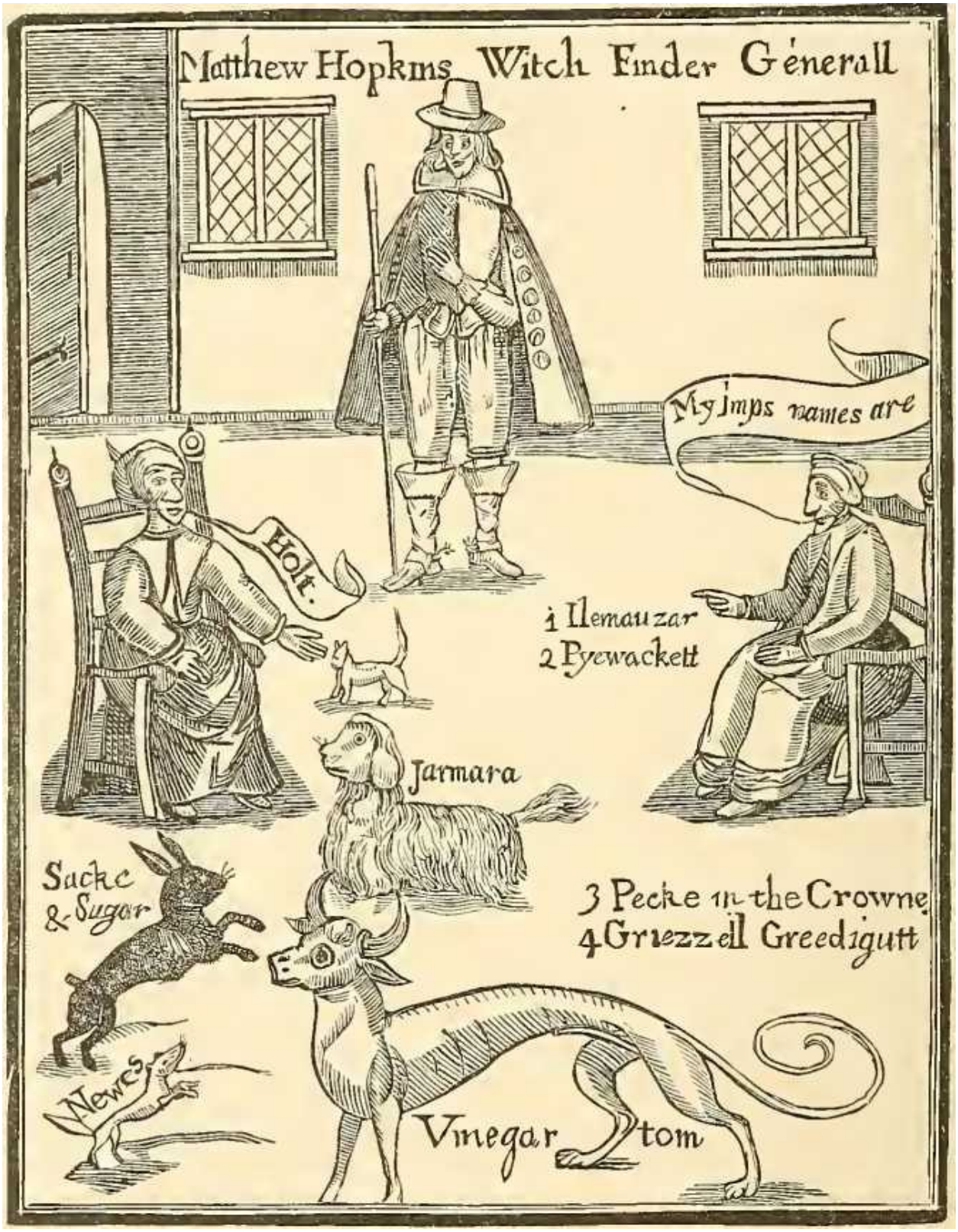
Matthew Hopkins Witch Finder Generall
My Imps names are
Holt.
1 Ilemauzar
2 Pyewackett
Jarmara
Sacke & Sugar
3 Pecke in the Crowne
4 Grizzell Greedigutt
Newes
Vinegar Tom

"Matthew Hopkins'ten önce bir cadının denemesi, Şeytanlarımın Portreleri."

(Çok Nadir Bir Baskıdan.)

XXL BÖLÜM

Büyüsel Unsurlar— Çeşitli Kehanet Türleri—Arap Belomansisi—Elisha ve Oklar—Kleomansi, Jeomansi—Kristal Görme—Bath Koi, Kiromansi, vb.—Taşlar, Değerli Taşlar, Renkler ve Sesler—Renk Doktoru—Müzik—Rosicrucian Işık ve Müzik Fikirleri—Büyüler, Tılsımlar, Muskalar, Cadılık.

Bu ciltte çeşitli yerlerde, eski çağlarda gizli erdem fikrini otlara, bitkilere, çiçeklere, toprağa, minerallere, metallere, bazı hayvanlara, böceklere ve sürüngenlere, renklere, tonlara, kelimelere, şekillere, sihirli isimlere, dualara, büyülere, tılsımlara, muskalar ve tütsülere atfedildiği ima edilmiştir.

Duyuları etkileyebilecek, onları kehanet çılgınlığına sürükleyebilecek veya uyurgezerliğe indirgeyebilecek her nesne, eski büyülü uygulamaların bir unsurunu oluşturuyordu. Antik çağın tüm uluslarının astrolojik hesaplamalara duyduğu inançtan bahsettik ve bu inancın temellerinin bugün de Keldani Çağı'ndaki kadar güçlü olduğunu ve astrolojik gerçeğin temel fikrinin, tüm evreni karşılıklı bağımlılıkların özlü bir sisteminde birleştiren temel ilkelerde bulunduğunu tereddütsüz bir şekilde doğruladık.

Kehanet, Yahudi Büyüsü Bölümünde zaten değinilenler de dahil olmak üzere, çok çeşitli yöntemlerle elde ediliyordu. Araplar arasında okların uçuşuyla yapılan bir diğer yöntem ise Belomansi olarak adlandırılıyordu. Bu yönteme İncil'de de değinilmiştir; Peygamber Elişa'nın son saatlerinde Kral Yoaş tarafından kendisine danışılması emredilmiştir.

Pencereden ok ve yay alıp, “Rabbin kurtuluş oku ve Suriye'den kurtuluş oku” diyerek ok atmak.

Arap yönteminde, okların düştüğü yere veya çarptığı nesneye göre, kağıt parçalarına yazılar yazılır ve oklara iliştirilirdi; yazılan cümle o nesne için kehanet olarak kabul edilirdi.

Achaia'daki ünlü Herkül Tapınağı'nda rahipler, zar veya işaretli taşlar atarak kehanet cevapları alma geleneğine sahipti; bu yönteme Kleomansi deniyordu.

Cicero, kuşlar aracılığıyla kehanet yapmanın çeşitli yöntemlerini anlatır; bu yöntemlerde kuşların rengi, sürüdeki sayıları, yönleri ve diğer birçok ayrıntı, iyi veya kötüye işaret olarak kabul edilirdi.

Eski çağların tüm ülkelerinde kurban ayinleri, kehanetin yanılmaz yöntemleri olarak kabul edilirdi. Kurbanın hareketleri, çırpınışları veya teslimiyeti, bağırsaklarının durumu, dumanın yönü ve üzerinde durulamayacak kadar çok sayıda ve önemsiz diğer unsurlar, en derin anın göstergesi olarak kabul edilir ve bunlara çoğu zaman ulusların kaderi ve kralların geleceği bağlı olurdu. Suyla, halkaların sallanmasıyla veya kutsal kitaplardan sarkıtılan diğer hafif nesnelerle yapılan ve kehanet olarak yanılmaz kabul edilen çeşitli kehanet yöntemleri vardı. Bu tür şans kehanetine, Cornelius Agrippa tarafından ayrıntılı olarak tanımlanan, ancak ondan çok önce icat edilen ve "Geomanci" yani rastgele yerleştirilmiş noktalar veya beneklerle kehanet olarak adlandırılan yöntem de dahildir. Bu yöntemin, yerde yarıklar açan ve daha sonra bulunan işaretlerin sayısından sihirli bir şekil oluşturan ve bunu bir kehanete dönüştüren Pers Magi'leri tarafından uygulandığı düşünülüyordu. Yer yüzeyinin yazıt levhası olarak kullanılmasından "jeomansi" terimi ortaya çıkmıştır.

Eski çağ insanlarının, dünyevi öğütlerden veya insan yargılarından çok daha değerli gördükleri ilahi yönlendirmeyi elde etmek için başvurdukları sayısız yöntem vardı. Kristal görme sanatını geliştirdiler, vizyonlar elde etmek için aynalara ve durgun suya baktılar. Rüyalara özel önem verdiler ve çoğu zaman yoldan geçenlerin seslerini ve tapınaklarının kapılarında "bir işaret" beklerken söyledikleri cümleleri kehanet olarak kabul ettiler. Yahudiler arasında bu yönteme Bath-Kot veya Sesin Kızı denirdi ve Kerubiler ve Serafimler arasından konuşan ruhun gizemli sesleri sonsuza dek sustuğunda kullanılırdı.

El falcılığı veya el çizgilerinden kehanet sanatı, günümüzde de birçok müritin inancını korumaktadır. Bu sanatta ustalıkla bilinen Sibyllî halklar arasında İngiltere'nin Çingeneleri, İspanya'nın Zingarileri ve Paris'in Bohemyalıları yer almaktadır. Bu gezgincilerin, ellerini inceledikleri kişilerin karakterini ve hatta kaderini okumadaki başarıları, çoğu zaman durugörüye, özellikle de Araplar ve Çingenelere özgü bir yeteneğe bağlanmıştır; ancak yine de, el falı veya kiromansi konusunda fizyonomi veya hatta frenoloji kadar iddialı, bilgili ve yetenekli insanlar da mevcuttur.

Bu sanatta, jeomanside olduğu gibi, astrolojik bilim devreye girer; çünkü elin tüm vücudun haritası olduğu ve bunun astral ve güneşsel kontrol altında olduğu, dolayısıyla elin kendine özgü şeklinin ve iç yüzeyindeki çizgilerin, kaderle ve yıldızların etkisiyle doğrudan ilişkili olan gezegen konumlarını gösterdiği iddia edilir.

Pitagoras, bireylerin adlarına ve içerdikleri harf sayısına son derece önem vermiştir.

Bu inanış Yunan filozoflarının birçoğu arasında o kadar yaygınlaştı ki, bir tür bilim haline geldi ve Onomanti adını aldı.

William Howitt'in "Almanca Kırsal Yaşam Üzerine Keyifli Tasvirleri" ve Ennemoser'in "Büyü Tarihi"nde, orta ve daha sonraki çağların popüler batıl inançlarına dair, neredeyse her hareketin ve her nesnenin bir alamet olarak yorumlandığı bölümler yer almaktadır.

Şüphesiz ki, insan, hayatın engebeli ve zorlu yollarında yorucu yolculuğunu sürdürürken, sürekli olarak korku ve umut arasında gidip gelir; bu yüzden de onu yönlendirecek uyarı veya cesaret işaretleri bulmak için doğanın en derinliklerine kadar sürekli olarak inceliyor. Peki bu işaretler gerçekten bu kadar güvenilmez mi? Bu araştırma tamamen sonuçsuz mu? İnsan, Tanrı kadar Doğa'nın da bir yaratığı değil mi? Doğanın üç alt krallığının tamamından oluşmuş, nehirlerinden ve çeşmelerinden su içen, nefes alan rüzgarlarını soluyan, bitki krallığını beslemek için sürekli olarak görünmez yayılımlar saçan ve karşılığında yeryüzünün içerdiği her şeyin aromatik özlerini sürekli olarak alan bu mikrokozmik insan ile var olan her şey arasındaki sempati ne kadar derin, ne kadar yakın olmalı! Bu gezegenin iç yapısı ne olursa olsun, tüm ayrı parçaları "muazzam bir bütünün" organları olmalı. Afrika'nın vahşi doğasında yaşayan insanlar, batılı kardeşlerini sarsan etkilerden ayrı düşünülemezler. Hava, gelgitler, manyetik akımların ve elektrik ateşlerinin geçtiği yerin gizli mahzenleri, her ülkenin sakinlerini kesintisiz bir uyum zinciriyle birbirine bağlayan halkalardır. Alın ağrırken el ağırlaşmaz mı? Ateş damarları yakarken gözlerde parıltılı bir ışık göstermez mi? Tek bir lifi incittiğimizde tüm sistemde bir titreme hissetmeden durabilir miyiz? O halde neden alay ediyoruz?

Doğanın ayrı parçalarının –tüm organlarının ve yüce yapısındaki temel unsurlarının da– birbirleriyle o kadar uyumlu bir şekilde etkileşime girip tepki vermesi fikrine hayran kalıyoruz ki, bir parçasını okuyabilenler bütünü anlayabilir, kalbini parçalayan acıyı hissedenler ise kutsal yapısının varoluşun en uç noktalarına kadar titreyeceğinden emin olabilirler! İnsan,

yaratılmış tüm biçimlerin en yüksek noktası olduğuna, gezegenin doğal bedenini oluşturan tüm güçlerin, kuvvetlerin ve unsurların onda merkezlendiğine göre, tüm daha küçük parçaların ona tabi olduğunu ve kaderiyle uyumlu bir ilişki içinde olduğunu varsaymak mantıklı değil midir? Bu derin uyumların işaretlerini yanlış anlayabilir ve bencilliğimizde, bunların kendi bireysel yolumuzun etrafında çok yoğun bir şekilde kümelendiğini düşünebiliriz. Yine de varlar ve bize tüm doğanın, evrensel varlığın hiyerogliflerinin değişmez kader karakterleriyle yazıldığı büyük bir kitap olduğunu göstermek için, hayal gücüne dayalı bir anlayıştan ziyade, onların derin ifadelerinin bilimsel bir anlayışına ihtiyaç duyulmaktadır; kum tanelerinde ve dağlarda, papatyalarda ve orman ağaçlarında, okyanus dalgalarında ve mırıldanan derelerde, cıvıldayan böceklerde ve gökyüzünün topçularının seslerinde, kuşların çırpınan kanatlarında ve havada süzülen meleklerde.

Büyük ve bilge Swedenborg, eşleşme sanatını sık sık yanlış anlamış olsa da, bilimin özünü asla yanlış anlamamıştır.

Eski zamanların Bilge Adamları, doğanın gizli güçleri konusunda bizden çok daha bilgiliydiler; bizler ise yapaylık yollarında doğanın vahiylerinden çok uzaklaştık. Onlar, tüm varlık düzenleri ile insan arasında var olan sempati yasalarını anlamışlardı; bu nedenle işaretleri, sembolleri, alametleri ve uyarıları doğru yorumladılar. Doğanın insana saygı gösterdiğini ve insanın usta eliyle hayatın arpına vurulan her telin karşısında doğanın kudretli bedeninin titrediğini anladılar. Şimdi böyle bir bilgimiz yok ve bizi yönlendirecek içsel bir ışığımız da çok az.

İşaretler işe yaramaz, semboller yanlış anlaşılır ve onlara anlam yükleme girişimlerimiz bizi hataya düşürür ve antik çağın çocuksu inançlarını boş batıl inançlara dönüştürür.

Taşlar, Değerli Taşlar ve Renkler Hakkında.

Baron Von Reichenbach'ın son yarım yüzyılda ve en zorlu test koşulları altında, kabuklardan, taşlardan ve kristallerden farklı derecelerde kuvvet ve farklı renk, biçim ve parlaklık tonları sergileyen manyetik emisyonların yayıldığını kanıtladığı muhteşem deneyler dizisi, aynı konu hakkında farklı çağların en yetkin yazarlarının görüşlerini tamamlamaktadır.

Tüm metallerin ve kristal cisimlerin manyetik kuvvet yaydığı artık tartışmasız bir şekilde kanıtlanmıştır; Von Reichenbach'ın yüz elliden fazla duyarlı kişiyle yaptığı deneyler, bunların farklı derecelerde uyurgezerlik veya vecd hali etkileri yaratabildiğini bolca göstermiştir; bu nedenle, on dördüncü yüzyılın bilgili yazarı ve zamanının en derin simyacılarından biri olarak kabul edilen Haham Benoni'nin ortaya koyduğu, minerallerin ve değerli taşların farklı niteliklerinin sınıflandırılmasına bir miktar ilgiyle bakmamız haklı olabilir. Benoni, mıknatıs taşı, safir ve elmasın hepsinin uyurgezerlik etkisi yaratabildiğini ve bir tılsım halinde birleştirildiğinde, taşıyıcısını neredeyse yenilmez kılan güçlü gezegen ruhlarını çektiğini iddia etmektedir · Tüm değerli taşlar, pürüzsüz yüzeylerle kesildiğinde ve dikkatlice bakıldığında, kristal ile aynı derecede uyurgezerlik etkisi yaratabilir ve ayrıca vizyonlar uyandırabilir.

Renklerindeki çeşitlilik, farklı derecelerde ışığı emdiklerini ve eşit olmayan derecelerde ısı yaydıklarını kanıtlar. Budistler, safiri tüm değerli taşların üstünde tutmuş, zihin dinginliği sağladığını ve tamamen saf ve kendini dine adamış biri tarafından takıldığında huzur getirdiğini iddia etmişlerdir.

Tanrı, hastalıklara, tehlikelere ve zehirli sürüngenlere karşı koruma sağlar.

Orpheus, mıknatısın erdemlerini Paracelsus'un mıknatısın erdemlerini övdüğü kadar yüceltir. Orpheus şöyle der: "Bu taşla tanrıların seslerini duyabilir ve göksel şeyler öğrenebilirsiniz."

“Güç verecek, hastalıkları uzaklaştıracak ve sürekli üzerinizde taşıdığınızda salgınları ve vebaları önleyecektir. Önüne oturup bakışlarınızı ona diktiğinizde, tanrılardan herhangi bir konuda aydınlanma istemeniz yeterlidir ve cevap taştan nefes yoluyla gelecektir. Ruhunuz onu duyacak ve duyularınız onu açıkça keşfedecektir.” Orpheus genel olarak taşlar hakkında şöyle der: “Dünya insana her türlü iyiliği ve kötülüğü verir, ancak aynı zamanda her türlü sıkıntıya da bir çare sunar. Bunlar çoğunlukla taşlarda bulunur. • Her erdem onların içinde gizlidir.”

Benoni, elmasın mıknatısın erdemini ortadan kaldıracağını ve ruhsal coşkuyu teşvik etmede tüm taşlar arasında en güçlüsü olduğunu iddia eder. Benzer birçok özdeyiş arasında şunları söyler: " Akik, ağızda tutulduğunda susuzluğu giderir ve ateşi düşürür."

Ametist , içki içme isteğini ortadan kaldırır ve iffeti teşvik eder.

Garnet taşı sağlığı ve mutluluğu korur.

"Safir, tıpkı elmas gibi, tüm güzel şeylere teşvik eder."

, sürekli olarak vücutta taşındığında hazımsızlığa iyi gelir.

"Kehribar, boğaz ağrısı ve bez şişmelerine iyi gelir."

“Kristal, tatlı bir uyku ve güzel rüyalar görmeyi teşvik eder.”

, dostluğu ve sadakati teşvik eder.

"Oniks, taşa hapsolmuş ve uyanan bir şeytandır."

Sadece bir geceliğine kullanılan bu ürün, onu takanların uykularında korku ve huzursuzluğa neden olur.

"Opal taşı aşka ölümcüldür ve veren ile alan arasında anlaşmazlık tohumları eker."

“Topaz, tüm kanamalara iyi gelir, güç verir ve sindirimi kolaylaştırır.”

Bu ilginç özdeyişleri kılavuz veya bilimsel gösterge olarak değil, manyetik cisimlerin gizli güçlerinin doğal güçleri gözlemleyenlere çağrıştırdığı fikirleri göstermek için veriyoruz. Renklerin zihin üzerindeki etkisine gelince, ne tür fiziksel etkiler ürettikleri varsayılırsa varsayılsın, psikolojik etkilerdeki özel etkilerini inkar etmek boşuna olurdu. Emma Hardinge'nin asil eseri " Modern Amerikan Spiritüalizminin Tarihi"nde, St. Louis, Missouri'de yaşayan ve belirli organizmalara ait olan özel renkleri tespit ederek tedaviler yaptığını iddia eden tuhaf bir kişiyle yaptığı görüşmeye ayrılmış bir bölüm bulunmaktadır; bu organizmaların artı veya eksi renkleri, teorisine göre, tüm hastalıkların nedeniydi. Bu bölüm, bu kapsamlı incelemenin her satırı gibi, psikolojik zenginliklerle dolu bir kaynaktır.

"Renk Doktoru" olarak adlandırılan, gerçek bir vecd hali yaşayan bu kişi, ziyaretçilerinin ilk girişinde, Hindu taklitçilerine özgü olağanüstü hareketler, dönmeler ve bükülmelerden birçoğunu sergilerdi. Kendisinde ve ziyaretçilerinde gerekli olan yakınlaşmayı sağladıktan sonra, kehanetvari çılgınlıklara varan sahneler yaşanır ve bu sırada en harika ve açıklanamaz iyileştirmeleri gerçekleştirdiği rivayet edilir. Renk etkisine dair özel teorisi, Emma Hardinge'in ziyareti sırasında şu şekilde gösterilmiştir: Hanımefendiyi ve birkaç tanığı bir odaya yerleştirdikten sonra, kendisi de aynı sayıda kişiyle başka bir odada kalmıştır; böylece hiçbir şekilde taraflardan birinin diğerini gözlemlemesi mümkün olmazdı.

Diğerinin eylemlerini, herkes duyabiliyor ve birlikte iletişim kurabiliyor olsa da, fark etmiyordu.

Operatör daha sonra belirli bir renkteki bir kumaş parçasına dokundu ve bunun üzerine yan odadaki kadın, derin bir zihinsel duyguyu ifade eden bir sahneyi pandomim hareketleriyle canlandırmaya başladı; örneğin: Doktor elinde sarı bir kumaş parçası tuttuğunda, denek hemen tapınma pozisyonunda yere kapandı ve Tanrı'ya ateşli dualar etti. Kırmızı rengi aldığında, denek şiddetli bir şekilde öfkelendi ve etrafındaki herkese savaş ve yıkım tehditlerinde bulundu. Belirli bir gri tonu, çıngıraklı yılanı ve ihaneti temsil etti; pembe büyük bir sevinç ve neşeye neden oldu; mor açıkça manevi ilhamı derinleştirdi ve deneği göksel tefekküre sardı; yeşil onun tiksintisini uyandırdı; ve mavi onu mükemmel bir huzur ve dinginliğe kavuşturdu, aslında kendi doğasını temsil ediyor gibiydi. Bu ve diğer renklerin alınmasında birçok hızlı değişiklik gerçekleştirildi; ancak her zaman aynı etki ve değişmeyen temsil sadakatiyle. Hanımefendi, St. Louis'in birçok bilim insanı ve seçkin sakininin de şahit olduğu uzun ve son derece harika anlatısını şu yerinde sözlerle sonlandırıyor:

“İki saatlik korkunç büyünün esiri olduktan sonra nihayet serbest bırakıldığımda ve oynamaya mecbur kaldığım bu tuhaf rol üzerine düşünmeme izin verildiğinde, bu sergide gizli bir sırrın saklı olduğu fikri aklıma geldi. Belli renklere duyduğum güçlü düşkünlüğe ve diğerlerine duyduğum nefrete dair bir ipucu hemen bana verildi. Tanıdığım hemen hemen herkes için aynı şeyleri hatırladım ve renklerin insan ruhunun tutkularına karşılık geldiği gibi, zihnin belirli eğilimlerinin de baskın olduğuna emin oldum.”

Bu durum, fiziksel sistemde özel renk ışınlarının karşılık gelen bir oranda baskınlığını gösteriyor olabilir."

Bu teorinin doğru mu yoksa yanlış mı olduğu tartışılabilir, ancak gerçek şu ki, St. Louis'in tuhaf Renk Doktoru, hastalarının bazılarında eksik olan belirli renk ışınlarını psikolojik olarak aktararak veya bazılarında

iltihaplanmaya ve hastalığa yol açacak kadar fazla olan renkleri azaltarak birçok mucizevi iyileşme sağlamıştır.

Yukarıda anlatılan deneyde, ziyaretçilerine hiçbir psikolojik hile kullanmadığına dair güvence verdi. Özel organizmalarda özel renklerin baskın olduğuna ve bu organizmalara özgü tonun artı veya eksi yönünün hastalığa neden olduğuna inanıyordu; ancak Bayan Hardinge ve arkadaşlarının tesadüfi bir ziyaretiyle gerçekleşen bu şans eseri deneye kadar, renklerin zihinsel duygularla olan yakın ilişkisinden habersizdi ve yukarıda kısaca anlatılan sahne, hem kendisi hem de tanıklar için bir aydınlanma niteliğindeydi.

Yazar ve medyum arkadaşları, ruhsal tezahürler için özenle yürütülen seanslarda, farklı bireylerden yayılan ve bazen belirli ruhların gösterilerine eşlik eden farklı ışık tonlarını sık sık gözlemlemişlerdir; ayrıca ruhların renklere büyük önem verdikleri ve her şeyin fiziksel nesnelerle ahlaki karşılıklar aldığı kürelerde, ruhların ahlaki niteliklerini ve gelişim durumlarını giysilerinin rengiyle veya çevrelerindeki çiçeklerin, süslerin veya hayvan temsillerinin doğasıyla sergilemek zorunda kaldıkları öğretilmiştir.

Okuyucuya şunu garanti edebiliriz ki, renkte büyülü bir sır vardır ve bu sırrın incelenmesi, insanlığın şu anda sahip olduğundan çok daha uyumlu giyim, mobilya ve fiziksel çevre düzenlemelerini teşvik etmeye yardımcı olacaktır.

Müzik—Gürültü—Sözler ve Sesler Üzerine.

Okurlarımıza gürültü ve müzik arasındaki farkı tanımlarken matematiksel prensiplerin tekrarını yüklemekten kaçınmak ve yine de bunların insan sistemi üzerindeki etkilerini açıklamak için, aşağıdaki önermelerde aksiyomatik fikirlerin kısa bir özetini sunuyoruz. Ses, bir

cisimden diğerine iletilen ve orijinal dürtü tarafından oluşturulan havadaki dalgalar veya titreşimler yoluyla kulağa iletilen bir dürtüdür. Gürültü ve müziğin kulak üzerinde yarattığı farkı göstermek için birçok tanım yapılmıştır, ancak kısaca şunu söyleyebiliriz ki, orijinal bir dürtü tarafından harekete geçirilen hava dalgaları uzunluk bakımından eşit olmadığında, bir dalga kısa ve köşeli, diğeri uzun ve neredeyse kavisli olmadığında ve titreşim elemanının tüm kütlesi eşit olmayan dalgalanmalarla hareket ettiğinde, sonuç kulağa gürültü olarak gelir.

Verilen bir uyarı, havaya mükemmel derecede düzenli bir dizi dalgalanma ilettiğinde, her dalga aynı eğri ve uzunluğa sahip olduğunda, kulakta oluşan sonuç müziktir. Bu farklı hareketlerin zihin üzerindeki etkisi burada tartışılmaya gerek duymaz. Tüm medeni uluslar için ve birkaç nadir istisna dışında her birey için, etkideki fark acı ve zevke benzer; çünkü gürültüyü müzikten ayırt edemeyen birkaç birey olsa da, genel olarak bu iki ses türü arasındaki farkın ve bunların toplulukların zevki üzerindeki etkilerinin takdir edilmesi, ulusal medeniyetin iyi bir göstergesini oluşturur.

Bir halk barbarlık ölçeğinde ne kadar aşağıda yer alıyorsa, gürültüye olan düşkünlüğü ve müziğe karşı genel duyarsızlığı da o kadar artar; medeniyetin statüsü ne kadar yukarıda yer alıyorsa, müziğin geliştirilmesinde ulaşılan mükemmellik de o kadar büyük olur.

Milletlerin büyülü tarihinde bu gösterilmiştir,

Seslerin, coşkulu ilhamı harekete geçirme potansiyeli en yüksek araçlardan biri olduğu düşünülmektedir. Sesin etkileri hem fiziksel hem de zihinseldir.

Genel olarak kabul edilen bir gerçek şudur ki, gök gürültüsü, patlamalar, top atışları, şiddetli darbeler vb. gibi yüksek sesler çıkaracak kadar şiddetli sarsıntılar, sadece çevredeki tüm nesnelerde güçlü

titreşimlere neden olmakla kalmaz, aynı zamanda onları kırar, yerinden oynatır, hatta tamamen yok eder. Uzak mesafelerde meydana gelen patlamaların evleri nasıl yerle bir ettiğini, top atışlarının veya atmosferin diğer sarsıcı etkilerinin pencereleri nasıl kırdığını ve mobilyaları nasıl devirdiğini düşünün. Benzer titreşimler, çok daha az şiddette olsa da, güçlü bir orgun veya bir grup üflemeli çalgının sesiyle de hissedilebilir.

Bu tür etkiler cansız maddelerin nispeten esnek olmayan dokularında bile meydana gelebiliyorsa, benzer hareketlerin kendi son derece gergin ve titreşimli organizmalarımızda da gerçekleşmesini makul bir şekilde bekleyemeyiz mi? Aslında, insan sisteminin elastik liflerinin -özellikle sinirlerin hassas medulla dokularının- havada titreşen her tona, ister yumuşak ister yüksek sesli, ister müzikal ister sadece gürültülü olsun, tepki vermesi ve titreşmesi kesin değil midir? Zihin üzerindeki karşılık gelen etkiler sorgulanamaz ve şüphesiz zihinsel ve fiziksel etkilerin birleşiminden, özellikle uzun süre devam eden dikkat dağıtıcı gürültülerin katalepsi, konvülsiyon, spazm hatta çılgınlığa nasıl yol açtığını görüyoruz.

Tam tersine, müziğin etkileri keyif verici ve yücelticidir. Duyarlı ve son derece kültürlü kişiler için müzik, en derin bağlılıktan en çılgın coşkuya, en yoğun kederden aşırı neşeye kadar insan ruhunun her duygusunu uyandırabilir.

Müzik deler, nüfuz eder, heyecanlandırır, asla şok etmez. Sinir lifleri boyunca ilerler, nabzı hızlandırır, dolaşımı uyarır, zihni yüceltir, hatta fiziksel atomların moleküler düzenini bile değiştirir ve kısmen atmosfer katmanlarını çözdüğü ahenkli düzen sayesinde, kısmen de ruh üzerindeki büyüleyici etkileriyle, dinleyiciyi ilahi bir manyetizma ile doldurur ve onu bir süreliğine üstün bir duruma taşır.

Gülhaçlıların müzik teorisi şudur:

“Tüm dünya bir müzik aleti, kromatik, duyusal bir alettir; yaşam, müzik tonlarının kromatik ve diyatonik bir ölçeğidir. Göksel dünyanın ekseni veya kutbu, ruhsal güneş veya duyarlı varlığın merkezi tarafından kesilir ve oradan ışık ışınları akar; bu ışınlar bölünerek renk oluşturur ve hareketle müzik tonları yayarak evreni göksel sesle doldurur. Her insanın kendi varlığında bir kıvılcım veya mikrokozmik güneş vardır ve böylece mikrokozmik olarak ışık ışınları ve tonlar yayar; bunlar maddenin tutarsızlıklarıyla kırılır - doğru, ama yine de özünde müzik tonlarıdır. Dünyevi müzik, melek halinin en zayıf geleneğidir. İnsanın zihninde kayıp bir cennetin rüyası olarak kalır.”

“Müzik, insanın duygularının ve dolayısıyla insanın efendisidir. Göksel müzik, güneş ışınlarına akor veya teller gibi bağlı olan gezegenlerin yörüngelerine çarpma sonucu oluşur; bu nedenle, güneş merkezleri ve çevreleri arasında hareket eden ışık ve ısı, tonları, notaları, akorları uyandırır ve bunların toplamı ruhani müziktir.”

“Böylece dünyevi müzik bir kalıntı, bir rüya, cennetin bir hatırası, gezegen cisimlerinin hareketinden kaynaklanan bir akıntı, göksel bir konuşmadır; yankıları yeryüzünde duyulur ve taklit edilir; böylece ışık ve ses, renkler ve müzik, tek bir üretici neden tarafından ayrılmaz bir şekilde bir araya getirilir.”.....

Eğer ölümlülerin gözleri, uluyan dervişlerin çığlıkları, feryatları ve bağırışları, Sibiryalı Şamanların, Laponların veya Tibetli Lamaların kehanet ayinlerindeki davul sesleri veya zil sesleri sırasında atmosferin koşullarını görebilecek şekilde açılabilseydi, havanın köşeli eğriler, sivri çıkıntılar halinde savrulduğunu, kelimenin tam anlamıyla çarpık dönüşlere ve keskin köşelere sürüklendiğini görürlerdi. Bu bir abartı değil, bir mistiğin hayal gücünün basit bir ürünü de değil. Eğer biz bunu göremiyorsak, akustik bilimi bunun böyle olması gerektiğini bize garanti eder ve bu da barbar ruhunun vahşi ve kehanetvari karakterini açıklar.

Gürültünün sıklıkla tetiklediği bir etki. Öte yandan, aynı durugörü sahibi kişi, atmosferin ince bir müzikle titreştiğini, düzenli dalgalanan çizgilerle dolu olduğunu, her kıvrımın, yükselişin ve çöküntünün dalgaların tüm uzunluğu boyunca eşit olduğunu ve çizgiler değişse de her birinin diğerleriyle öyle uyumlu ve zarif ilişkiler içinde olduğunu, tüm atmosferin enfes bir manzara gibi göründüğünü; ışık ve gölgelerin harika bir şekilde dalgalanan bir hava okyanusuna dönüştüğünü, tek bir dalganın bile açısal, uyumsuz veya düzensiz bir eğri göstermediğini görürdü. Ve bu enfes şekilde organize edilmiş atmosfer katmanları, dinleyicilerin fiziksel formlarına etki eder, kemikteki iliğe kadar nüfuz eder ve sistemdeki her lifin yapısını yeniden düzenler. Okuyucu şimdi, belirli müzik aletlerinin tatlı ve monoton etkisiyle yılan oynatmanın gizemlerini anlayabilir mi? Üstelik, neredeyse her hayvan ve kuş müziğin verdiği büyünün etkisine neden kapılıyor?

Müziğin hayvanlar alemi üzerindeki güçlü etkileri ve farklı tonların etkisi altında farklı canlılar üzerindeki bu etkilerin çeşitliliği hakkında bir cilt dolusu anlatı yazabiliriz. Okuyucu da, savaş alanının rahatsız edici gürültülerinin, bir şehrin bombalanmasının, Kızılderililerin danslarının ve çığlıklarının, Dervişlerin bağırışlarının ve ulumalarının ve diğer düşük dereceli coşkulu varlıkların, yeryüzünün mezarlarından embriyonik İlkeleri nasıl çağırdığını ve dinleyen ölümlülerin beyinlerini delilik veya coşkuyla nasıl ateşlediğini anlayabilir. Tatlı müziğin ürettiği büyülenme, cezbetme, zevk, sağlık ve uyum büyülerini hiçbir dil tarif edemez; ancak okuyucularımızın kutsal ayinlerde, ciddi dualarda, ruh çemberlerinde veya bir ölümlüyü cennete yükseltmenin ve bir meleği aşağı çekmenin arzu edildiği herhangi bir sahnede kullanımını sorgulamalarına gerek yoktur.

Taşlar, otlar, çiçekler, tütsüler, kristaller, büyüler, muskalar ve tılsımlar hakkında.

Her türden taş, cilalı yüzeylerine dikkatlice bakanları büyüleyen manyetik ışınlar yayar; ancak bitkiler tamamen kokudur ve var oldukları her

an, yaşamlarının en ince parçacıklarını parfüm veya öz olarak yayarlar. Sıkıldığında veya ezildiğinde, bu koku daha kolay açığa çıkar ve bitkinin suyu çıkarılıp içildiğinde, niteliği sisteme daha da güçlü bir şekilde girer.

Bazı ilaçların ve minerallerin erdemleri bitki krallığında da bulunabilir, ancak doğanın her iki bölümünden de narkotik ve uyarıcı maddelerin elde edilebileceği ve bunların eski büyü uygulamalarında evrensel olarak kullanıldığı zaten tam olarak gösterilmiştir. Ayrıca, günümüz Asyalılarının ve Doğularının, genel olarak sanıldığından daha fazla sayıda Avrupalı ile birlikte, geçici uyarıcı olarak veya kendinden geçme ve trans halini sağlamak için haşhaş, afyon, soma içeceği ve diğer zararlı narkotikleri kullandıkları da iyi bilinmektedir. Ortaçağ mistikleri ve hatta büyücülükle suçlanan zavallı cahil varlıklar, daha da sık olarak merhemlere ve tütsülere başvurmuşlardır. Bunlar, çağrılan ruhları memnun etmede, gösterileri için atmosferi hazırlamada ve duyuları uyuşturarak veya uyararak çağıranlar üzerinde etki yaratmada etkili oldukları düşünüldüğü için, tüm büyülü ritüellerde her zaman kullanılmıştır.

Peter d'Abano'nun Büyülü Unsurlar adlı eserinde, farklı günler ve mevsimler için uygun tütsüleme yöntemleri ayrıntılı olarak açıklanmıştır; ancak genel bir kural olarak, büyülü ritüellerin en iyi şekilde etkili olması için kokulu otlar, aromatik baharatlar, ambergris, günlük, kaliteli tütsü vb. yakılması önerilir.

İçeriğinin ne olduğunu merak edenler için

Orta Çağ'da "Cadı Ayinleri"ne katılmayı planlayanların, "süpürge sapı" atlar, "elek" arabalar veya daha doğru bir ifadeyle, güçlü narkotiklerin kullanımıyla çarpıtılmış hayal gücünün kanatları üzerinde havada taşınmalarını kolaylaştırmak için vücutlarına sürmeleri gerektiğine inanılan ünlü "Cadı Merhemi" veya merhemi hakkında, Grimm, Horst, Van Helmont ve diğerlerinin otoritesine dayanarak, aşağıdaki ilaç listesini verebiliriz:

Zehirli itüzümü, napella, yüksükotu, betony kökü, tatlı eğrelti otu, yer sarmaşığı, kekik, zehirli mantar ve çeşitli mantarlar ezilip püre haline getirilir; adamotu, safra elması, savin, mine çiçeği, kuzukulağı ve rezene tohumları. Bu ve diğer uyuşturucu veya ölümcül etkiye sahip otlar ezilip merhem haline getirilir veya her türlü korkunç ritüel, büyü ve tılsımla içeceklere damıtılırdı.

Çubuklar ve asalar fındık ağacından yapılırdı ve eğrelti otu tohumu her zaman kişinin yanında taşınırdı. Cadıların en sevdiği yiyeceklerden biri haşlanmış kestane ve kuzukulağıydı; ayrıca baldıran otu, akonit, banotu ve yukarıdaki seçkin repertuardan seçilen dört başka bitkinin yağından yapılan merhemler kullanırlardı.

Cadılık uygulamalarında en yaygın kullanılan büyüler, tılsımlar ve muskalar söz konusu olduğunda, bunların sayısını bile listelemekte kalemimiz yetersiz kalır, saçma ve anlamsız niteliklerini tanımlamaya çalışmak ise hiç mümkün olmaz.

Uzaktaki kişilere zarar vermede özellikle etkili olduğuna inanılan ve çok yaygın olarak benimsenen bir adetten bahsedebiliriz. Bu, kurbanın bedenine olabildiğince benzeyen bir heykelin yapılmasıyla gerçekleştirilirdi. Bu heykelin ateşin önünde yavaşça kızartılması veya iğne, bıçak veya diğer keskin aletlerle delinmesiyle, şeytani ayinin kurbanında buna karşılık gelen ağrı ve hastalıkların ortaya çıkacağına ve hatta bu şekilde ölümün sağlanabileceğine inanılırdı.

Düşmanın tarlalarına, ekinlerine veya hayvanlarına zarar vermek için, havaya toz taneleri veya keskin aletler atılır, bu sırada lanetler ve büyüler mırıldanılırdı. Bazen bu kötü niyetli uygulayıcılar, kötü büyü amacıyla böcekleri, kurbağaları, meyveleri veya diğer nesneleri gömerlerdi; ancak hangi ritüelleri kullanırlarsa kullansınlar, kütüphaneyi dolduracak çeşitlilikte büyüler okumayı veya lanetler mırıldanmayı asla ihmal

etmezlerdi; ancak bu yöntemlerin kurbanları üzerindeki psikolojik niyetlerini yansıtmadaki gücü kolayca anlaşılabilir.

Bu noktada okurlarımız şöyle haykıracaklardır: "Öyleyse, haşlanmış kurbağa veya kızarmış kertenkele kazanının başında büyü mı okuyan zavallı, yarı deli bir varlığın iradesine mi güç atfediyorsunuz? Bu yaşayan mumyaların iradesi, büyük mesafelerle bu şeytani ortamlardan uzakta bulunan iyi ve dürüst insanların hayat özsuyunu emebilir mi, sığırları incitebilir mi, mısır tarlalarını mahvedebilir mi?"

Buna kesinlikle olumlu yanıt veriyoruz. Cinsel gücün erkekten mi yoksa kadından mı, yaşlıdan mı yoksa gençten mi, zenginden mi yoksa fakirden mi kaynaklandığı önemli değil.

Sadece kötüler böyle bir kötülüğe kalkışır, ancak gerçek güç iradededir ve eğer psikolojik güçleri hiç incelememiş olanların önyargılarını tatmin etmek için iradenin kullanılma olasılığını inkar edersek, muazzam bir tarihsel tanıklık yığınına, tüm çağların yetkili deneyim ve görüşlerine ve Yazarın kendi duyularının ömür boyu süren kişisel tanıklığına, yani iradenin etki kaynağından çok uzak mesafelerde bulunan bireyler üzerinde nasıl işlediğine dair binlerce örneğe karşı çıkmış oluruz.

Merhemlerin, ilaçların, bitkilerin, seslerin ve buharların vücut üzerinde yarattığı fiziksel ve doğrudan etkiler bir yana, büyücülüğün tüm gücü, salt batıl inançla yerine getirilen boş ritüellere duyulan güvene dayanan iradede yatmaktadır.

Bu etki, kendisine yöneltildiği kurban üzerinde karşı konulamaz bir güçle ortaya çıktı.

Daha önce de ima ettiğimiz gibi, henüz iyilik mertebesine yükselmemiş yaramaz Elementarlar, kendilerine benzer ancak yaratılış ölçeğinde kendilerinden daha yüksek olan doğaların çağrısına her zaman yanıt

vermeye hazırdırlar. Bu varlıkların ait oldukları belirli alemde güçlü olduklarını ve kötü niyetli ölümlülere kötü amaçlarında yardımcı olabileceklerini tekrarlıyoruz. Ayrıca, tüm doğayı, canlı ve cansız varlıkları, geniş bir karşılıklı bağımlılık zincirine bağlayan evrensel sempati yasalarını da hatırlayın ve sonra alt yaratıkların egemen hükümdarları olan insandan neden yasaklama veya kutsama alabildiğine şaşırmayı bırakın.

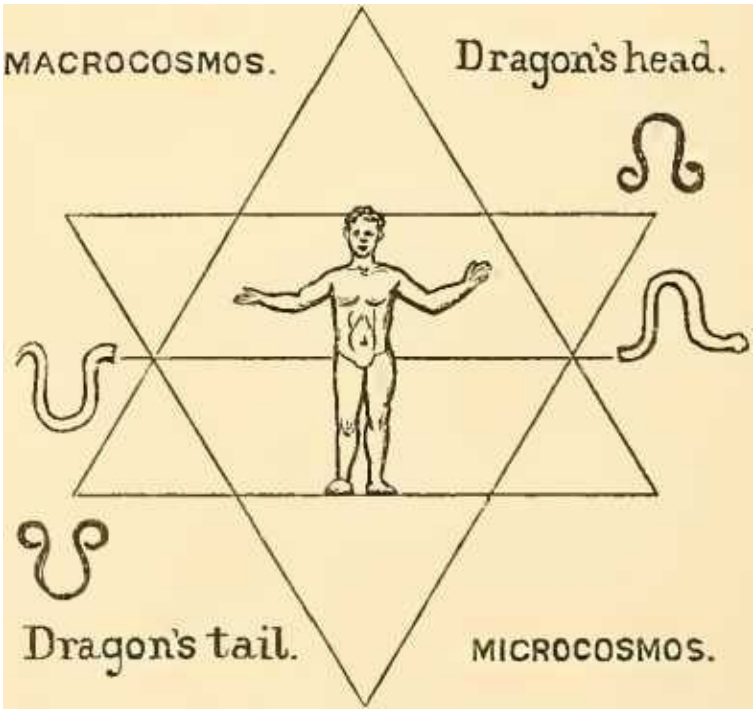

Mun, Viicerse'nin Hie Mic'ocosm'u.

Gezegen sistemi ile insan arasındaki bağlantı üzerinde zaten uzun uzun durduk. Gizli felsefenin en derin noktaları bu karşılıklılığa dayanmaktadır. Kadim Gizemler, Kadim ve Modern Masonlar, Yunan ve Almanların en iyi filozofları, Kabalistler ve kısacası tüm çağların Metafizikçileri, insanın varlığın Mikrokozmosu olduğunu, Tanrı, Melekler ve üst dünyanın ise Makrokozmosu oluşturduğunu öğretir.

Edebiyatın en yoksulu, kuruşluk almanak, kutlanan-

Bu harika ilişkiyi, insan vücuduyla olan çeşitli ilişkilerinde işaretlenmiş zodyak işaretlerinde kutlar. Bu fikri örneklemek için, önceki sayfada verilen taslağı açıklayan Rosicrucian doktrininin aşağıdaki birkaç satırını ele alalım.

“Rosicrucian Kabala, yukarıdaki üç büyük dünyanın, yani EmpyrEeum, TEthermum ve Elementary bölgelerin, insanın vücudunun üç noktasında kopyalarının bulunduğunu öğretir; başı birincisine, göğsü veya kalbi ikincisine ve karın bölgeleri üçüncüsüne karşılık gelir. Başta akıl veya onaylayıcı yargının manyetizması bulunur; kalbinde vicdan veya duygusal yetenek, göbek bölgesinde ise hayvansal ve duyusal yetenekler yer alır.” .....“Böylece insan, bedeninde Üçlü Birliğin resmini taşır. Akıl

"Baş, göğsü hissetme ve akıl ile duygunun mekanik araçları epigastrik merkezdir."....."Bu üç hayati noktanın görünmez manyetik geometrik enlemleri, göklerin makrokozmosunun veya Yüce Arketipinin bir kopyası olan üçlü mikrokozmosu oluşturur."

Bu pasajlarda yalnızca, göksel seslerin yeryüzünün her yerine yankılanmasını zorunlu kılan, doğada var olan evrensel bir sempati fikrini hatırlıyoruz; bu sempati, yeryüzü sahnesinde oynanan sahneleri, olayları ve kaderleri, parlayan güneşler ve ışıldayan kuyruklu yıldızlar tarafından sergilenen sonsuzluğun daha büyük dramalarıyla birbirine bağlar; bu dünyadaki her şeyi insana karşı sempatik bir boyun eğdirir, her insanı birbirine karşı sempatik bir ilişki içinde, hepsini de Tanrı ve Meleklere karşı sempatik bir ilişki içinde konumlandırır.

Büyülerin, tılsımların, muskaların, kutsanmış isimlerin ve sözlerin kullanımında bu nesnelere erdem atfedebilir miyiz? Cornelius Agrippa'nın bu fikre karşı yazdığı birçok protesto pasajında da belirttiği gibi, hayır. Her bitkide, ayaklarımızın altındaki her taşta bazı manyetik erdemler, bazı uyuşturucu özler ve bazı dünyevi ve astral etkiler mevcuttur; yine de her

gün Kabalistik taşlara basıyoruz, Kabalistik bitkiler topluyoruz ve Kabalistik sözler kullanıyoruz ve hiçbir şey olmuyor!

Zavallı, işkence gören küçük okul çocuklarımız, Yehova'nın korkunç adını ve daha birçok uygunsuz ismi acı içinde heceleyerek yazıyorlar.

"İletilemez ve anlaşılmaz isimler" her geçen gün tekrarlanıyor, yine de yer sarsılmıyor; kayalar parçalanmıyor, iblisler bilinçsiz küçük sihirbazları yakalayıp boğarak öldürmüyor, tıpkı Cornelius Agrippa'nın pervasız öğrencisinin öldüğü gibi. Süleyman'ın Mührü ve Haçlı Çarmıh, masonik işaretlerde, patent sahiplerinin ticari markalarında ve en mütevazı ev eşyalarında her saat karşımıza çıkıyor, yine de göksel yüksekliklerden gelen beyaz cübbeli "ihtişamlar", dinsizliğimize karşı görkemli bir kınama olarak cüretkâr gözlerimizin önünde belirmiyor. Düşmanlara kötülük, cadıların çorbasına konulan ateşli ruhun, kuklaların yağlandığı üç kez damıtılmış nefret çiğinin, kötülüğün ruhlarına yöneltilen güçlü yakarışın kullanım biçimiyle yapılır.

Gezegenlerin ve gezegen ruhlarının saatlere, günlere, aylara ve yıllara hükmettiği, yaşam düzeninin onların etkisi altında işlediği ve kaderimizi sabit yasalara göre şekillendirdiği, tıpkı çiçeklerin açmasının topraktan ve tohumdan güneş ışınlarının kimyasıyla gerçekleşmesi ve aynı büyük simyacının durgun göletin çamurunu zambakların en üstün saflığına ve kokusuna dönüştürmesi kadar kesindir. Ancak gökteki her şey ve insan seviyesinin üzerindeki her şey iyilik için birlikte çalışır ve hatta üzüntü ve talihsizlik başımıza geldiğinde bile, kendi yaşamlarımızda ve amaçlarımızda iyilikle kendimizi gökle uyum içine koyarsak, bundan da iyilik doğacaktır.

Yasaklama, lanetleme, kötü dilekler, kötü fiiller, Tanrı'ya, cennete, meleklere ve üzerimizdeki her şeye doğrudan karşıtlık oluşturur. Bu iğrenç eylemlerle kendimizi iyilik alanından dışarı atar, cennete sırtımızı döner, meleklerin korumasını reddeder ve kendimizi ilkel varoluşun uçurumlarına,

kötülüğün, acımasızlığın, merhametsizliğin ellerine bırakırız; ki bunlar bizden çok daha güçlüdür.

Çünkü onlar yeryüzü küresindendir, dünyevidirler, kötülük ve sapkınlık konusunda insana, ondan üstün herhangi bir varlıktan daha yakındırlar ve dar ama güçlü varlık alanlarının sınırları içinde kalan her türlü kötülüğü yapmaya meyillidirler. Yine de, "cadı denilen tüm kadınlar kötü niyetli değildi, ancak Jane Brooks gibi bilinçsiz mıknatıslayıcılar olarak güçlü olabilirler; ne de tüm sihir kara büyü veya kötü niyetli ve zararlı değildir" denilecektir. Bu doğru; ancak irade gücü aşağı doğru eğilim gösterdikçe, düşük, gelişmemiş insan ruhlarının iletişimi ve Elementarles'in yardımıyla gücü artar.

Parlak gezegen ruhları ve iyi, bilge melek dostlar, her zaman Tanrı'nın iradesine boyun eğmeyi öğütler ve tavsiye ederler.

Bir Cadıyı Su Üzerinde Yüzdürmek.

Manevi gücün ve manevi bilginin elde edilmesi, esas olarak ruhu yüceltmenin, ona iyilik için yeni güçler ve yeni bereket nitelikleri

kazandırmanın bir aracı olarak ele alınmalıdır. Bu parlak varlıklarla iletişim halinde, onların güçlerinin ve iradelerinin sadece iyilik için etkili olmakla kalmayıp, insanınkinden daha güçlü olduğu her zaman görülecektir. İnsan iradesi o zaman ancak ruhun daha düşük ve daha yüksek varoluşlar arasında seçim yapmasında, doğanın güçlerinde, insanlarla ilişkilerde ve dünyadan daha düşük varlıklar üzerinde kullanılabilir.

Bu alt varlıklarla etkileşim kurarken, onları iyilik için yönetmeye gayret etmeliyiz. Doğayla etkileşim kurarken, onun sırlarını ondan alıp tekrar iyilik için kullanmalıyız; aynı amaçla insanlarla da etkileşim kurmalıyız. O zaman Tanrı ve melekler, cennet ve tüm göksel varlıklar bizimle olacak ve bu ruhtaki sihir, insanın madde üzerindeki zaferi ve ruhunun Tanrısallık alanına yükselişi olacaktır.

XXI. BÖLÜMÜN EKİ.

Sihirli Ayna, Cahavnet tarafından bestelenmiş hali—Gezegensel Bir Ruhtan Gelen İletişim—Nostradamus Formülü—Kristal veya Ayna Ruhları İçin Çağrı ve Gönderme.

Göksel Telgraf'ın yazarı Alphonse Cahahnet tarafından önerilen Sihirli Ayna'nın hazırlanma ve kullanım şekli aşağıdaki gibidir ve belirtilen yöntemler basit olup elde edilen sonuçlar genellikle etkili olduğundan, okuyucuya Cahahnet'in kendi sözleriyle sunulmaktadır:

Sihirli ayna.

tane yaptım, bunlardan birini arkadaşım Bay Renard'a sundum ve o da birkaç denemeden sonra olumlu bir rapor verdi; benimki de aynı derecede iyiydi. İşte işe nasıl başlayacağımız: Mümkün olduğunca ince bir cam parçası temin edin, gerekli boyutta kesin, kısık ateşte ısıtın ve aynı anda az miktarda çok ince siyah kurşunu eritin.

Saf yağ ilave edilerek sıvı pomad kıvamı elde edilir; bu sayede iyice seyreltildiğinde cam yüzeye kolayca sürülebilir.

“Bardağı sıcakken, karışımın her yere eşit şekilde yayılması için iki yana eğin; sonra bardağı düz ve sıcak bir şeyin üzerine koyun ve karışımın hiç dokunmadan kurumasını bekleyin; birkaç gün içinde kalay kadar sertleşecek ve çok güzel, koyu bir parlaklık verecektir; bardağınızı bir çerçeveye koyun ve yüzeyini iyice sildikten sonra, bir ayna gibi duvara asın, ancak her zaman sahte bir ışık altında. Ruh veya sahne görmek isteyen kişiyi bu aynanın önüne yerleştirin, siz de onun arkasına geçin, gözlerinizi beynin arka kısmına sabitleyin ve aynaya bakan kişiyi etkileyecek şekilde, Tanrı adına yüksek sesle ruhu çağırın.”

"Bu tür bir deneyin belirli koşullar gerektirdiği doğal olarak varsayılabilir; bunlardan ilki şudur:

Dr. Dee'nin Shew Taşı.

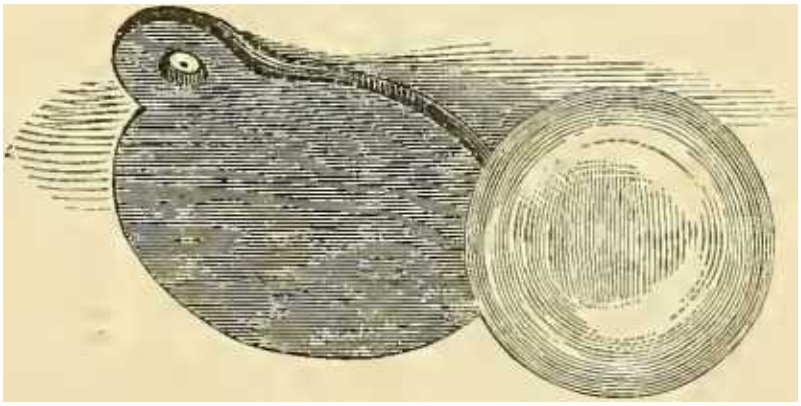

İngiliz 3Iunetun'daki orijinal metinden.

Bu tür bir vizyona sahip bir birey bulmak zor. Psikolojik gerçeklerde hiçbir şey genel değildir. Bir zamanlar, 1842'de Strawberry Hill'deki Horace Walpole'un elindeki nadir eşyalar arasında, üç yüz yirmi altı frank gibi muazzam bir fiyata satılan Dr. Dee'nin sihirli aynasından çok bahsedilmişti. Bu, basitçe mükemmel bir şekilde parlatılmış, dairesel biçimde kesilmiş ve

bir sapı olan bir deniz kömürü parçasıydı. Bu nadir eşya eskiden Peterborough Kontu'nun koleksiyonunda yer alıyordu. Katalogda

Şöyle tarif ediliyordu: [1] Doktor Dee'nin ruhları çağırdığı siyah bir taş.' Kontun elinden Lady Elizabeth Germaine'in eline geçti, sonra da son Argyll Dükü John'un mülkiyetine geçti ve torunu Lord Campbell onu Walpole'a hediye etti. 'Theatrum Chemicum'un yazarı Elias Ashmole, aynı aynadan şu şekilde bahsediyor:

[11] 'Bu sihirli taşın yardımıyla, dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar, en tenha yerlerde veya yerin derinliklerindeki mağaralarda saklansalar bile, dilediğimiz kişileri görebiliriz.' Yuhanna

Dr. Dee—from a rare print.

1527'de Londra'da doğan Dee, bir şarap tüccarının oğluydu; bilim dallarında başarılı oldu ve erken yaşlarda adli astrolojiye kendini adadı; Kraliçe Elizabeth onu himayesine aldı; birçok faydalı eser yazdı, zamanının çoğunu sihir bilimiyle geçirdi, ruhları çağırdı, kehanetlerde bulundu ve görünmez olanı gördü; aynasını keşfettiğinde Tanrı'ya şükranlarını sundu.

Tüm hayatı boyunca filozof taşını aramakla meşgul oldu ve seksen dört yaşında, sefalet içinde Londra'da öldü.

“Kont de Laborde bize Mısır'dan buna benzer bir sır getirdi. Baron Dupotet de Journal de Magnétisme adlı yayınında abonelerine benzer bir sır iletti; bir

Diğerinden çok daha basitleştirilmiş olan bu yöntem de aynı derecede başarılıdır. Bay de Laborde, parfümlerden yararlanır ve ruhların işbirliğine ihtiyaç duyar. Bay Dupotet ise yalnızca düşüncenin manyetizmini kullanıyor gibi görünmektedir. Cagliostro da, bir elini öğrencilerinin başına koyarak, pek şüphe duyulmayan bir manyetizma kullanmıştır. Ülkemizdeki büyücüler de benzer şekilde, karşılaştıkları ilk aynayı kullanarak, bu tür deneyleri kolaylaştıran ruhların yardımını dileyerek ilerlerler.

“Bay de Laborde, bakanın avucunun içine koyduğu parlak bir mürekkep kullanır ve sinir sistemini parfümlerle uyarır. Bay Dupotet ise, üzerinde işlem yapılan kişiye istediği resmi algılatabilmek amacıyla, yere bir daire çizdiği bir kömür parçası kullanır; denek bu deneye düşünce yoluyla yatkın kalır. Büyücülerin de büyük bir yardımı olan bir şöhretleri vardır. Hırsızlık veya başka bir şeyden şüphelenilen şu veya bu kişiye karşı belirli önyargılar, etkileyici tavırları, söylediklerinin anlamını kesin olarak bilmeden ruhlara yalvarmaları yeterlidir ve onlar da bu şekilde işlem yaparlar.”

“Daha önce bahsettiğim Leon da onların izinden gitti. Dua, inanç ve görme organlarının yatkınlığı deneylerini kolaylaştırdı. Anlaşılmaz bir adam olarak ün salmış olan Cagliostro, öğrencilerini seçmede gösterdiği incelik, kullandığı gizli manyetizma vb. sayesinde sık sık başarılı oldu; ancak Baylar de Laborde, Dupotet, Cagliostro, büyücüler, Leon ve diğerlerine aynalarında veya yansıtıcı bedenlerinde görüp görmediklerini sorarsam, hayır diyeceklerdir; bu nedenle bu tür bir deney için bir yatkınlık olmalıdır;

etkileyici bir gösteri, gizli bir manyetizma veya dualar ve parfümlerin yardımıyla etkilenmeliyiz. Bu nedenle,

Aynamdan faydalanmak için, törenin belli bir ciddiyetle yapılmasını ve parfümlerin yardımıyla olduğu kadar normal veya ruhsal bir manyetizma yoluyla da hayal gücüne veya sinirlere etki edebilecek şeylere başvurulmasını tavsiye ederim. Tatlı, hoş bir koku taşıyan veya yayan her şey iyi ruhlar için uygundur; tütsü, misk, zamk vb.; kötü ruhlar için ise banotu, kenevir, belladonna, anason veya kişniş tohumları vb. Her biri kendi atmosferini veya ona benzer bir atmosferi arar; ancak her şeyden önce, kötü ruhların yardımından kaçının. Adalet, sağduyu ve insanlık ruhu sizde baskın olsun; aksi takdirde, vay halinize!

“Belki de kötü ruhları çağırmaktan kaçınmayı tavsiye ederken, onların hoşlandığı kokuları neden açıkladığımı anlamayacaksınız. Burada sadece hırsızlık veya sizin aleyhinize işlenen diğer suçlar nedeniyle elde etmek istediğimiz hayaletlerden bahsetmemin yeterince tutarlı olduğunu düşüneceğimi varsayıyorum. Sizin emrinize itaat edip kendilerini gösterecek ve bu iğrenç kokuları arayacak olanlar, bu suçluların ruhlarıdır. Onlardan korkacak bir şeyiniz yok, çünkü tam tersine, onların sizden korkacak çok şeyleri var. Görmek istediğiniz kişilerin hayaletlerini talep ederken kaçınmanızı tavsiye ettiğim şey, anlamı size bilinmeyen ve zararlı ruhları yardımınıza çağıran sözler söylemektir. İşte gerçek Büyü budur.”

M. Cahapnet, okuyucularına deneyimlerini aktardığı seçkin operatörlerin kendilerinin aynalarında hiçbir şey görmediklerini bildirirken, manyetik görme yeteneğine yatkın birinin yardımının şart olduğunu, hatta bu yöntemlerin başarısı için manyetikleştirilmiş bir öznenin gerekli olduğunu, operatörün kendisi bir Medyum veya Kahin değilse, eklemeyi ihmal eder. Zeki okuyucu, bir Medyumun...

Bir medyum veya kahin, ayna veya kristal aracılığıyla yapılan deneylerin başarısı için gerekliyse, söz konusu medyum veya kahin neden aletlerin yardımı olmadan, istediği her şeyi vizyonunda göremesin? Buna cevaben, operatörün manyetizması, çağrının psikolojik etkisi ve aynanın parlak yüzeyine sabitlenmiş bakışın berraklığa yardımcı olduğunu söyleriz -ancak bu onun birincil kaynağı değildir- ancak sihir ve doğal medyumluk konusundaki görüşlerimiz zaten ayrıntılı olarak verilmiştir ve biz sadece eski ve modern sihir hakkındaki görüşlerimizi tamamlamak için ünlü modern uzmanlar tarafından önerilen ve uygulanan yöntemlerin açıklamalarını ekliyoruz. Bu amaçla, kehanetin en iyi yöntemi ve ruhlardan iletişim alma konusunda soru sorulduğunda, günümüz neslinin başarılı bir Adept'ine bir gezegen ruhu -aynasının koruyucusu- tarafından verilen aşağıdaki iletiyi ekliyoruz. Sözler, ruh tarafından aynaya yazılmış ve Adept tarafından okunmuştur.

"En iyi ve en eski kehanet yöntemi kristal veya Urim ve Thummim yoluyla yapılan kehanetti."

"Kökeni ilahiydi ve insan saf ve kutsalken bu kaynaktan alınan ilham, vizyonlar ve iletişimler, tüm insan müdahalesinden bağımsız, tamamen ilahiydi. - Kristalin modern zamanlardaki kullanımı, Yahudilerin Urim ve Thummim'i kadar güçlüdür ve net görüş yeteneğine sahip birinin elinde olduğu sürece, vahiyleri yanılmazdır."

“Ruhlar aslında kristalin içinde görünmezler, ancak kahin manyetik bir şekilde kristalin saydam derinliklerinden ruhlar dünyasına bakmak için desteklenir. Bu şekilde, ruhlarla o kadar yakın bir temasa geçer ki, ölümlülerle rahatlıkla konuşabilir.”.....

Aynı konu hakkında sorulan bir başka gezegen ruhu şöyle dedi:

"Koruyucu ruhlar veya daha yüksek mertebeden melekler ruhlar aleminde hareket ettiklerinde, onları çevreleyen hava, kendilerinden daha kaba olan her şeyden arındırılır."

"Böylece, eğer bir atmosferik ruh daha göksel bir ruhla karşılaşırsa, atmosferik ruh diğerini çevreleyen havanın basıncına boyun eğer ve geçmesine izin vermek için geri çekilir. Bu şekilde ruhlar atmosferi ve ondan daha aşağı küreleri ziyaret eder."

Kendi varlıklarını ve yeryüzünü, kendisinden aşağıda olanlarla bir kez bile temas kurmadan, ancak bunu dilerse yapar. Aynı şekilde, insanlarla konuşmaya 'çağrıldığında', Çağıranın düşünceleri, daha doğrusu iradesi, ona hemen ulaşır ve kendisinden daha az melekvari olan tüm etkileri ayırıp önüne göndererek görünür.

"Yüksek mertebeden koruyucu ruhlar ve melekler yalnızca Urim ve Thummim'de, kristal ve aynada görülür; su kapları, çember çalışmaları, gölgeler, şeritler veya siyah sıvılar yoluyla yapılan diğer kehanet yöntemleri yalnızca ölü kişileri, atmosferik ruhları, dolaşan ruhları, kötü veya gelişmemiş ruhları görmek için kullanılabilir."

Nostradamus'un Kristal Görüş Formülü.

Nostra (I ft huis.

Aşağıdaki yöntem, özellikle sadeliğiyle övgüye değer olup, 19. yüzyılda Üstatlar tarafından gezegen veya diğer ruhların büyülü çağrılmasında sıklıkla başarıyla kullanılmıştır.

Yazarın elinde bulunan yüzlerce eser arasından, esas olarak sözcüklerinin açıklığı ve mistik varsayımlardan arınmış olması nedeniyle seçilmiştir.

Eserin bestelenmesi, ünlü astrolog ve falcı Nostradamus'a atfedilir.

Kristal Görme Talimatları.

“İyi, temiz bir taş edindikten sonra, daha önce hiçbir ruhun çağrılmadığı bir taş, kahin onu kötü amaçlar için kullanmamaya karar vermelidir. Sadece iyi amaçlar için kullanmaya karar vermesi gerektiğini söylemiyorum, çünkü onu dünyaya ait şeylerin bilgisi için kullanmaya yönlendirebilecek birçok önemsiz ve anlamsız şey olabilir; ancak, onu kötü veya kutsal olmayan bir amaç için kullanmamaya karar verdikten sonra, önce onu Tanrı'ya içten bir dua ile adamalıdır.”

"Bir aracı kullanmayın, ancak sağlam bir şekilde, ama alçakgönüllülükle, Tanrı'nın size daha sonra arzu edebileceğiniz vizyonları gösterecek bir Koruyucu Ruh'u bahşedeceğine güvenin."

sonra , kristali inceleyin ve herhangi bir vizyon görmeyi istemeden önce, önce Koruyucu Ruhunuzun adını görmeyi isteyin; bunu yaptıktan sonra, onu görmeyi isteyin; göründüğünde, onu kullanırken uygun gördüğü herhangi bir tavsiyeyi size vermesini isteyin. Görüneceği günleri ve saatleri ve ayrıca diğer ruhları çağırabileceğiniz günleri ve saatleri söylemesini isteyin. Kristalinizin Koruyucu Ruhu olmasını, herhangi bir kötü ruhun görünmesini engellemesini ve size olacak herhangi bir şey hakkında zamanında haber vermesini isteyin ki siz bunu önleyebilesiniz veya o sizin için önleyebilsin.”

“Bunu yaptıktan sonra onu taburcu etmelisiniz. İlk görüşmede yarım saatten fazla tutulmamalıdır.”

“Bir dahaki sefer onu çağırdığınızda, ona herhangi bir soru sormadan önce güçlü ve kararlı bir iradeyle üç kez şeytanı kovun; eğer bu üç seferde de ortadan kaybolmazsa, ona tamamen güvenebilirsiniz.”

•'İlk seferden sonra onu istediğiniz kadar yanınızda tutabilirsiniz.'

Bu, sizin ve onun rahatlığına uygun olabilir; eğer ayrılmak isterse, taburcu belgesi olmadan da ayrılabilir; ancak geceyi bitirdikten sonra her zaman taburcu belgesi kullandığınızdan emin olun.”

! Herhangi bir Atmosferik Ruhu veya daha düşük derecedeki bir Ruhu, örneğin yaşayan veya ölü insanların ruhlarını çağırırken, her zaman "uygun ve hoşunuza giderse" vb. ifadelerini kullanın ; veya "isteğinize göre" deyin, ancak özellikle yaşayan bir kişi için; Koruyucu Ruhunuza veya Yüksek mertebeden bir Ruha seslenirken bu gerekli değildir.

“Ama her şeyden önce, onu hiçbir şekilde, doğrudan veya dolaylı olarak para kazanma aracı olarak kullanmayın. Birkaç kez sorunsuz ilerliyor gibi görünebilir. İstediğiniz bilgilere ve vizyonlara sahip olabilirsiniz; ancak sonunda sonuçlar üzücü olur ve er ya da geç ortaya çıkarlar.”

"Kristale alıştığınızda, ona güven duyduğunuzda ve birçok yönden doğruluğundan emin olduğunuzda, o zaman çok daha iyi olan aynayı kullanabilirsiniz."

“Ayna, kristal gibi kullanılmalıdır, ancak çok büyük ve gerçekçi görüntüler görmenizi sağladığı ve ruhsal dünyaya açılan açıklığın büyüklüğü sayesinde, hitap ettiğiniz ruhlarla daha yakın temas kurmanıza olanak tanır.”

"Bütün kehanet yöntemleri arasında bu en kolay ve en iyisidir; bilgi önce yavaş yavaş verilir, sonra kademeli olarak daha da artar, ta ki ruhani konularda insanlığın en büyük bilgi zirvesine ulaşana, insan zihninin kendi

dünyasının ötesinde olan her şeyi kavrayabileceği kadar çok şey öğrenene kadar."

Çağrı.

"İçinde yaşadığımız, hareket ettiğimiz ve var olduğumuz Yüce Tanrı adına, bu Aynanın veya Kristalin Koruyucu Ruhunun ortaya çıkmasını alçakgönüllülükle niyaz ediyorum."

"Görüşme sırasında sorularınızı sorabilir, arama talimatlarını alabilir ve tekrar ne zaman arayabileceğinizi, görüşme için ne zaman müsait olacağını ve görüşme zamanını nasıl belirleyeceğinizi öğrenebilirsiniz."

Bir Vizyon İçin.

"Şu ve şu adla, bu Aynanın Ruhundan, bizi ilgilendirecek veya bilgilendirecek bir Vizyon bahşetmesini (veya şu ve şu yerin veya olayın Vizyonunu bahşetmesini vb.) alçakgönüllülükle niyaz ediyorum."

Bir kişiyi görmek.

“Adı geçenlere ve diğerlerine gelince, uygun ve elverişli olması halinde RB’nin bu Mirror gazetesinde yer almaktan memnuniyet duyacağını söyleyin. (Bunu asla ihmal etmeyin.)”

Şeytan çıkarma.

“İçinde yaşadığımız, hareket ettiğimiz ve var olduğumuz Yüce Tanrı adına, eğer iyi ve doğru bir Ruh değilse, bu Aynada görünen Ruhu reddediyorum.”

"Herhangi bir nedenle bir ruhun varlığından şüphelenildiğinde, parmak kristalin üzerine konularak bu sözler üç kez çok dikkatli ve güçlü bir şekilde söylenmelidir."

Deşarj.

" Adı geçenlere istinaden, bu aynada görünmüş olabilecek tüm ruhları buradan uzaklaştırıyorum ve aramızda sonsuza dek Gon'un barışı olsun."

" Bu, kapanışta üç kez söylenmelidir; ruhlar görülmese bile, içeri girmiş olabilirler ve ihmal edilmesi aynayı veya kristali kısa sürede bozacaktır."

BÖLÜM XXII

Manyetizma—Psikoloji—Durugörü, bunların Antik Büyü ile bağlantısı—büyük modern Üçleme—Paracelsus—Swedenborg ve Mesmer—Billot—Deleuze—Ca-hagnet, vb., vb.

Manyetizmin gerçek tarihini yazmak isteyenler, malzemeyi sihir tarihinde aramalıdır; çünkü biri diğerinin bir kaydı olduğu kadar, astrolojinin ilkeleri de astronomi biliminden türetilmiştir.

Görünmez ve görünür varlık dünyaları arasındaki ilişkilerin, görünür olanın görünmez alemlere nüfuz etmesini sağlayan gizli güçler aracılığıyla bilindiği gerçeğini okurlarımıza anlatmayı başaramadıysak, yazdıklarımızın pek bir anlamı kalmamıştır. Ayrıca, Ruhların, Meleklerin ve hatta Koruyucu Tanrıların ölümlülerle iletişim kurma yöntemlerinin de tamamen bu gizli güçlere bağlı olduğunu vurgulamalıyız. Bu her şeye nüfuz eden varoluş motoruna ister "ilahi ateş, astral ışık, elektrik, manyetizma veya yaşam" diyelim, daha önce de gösterdiğimiz gibi, bu, ebedi, yok edilemez, evrensel ve sonsuz Güç unsurudur. Büyü, Tanrısal ilişkiler, Melek hizmeti ve ruh iletişimi, bu gücün insan üzerinde işleyen uygulamalarıdır ve görünür Evren, Güneşler ve Uyduların satranç taşları olduğu, Güç'ün ebedi yaratılış ve yıkım oyununu oynadığı muhteşem bir satranç tahtasıdır. Eski çağ insanlarının uzun süren çalışmalar ve acı verici inisiyasyonlar sonucunda bu

muazzam motor gücü üzerinde geniş bir kontrol sağladıkları açıkça görülürken, Orta Çağ insanları büyük ölçüde bu yeteneği kaybetmişlerdir.

Görünmez varlıklar dünyasından gelen anlık görüntülerle ortaya çıkan, rehberliğine dair ipucu ve ebedi faaliyetinin hayaletvari gösterileri, onları yalnızca batıl inançlara dayalı bir dehşete sürükledi, iş başında olabilecek potansiyel etken hakkında onlara bilgi vermedi.

Yavaş ama emin adımlarla gizem perdesi yeniden kalkıyor ve insanlar yine Kiklop'un aynı yaşam şimşeğinin motor gücüyle maddeden ve ruhtan yarım küreler ve dünyalar, melekler ve insanlar yarattığını görüyorlar. İnsan bilincine yavaş ama emin adımlarla sızan bu vahiy, fırtınanın kükremesi, gök gürültüsünün gümbürtüsü veya yerin sarsılmasının sancılarıyla müjdelenmedi.

Tıpkı Tanrı'nın yanından geçerken Peygamber İlyas'a konuşan o sessiz, ince ses gibi, bu da iki yeni bilimin alçak fısıltılarıyla geldi: yaşam bilimi veya manyetizma ve ruh bilimi veya psikoloji. Bu iki büyülü vahyin yalnızca ilk unsurları henüz çağımıza aydınlanmış olsa da, tam olarak anlaşıldıklarında ve bilimsel olarak uygulandıklarında, geçmişin tüm gizemlerine bir ipucu sağlayacaklarından ve insanın doğal yasalarla, eski zamanlarda mucizevi olarak adlandırılan tüm o fenomenal gösterileri gerçekleştirmesini sağlayacaklarından emin olmamızı sağlayacak kadarını gösterdiler.

Bu ruhani bilim aşamalarının ortaya çıkışını izlemek için, Paracelsus'un mıknatısın neredeyse mucizevi güçlerine dair cesur iddialarını hatırlamak gerekecektir; takipçilerinin çoğu hayalperest ve pratik olmayan mistikler olup, önerdiği kapsamlı fikirleri uygulamakta başarısız olsalar da, Paracelsus'un tutuşturduğu gizemli ateşin alevini canlı tutmaya hizmet ettiler; ta ki eşsiz bir berraklığa sahip bir kahin olarak ortaya çıkan,

psikoloji biliminin o muhteşem unsurunu tamamen tamamlayan asil ve aydınlanmış Swedenborg'un sahneye çıkışına kadar.

T

Paracelsus'un manyetizma hakkındaki görüşleri. Anton Mesmer'e düşen görev ise bu iki yüce ruhsal gücü karşılıklı ilişkilerine oturtmak ve manyetizmanın pratik uygulamasıyla, manyetik uykunun vahiyleri aracılığıyla kahinliğin doğal yeteneklerini taklit etme olasılığını göstermekti.

Paracelsus, Swedenborg ve Mesmer'den oluşan bu seçkin modern filozof üçlüsüne doğada herhangi bir yeni keşif atfettiğimizi sanmamalıyız.

Onlar, cehalet ve batıl inancın söndürmeye çalıştığı, hatta söndüremediği ilahi bilimin ışıklarını yeniden alevlendirdiler.

Yaşam ilkesi olan manyetizma ve evrenin ruh gücü olan psikoloji, sürekli olarak iddia ettiğimiz gibi, tüm büyülü işlemlerin motorlarıydı ve bu gerçeğin bilgisi ve bu yüce güçlerin nasıl uygulanacağına dair anlayış, "Eskilerin bilgeliği"ni ve tüm gizemlerinin sırrını oluşturuyordu. Ancak antik çağın üstat ruhu, zamanın, değişimin ve devrimin yıkıcı iblisleri tarafından öldürülmüştü. Üstadın sözü kayboldu ve yüzyıllar boyunca, büyük Ruhsal Bilim Tapınağı'nın inşası, giriş kapısının kemerini tamamlamak için gerekli olan kilit taşı için bekledi. On ikinci ve on üçüncü yüzyılların simyacıları bir "filozof taşı"nın varlığını algıladılar, ancak bunun yalnızca evrensel yaşam gücü olan manyetizmanın içinde bulunabileceğini ilan etmeye cesaret edemediler. İki yüzyıl sonraki Gülhaçlılar, "Hayat İksiri"nin gerçek doğasını, ruh özünün yok edilemez niteliğinde fark ettiler; ancak alaycı ve batıl inançlı bir çağa, bu ruh özünün, ölümün onu bedenden kurtarmasına gerek kalmadan kontrol edilebileceği, aktarılabileceği ve kullanılabileceği gibi muazzam bir gerçeği nasıl açıklamaya cesaret edebilirlerdi? Çünkü

Paracelsus, bu filozof taşından cesurca ve açıkça bahsetmiş ve gerçek adını vermişti.

Manyetizma ve Swedenborg, insan ruhundaki manevi birlikteliğin ve kahinliğin gizli olanaklarını korkusuzca sergiledikleri için, bu soylu filozoflar yeni dönemin babaları olarak kabul edilirler.

Mesmer'in bu büyük gelişmedeki konumu da aynı derecede zaferle tanımlanmıştır; ancak manevi bilimde gerçekleştirdiği muazzam devrimin daha net anlaşılabilmesi için, uygulama yöntemlerinin açıklandığı teoremlerin kısa bir özetini sunacağız.

Kendi zamanında yeterince takdir görmeyen, hatta manevi bir güneş ışığı âlemi açtığı soğuk dünya tarafından hâlâ yeterince anlaşılmayan bu paha biçilmez insanın hayatına dair Dr. Justinius Kerner'in açık ve saygılı notlarından aşağıdaki maddeleri derledik.

Anton Mesmer, 23 Mayıs 1734'te Ren Nehri kıyısındaki Weiler'de dünyaya geldi. Çok küçük bir çocukken, akan sulara karşı olağanüstü bir düşkünlük gösterdiği, derelerin ve akarsuların kaynağına kadar izini sürmekten zevk aldığı ve sık sık akademik görevlerini ihmal ederek, güçlü Ren Nehri'nin kıyılarında dolaşıp taş ve deniz kabukları toplamanın ve yağan yağmurda, vahşi rüzgarda, uğultulu fırtınada ve ılık güneş ışığında garip bir neşeyle eğlenmenin keyfini çıkardığı söylenir. Doğayı incelemeye tutkuyla bağlıydı ve doyumsuz bir özlem onu, çocuksu zihni onu ele geçiren büyük düşünceleri ifade etmek için dili kullanamadığı bir yaşta bile, doğanın derinliklerini keşfetmeye yöneltti. Tıp mesleğine giriş eğitimleri sırasında, kendisi ve meslektaşları, bıçak veya neşterle işlem gören bir hastanın kanının, yanına yaklaştığı anda akış yönünün aniden değişmesinin tuhaf bir durum olduğunu fark etmişlerdi. Bazen, söylendiğine göre, kan akışı anında duruyordu.

Akışın yavaş olduğu yerlerde, onun dokunuşuyla artış anında teşvik edilir, geri çekildiğinde ise tamamen durur veya azalır. Erken çocukluğundan, şaşmaz içgüdülerinin onu büyük keşfinin gizemine götürdüğü zamana kadar, o zamanlar ˈ çok ilginç' diye yorumlanan, ancak daha sonra onun her zaman var olan ve kendiliğinden ortaya çıkan manyetik etkisinin işaretleri olarak hatırlanan binlerce küçük olay sürekli olarak meydana geliyordu.

Bu olayın nasıl gerçekleştiğini en iyi şekilde Kerner'in şu sözleriyle ifade edebiliriz:

Viyana'daki on beş yıllık tıp pratiği sırasında, güneş sistemimizdeki ve evrendeki büyük değişimlerle bağlantılı olarak hastalıkların kökenini, biçimini ve seyrini gözlemleyerek yeni bir şifa sanatı keşfetti; kısacası, Evrensel Manyetizma olarak adlandırdığı şeyle bağlantılı olarak. Bu manyetizmayı başlangıçta elektrikte, daha sonra da mineral manyetizmasında aradı. 1772'de, astronom Peder Hei'nin bu keşfine öncülük ederek, mıknatısı ilk kez şifa için kullandı; ancak mıknatısı sadece kendi organizmasından elleri aracılığıyla bir iletken olarak kullandı ve bu yolla dikkat çekici iyileşmeler sağladı. Bir yıl sonra, deneyim ona mıknatısa dokunmadan, sadece elleriyle insan organizması üzerinde çok daha güçlü bir şekilde çalışabileceğini gösterdi ve böylece Hayvan Manyetizması'nın keşfini gerçekleştirdi ve bunu bir bilim haline getirdi.

Mesmer bu şekilde akıl yürütmüştü: 'Evreni saran ve yeryüzündeki tüm cisimleri birbirine bağlayan bir güç olmalı ve insanın bu etkiyi kendi kontrolü altına alması mümkün olmalı.' Bu gücü ilk olarak mıknatısta aradı; insanla ilgili olarak üzerinde düşündü ve hemen hastalıkların tedavisinde uyguladı. Elde edilen olağanüstü sonuçlar ve hastaların iyileşmesi, başka bir araştırmacı için deneylerinin sonu olurdu. Ancak Mesmer ilerlemeye devam etti. Evreni saran ve içinde her zaman aktif olan temel güç fikriyle sürekli olarak çevrili olan Mesmer, bu etkinin mıknatıstan daha güçlü bir şekilde

insanın kendisinde var olması gerektiği düşüncesine kapıldı; çünkü, eğer mıknatıs demire kendisini mıknatıs yapan aynı kutupluluğu iletiyorsa, organize bir cisim başka bir cisimde benzer koşullar yaratabilmelidir diye düşündü. Böylece, gözlemlediği etkileri yalnızca elinde tuttuğu mıknatısa atfedemeyeceğini, çünkü kendisinin de sırayla mıknatısı etkilemesi gerektiğini fark etti. Bunun üzerine mıknatısını bir kenara bıraktı ve yalnızca elleriyle benzer ve saf etkiler ortaya çıkardı.

Dünyayı sarsan hiçbir büyük keşif, sonrasında onun şerefine ortak olmak isteyen bir sürü iddia sahibini ortaya çıkarmadan kalmamıştır. Biri şöyle der: "Bu yeni bir şey değil! Bunu her zaman biliyordum ve gözlemledim."

"Yüzlerce kez." Bu haykırış, yüzlerce, binlerce, hatta belki de çağın yarısı, her zaman böyle olduğunu bildiklerini, bunun yeni bir şey olmadığını ısrarla söyleyene kadar yankılanır. Manyetizma ile ilgili olarak bundan daha doğru bir şey olamaz; yine de, bilge dünyanın gerçeğini algılamasına rağmen, bunu pratikleştirmek ve her şeyden önce bilimsel teoremlere indirgemek için bir manyetizmanın dehasına ihtiyaç duyulmuştur.

Kerner, Mesmer'in manyetik uygulamalarının ilk aşamalarındaki tedavi yöntemlerine dair bazı anlatılar veriyor; bunlar çok çarpıcı olsa da, amacımız açısından yeterince önemli olmadıkları için burada alıntılamaya gerek duymuyoruz; bu nedenle bunları atlıyoruz ve anlatıcının bunlardan çıkardığı sonuçları sunmaya geçiyoruz. Şöyle yazıyor:

“İyileştirmelerindeki asıl etkenin kendi içinde bulunduğunu ve gücünün kullanımla arttığını tespit etti. Bununla birlikte, Mesmer, hayvan manyetizmasının az da olsa etkili olduğu kişilerin, elektrik ve galvanizm yardımıyla bu etkiye daha duyarlı hale geldiği fikrine hiçbir zaman karşı çıkmadı.”

Seifart, Mesmer'in keten gömleğinin altında ipek astarlı deri bir gömlek daha giydiğini gözlemlediğini ve Mesmer'in bu yolla manyetik sıvının kaçmasını engellemeye çalıştığını varsaydığını belirtiyor. Ayrıca Mesmer'in, kendisindeki manyetik durumu güçlendirmek amacıyla üzerinde doğal ve yapay mıknatıslar taşıdığına inanıyor.

“Her halükarda, daha sonraki bir dönemde manyetik durumu güçlendirmek için Baquet veya onun deyimiyle Manyetik Havza veya Paropothus adlı bir cihaz kullandığı kesindir. Mesmer tarafından ilk olarak tasarlanan bu kap, su, kum, taş, su dolu cam şişeler vb. gibi çeşitli manyetik maddelerle doldurulmuş büyük bir küvet veya kaptı. Manyetizmanın yoğunlaştığı ve buradan bir dizi iletkenin çıktığı bir odak noktasıdır; bu iletkenler, her bir çubuğun bir ucu küvetin içinde, diğer ucu ise hastalığın bulunduğu yere uygulanabilen, bükülmüş, biraz sivri paralel demir çubuklardır. Bu düzenleme, küvetin etrafına oturan bir grup hasta tarafından kullanılabilir. Su için uygun büyüklükte herhangi bir kap - bir gölet veya bahçedeki bir çeşme - hasta, manyetizmayı kendisine doğru iletmek için bir demir çubuk kullandığı anda bir baquet görevi görebilir.” .....

Mesmer, keşfinin doğruluğunu ve önemini tıp alanındaki çağdaşlarına ikna etme çabalarında boşuna çabaladı; bunu bilim akademilerine duyurma çabaları da sonuçsuz kaldı. Tek bir istisna dışında, onlardan hiçbir yanıt alamadı. Bu istisna, şu kararı veren Berlin Akademisiydi: "Tamamen bilinmeyen temellere dayanan bir konuda hiçbir şekilde soruşturmaya girişmezdik."

Bunun üzerine Mesmer tüm keşiflerini yirmi yedi madde halinde derledi.

Mesmer'in 1775 yılında bilim akademilerine gönderdiği özdeyişler. Bu özdeyişler, Mesmer'in öğretisini açık ve özlü bir şekilde ifade eder ve fikirleri kendi sözleriyle burada verildiği için bunlarla tanışmak önemlidir:

1. Göksel cisimler, yeryüzü ve tüm canlılar arasında karşılıklı bir etki vardır.

'2. Her yere yayılan, öylesine genişlemiş ki boşluğa izin vermeyen, kendisinden başka hiçbir şeye benzemeyen bir inceliğe sahip ve doğası gereği hareketi alabilen, yayılabilen ve ona katılabilen bir sıvı, bu etkinin ortamıdır.

3. Bu karşılıklı etkileşim, şimdiye kadar tamamen bilinmeyen mekanik yasaların işleyişine tabidir.

4. Bu faaliyetten, gelgit ve akıntıya benzetilebilecek alternatif işlemler ortaya çıkar.

5. Bu iniş çıkışlar, onları ortaya çıkaran kaynağın niteliğine göre az çok genel, az çok karmaşıktır.

' 6. Doğadaki diğer tüm ilkelerden çok daha evrensel olan bu aktif ilke aracılığıyla, gök cisimleri, dünya ve onun bileşenleri arasında göreceli bir etkileşim ortaya çıkar.

7. Doğrudan sinirlerin özüne girdiği için, maddenin ve organize olmuş cisimlerin özelliklerini ve bu aktif varlıkların alternatif işleyişini anında harekete geçirir.

'8. İnsan vücudunda mıknatısın özelliklerine karşılık gelen özellikler keşfedilmiştir. Ayrıca, kazandırılabilen, değiştirilebilen, bozulabilen ve güçlendirilebilen çeşitli zıt kutuplar da ayırt edilebilir.

■ 9. Hayvan vücudunun, onu gök cisimlerinin etkisine ve onu çevreleyen cisimlerin karşılıklı etkileşimine duyarlı kılan ve mıknatısla doğrulanmış olan özelliği, bana bu özelliği Hayvan Manyetizmi olarak adlandırmama neden oldu.

10. Hayvan Manyetizmi olarak adlandırılan bu güç ve işleyiş, canlı ve cansız cisimlere iletilebilir; ancak her ikisi de az ya da çok duyarlıdır.

11. Bu güç ve işleyiş, bu organların vasıtasıyla artırılabilir ve yaygınlaştırılabilir.

12. Deneyimler sonucunda, uçuculuğu sayesinde aktivitesinden gözle görülür bir kayıp vermeden tüm cisimlere nüfuz edebilen bir madde akışının meydana geldiği gözlemlenmiştir.

13. İşlevi, aracı bir cismin yardımı olmaksızın uzak mesafelere uzanır.

14. Ayna vasıtasıyla olduğu gibi ışık vasıtasıyla da büyütülüp tekrar küçültülebilir.

15. Ses yoluyla iletilebilir, çoğaltılabilir ve yayılabilir.

16. Bu manyetik güç biriktirilebilir, artırılabilir ve yayılabilir.

' 17. Canlı cisimlerin hepsinin bu manyetik gücü almaya eşit derecede uygun olmadığını gözlemledim. Ayrıca, sayıları nispeten az olsa da, öyle zıt özelliklere sahip cisimler de vardır ki, bunların varlığı bu manyetizmanın diğer cisimlerdeki etkisini yok eder.

18. Bu karşıt güç, tüm bedenlere eşit derecede nüfuz eder; aynı şekilde iletilebilir, biriktirilebilir ve yayılabilir; 'kaynaktan' geriye doğru akar.

Aynaların yüzeyinde yansımalar oluşabilir ve ses yoluyla yayılabilir. Bu durum yalnızca güç eksikliğinden kaynaklanmaz, aynı zamanda karşıt ve pozitif bir güçten de kaynaklanır.

■ 19. Doğal ve yapay mıknatıs, diğer cisimler gibi, hayvansal manyetizmaya eşit derecede duyarlıdır ve her iki durumda da demir veya iğne üzerindeki etkisi en ufak bir değişikliğe uğramaz.

'20. Bu sistem, ateşin ve ışığın doğasını, ayrıca çekim doktrinini, gelgit ve akışı, mıknatısı ve elektriği daha net bir şekilde ortaya koyacaktır.

21. Bu, mıknatısın ve yapay elektriğin hastalıklara ilişkin olarak, doğanın sağladığı diğer aktif güçlerle ortak özelliklere sahip olduğunu ve eğer bunların aracılıklarından herhangi bir yararlı etki ortaya çıkıyorsa, bunun için hayvan manyetizmasına teşekkür etmemiz gerektiğini gösterecektir.

• 22. Sağlam bir şekilde oluşturduğum ve iyice kanıtladığım kurallardan çıkarılan örneklerden, bu ilkenin sinir hastalıklarını anında iyileştirebileceği kolayca anlaşılacaktır.

23. Bu yardım sayesinde hekim, ilaçların uygulanması konusunda çok daha fazla bilgi edinir; böylece ilaçların etkisini artırabilir, daha faydalı krizler ortaya çıkarabilir ve onları kontrol altına alacak şekilde yönetebilir.

24. Yöntemimi aktararak, yeni bir hastalık doktrinini ortaya koyarken, bu aktif ilkenin evrensel kullanımını kanıtlayacağım.

25. Bu bilgi sayesinde hekim, en karmaşık hastalıkların bile kökenini, ilerleyişini ve doğasını değerlendirebilecektir. Hastalığın yayılmasını önleyebilecek ve hastasını tehlikeli etkilere veya acı verici sonuçlara maruz bırakmadan, hastanın yaşı, cinsiyeti veya mizacı ne olursa olsun, iyileşmeyi sağlayabilecektir.

26. Kadınlar hamilelik ve doğum sırasında bundan fayda görürler.

27. Bu öğreti, nihayetinde hekimi, herhangi bir insanın sağlık derecesini değerlendirebilecek ve onu maruz kalabileceği hastalıklardan koruyabilecek bir konuma getirecektir. Bu sayede şifa sanatı en yüksek mükemmellik seviyesine ulaşacaktır.

"Doktrininin doğruluğuna derinden inanmış olan Mesmer'in, başka alanlarda saygı duyduğu insanların yanlış anlamaları ve küçümsemeleri karşısında derinden üzülmesi doğaldı. Geride bıraktığı çeşitli yazılarında bu acı kederini dile getirmiştir."

'Beni hayvan manyetizminin keşfine götüren bu sistem,' diye yazıyor, 'tek bir günün ürünü değildi. Ömrümün saatleri biriktikçe, yavaş yavaş, ruhumda bu sisteme götüren gözlemler toplandı. İlk ortaya attığım fikirlerin karşılanma biçimi, sanki böyle bir soğukluğu hiç tahmin etmemişim gibi beni şaşkınlığa uğrattı. Bilginler (ve özellikle doktorlar) sistemime güldüler, ancak bu tamamen yersizdi, çünkü deneylerle desteklenmese de, ilkeler diye yücelttikleri sistemlerinin büyük bir kısmı kadar mantıklı görünmüş olmalıydı.'

'Bu olumsuz tepki beni fikirlerimi tekrar gözden geçirmeye sevk etti. Ancak bu durumdan dolayı kaybetmek yerine, fikirlerim daha yüksek bir tezahür derecesi kazandı ve doğrusu her şey beni bilimde, zaten kabul görmüş ilkelerin yanı sıra, ihmal edilmiş veya göz ardı edilmiş başka ilkelerin de olması gerektiğine ikna etti.' .....

Çalışmamız yalnızca felsefeyi aydınlatma girişimi olduğundan...

Gerçeklerden yola çıkarak, Mesmer'in tarihini daha fazla incelemeyeceğiz. Takipçileri, ki bunların az bir kısmı gerçekten de böylesine büyük bir özgün şahsiyetin layık halefleriydi, onun deneyimlerine birçok değerli katkı sağladılar, ancak yirmi yedi özdeyişinde verilenlerden daha kapsamlı bir fikir geliştirmeyi başaramadılar. Mesmer'in açtığı zengin hazinenin insanlık pratiğinde ulusal para birimine bu kadar yavaş ve isteksizce aktarılmasının nedenini göstermek için, iyi ve sevimli Anton Mesmer'i hayatı boyunca takip eden ve ölümünden sonra da takipçilerini etkileyen acımasız zulümleri, zalim nankörlüğü ve yanlış bilgilendirmeyi hatırlamamız yeterlidir.

Dönemin dar görüşlü muhafazakarlığı ve Tıp Fakültesi'nin acınası kıskançlığı, Mesmer'in ölümünden sonraki birkaç yıl içinde Avrupa'da manyetik deneyleri açıkça yürütmeyi zor, hatta tehlikeli hale getirmişti. Yine de bu tür deneyler eksik değildi ve sonuçlarını göstermek için, ünlü Fransız manyetizma bilimcileri M.M. Deleuze ve Billot arasındaki 1829-1840 yılları arasındaki yazışmalardan birkaç alıntı sunuyoruz. 1836'da iki cilt halinde yayınlanan bu mektuplardan, M. Billot'un manyetizasyon deneylerine 1789 gibi erken bir tarihte başladığı ve kırk yılı aşkın bu süre zarfında, yayınlandıkları dönemde okuyucuların genelinin inancını aşan, durugörü, vecd, ruhsal medyumluk ve uyurgezerlik olaylarına tanık olma fırsatı bulduğu anlaşılıyor. Birçok kez, kendinden geçmiş deneklerin huzurunda, bir zamanlar ölümlü biçimde yeryüzünde yaşamış oldukları anlaşılan ruhlar, toplanmış topluluğun gözleri önünde bedenleriyle belirir ve istek üzerine, deneylerin yapıldığı yerden uzakta bulunan çiçekler, meyveler ve nesneler getirirlerdi.

M. Deleuze, deneyiminin, deneklerinin uzuv kesimlerine ve ciddi cerrahi müdahalelere maruz kaldığı uyurgezerlik evreleriyle sınırlı olduğunu açıkça kabul eder.

En ufak bir acı hissetmeden ameliyatlar yapabilir, gizli şeyleri ortaya çıkarabilir, kayıp eşyaları bulabilir, suçları tespit edebilir, geleceği tahmin edebilir, yabancı dillerde konuşabilir ve uzak yerleri büyük bir belagat ve güçle anlatabilirler.

Temmuz 1831 tarihli bir mektupta, M. Billot, Deleuze'e şöyle diyor:

“Tekrar ediyorum, insanın yapabileceği her şeyi gördüm ve biliyorum. Manyetiklenmiş deneklerde stigmaların ortaya çıktığını gördüm; kötü ruhların saplantılarını tek bir sözle dağıttım. Ruhların size bahsettiğim maddi nesneleri getirdiğini ve istendiğinde onları o kadar hafiflettiğini gördüm ki, havada süzülüyorlardı; ve yine küçük bir şekerleme kutusunu o

kadar ağırlaştırdım ki, güç kaldırılana kadar onu bir santim bile hareket ettiremedim.”

Değerli eseri "Göksel Telgraf"a daha önce de değinilen Alfonse Camagnet, manyetizması sayesinde durugörü yeteneğine sahip olan çok sayıda bilinçli denekle yaptığı bir dizi deneyi yayınladı.

Başlangıçta, zihin berraklığı yalnızca dünyevi şeyleri keşfetmeye ve dünyevi sahneleri ve kişileri izlemeye yetiyordu. Ancak manyetik uyku duyularını daha derinden ele geçirdikçe, önlerinde yeni bir dünyanın açıldığı anlaşıldı.

Mıknatıslayıcılarından hiçbir zihinsel yönlendirme almadan, hepsi de dünyanın ölü saydığı kişilerin ruhlarını tarif etmeye devam etti. Onlarla konuştular, bazen onların yerine geçtiler, yeryüzündeki yaşamları hakkında doğru bilgiler verdiler ve görünüşlerini o kadar doğru bir şekilde tarif ettiler ki, Cahahnet'in Lucides'inin şöhretine kapılan çok sayıda meraklı yaslı, ölülerini yeniden bulmak için oraya geldi. Sanki cennetin diyarlarına aniden bir kapı açılmıştı ve zavallı, acı çeken, yas tutan insanlık, o altın kapılardan bakmak ve orada sevdikleri, kaybettikleri her şeyi keşfetmek için birbirlerinin üzerine yığılmış, bir aynada varoluşun keyifli panoramalarını seyrediyormuş gibiydi.

Kendi yorgun ayakları, bedenlerinin insanlığın son uykusuna yatması gerektiğinde dinlenme yeri bulacaktı.

Billot, Deleuze ve Ca-hagnet'in "Uyurgezerliklerini" dinleme ayrıcalığına sahip olanlara, oybirliğiyle aktarılan bir başka ve daha da çarpıcı özellik sunuldu. Katolik inancına sıkı sıkıya bağlı olarak hayata veda edenlerin, çoğu zaman bu muhafazakâr Kilisenin rahipleri ve ileri gelenlerinin ruhları, inanca sıkı sıkıya bağlı ve önyargılı inananlara da hitap ederek, her zaman

"cennette hiçbir inanç sistemi yok", mezhepsel ibadet yok, dogmatik inançların kalıntıları yok diye iddia ettiler.

Onlar, Tanrı'nın büyük bir Ruhsal Güneş olduğunu, yeryüzündeki yaşamın bir deneme süreci olduğunu; kürelerin farklı derecelerde telafi edici mutluluk veya cezalandırıcı acı halleri olduğunu; her birinin yeryüzünde yapılan iyi veya kötü amellere uygun olduğunu öğrettiler. Her ruhun, kendini geliştirme çabalarına orantılı olarak, yükselen değişimleri tanımladılar.

Hepsi de insanın kendi yargıcı olduğunu, yerine başka bir şeyin konulamayacağı bir ceza veya ödüle maruz kaldığını ısrarla savundu. İsa Mesih'ten hiçbir şey öğretmediler, vekaleten kefaret fikrini kesinlikle reddettiler ve insanı kendi kurtarıcısı veya yok edicisi olarak gösterdiler.

Onlar, sanat, bilim ve devam eden faaliyetlerden bahsettiler; sanki öteki dünya, şimdiki hayatın çok daha gelişmiş bir ölçekte uzantısıymış gibi. Cennetin, göklerin ve meleklerin birlikteliğinin ihtişamına yükselmiş kutsanmış ruhların sergilediği ışıltılı güzelliğin, yüce mutluluğun ve coşkulu yüceliğin tasvirleri, kalbi eritiyor ve ruhu, hayatın yorucu yüklerinden kurtulup onlarla birlikte huzur bulma özlemiyle dolduruyor.

"Ah, keşke orada olabilsem!" diye haykırmalı, bu büyüleyici ahiret tasvirlerini dinleyen her yorgun ruh; üstelik bu tasvirler o kadar makul ve uyumlu ki...

Bu, hâlâ içimizde taşıdığımız insan doğasının özlemlerini karşılıyor; bu doğa, Cennetin hayal edilemez ihtişamına özlem duyarken, teolojinin anlaşılmaz mistisizminden dehşete kapılarak geri çekiliyor. Bu, yüzyılın ilk yarısında, uyurgezer elleriyle, hepsi de açıkça inşaatçı olan, dirilmiş ruhlar ve öğretici meleklerden oluşan orduları, insanlığın yeni Kilisesinin inşasında yerlerini almak üzere modern ruhani bilimin büyük atölyelerine akın ettiren

Fransız kahinlerin ortaya koyduğu özgün ve şaşırtıcı vahiylerden bazılarıydı. Bu zorunlu olarak kısa özeti, Manyetizmin yeni sabahının felsefi habercisi Baron Dupotet'ten birkaç söz alıntılamadan bitiremeyiz. Bu cesur ve yetenekli Bilim insanı şöyle diyor:

•'Manyetik seansları sabır ve sadakatle yürütürken, kendi zihnimde beliren şu sonuca varmadan olmaz: Manyetizmada, bilgelerin ruhani teolojisini yeniden keşfediyorum. Bilge kişi, ruhani görünümler doktrinini geçmişin büyük hatalarından biri olarak reddetse bile, manyetik seansın sonuçları bunların hepsini yeniden doğrular. Dahası, hastaların iyileşmesinin, azizlerin vecdinin, tüm mucizevi işlerinin bizim de olduğunu kanıtlar. Eski büyünün bilgisi kayboldu mu? Onu yeniden inşa etmek için tüm gerçeklere sahibiz.''

Bilge manyetizmacı daha sonra kendi denekleri ve Puysegur, Seguin, Bertrand ve daha birçoklarının denekleri aracılığıyla ortaya çıkan, geçmiş çağların sihirli öykülerinin hayret verici yönlerine tamamen denk olan çok sayıda fenomeni sıralar.

Ve bu keşifler her geçen gün sayıca artarak ve Üstatlar sanatlarında giderek daha da ustalaştıkça hayret verici bir hal alarak, 1840 yılından önce, yani Amerika'da modern Spiritüalizmin ortaya çıkışından yaklaşık on yıl önce, doruk noktasına ulaştı; birçok kişi bu hareketten bu nesildeki ruhani vahyin başlangıcını çıkarır.

Olağanüstü bir mucize olarak, ikinci sınıf tanımında haklıdır; fakat Mas-'un görkemli üçlüsü gibi...

Antik gizemlerin mekânlarını modern bilimin tapınaklarına dönüştüren Paracelsus, Swedenborg ve Mesmer, ulaşılmaz bir onur ve rakipsiz bir ayrıcalığa sahiptir. Onların kararlı araştırma ruhuna, kapsamlı araştırmalarını yürüttükleri sabır, sadakat ve zekaya ve yaşadıkları çağın

önyargılarına meydan okuma cesaretine, gelecek nesiller manyetizma ve psikolojinin antik büyünün kayıp sanatını yeniden keşfetmesini ve ortaçağ mistiklerinin vizyoner taşını ve iksirini modern manevi bilimin saf altınlarına dönüştürmesini borçludur.

BÖLÜM XXIII.

Spiritüalist Edebiyat—Harmolojik Felsefe ve Kurucusu—Modern Spiritizm, fenomenlerin evrenselliği—Amerikan Spiritizminin Özellikleri—Hayatını yenileme, saflarını arındırma ve yeni bir Peygamberler Okulu yetiştirme önerileri—Park ve Işık Çemberleri—Son Sözler.

İncelememizde, yolculuğumuzun son aşamasına geldiğimizde, aslında çağların son büyük ruhani akımıyla, genellikle "Modern Spiritüalizm" olarak adlandırılan akımla yüz yüze duruyoruz.

Kayıtlarımızın bu bölümüne değinirken, görev esasen, halihazırda mevcut olan konunun birçok açık ve değerli açıklamasını kataloglamakla sınırlıdır; bu nedenle, bu geniş özel literatür koleksiyonuna ekleme yapma girişimi bile gereksiz bir çaba olacaktır. İngiltere'de, Thomas Shorter'ın "İki Dünya"sı, Bayan De Morgan'ın "Maddeden Ruha"sı, William Howitt'in hayranlık uyandıran spiritüalist eserleri ve Bayan Crowe'un "Doğanın Gece Yüzü", kamuoyunun henüz özümseyebildiğinden daha fazla düşünme fırsatı sunarken, sayısız risale, kitapçık, dergi ve gazete, hiçbir susamış ruhun eli boş dönmeyeceği sürekli bir bilgi akışı sağlamaktadır. Fransa da Spiritüalizm literatürü açısından aynı derecede zengindir, ancak sonraki dönem yazarlarının genel tonu, "Reenkarnasyonistler" olarak bilinen inananlar topluluğunun kendine özgü görüşlerini desteklemeye yönelmiştir. Spiritüalist doktrinleri desteklemek için Alman edebiyatından alıntı yapmak

veya ölümsüz yazarlarının saf ve özgür ruhlu isimlerine işaret etmek hem yararsız hem de küstahça olurdu.

İnsan doğasının ruhsal yönüne dair anlatımlar, matbaanın icadından bugüne kadar hiç eksik olmadı. Hollanda, mükemmel süreli yayınlarıyla ve Rusya, ruhani medyaya verdiği cömert destekle, gizli bilginin genel deposuna kendi paylarını veriyorlar. Bu arada, İspanya'da eski Engizisyon'un kasvetli gölgeleri arasında yazan cesur ve yılmaz bu gerçeklerin savunucuları, Güney Amerika'da rahiplik yasağı altında kıvranan adanmış Spiritist grupları, Sandviç Adaları, Yeni Zelanda, Doğu ve Batı Hint Adaları, Avustralya, Kaliforniya ve aslında uygarlığın bir dayanağı olan her yerden dağılan güçler, dünya çapında bir Ruhani Almanağın sütunlarını doldurmaya ve ruhani varlıkların bu dünyevi dünyamıza durmaksızın girişlerini kaydetmeye katkıda bulunuyorlar.

Bu büyük modern hareketin başlangıç dönemini, halk arasında "Rochester vuruşları" olarak adlandırılan tarihe veya bu tarihe yakın bir zamana sabitleyen birçok koşul bir araya gelmektedir. Spiritizmin var olmadığı bir dönemi belirtmek, faaliyete başladığı dönemi belirtmekten çok daha zor olsa da, ruhların gönderdiği telgraf sinyallerini ölümlülerle doğrudan ve sürekli iletişim yöntemine indirgeme yönündeki ilk sistematik çabanın, Amerika Birleşik Devletleri'nin New York eyaletindeki Rochester şehrinde, 1847 ve 1848 yıllarında başladığını varsaymak oldukça yerindedir.

Ruhsal gücün ilk halka açık gösterisi de bu yerde ve zamanda, ruhların yönlendirmesiyle gerçekleşti ve halk tarafından seçilen komitelerin, bu halka açık toplantıların toplanma amacını oluşturan karışıklıkların ruhsal bir nedene dayandığını öne süren raporlarıyla sonuçlandı. Amerika'da da, tarihte ilk kez, ülkenin en saygın binlerce kişisi tarafından imzalanmış bir dilekçe hükümete sunuldu.

Vatandaşlar, tamamen spiritüalist bir hareketi araştırmak üzere bilimsel bir komisyon kurulması için dua ediyorlar.

İşte bu nedenlerden dolayı, Amerikan tezahürlerinin kapsadığı uçsuz bucaksız topraklar, bunların gücü, çeşitliliği, kuvveti ve olağanüstü harikası, inananlarının muazzam kitleleri ve edebiyatının bolluğuyla birlikte, insanlık tek yürek olarak Amerikan Spiritizmine tüm güç, sayı ve etki bakımından üstünlük sağlamış gibi görünüyor.

Bu hareketin son özetine geçmeden önce, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki modern Spiritüalizme neden odaklanmamız gerektiğine dair bir başka nedeni daha belirtmekte fayda var: İnsanlığın bu büyük manevi coşkunun öncülerine ve kurucularına sunabileceği en derin saygı ve minnettarlık duyguları.

Amerikan topraklarında doğdu ve Amerikan gökyüzü altında ilk kez, tarihin sayfalarında tanıklık etmiş hiçbir peygamber, din öğretmeni, reformcu, yazar veya olağanüstü mucize yaratıcısından geri kalmayan bir Kahinin kehanetleri ortaya döküldü. Bu Kahin, Andrew Jackson Davis'tir. Yazar, birkaç yıl önce Amerika'da kısa bir süre kaldığı sırada, şirin bir kır evinde bir arkadaşını ziyaret ederken, yüzlerce ciltten oluşan asil bir kütüphaneden kurtulma fırsatı buldu. Bu büyüleyici çalışma odasının bir bölümünde, batan güneşin ışınlarının vitray pencerelerin yumuşamış parlaklığından en güzel şekilde süzüldüğü yerde, zengin bir yaldızlı masa duruyordu; etrafındaki lüks eşyaların aksine, üzerinde büyük bir yığın sade ciltli kitap vardı; bunların çoğu büyük ve belli ki sahipleri tarafından oldukça seviliyordu, çünkü odadaki diğer gösterişli ciltli kitaplardan daha belirgin yıpranma izleri taşıyorlardı. Bu kitapların en ağır olanını biraz merakla açtığında, gözüm...

Sayfa 142 civarında şu pasajlara rastladım:

“Başlangıçta olduğu gibi, tüm bu dünyaların ve dünya sistemlerinin ortaya çıktığı büyük güneş ve merkez olan engin ve sınırsız Evren, milyarlarca ve milyonlarca milyarlarca güneşi ve henüz üretilmiş olanlardan daha fazlasını varoluşa sürüklemek için tükenmez bir kaotik madde ve canlı içsel enerji kaynağıdır! Çünkü sonsuz bir harekete sahiptir ve her şeyin daha sonra aldığı biçimleri içerir; ve geometrik ve mekanik yapısında sergilenen yasaları, kombinasyonları, yasaları, kuvvetleri, biçimleri ve hareketleri içerir; bunlar, tüm varoluşun büyük çekirdeğinden sadece bir genişleme olan ve girdapta var olan her kaotik ve gelişmemiş madde parçacığını durmaksızın etkileyen ve tepki veren, değiştiren, uyumlu hale getiren, düzenleyen ve ruhanileştiren sonsuz sayıda sistem ve sistem sistemi üretmiştir ve üretmeye devam edecektir!”...

Bu garip ve gergin sözlerin tuhaflığı ve bunların, kendisinin de Evren ve yasaları üzerine yaptığı çalışmalardan edindiği görüşlerle olan benzerliği karşısında şaşıran yazar, bu cildin diğer sayfalarını çevirmeye başladı ve her satırda Tanrı, insan, yaratılış, Güneş ve Astral sistemler, kuvvetin gizemi, yaşam, varlık, yaratılış düzeni hakkında şaşırtıcı ve son derece gizemli açıklamalar buldu; aslında, her satırda, yücelikleri nedeniyle dünyevi kavrayışın neredeyse ötesinde, etkileyici, yakıcı sözler ve düşünceler vardı. Saatler saniyeler gibi geçti. Bu harika cilt şöyle bir gözden geçirildi, sonra diğerleri açıldı.

Aynı yazarın zihni, yakut ve safirlerle ciltlenmesi gereken o sade, ucuz kitapların hepsinde parıldıyordu ve okuyucu sonunda, bilginin genişliği, varoluşa dair yoğun kavrayış ve ölümlüden daha üstün bir zihnin yaratılışı nasıl süpürdüğü ve engin araştırmasını en kutsal ve en yüce dile nasıl döktüğü karşısında neredeyse felç olmuş bir hale geliyordu.

Saatler geçti. Öğrenciyi o seçkin inziva yerine davet eden erken sabah, şimdi akşamın gri sislerine dönüşmüştü; yine de zorlanan bakışlar,

yıpranmış kitaplardan oluşan o muhteşem yığının arasında dolaştı, ta ki şu pasajı bulana kadar:

“Büyük, özgün, ebedi, her şeyi bilen, her şeye gücü yeten ve her yerde bulunan üretken güç, tüm varoluşun Ruhu, çevresi sınırsız evren olan ve etrafında güneş, yıldız ve göksel sistemlerin sessiz, görkemli bir yücelik ve uyum içinde döndüğü merkezi bir kürede taht kurmuştur! İnsanlığın Tanrı dediği bu güç, nitelikleri sevgi ve bilgelik olan, erkek ve kadın, olumlu ve olumsuz, sürdürücü ve yaratıcı ilkelerine karşılık gelen güçtür.”.....

Bu sırada malikanenin sahibi, kütüphane kapısını açarak, on iki saatten fazla bir süredir yokluğunu hissettiği konuğunu hâlâ evde görünce şaşkınlıkla haykırdı.

Ardından şu sözler söylendi: "Bu harika kitapların yazarı kim?"

“Ah, onlar,” diye yanıtladı ev sahibi, görünürde kayıtsız bir şekilde, “o kitapların hepsi Poughkeepsie’li fakir bir ayakkabıcının oğlu tarafından yazılmış. Şu kitap”—okuyucunun dikkatini ilk çeken ve şaşkınlığını uyandıran en büyük kitabı işaret ederek—|çocuk on altı yaşlarındayken yazılmış, daha doğrusu söylenmiş; yazamayacak kadar cahildi, kelimeleri bile heceleyemezdi.”

"Tanrı aşkına, bu adam hangi okulda okudu?"

“Tam bir sefalet.”

“Bütün bu harika şeyleri ona kim öğretti?”

“Tanrı ve melekler. Hiçbir insan öğretmeni olmadı. Ben bunun yaşayan bir şahidiyim.”

"Ama bunca tuhaflık ve harikalığın adına, bu ciltler nasıl yazıldı?"

“Ah, başlangıçta bunları bir kâtip tarafından konuşurken yazıya döküldüler; çünkü size söylüyorum, güneşlerden, yıldızlardan, sistemlerden, astronomiden, jeolojiden, fizyolojiden ve bilinen her bilimden bahseden kişi, söylediklerini yazıya dökebilecek kadar eğitimli değildi ve sonra, nerede olduğunu sadece Tanrı bilir, ama yeryüzündeki hiçbir üniversite veya eğitim kurumunda değil, okullardan mezun olduktan sonra, geri kalanını, her satırını kendisi yazdı.”

“Ama eğer Tanrı ve melekler ona öğrettiyse, nasıl öğrendiğine dair hiçbir kayıt yok mu?”

"Evet, yaşayan birçok erkek ve kadının da şahitlik edeceği bir şey bu. O, en mütevazı ve yoksul koşullarda yaşayan küçük bir ayakkabıcı çırağıyken mıknatıslanmış ve daha sonra bağımsız bir medyum olmuştur."

“Evet, gerçekten de! Manyetizma ve ardından Psikoloji, Tanrı'nın psikolojisi, ruha döküldüğünde, ruh durugörü sahibi olur ve ilahi bilginin alanlarına yükselir! İşte bu kadim bir sihir! Tüm spiritüalist güçlerin ve olasılıkların sırrı; yine de, herhangi bir kadim büyücü, ne kadar hırslı, geniş veya aydınlanmış olursa olsun, böyle bir derinlik, yükseklik ve genişlikte kavrayışa ne zaman ulaşmıştır? Bana cevap ver dostum. Bu kütüphanenin yazarı gibi bir örnek daha önce hiç var oldu mu?”

“Belki Swedenborg. Onu unuttunuz.”

“Ancak bu açıklamalar, Swedenborg'unkilerden daha insani, daha anlaşılabilir ve insanın doğasına daha yakın. Bunlar, Swedenborg'un ruhunun dünyevi kariyerindeki eksiklikleri düzeltmek için yaptığı nefes alışverişleri olabilir.”

“Belki de öyledirler. Bu adam ruhlara inanıyor.”

“Çağın bu harikası var olup da dünya bundan haberdar olmayabilir mi?”

"Evet; insanlar onu çok iyi tanıyor ama artık umursamıyorlar. Sanırım Jersey'de bir yerlerde gözlerden uzak bir hayat yaşıyor."

“Ama Spiritüalistler—İnançların yanlış varsayımlarını ve kilise dogmalarının bilim dışı saçmalıklarını reddeden o muazzam düşünürler topluluğu—ruh hakkında harika bir şekilde eğitilmiş olan o insanlar, onu peygamberleri, önderleri, gökten ilham almış öğretmenleri olarak kabul etmiyorlar mı?”

"Dur, dur dostum! Ne dediğini bilmiyorsun. Spiritüalistler tamamen bireydir. [1] Onlar kendi başlarına varlıklardır ."

Tanrılar, kendi peygamberleri, liderleri ve öğretmenleri; ne yani! Amerikan spiritüalistlerinin büyük çoğunluğuna herhangi bir insan lider, öğretmen veya peygamber mi sunacaksınız! Tehlikeli bir zeminde yürüdüğünüzü göreceksiniz ve kısa süre sonra şu ifadelerle geri çevrileceksiniz: 'Biz burada Papa, Kardinal, Piskopos veya Rahip Lider istemiyoruz.'"

" Ama liderlere ve öğretmenlere ihtiyaçları var. Halkın bir araya gelip görüşlerinin tartışıldığı büyük kitle toplantılarını desteklemiyorlar mı?"

“Evet, fakat her biri kendi görüşünü sunar ve yalnızca kendi görüşünü. Bazen bu görüşler gökler ve yer kadar birbirinden farklıdır; bazen de özünde ışık ve karanlığa benzerler, yine de onların gururu 'özgür bir platform'a sahip olmaktır [ve] bu ad altında, karanlığın melekleri de ışığın melekleri kadar özgürce konuşabilirler.”

" Ama bu kaos, düzensizlik; ne Spiritüalizm, ne de bu Uyumlu Felsefenin tatlılığı, zarafeti ve vakarından eser yok!"

"Davis'in, materyalizmi boş inkarlarından uyandıran ve olağanüstü ve emsalsiz sunum yöntemleriyle dikkat çeken açıklamaları, etrafına büyük bir

hayran ve seçkin düşünürler topluluğu toplamıştı; bu kişiler kendilerini onun adıyla ' Uyumlu Filozoflar' olarak adlandırmaktan utanmıyorlardı, ancak bu büyük hareketin devrimci ruhu olan Spiritüalizm'de binlerce kişi, inançlardan, dogmalardan ve kilise despotizminden kaçmaktan mutluluk duyarak saflarına katıldı. Bu tahttan indirilen tiranlığın hatırası, yeni bir dini sistem kurma girişimlerine izin vermeyecek kadar güçlü bir şekilde üzerlerinde duruyor. Sarkaçın salınımı ruhu despotizmden özgürlüğe taşıdı ve düşüncenin devrimci unsurları dengeye ulaşana kadar, sevimli ve masum olanlar bile buna bağlı kalacak."

[4] uyumlu filozofun 'liderliğinin hoş görülemeyeceği' varsayımı .

“Ama bu arada bu muazzam vahiyler boşuna mı verildi? İnsan önyargısından veya ölümlü müdahaleden tamamen arınmış, açıkça ilahi bir ilhamla alınan böylesine soylu bir felsefe, günümüzün her medeni ulusuna kendini kabul ettirmeli değil mi?”

"Dostum, bu neslin hangi unsurlardan oluştuğunu unutuyorsun. Manevi varoluşla ilgili veya bilimin bilinen rutinlerinin dışında kalan her fikri küçümseyen bilim insanlarını bir kenara bırakırsak, Katolik ve Protestan Avrupa'da Poughkeepsie Kahini'nin vahiylerine kimin sempati duymasını bekliyorsun? Bu sade, siyah ciltlerin ulaştığı her ülkede, onları bizim gibi gören birkaç kişi var. Hatta birçoğu, bunların geçmiş ve gelecek çağların Kerubileri ve Serafimleri arasından konuşan, yeryüzünün Koruyucu Meleğinin sesi olduğuna inanıyor, ancak onlar da bizim gibi, çağın bu yüce gerçeklere daha açık hale gelmesini beklemek zorundalar. Günümüzde, Avrupalı dindarların büyük çoğunluğu AJ Davis'in adını duyduklarında kutsal bir dehşetle ellerini kaldırıyor ve 'Ben Panteistim! Pagan Filozof!' diye bağırıyorlar. Bu adam Üçlemeyi inkar ediyor, büyük beyaz tahtıyla korkunç Yehova'ya inanmıyor. Bu, Kurtarıcımızı bizden almak, bizi inkar etmek isteyen katı yürekli ahlakçı." "Vekaleten kefaretin tesellisini bize sunuyor ve hepimizi günahlarımız için kişisel tövbe etmeye, hatta onları

tamamen terk etmeye zorluyor! Tanrı'yı Ruhani Güneş, İsa'yı sevimli bir genç adam, yaratılışı evrim olarak adlandıran ve Yaratılış Kitabı'na ve otuz dokuz maddeye meydan okuyan işte budur!"

İlerleyen yıllarda, yazarın zaman ve fırsat bulduğunda, kapsamlı yazılarında sergilenen engin manevi düşünce ve derin felsefe hazinesini inceleme fırsatı bulduğunda...

Bu büyük modern Peygamberin uyandırdığı hayranlık, eğer bir daha Amerika'yı ziyaret ederse, tıpkı klasik Yunanistan'ın müritlerinin bilgelik öğrenmek için üstat ruhlarının ayakları dibinde oturdukları gibi, çağın bu harikasını arayacağına onu kararlı kıldı.

Bu çok değer verdiği amacı gerçekleştirme zamanı gelmişti ve yazar, uzak bir ülkeden gelen Harinyon Felsefesinin ateşli bir takipçisiyle birlikte arayışına başladı.

Spiritüalistlerin çok azı Poughkeepsie Kahini'nin nerede olduğunu bile biliyordu. Elbette, büyük bir kilisenin, tapınağın, sinagogun, en azından bir mekanik enstitüsünün veya popüler bir konferans salonunun başında olması gerektiğini düşünüyorduk; manevi olarak susamış ruhların, doğanın ilahi vahiylerini en saf ve en sadık yorumcularından biri tarafından öğretildiği bir yerde! Ama hayır! Eski çağların büyüsünü manevi bilimin altınlarına dönüştüren büyük simyacı, kahin, filozof ve bu ya da herhangi bir çağın en büyük fenomeni, takipçileri, müritleri, hayranları olmadan ve görünüşe göre çok az müşterisi olan, raflarında ilginç küçük kıvrımlarla dizilmiş ve aydınlatılmış sloganlar ve sonbahar yapraklarıyla zevkle süslenmiş düzenli, iyi düzenlenmiş kitap koleksiyonunun ortasında, geçimini kitap satarak sağlayan büyük kahin, ücra bir sokaktaki küçük bir dükkânda aranmalıydı.

Mütevazı satıcının sakin tavrı ve nazik ses tonu, iki yabancının onun için hissettikleri keder, öfke ve aşağılanma duygularının hiçbirini ele

vermiyordu; sessizce, yürekleri konuşamayacak kadar durgun bir halde, alışverişlerini yaptılar ve geri çekildiler.

"O adam, tercümanlık yaptığı zamankinden çok daha asil bir şekilde, kendini küçük bir mesleğin aşağılık gerekliliklerine sessiz, neşeli bir vakarla kabul ediyor."

"Meleklerin dikte ettiği, doğanın ilahi vahiyleri." diye konuştu derinden etkilenen ziyaretçilerden biri.

"Çağı ona layık değil; zamanının çok ilerisinde yaşıyor," diye karşılık verdi diğeri.

“Evet! Ama eserleri ondan sonra da yaşayacak. Ortaya koyduğu gerçekler ebedidir ve vahiy eden kişi de ölümsüzleşecektir,” diye yanıtlandı. Öyle olsun. Gerçeğin mihenk taşı olan zaman, ona—herkese—hakkını verecektir; ve böylece, Andrew Jackson Davis, güle güle! Ancak, “Sihirli Asa”—Penetralia, Stellar Key, Arabula, Harmonia ve Divine Revelations—baskıda olduğu sürece, hatta hafızalarda bile, hiçbir zaman Amerikalı, İngiliz, Fransız, Alman veya başka herhangi bir ülkenin “eleştirmeni”nin şu sözü söylemeye kalkışmasına izin vermeyin: Spiritizmin felsefesi yoktur. Yukarıda sayılan ciltlerde, Tanrı “Işık olsun ve Işık oldu!” dediğinden beri dile getirilen en iyi, en geniş, en kutsal ve yine de en pratik felsefeye sahiptir.

Bay Davis'in kendisini dünya önünde bir Spiritist olarak görüp görmediği konusunda bilgilendirilmedik. Bu tarikatın kardeşlerinden çok azı onu tanıyor veya onun hakkında fazla bir şey düşünüyor gibi görünüyor; ancak felsefesinin ortaya çıkış biçimi, bir yabancının onun hakkında şu iddiasını haklı çıkarıyor: Spiritizm adı verilen bu büyük modern hareketi aydınlatan Ruh'un tüm çocukları arasında, en iyi, en doğru ve en onurlu olanlardan biri, derin bir gizlilik içinde, "Peygamber kendi ülkesinde

saygınlıktan yoksun değildir" atasözünü son derece iyi bir şekilde örneklendiren Im'dir.

Dünyaüstü Spiritüalizm hakkındaki taslağımız, onun en soylu örneğini oluşturan kişiye, yazarın yeryüzünde tek bir kelime bile konuşmadığı ve muhtemelen asla konuşmayacağı, ancak insan hafızasından ve takdirinden soğuk bir şekilde silinen bu ismin, doğmamış nesillerin kalplerinde yer edeceğine inanmaktan mutluluk duyan kişiye yapılan bu mütevazı övgü olmadan tamamlanmış olmazdı.

ve ölümsüzlüğün parlak makamında, ilahi ve doğal bir uyumlu düzenin kurucusu olarak kutsal sayılacaktır.

Amerikan ve Avrupa Spiritüalizmi üzerine yorum yaparken, zaten var olan muazzam tarihsel bilgi birikimine yeni öğeler ekleme hakkımız olmadığını, okuyucularımızı hareketin başlangıcından bugüne kadar haftalık ve aylık dergilerde her zaman kayıt altına alınmış olan olguların açıklamalarıyla yormak istemediğimizi belirtmek isteriz. Bu ciltte yer alan özel sınırlamalar altında yayınlanan bir eserin yalnızca günün geçici bir parçası olacağını düşünerek, kapanış sözlerimizi, Spiritüalist hareketin her noktasından zaten haberdar olanlara yönelteceğiz. Eğer öyle değillerse, Robert Dale Owen, Judge Edmonds, Eppes Sargent, Eugene Crowell'in eserleri, ama her şeyden önce Emma Hardinge'nin eşsiz "Modern Spiritüalizmin Yirmi Yıllık Tarihi", her öğrenciyi Amerikan topraklarında ölümlülerle iletişim kuran ruhlar tarafından gerçekleştirilen her şeyin tüm ayrıntılarıyla yüz yüze getirecektir. Burada da, Avrupa'da olduğu gibi, hareketin çeşitli aşamalarını temsil eden çok sayıda broşür sürekli olarak yayınlanmaktadır; ayrıca harekete ait olmayan, ancak gerçekliğine inanan kişilerin popülerliğinden yararlanarak kamuoyuna spiritüalist olarak sunduğu birçok broşür de bulunmaktadır.

Şiir, roman, inceleme kitapları, kimisi nadir değere sahip, kimisi de vasatın altında, Spiritüalist kaynaklardan çağımızı adeta sel gibi kapladı. Bu hareketin çıkarları doğrultusunda çok sayıda gazete ve dergi yayınlandı, zamanlarını doldurdular, faydalı dönemlerini tamamladılar ve yok oldular; diğerleri ise hala dünyanın dikkatini çekiyor ve geniş bir okuyucu kitlesine sahip. En eski ve en uzun süre devam edenlerden biri olan "Banner of Light", Amerikan hareketinin ilk günlerinde başladı ve şimdi de varlığını sürdürüyor.

Önde gelen orgunun seçkin yerini koruyan bu eser, Spiritizmin tarihini oluşturan tüm şaşırtıcı olayların, geçici gelişmelerin ve ünlü şahsiyetlerin eksiksiz bir repertuarını sunmaktadır.

Bu şekilde belirtilen daha ayrıntılı bilgi kaynakları göz önüne alındığında, modern hareketin başlıca özelliklerinden bazılarını fark etmemiz kalıyor.

Amerika'da bunlar, insanların ulusal özgünlükleriyle çarpıcı bir şekilde renklendirilmiştir, ancak ruhani güçle sinyal verme yöntemleri dünyanın her yerinde aynıdır. Bunlar öncelikle, vurma yoluyla ses üretmek; masa devirme, ağır cisimleri kaldırma, meyve, çiçek, mücevher vb. küçük eşyaları havada taşıma ve bunları çıkış noktalarından uzakta üretme gibi yöntemlerden oluşur. Ruhların ölümlüler tarafından sağlanan enstrümanlarla müzik çalması ve daha da nadir olarak, görünür bir üretim aracı olmaksızın ruhlar tarafından söylenen veya çalınan müzik. Ruhların sesleri ayrıca durugörü yoluyla ve dışarıdan duyulur, bazen sadece kelimeler söylerler, bazen de uzun konuşmalar yaparlar. Ruhlar ellerini, ayaklarını, yüzlerini ve bazen de tüm formlarını çevrelerindeki medyumların ve insanların yaydığı enerjilerden "maddileştirerek" gösterirler. Bu bedensel maskaralıkta ruhlar dans eder, şarkı söyler, çevrelerindeki kişilerle eğlenir ve bir tiyatronun taklit sahnesindeki oyuncular gibi performans sergilerler. Diğer gösteriler arasında ateşe karşı koyma, vücudun uzaması, havaya

yükselmesi ve dairede süzülmesi yer alır. Ruhlar ayrıca güç gösterileri de sergiler; iplerle bağlıyken bedenlerini bağlayıp çözerler ve hokkabazların kullandığı türden el çabukluğu numaraları yaparlar. Ruh gücünün daha yüksek aşamaları da sergilenir; örneğin trans halinde konuşma ve yazma; kahinlik, yani ruhları görme ve tanımlama gücü veya kişisel...

Ruhların kendilerini tanınabilir kılacak şekilde özgünlüklerini ortaya koymaları; ayrıca zihnin ruhlardan aldığı izlenimler, ölümlülerin ruh dostlarının var olduğundan emin olabilmeleri için isimler ve diğer kimlik işaretleri vermesini sağlar. Ruhların birçok fotoğrafik benzerliğinin Medya aracılığıyla üretildiği söylenirken, diğerleri Ruhların, çiçeklerin ve alegorik sahnelerin portrelerini çizmeye, diğerleri ise kehanet niteliğinde, betimleyici veya sembolik vizyonlar görmeye yönelmiştir.

Birçok kişi, hastalıkları tanımlamaya, ilaçlar reçete etmeye veya ellerini koyarak iyileştirmeler yapmaya yönelmiştir. Bu hareket aynı zamanda, zamanın sempatik bulaşması altında ortaya çıkan ve dokunma, durugörü, manyetik erdem ve kehanet sezgisi yoluyla karakterin psikometrik tasvirlerinde kendini gösteren ruhun birçok gizli gücünü de gün yüzüne çıkarmıştır. Bir diğer çarpıcı ve ilginç aşama ise, hâlâ yaşayan bedenden ayrılmış ve öznenin bilinciyle veya bilinci olmadan uzaktan varlığını gösteren hayalet veya astral ruhun sık sık ortaya çıkmasıdır.

Ondokuzuncu yüzyılda ruhani gücün bu tezahürlerinin en büyük mucizesi ve özel ilgi çekici yanı, bunların özgün kendiliğindenlikleri ve çoğu durumda, herhangi bir talep veya hazırlık olmaksızın, üretildikleri araçlara kendiliğinden inmiş olmalarıdır.

Modern hareketin, önceki tüm örneklerden bu kadar farklı olmasının nedeni, işte bu kendiliğindenlik ve olayların muazzam bolluğudur; zira önceki örneklerde, nadir durumlar dışında, okült çalışmaların gerçekleştirilmesi için yıllarca süren hazırlık, inisiyasyon ve büyülü süreçler

gerekliydi. Modern Spiritizm ayrıca, diğer herhangi bir döneme göre insan ruhunun eylemliliğini daha çok yansıtır.

Geçen yüzyılın sonuna kadar, Alman ve Fransız mıknatıslayıcılar bu uygulamayı yaygınlaştırana kadar,

Hipnotizma teknikleri ve psikolojinin gücüyle, gizli işlerin esas olarak Gezegen, Temel ve Koruyucu Ruhlar tarafından gerçekleştirildiğine ve ölü kişilerin görünmesinin nadir ve istisnai olduğuna dair bir inanç yaygındı. Manyetizörlerin deneyleri ve ruhlar aleminden denekleri aracılığıyla gelen ve ölü atalarının ruhlarıyla özdeşliklerinin tartışılmaz kanıtlarını getiren tanıklar bulutu, bu görüşü tamamen tersine çevirdi ve spiritüalist nitelikteki tüm tezahürlerin insanlığın özgürleşmiş ruhlarından kaynaklandığına dair yaygın bir inanç doğurdu. Yazar, önceki bölümlerde bu görüşler arasında bir orta yol varsaymak için yeterli neden ortaya koymuştur; ve insan ruhlarının insan işlerine sürekli müdahalesini ve bu ruhların dünyanın her çağında üretilen çok sayıda gizli olguyla özdeşliğini kanıtlamak için bol miktarda kanıt varken, Temeller alemlerinin insanlık üzerinde, özellikle hayvansal eğilimler ve dünyevi şeyler ile ilgili olarak, önemli bir etki uygulayabileceğine ve uyguladığına da emin olabiliriz; Ayrıca, Gezegen Ruhlarının insan kaderine hükmettiği, rehberlik ettiği ve müdahale ettiği; Koruyucu Ruhların ise ulusları, gezegenleri ve uzaydaki tüm cisimleri yönettiği ve idare ettiği de bu eserde yeterince kanıtlanmıştır. Bu ruhların hepsinin görülebileceği, onlarla iletişim kurulabileceği ve çağrılabileceği de bu eser boyunca yeterince kanıtlanmıştır.

Bu büyük manevi coşkunun yol açtığı muazzam ve devrim niteliğindeki görüş değişikliklerini göz önünde bulundurduğumuzda, üç açık sonuca varmak zorundayız; birincisi, bu gösteriler için ne kadar minnettar olsak da, onları insan aptallığından, kirliliğinden, yanılsamasından veya sahtekarlığından arındırmak için ne kadar dikkatli olsak da azdır.

Bundan sonra, bu hayırlı ve öğretici karşılıklı ilişkinin yüksek ayrıcalıklarını kendimiz ve gelecek nesiller için korumayı, hatta acil bir gereklilik olarak görmemiz gerektiğini kabul etmeliyiz.

Bu kursun yasalarını inceleyerek ve yöntemlerine bilimsel olarak hakim olmaya çalışarak, cemaati kontrol edebilmek ve onu dilediğince yönetebilmek mümkün olur.

Dahası, gerek bilimde gerekse din alanında yüksek liderlik makamlarına yükselmiş olanların, halkın bu engin bilgi akışının sisleri, belirsizlikleri ve zorlukları arasında gözleri bağlı bir şekilde yolunu bulmasına izin verecek kadar güvenlerini terk etmeleri, gizemlerini çözmek, varsa hatalarını kanıtlamak, varsa doğrularını korumak ve eylemindeki doğru veya yanlış, değerli veya zararlı olan her şeyi göstermek için yardım etmemeleri, her aklı başında insanı öfkelendirmelidir.

Mantıkta kabul görmüş bir gerçek vardır: Hakaret bir argüman değildir, alay bir kanıt değildir. Yine de, kamuoyu baskısı nedeniyle Spiritizm konusuyla ilgilenmek zorunda kalan günümüzün en önde gelen bilim insanlarının çoğu, bu küçük silahlara –sadece kavgacı okul çocuklarının kullanabileceği türden oyuncak tabancalara– başvurmuştur.

Yüksek din adamlığı daha da kötüsünü yaptı, çünkü kendi iddialarının temelini, otoritesinin köşe taşı olan mucizeyi, tahrif etti. Kilise, bilimsel olmayan bir şekilde "mucize" olarak adlandırılan şeyi gerçekleştirme hakkını veya modern gücünü kınayarak, kendi temellerini fiilen baltaladı ve ya "yaşayan Tanrı'ya karşı savaşacak kadar" dinsiz olduğunu ya da mit ve yalan üzerine kurulu bir kurumu sürdürecek kadar ikiyüzlü olduğunu kanıtladı.

'Bu pozisyonlardan kaçış yok ve bu kısa açıklamalarımızda materyalist Bilime veya ateist Kiliseciliğe savaş açma niyetimiz olmasa da, okurlarımıza

neden kendilerine güvenmeleri gerektiğini ve herhangi bir insan liderinden yardım istemek için boş yere çağrıda bulunmaktan veya dönüşmek istemeyen büyük adamları dönüştürme yönündeki aşağılayıcı çabalarından vazgeçmeleri gerektiğini göstermek için bu durumu belirtiyoruz.'

Birçok çok saygın bilim insanı ve kilise teşkilatlarının seçkin üyeleri - resmi bir örgütün üyesi olarak değil, bireysel olarak- Spiritüalizmi benimsemiş ve onun savunuculuğunda isimlerini ve yerlerini riske atmışlardır; ancak bu aydınlanmış düşünürler için bile, maddi bilimin formüllerinin ve inanç sisteminin etkilerinin bu büyük bağımsız hareketle hiçbir bağlantısının olmadığı açık olmalıdır.

Bilim insanı, Spiritizmle ilerleme kaydedebilmek için önce tamamen psikolojik olan yeni bir dizi yasanın incelenmesi ve bunlara uyulması gerektiğini keşfederken, din adamı da sürekli olarak ruhların inanç esaslarına dayalı dualara veya şeytan kovma ayinlerine yanıt vermediğini ve Spiritizmin geniş ve muhafazakar olmayan vahiylerinin mezheplerin dar dogmalarıyla bağdaşmadığını kanıtlamaktadır.

Öyleyse bir kez daha, Spiritizmin kendisinin ortaya koyduğu ilkelerin incelenmesini ve benimsenmesini tavsiye ediyoruz; zira bunlar iyi düzen, iyi ahlak, yaşamın saflığı ve evrensel kardeşlik ruhuyla en yakın ilişkiler içindedir. Bu nedenle, Spiritizmin hem bilimini hem de dinini derinlemesine incelemeyi tavsiye etmekten daha iyi bir hizmet insanlığa sunamayız.

Anlamımızı daha da güçlü bir şekilde açıklamak için, Modern Spiritizm'in, özellikle de hareketin Amerikan aşamasının incelenmesinin gözlemciyi varmaya zorladığı yukarıda belirtilen üç sonuca değineceğiz: "Bu gösteriler için ne kadar minnettar olsak da, onları insan aptallığından, kirliliğinden, halüsinasyonundan veya sahtekarlığından arındırmak için ne kadar dikkatli olsak da azdır."

Yazar, Amerika'ya üç kez ziyarette bulunmuş ve bu ziyaretlerin tek amacı, kendi topraklarında ortaya çıkan ruhani tezahürleri incelemek olmuştur.

Son iki seferde, bu kişiler arasında var olan minnettarlık ve takdir duygusunda, şaşkınlıktan çok üzüntüyle, kademeli ama belirgin bir gerileme gözlemledi.

İlk başta heyecan verici bir mucize olan tezahürler bazı inananları etkiledi. Bazı inananlar, başlangıçta heyecan verici bir mucize olan şeye alıştılar ve merakları giderilince daha fazlasına ihtiyaç duymadılar. Diğerleri ise bekledikleri bazı özel sonuçlardan hayal kırıklığına uğradıkları için şevklerini azalttılar; ancak daha da büyük bir sayı, insan aptallığı ve kirliliğinin lekesinin o kadar belirgin hale geldiği ve her türden inananı azınlığın ona yüklediği kötü şöhretle damgaladığı bir harekete olan kamuoyu desteğini geri çekti. Halüsinasyon ve sahtekarlık da Spiritizm saflarında endişe verici bir ölçüde yaygınlaştı ve bu son iki unsur, yukarıda belirtilen nedenlerle birleşerek birçok kişinin inancını sarstı ve daha da fazlasını bu davadan uzaklaştırdı.

İlk vardığımız sonuçla bağlantılı olarak göze çarpan hataları düzeltmek amacıyla, ikinci sonuca, yani şu sonuca dikkatlice bakmanızı öneririz: “Bu hayırlı ve öğretici ilişkinin yüksek ayrıcalıklarını kendimiz ve gelecek nesiller için korumayı, yasalarını inceleyerek ve yöntemlerini bilimsel olarak kavramaya çalışarak, bu iletişimi kontrol altına almayı ve dilediğimiz gibi yönetebilmeyi, zorunlu görevimiz, hatta acil bir gereklilik olarak kabul etmeliyiz.”

Bu noktada, önceki bölümlerde ayrıntılı olarak ele alınan tüm büyülü sanatların ve olanakların, günümüzde de insanlık için eskiden olduğu kadar açık olduğunu hatırlatmak isteriz. Bunları aramanın uygun olup olmadığı önemli değildir. Sadece bunların ulaşılabilir olduğunu ve özellikle manyetik,

psikolojik ve fizyolojik yasalar hakkındaki gelişmiş bilgimizle birlikte, günümüzde sahip olduğumuz bilimsel gelişmeler sayesinde, eskiden uygulanan yöntemlere kıyasla çok daha az zorlu deneme yanılma çabaları ve çok daha hafif kültür yöntemleriyle bunlara ulaşılabileceğini tekrar vurguluyoruz.

Bu konuda yüzeysel yorum yapanlar, "kayıp sihir sanatı"ndan bahseder ve Hindu sahtekarlarının, Mısırlı dervişlerin ve Arap santonlarının, Orta Çağ vecd halindeki kişilerin, cadıların ve büyücülerin gerçekleştirdiği mucizeleri modern Avrupalılar veya Amerikalılar için imkansız başarılar olarak tanımlarlar; ancak Koon'un ruh odalarında, 1850 gibi erken bir tarihte bile, gerçeği ve ruhsal kökeni çok açık bir şekilde gösterilen konuşan ruhlardan daha büyük hangi mucizeler olabilir? (Hardinge'nin Modern Amerikan Spiritüalizmi'ne bakınız.) Zerdüşt, Buda, Pisagor, Platon veya antik çağın diğer büyük filozoflarının hangi vahiyleri, kendinden geçmiş mistikler Swedenborg ve Andrew Jackson Davis'ten daha iyi bir ahlak kodu, daha saf bir yaşam veya yaratıcı düzenin ve evrenin gizemlerinin daha bilimsel bir gösterimini sunmuştur? M. Jaccoliot, Hindu spiritüalizminin, İngiltere ve Amerika'daki fiziksel medyumlar aracılığıyla eşit güçte ve daha fazla miktarda gerçekleşmemiş tek bir mucizesini mi anlatıyor?

Manastırlardaki Vecd Halindekiler, bedenlerinde stigmata (İsa'nın çarmıha gerilişinin izleri) göründüğü, suretlerinin havada yükseldiği ve 'başkalarının düşüncelerini okuyabildikleri, geleceği kehanet edebildikleri, vb.' için aziz ilan edildiler.

Amacımız, günümüzde takdiri çok düşük bir çağın önünde bulunan zengin literatürün değerini, içerdiği otantik ve iyi belgelenmiş anlatıları tekrarlayarak azaltmak değildir. Herhangi bir önyargısız okuyucu, Asyalı mistiklerin bildirdiği mucizelerin, Hardinge'in " Modern Amerikan Spiritüalizmi" adlı eserinde verilen ruhani güç örnekleriyle eşdeğer olduğunu ve hatta birçok durumda aşıldığını görecektir.

Şunu söylemek yeterli olacaktır ki, binlerce karanlık zihni Ruh'un ölümsüzlüğüne ikna eden isimlerin, figürlerin, tarihlerin ve işaretlerin damgaları, bu yüzyılda sayısız medyumun bedenlerinde ortaya çıkmıştır ve

Hâlâ bu tür kanıtları arayanlara görünmeye devam eden; bedenin havada süzülmesinin yaygın bir olay olduğu; kehanet gücünün binlerce iyi belgelenmiş örnekte bolca kanıtlandığı; ateşe karşı koyma kapasitesinin bolca gösterildiği.

Yunan ve Roma kahinlerinin kehanetleri, modern ruhani hareket içindeki okuma yazma bilmeyen gençlerin ve çocukların etkileyici sözlerinin çoğunu asla aşamadı ve eğer utanç verici sahtekarlık ve çok kötü şöhretler, modern tezahürlere olan inancı veya sabrı yok etmek için bu kadar sık araya girmemiş olsaydı, kullanım, hayret, güzellik ve sayı bakımından, Yunan, Roma, Hindu, Mısır, Pers, Kalde veya İbrani ruhçuluğunun anlatılan tüm harika öykülerini bin kat aşarlardı; yani, bu öyküler iyi kanıtlanmış anlatılara indirgendiğinde, Kabalistik cümleler açık bir anlama dönüştürüldüğünde ve alegorik hayal uçuşları gerçek bir olguya dönüştürüldüğünde.

Modern Spiritizmin başarısızlıkları, yozlaşması, organik gücünden yoksunluğu, kötü şöhreti ve kademeli ama kesin çöküşü, hareketin insani yönünden kaynaklanmaktadır. Hızla yok olan bir neslin yaptığı hataları düzeltmek zor, belki de imkansızdır; ancak yükselen nesille ilgilenerek daha iyi koşulların temelini atmak bize düşüyor ve bu amaçla, hakikatin çıkarlarına olan bağlılığımızı ve gelecek nesillere karşı görevimizi göstermek için şu anda izleyebileceğimiz en akıllıca yol, Yeni bir Peygamberler Okulu kurmaktır.”

Bu süreçte, gelecekteki Medyumlar, Rahipler ve Din Görevlileri sınıfını doldurmak üzere, genç, taze ve duyarlı organizmalar Neofit olarak seçilmelidir. Beslenmeleri sade ve basit, alışkanlıkları saf ve düzenli,

yaşamları lekesiz, ahlakları ise doğruluk, adalet, dindarlık ve iyiliğin en yüce ve onurlu standartlarına göre düzenlenmelidir. Kutsal bir topluluğun gözetimi altında olmalıdırlar.

Kadınlar ve bilim insanları. İyi, saf zihinli, sağlıklı mıknatıslayıcılar onlarla birlikte cemaate kabul edilmeli ve herkes "kimin operatör, kimin denek" olduğunu belirlemek için mıknatıslanmalıdır. Birinciler, hastaların hekimleri ve medyum ve durugörü yeteneklerinin geliştirilmesi için operatörler olarak ayrılmalıdır. İkinciler ise Medya, Peygamber ve Bakanlar olarak ayrılmalıdır.

Bahsi geçen güçler keşfedilir keşfedilmez sınıflandırılmalı ve denekler bunları bırakıp yalnız kalmaya karar verene kadar manyetizasyonlara devam edilmelidir. Periyodik seanslar düzenlenmeli ve bu seanslarda bilimsel düzen kesinlikle uygulanmalıdır. Dairesel odanın zeminleri, manyetik sıvının kaçmasını önlemek için cam platolarla kesilmelidir. Hava sık sık ozon akımlarıyla arındırılmalı; duvarlar zarif sanat eserleri ve özenle seçilmiş renklerle çevrelenmelidir. Manyetizör veya Doktor olacak kişiler, güçlü mıknatıslarla donatılmış odalarda oturmalıdır. Hassas ve duyarlı kişiler, seanslarına başlamadan önce ellerinde iyi bir elektromanyetik pilin kutuplarını tutmalı ve egzersizlerini aynı şekilde bitirmelidir. Hiçbir koşulda ilaç, uyuşturucu veya uyarıcı kullanılmamalıdır, ancak duyulara yönelik diğer tüm meşru yaklaşımlar kullanılmalıdır; bunların en potansiyel olanları sağlıklı egzersizler, banyo, enfes müzik dinleme ve güzel sanat eserlerini izleme olmalıdır.

Duyarlı olup durugörüye yatkınlık gösterenler, kristale veya aynaya sürekli olarak bakmayı uygulamalıdır. Psikometrik tanımlamalara yatkın olanlar, bu ve diğer tüm ruhsal yeteneklerin, kas gücünün gelişmesi veya entelektüel başarı kadar kültür ve egzersizin sonucu olduğunu hatırlayarak güçlerini uygulamalıdır. Hiçbir seans asla...

İyi ve bilge ruhlara, koruyucu meleklere veya ilahi güçlere yönelik ciddi bir hazırlık duası yapılmadan, bu tür bir girişimde bulunmak, sadece zihni iyiliğe ve bilgeliğe teşvik etmek ve onların varlığını ve etkisini istemek amacıyla değil, aynı zamanda kötü ve zararlı ruhların müdahalesini engellemek amacıyla da yapılmalıdır. Bir seansın sonlandırılmasında da aynı törensel yöntem kullanılmalıdır; aslında, melek özlerine karşı en azından toplumun sıradan tanıdıklara gösterdiği nezaket kadar saygı gösterilmesini tavsiye ederiz.

Özetlediğimiz bu prensiplere dayalı bir "Peygamberler Okulu", şüphesiz ki, antik çağın gizemleri ve tapınak hizmetlerinin uygulandıkları uluslar için sağladığı faydaları bu nesil için de sağlayacaktır; kısacası, ahlakları, karakterleri ve yetenekleri dini ve bilimsel yöntemlerle geliştirilip desteklendiğinde, dünyayı bereket ve fayda ile dolduracak, nitelikli Manyetik Hekimler, Peygamberler, Medyumlar, Açık Görüş Sahipleri ve Spiritüalist kişilerden oluşan bir sınıf yetiştirecektir; böylece, şu anda olduğu gibi, yüce ve kutsal yetenekleri aşağılık ve bayağı amaçlar için kirletmek veya bu kitapta üzerinde durmak istemediğimiz özelliklerle lekelemek yerine, dünyayı daha iyi bir gelecekle dolduracaktır.

Spiritüalizmin tüm kamuya açık uygulamaları nezaket ve düzen içinde yapılmalıdır. Ruhsal varoluşa ve ruhsal armağanlara inanan tüm kişileri birleştiren genel bir ilkeler bütünü olmalı ve bu konularda yetkin uzmanlar törenleri yönetmelidir. Bu toplantılarda, bilimsel kültür süreçlerinde olduğu gibi, en tatlı melodiler, en asil armoniler, en saf çiçekler ve kokular ile sanatsal görüntülerin seslerle en hoş birleşimi kullanılmalıdır. Mümkün olan her şey yapılmalıdır.

Ruhun en soylu güçlerini yükseltmeye, arındırmaya ve yüceltmeye katkıda bulunmak için meşru etki araçları olarak başvurulmalı ve manevi fikirlerle alçak, aşağılayıcı, argo veya saf olmayan hiçbir şey ilişkilendirilmemelidir.

Özel ailelerde, Ruhla iletişim kurmak amacıyla yapılan heterojen, düzensiz veya boş toplantılar kesinlikle kınanmalıdır. Bu konu utanç verici bir şekilde sekülerleştirilmiştir; ya boş bir saati geçirmenin sıradan bir yöntemi olarak ele alınmış ya da sadece merak, eğlence, falcılık veya mucize arama amacıyla aranmaktadır.

Bu ciltte öne sürülen teoriler doğruysa ve en yüksekten en düşüğe kadar çeşitli derecelerdeki ruhlar etrafımızda dolaşıyor, arayış içinde olanların güdülerine hizmet etmeye veya topluluğa nüfuz eden zihin özelliklerine yaranmaya çalışıyorsa, o zaman şu anda moda olan ruhani çevrelerin onda dokuzuna hangi sınıf ruhani varlıkların eşlik etmesi kaçınılmazdır ve bunlardan ne tür iyi, faydalı, bireysel veya kolektif yükseliş sonuçları beklenebilir? İnsan toplumunun mevcut heterojen durumunda, ruhani dünyayla kişisel iletişim kurma çabasını her bireye tavsiye etmeye cesaret edemeyiz. Zamanlarının neredeyse tamamı sürekli angarya işlerinde geçen ve aşırı yorgun zihinleri ve bedenleri bu tür egzersizlere uygun şekilde uyum sağlayamayan tüccar, esnaf, tamirci, işçi, terzi, dükkan sahibi ve işçiler, sistemlerini tüketmeye veya ruhsal yetenekler geliştirmeye çalışarak zihinsel ve fiziksel dengelerinin bütünlüğünü riske atmaya kalkışmamalıdır.

Spiritüalizm, diğer tüm meslekler gibi, müritlerine, takipçilerine ve özel olarak hazırlanmış hizmetkarlarına ihtiyaç duyar. Yeteneklerini geliştirmeye zaman ayırabilen ve deneme eğitimleri boyunca onları destekleyecek istikrarlı bir coşkuya sahip olan kişiler, Medyum olarak kamuya açık bir şekilde öğretmeye, vaaz vermeye veya hizmet sunmaya kalkışacak tek kişilerdir.

Ruhların daha iyi dünyası ile zavallı insanlığın çok karanlık dünyası arasında.

Bu sayfaların yazarı, aile çevrelerinin tatlı ve sevgi dolu uygulamasını, evin hoş ve kutsal sessizliğinde bir araya gelmeyi veya dostluk ilişkilerini,

daha önce vefat etmiş olan veya yeryüzünde en çok sevdikleri kişilerin çağrılarına kesinlikle yanıt verecek olan sevgili ev tanrılarını anma geleneğini engellemek gibi bir arzuya asla kapılmaz.

Elbette orada olacaklar, o sevgi dolu ruh dostları; evet, iki veya üç kişi ruh adına bir araya geldiğinde, çağırdıkları ruh ne olursa olsun orada olacaktır, ister Tanrı olsun ister Şeytan; kalbin en değerli duygularının ruhları veya açgözlülüğün gizli hazinelerini çalmak istediği dünyanın metal mezarlarından çıkan cinler. Bu arada, bu masum ev toplantılarını bile simetrik hale getirmek için, düzen ve bilimsel ilkelere sıkı sıkıya uyulmalıdır. Şimdi, her gelişim veya iletişim çemberinin nasıl yürütüleceğine dair kesin yöntemleri belirlemeye kalkışmıyoruz. Konunun yalnızca genel noktalarına değinebiliriz ve bu büyük gerçeklerin hızlı ve düzenli bir şekilde yayılmasını arzulayanlara, şu anda onları felç eden çocukça ve bencil korkuyu terk etmelerini, yetkin bir danışmanın veya son derece ilham almış bir kişinin aralarında liderliği üstlenmesinden korkmalarını ve her organizmanın organlarının yanı sıra bir başı, her çevrenin bir merkezi ve her ulusta, yönetilenlerin korunması ve kanunsuzların dizginlenmesi için bir yönetimsel birlik olması gerektiğini hatırlamalarını tavsiye ederiz. Bazı Spiritistlerin huzurunu bozan bu zavallı, kıskanç hayaleti ortadan kaldırdıktan ve iyi nitelikli bir ruhani uzmanın, danışmanlık yaptığı kişilerden bunu talep etmesinin gerekli olmadığına ikna olduktan sonra,

Başına üçlü bir taç koyun, terliğini öpün ve sözlerinin yanılmaz olduğunu ilan edin; Ruhçular saygılı bir şekilde bir araya gelsinler ve "ruhların iletişim kurduğu temel prensipleri geliştirmek için hangi bilimsel araştırma yöntemlerini izleyebileceklerine veya izlemeleri gerektiğine" karar versinler.

Nitelikli kişileri rapor hazırlamak ve görüşlerini başarılı deneylerle doğrulamak üzere görevlendirsinler ve bu raporlar, bu deneylerle birlikte,

müzakerecilerin aklı, mantığı ve kesin yargısıyla kabul edilene kadar, raporlar kesin olarak reddedilsin ve gerekirse, sonuçlar elde edilene kadar nesilden nesile araştırma devam etsin. Ancak böyle bir ruhla hareket eden böyle bir konseyin uzun süre beklemesine gerek kalmazdı. Manyetizma, ruhların iletişim kurduğu besin maddesidir, Psikoloji ise etkidir. Bunlar her çağda Büyü, Cadılık ve Medyumluğun gizli erdemleridir ve insan doğası değişmez. Ev çevrelerinin kurucuları, Medyumların eğitimi ve öğretimi için bir okul oluşturmada gösterge olarak kısaca önerilen kuralları dikkatlice incelerlerse, en azından kısmen, harcadıkları zaman ve yaptıkları bazı fedakarlıklar için kendilerini ödüllendirecek kadar başarılı olacaklardır.

Mümkünse, ruhani ilimlere adanmış, kutsanmış ve kutsal bir oda ayrılmalıdır.

Oraya hiçbir kutsal olmayan şey girmemeli, hiçbir kutsal olmayan düşünce davet edilmemeli.

Bu topluluk haftada en az bir kez, tercihen iki veya üç kez toplanmalıdır. Hiç kimse, en az dört saat önceden oruç tutmadan oraya girmemeli ve temiz ellerle ve temiz kalplerle bir araya gelmelidir. Kutsal bir yere gelir gibi gelsinler; ve eğer tatlı ve ahenkli bir vokal veya enstrümantal müzik temin edilemezse, küçük ama güzel tınlayan bir çan seti, cam armonika veya

İyi bir müzik kutusu mutlaka bulundurulmalıdır; böylece atmosfer, önceki bir bölümde yer alan müzik önerilerine göre uyumlu katmanlar halinde düzenlenecektir. Oda, mümkün olan tüm küçük güzellik ve hoş şekillerle süslenmelidir. Çiçekler bazen ortama zarar verebilir, güçlü kokuları duyuları çok fazla heyecanlandırabilir, ancak ozon temin edilebiliyorsa, havadan akımlar geçirmek iyidir ve her kutba yerleştirilen iki kişi tarafından tutulan elektromanyetik pilin kullanımı, geri kalanlar bir zincir oluşturarak, gücü her zaman artırır ve orada bulunan herkese fayda sağlar. Bu cihazın on dakika kullanımı her seansı açmalı ve kapatmalıdır.

Ayrıca, yukarıda önerilen, bir dua ile açma ve ruhlara nazik bir veda ile kapatma kuralını da uygulamalıyız. Aile toplantıları, daha önce önerildiği gibi manyetizasyonla deney yapabilir, partinin en güçlü, en sağlıklı ve en layık olanı operatör olarak seçilebilir. Dairesel masaya kristaller ve aynalar, ayrıca yazı malzemeleri ve yazı tahtaları yerleştirilmelidir.

Masanın altına, orada bulunan herkesi yalıtacak ve hatta giysilerinin yere değmesini engelleyecek kadar büyük bir cam daire oluşturulmalı; bu, hayati enerjinin çok hızlı akışını önleyerek tezahürlere büyük ölçüde yardımcı olacaktır.

Bundan böyle tamamen karanlık odalarda oturmak sonsuza dek yasaklanmalıdır. Ruhlar kendi Astral ışıklarıyla dünyaya gelirler; ve bu unsura maddi ışık karşıttır; yine de ruhani seanslarda tam karanlığın yaygınlığından kaynaklanan niteliksiz suiistimaller, her bilge araştırmacıyı bunları tamamen reddetmeye sevk etmelidir.

Ruhsal gücün en olağanüstü kanıtlarının çoğunun yarı aydınlık odalarda verilmiş olması, güçlü gösteriler için karanlığın gerekli bir koşul olduğunu savunanlara yeterli bir cevap olmalıdır;

Ayrıca, bilge ve sadık bir araştırmacı, insan müdahalesi olmaksızın iyi ahlak, nezaket veya manevi özgürlüğe kıyasla, güçlü kanıtlardan vazgeçmeyi daha çok göze alabilir.

Göz altı morluklarını, dünyevi bedenlerin içinde ve dışında, İlkel Ruhlara bırakın; böylece sahtekarlar, işlerinin büyük bir kısmının ortadan kalktığını göreceklerdir.

Bu ve tüm manevi kültür biçimleri hakkında daha ayrıntılı talimatlar için, bu sayfaların dikkatlice incelenmesini ve tekrar tekrar gözden geçirilmesini tavsiye ederiz. İçerdiği birçok önerinin, deneyimli medya ve felsefi düşünürlerden oluşan bir konseyin yardımıyla geliştirilmesi için çaba

gösterilmelidir; ancak amaç, Spiritizmin bir din olarak örgütlenebileceği ve bir bilim olarak geliştirilebileceği yöntemleri mükemmelleştirmek olsa da, hem Kilise hem de Lyceum her yöne doğru genişlemekte, yeni ışığa, yeni toplum koşullarına ve insan görüşünün ilerlemesine açık bırakılmalıdır. Temel ilkeler aranmalı ve bunlardan asla sapılamayacak temel kurallar olarak belirlenmelidir; büyüme ve ilerleme güçleri de aynı şekilde cömertçe sağlanmalıdır, zihnin büyüdüğü ancak yazıların büyümediği ve Evrenin merkezi -büyük insan-Manevi Güneş-Bilinmeyen ve Bilinemez- değişmeyen muazzam bir organizma olduğu, sonsuzluğunun, çeşitliliğinin, güzelliğinin ve iyiliğinin tezahürlerinin sonsuz bir değişim dizisi içinde ortaya çıktığı her zaman hatırlanmalıdır. Işık ve Isı, Hakikat ve Sevgi, ebedi ve değişmez ilkelerdir. Yaratılmış varlıklardaki tezahürleri sonsuzdur. Hepsi büyük bir merkezi kalpten sınırsız bir çevreye doğru yönelir, ancak hepsi değişmez yasanın çekim gücüyle tutulur; hepsi kaçınılmaz ilerlemenin genişleyen oluklarında hareket eder ve hepsi Tanrı'yı örnek almak üzere yükselen ihtişamın Güneş benzeri yollarında gönderilir. Onu inceleyin.

Ona saygı göster, onu kendi içinde yücelt. Onu yanlış anlayamaz veya bilmemezlikten gelemezsin. Cennette, sınırsız Evrende, o Makrokosmos'tur, sonsuz derecede büyüktür; yeryüzünde ve kendi içinde, o Mikrokosmos'tur, sonsuz derecede küçüktür. Tanrı'nın gizemini anlamakta, Sanat Büyüsünün tüm gizli gücü yatar.

Onun planını kavradığınızda, usta elinin en alçak bas sesinden en yüksek tiz sese kadar tonlar vurduğu, görkemli yaratılış arpını duyarsınız; notaları güneşler, sistemler, dünyalar, yeryüzü, insanlar olan görkemli senfoniyi duyarsınız; —Dünyevi, Dünyevi Ötesi ve Dünyevi Ötesi Ruhçuluk.

GOD
UNDERSTANDS

SANAT BÜYÜSÜ DRAMASININ SONUÇ BÖLÜMÜ.

Sorae okuyucuları arasında, belki de farkında olmadan, ancak yüksek benliklerine büyük zarar vererek, okuduklarında fikirlerin elenmesinden veya yazarla ruhsal bir bağ kurmaktan ziyade, yazım hatalarını ve geleneksel tipografi yöntemlerindeki yenilikleri keşfetmeyi amaçlayanlar vardır. Sayfalarımız şüphesiz bu okuyucu sınıfı için özel eleştiri yöntemleri için verimli bir zemin sunacaktır ve onlara sunabileceğimiz tek savunma, Editörün Önsözündeki birkaç seçkin ve etkili kelimede yer alanlardır.

Bir de çalışma yöntemleri "hızlı okuma" gibi oldukça anlamlı bir lakapla anılan başka bir sınıf daha var. Bu kişilerin en büyük zevki, özenle hazırlanmış bir dizinde yatmaktadır; dizinin sütunlarını incelemekten, özellikle ilgilerini çeken kelimeleri seçmekten, bunlara göz atmaktan (çünkü dizin hayranları sadece göz atar, okumaz) ve kitabın geri kalanını kendilerinden daha sabırlı ve yetenekli öğrencilere bırakmaktan zevk alırlar.

Yazarın, çok çeşitli okuyucularla geçirdiği uzun yıllara dayanan deneyimi, onu indeks hayranlarını tüm kitap sahiplerinin en yüzeysel olanları olarak görmeye yöneltmiş ve sonunda onlar için yazmaya hiç zaman ayırmamaya karar vermesine neden olmuştur. Tarihsel, hukuki, istatistiksel veya biyografik eserlerin derlenmesinde, bir indeks sadece yararlı değil, kesinlikle gereklidir. Sadece fikirlerden oluşan bir kitapta ise, böyle bir ek gereksizdir.

Değersiz "hızlı göz atma" alışkanlığına prim vermek ve bu nedenle, sabırlı ve yorulmak bilmeyen Editörümüzün aşırı eleştirel okuyucuları memnun etmek için yaptığı nazik teklifi, yani bir Dizin eklemeyi reddetmek yerine, yukarıdaki sayfaları incelemeye sunuyoruz; bu inceleme, sunulan fikirleri tek bir yüzeysel okumada, hele ki Dizin'e hızlıca göz atarak, kavrayamaz.

Bu sayfaları, edebi değerleri veya yöntemlerinin kesinliği için değil, ele alınan yüksek temalar ve her sütunu dolduran önemli konular nedeniyle dikkatlice incelemenizi ve tekrar tekrar okumanızı rica ediyoruz. Okuyucularımız bu cilde bu kadar çok çalışma yaptıktan sonra, bir dizine ihtiyaç duymayacaklardır; bunu yapana kadar onlar için boşuna yazmış olacağız. Bu ciltte alıntı yapılan kaynakların listesini verirken de alışılmış yolu izlemedik. Mümkün olan her yerde, bize güzel alıntılar sağlayan yazarların isimlerini verdik; ancak çalışmamızı "ciltler, ayetler, bölümler" gibi iğrenç işaretlerle yükleme dürtüsü hissetmiyoruz. vb., vb., tıpkı okuyucularımızı dipnotlarla veya belki de gizli ilimlere özel ilgi duyanlar dışında herkesin ulaşamayacağı edebiyat referanslarıyla rahatsız etmenin uygunluğunu tanımadığımız gibi. Ve şimdi, özür dileme değil, kitap yapımındaki geleneksel alışkanlıklara karşı sağlam bir direniş olan çalışmamız bittiğine göre, geriye kalan tek şey, nazik, sadık ve uzun süredir sabreden Editörümüze sonsuz teşekkürlerimizi sunmak; onu cömertçe ve nazikçe destekleyen cesur "Işık Sancağı", "Ruhani Bilim İnsanı", "Londra Medyum" ve "Ruhani Uzman"a en içten selamlarımızı iletmek ve aşağılama, hakaret, alay ve apaçık cehalet karşısında, onurlu isimlerini Art Magic'e abone olarak kaydettirmeye cesaret eden asil beş yüz kişiye, en az dört yüzünün aboneliklerini vadesinden önce ödeyerek, iyi niyetlerine cesurca güvendikleri için, potansiyel psikolojik, yürekten bir "Allah yolunuzu açık etsin" dileğidir.

Emma Hardinge Britten'ın dürüstlüğü ve insanların haklarından mahrum bırakılmamaları gerektiği düşüncesi, geri kalan kısım ise insanlıktaki ilahi özü kavrayışlarını ve tanımalarını, her türlü aşağılık güdüden veya kamuoyunun tepkisinden korkmadan, "insan ahlaksızlığı, asli günah" doktrinlerine veya sözün ete kemiğe büründüğü ve şimdi ve sonsuza dek insanlar arasında yaşadığı yüce gerçeğine karşı sürekli protesto eden kamuoyunun tepkisinden yoksun olmalarını ifade eder.

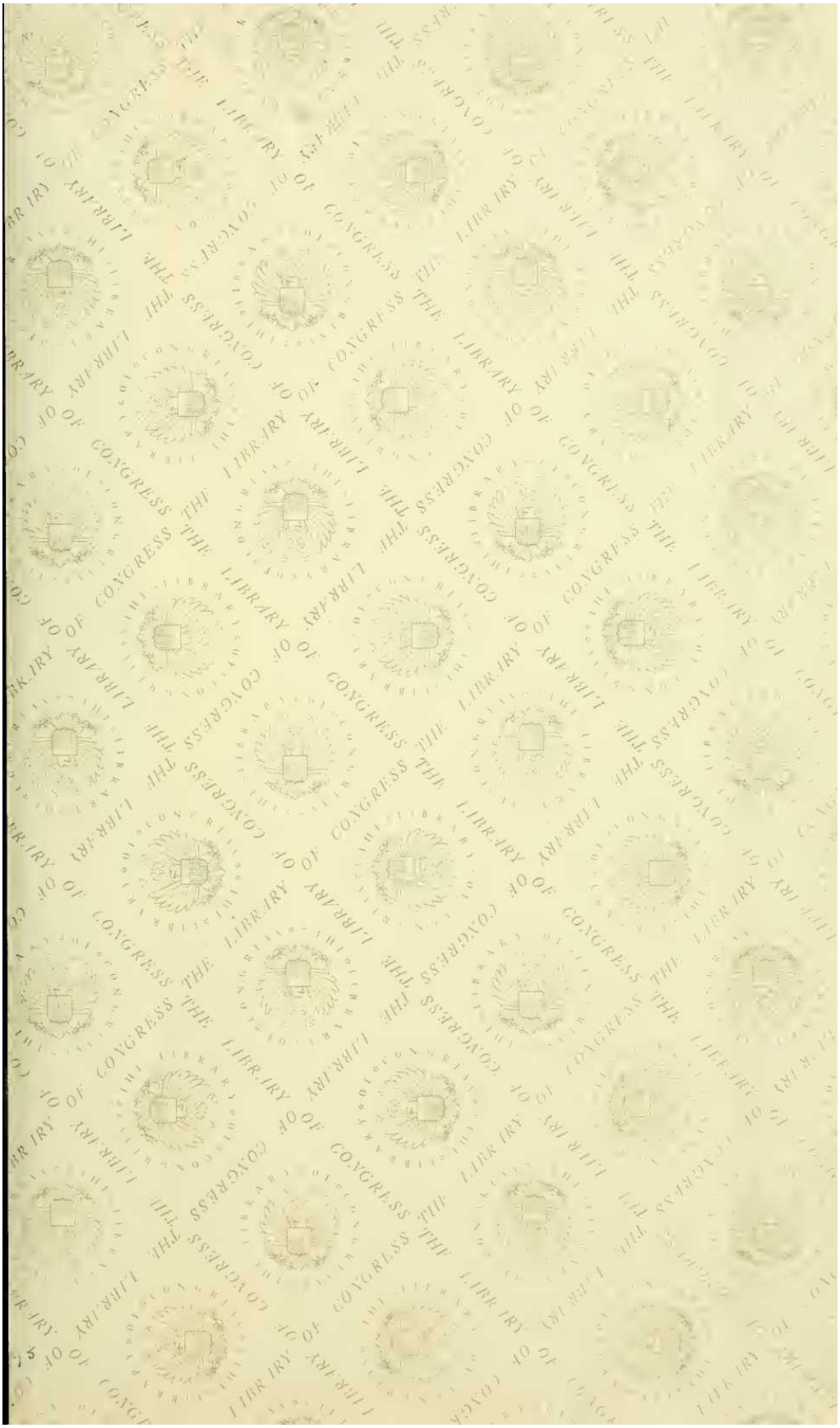

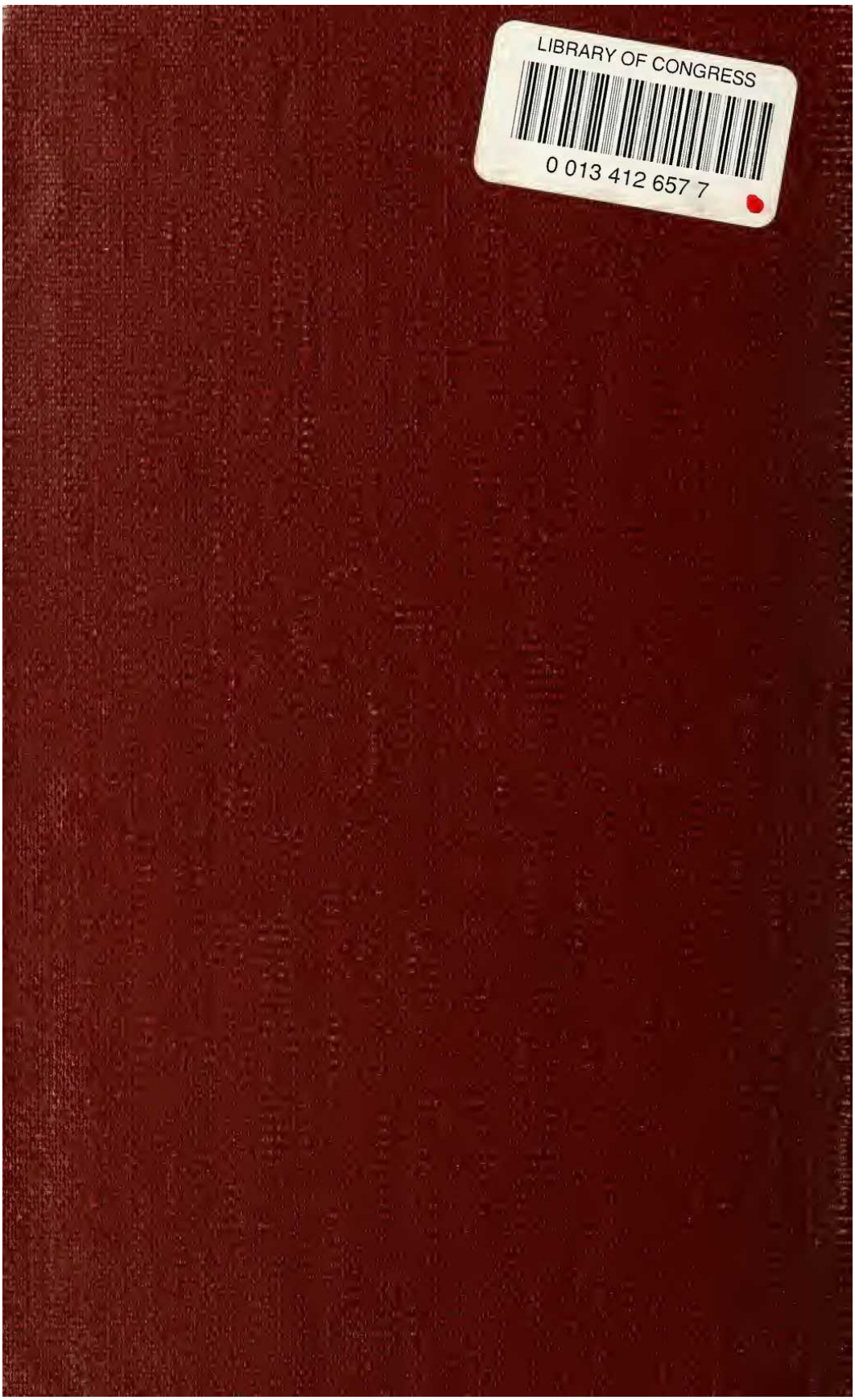
LIBRARY OF CONGRESS
0 013 412 657 7

notlar

1

Ceres'e İlahi. "Kutsal Demeter dokuz gün boyunca yeryüzünde dolaştı... ve dokuzuncu parlak sabah geldiğinde, Hecate ona haber getirmek için onunla karşılaştı."

Apuleius ayrıca, İsis Gizemlerine giriş töreninde adayın on gün boyunca lüks yiyeceklerden, hayvan etinden ve şaraptan uzak durmasının emredildiğini de açıklamıştır.

2

Bu durum, eski ilahi makamdan en çok farklı olan durumdur.

+ Küresel bir figür anneliği, koni ise eril ilahi enerjiyi sembolize ediyordu.

3

Altın bir yılan, bir yumurta ve fallus. Bunlara bakan kıyamet meleği, sembollerde tüm yaşamın daha derin gizemlerini düşünür gibi huşu içinde kendinden geçti; ya da daha kaba bir mizaca sahip olduğu için şehvetli bir izlenim edindi. Böylece bir kahin gibi, duyusal veya duygusal gözlerle baktı; ve gerçek kıyamet bu nedenle kendi ahlaki yaşamı ve karakteri hakkında kendisine yaptığı kıyametti.

4

Sanat Büyüsü kitabının yazarı.